

**DE INCONSTANTIA
IN IURE
ADMITTENDA, VEL
NON OPUS IN
VARIOS...**

Francesco Albizzi

4

17

13-25. D. 31.

14
92

1.29.

2/10

2/10

1

DE INCONSTANTIA IN IVRE ADMITTENDA, VEL NON.

OPVS IN VARIOS TRACTATVS DIVISVM;

In primo, qui lucem nunc aspicit, agitur de Inconstantia in Iudicijs.

In secundo de Inconstantia in Contractibus.

In tertio de Inconstantia in Vltimis Voluntatibus.

In quarto de Inconstantia in Clericis, Monachis, Regularibus, atq; Monialibus.

Qui tres vltimi Tractatus modò typis non eduntur, sed studio, ac diligentia
R. P. D. RAYNALDI DE ALBITIIS Auctoris Nepotis, ac
labore FRANCISCI ANTONII BVCCIARELLI Patritij
Narniensis à Studijs, & Bibliothecarij eiusdem Auctoris, breuè fortasse,
lucem aspicient.

In quinto agitur de Inconstantia hominum circa virtutes Fidei, Spei, & Charitatis, earumque actus.

A V C T O R E

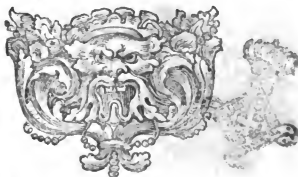
F R A N C I S C O

TIT. S. PRAXEDIS S. R. E. PRESBYTERO

CARDINALI ALBITIO.

S V P E R I O R V M P E R M I S S V.

R O M Æ.

TYPIS CAROLI FEDERICI STAVRENGHI.

A N N O M D C L X X X I V.

Die 20-Januarij 1703.

Bibliothecæ Anglicæ Vtiq.

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 31. PART 1. 1901.

DE
INCONSTANTIA
IN IUDICIIS.
TRACTATUS PRIMVS.

OST lauream Doctoratus assumptam in celeberrima Bononiæ Vniuersitate, & post collatum minus publici Professoris tam Pontificij, quam Cæsarei iuris in Patrio Gymnasio, subijt in animum aliquod opus aggredi, quo memoria nominis mei posteris emandaretur: Incidi in Tractatulum Guidonis Papa, cui titulus, In quibus calibus de iure sit locus poenitentia, & in quibus non, & qualiter, & quando admitti debeat: Sed materiam, quæ in immensum opus excrecere debuerat, doctus ille vir vna, vel altera pagina absoluit, de quo ceret miratus sum. Ad manus meas postea peruenit alter Tractatus Ioannis Baptiste Coste Ticiuensis, inscriptus, De re integra, nempe, Re integra, quid liceat, vel non.

Dolissimus Auctor licet per plures distinctiones diffusius materiam tractauerit, omnia tamen non est complexus, quæ maxima etiam cum difficultate complecti possunt. Statui ergo illam latius aggredi, & sub titulo *DE INCONSTANTIA IN IVRE ADMITTENDA, VEL NON*, studiosis Legalis Philosophia patefacere, & quæ sparsim à Doctoribus tractata sunt, in vnum colligere, partiendo Opus in quinque Tractatus, quorum primus esset de Inconstantia in Iudicijs. Secundus de Inconstantia in Contractibus. Tercius de Inconstantia in vltimis voluntatibus. Quartus de Inconstantia in Clericis, Monachis, Regularibus, atque Monialibus. Et quintus de Inconstantia hominum circa virtutes Fidei, Spei, & Charitatis, earumque actus. Sed cum constans in labore esse debuissim, inconstans persepe manus ab eo retraxi; tum ob curam rerum domesticarum, tum ob munus publici Professoris, & Aduocationis frequenter impeditus: Dilectissima postea uxore orbatus Romam petij, vt anno Iubilæi millesimo sexcentesimo vigesimo quinto Indulgentijs fruere. Vix in Curia pedem fixi, cum à s. mem. Vrbanò Oñano, qui assinitatem cum familia Albitiorum palam prostebatur, Neapolim missus, ibi Magistratu Auditoris Nunciatura Apostolica functus sum, primò sub Laurentio Tramallo Interuentio; secundò sub Episcopo Casertano; tertio sub Cæsare Montio Nobili Mediolanensi, qui ad Regem Catholicum Nuncius Extraordinarius missus, voluit me comitem, vt in arduo illo negotio pacis Casalensis illi adiumento essem. Varijs ergo occupationibus distractus inconstans opus iam ceptam dimisi, quæ inconstantia eò magis creuit, quando Montius fuit in Patriarcham Antiochenum electus, & Ioanni Baptiste Pamphilio Nuncio Ordinario apud Regem Catholicum ad Purpuram euecto successus, nam onus Datarie, & Fiscalis Nunciaturæ mihi demandatum fuit. Aucta fuit inconstantia, dum ad minus Auditoris Generalis præfate Nunciaturæ electus fui; magnis enim laboribus pressus, non suberat animus opus aggressum perficere. A Legatione Hispanica cum Cæsare Montio in Purpuratorum Collegium, cooperto, Romam reuersus, arduum Assessoris Supremæ, & Vniuersalis Inquisitionis onus mihi commissum fuit; sed vix annum eo in munere consumaui, cum s. m. Vrbanus Oñanus me, vt infernirem Eminentissimo, & Reuerendissimo Cardinali Martio Ginnetto ad Reges, & Principes pro inuenda Pace generali Legato de latere misso, deputauit, quocum Coloniæ accessi, vbi per tempus quindecim mensum moram traxi, dum acris intemperie, & alijs de causis ad Urbem regredi coactus fui. Cura Assessoratus per me iterum adepta (loco enim mei donec abessem R. P. D. Buccabella Rosa Auditor inseruiuerat) incredibile est quantum in ea insudauerim, additis etiam Congregationibus extraordinarijs, præsertim in quibus agebantur negotia Regnorum Hispanic; inter quæ arduissimum fuit illud expulsiõis à Regno Portugallie R. P. D. Casiracani in eo Collectoris Apostolici. F. vniis interim R. P. D. Francisco Ingulo sublatò, à Secretis Sacre Congregationis de Propaganda fide pro interim in locum illius successus fui, & per aliquot menses mirabiliter vtroque in munere insudavi, superadditis etiam laboribus, quos in corrigendis Sacre Penitentiariæ expeditionibus (illius enim Sacri Tribunalis Correcor eram) impendere debueram, itaut nec hora ferè comedendi suppeteret. Transactis oño circiter annis agitatum est in Sacra Congregatione Sancti Officij negotium illud Laminarum Granatensium adeò accuratè, & diligenter, vt tribus diebus singule hebdomada apud Eminentissimum Cardinalem Spadam, quæ autem impedito, vel apud Cardinalem de la Cuenca, vel Cardinalem de Lugo, Congregationes haberentur, & integrum decennium in huiusmodi laboribus consumpsit; sed huic negotio S. D. N. Innocentius XI. finem dedit per suum Breue datum die 6. Martij 1682. Accessit postremò peruersa Iansenistarum heresis, ad quam prostigandam toto animo incubui, & ea diligentia, quæ par erat negotio, quod nedum Galliam, & Belgium, sed vniuersalem Ecclesiam Catholicam, non dicam, exertere; quia porta Inferi aduersus illam non præualerunt, sed magna ex parte labefactare poterat. Alsi, insudavi, sed non irritò conatu; Spiritus Sanctus enim, qui Summis Pontificibus in materia fidei semper assistit, adstuit peculiariter gloriose memorie Innocentio Decimo, itaut assente Aura Diuina suo Diplomate illam prostigauerit, & exuerit. Bone Deus, quot artes, quot columnie, quot mendacia, quæ falsitates non fuerunt à Iansenistis inuenta, vt Sedem Apostolicam à decisione quinque Propositionum hæreticalium ex libro Augustini Cornelij Iansenij Episcopi Iprensis excerptarum.

retraherent? Sed Deus Optimus Maximus eorum machinamenta, fraudes, & astutias delusit, & quamvis adhuc subdolis inuentionibus tentent ab obedientia Constitutionum Apostolicarum se subtrahere; Rex tamen Christianissimus Ludouicus Decimusquartus ea, qua pollet pietate malitiam euertet, & duritiem mentium frangat. Necessitate horum compulsus ad inconstantiam in meo opere me conuertit; fauente tamen Deo, benignitate Innocentijs Decimi supremi mei Benefactoris, ad Purpuram euellens, paulisper quietans, & manum ad opus denud porrexii, itaque Tractatum istum sic ad finem perductum statuerim typis euulgare.

Hæc non ad iactantiam, sed ad veras causas meæ inconstantie, demum constantie explicare volui, ut si aliquod imperfectum, vel incomptum, vel tandem errores in Opere inuenieris tua humanitate excuses. Et si quæ à me congesta sunt, ex alijs Auctoribus transcripserim, ne miveris, non enim tanta eruditionis Ego sum, ut quæ à solo penu meo prodeunt, auctoritatem apud indigenas, & externos sibi conciliare valeant; sed satis mihi gloriæ erit si ea omnia ad methodum breviorum redigam, & quæ ab eisdem Auctoribus sparsim tradita sunt, in unum colligam, & sub oculis ponam. Protestor me stylo Iuristarum puro, & simplici, non verò politiori, & elegantiori ea exarasse; unde si fortasse in Barbarismos incidat, calamo meo parce, qui non ad fucum verborum, sed ad substantiam materiae intentus fuit. Vale.

A P P R O B A T I O.

DOctissimas de Iudiciorum Inconstantia Dissertationes, ab Eminentissimo Domino meo Cardinali Albitio exaratas, summa cum animi iucunditate, requisitus à Reuerendissimo Sacri Palatii Apostolici Magistro, perlegi, nec quicquam in ijs offendi, quod sanæ doctrinæ aduersetur. Eas itaque publicæ luce dignissimas existimo, ad religiosissimorum Iudicum immortale documentum, ut constantem cuique suum reddendi voluntatem perpetuò seruent, Eminentissimum Authorem imitantes, qui præstantissimis summa cum laude muneribus perfunctus, constanti studio, atque labore de iurisprudentia non minus, quàm de iustitia, & religione optimè meruit: & præcipuè summa, in iudicando, & in asserendis Sedis Apostolicæ iuribus constantia, cuius perennem posteris normam exhibuit in suo elaboratissimo opere. Ita propterea in sincerum veritatis testimonium cenfeo.

Ego Prosper Bottinius Archiepisc. Myren.

Imprimatur, si videbitur Reuerendiss. Patri Magistro S. Palatii Apostol.

I. de Angelis Archiep. Vrbin. Viceger.

IMPRIMATUR,

Fr. Dominicus Maria Puteobonellus Ordinis Prædicatorum Sacri Apostolici Palatii Magister.

I N D E X

A R G V M E N T O R V M.

Quaestio I.

N, & quando impetrans Commissionem, siue Rescriptum ad lites, possit inconstans eidem Commissioni, siue Rescripto renunciare.

Quaestio II.

An Actor, qui Aduersarium citare fecit absque libelli oblatione, possit inconstans in iudicio non comparere.

Quaestio III.

Quid si Actor vnâ cum citatione porrexerit libellum, an possit esse inconstans, & in quibus casibus.

Quaestio IV.

Quid si Actor citauerit Reum ad certam causam, an possit inconstans eum comparentem cogere, vt in alia respondeat: Et an si citauerit Reum coram vno Iudice, possit inconstans pro eadem causa coram alio ipsum citare.

Quaestio V.

Vtrum Iudex, qui citauit pro certa die, & hora ad faciendum actum, possit inconstans extra illam diem, & horam actum agere.

Quaestio VI.

Si Partes renunciauerint citationi, an inconstantes aduersus renunciationem hanc venire possint.

Quaestio VII.

An Executor, qui in executione sibi commissâ Partem citauit, possit inconstans non expectando citatum ad executionem procedere.

Quaestio VIII.

An ille, qui vigore pacti potest auctoritate propria ingredi, & capere possessionem, si citata Parte adeat Iudicem, & ab eo petat licentiam capiendi possessionem, possit inconstans ad viam extraiudicialem redire.

Quaestio IX.

An in Procuratoribus licita, vel illicita sit inconstantia.

Quaestio X.

An Procurator, qui alium substituit, possit inconstans causam reassumere.

Quaestio XI.

An Procurator, siue Aduocatus inconstans possit alterius Partis, quæ fouet iustam causam, iura defendere. Et an Aduocatus in consiliis priuatis possit modò pro vna, modò pro altera Parte consulere: Et quænam Doctoris inconstantis, & varij sit attendenda opinio.

Quaestio XII.

Quid in mandante, an possit mandatum reuocare, & in quibus casibus.

Quaestio XIII.

An licita sit inconstantia in Actionibus.

Quaestio IV.

Quando licita sit variatio in executiuis.

Quaestio XV.

An qui intentauit iudicium ordinarium possit inconstans conuolare ad executiuum.

Quaestio XVI.

An liceat Actori inconstanti transire à via executiua ad ordinariam. Et an Actor, qui intentauit petitorium, possit eo suspensio inconstans transire ad possessorium. E quid è conuerso.

Quaestio XVII.

An is, qui renunciauit possessioni, possit inconstans petere manutentionem, seu reintegrationem.

Quaestio XVIII.

An detur inconstantia, & variatio in Reo circa exceptiones.

Quaestio XIX.

An licita sit variatio Actori in libello, & quando Actor post litem contestatam possit inconstans liti renunciare.

Quaestio XX.

Quando Accusator inconstans possit ab accusatione desistere; Et an data desistentia possit ad prosequendam accusationem conuolare. Et quid in crimine adulterij.

Quaestio XXI.

An is, qui fecerit pactum de litigando coram Iudice non suo, possit inconstans ab eo recedere: Et quid si paciscens esset Clericus?

Quaestio XXII.

An qui promisit soluere in vno loco suae obligationi satisfacere inconstans possit in alio loco.

Quaestio XXIII.

An creditor, qui cessit actiones contra debitorem suum, possit esse inconstans.

Quaestio XXIV.

Quando in confessione iudiciali detur inconstantia: Et an in confessione facta in positionibus tam ab Actore, quam à Reo.

Quaestio XXV.

An articulans possit esse inconstans variando, vel etiam contrarios articulos producendo.

Quaestio XXVI.

An licita sit inconstantia in confessione, quæ oritur ex instrumenti productione; & an producens possit productionem reuocare.

Quaestio XXVII.

An detur inconstantia in confessione emissâ in precibus, itaut porrigens eam reuocare possit.

Quaestio XXVIII.

Vtrum confessio facta in libello possit à confitente reuocari.

Quaestio XXIX.

An respondens interrogationibus possit esse inconstans, & responsionem reuocare.

Quaestio XXX.

Vtrum confessio facta in iudicio criminali reuocari possit. Et quid de confessione emissâ in tortura.

Quaestio XXXI.

An ludeus, qui Reo promisit impunitatem, ex qua promissione confessionem extorsit, inconstans esse possit illi impunitatem postea denegando.

Quaestio XXXII.

An stante Statuto minuente poenam confitentibus; augente verò negantibus, is, qui primò negauit, & postea inconstans facetur, gaudeat priuilegio Statuti.

Quaestio XXXIII.

An qui produxit Testes, vt examinentur, possit inconstans poenitere, illosque examini subtrahere. Et si renunciauerit testium productioni, an adhuc eos producere possit, tam in ciuilibus, quam in criminalibus, præsertim quoad defensiones: Et an post conclusum in causa possint noui testes examinari.

Quaestio XXXIV.

An in Testibus licita, vel illicita sit inconstantia, tam in ciuilibus, quam in criminalibus, & quid in causa hæresis.

Quaestio XXXV.

An Testes testamentarii possint inconstantes dicere se non interfuisse testamento.

Quaestio XXXVI.

An qui produxit Testes, possit inconstans eos reprobare.

Quaestio XXXVII.

De inconstantia in Iudiciis tam Delegatis, quam Ordinariis; qua occasione discutuntur variae, ac viles quaestiones, quæ videri possunt in Summario; & præcipue tractatur illa, an Iudex in conflictu opinionum, adhærere teneatur opinioni probabiliori.

Quaestio XXXVIII.

Inconstantia in appellatione iam interposita an, & quando admitatur.

Quaestio XXXIX.

An si quis ante sententiam promisit non appellare, possit inconstans hoc remedio vtî: Et quid in sententiis, seu laudis Arbitrorum, siue sint illi electi voluntariè, siue ex necessitate Statuti: Et an iuramentum impedire possit reclamationem: Quid etiam in causis commissis appellatione remota?

Quaestio XL.

An qui appellauit omisso medio possit inconstans appellare ad superiorem immediatum: & quando liceat appellare omisso medio. Et an appellans ad plures superiores, vel alternatiuè, vel cumulariè, possit factâ electione variare.

Quaestio XLI.

An, & quando Iudex postquam detulit appellationi, possit inconstans in causâ se ingerere.

Quaestio XLII.

An Princeps, qui concessit priuilegium, ne possit ad eum appellari, possit nihilominus inconstans appellationem admittere.

Quaestio XLIII.

An capto pignore in causam iudicati, creditor possit eo diuiso ad aliud inconstans se conuertere: Et an in subhastatione, & deliberatione pignoris licita sit inconstantia, tam respectu subhastantis, quam respectu offerentis; Et quid attenda læsione? Et an in locatione gabellarum.

P R A E F A T I O.

S V M M A R I V M.

- 1 Inconstantia quomodo hic accipienda.
- 2 Reprobatur inconstantia, & laudatur perseverantia.
- 3 Inconstantia vitium opponitur prudentia, & iustitia.
- 4 Inconstantia vocatur iniquitas, est legibus inimica, & doli mali plena.
- 5 Inconstantia vitanda à Ecclesia an, & quando sit, & num. 46.
- 6 Praescriptum Romana.
- 7 Item in Summo Pontifice, & num. 8. ac 47.
- 9 Constantia qualis in Papa requiratur.
- 10 Papa varians praesumitur circumveniens.
- 11 Inconstantia vitanda à Cardinalibus.
- 12 Ab Episcopis.
- 13 Ab omnibus Ecclesiasticis.
- 14 Ecclesiastici debent esse constantes.
- 15 Inconstantia damnanda in Imperatore an, & quando, & num. 49.
- 16 In Rege.
- 17 In omni Principe.
- 18 Princeps quantum debeat esse constans, & num. 19.
- 20 Princeps debet esse plenus Philosophia.
- 21 Philosophia exigit constantiam exaltam.
- 22 Princeps assimilatur Deo, & dicitur Deus in terris.
- 23 Immutabilitas connumeratur inter attributa, & perfectiones Dei.
- 24 Inconstantia damnanda in Senatu.
- 25 In Fisco.
- 26 Fiscus retrahere nequit quod semel vendidit.
- 27 Iudices pmiunt inconstantiam.
- 28 Virtus constantia, & fortitudinis exigitur in Iudicibus.
- 29 Index gravis esse debet, & constans.
- 30 Advocatus defensionem semel susceptam deservere inconstans non potest.
- 31 Iniquam tamen litem debet deserere.
- 32 Aliis peccat mortaliter.
- 33 Patrocinium improba causa in scelere est.
- 34 Procurator mandatum susceptum non potest inconstans renunciare.
- 35 Instrumentum varium, & inconstans suspicionem falsitatis innoluit.
- 36 Testis fidem adimit illius inconstantia, & variatio.
- 37 Responso variare, & vacillare turpe est.
- 38 Inconstantia reprehensibilis in omnibus hominibus.
- 39 Mulier fragilis consilij, lenis inconstans.
- 40 Inconstantia damnanda in muliere.
- 41 Variatio, & inconstantia multis in casibus permittitur.
- 42 Consilium mutare in melius sapientis est.
- 43 Errorem per se ipsum corrigere melius est, quam ab alio corrigi.
- 24 Sapientis hominis est revocare, quod male loquitur.
- 45 Viri in Republica praestantes permanere perpetuo debent in una sententia.
- 48 Sancti se ipsos aliquando correre in melius.
- 50 Operis methodus.

INCONSTANTIAM voco mutationem illam voluntatis, quae quandoque illicita est, quandoque licita.

Licet enim regulariter variatio, & inconstantia reprobetur, l. in causa, verbo ceterum, ff. de Procurat. l. 4. §. 1. l. penult. ff. de lege commissoria, cap. cum in multis, in fin. de rescript. in 6. cap. quod semel placuit 21. cap. mutare 33. de reg. iur. in 6. Bart. in l. de rebus, ff. rer. amot. Alex. in l. ex toto, §. fin. de legat. 1. Angel. in §. is itaque, in Gloss. in verb. advertit in fin. de inst. & iur. Dec. in l. nemo potest mutare 75. num. 2. & ibi Cagnol. num. 12. ff. de reg. iur. Barbosa. in d. cap. quod semel, ubi ex Diuo Bernardo laudes perseverantiae adducit, Felyn. in cap. cum olim, de re iudicata, & in cap. presentata, de scribis, Clem. 1. de renuntiis. David Marot. in l. 163. num. 5. de reg. iur. Franciscus de Petris conf. 13. nu. 3. & eruditè in tractatu festiuarum lectionum, cap. 1. sub nu. 6. ver. constans inquam, Themud. decif. 22. num. 20. par. 1. Magon. decif. Florent. 2. num. 11.

Est enim inconstantia vitium, quod opponitur prudentiae, S. Thomas 2. 2. qu. 5.

- urt. 4. Franciscus Salernus *conf.* 19. nu. 36. opponiturque iustitiae, de Petris d. *conf.* 13. num. 2. in fine.
4. Et ab Imperatore vocatur iniquitas in l. si quis ius iurandum, C. de reb. credit. & ibi Gloss. in verb. iniquitatis, Roman. singul. 42. de Petris loco citato, & inimicam legibus, & doli mali plenam dicit Bald. *conf.* 327. num. 4. lib. 1. Tuscus *litt. V.* concl. 21. nu. 1. Nouar. de elect. *for.* tom. 1. *quest.* 3. num. 2. Thor. *comp. decis.* Neap. tom. 5. par. 1. *sect.* 3. *vers.* variatio an competat Clerico, *vers.* ultra quod, Ricc. *decis.* Cur. Archiepisc. Neap. 107. num. 4. tom. 4.
5. Ideo primò reprehensibilis est in Ecclesia Dei, argum. cap. 1. de passis, Durand. de modo Generale Concilium celebrandi rub. 29. Larath. *conf.* 7. num. 18.
6. Praesertim in Ecclesia Romana, Durand. loco citato.
7. Secundò reprehensibilis est in Summo Pontifice, Clem. cum illusio de renunc. cap. quidem, eod. tit. Bald. d. *conf.* 327. num. 3. lib. 1. Io. Andr. in cap. 1. de renunciat. in 6. Decian. *conf.* 25. num. 24. lib. 1. Paris. de resignat. lib. 9. *quest.* 25. num. 18. 19. & 20. Mantua de Concil. nu. 188. Add. ad dec. 217. num. 471. par. 9. recent. Gonzalez ad reg. 8. *glos.* 9. §. 2. num. 31. & 32. ubi quod Papa debet esse constans, & immobilis, sicut lapis angularis, & sicut polus in caelo, & vnum solum calamum, & vnam linguam.
9. habere, & non plures, Paris. de resign. lib. 3. *quest.* 18. nu. 92. cum aliis per dictum Gonzal. alleg. &c. & ultra eos R. P. D. Fagnon. in cap. cum olim d. num. 5. de sent. & re iudic. & in cap. consult. de Cler. agrot. d. num. 57.
10. cum seqq. Ideo Papa variando praesumitur circumuentus, cap. cum olim, de re iudicata, Zabarell. *conf.* 136. & 142. num. 3. Tuscus d. conclus. 21. num. 3. R. P. D. Fagnan. *disso.* cap. cum olim d. num. 10. de sent. & re iudic. ubi conclusionem ampliat, & declarat multis modis.
11. Tertiò vitanda itidem est à Cardinalibus, Bald. l. 1. col. 4. C. de latm. libere. coll. Paris. de resignat. d. *quest.* 25. nu. 22. Mandos. *reg.* 32. *quest.* 18. num. 3.
12. Quarto ab Episcopis, Felyn. in cap. cum olim d. num. 5. *ver.* & dicit Rot. Paris. loco cit. num. 22.
13. Quintò, & ab omnibus Ecclesiasticis, dicta Clem. cum illusio, Io. Selua de benefice. *quest.* 14. num. 16. par. 2. cap. cum ita 22. *quest.* 2. cap. super his, de panis, Zabarell. dicta Clem. cum illusio num. 2. & ibi Anchar. num. 2. Felyn. d. cap. cum olim num. 5. Tuscus d. concl. 21. num. 1. Leoncill. *decis.* 54. num. 24. Themud. *decis.* 103. num. 9. par. 2. qui loquitur de Monialibus, Borgnin. *decis.* 35. num. 54. par. 2. R. P. D. Fagnan. in cap. cum olim num. 4. de sentent. & re iudic.
14. Debent enim esse constantes, cap. irrisor. de panis. *dist.* 3. cap. inter dilectos, de excess. Pralat. cap. 2. de elect. in 6. Zabarell. dicta Clem. illusio num. 2. Staffileus super comm. litterarum iustitiae, *vers.* post num. 66. Mandos. *regul.* 34. *quest.* 28. num. 6. Paris. de resignat. lib. 1. *quest.* 13. numer. 6. & lib. 6. *quest.* 1. num. 32. & lib. 11. *quest.* 2. num. 30.
15. Sextò damnatur in Imperatore, Bald. d. *conf.* 327. lib. 1. Tusc. d. conclus. 21. nu. 10. Decian. *respons.* 25. num. 25. lib. 1.
16. Septimò, damnatur in Rege, Cutellius ad leges Siculas Martini cap. 22. in 1. fol. mihi 517.
17. Octauò damnatur in omni Principe, l. 1. & 2. C. ne Fiscus rem quam vendidit &c. lib. 10. & ibi eruditissimus Amaya, Dec. in reg. nemo potest mutare num. 3. de reg. iur. Decian. d. *resp.* 25. num. 26. Castill. de tertijs Decimarum lib. 6. cap. 18. num. 38. Add. ad *decis.* 217. num. 471. par. 9. recent. Borgnin. *decis.* 35. num. 54. par. 2. Richter. *decis.* 4. num. 22. Rot. *decis.* 33. num. 17. de praben. in antiquis, Bellamer. *decis.* 742. nu. 9.
18. Principi enim conuenit illud semel locutus est Deus, & quod scripsi, scripsi licet virum iniquissimum habuerit Auctorem, Cagnol. *disso.* reg. nemo potest mutare nu. 12. Bellon. de potestate eorum, qua sunt incontinenti &c. cap. 143. num. 1. Ideo dicebat Baldus in *conf.* 277. lib. 3. quod Princeps debet habere vnum calamum, & vnam
19. linguam, & non plures, quia scriptum est: quae procedunt de labijs meis, non faciant irrita, & debet esse immobilis sicut lapis angularis, & sicut polus in caelo, quae reasumpsit, Menoch. *conf.* 282. num. 38. lib. 3. Mandos. in reg. 4. *quest.* 7. num. 7. Decius *conf.* 197. in fine, & *conf.* 483. in fine, & *conf.* 580. num. 5. & *conf.* 689. col. ult. Decian. *disso.* *conf.* 25. num. 25. vol. 1. Add. ad *disso.* *decis.* 217. num. 473. Marta. de iurisd. par. 4. *cas.* 52. num. 18. Bossius de Principe num. 18. & 10. cum alijs per Saluini. de Oleua, & Soufa de foro Ecclesiastico par. 1. *quest.* 13. num. 7. Richter. d. *decis.* 4. num. 22. R. P. D. Fagnan. d. cap. cum olim sub num. 7. & cap. consultationibus de Cleric. agrotan. num. 57. & 58.
20. Cum enim Philosophia plenam debere esse Principem iura decernunt, l. cum Syllanian. C. ad Senat. Conf. Syllan. in Philosopho exacta constantia exigitur, l. si quod venditor, ff. de adilit. *adit.* Franc. Salern. *conf.* 10. num. 36. lib. 1. Imò cum assimile-
22. tur Deo, & sit Deus in terris, Ancharan. *conf.* 110. num. 3. Eorell. ad Bellugam in speculo Principum rub. 6. lit. D, in principio, Decian. d. *conf.* 25. nu. 25. lib. 1. Peregr. *conf.* 4. num. 10. lib. 4. Bellon. iun. *conf.* 5. num. 122. qui multos adducit, Adden. ad d. *decis.* 217. num. 45. par. 9. recent. imitari Deum debet,

- 23 cui inter alia attributa, & perfectiones conuenit immutabilitas, vt videbimus in prima quaestione alterius tractatus de *inconstancia in fide*.
- 24 Nonò, damnatur in Senatu, qui loco Principis est, vt de Senatu Mediolanen. dicit Menoch. *disso. consil.* 282. num. 37. & 38.
- 25 Decimò, damnatur in Fisco Principis, d. l. 1. & 2. C. ne Fiscus rem quam vendidit, &c. vbi Imperatores Honorius, & Theodos. AA. Palladio PP. Orientis aiunt re-
26 tractare Fiscum, quod semel vendidit æquitatis, honestatisque ratio non patitur, & ibi latissimè Amaya à num. 9. per multos.
- 27 Vndecimò, damnatur in Iudicibus, quia eam in alijs puniunt, l. in causa, §. 1. de Procurat. cap. 2. de rescript. in 6. Clem. 1. de renunciat. Marfil. singul. 166. Vincent. in l. in ratione, in princip. §. fin. ff. ad l. falsid. Rebuff. in l. quod iussit, in princip. ff. de re indic. Menoch. *conf.* 488. num. 17. lib. 5. Vbert. de mod. cit. par. 5. formula 13. §. variatio.
- 28 In Iudicibus enim exigitur virtus constantiæ, & fortitudinis, Vinius *decis.* 189. Stephan. Naren. de iustitia in administratione vulnerata, cap. 3. num. 1. de Petris d. cap. 1. lib. 1. festinarum lectionum à num. 6.
- 29 grauem enim, hoc est constantem Iudicem esse oportere, ex Diuo Bernardo, tradit Gabrijel Velasco in Iudice perfecto, rubr. 6. annot. unica in princ. vers. Grauis ergo.
- 30 Duodecimò, damnatur in Aduocatis, quia defensionem semel susceptam, sine crimine leuitatis, & inconstantiæ deserre non possunt, l. properandum 13. §. illo proculdubio 9. C. de indicijs, Ioannes Trachinus in *vindicijs Palatinis*, in prefatione num. 63. sed vbi cumque ex litis improbitate læsam habent conscientiam, patrocinium susceptum deserere debent, Specul. in tit. de Salario Aduocat. num. 1. Mager. de aduocat. armat. cap. 11. num. 484.
- 32 alias mortaliter peccant, Corat. de communi opinione lib. 1. tit. 6. num. 39. eo quod
- 33 in scelere patrocinium præstare legibus, & ipsi naturæ contrarium fit, l. 6. C. de defens. Cuius. Mager. loco citato num. 485. de quo latè dicemus infra in hac priori parte operis de inconstancia iudiciali.
- 34 Decimotertiò, damnatur in Procuratore, qui post susceptum mandatum inconstans pœnitere non potest, & illud renuciare, Clem. 1. de Procurat. l. si mandauero, §. fin. ff. mandati, Gaill. obseru. 46. num. 3. de qua re pariter videbimus infra in hoc tractatu.
- 35 Decimoquartò, damnatur in Notarijs, quorum instrumenta, si varia sint, suspicionem falsitatis arguunt, l. eos qui, vbi
- Bart. ff. de fals. Decian. *conf.* 91. num. 21. lib. 3.
- 36 Decimoquintò, damnatur in testibus, quorum variatio, & inconstantia fidem illis adimit, Decian. *disso. conf.* 91. num. 21. lib. 3. Ciriac. controu. 681. num. 8. Zuccar. *decis. crimin.* 19. num. 7. Turpe enim est
- 37 aliquem vacillari, vel variare in suis responsis, cap. 1. vs benef. Eccles. cap. fin. de iureiur. in 6. Goffred. Zabarell. & Anchar. *disso. cap.* 1. Test. alleg. 6. num. 200.
- 38 Decimosextò, denique in omnibus prorsus hominibus reprehensibilis est, l. in causa, ff. de Procurat. & ibi Gloss. in verb. recusant, & ab omnibus repellenda, Gloss. in l. si impubes, §. quoties, vers. totam, de Carbon. *adist.* & in l. ex filio, ver. ex momentarijs, ff. de inoffic. testam. l. fin. §. fin. ff. de mod. mulier. Franciscus Salernus *disso. conf.* 19. num. 36. Scurph. *conf.* 12. num. 9. cent. 3. Themud. *decis.* 103. num. 9. par. 2. Rot. *decis.* 31. num. 17. de praben. in antiquis, Reipublicæ enim non expedire dixit Richer. *decis.* 4. num. 22.
- 39 Decimosseptimò, quin, & in mulieribus, quæ licet cum sint fragilis consilij, l. 2. §. verba ibi, ibi, infirmitas enim faminarum, ff. ad Velleianum, l. mulier, C. eodem, ibi, ex consequentia suæ fragilitatis, cum alijs per Aldobrand. in rubr. de falsis. tutor. num. 36. Odd. de reslit. in integrum *quæst.* 2. num. 41. Rubens *ad decis.* 81. par. 8. recent. num. 12. & *ad decis.* 262. num. 171. eadem par. sint varia, & inconstantes, l. si filia, C. de inoff. testam. cap. forus 10. §. testes, & ibi Gloss. in verb. varietatem, de verb. significat. vbi addentes hos versus inscribunt:
- Quid leuius fumo? flamen; quid flamine? ventus.*
Quid vento? mulier; quid muliere? nihil.
- Quos pariter adducit post Catalan. & Paramum Castill. *decis.* 182. num. 10.
- Et alter Poeta dicebat:
- Inconstans, fragilis, perfida, lubrica.*
- De Petris *disso. cap.* 1. & numer. 5. vbi eruditè:
- Et ter in hora mutari docet idem Rubens loco citato.
- 40 Nihilominus in eis inconstantiam damnari scripsit Sanctus Leo *epist.* 90. ad Rusticum cap. 13. & 14. *registr.* in cap. Puella 20. *quæst.* 1.
- Non inde tamen inferre debemus variationem, & inconstantiam nunquam licere.
- 41 In multis enim casibus, quod semel nobis placuit circumstantijs mutatis displice-

- re nobis debet, & quamvis rationem mali res non inuoluat, potest nihilominus aliquando esse variabilis, vt bene aduertit Bardus ad regulam, quod semel *num. 2. de reg. iur.* Hinc prodijt Axioma illud, con-
- 42 silium mutare in melius sapientis est, *l. nuxquam, ibi Glosf. ff. de collat. bonor. instit. de legat. in principio, Rebuff. de nominat. quest. 17. num. 4. cum alijs per Barbof. axiomate § 5. num. 3.*
- 43 Et eo magis licita est variatio si constet de errore, melius enim, ac minus verendum est seipsum corrigere, quam expectare ab alio corrigi, ad Text. in §. 1. in fine, in *Auth. de nupt. sic Pontifex monuit quosdam Iudices in cap. qualiter 17. de accusat. ibi - si contra prescriptum ordinem tamquam homines excessistis, non pudeat vos errorem vestrum corrigere, qui positi estis, vt aliorum corrigatis errores.*
- 44 Ideo Diuus Augustinus in cap. magnæ 22. quest. 4. dicit, sapientia est renocare hominem, quod male locutus est, & Beatus Igidorus in lib. 2. de synonymis registr. in cap. in malis, ead. causa, & quest. ait, in malis promissis rescinde fidem, & in turpi voto muta aceretum, quod incaute vouisti, ne facias; turpis est enim promissio, quæ sceleris adimpletur, ibidem Turrecremat. Petr. Pecchius ad regulam non est obliga-

- torum *de reg. iur. in 6.* Mantua in Gynasio scholastico in verbo *variatio*, vbi quod in nullo animalium genere tanta est ingeniorum, & morum varietas, vt in homine, ex quo fit, vt neque mirum sit, si nulla alia animalia inter se diffideant, vt homines, namque Cicada Cicadam, & Formica Formicam amat.
- 45 Hinc Cicero, qui licet docuerit nihil esse, quod tam deceat, quam in omni regerenda seruare constantiam, nihilominus asseruit nunquam præstantibus in Republica viris perpetuam in vna sententia permansionem laudatam fuisse.
- 46 Ideo Ecclesia mutat sententiam suam, in melius, cap. fraternitatis, de frigid. & malefic. Anchar. conf. 67. num. 1.
- 47 Et Papa paratus est se corrigere in melius, cap. nos incompetenter 2. quest. 7.
- 48 Imò, & Sancti se correxere in melius, cap. certe 12. quest. 1. Anchar. dicto conf. 67. Tusc. in conclus. 435. num. 7.
- 49 Et Imperator non erubescit se ipsum corrigere, Anchar. dicto conf. 67. num. 2. Tusc. loco citato num. 8.
- 50 Cum ergo variatio in Iudicijs, in vltima voluntate, in contractibus, & in alijs actibus humanis per sæpè fiat; de hac variatione, & inconstantia tractaturi, opus aggredimur ab inconstantia in Iudicijs.

D E INCONSTANTIA IN IVDICIIS.

QVÆSTIO I.

ARGVMENTVM.

An, & quando impetrans Commissionem, siue Rescriptum ad lites, possit Inconstans eidem Commissioni, siue Rescripto renunciare.

S V M M A R I V M.

- 1 Rescriptum impetrans potest illi inconstans renunciare.
- 2 Inuitus nemo agere compellitur.
- 3 Interesse illius contra quem fuit obtentum rescriptum non consideratur ante citationem.
- 4 Rescriptum principaliter concessum dicitur favore impetrantis.
- 5 Inducta ad favorem alicuius non debent in eius odium, & præiudicium redundare.
- 6 Commissioni expedita Motu proprio ad privatam utilitatem impetrans, potest renunciare.
- 7 Quid de Commissione impetrata in Signatura Gratie.
- 8 Quid si contineat aliquid favorabile alteri parti.
- 9 Impetrans Commissionem excitatoriam iurisdictionis potest illi renunciare.
- 10 Commissio excitatoria iurisdictionis an efficiatur statim communis.
- 11 Commissioni coram Iudice presentata post decretam, sed nondum executam citationem renunciari an possit.
- 12 Actor, qui obtinuit decretum citationis potest ante executionem inconstans pœnitere.
- 13 Lis quoad Actorem introducta dicitur per solum decretum citationis, etiam illa non executam, & num. 23.
- 14 Subrogationem ad impetrandam lis non dicitur capta, nisi citatio sit executam.
- 15 Triennalis possessio ad impediendum effectum Regule, an interrumpatur per citationem non executam.
- 16 Decretum citationis impetratum à Procuratore Actoris, ac per Principalem ratificatum, an causet introductionem litis, quamvis citatio non fuerit executam.
- 17 Citationis decretum non causet introductionem litis, quando Actor inconstans ante executionem illi renunciavit.
- 18 Attentatum non est, quod Actor immonavit post citationem cui renunciaverat.
- 19 Renuncians commissioni impetratae non potest per Adversarium cogi ad illius rsum.
- 20 Commissio non fit communis alteri parti ante executam citationem.
- 21 Commissio an efficiatur communis ante citationem, itaut impetrans non possit ea non uti quando tribuit ius considerabile alteri parti.
- 22 Rescriptum Papæ, quo mandatur assignari indicium per impetrantem, an tribuat ius considerabile alteri parti.
- 23 Rescriptum concernens publicam utilitatem à die datæ immitit iurisdictionem Iudici, & tribuit ius cuiusque volenti, & valenti prosequi publicum interesse.
- 24 Index, cui fuerunt directæ litteræ in causa Inquisitionis, potest ex officio procedere, & interesse publicum prosequi.
- 25 Quid inuito, desistente, renunciente, vel contradicente eo, qui litteras impetrauit.
- 26 Commissionem obtinens postquam citavit Ad-

De Inconstantia in Iudicijs.

A

nerfarium, non potest illi amplius renu-
ciare.

- 27 Commisso an', & quando efficiatur commi-
nis, etiam non citata parte ad dicen-
dum contra Communionem, ob vsum
impetrantis.
- 29 Decretum citationis perpetuat iurisdictionem
Iudicis respectu Actoris.
- 30 Cessio rei, super qua fuit impetrata Commissio,
an imponit illius renunciationem.
- 31 Vel litrem extinguat.
- 32 Inconstantia non presumitur.
- 33 Voluntatis duratio est presumenda.
- 34 Citatio in dubio presumitur executæ.

CITAM esse Incon-
stantiam, & Impe-
trantem posse Res-
cripto renuciare,
dixit Baldus in l. 1.
C. ut lit. pend. Socin.
in cap. fin. de iuris. fals.
Doctores omnes in cap.
Ex conuassione, de reslit. spoliat. vbi Anchar.
num. 8. Zabarell. num. 11. Abbas num. 10.
ad finem, Bellamer. num. 10. Imol. num. 9.
Butr. num. 12. Felyn. qui alios cumulat in
rubr. de rescript. num. 3. Achill. decif. 10. de
rescript. Gallerat. de Renunciat. centur. 1. re-
nunciat. 5. num. 4. Ridolphin. in praxi par. 1.
cap. 13. num. 519. Buratt. decif. 138. num. 4.
& ibi Addentes litt. B. & decif. 871. per tot.
vbi dicit, hanc esse communem opinio-
nem, quam sæpè Rota tenuit Adden. ad
decif. 552. Gregorij XV. num. 7. & Rota,
decif. 181. num. 5. par. 8. recent.

- 2 Ratio est, quia nemo inuitus agere
compellitur, l. unic. C. ut nem. inuit, An-
charan. dicto cap. Ex conuassione num. 8.
Butr. num. 12.

Secundò, quia ante citationem non
3 consideratur interessè eius, contra quem
est Rescriptum, ideo Impetrans potest
pœnitere, l. de atate, §. fin. ff. de interrogat.
actiō. Ancharan. & alij dicto cap. Ex con-
uassione, Rota in Salamantina Pensionis 13.
January 1584. coram Babulo, pœnès Mar-
chese. de Commiss. par. 1. pag. 172. Dunozett.
iun. decif. 574. num. 4. Bichius decif. 384.
num. 5. & 6.

- 4 Tertiò, quia Rescriptum ad fauorem
Impetrantis principaliter est concessum,
ideo si non daretur pœnitentia, in eius
5 odium, ac præiudiciū redundaret, con-
tra dispositionem Textus in l. Quod fauo-
re, ff. de legib. Rota in d. Salamantina num. 1.

Amplia primò, conclusionem habere
6 locum, etiam quod expedita sit Commis-
sio Motu proprio ad vtilitatem tamen pri-
uatam, Abb. in dicto cap. Ex conuassione
num. 10. vers. Et puto, & ibi Adden. litt. B.
Felyn. in rubr. de Rescript. num. 3. versic.
Etiam Motu proprio.

- 7 Amplia secundò, etiam si Commissio
esset impetrata à Signatura Gratiæ, & in
8 ea contineretur aliquid, quod esset fauo-
rabile alteri parti, Ancharan. in dicto cap.
Ex conuassione num. 9. & ibi Imol. item num. 9.
Hostien. concl. 3. in fin. 10. Andr. col. 2. in fin.
Butr. num. 13. Abb. num. 1. Rota in dicta Sa-
lamantina Pensionis coram Babulo, Adden.
ad dictam decif. 552. Gregor. XV. num. 7.
Romana Legati 4. Iulij 1642. coram Emi-
nentiss. Cerro, relator. per Bich. decif. 582. sub
num. 9.

Amplia tertiò, siue Commissio infundat
nouum habitum iurisdictionis, siue sim-
9 pliciter excitet iurisdictionem, quicquid
enim voluit aliàs Rota decif. 61. de appel-
lat. in nou. & Felyn. in d. rubr. de rescript.
d. num. 3. tenentes commissionem, quæ
excitat iurisdictionem, effici statim com-
munem, ab eorum tamen opinione re-
cessit Rota, vt per Mohed. decif. 4. de
10 rescript. Caputaq. decif. 178. lib. 1. in Ma-
nuscript. cum alijs per Rotam decif. 317.
num. 3. par. 2. in recent. Adden. ad dictam
decisionem 552. Gregorij XV. vers. Item pro-
cedit.

Amplia quartò, etiam si Commissio esset
Iudici presentata, & ab eo decreta citatio,
11 sed non executæ, Abbas in dicto cap. Ex
conuassione num. 10. Felyn. loco citato num. 3.
vers. 3. limita Aretin. conf. 33. Rota dicta
decif. 317. num. 3. ante finem, Adden. ad
dictam decisionem 552. Gregorij XV. Bichius
decif. 384. num. 6.

Et licet contrarium latè defendat Bel-
lamer. in dicto cap. Ex conuassione num. 7.
& 8. Non est tamen recedendum à supra-
dicta ampliatione, quam semper secuta
est Rota, vt in Burgen. de Arrorij 24. No-
uembri 1593. coram Litta, pœnès Marchese.
de commiss. par. 1. pag. 171. Bichius dicta
decif. 384. num. 13.

Certum est enim, quod Actor, qui ob-
tinuit decretum citationis, potest ante
12 illius executionem Inconstans pœnitere,
Rota decif. 17. aliàs 402. de dol. & contum.
in nouis, & antiquis, Bellamer. decif. 406.
& 462. Achill. de Grafs. decif. 10. aliàs 26.
de rescript. Put. decif. 234. in fin. lib. 2. in
correct. latè Lancellott. de attentat. 2. par.
cap. 4. in prafat. num. 46. Vbert. Concini
meus, post hæc scripta vifus, de citat. 10. 3.
cap. 12. num. 34. Dunozett. iun. decif. 574. num. 4.

Hinc propterea infertur, quod licet
quoad Actorem lis per citationem decre-
13 tam dicatur introducta Clement. 2. ut lit.
pend. cap. Cum M. Ferrarien. de Constitut.
Glofs. in dicta Clement. 2. Lancellott. loco
citato num. 3. Buratt. d. decif. 871. num. 6.
Bichius decif. 12. num. 2. Dunozett. iun.
d. decif. 574. num. 2. etiam quod citatio
non fuerit executæ, Rota decif. 6. aliàs 7.
de lit. pend. in nou. & decif. 17. aliàs 402.

de dolo, & contum. in non. cum alijs allegatis à Lancellotto loco citato num. 36. Buratt. 14 decif. 262. num. 2. licet ad effectum impetrande subrogationis lis non dicatur cõpta, nisi citatio sit executà, iuxta decif. 971. num. 3. coram Dno. xxi. iun. de qua materia vid. Baron. de citat. 10. 1. quæst. 45. sub num. 36. vers. Sextus effectus, cum num. seqq. 15 decif. 64. par. 12. recent. num. 11. ubi de regula triennali.

Imò solùm fuerit impetrata à Procureto Aõoris cum cautione de rato, & 16 deinde per eundem Aõorem ratificata, Seraph. decif. 20. Lancellott. loco cit. num. 43. Intrighiol. decif. 46. num. 48.

17 Cessabit tamen litis pendentia, si Aõor Inconstans citationi renunciet ante illius executionem, Achill. decif. 10. aliàs 26. de dolo, & contum. Lancellott. loco cit. num. 46.

18 Et propterea quid demum gesserit Aõor post renunciationem, non censetur attentatum, vt ex pluribus decisionibus Rotalibus tradit idem Lancellott. loco citato, vers. Sciendum tamen est num. 47. Bich. decif. 383. num. 9. & 582. num. 8. & 9.

19 Amplia quintò, vt hisce casibus impetrans commissionem non possit cogi à Parte aduersa, vt commissione impetrata utatur, Abbas in dicto cap. Ex conuisione num. 10. Ridolphin. in prax. par. 1. cap. 13. num. 520. Rota d. decif. 317. par. 2. in rec. Buratt. d. decif. 138. num. 4. Bichius dicta decif. 384. sub num. 8.

20 Non enim ante citationem executam fuit illi facta communis, Bellamer. in dicto cap. Ex conuisione num. 3. Zabart. prope finem, Ridolphin. in prax. par. 1. cap. 13. num. 517. Rota in citata decif. 317. Buratt. d. decif. 138. & decif. 871. Addent. ad dicta decif. 552. Gregorij XV. Rota decif. 264. par. 10. recent. num. 4.

Limita primò, vt cesset Inconstantia, quando rescriptum non concernit simpli- 21 citer instantiam impetrantis, sed vterius dat ius considerabile alteri parti, eo enim casu videtur commissio facta communis, arg. l. fin. C. de pact. Bald. in l. postquam liti, in fin. C. de pact. Felyn. d. rub. de rescript. num. 3. Rota dicta decif. 317. num. 2. par. 2. recent. ubi tamen deciditur non dici datum ius considerabile alteri parti, si in commissio- 22 ne Papa mandauit, assicurari iudicium, per impetrantem, prout de iure; Quia siue illa clausula consideretur in vim conditionis, siue in vim modi, nihil ponit in esse ante deliberationem; vel si secuta deliberatione præscribat in modum in agendo semper pendet à præambula deliberatione impetrantis, si velit vti rescripto.

Sed circa hanc limitationem vide, quæ dixi in ampliatione secunda.

Limita secundò, si commissio esset impetrata in causa tangente publicam vtili-

De Inconstantia in Iudicijs.

23 tatem, nam in ea imprimitur iurisdicção à tempore data, & queritur ins ex litteris cuiusque valenti, & volenti prosequi interesse publicum, Doctores in d. cap. Ex conuisione, vbj Abbas nu. 10. Butr. nu. 12. Bellamer. num. 3. Felyn. in d. rubr. de rescript. num. 3. vers. 5. Et ceteri, & innuit Rota in d. Salamantina coram Bubalo.

24 Et propterea, si impetretur litteræ in causa Inquisitionis, Index potest ex officio prosequi interesse publicum, cap. Cum oporteat, de accusat. Imò non solùm impe-

25 trante desistente negotij prosequi, sed etiam eo innito, renunciant, aut quoquo modo contradicente, cap. Quoniam Apostolica, §. Is autem de offic. deleg. cap. Licet, de accusat. cap. 1. & 2. de collus. deteg. Abb. in dicto cap. Ex conuisione num. 10. Butr. num. 12. Bellamer. num. 3. Hostien. num. 8.

26 Limita tertio, si fuerit præsentata commissio obtenta citatio, & executà, tunc enim cessat Inconstantia, Doctores omnes in d. cap. Ex conuisione, Rota d. decif. 138. & 871. coram Buratto, & in alijs supra citat. Addent. ad dicta decif. 552. Gregor. XV. nu. 8. Ridolph. in prax. par. 1. cap. 13. nu. 521.

27 Limita quarto, si quoquo modo constet de vsu impetrantis commissionem, puta quia vigore illius denegerit ad plures actus, tunc enim efficitur communis, etiam si Pars non fuisset citata ad dicendum contra commissionem, vt tenuit Rota in Hispanen. præbeminentiarum 16. Decembris 1618. coram Vbaldo, Addent. ad dicta decif. Greg. XV. 552. vers. Prædicta tamen omnia, Rota decif. 264. par. 10. recent. num. 7.

28 Sed hanc decisionem coram Vbaldo benè declarat Burattus d. decif. 871. nu. 6. qui dicit, quod in casu illius decisionis Procurator impetrantis obtinuerat

29 decretum citationis, per quod citatur inchoata lis quoad Aõorem, & perceptura in iurisdicção quoad Iudicem; vterius vsus fuit commissione, dum inhibitionem, quam eius vigore acceperat, præsentari curauit Nuncio Hispaniarum, ac alios actus iudiciales fecit, ex quibus vsus commissionis confirmatur.

30 Non erit tamen sufficiens signum Inconstantiæ, & renunciationis, si rem, super qua commissionem, & citationem, Aõor

31 impetrauit, cesserit saltem ad effectum, litem extinguendi, Put. decif. 362. lib. 3. Lancell. d. par. 2. cap. 4. in præfat. num. 49.

32 Et in dubio Inconstantia non est præsumenda, rum quia præsumitur eadem

33 voluntas durare, arg. Text. in l. fideicommissa 11. §. Si rem, post princip. ff. de leg. 3. decif. 189. num. 8. par. 12. recent. decif. 19.

post 2. par. tract. Nouar. de elect. & variat. for. num. 12. Tum etiam quia in dubio 34 præsumitur citatio executà, Rota dicta decif. 17. aliàs 402. de dolo, & contum. in non.

A jj

QVÆSTIO II.

ARGVMENTVM.

An Actor, qui Aduersarium citare fecit absque libelli oblatione, possit Inconstans in Iudicio non comparere.

S V M M A R I V M.

- 1 Actor, qui obtinuit simplicem citationem absque oblatione libelli, tenetur ad Iudicium accedere, & de ratione.
- 2 Actor an, & quando teneatur comparere in præciso termino citationis.
- 3 Iudex non potest prorogare Actori terminum ad comparendum.
- 4 Reus non tenetur expectare Actorem per diem, nec per horam.
- 5 Moram Actor non tam facile purgare potest, quam Reus.
- 6 Contumacia Actoris maior est, quam illa Rei.
- 7 Iudex an, & quando possit cogere citatum, ut expectet citantem.
- 8 Iudex potest cogere citantem, ut expectet citatum.
- 9 Æqualitas in Iudicijs seruanda est.
- 10 Miles iusto casu detentus, qui propterea ad diem commeatu non venit, non habetur pro desertore.
- 11 Actor non comparens in termino citationis per ipsum facta condemnatur ad restituendas expensas Reo.
- 12 Actor contumax non auditur, nisi resciat expensas contumaciales.
- 13 Quid in causa diuersa.
- 14 Velsi Actor sit minor.
- 15 Aut Ecclesia.
- 16 Aduocatum, & Procuratorum expensæ rescicienda sunt inter contumaciales.
- 17 Expensæ rescicienda vti contumaciales, quæ dicantur.
- 18 Expensæ factæ in hospitio rescicienda an veniant inter contumaciales.
- 19 Expensæ contumaciales, qui rescicere debet, an teneantur ad damna.
- 20 Damna non veniunt appellatione expensarum.
- 21 Artifex, qui vocatus ad Iudicium lucrari non potuit in arte sua, an petere valeat ab Aduersario succumbente lucrum amissum.
- 22 Lucrum amissum non venit sub appellatione damnorum.
- 23 Doctores, qui propter litem fuit impeditus ne clientibus inferuaret, an debeantur à succumbente lucra, quæ amisit.
- 24 Expensæ taxantur arbitrio Iudicis.
- 25 Expensæ contra Actorem contumacem taxari an possint sine illius citatione.
- 26 Actor contumax an admittatur ad causam pro-

sequendam non præstita cautione de fideliter comparando, & quomodo præstetur ista cautio.

- 27 Reus comparens Actore contumace absoluitur ab obseruatione iudicij.
- 28 Sententia absolutoria ab obseruatione Iudicij, an Actoris citationem requirat, & quomodo præstari debeat ista citatio.
- 29 Delegati Iudicis iurisdictio an, & quando expiraret per sententiam absolutoriam ab obseruatione iudicij.
- 30 Instantia est temporalis.
- 31 Instantia perit per sententiam absolutoriam ab obseruatione iudicij.
- 32 Iurisdictio est perpetua.
- 33 Citatio circumducitur Actore non comparente.
- 34 Citatio circumducta perinde est, ac si non interuenisset.
- 35 Prescriptio an, & quando interrumpatur per solam citationem.
- 36 Actor non comparens in termino citationis, censetur illi renunciasse.
- 37 Actor tenetur comparere in termino citationis etiamsi illa non sit legitima, vel non legitime exercita.
- 38 Actor est certus de facto suo.
- 39 Actor nullum incurrit præiudicium ex eo, quod non comparuerit in termino citationis, per ipsum facta, si in eodem termino non compareat Reus, & accuset contumaciam.
- 40 Quid si Reus à Iudicio recedat de licentia Iudicis.
- 41 Reus citatus tenetur expectare donec Iudex discefferit à Tribunali, & accusare contumaciam.
- 42 Actore non comparente, & Reo contumaciam non accusante, vel à Iudicio recedente sine licentia Iudicis an, & quando circumducatur citatio ex utraque parte.
- 43 Contumacia cum contumacia compensatur, & absentia cum absentia.
- 44 Citatio ad totam causam quando circumducatur, & quando sit licita.
- 45 Actor non comparens in termino citationis iusto impedimento occupatus nullum incurrit præiudicium.
- 46 Impedimentum quando dicatur iustum, & quomodo probetur arbitrio Iudicis remittitur.
- 47 Actor non comparens ex eo, quod Iudex absit à loco iudicij, dicitur legitime impeditus.

1 **I**L LICITA est Inconstantia quando fuit executata simplex citatio absque libelli oblatione, iuxta Text. in cap. 1. de dol. & contum. in 6. tenetur enim Actor ad iudicium accedere, ne Iudicem contemnere videatur, Textus est in d. cap. 1. de dolo, & contumacia in 6. ubi etiam Glossa, & Archid. Gemin. Io. Andr. Butr. Anchar. Monac. & Franc. Scacc. de Indic. cap. 91. num. 3. ante fin. lib. 1. Soccin. de Citat. art. 31. num. 19. Rot. decis. 7. alias 885. de verb. signif. num. 4. lib. 1. in antiq. Viuius decis. 11.

Nec solum Actor tenetur in iudicio comparere, sed in termino præcisè citationis, ita ut terminum in eadem citatione præfixum præuenire non possit, Anchar. in d. cap. 1. nu. 2. qui declarat, hoc habere locum, quando terminus est præfixus ad explicandum aliquem actum momentaneum, puta ad litem contestandum, iurandum de calumnia, & similes actus, secus si ad actum, qui requirat intervalla temporum, vt ad probandum, non enim debet se in fine termini coartare, sed infra totum illum terminum, debet esse sollicitus, vt notat Bart. in lege Qui ante Kalendas, de verb. obligat. num. 5. D. Vbertus Concinius meus, post hæc scripta visus, in tract. de citat. to. 2. cap. 10. nu. 562.

Nec Iudex terminum Actoris prorogare potest, cum enim citans termino præfixo, quem ipse apposuit, consenserit, non licet ei Inconstantem prorogationem petere, cap. Oblata, de appell. Bald. consil. 203. num. 2. in fin. lib. 1. & in l. Si ea, C. Qui accus. non pos. Tiraquell. de retr. aff. l. gnag. §. 3. Gloss. 2. num. 10.

4 Neque Reus tenetur expectare Actorem, saltem per diem, vel horam, Bald. in cap. 1. num. 11. de indic. in 2. leff. per text. in l. vt vitem, §. fin. & ibi Pegn. & Bart. ff. Quod vi, aut clam. Tiraquell. loco citato num. 11. & seqq. & ratio est, quia non tam facile moram purgare potest Actor, quam Reus, Bald. in l. Etsi post tres, ff. Si quis caut. Bart. in l. Hac conditio, la 2. ff. de condit. & demonstr. & in l. Si insulam, q. 9. ff. de verb. oblig.

6 Maior enim est contumacia Actoris, quam Rei, cap. Causam, de dol. & contum. cap. 21. de eo, quis mittit, in possess. d. cap. 1. de dol. & contum. in 6. & ibi Gloss. Rota, decis. 53. alias 384. de appellat. in nou. & decis. 458. in antiq. cum alijs per Tiraquell. loco cit. num. 12. Fermos. ad cap. fin. de libell. oblat. quæst. 4. num. 20. tom. 2. de iudic. Barbosa dicto cap. 1. nu. 5. Viuius decis. 11. lib. 1. num. 10. Seraphin. decis. 684. num. 7.

7 Dicit tamen Bald. in dicto cap. 1. extr. de iudic. in secunda leff. Quod si æquitas moueat Iudicem, id debet decernere, vt expectetur Citor, nam hoc potest facere, & contrario, vt scilicet Citor expectet Citatum, cap. Consuluit, de offic. delegat.

9 æqualitas enim seruanda est in iudicio, l. fin. C. de fruct. & lit. expens. & tandem concludit, quod hoc residet in arbitrio Iudicis, quia potest esse, quod citans, & citare faciens fuerit impeditus, ad Text. in l. 3. §. Ad diem, ff. de re milit. qui tamen Text. vt aduertit Tiraquell. non bene adducitur ad propositum, nam ibi tractatur de milite, qui ad diem commeat non venit, vt pro desertore non habeatur, si casibus quibusdam detentus sit, per quos venia dignus esse videatur, & propterea dicendum est, quod si ex actu citationis ius est quaesitum parti, nullo modo Iudex poterit terminum prorogare bellè Panormit. in cap. Sapè contingit, de appellat. qui dicit hoc casu limitari, Text. in cap. Consuluit, de off. delegat. sequitur Felyn. in d. cap. Consuluit, num. 4. vers. 2. limita Tiraquell. loco cit. num. 13. Rot. d. decis. 17. alias 402. de dol. & contum. in nouis.

Plura autem Actori sic Inconstanti parantur præiudicia: etenim primo condemnatur in expensis factis à Reo clare Text. in dicto cap. 1. de dol. & contum. in 6. & ibi Gloss. Hostien. num. 1. Monac. in princip. Butr. num. 1. Anchar. num. 5. Archid. nu. 1. Scacc. d. cap. 91. n. 9. latè Azucud. lib. 4. tit. 3. leg. 5. num. 3. Rota dicta decis. 7. alias 885. de verb. signif. in antiq. & decis. 69. in nou. Vestr. in praxi lib. 4. cap. 4. num. 2. Fermosin. de indic. to. 2. ad cap. fin. de libell. oblat. quæst. 4. num. 19. §. 1. Baron. de citat. tom. 1. qu. 47. num. 8. Oliban. de Aff. par. 1. lib. 3. cap. 4. num. 30. Carpan. ad Sarr. Mediolan. par. 1. cap. 10. num. 149. Anichin. de recent. Instr. cap. 3. quæst. 7. num. 12.

12 Et adeo hoc verum est, quod antequam has expensis reficiat Actor audiri non debet, non solum in illa causa, sed 13 etiam in alia diuersa, Marant. in Specul. par. 6. tit. de contum. num. 15. Marsil. in l. de Vnoquoque, num. 197. ff. de Iudic. Azucud. loco cit. num. 4. Borell. in Summ. decis. 112. 46. num. 80. Viuius decis. 11. lib. 1. num. 5.

14 Quod procedit siue Actor sit minor Marsil. loco citato num. 200. Azucud. dicto 15 nu. 4. siue Ecclesia Menchaca, Controuers. vsufrequent. par. 2. cap. 9. num. 19. Burgos de Paz. conf. 12. num. 12. Menoch. de Arbitr. lib. 1. quæst. 36. num. 1.

Expensæ autem, quæ sunt reficiendæ illæ sunt, quas passus est Reus occasione dictæ citationis, Franc. in d. cap. 1. num. 2. ubi dicit tenendum menti, quod licet 16 aliàs expensæ Advocatorum, & Procuratorum veniant reficiendæ, vt per Gloss. & Innoc. in cap. in nostra, de iur. iur. & in l. Non ignorat, C. de fruct. & lit. expens. tamen propter contumaciam in non com- 17 parendo veniunt solum expensæ, quas fecit comparens ex sua comparitione, & ratione illius contumaciæ, Anchar. in dicto

- cap. 1. num. 5. ubi exemplificat in expensis
13 factis in hospitio Actorem expectando.
An autem sub huiusmodi expensis veniant damna? videtur negatiue respondendum, eo quia Text. in d. cap. 1. solum de expensis mentionem facit, quorum appellatione damna non veniunt, cap. in nostra, de iniur. Roman. singul. 342. Boer. decis. 2. num. 3. Azcued. loco cit. n. 14. & seqq. Surd. decis. 261. num. 1. Hodiern. ad eand. decis. 261. num. 1. & 3. Bichius decis. 73. num. 18. & 123. num. 3. Sed contrarium tenuit Gloss. in d. cap. 1. in figuratiue casus, vers. Contrarium, Bart. in l. 1. col. 2. ff. de Alien. iudic. mut. cau. fals. & ibi Alex. in Addit. per Gloss. in l. 1. §. fin. ff. Si quis ius dicen. non obtemp. idem Bartolus in leg. Eum, qui temerè, col. 2. ff. de Iudic. Alex. in l. si fracta, §. Iulianus, num. 80. ff. de damn. infect. Burgos de Pazz. in progm. legum Tauri, num. 154. Azcued. loco citato num. 17. Plot. in repet. l. si quando, C. unde vi, num. 674. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 3. littera E, conclus. 637. Menoch. de arbitr. cas. 154. num. 1. Surd. dec. 261. num. 2. Bichius decis. 497. num. 12. & decis. 123. numer. 4. qui exemplificat in Artifice, qui
21 vocatus ad iudicium, in arte lucrari non potuit, Thef. decis. 67. num. 4. vers. Intrinseca autem damna, licet contrarium teneatur Bellon. iun. conf. 89. num. 5. & 6. ubi quod
22 damnorum appellatione non continetur lucrum amissum, & loquitur de Doctore,
23 qui sub prætextu, quod suis clientulis non potuerat inscribere propter litem, quam substatuerat, illud non debetur.
24 Solent autem huiusmodi expensæ taxari arbitrio Iudicis, l. Sancimus, C. de Iudic. Menoch. d. cas. 154. num. 2. Thef. dista decis. 67. n. 6. Couarr. præf. quest. cap. 27. nu. 6.
25 Qui quidem poterit absque citatione Actoris contumacis illas taxare, vt ex Bald. & Marant. tenet Azcued. loco citato num. 5. Carpan. ad Statut. Mediolan. par. 1. cap. 10. numer. 123. Borell. in Summa. decis. tit. 46. nu. 132. & tit. 44. nu. 392. 393. & 394.
Cuius tamen contrarium voluit Petrus Barbof. in l. eum qui temerè, num. 267. ff. de iudic. ubi resoluit ad hanc taxationem faciendam contumacem esse citandum, ex Boer. decis. 285. num. 6.
Quamuis ad istarum expensarum solutionem non requiratur citatio, Hippolyt. singul. 377. Gratian. regul. 103. num. 1. Iacob. Philip. Port. in tract. comm. opin. lib. 1. conclus. 43. limit. 50. & limit. 57. Borell. in Summa decis. tit. 44. num. 391. & 46. num. 59. 131. & 132. August. Barbof. in l. sancimus, C. de i. dic. Vestr. loco cit. num. 2.
26 Secundò, non admittitur Actor contumax ad causam, nisi prius præstita per eum sufficienti cautione, quod in termino fideliter comparebit, vt patet ex Textu

in d. cap. 1. vers. Ad citationem, & hanc esse iuris noui dispositionem, dixit Innocent. relatus per Gloss. in d. cap. 1. in addit. quicquid dixerit Hostien. ab eadem Gloss. reprobatus, quam sequuntur, Anchar. in d. cap. 1. num. 7. Io: Andr. num. 2. Monac. num. 1. Archid. item num. 1. Vestr. loco cit. num. 3. & ibi addent Scacc. de Iudic. disto cap. 91. sub num. 9. Rot. decis. 7. aliàs 885. num. 3. de verb. signif. in antiq.

Et hæc cautio debet esse cum fideiussore, vel pignore, Gloss. in d. cap. 1. verbo sufficienter, Archid. ibidem num. 1. Franc. num. 5. Monac. num. 3. Pontifex enim in d. cap. 1. vbi est verbo sufficienter, quod importat cautionem cum pignore, vel fideiussore, vt latè pluribus allegatis dicit Felyn. in cap. Ad nostram, num. 7. de iur. iuran. Franc. d. cap. 1. num. 5.

Dicit tamen Gloss. in d. cap. 1. in verbo sufficienter, quod si Actor contumax caueat cum pignore, vel fideiussore non posset, iuratoria cautio sufficeret, quod latè prosequitur Franc. in d. cap. 1. num. 5. dicens, quod si propter paupertatem, vel aliam iustam causam non possit Actor dare fideiussorem, vel pignus ad iuratoriam admitteretur cautionem, sed cum promissione pœnæ secundum Innocent. quod etiam voluit Bart. in l. Nisi, §. Quamuis, ff. si cui plusquam per legem falcid. Imò debet tunc obligare se, & omnia bona sua, & sic facere cautionem sibi possibilem, secundum Bald. in l. an omnes, §. In hac, ff. de Episc. & Cleric. & hanc doctrinam amplectitur Monac. in d. cap. 1. num. 3. & sequitur Archid. num. 1.

- 27 Tertiò, Reus citatus comparens poterit petere absolutionem ab obseruatione iudicii, Franc. in d. cap. 1. num. 4. Marant. de ordin. Iudic. par. 5. princ. num. 49. Ridolphin. in praxi par. 3. cap. 2. num. 133. Scacc. loco cit. num. 9. Rot. d. decis. 885. ad fin. & decis. 14. aliàs 345. de dolo, & contum. in non.
28 Requiritur tamen, quod ad istum actum citetur Actor ad instantiam Rei, Innoc. in cap. Consultuit, de off. deleg. Franc. in d. cap. 1. Rot. d. decis. 885. num. 4. Quicquid contra scripserit remissiuè Baron. de citat. quest. 46. sub num. 21. referendo Petr. Barbof. in l. ad Peremptorium, nu. 5. de Iudic.
Et si per audientiam contradicatur, procedatur, requiritur trina citatio, & quarta ex superabundanti, vt notatur in d. cap. Consultuit, & ibi Innoc. & in cap. ad petitionem de accusat. Rota decis. 3. aliàs 69. de dolo, & contum. in nou. ubi dicitur, quod si fiat hæc absolutio per delegatum, non
29 per hoc expirat sua iurisdicção, quo minus si infra annum Actor denuo Inconstans veniat ad iudicium in vim primæ
30 commissiois, possit procedere Iudex in causa citato, & vocato Reo de nouo, vt

31 per Innoc. in d. cap. Consultuit, licet enim
32 peccat instantia iurisdicção tamen remittit,
quia perpetua.

33 Quarto, citatio ipsa Actore Inconstante non comparere circumducitur per
34 indeque ac si nulla citatio intervenisset,
l. & post Edictum, §. 1. ff. de iudic. Marant.
in praxi par. 6. de contum. num. 1. Grauat. ad
Vest. lib. 4. cap. 4. num. 14. Petrus Barbosa
ad l. properantem, num. 5. ff. de iudic. Tira-
quell. de retract. lignag. §. 8. Gloss. 2. num. 28.
Azened. loco cit. num. 2. Carpan. ad Statut.
Mediolan. d. cap. 10. num. 152. Baron. de ci-
tat. tom. 1. quæst. 45. §. 4. num. 20. cum seqq. ubi
multa ad materiam, & propterea nili
Actor compareat, & accuset contuma-
35 ciam Rei, non interruptitur præscriptio,
quæ aliis per solam citationem inter-
rumpitur, l. siens, l. cum notissimi, C. de
prescript. vt bene docet Bald. in l. nam, cisi,
§. 1. ff. de inoff. testam. Tiraquell. dicto §. 3.
Gloss. 2. num. 150. Gratian. cap. 66. num. 41.
Fontanell. decif. 274. num. 24. distinguendo
tamen inter præscriptionem merè fauora-
bilem, odiosam, vel mixtam, quam ma-
teriam latè trahant Castill. de Tertis Re-
gys, cap. 35. num. 6. Surd. decif. 5. nu. 2. &
seqq. alique relati à Carlenal. de iudic. to. 2.
lib. 1. tit. 3. dispnt. 4. num. 22. Baron. de citat.
quæst. 45. tom. 1. num. 29. videtur enim ta-
36 citè Actor renunciare citationi Tiraquel.
& Bald. ubi supra, Surd. dicta decif. 5. sub
num. 5. vers. Quando citatio.

Neque has pœnas, siue præiudicia cui-
tabit Actor non comparens in termino
37 citationis, si citatio non fuerit legitima,
vel legitimè executà, Scacc. d. cap. 9. t. nu. 5.
Carpan. ad Statut. Mediol. lib. 1. cap. 10.
num. 151. Borell. in summ. decif. par. 1. tit. 46.
num. 165. cum enim Actor certus sit de
38 facto suo, vt dicit Rot. decif. 53. alias 384.
in fin. de appell. in nou. sequitur quod res-
pectu eius nihil refert, an citatio sit legiti-
ma, necne Scacc. loco cit. num. 5. ad fin.

Sed ad hoc, vt Actor Inconstans huius-
modi præiudicijs oneretur, requiritur
39 primo, quod Rens citatus in termino ci-
tationis compareat, & accuset contuma-
ciam Actoris, Franc. in d. cap. 1. in princ.
Rebuff. ad consl. Francie, tom. 3. tit. de con-
tumacia, art. 7. Gloss. vnic. num. 9. Azened.
loco cit. num. 1. Carpan. ad Statut. Mediolan.
par. 1. cap. 10. num. 151. Caccheran. decif. 3.
num. 2. decif. 71. num. 48. & 49. Baron. de
cit. quæst. 45. num. 81. Borell. in summ. de-
cif. tom. 1. tit. 44. num. 509.

40 Secundo, quod accusata contumacia
Actoris de licentia Iudicis à iudicio rece-
dat, Alex. in l. si finita, §. Iulianus, nu. 25.
ff. de damn. infect. Azened. loco cit. num. 2.
Duen. reg. 153. l. i. tit. 1. & 2. Baronius, qui
alios cumulat de citat. to. 1. quæst. 47. num. 3.
41 Vel expediet, donec Iudex discesserit

de Tribunali, & accuset contumaciam,
Abb. in d. cap. Consultuit, num. 7. Duen. &
Azened. locis citatis, Baron. de citat. tom. 2.
in addit. ad quæst. 47. sub num. 7. cum seqq.

42 Et si vnum ex his deficiat, circumducta
redditur citatio tam ex parte Actoris,
quàm Rei, Bart. in d. l. si finita, §. Iulianus,
ff. de damn. infect. not. in cap. Consultuit, de
offic. deleg. & ibi Innocent. Doctores in
l. calumniarum, ff. de paru. Franc. in d. cap. 1.
num. 1. Rebuff. loco cit. art. 1. Gloss. 1. num. 1.
Azened. loco cit. vers. 29. Scacc. loco cit.
num. 12. & compensabitur contumacia
43 cum contumacia, sine absentia cum ab-
sentia, Archid. in dicto cap. 1. & lo. Andr.
in princ. Gloss. in addit. ad fin. l. si ambo
ff. de compens. Scacc. loco cit. Petrus Anchar.
conf. 97. per tot. Oliban. de act. par. 1. lib. 3.
cap. 4. num. 30. Fab. in Cod. lib. 3. tit. 1. de
iudic. diffinit. 29. & 30. Alin. in praxi, §. 17.
de litis contest. cap. 1. vers. Præcedens conclu-
sio, Fontanell. decif. 274. num. 10.

Quod tamen intellige de citatione par-
ticulari ad certum actum, non autem de
44 citatione generali ad totam causam, nam
licet quo ad terminum, in quo nenter
comparuit, sit circumducta citatio, non
tamen quoad totam causam, & alios adns
Franc. in d. cap. Rot. d. decif. 14. alias 345.
de dol. & contum. in nou. Hieronym. Portol-
es ad Molin. verb. Actor, num. 6. Baron.
qui alios refert de citat. to. 1. q. 46. num. 23.

Quando autem licita sit citatio ad to-
tam causam, vide Grauat. ad Vest. dicto
cap. 4. num. 15. Borell. in summ. decif. par. 1.
tit. 44. num. 482. Baron. de citat. quæst. 16. to. 1.
num. 150. Vbertus de citat. tom. 1. cap. 7. vers.
de citatione generali, num. 113. & seqq. & cap-
pit. 9. num. 409. Rota rec. par. 5. decif. 199.
nu. 16. & decif. 291. nu. 2. & 3. par. 10. rec.

Euitabit tamen Actor Inconstans hu-
iusmodi præiudicia, si iusto impedimen-
45 to, vel causa legitima detentus ad iudi-
cium accedere non potuit, Franc. in dicto
cap. 1. num. 3. Butr. item nu. 3. Archid. nu. 1.
lo. Andr. item nu. 1. Anchar. nu. 18. Scacc.
loco cit. nu. 8. Couarr. præst. quæstion. cap. 27.
num. 3. post Rebuff. Azened. loco cit. nu. 7.
Afflict. decif. Neapol. 29. nu. 3. Gail. præst.
obseruat. lib. 1. obseruat. 59. num. 2.

Quæ verò sit legitima causa, vel iustum
impedimentum, & quomodo probetur,
46 an per iuramentum partis, an per alium
probandi modum arbitrio Iudicis remit-
tendum esse, voluere Archid. lo. Andr.
Franc. Anchar. & Butr. in d. cap. 1. Rebuff.
& Azened. locis citatis, qui exemplificant
47 quando Iudex esset absens à loco iudicij,
quod expressè voluit Archid. in d. cap. 1.
num. 2. & ad materiam vide Doctores, quos
refert Borell. in summ. decif. par. 1. tit. 64.
nu. 37. 38. 39. & 40. Vbertus de citat. cap. 10.
num. 443. cum seqq.

QVÆSTIO III.

ARGVMENTVM.

Quid si Actor vnâ cum citatione porrexit libellum, an possit esse Inconstans; & in quibus casibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Actor, qui porrexit libellum, tenetur exercere litem vsque ad finem, & num. 9.
- 2 Aliâs Reus absoluitur ab obseruatione Iudicij.
- 3 Ac etiam ab impetitis per sententiam definit.
- 4 Dilaciones Actoris assignandæ pendent ab arbitrio Iudicis.
- 5 Reus per definitiuam absoluitur etiam lite non contestata quando Actor porrexit libellum, & postea amplius non comparuit.
- 6 Actor non tenetur sublinere litem Reo consentiente.
- 7 Actor non tenetur comparere quamuis libellum porrexerit, quando Reus quoque est contumax.
- 8 Petitorum intentans an, quando, & quomodo transire possit ad possessionum, & petitorium suspendere.
- 10 Actor inuita parte non potest liti renunciare.
- 11 Modum Iudicij Actor mutare potest etiam inuita parte.
- 12 Iudicium solemniter capsum, an debeat solemniter terminari.
- 13 Actor liti renunciare potest.
- 14 Actor renunciare potest instantia remanentibus sibi actionibus, pro quibus libellauit.
- 15 Reus excommunicatus an, & quomodo possit cogere Actorem ad persistendum super actione intentata.
- 16 Index potest ex officio cogere Actorem ad persistendum in Iudicio.
- 17 Solemnitates Auth. Qui semel, C. quomodo, & quando Iudex, an seruandæ sint in foro Ecclesiastico.
- 18 Dilaciones abbreviantur secundum consuetudinem Fori.
- 19 Actor citare faciens personam Ecclesiasticam coram Iudice seculari penas, & censuras incurrit.
- 20 Citatio sufficit, ut citatus dicatur in iudicio trahi.
- 21 Citari faciens personam Ecclesiasticam coram Iudice seculari, an, & quando, possit penitere ad euitandas penas, & censuras, & num. 24.
- 22 Deus facere non potest, quod factum non sit factum.
- 23 Penitentia non datur in præiudicium alterius partis, cui fuit inquisitum.

1 C ERTVM est, quod vbi Actor vnâ cum citatione porrexit libellum, illicita est Inconstantia, ille enim tenetur vsque ad finem litem exercere, Textus est expressus in Auth. qui semel, C. quomodo, & quando Iudex. & ibi Glos. & Doctores præsertim Bart. Corn. Odofred. Castrens. Innocent. in cap. 1. vt lit. non contest. in princip. Soccin. cap. 2. de libell. oblat. num. 145. Afflict. decif. 173. num. 5. Rota d. decif. 7. aliâs 885. in antiq. de verb. signific.

2 Si autem sit Inconstans, tunc Reus seruata forma tradita in dicto Textu, vers. Qui si causam, poterit petere à Iudice non solum absolutionem ab obseruatione iudicij, iuxta Textum in d. cap. 1. de dolo, & contumacia, sed etiam absolutionem à petitis per sententiam definitiuam, vt dispositum idem Textus Odofred. ibidem Corn. & ceteri Doctores, Innocentius in dicto cap. Consultuit, de offic. deleg. Rota dicta decif. 7. aliâs 885. de verb. signific. in antiq. & decif. 3. aliâs 69. de dolo, & contumacia, in non. Petrus Barbosa in dicta l. properandum num. 11. ff. de iudic. qui num. 12. subiungit, quod licet vt procedatur ad sententiam in ea lege dentur dilaciones longæ Actori absenti, & non comparenti, tamen prædictæ dilaciones consuetudine sunt abrogatæ, & tantum assignantur dilaciones arbitrio Iudicis, Glos. in d. Auth. Qui semel, verb. per interualla, & ibi Bart. num. 14.

Et hæc absolutio à sententia diffinitiuâ potest peti à Reo, etiam lite aliqua non contestata, quia est singularis in hoc casu, vt voluit Textus in d. Auth. ibi, & si lis capta non sit, Corn. ibid. num. 11. Odofred. num. 3. Rota d. decif. 3. aliâs 69. de dolo, & contumacia, Petrus Barbosa in dicta l. properandum num. 10. & 11.

6 Licita tamen erit Inconstantia, si Reus consentiat, nam Textus in dist. Auth. ibi, Reo postulante, supponit ad instantiam Rei posse Actorem cogi ad sublinendam litem vsque ad finem, Soccin. in d. cap. 2. de libell. oblat. num. 5. vers. Et hoc procedit, Cagnol. in l. edita num. 181. C. de eadem. vbi dicit hoc seruari in practica.

7 Dic secundò, licitam esse Inconstantiam, si Reus quoque sit contumax, l. ff. priusquam, ff. de oper. non. nunciat. Alexand. ibid.

ibid. nu. 42. Felyn. d. cap. 2. de libell. oblat. n. 18.

- 8 Dic, tertio licitam esse Inconstantiam, & *Auth. prædictam* non habere locum in casu, cap. *Pastoralis de caus. possess. & propriet.* nam in casu illius decretalis ex permissione iuris potest Actor suspendere petitionem primo productam iam in petitorio, & transire ad possessorium, novam petitionem, producendo, Roman. in l. *Si tibi num. 3. ff. de Carbon. edict. Felyn. in d. cap. 2. nu. 18. vers. 3. Limita, Alex. in d. l. priusquam nu. 42.*

Hinc dicit Castrensis in l. *Si conuenerit, vers. Quæro quid si num. 6. ff. de iurisdict. omn. iudic.* quod licet Actor litis incohata peragere teneatur, nec illi in parte inuita liceat renunciare, tamen in modo litis exercendæ secus esse, & repetit Sola ad consuetudines Sabaudie tit. de causis miserabilium personarum, glossa 2. numero 21. ubi querit an iudicium solemniter captum debeat solemniter terminari, & concludit, quod ex consensu tacito, qui elicitur ex actibus solemnibus non infertur, quod in alijs non fit locus pœnitentiæ, & Glossa solemnis in *Clemen. sepe §. fin. de verb. signific.* Felyn. in cap. *Cum ordine de rescript.*

De qua Inconstantia dicemus infra suo loco.

- 13 Dic quarto, posse esse Actorem inconstantem, si veller liti renunciare iuxta terminos, l. *postquam, C. de pass. Bart. in dista l. edita, num. 11. Soccin. in disto cap. 2. num. 145. Gallerat. de renunc. centur. 1. renunc. 18. num. 14.*

De qua Inconstantia dicemus pariter suo loco.

- 14 Sed poterit tamen Actor renunciare instantiæ remanentibus sibi actionibus, & causa, per quam libellauit, vt per *distam Auth. qui semel, voluit Bart.* quem sequitur Cirt. iun. in d. l. edita num. 143. C. de edend. Borell. in *Summ. decif. par. 1. tit. 49. nu. 159.*

- 15 Dic quinto, posse Actorem esse inconstantem, si Reus esset excommunicatus, is enim non potest cogere Actorem ad persistendum super actione intentata, Abbas in cap. *Cum inter priorem de except. Anton. de Butr. in cap. Intelleximus de iudic. Felyn. latè disputans articulum in cap. Cum inter Priorem nu. 9. vers. Vtrum excommunicatus, de renunc. Afflict. decif. 268. num. 3. ad finem.*

Sed licet Reus excommunicatus non possit cogere Actorem ad persistendum, 16 in iudicio, hoc tamen potest facere Iudex ex officio, Dec. in *disto cap. Intelleximus num. 72. de iudic. Contard. ad l. diffamari, C. de ingen. & manum. ampliati. 14. Alphan. ad dist. Auth. qui semel collect. 80. Dicit tamen Felyn. in *disto cap. Cum inter Priorem num. 10. quod si tractaretur in casu nostri Textus de præiudicio irreparabili excommunicati, illius dispositionem fortè posset præficere.**

De Inconstantia in Iudicijs.

- 17 An autem in foro Ecclesiastico solemnitates *dist. Auth. seruandæ sint? Negat Butr. in cap. Causam de dolo, & contumacia, num. 11. Roman. singul. 409.* & licet dicat hoc dictum sibi non videri verum, transit 18 tamen cum eo, à quo non recedas, quia tum, vt supra dixi, huiusmodi solemnitates non seruiantur de consuetudine; Tum quia dilationes abbreviantur secundum consuetudinem Fori, Bart. in *dista Auth. qui semel. num. 14. addit. ad Roman. dist. singul. 409. vt supra.*

Sed an qui citauit personam Ecclesiasticam coram Iudice seculari possit pœnitere, itaut pœnis, & censuris non ligetur fulminatis contra laicos trahentes Clericos, vel personas Ecclesiasticas ad iudicium seculare iuxta Textum in cap. *Placuit 11. quæst. 1. & per Canonistas in cap. si diligenti de foro compet. & per allegat. à Grassio effect. 1. numero 413. & adest Constitutio Martini Quinti, de qua per Seacæ de iudic. par. 1. cap. 11. num. 45. & successiue Bulla 20 in Cœna Domini: Quia trahere ad iudicium intelligitur per solam citationem, Abbas in cap. *Significantibus de libello oblat. Maran. in Speculo par. 4. diff. 11. num. 2. Bellon. de interuall. cap. 207. num. 1.**

- 21 Et illicitam esse Inconstantiam, quia iam pœna est incurfa per citationem, vt voluit Syluester in *Summ. verb. Iudex il primo num. 3. Grass. d. effect. 1. num. 415. ex quo 22 nec etiam Deus potest facere, quod factum non sit factum l. fortinè, vbi omnes Scribentes ff. de furt. l. in bello, §. facta, ff. de cap. Rinun. iun. conf. 46. num. 89. lib. 1. Ruin. conf. 2. num. 4. lib. 2. Sured. conf. 429. nu. 55. lib. 3. Barz. decif. 47. num. 28. Fermos. post hæc scripta visus de iudic. quæst. 16.*

- 23 Secundo, quia per talem citationem est acquisitum ius Clerico conuento, ideo in præiudicium ipsius illicita est Inconstantia. *Sicut, C. de action. & obligat. cum alijs per Grass. loco cit. num. 421.*

Contrarium tamen, licitam esse Inconstantiam, si incontinenti, & statim quis pœniteat, quia, quæ incontinenti fiunt, videntur inesse l. *lecta, ff. si cert. pet. voluit Abbas in cap. Si diligenti num. 18. & 19. de foro compet. Bellon. de interuall. d. cap. 207. num. 2. Grass. d. effect. 1. num. 430.*

Imò locum esse Inconstantiam ante litem contestatam voluit Castrensis in l. in criminali num. 4. in *fin. C. de iurisdict. omn. iudic.* & hanc opinionem veriorum, & benigniorem testatur, & sequitur Angel. *ibid. num. 5. & tradit Gloss. in cap. Si diligenti de foro compet. in verbo causam perdat, lo. Andr. ibid. Imol. num. 3. Abbas nu. 19. dicit esse locum pœnitentiæ vsque ad sententiam, Georgius Natt. in Clemen. sepe, in princip. n. 25. de verb. signific. cum alijs per Daniel. de Nobilibus in *selectis disput. 1. num. 35.**

B

QVÆSTIO IV.

ARGVMENTVM.

Quid si Actor citauerit Reum ad certam causam, an possit Inconstans eum comparentem cogere, vt in alia respondeat: Et an si citauerit Reum coram vno Iudice, possit Inconstans pro eadem causa coram alio ipsum citare.

S V M M A R I V M.

- 1 Actor, qui citauit Reum pro certa causa an, & quando Inconstans possit illum cogere, vt respondeat in alia causa, & num. 4. cum seq.
- 2 Presens in iudicio non est citandus.
- 3 Index, qui citaret presentem in iudicio factus esset.
- 6 Iudicium inceptum coram vno Iudice non potest intentari coram alio.
- 7 Iudicium vbi est ceptum, ibi debet terminari.
- 8 Iudici ad inceptionem sufficit sola citatio.
- 9 Citatio sola inducit pendentiam litis respectu Actoris.
- 10 Iudicium coram vno Iudice inceptum etiam antelitis contestationem non potest intentari coram alio.
- 11 Causa principali incepta coram vno Iudice non potest coram alio intentari causa connexa, vel dependens ab ea.
- 12 Iudicium voluntariæ iurisdictionis coram vno Iudice propositum non potest intentari coram alio.
- 13 Iudicium inceptum coram Arbitro an, & quando possit intentari coram Iudice ordinario.
- 14 Iudiciis pluribus delegatis vbi Actor comparuit coram vno eorum, non potest Inconstans co relicto coram altero comparere.
- 15 Quid si primus Index negligens esset in exequendo delegationem.
- 16 Primo executore pronunciante litteras Apostolicas non esse exequendas, non potest adiri alius Executor, sed appellari debet ad Metropolitanum, vel ad Papam, & num. 18.
- 17 Executor litterarum Apostolicarum recusans illas exequi ex iusta causa, non dicitur negligens in exequendo.
- 18 Iudicium inceptum coram Ordinario non potest trahi coram Delegato.
- 19 Iurisdiclio Papæ præueniri potest nisi deinde Papa causam auocet ex certa scientia.
- 20 Rescriptum impetratum tacita citatione iam emanata non suffragatur.
- 21 Iudicium ex causa necessitatis inceptum coram vno Iudice potest perfici coram alio.
- 22 Quid si necessitas superveniat.
- 23 Suspicionis fugæ iudicio incepto coram vno Iudice an possit ad capturam deveniri coram alio.
- 24 Miserabilibus personis competit electio Fori.
- 25 Et an possint iudicium inceptum coram Iudice ordinario relinquere, & ad forum Principis conuolare.
- 26 Quid post litem contestatam.
- 27 In qualibet parte iudicii.
- 28 Et post conclusum in causa.
- 29 Vel in secunda, ac vltioribus instantiis.
- 30 Persona miserabilis variatione semel facta an, quando, & quoties possit redire ad primum Iudicem, & num. 32. cum seqq.
- 31 Inconstantia est licita quando electio competit de iure.
- 34 Variatio in iudicio damnatur.
- 35 Variatio tanquam odiosa, & legibus exosa vitanda est.
- 36 Variatio non competit Actori privilegiato, quando Reus pariter est privilegiatus.
- 37 Paria privilegia ad inuicem conquassantur, & res ad ius commune reducitur.
- 38 Inter privilegia diuersa speciei attenditur, quod est potentius.
- 39 Plurium miserabilium personarum privilegij concurrentibus quale dicatur potentius.
- 40 Reus contumax non potest litis pendentiam allegare.
- 41 Reus, qui citatus dixit nolle comparere in iudicio, contumaciam incurrit, etiamsi inconstans deinde compareat.
- 42 Quid si compareat antequam Index à iudicio discedat.
- 43 Reus contumax contumaciam purgare paratus mediante refectione expensarum potest litis pendentiam allegare.
- 44 Variatio an, & quando permittatur in iudicio executiuo.
- 45 Variatio admittitur de vno Iudice ad alium quando Actor coram primo Iudice non potest consequi complementum iustitiæ.
- 46 Quid si primus Index non potest se ingerere super causa principali.
- 47 Vel citatio facta coram primo Iudice est nulla.
- 48 Vel praiudicaretur iurisdictioni alterius.
- 49 Exceptio litis pendentiæ opponenda est ante litem contestatam alias non operatur.
- 50 Iudicium intentatum coram vno Iudice non

est nullum ex eo; quod causa pendeat coram alio nisi parte opponente.

- 51 Litis pendentiam opponens appellare debet ab ulteriori processu.

1 **Q**UOAD primam partem, illicitam esse in Actore Inconstantiam voluere Innocentius in cap. Licet num. 2. de offic. delegat. Bald. in l. si accusatoribus, C. de accusat. & in l. cum fratrem in fin. C. quibus ut indig. Marfil. in repet. l. de vno quoque num. 176. ff. de indic. Abbas in cap. Pastoralis num. 6. de caus. poss. & propriet. Afm. in prax. Florent. §. 7. cap. 5. limit. 90. n. 9. Prax. Lusitan. lib. 2. cap. 5. Græu. ad Gaill. conclus. 51. consider. 1. Ratio est, quia licet

2 Reus comparuerit, & sic præsens in iudicio minimè citandus sit, l. de vno quoque, ff. de re iudicata, Surd. conf. 227. num. 16. Schrader. de feud. par. 9. cap. 7. num. 49. Post. de manut. obseruat. 102. nu. 46. Gregor. decif. 576. num. 1. vbi Add. nu. 15. decif. 166. par. 12. recent. num. 10.

3 Imò fatuus esset Index, qui præsentem in iudicio citaret, Afm. loco citato num. 3. Græu. d. conclus. 51. considerat. 2. Borell. in Summa decif. par. 1. tit. 44. num. 15. & 16. Cum tamen comparuerit deliberatus ad vnam causam, non potest cogi ad respondendum in alia, ad quam deliberatus non accessit, Bald. in dicta l. accusatoribus num. 13. C. de accusat. Marant. in specul. verb. & restè concipiatur citatio num. 13. Verall. decif. 123. num. 4. par. 3.

4 Sed contrariam opinionem, quod licita sit Inconstantia, voluere Alex. in d. l. de vno quoque, num. 2. Iason. in l. 1. num. 9. & 12. ff. de in ius vocan. Fely. in cap. 1. num. 18. de indic. Gaill. d. conclus. 51. & ibi Græu. consid. 2. cum quo Gaill. videtur transire Scacc. de indic. lib. 1. cap. 88. nu. 25. communionem dicit Fermosin. de indic. ad Text. in cap. 1. de caus. posses. & propriet. quæst. 7. num. 1.

Non est tamen recedendum à priori opinione, quam tenet Rota, vt per Verall. decif. 107. num. 2. par. 1. & decif. 123. nu. 3. par. 3.

Vel fœdere distinctionis vtramque opinionem componere, vt scilicet præsentia Rei sufficiat ad hoc, vt mutatur petitio- nem, seu libellum accipere teneatur, non autem vt illic teneatur respondere, vt cum multis distinguit Græu. d. conclus. 51. consider. 2. num. 6. & 10.

Hæcque conclusio eo magis habebit locum, si Actor citer Reum apud Iudicem, qui iurisdictionem in causa expressa in citatione tantummodo habeat, tunc enim nullo modo Inconstans potest à priori causa in citatione expressa recedere, bellè Kilchennius in l. edita num. 31. vers. Oltana declaratio, C. de edend.

De Inconstantia in Iudicijs.

Quocirò ad alteram partem, an Actor, qui citauit Reum coram vno Iudice possit Inconstans pro eadem causa coram alio Iudice ipsum citare?

Materia est legis vbi captum, ff. de indic. quam latè examinant Fely. in cap. Ex tenore à num. 14. de rescript. Gabriel. de indic. conclus. 1. lib. 2. Trentacing. variat. eodem titulo resolut. 3. lib. 2. Tusc. lit. I, conclus. 487.

6 Dic ergo illicitam esse Inconstantiam, nec posse Actorem, qui citauit Reum, super vno negotio, super eodem eundem Reum coram alio Iudice citare, d. l. vbi captum, ff. de indic. l. nulli, C. eodem titulo, Glof. in dicto cap. Ex tenore de rescript. §. Quoniam Auth. de Testam. regulariter enim vbi captum est iudicium, ibi debet terminari d. l. vbi captum, Afflicius decif. 354. Diaz. reg. 382. Gabriel. d. conclus. 1. de indic. Tusc. loco citato litt. I conclus. 487. à Ponte conf. 70. num. 1. & 2. etiam pluribus relatis à Giurb. decif. 23. num. 1. Nouar. de elect. for. sess. 1. quæst. 1. num. 19. Viu. decif. 459. nu. 11. Cabedus decif. Lusit. 25. par. 1. Rota decif. 91. num. 19. par. 6. recent. & hoc casu iudicium dicitur captum per solam citationem, Guido-pap. decif. 421. Iason. in l. cum quedam Puella num. 6. ff. de iurisdic. omni. Indic. Cassan. conf. 45. num. 27. Tusc. loco citato num. 2. Surd. conf. 542. num. 2. licet non figar pedem, Menoch. de arbit. cas. 202. num. 7. 8. & 9.

9 Quo enim ad Actorem sola citatio inducit litis pendentiam, Rota decif. 17. num. 4. de dolo, & contumacia in nou. & decif. 6. vt lit. pendu. in nou. Menoch. loco citato, num. 8. & 9. Buratt. decif. 371. nu. 6. Bichius decif. 12. num. 2. Dinozett. iun. decif. 574. num. 1.

10 Et propterea etiam ante litis contestationem illicita erit Inconstantia, Glossa, & Doctores in d. l. vbi captum, Guido-papa dicta decif. 421. Gabriel. loco citato, num. 1. vers. 1. Declara -

11 Quod primò amplia, vt non solum illicita sit Inconstantia in causa principali, sed etiam in connexa, vel ab ea originem trahente, Fely. in d. cap. Ex tenore, num. 19. Bald. in cap. 1. de controuers. inest. cum alijs per Gabriel. loco citato num. 3. Polyd. Rip. obseruat. 140. num. 2. & 3. Facchini. controuers. lib. 11. cap. 78. vers. Et maxime il secundo, cum alijs per Giurb. d. decif. 23. num. 1.

Amplia secundò, vt cesset Inconstantia in iudicio voluntarie iurisdictionis, in 12 ijs enim habet locum regula dicta l. vbi captum, Lap. allegat. 78. in 2. quæst. Lancell. Dec. in dicta l. vbi captum, colum. 1. Philip. Dec. in dicto cap. Ex tenore de rescript. nu. 33. vbi Fely. num. 19. vers. Amplia, qui omnes mouentur per Textum in l. 1. ff. de offic.

B jj

Consul. Gabriel. citata conclus. 1. numer. 4. Calā de modo articul. in Summ. gloss. 1. nu. 34.

- 13 Amplia tertiō, etiamquod Actor citasset Reum coram Arbitro, si ex forma Statuti laudum habet paratam executionem, Castrenf. in l. pecuniam, num. 2. ff. si cert. per. Alex. ibidem num. 11. Iason. in. 6. Lancell. Dec. in l. ubi ceptum, numer. 2. Philip. Dec. d. cap. Ex tenore dicto num. 33. Felyn. ibid. num. 19. qui dicit fecus esse, si laudum non habeat paratam executionem, quia tunc Inconstantia licita esset, nam possit Actor, omisso iudicio coram Arbitro, citare aduersarium coram Ordinario, soluta tamen poena in compromisso apposita, l. si quis rem, ff. de arbit. Mant. decis. 121. num. 10. & 11. quia sententia Arbitri non habet in se efficaciam, nec inducit actionem, neque exceptionem, si Actor Inconstans paratus est soluere poenam, Castrenf. in dicta l. pecuniam, num. 2. ff. si cert. per. Gabriel. loco citato num. 5.

Licita autem non esset Inconstantia, quamvis laudum executionem non haberet, sed solum pareret actionem, vel exceptionem, Castrenf. in d. l. pecuniam, & l. qui fidem, ff. de transact. Felyn. in dicta cap. Ex tenore num. 19. vrs. fallit 10. ad quem recurre.

- Amplia quartō, ut illicita sit Inconstantia etiam coram Iudicibus delegatis, quia Actor, qui citauit Reum coram vno ex dictis Iudicibus, non potest co relicto citare Aduersarium coram altero, ut est Text. in dicto cap. ex tenore, & ibi Abbas, Anchar. & Felyn. Gabr. loco citato num. 6. Dec. in d. cap. ex tenore num. 33. Vbert. post hac scripta visus, de citat. cap. 12. nu. 351. Greg. XV. decis. 46. num. 8. decis. 91. par. 6. rec. num. 20.

- Quod tamen intellige, nisi daretur negligentia in primo Delegato, sen Executor, quia tunc Actor possit secundum adire, Garz. de benef. par. 6. cap. 2. num. 60. & seq. vbi plures refert Rotaes Decision. Rot. decis. 773. par. 1. recent. cum alijs per Addent. ad dicta decis. 46. Gregor. XV. vbi 16 quod si primus Executor pronunciat, litteras non esse exequendas, non potest adiri secundus, sed debet appellare ad Metropolitanum, seu ad Papam, Garz. loco cit. num. 63. Gratian. discept. forens. cap. 92. num. 31.

- 17 Non enim dicitur negligens, qui ex causa recusat exequi litteras Apostolicas, Rot. decis. 273. num. 1. par. 1. in recent. Adten. ad decis. 46. Gregor. num. 10. in fine. Et quod in casu negligentia primi Executoris non habet locum d. l. ubi ceptum, voluit Gabr. loco citato num. 25. & 26.
- 18 Amplia quintō, ut nec licita sit Inconstantia, si Actor vellet citatum Reum coram Ordinario, illum trahere coram Dele-

gato, Abb. in cap. cum Ecclesia, de appellat. Decius in dicto cap. ex tenore, num. 33. Gabriel. loco cit. num. 7. qui nu. 9. subampliat etiam respectu Papae cuius iurisdicatio potest praueniri, nisi causam ex certa scientia auocaret, ex Franc. in cap. vt debitus, col. 13. de appellat.

- Amplia sexto, ut nec Actor Inconstans possit esse imperando rescriptum tacita, 20 citatione iam emanata, Gabr. ubi supra, post Lupum, in cap. per vestras, num. 12. Menoch. de arbit. d. cas. 202. num. 7. & 8. Dic tamen primō, licitam esse Inconstantiam, quando ex causa necessitatis iudicium 21 ceptum est coram vno Iudice, quia coram alio potest perfici, l. sed & si restituitur, §. Sed si dies, ff. de iudic. & ibi Bart. & Gloss. idem Bart. in l. ubi ceptum, vbi ampliat, siue necessitas insit à principio, siue superueniat ex post facto, Angel. in dicta l. ubi ceptum, & ibi Castrenf. Bald. & Angel. Felyn. Brun. & Corset. quos allegat Gabr. loco cit. num. 13. addo Grat. discept. 906. num. 19. vbi infert, quod si esset 23 ceptum iudicium ob suspensionem fugae coram vno Iudice, licita est Inconstantia, cum Actor possit ad capturam coram alio Iudice deuenire, vbi reprobat Guid. Folan. & Caccialup. contrarium tenentes.

- Dic secundo, licitam esse Inconstantiam, quando Actor, qui citauit coram vno Iudice, est persona miserabilis, cui 24 competit fori electio, nam is omisso illo iudicio, ad Principis forum conuolare poterit, in his enim personis miserabilibus cessare dispositionem Text. in d. lege ubi ceptum, voluere Socin. conf. 94. nu. 3. vol. 3. Neuizan. silu. nupt. lib. 6. num. 38. & ita iudicatum dicit Parpal. post Afflict. in Const. Regni, de officio Magistri Iustitie, qu. 13. num. 36. Nat. conf. 590. num. 15. Franch. decis. 100. num. 20. Thesaur. decis. 177. num. 6. Carauit. in rit. 233. num. 9. Nouar. in praxi var. for. sect. 1. quast. 1. num. 20. plenē Carleual. de iudic. disput. 2. quast. 6. sect. 7. nu. 601. 26 vbi quod ista persona miserabilis possit esse Inconstans etiam post litem, 27 contestatam, & in qualibet parte litis 28 etiam post conclusum in causa, atque item in instantia appellationis secunda, 29 Cancer. non relatus à Carleual. var. resol. par. 2. cap. 2. num. 27.

- 30 Sed an facta semel variatione Inconstans possit ad primum Iudicem redire, vel alium eligere? Afflict. in Const. Sicul. rubr. 37. num. 36. tenet opinionem affirmatiuam, quia vbi electio datur à lure, licita est Inconstantia, l. cum qui certatum, §. 1. de verb. obligat. quem sequuntur Foller. in praxi crimin. in verbo audiantur excusantes, num. 99. & 100. Carauit. in d. rit. 233. nu. 8. Muscatell. in praxi in Gloss. competens, lib. 1. par. 2. num. 3. Trentacing. var. lib. 2. de ci-

- tas. *resolut.* 2. *num.* 2. Franc. d. *decis.* 100. ad fin. quamvis dicat, quod raro vidit variatise viduam à magna Curia ad finem Iudicis ordinariis: hos omnes refert, & sequitur Nouar. *sect.* 1. *qu.* 3. qui dicit hanc opinionem esse tenendam, quia seruatur in praxi, de qua testatur Thorus in *compendio, verb. variatio de vno Tribunali, &c. tom.* 5. & finius in *verb. Vidua, an possit absentibus, cod. to.* 5. *Intriguli. lib.* 1. *singul.* 17. & ibi Add. Scacc. de *appell. quest.* 7. *n.* 121. Mastrill. *decis.* 147. *ex num.* 28. & *decis.* 268. *ex num.* 24. & conferunt tradita ab eodem Afflict. *decis.* 146. & ibi Vrsill. Carleual. de *Iudic. tom.* 1. *tit.* 1. *disput.* 2. *quest.* 6. *sect.* 7. *num.* 609.
- 32 Contrariam tamen opinionem per Textum in l. si quis insurandum, C. de reb. credit. voluit Bald. in *Auth. habita col.* 9. *quest.* 1. in fine, Cod. ne fil. pro patr. & in l. 1. col. fin. C. de furt. Bart. in l. post legatum, *num.* 3: de his, quibus, vt indig. Iason. in l. Quicquid adstringenda, *nu.* 9. ff. de verb. oblig. Marches. de *commis.* *tit.* de *uocat. caus.* *part.* 2. §. 2. *num.* 35. vbi late examinatur, & reprobatur adducta per Afflict. loco superius citato, Sanfelicius *decis.* 73. *nu.* 14. & 15. Azened. in l. 8. & 9. *num.* 5. *tit.* 3. *lib.* 4. *recopilat.* Conuar. *pract.* *quest.* *cap.* 7. *num.* 5. *versic. nono.*
- 33 Concordat has opiniones Cumia in *rit. Sicil.* *cap.* 38. *num.* 466. vt prima habeat locum iusta subsistente causa, qua de nouo superueniat; secunda nulla superueniente causa, cum qua transire videtur Carleual. de *Iudic. tom.* 1. *tit.* 1. *disput.* 2. *qu.* 6. *sect.* 7. *num.* 611. & tunc solum vis perimitur electio, & vnica tantum variatio; Si autem adesset suspicio collusionis, cessaret Inconstantia, Carleual. vbi supra *num.* 612. plenè Capi-blanco in *pragmat.* 8. *par.* 1. *ex num.* 340. & 345. de Baronibus, cò maximè si à Curia supremi Principis recederetur, & citatio fieret secundo coram Ordinario, Franc. d. *decis.* 100. Carleual. superius citat. quia alios refert *num.* 614. ad fin. 10: Campana Aduocatus Neapolitanus, in *Consultat. sue allegat. pro vidua, relata per Thor. dicto verb. Vidua, vers.* quoad secundum, circa pñctum collusionis, vbi dicit, quod quando vidua elegit forum Regium, deinde Inconstans vult variare ad Curiam inferiorem, tunc magis subsistendum, quia variatio in iudicio embescenda est, Bartholom. de Capua in *Constit. Regni obscuritatem, n.* 7. Campagn. *Constit. Regni* 41. *n.* 15. Bald. *conf.* 326. *num.* 4. *vol.* 1. Calder. *conf.* 21. de *inrepar.* ac tanquam odiosa, & legibus inimica vitanda est, Marches. de *commis.* *tit.* de *uocat. caus.* *part.* 2. §. 2. *num.* 86.
- 36 Cessabit tamen hoc in casu Inconstantia Actoris, si Reus citatus haberet simile, vel par ius eligendi forum, nam privilegia conq. uassantur, & res reducitur ad ius commune, Vincent. de Franch. *decis.* 188. Aloyf. Ricc. *par.* 1. *collect.* 1. *verb.* 1. Scacc. de *appell. par.* 7. *num.* 128. Azuced. in *dist.* l. 8. *num.* 7. Ridolphin. in *prax. par.* 3. *cap.* 4. sub *num.* 131. *vers.* Quarto non procedit, Rota *decis.* 557. *num.* 1. *par.* 1. *diuersorum,* & 193. *nu.* 25. *par.* 7. *recent.* Grat. *discept.* 182. *num.* 21. cum alijs per Nouar. *dicto tract. sect.* 4. *quest.* 62. per totam, vbi late, & ad saturitatem, qui tamen sub *num.* 23. concludit non procedere regulam, quod priuilegiatus non vtatur priuilegio contra, pariter priuilegiatum, quando priuilegia sunt diuersæ speciei, nam tunc attenditur, quod est potentius, l. verum, §. fu. vbi Bart. & Bald. ff. de minor. & late quod dicatur potentius priuilegium in hisce terminis à *num.* 24. usque ad finem, late Ridolphin. in *praxi dicto cap.* 4. à *num.* 134. cum pluribus seqq. Rota *dicta decis.* 557. *par.* 1. *diuersorum,* in quibus plures limitationes habentur ad regulam.
- 40 Dic tertio, licitam esse Inconstantiam, si Reus coram primo Iudice citatus sit contumax, nam is non potest de litis pendencia coram dicto Iudice opponere, Bart. in d. l. vbi ceptum, & in l. sepulchri, ff. de sepulch. violat. & in l. quamuis, ff. de damn. infect. Corsett. in *singul. verb. iudicium,* ad fin. plures alios refert Gabr. loco cit. *nu.* 19. Trentacing. *variari. distat. resolut.* 3. de *iudic. lib.* 2. *num.* 9. Nec cessabit contumacia, si citatus dixerit; se nolle venire ad iudicium, etiam si inconstans postea accedat, gloss. in *Elem.* 2. de dol. & contum. Bartol. & Bald. in l. Orvus, de integr. restit. cum alijs per Fermosin. de *iudic. & for. compet. qu.* 15. *par.* 1. nisi accederet ad iudicium antequam Iudex recederet de loco iudicii, Fermosin. loco cit. *num.* 2.
- 43 Si verò Reus contumax reficeret Actoris expensas, cessaret inconstantia, vt de veriori, & communiori opinione testatur Gabriel. loco cit. *num.* 23. *vers.* Tenendo, Trentacing. loco cit. *num.* 9.
- 44 Dic quarto, licitam esse inconstantiam in iudicio executiuo, Iaf. *conf.* 9. in 2. *respons.* & in *conf.* 28. *vol.* 1. Gabr. loco cit. *nu.* 31. Mandos. de *inhibit. quest.* 93. *num.* 5. Vestr. in *prax. lib.* 2. *cap.* 4. *num.* 2. Zacchias de *oblig. Camer. quest.* 11. *num.* 25. secundum modernam impressionem, plenè Merlin. *decis.* 623. per tot. & presertim propè fin. Quod tamen non procedit, si Reus comparuisset coram primo Iudice: Nam in executiuis licita est variatio de Iudice ad iudicem, si Reus sit contumax, non autem si compareat in terminis, Rot. *decis.* 56. *num.* 10. post *tract. Zaech. de obligat. Camer. secundum modernam impressionem, Penia decisionis.* 3. *num.* 8. De qua tamen limitatione vide infra.
- Dic quinto, licitam esse inconstantiam,

si Actor coram primo Iudice non potest
45 consequi iustitiæ complementum prop-
ter impotentiam de facto ortam, Abb. in
cap. *Postulasti in primo notab.* & ibi Anan. de
homicid. idem Abb. in cap. *Proposisti* nu. 12.
de for. compct. Corfett. in singul. cit. verb. iudi-
cium, Gabr. loco cit. num. 27.

46 Die sextò, licitam esse inconstantiam,
quando Actor citavit coram vno Iudice,
qui non potest super causâ principali se
interponere, Felyn. in dicto cap. *Ex tenore*
num. cit. dicta limit. cum alijs per Gabr. loco
cit. num. 28. Trentacinq. loco cit. num. 10.

47 Die septimò, licitam esse inconstan-
tiam, si citatio coram primo Iudice nulla
erat, quia super eodem negotio potest
adiri alius Index, Corfett. dicto singul. verb.
iudicium, Gabr. loco cit. num. 32.

48 Die octavò, licitam esse inconstantiam,
quando ageretur de præiudicio iurisdic-
tionis alterius, Bald. in cap. *Si Imperialem*,
§. *Præterea*, col. pen. de prohib. Fend. alien.
Decius in d. cap. *Ex tenore*, col. fin. Corfett.
dicto singul. verb. iudicium, Gabr. loco citato
num. 36.

Declara primò, opponendam esse ex-
ceptionem inconstantia non licite, & sic
49 de litis pendencia coram primo Iudice,
ante litem contestatam, alijs exceptio
non operatur, Bald. in l. *Peremptorias*, in
fin. ff. que sent. rescin. non pos. & in Anth.
sed nouo iure, C. de fern. fugir. Gabr. qui alios
loco cit. num. 34. Ridolphin. in prax. par. 1.
cap. 7. num. 56. Gregor. decif. 369. num. 3.
& 4.

50 Iudicium enim in isto casu non est nul-
lum, donec opponatur, ideo requiritur
oppositio, Innocent. in dicto cap. *Cum M.*
Ferrarien. de Constitut. Lancellott. Dec. in
dicta l. ubi captum, col. 1. Bartol. in dicta l.
Sepulchri, in fin. ff. de sepulc. violat. Felyn. in
dicto cap. *Ex tenore* num. citat. 9. fallent. Dec.
ibid. num. 36. Afiliç. decif. 354. cum alijs per
Gabr. loco cit. num. 18. & per Carleual. de
Iudic. to. 1. dispnt. 2. quæst. 7. sect. 3. num. 900.
Rota decif. 91. num. 10. par. 6. recent. vbi
51 quod ne dum requiritur oppositio, sed
etiam necessaria sit appellatio ab vltiori
processu.

Q V Æ S T I O V.

A R G V M E N T V M.

Vtrum Iudex, qui citavit pro certa die, & hora ad faciendum actum, possit
inconstans extra illam diem, & horam actum gerere.

S Y M M A R I V M.

- 1 Citatione facta pro certa die, & hora non po-
test Iudex inconstans extra illam diem, vel
horam actum gerere.
- 2 Sententia lata extra diem, vel horam in cita-
tione expressam, est nulla.
- 3 Modus pronuntiandi prout in cedula, de
iure substatetur.
- 4 Quid si constet tunc temporis nullam fuisse
scriptam, vel publicatam sententiam.
- 5 Dies pronuntiationis sententiæ, sub qua cadit
citatio apponi debet in ea, non autem dies
subscriptionis.
- 6 Reo contumace in ipsa die citationis ad sen-
tentiam, an valeat sententia lata die im-
mediatè sequenti.
- 7 Conclusio in causa non sufficit loco citationis
ad sententiam, quando sententia est lata
longè post ipsam conclusionem.
- 8 Reo comparente in termino citationis ad sen-
tentiam, non valet sententia lata post il-
lum.
- 9 Sententiæ nullitas ex defectu citationis, est
infranabilis.
- 10 Quid stante clausula Arbitrio.
- 11 Vel si deficiens citationis non sit totalis.

- 12 Arbitrium quando intret ad sanandam nulli-
tatem ex defectu citationis.
- 13 Sententia lata extra locum, ad quem Reus
fuit citatus, quando substatetur.
- 14 Præsentia Partis supplet defectum citationis.
- 15 Index an, & quando prorogare possit diem,
vel horam in citatione appositam.

1 ILLICITAM esse in hoc casu incon-
stantiam voluit Bartol. in l. *aut qui aliter*
in princ. & in l. ult. §. fin. ff. quod vi,
aut clam, & conf. 176. Pluries contingit lib. 1.
Ruin. conf. 209. num. 16. lib. 1. & conf. 28.
num. 21. lib. 4. & conf. 61. num. 4. lib. 5. Alex.
conf. 213. num. 8. volum. 2. Crauctt. conf. 122.
num. 17. Afiliç. decif. 387. num. 5. Euerard.
de temp. ad locum num. 2. Vant. de nullit. ex
defectu citat. num. 73. Felyn. in cap. 1. nu. 22.
de iudic. Antonell. de tempore legali lib. 4.
cap. 32. num. 6. Gratian. discept. 333. num. 18.
cum seqq. Rota coram Vbaldo decif. 21. num. 1.
decif. 41. & decif. 67. nu. 1. in recent. dec. 548.
num. 4. par. 4. to. 3.

Et propterea dicunt Doctores supraci-
tati, & infra citandi, quod non possit Iu-
dex citrà vitium nullitatis, ferre senten-
tiam extra diem, vel horam in citatione

expressam, l. 2. & 3. C. de sent. & interlocut. omn. iudic. cap. fin. de re iudic. in 6. Clem. sapè ubi gloss. in verb. in scriptis, de verb. significat. Gabriel. de cit. conclus. 23. nu. 116. Rota decif. 252. num. 1. & decif. 340. num. 1. par. 1. in recent. Gregor. XV. decif. 546. nu. 6. Rota in Regien. seu Salernitana bonorum 19. Junij 1643. coram Carillo, quæ est decif. 179. num. 6. post Zacch. de obligat. Camer. secundum modernam impressionem; & inter eius impressas decif. 272. num. 7. Bichius decif. 63. nu. 4. Rota in recent. par. 10. decif. 131. nu. 8. & decif. 348. num. 4. par. 9. to. 2.

- 3 Quamvis enim modus pronunciandi, prout in cedula de iure sublineatur, Bald. in l. 3. num. 12. C. de sent. quæ sine cert. quantitat. proferunt, & in l. 1. ad fin. C. de sent. ex breuiolog. recitat. Bec. conf. 78. num. 36. Vestr. in prax. lib. 7. cap. 1. num. 12. Rota decif. 705. num. 3. par. 3. lib. 3. diuers. & decif. 252. num. 2. par. 1. in recent.

- Non sublineatur tamen sententia lata, 4 prout in cedula, quando constat tunc temporis nullam fuisse scriptam, exhibitam, & publicatam sententiam, Paris. conf. 40. num. 91. lib. 3. Palcot. decif. 350. Rota dista decif. 252. num. 2. Gratian. discept. 438. nu. 9. Ridolphin. in prax. par. 1. cap. 8. num. 155. Gregor. XV. dista decif. 546. num. 7. & 8. & ibi Beltramin. qui addit adiutendum, 5 non esse appendam diem subscriptionis in sententia, sed diem pronuntiationis, quia sub eadem die cadit citatio, Rota decif. 705. par. 3. lib. 3. diuers. Gratian. dista discept. 438. num. 9. & 10. Rota in Foroluien. fideicommissi, 27. Nouembri 1609. coram Card. Pamphilio iuniore, postea Sanctiss. D. Nostro Innocentio X. Dunozet. sen. decif. 68. nu. 1.

- Licitam tamen esse Inconstantiam, si 6 accusata Rei contumacia in ipsa die, qua cadebat citatio, Iudex ferret sententiam de immediatè sequenti, vt, quicquid velit Bald. in l. cum non eadem, C. quando pronoc. non est neceff. Castren. conf. 258. num. 3. par. 2. de veriori, & communiori opinione restatur Alexan. in l. si finita, §. Iulianus num. 48. ff. de damn. insect. Ruin. conf. 136. num. 2. lib. 5. pro qua opinione est Text. & ibi Doctor. in cap. Consuluit, de offic. deleg. faciunt notata per Alex. in l. de vnoquoque num. 7. de re iudic. Gabr. de citat. conclus. 1. 69. limit. num. 447. & 449. Rota decif. 365. num. 4. par. 1. in recent. & decif. 409. num. 2. eadem par. 1. coram Bichio decif. 72. num. 1. decif. 348. num. 6. & 7. par. 9. to. 2. recent. & decif. 709. post Zacch. vt supra num. 11. vbi dicit Rotam improbasse stylum proferendi sententiam Reo existente contumace in ipsa die, in qua cadebat citatio post aliquot dies absque alia citatione.

- 7 Sicut etiam non sufficit conclusio in causa loco citationis ad sententiam, quando sententia lata est longè post ipsam

conclusionem, Rota in pluribus decifion. adductis à Beltramin. ad decif. 140. numer. 14. Gregorij XV. Dunozet. sen. decif. 6. num. 3.

- 8 Si tamen Reus comparuisset in die, seu termino citationis, cessaret inconstantia, Rota dista decif. 409. num. 2. par. 1. in rec. & d. decif. 179. n. 10. post Zacch. vt supra.

- 9 Adiutendum tamen est, quod licet sententiæ nullitas ex defectu citationis sit 10 insanabilis, etiam stante clausula Arbitrio, Posth. de manut. obseru. 12. n. 58. & 61. & in sp. 23. nu. 202. de subfast. Barbof. claus. 10. nu. 15. & latè fuit dictum in Rota in illa dec. 365. par. 1. in recent. & in decif. 323. 4. par. 10. 2. rec. & dec. 51. ead. par. & 10. Caualer. dec. 396. nu. 6. & 486. num. 1. Roxas decif. 291. nu. 4.

- 11 Hoc tamen procedit totali existente citationis defectu, Cæsar de Grafs. decif. 4. in fin. de rescript. Vestr. in prax. lib. 5. cap. 13. num. 2. decif. 486. num. 2. par. 4. in recent. Rota dista decif. 51. num. 2. vbi propterea dixit, quod intrabar arbitrium ad effectum sanandi nullitatem sententiæ, quæ præstendebatur ex defectu citationis. Quia citatio præcesserat, quamvis non in loco, vbi erat pronuntiandum? Sanata ergo fuit per Rotam nullitas sententiæ ex in-

- 12 constantia Iudicis procedens, qui cum debuisset eam proferre in Palatio Episcopali, ad quem locum directà erat citatio, extra illud pronunciauit; in ipsè terminis, & in eadem causa Rota coram. Dunozet. sen. decif. 219. num. 3. cum seqq.

- 13 Quod eo magis procederet, si citatus comparuisset ad alium locum, in quo Iudex inconstans se contulisset, quia præsentia supplet defectum citationis, in terminis Soccin. de citat. art. 5. princip. num. 21. vers. vbi à contrario, ad propositum Gregor. decif. 27. n. 3. vbi Adden. n. 9. & 10. allegat concordantes Dunoz. iun. dec. 816. num. 3.

- 15 Licitæ quoque inconstantia erit, si Iudex procedat per viam prorogationis, nempe prorogando diem, vel horam in citatione appositam, cap. Consuluit, de offic. deleg. vbi Abb. & Felyn. num. 3. Bartol. in l. si finita, §. Iulianus, vers. Quæro utrum primum, ff. de damn. insect. lo. Andr. in addit. ad Specul. tit. de sent. prolat. §. Iuxta, vers. Eff. etiam nulla, & Crauett. conf. 122. num. 17. Cyriac. controuerf. 523. num. 8. Gratian. discept. 333. num. 19. & seqq. Antonell. de tempore legali lib. 4. cap. 32. sub num. 7.

Dummodo tamen non esset ius quæsitum parti, quia tunc cessaret inconstantia, vt puta, si per non comparitionem in die termini deserta esset appellatio, Gilofs. in cap. Sæpè, in verb. peremptorium, de appell. de quo dicto magnum festum facit, ibid. Abb. dicens esse bene notandum ad limit. cap. Consuluit, de offic. deleg. Felyn. dicto cap. consuluit num. 4. vers. secundò limita.

QVÆSTIO VI.

ARGVMENTVM.

Si Partes renunciauerint citationi, an inconstantes aduersus renunciacionem hanc venire possint.

S V M M A R I V M.

- 1 Citatio tolli an possit per Principem, vel per Statutum, & num. 9.
- 2 Sine per pactum, & num. 5.
- 3 Citatio concernens defensionem naturalem; quæ sit.
- 4 Quæ civilis.
- 6 Notificatio qualis qualis adhuc fieri debet illi, qui citatione renunciavit.
- 7 Aduersus pactum suum venire an liceat, & quando, cum num. seq.

QVÆSTIO hæc ab ea pendet, an per pactum possit tolli citatio? certum est enim, quod nec per Principem, neque per Statutum tolli potest, Clement. Pastoralis, de re iudic. Vbert. de citat. cap. 13. num. 61. & prius cap. 8. nu. 59. vers. Statutum, Roland. conf. 29. num. 41. lib. 1. Ricc. collect. decis. 1753. Baron. de citat. quæst. 15. sub num. 36. & num. 61. cum seqq. vbi tractatur materia concordando cum distinctione pugnautes Doctor. opinionones, & in addit. 10. 3. num. 19. Dunozer. iun. decis. 942. num. 2.

- 2 Quod autem citatio per pactum tolli non possit, voluit Rota decis. 416. num. 2. par. 1. diuers. Vbert. de citat. cap. 8. num. 131. Nicell. in concord. gloss. num. 284.

Contrarium tamen, citationi Partes posse renunciare, videtur probari ex Text. in l. diem proferre, §. Si quis litigatorum, ff. de recept. arbitr. quod voluit Specul. in tit. de citat. §. Sed viso, vers. Sed posse, Bald. in dista l. diem proferre, §. Si quis litigatorum, in fin. Roman. conf. 142. Marfil. in l. de unoquoque nu. 81. ff. de re iudic. Nicell. in 52. concord. 39. fallen. Gabr. de citat. conclus. 1. num. 371. 29. limit. Carthar. decis. execut. Genus decis. 95. num. 4. Vbert. de citat. disto cap. 8. num. 131. Scacc. de iudic. lib. 1. cap. 88. num. 21. Denozert. iun. decis. 1005. num. 5. & 996. num. 6.

- 3 In hac contrarietate dici posset, duplicem esse citationem, altera, quæ concernit defensionem naturalem; altera, quæ concernit defensionem civilem.

Exemplum prioris citationis habemus in Clement. Pastoralis in fin. de re iudic. & per Gloss. in Extrauag. Rem non nonam, de dol. & contum. & per Doctor. in cap. 1. de

caus. possess. & propriet.

- 4 Exemplum secundæ habemus in l. contumacio, ff. de re iudic. & in l. consentaneum, C. quomodo, & quando Index cap. 1. de dilat. & ibi Gloss.

Priori ergo citationi, quæ naturalem, concernit defensionem minimè Partes renunciare posse, Tusch. præf. conclus. 268. num. 17. verb. citatio, Baron. de citat. quæst. 1. num. 10.

- 5 Secundæ verò de iure civili introductæ utique renunciari posse per Partes, dicendum est Mantie. decis. 299. nu. 1. 2. & 3. dista decis. 416. par. 1. diuers. num. 2. & hanc distinctionem bellè probat D. Vbertus Concius meus disto tract. de citat. quæst. 8. num. 131. vbi tamen dicit, quod requiritur qualis qualis notificatio tanquam concernens naturalem defensionem, secundum Bald. in l. eos, §. Apostolos, C. de appellat. Soccin. de citat. art. 7. num. 60.

Priori ergo casulicita erit inconstantia, secundò minimè.

- 7 Neque verum puto, quod dicit item Vbert. loco cit. num. 139. valere pactum, per quod fuit renunciatum citationi, itaut, nec vnus, nec alter pacifcentium possit inconstans dicere de nullitate sententiæ, cum non liceat aduersus sua pacta venire, l. si quis in conscribendo, C. de pact.

- 8 Quia Regula illa procedit, dummodo pactum aliàs sit licitum, & honestum, ad Text. in l. 1. C. si mancipium ita venierit.

Si ergo non licet citationi, quæ sapit defensionem naturalem, renunciari per Partes, non video, quare, eo pacto non obstante, inconstans esse non possit pacifcens.

- 9 Hanc eandem distinctionem respectu Principis, vel Statuti tradunt Vestr. in prax. lib. 3. cap. 2. num. 7. vbi Adden. nu. 22. Rouit. pragmat. 2. de ordin. iudic. num. 1. Capyc. I. arr. decis. 188. num. 34. & sequ. Rota coram Caualer. decis. 396. & coram Buratt. decis. 849. quod scilicet tolli quidem possit citatio indicialis, in quantum respicit causæ solemnitatem, vti de iure civili introducta, non autem citatio omnimoda, quæ introducta est de iure Diuino & naturali; ex qua ratione contra, stylum magnæ Curie Vicariæ aliorumque Tribunalium laicalium Cuiusmodi Neapolitanæ,

licitæ, in quibus ubi agitur de executione obligatione, quam nominant *penes alia*, cum nimio inordinato rigore relaxantur litteræ executoriales ad solam, creditoris incusationem nulla debitoris,

nec quidem vnica præmissa citatione, inuehit Cardin. de Luca in *tratt. de credit. disc.* 116. num. 22, dicens hunc esse abusum manifestum, & in puncto iuris nullatenus sustentabilem.

QVÆSTIO VII.

ARGVMENTVM.

An Executor, qui in executione sibi commissâ Partem citauit, possit inconstans non expectando citatum ad executionem procedere.

SVMMARIVM.

1. Executor, qui assumpsit viam iudicalem, an, & quando inconstans possit ea omiſſa transire ad viam extraiudicalem, & in ea procedere, & num. 3. 19. & 31.
2. Duplicem habens potestatem, & vtramque publicam, non potest alteri renunciare.
4. Arbitrator, seu Arbitrator qui capit procedere iudicialiter tanquam arbitrator, an, & quando possit inconstans variare, & postea procedere tanquam Arbitrator, & num. 20.
5. Ex duabus vijs, quæ competeant vna electa debet parere.
6. Eligens vnâ viam non potest variando inconstans illam mutare.
7. Ecclesiastico Iudici fortius prohibita est variatio.
8. Renunciatio, vel declaratio tacita resultat ex facto contrario.
9. Tacita renunciatio, seu declaratio, maxime in iudicio, idem operatur quod expressa.
10. Par est iudicium, & virtus taciti, & expressi.
11. Iudex deueniens ad actus iudiciales declarat se velle procedere iudicialiter.
12. Citatio est actus iudicialis.
13. Via ordinaria si capit agere cui competeat via executiua, non potest inconstans penitere, & redire ad viam executiuam, & num. 24. ubi de ratione.
14. Natura semel alterata semper remanet alterata.
15. Citatio facit Citatum legitimum Contradictorem.
16. Processus iudiciales, & extraiudiciales sunt inter se contrarij, & ad inuicem oppositi sicut albedo nigredini.
17. Positio vnius contrarij importat remotionem alterius.
18. Executor litterarum Apostolicarum admittens articulos pro iustificacione narratorum, an faciat se executorem mixtum.
21. Arbitrator, seu Arbitrator nullam habet iurisdictionem, nisi à compromisso tributam.
22. Iudex habet auctoritatem à publico.
23. Tacitum, & expressum non præſumuntur ubi De Inconstantia in Iudicijs.

trahatur de annullando actum.

25. Partes in iudicio quasi contrahunt.
26. A quasi contractu recedi non potest.
27. Citatus dicitur legitimus Contradictor quoad partem, non autem quoad Iudicem.
28. Actus separati non possunt considerari tanquam inter se contrarij.
29. Executor qui capit procedere extraiudicialiter potest deinde se inconstans transire ad viam iudicalem.
30. Iudex seruans ordinem iudicalem nocere non potest.

IN hac quæstione tres inuenio Doctorum sententias:

- Prima est Baldi in cap. dudum num. 18. in fin. extraneæ de præsumpt. dicentis licitam esse inconstantiam, & posse Executorem omiſſa via iudicii transire ad viam extraiudicalem, quia potius videtur citasse ad cautelam, quam vt præcluderet sibi viam potestatis, argum. l. 3. ff. de milit. testam. Quod idem voluit in l. neque natales, C. de probat. nu. 17. ea ratione, quia cum habeat duplicem potestatem, & vtraque sit publica, non potest alteri renunciare, iuxta notata in l. cum qui, ff. de iurisdic. omn. Iudic. Idem voluit Anchar. conf. 224. aliâ 222. Berou. conf. 14. num. 8. 9. & 15. lib. 1. Felyn. in dicto cap. dudum num. 22. & hanc opinionem in terminis citationis, sequitur Rota in Vercellen. Coadiutorie 25. Ianuarij 1608. coram Card. Lancelloto, & in Pacen. Puritatis 11. Decembris 1609. coram Patriarcha Hierosolymitano, ubi Ancharani consilium canonizatur, idem voluit Caualer. decif. 359. num. 10. & his omnibus, & alijs citatis, Archiep. Auenionen. de legit. contradicf. quæst. 3. art. 1. num. 2.
- Secunda est opinio negatiua, nempe, illicitam esse inconstantiam, quando Executor, qui potest iudicialiter, & extraiudicialiter procedere, partes Iudicis assumit, & citat partem, ita ut redire non possit ad viam extraiudicalem, tener Antonin. var. resolut. lib. 1. cap. 29. num. 8. & latè defendit Salgad. de protell. Reg. par. 2.

cap. 13. à num. 97. & seqq.

Primò quia, vt ipse dicit, magis receptum est inter Doctores, quod quando
4 compromissum est in aliquem, vt Arbitrum, & Arbitratorem, si is assumperit partes Iudicis, iudicialiter procedendo, intelligitur viam Arbitri elegisse, ideo non poterit inconstans variare, nec redire ad naturam Arbitratoris extraiudicialiter volens procedere, Speculat. Dyn. Bartol. Alexan. Roman. & Felyn. alios allegans in cap. Ex officij num. 23. de prescripte. Mascard. de probat. conclus. 125. to. 1. per totam, & communem dicit Baptista de S. Blasio in tract. de arbitr. quæst. 4. num. 12. & quæst. 48. & quæst. 67.

Ea est ratio, quia ex quo procedendo
3 iudicialiter eligere maluit viam iudicij, debet sibi via patere, quam elegit, l. Si mulier, §. fin. ff. quod metus caus. l. quod in hæredem, §. Eligere, ff. de tribut. act. l. si duo actus, 6 ff. de noxal. Nec inconstans variando potest viam mutare, l. Si dominum, ff. de furt. l. Si quis iusturandum, C. de reb. cred. l. sicut, C. de act. & obligat. Clement. cum illuso, de renunciat. reg. quod semel placuit, de reg. iur. in 6.

Quod magis procedit in Iudicibus Ecclesiasticis, quibus fortius prohibita est variatio, cap. Cum autem, de iure patronat. Clement. 1. de renunciat. Felyn. in cap. Ex parte Decani, de rescript. & in cap. 1. de presump. num. 34. & med.

Secundò, si expressa declaratio, quam facit Executor viæ iudicialis, se assumpturum partes Iudicis, operatur vt non possit amplius esse inconstans, vt videmus ex Felyn. inferius allegan. idem debet operari tacita declaratio, quæ resultat ex modo procedendi, quia tacita renunciatio, quæ resultat ex facto contrario, idem
8 operatur, quod expressa, maxime in iudicio, & eius calore, l. ad solutionem, C. de re iudic. cap. Sollicitudinem, de appell. cap. Gratum, de offic. & potest. Iudic. delegat. Par
10 enim iudicium, & virtus est taciti, & expressi, l. cum quid, ff. si cert. pet. Bald. in l. 3. de testam. tuel. Euerard. in loco ab expresso ad tacitum.

Satis enim, & clarè insinuat, & demonstrat Iudex iudicialiter, & extraiudicialiter valens procedere, voluntate suam
12 iudicialiter velle procedere si ad actus iudiciales; qualis est citatio, procedat, Specul. de citat. in cap. princip. Cyn. in l. quia, ff. de iurisdic. omn. Iudic. Castr. conf. 338. vol. 1. cum alijs per Salgad. loco cit. num. 84. 85. 87. & 88.

3 Tertiò, probat suam opinionem; nam ille, qui potuit agere via executiua, si cepit agere via ordinaria, non potest inconstans pœnitere, & redire ad viam executiuam, l. minor annis, qui fideicommissum, ff. de minorib.

Bald. in l. per diuersas quæst. 10. C. mandat. Castren. conf. 78. lib. 1. Dec. conf. 146. & 400. Burgos de Paz. conf. 39. num. 7. Azcued. l. 1. num. 144. tit. 21. l. 4. recopil. Parlad. rer. quotid. cap. fin. 5. par. §. 11. num. 20. Cæsar de Grafs. decif. 2. num. 2. & 3. de sent. & re iudic. Lancellott. de attent. 2. par. cap. 4. limit. 30. num. 9. Rota decif. 551. num. 5. lib. 3. par. 3. diuers. Gonzal. ad reg. 8. glofs. 6. num. 192. Guttier. lib. 3. præf. qq. cap. 39. Scacc. de iudic. lib. 1. cap. 62. num. 33. & de appellat. qu. 17. limit. 9. num. 45. Gratian. discept. 118. à num. 43. Felician. de censib. cap. 2. num. 9. Molin. de primogenit. in addit. ad fin. operis ad cap. 13. num. 31. lib. 3. Giurb. decif. 100. num. 53. & decif. 74. num. 11.

14 Quartò probat, quia semel alterata, natura rei semper remanet alterata, Alciat. conf. 19. num. 8. lib. 2. Vrsil. ad Aflic. decif. 338. num. 6.

15 Quintò, quia quando Iudex citat aliquem, licet ad id non teneatur huiusmodi citatio talis est naturæ, vt illum faciat legitimum contradicteorem, Innocent. in cap. cum inter, col. 1. de except. Menoch. qui plures de adipisc. remed. 4. num. 612. & 613. vsque ad 622.

Quo fit vt Iudici non liceat variare, & ad viam extraiudicalem redire, cum iam citatus effectus sit legitimus contradicteor, qui omnino audiri debet.

16 Sextò, quia processus iudiciales, & extraiudiciales sunt inter se contrarii, & ad inuicem oppositi, quemadmodum albedo nigredini, Io. Bapt. à S. Blasio de arbitr. & arbitrat. num. 1. & per totam quæst. Bald. in l. 3. ff. de milit. testam. Ideo si Iudex
17 incipit agere iudicialiter, non potest inconstans ad extraiudicalem processum se conuertere, quia ad positionem vnus contrarij sequitur remotio alterius, l. illud, ff. de acquir. hæredit. cap. Cum teneamur 31. quæst. 1.

Denique probat auctoritate Gonzal. ad reg. 8. glofs. 9. in annotat. num. 44. dicentis, quod si Executor Apostolicus, qui potest assumere partes Iudicis, & procedere extraiudicialiter, priores assumit, diligenter cauendum est, vt seruet etiam formam iudiciariam, ex auctoritate Rotæ in Hispanen. Canoniciatus coram Gregorio Decimoquinto, in qua fuit dictum, quod
18 etiam si Executor admiserit articulos super iustificatione narratorum, super quibus fuissent aliqui testes examinati, non propterea dicitur scissè se mixtum, ad hoc, vt iustificatio narratiuæ iudicialis sit necessaria, tanquam si dixisset, quod si per illum actum admitendorum articulorum intelligeretur mixtus fieri Executor, necessariò teneretur etiam facere iustificationem iudicalem, & formam iudicij semel electam continuare, & non

alterare, & putat, hanc esse decisionem, mirabilem ad hanc opinionem comprobendam.

Hæ sunt principales rationes, & argumenta, quibus nritur Salgado ad remouendum in Executore, qui partem citauit, inconstantiam; quas volui transcribere, quia Codex rarus est in Italia, & in Indice librorum prohibitorum connumerus.

- 19 Tertia est opinio, à qua non est recedendum, quod, si Executor, qui partem citare fecit, declarauit, se velle iudicialiter procedere, tunc inconstantia, & variatio non est licita, aut verò nihil dixit, & tunc licet processerit in aliquo actu iudicialiter, non tamen teneatur in alijs actibus sic procedere, cum actus sint separati, & potius videtur citasse, & processisse ad illos actus iudiciales ad cautelam, quam vt præcludat sibi viam potestatis: Hæc fuit distinctio Felyn. in cap. dudum fin. n. 34. de presumpt. Marefcott. var. lib. 2. cap. 1. num. 155. & hanc canonizauit Rota in Leon. Abbatis Mercuri 25. May 1622. coram Vbaldo, qua est decis. 400. num. 4. §. 6. 7. & 8. par. 4. to. 2. recent.

Neque vim faciunt rationes allegatæ à Salgado; non prima similitudinis Arbitri ad Executorem; Quia vltra quod contraria opinio verior est, & à Rota approbata, quod qui potest procedere, vt Arbitrator, & Arbitrator, potest etiam aliquos actus facere, vt Arbitrator, aliquos vt Arbitrator, vt voluit Hostien. in cap. Quinsauallis num. 10. circa med. Io. Andr. num. 8. Anton. de Butr. num. 24. de iur. iur. Marefc. var. lib. 2. dicto cap. 1. num. 156. Gregor. XV. decis. 204. à num. 12. Argel. Archiepisc. Auenion. in tract. de legitim. contradic. qu. 3. art. 1. num. 3. 4. & 8.

- 20 Hæc opinio habet locum, quando Arbitrator se expresse restrinxit ad potestatem Arbitri, vt ex Castren. & Crauer. dicit Greg. XV. d. decis. 204. nu. 18. melius omnium Gabr. de actionibus, conclus. 4. num. 3. Vel dic melius, ideo qui potest procedere vt Arbitrator, & Arbitrator, si elegit viam arbitrii, non potest Inconstans ad viam arbitramenti redire, quia eius auctoritas pendet à potestate priuata, nullam enim Arbitrator, siue Arbitrator habet iurisdictionem, nisi à Compromisso, l. Pedius 7. in fin. l. non distinguemus 37. §. de officio, vbi Odofred. Alber. & Baldus ff. de recept. arbit. Gloss. in cap. examinata, vers. iuris, in fin. ff. de confirmat. util. vel inutil. Rota decis. 515. nu. 1. par. 1. recent. Bichius decis. 44. num. 16. Burrat. decis. 14. num. 2.

- Et propterea bene potest vni viæ renunciare, quod non potest facere Executor, qui habet auctoritatem à publico, Felyn. in d. cap. dudum, num. 34. Argel. de Inconstantia in Iudicijs,

legitim. contradic. d. qu. 3. art. 1. num. 2. vers. sequitur Felyn. ad fin.

- Secundò non obstat, quod taciti, & expressi sit eadem virtus, & proinde sicut si executor expressè declararet, se velle iudicialiter procedere, non posset Inconstans ad extraiudicalem viam redire, ita etiam si tacite hoc declararet per aggressionem viæ iudicialis, quia non semper taci, & expressi eadem est virtus, quando enim tractatur de annullando actum, non parificantur tacitum, & expressum, Alex. conf. 59. num. 15. lib. 3. Rim. iun. conf. 164. num. 15. lib. 2. Barbof. axiom. 218. num. 4.

- Tertiò non obstat, quod qui cepit agere via ordinaria, non possit redire ad executiuam, quæ ei competeat; quia in hac materia aduertendum est, aliud esse in Parte, aliud in Iudice, nam Iudex vt supra dixi, non potest renunciare publicæ auctoritati, quàm habet; Pars verò omnino renunciare potest, nimirum si agendo via ordinaria censetur renunciassè viæ executiue, ad quam redire nequit, sic Argel. de legitim. contradic. diff. quæst. 3. art. 1. num. 35. vbi num. 36. addit Partem in iudicio quasi contrahere, merito à quasi contractu recedere nequit, l. sicut C. de off. & oblig. Non sic Executor, vel Iudex, quia cum quasi non contrahat, remanet in sua libertate, & hanc distinctionem Partis, & Iudicis videtur approbare, Rota in citat. decis. 400. num. 9. par. 4. tom. 2. recent.

Ad quartum dic, non alterari naturam Rei, quia per actus iudiciales factos ab Executore non alteratur eius potestas redeundi ad viam extraiudicalem, cum eadem potestas in suo robore maneat, vt supradictum est, dum ei nõ potest renunciare.

- Cum eadem distinctione Partis, & Iudicis, vel Executoris tollitur, quantum obiectioni, nam si Iudex citat, potest quidam Inconstans viam mutare, nec expectato, vel audito citato ad executionem procedere; si verò Pars citat non potest Iudicem inducere, vt citatum non expectet, cum non audiat, & ad viam extraiudicalem reuertatur, erit enim legitimus Contradictor quo ad Partem, secus quo ad Iudicem, Argel. loco citato num. 34. Sextò non obstat, quia quoad Executorem processus iudicialis, & extraiudicialis non sunt inter se contrarii, sed bene compatiuntur, cum actus sint separati, vt bene ex Felyn. & Bald. dicit Rot. diff. decis. 400. num. 7.

Auctoritates denique Gonzal. & Rotæ coram Greg. XV. non obstant, quia Gonzal. supponit, Executorem partes Iudicis expressè voluisse assumere, quod Nos non negamus; Rota verò coram Greg. non bene interpretatur à Salgado, non enim sequitur, Executor admittit articulos, er-

go se taliter fecit mixtum Executorem, vt à via iudiciaria recedere nequeat, quia, vt sæpius dictum fuit, hæc admissio articulo- rum sicut alij actus iudiciales, vel tanquam ex abundantia facti non tollunt in Executore Inconstantiam, vel tanquam contrarii eius potestati, cui renunciare tacite nequit, illam ab eo non tollunt, & secundum supradictam distinctionem intelligendæ sunt duæ Decis. altera scilicet coram Durano impressa in rec. dec. 350. n. 6. & vltima coram Dunogetto iun. dec. 731. n. 36.

Vides igitur, quam futilibus rationibus Salgad. à communi, & vera opinione recedat.

29 Non rejicio tamen duas, quas ipse af-

fert limitationes loco cit. num. 134. & 135. Vt scilicet Executor, qui extra iudicialiter processit primò, possit demum Inconstans 30 ad viam iudicalem se transferre, quia, seruans ordinem iudicalem nocere non potest, Innoc. in cap. innotuit, prima column. de iudicijs.

Secundò, vt detur etiam in casu suo Inconstantia, quando in commissione, lege, compromisso, vel alia dispositione est apposta clausula, quod possit Iudex, vel Executor procedere extra iudicialiter, & iudicialiter simul, & electa vna via, ad aliam redire possit ex doctrina Baldi in l. 3. ff. de milit. test. & Baptista à S. Blasio in dicto tract. quest. 4. à princ.

Q V Æ S T I O VIII.

ARGVMENTVM.

An ille, qui vigore pacti potest auctoritate propria ingredi, & capere possessionem, si citata Parte adeat Iudicem, & ab eo petat licentiam capiendi possessionem, possit inconstans ad viam extra iudicalem redire.

S Y M M A R I V M.

- 1 Facultatem habens capiendi possessionem propria auctoritate quatenus adeat Iudicem citata parte non potest Inconstans ad viam extra iudicalem redire, & de ratione, nu. 2.
- 2 Quid si ad eundem Iudicem referuauit sibi facultatem quam habebat ingrediendo possessionem auctoritate propria, & num. 4.
- 3 Quid de reservatione generali, & protestatione, sine preiudicio suorum iurium.
- 6 Et an ab hac protestatione censetur recessum per contestationem litis.
- 7 Quid si Iudex adatur solum pro obtinenda associatione familia ad evitanda scandala.
- 8 Associationem petens, non dicitur renunciare facultati capiendi possessionem propria auctoritate.
- 9 Petens executionem instrumenti, dicitur renunciare facultati capiendi possessionem propria auctoritate.
- 10 Quid stante obligatione Camerali.
- 11 Obligatio Cameralis tribuit facultatem intendendi plures vias, ita vt vna intentata non censetur alteri renunciatum.
- 12 Via vna non est alteri preiudicialis, vbi agitur virtute obligationis Cameralis.
- 13 Debitore resistente, on & quando possit creditor uti facultate capiendi possessionem propria auctoritate.
- 14 Quid si debitor resistat cum armis, & nu. 16.
- 15 Clausula constituti an, & quando tribuat creditori facultatem capiendi possessionem propria auctoritate quamvis debitor resistat.

IC, illicitam esse Inconstantiam, neque sic citantem posse ad viam extra iudicalem redire, Innocent. in cap. Bona, il secundo de postul. Prælat. Bald. in l. ade, C. locat. & in l. 2. quest. 10. num. 29. C. de seruit. & aqu. Dec. conf. 120. num. 6. Marant. de ordin. iudic. 6. par. vers. Et producentur scriptura num. 31. & disput. 6. nu. 3. & 24. Corbin. de caus. prinat. ob non solut. canon. quest. 12. num. 2. Tiraquell. de iur. constit. par. 1. num. 39. Negus. de pignor. 4. par. principal. num. 15. Mantica de tacit. lib. 11. tit. 5. num. 19. & lib. 22. tit. 22. num. 15. Amat. decif. Marchis 48. num. 10. Scacc. de appellat. lib. 3. cap. 2. quest. 17. limit. 9. num. 46. Fulgin. de iur. emphyt. de varys caducit. quest. 10. num. 11. Zac. de obligat. Camer. quest. 14. num. 3. secundum nouam impressionem Carpan. ad Statutum Mediolan. lib. 1. cap. 155. num. 15. Argel. de legitim. contradit. quest. 3. art. 1. num. 47. vbi allegat plures Rotæ decisiones, quibus addo Duran. decif. 255. num. 4. & nouissimè fuit resolutum in Romana, seu Veliterna Restitutionis in integrum 25. Iunij 1646. & 17. Decembris eiusdem anni coram bo. mem. Bichio, inter eius impressas decif. 262. num. 5. & 281. nu. 7. Greg. XV. decif. 105. num. 13. & ibi addent. lit. B, Rota decif. 203. nu. 13. par. 10. recent.

2 Non enim est in potestate illius, qui circuit, iudicium captem euertere, & iudicio reddere, Bald. in d. l. 2. & in dicta l. ade num. 13. Angel. in repet. legis Nemo

carcerem, post med. vers. Item an possit cap^l, C. de exalt. tribus. lib. 10. Arctiu. in l. Clau possidere, §. Qui ad nundinas num. 3. ff. de acquir. possess. Ruin. conf. 127. num. 12. lib. 5. Mant. de tacit. loco citato num. 19. cum alijs per Corbul. loco citato num. 2. & per Rotam in dista decis. Romana, seu Veliterna restitutionis in integrum, 17. Decembris 1646. coram Bichio.

Fallit primò hæc conclusio, si quis adit Iudicem, citandouè partem, sed reseruat sibi facultatem, quam habet ingrediendi possessionem propria auctoritate, Alex. conf. 130. num. 16. lib. 4. Negus. d. par. 4. num. 26. qui dicit, cautum debere esse creditorem, qui vult adire Iudicem, vt hæc protestatione vtatur, Mant. loco cit. nu. 26. Tiraquell. d. tract. par. 1. num. 41. Corbul. loco citato num. 7. Dec. conf. 460. num. 7. Fulgin. dista quæst. 10. nu. 12. & fuit dictum in Pisana domus 13. Ianuarij 1589. coram Orano, vt per Addent. ad distam decis. Gregor. XV. 105. littera B, & in citata decis. Romana restitutionis in integrum coram Bichio.

4 Quamuis contrarium teneat Declius d. conf. 460. & allegat. ab Vrillo ad dec. 326. Afflict. & Carpan. loco cit. num. 16.

5 Sufficeretque reseruatio etiam generaliter concepta, hoc est, si adeat Iudicem sine præiudicio iurum suorum, Alciatus in cap. 1. num. 30. de offic. Ordinar. Corbul. loco citato num. 2. Mantica disto lib. 22. titulo 22. num. 17. Fulgin. dista quæst. 10. num. 12. in fine.

6 A qua protestatione non censetur recessum per litis contestationem, vt bene reiectis contrarijs voluit Mantica disto tit. 22. num. 18. Addent. ad Gregor. dista decis. 105. litt. B, Vrill. ad Afflict. dista decis. 26. Corbul. loco citato num. 2. Zac. loco citato num. 5. in fine, Fulgin. d. quæst. 10. num. 12.

7 Secundò, fallit si solum aditus fuit Iudex pro obtinenda associatione familiæ ad euitanda scandala, Surdus conf. 221. num. 45. Mantica d. tit. 22. num. 17. Fulgin. dista quæst. 10. num. 13. Scraph. decis. 1003. num. 1. Addent. ad Greg. XV. vbi supra, Zac. loco citato num. 6. Rota dista decis. Romana, seu Veliterna restitutionis in integrum 17. Decembris 1646. coram Bichio, vbi ex mente Cencijs dicit, cautum debere esse creditorem, vt petat à Iudice, vt ipsum inducat, & immittat in possessionem, nec perat executionem instrumenti, sed simpliciter associationem, & obtineat simplex mandatum de associando, quod & voluit Mantica decis. 33. num. 16. & 17.

10 Terriò, fallit stante obligatione Camerali, quæ dat facultatem intentandi plures vias, itaut vna intentata, non censetur alteri renunciatum, nec vna via potest dici

præiudicialis alteri, nec contraria, vt bene 11 Rota in Romana census 31. Martij 1634. coram bona memorie Merlino decis. 163. post Zac. de oblig. Camer. secundum nonam impressionem num 3. ibi vel si adiuverit Iudicem pro 12 habenda satisfactione adduc potest vti propria auctoritate sibi competeute, Zac. loco cit. num. 4. Vrill. ad Afflictum. d. decis. 326. num. 2.

Si autem debitor Inconstantum illicite recedit à pacto, l. pignoris, C. de pignor. de quo Mantica d. lib. 22. tit. 22. num. 7. & creditori 13 capere volenti possessionem propria auctoritate vigore pacti prædicti, procax resistat, non poterit creditor vti pacto prædicto, Ripa, & per cum relati in cap. Sape num. 84. de resitut. spoliat. & in l. Centurio num. 33. de vulg. & pupill. Bart. & alij relati à Menoch. de recuper. possess. remedio 9. num. 209. Tiraquell. loco citato num. 37. idem Menoch. de adipiscen. remed. 5. nu. 86. Corbul. loco citato num. 1. & quæst. 13. num. 1. Farinac. quæst. 175. num. 228. Mantica disto lib. 11. titulo 5. num. 6. & tit. 22. num. 7. Clar. §. Emphyteusis quæst. 11.

Multò magis si resistat debitor Inconstant cum armis, itaut creditor ingredi 14 possessionem non possit absque scandalo, Angel. in l. extat num. 6. in fine, ff. quod met. caus. Bald. in l. 3. 2. lect. num. 18. C. de pignor. Negus. loco citato num. 14. Farinac. loco citato num. 232. Fulgin. de iur. emphyte. dista quæst. 10. num. 28. Cauale. decis. 36. num. 347. par. 2.

Si verò resistentia esset verbalis tantum, vel etiam facti, sed sine armis, & nullum haberet delictum admixtum poterit creditor vti pacto prædicto, Negus. loco citato num. 14. Menoch. adipiscen. disto remed. 5. num. 80. Tiraquellus loco citato num. 37. Farinac. num. 233. & 237.

Contrarium tamen, etiam si resistentia sit leuis, & sine armis, etiam quod non habeat aliquod delictum admixtum, voluit Menoch d. remed. 5. num. 47. vbi reprobat Salicet. & Negus. contrarium, tenentes, & dicit ab opinione Bartoli in l. 3. C. de pignor. non esse recedendum.

15 Si verò ultra pactum prædictum adesset in Instrumento constituti clausula, quod creditor posset vti pacto etiam contra debitorem vi resistentem, attendenda tunc non esset Inconstantia debitoris, Bartolus in d. l. 3. num. 19. artic. 25. & ibi Alexander littera D, Tiraquell. pluribus relatis loco citato, num. 37. Negus. disto par. 4. num. 14. & nu. 20. 8. conclus. Menoc. d. remed. 5. num. 81. Corbul. d. quæst. 13. num. 1. Farinacius loco citato num. 234. Fulgin. de iur. emphyteut. de varijs caducis. quæst. 10. num. 25. Mantica loco citato nu. 8. qui tamen dupliciter declarat primò si statim creditor, qui videt debitorem in-

constantem per vim ingreditur, secus si ex intervallo, quod idem voluit Menoch. *d. remed. 5. num. 84. Clar. §. emphyteusis quæst. 25.*

Secundo, si creditor ingreditur cum moderamine inculpatæ tutelæ, secus si vellet ita ingredi, ut inde scandalum oriri possit, Farinacc. loco citato num. 236. & num. 279. Carpan. loco citato num. 21. & cæteri supracitati, Fulgin. de iur. emphyteut.

d. quæst. 10. num. 27.

Tutius ergo est, quando creditor inuenit debitorem inconstantem, & manu armata resistentem, vel de hoc dubitat, ut adeat Iudicem, illiusque officium imploret, ut det sibi manum militarem ad effectum repellendi resistentem secundum Bartol. in dicta l. 3. 2. lect. num. 28. C. de pignor. Farinacc. num. 239.

QVÆSTIO IX.

ARGVMENTVM.

An in Procuratoribus licita, vel illicita sit inconstantia.

S V M M A R I V M.

- 1 Penitentia, & Inconstantia datur in contractu mandati.
- 2 Procuratoris officium nemo inuitus cogitur suscipere.
- 3 Neque ex parte Rei, neque ex parte Actoris.
- 4 Procuratores soliti exercere, publicè constituti, & matriculati cogi possunt ad suscipiendum mandatum.
- 5 Quid si iustam afferant excusationis causam.
- 6 Procuratores publici non bene aequiparantur publicis seruis.
- 7 Procuratoris officium etiam inuitus acceptare cogitur pro defensione Reipublicæ, vel Fisci.
- 8 Procurator mandatum, quod suscepit, cogitur executioni demandare.
- 9 Aliàs tenetur ad damna, & interesse.
- 10 Procurator negligens executionem suscepti mandati, dicitur violare fidem, & amicitiam.
- 11 Fides, & amicitia sunt duo res sanctæ.
- 12 Amicitiam dissolvere, & fallere est hominis perditissimi.
- 13 Mandatum ad lites suscipiens non potest Inconstans penitere, & illud repudiare, sed tenetur litem usque ad finem peragere.
- 14 Procurator simpliciter acceptans mandatum, non potest illi renunciare.
- 15 Procurator, qui prius recusauerat, & deinde penitens, mandatum acceptauit re integra, non potest illi renunciare.
- 16 Mandatum semel recusans, an, & quando possit deinde inconstans illud suscipere, & num. 23.
- 17 Acceptari non potest quod semel fuit recusatum.
- 18 Consensus simulaneus requiritur ad perfectionem contractus.
- 19 Intervallum unius diei inter præstationem consensu utriusque partis vitiat stipulationem.

- 20 Contractum penitens acceptare non potest, qui semel contrahere recusavit sine nouo consensu alterius partis.
- 21 Emptor non potest acceptare venditionem, altera die si venditorem interim penituit.
- 22 Iuramentum oblatum, qui recusavit subire, non potest Inconstans illud acceptare, nisi denno pars consentiat.
- 24 Voluntas non presumitur mutata.
- 25 Renunciatio dispensationi, quam obtinuit, adhuc potest deinde ea uti quatenus concedens in eadem persistat voluntate.
- 26 Electus, qui electioni renunciavit, potest penitere, & eam acceptare adhuc persistentibus Electoribus in prioris voluntate.
- 27 Index delegatus, & Arbiter, qui delegationem, seu arbitrium repudiaverunt, quando possit à repudiatione recedere.
- 28 Creditor consentiens venditioni pignoris, an, & quando possit à consensu recedere ad seruandam eius hypothecam.
- 29 Procurator, qui cepit agere non potest amplius mandatum repudiare.
- 30 Maxime si lis sit contestata.
- 31 Procurator defuncti potest ab hæredibus cogi ad petrandam eandem litem.
- 32 Procurator cogitur prosequi causam usque ad lites contestationem, quando actio est tempore peritura.
- 33 Procurator tenetur prosequi causam per seipsum non autem per Substitutum.
- 34 Maxime ubi esset electa industria personæ, & num. 59.
- 35 Procurator in causa criminali non potest substituere.
- 36 Procurator in rem suam potest substituere.
- 37 Procurator cum libera potest substituere.
- 37 Mandatum habens à lege potest substituere.
- 39 Prælati potest substituere Procuratorem pro defensione bonorum eius Ecclesiæ.
- 40 Pater potest constituere Procuratorem pro defensione bonorum filij, in quibus habet usumfructum.

- 41 Procurator, de quo dubitatur, an sit talis, potest ad hunc articulum disputandum aliter substituere.
- 42 Procurator habens facultatem substituendi, potest substituere.
- 43 Substituendi Procuratoris facultas debet esse specialis.
- 44 Substituendi mentio apposta in foliis narrativis non importat sufficientem facultatem substituendi.
- 45 Promissio de releuando indemnem tam Procuratorem, quam substitutum non importat facultatem substituendi.
- 46 Substitutio Procuratoris debet esse expressa, non enim sufficit tacita.
- 47 Traditio iurium non sufficit ad probandam substitutionem Procuratoris.
- 48 Procurator Dominus litis effectus potest substituere etiam si non habeat talem facultatem, & num. 52. & num. 58. ubi de ratione.
- 49 Procurator an, & quando efficiatur Dominus litis per illius contestationem.
- 50 Procurator quando efficiatur Dominus litis, & num. 57.
- 51 Procurator constitutus ad excipiendum potest substituere.
- 52 Litis non contestatur super exceptione.
- 53 Procurator, qui dedit cautionem de soluendo indicatum an, & in quibus causis possit substituere.
- 54 Satisfactio de soluendo indicatum prestita per Procuratorem tantum valet, quantum litis contestatio.
- 55 In causis criminalibus, & beneficiabilibus non potest fieri executio super bonis Procuratoris, nec Procurator admittitur ad cauendum de soluendo indicatum.
- 56 Procurator constitutus post litem contestatam an possit substituere.
- 57 Procurator effectus Dominus litis potest tanquam talis condemnari.

CVM iudicium incipere possit à citatione Procuratoris, Doctores in l. cum, qui, C. de Procurat. videndum est, an in Procuratoribus licita, vel illicita sit Inconstantia?

- 1 In contractu enim mandati dari poenitentiam, & Inconstantiam patet ex §. mandatum instituit. mandat. & ibi Institutista, Et quod attingit ad Inconstantiam in Procuratore constituto.
- 2 Dic, quod licet nemo inuitus cogatur officium Procuratoris in se suscipere, l. inuitus 17. C. de Procurat. l. filiusfamilias, §. Inuitus, ff. eodem l. inuitus 19. ff. de reg. iur. & ibi Dec. & Cagnol. Rot. decif. 26. aliàs 373. de Procurat. in nou. Verall. decif. 319. num. 2. par. 1. Coler. decif. 139. num. 3. Bellon. decif. Genue 140. num. 2. Io. Gargias reg. 19. num. 6. Cuiacius, Græucus, Donellus, & alij citati ab Augustino Barbosa in d. l. inuitus num. 2. vers. Hanc eandem.

conclus. C. de Procurat. quibus addo Surd. conf. 433. num. 3. Sola ad Constitut. Sabaud. de offic. Aduocat. gloss. 10. in princip. Martin. Magr. de Aduocat. armat. cap. 11. de officio Protes. num. 411. & 412. Molin. de contract. to. 2. disp. 552. num. 5.

- 3 Neque ex parte Rei. neque ex parte Actoris, Schrader. de feud. par. 10. sect. 18. num. 115. Græucus ad Gaill. obseruat. 43. consider. 1. num. 17.

Nisi essemus in Procuratoribus solitis exercere, & publicè constitutis, & matriculatis, qui cogi poterunt ad mandatum suscipiendum, vt per Fulgos. & Alex. ad distam l. inuitus, C. de Procurat. Dec. num. 3. Cagnol. n. 1. & in l. inuitus, Io. Ferrar. Mont. vers. Sic itaque, ff. de regul. iur. nouissimè Golin. de Procurat. par. 1. cap. 5. num. 74. nisi iustam afferant excusationis causam, Faber. in Codice lib. 2. tit. 1. de indic. diffin. 29. num. 3. vers. Nam cum hi publicum, vbi dicit non satis benè equiparari seruis publicis, de quibus in l. 2. ff. rem pupill. saluam, &c.

- 7 Vel nisi tractaretur de defendenda Republica, vel Fisco, quia tunc inuitus quis cogitur officium Procuratoris acceptare, vt ex Cardosio in praxi Iudicum, & Aduocatorum verb. Procurator num. 168. voluit Barbosa in d. l. inuitus, num. 4.

8 Susceptum tamen mandatum cogitur, Procurator executioni demandare, nec inconstans esse potest circa illud Accursius in d. l. inuitus, in verb. nec eandem, C. de Procurat. Ruin. conf. 44. volum. 1. Paris. consil. 91. num. 10. volum. 1. Strac. de mercat. tit. de mandat. num. 51. Rota Genue. decif. 9. num. 5. & 6. & decif. 68. num. 5. Surdus decif. 304. num. 5. Mastrill. decif. 177. num. 12. par. 2. Duager. d. cap. 11. num. 417. Rota. d. decif. 26. aliàs 373. de Procurat. in nou. Molin. de contract. tract. 2. dispnt. 549. nu. 4. Rota decif. 348. num. 5. par. 4. tom. 2. & decif. 392. num. 12. par. 5. recent.

- 9 Alias tenetur ad damna, & interessè, l. itemque §. si verò, ff. mandat. Paris. & Rota Genue. loco cit. Surd. d. decif. nu. 4. & 5. & conf. 365. num. 1. Molin. loco cit. num. 4. Rot. d. decif. 348. num. 4. par. 4. & decif. 331. nu. 25. par. 5. recent. Ciriac. controuers. 165. num. 1. Golin. loco cit. nu. 81. Dunozet. iun. decif. 506. num. 6.

10 Mandatum enim susceptum negligens amicitiam, & fidem, duas res sanctas

11 violare dicitur, Mantica de tacit. lib. 3. cap. 1. num. 12. Golin. loco cit. num. 53. Per

12 ditissimi enim hominis est simul & amicitiam dissolvere, & fallere eum, qui lusus non esset, nisi credidisset Cicero in Oratione pro Sexto Roscio Amerino, Mantica loco citato.

- 13 Hinc primum infertur, què mandatum ad lites suscipit, non potest Inconstans

- pœnitere mandatum repudiando, sed tenetur litem vsque ad finem peragere, c. 1. *cap. is qui, cap. si duos, cap. licet de Procurat. in 6. Clem. 1. eod. tit. Gaill. d. obser. 46. num. 3. Rebell. de oblig. iust. lib. 17. quæst. 1. c. vers. sexta, Rota d. decis. 26. de Procur. in nou.*
- 14 Quod eo magis habet locum, si Procurator mandatum simpliciter accepisset, quia ei renunciare non potest *dist. Clem. 1. de Procurat. l. si mandauero, §. fin. ff. mandat. Golin. loco cit. num. 76.*
- Secundò habet locum, etiam quod prius Procurator recusasset recipere mandatum, demum pœnitentia ductus re integra illud accepisset expressè *Glosa d. Clem. verb. receptis.*
- 16 Licet enim qui semel recusauit acceptare mandatum, non possit Inconstans illud suscipere, *Glosa. in d. cap. licet, in verbo quamdiu de Procurat. in 6. vbi Franc. in princ. num. 2. Monac. num. 3. Gratian. discept. 92. num. 32. Regularè est enim, quod semel recusatum non potest acceptari, Castrens. in l. bonæ, ff. rem rat. hab. quia ad perfectionem contractus requiritur consensus simultaneus, l. 1. §. adeo autem, ff. de 19 pæf. ita ut interuallum vnius diei vitiet stipulationem, l. si ex duobus 12. in princ. de duob. reis, lason in l. 1. §. qui presens, num. 9. de verb. oblig. Craut. post Angel. conf. 106. in fin. vbi ex hoc concludit, eum, qui semel contrahere recusauit non posse dictum pœnitentia, & Inconstantem acceptare contractum, nisi nouus consensus Aduersarij adhibeatur, quemadmodum nec Emptor poterit acceptare venditionem altera die, si venditore pœniteat, vt notant Doctores in d. §. qui presens.*
- Sicuti nec etiam, qui recusauit subire iuramentum oblatum, poterit Inconstans illud acceptare, & iurare nisi denuo præstetur consensus per eum, qui iuramentum obtulit, l. non erit, §. fin. & l. seq. de iure iurando.
- Hoc tamen non procedit, si post recusationem mandatarij mandans in eadem voluntate persistat, *Alex. conf. 189. in fin. lib. 7. vbi subdit, quod in dubio non præsumitur mutata voluntas, Prob. ad Monac. d. cap. licet is, num. 2. Grat. dist. disceptat. 92. num. 42. vers. contrarium, Costa de re integra, distin. 87. num. 4. Sanchez de matrim. lib. 5. quæst. 7. num. 8. facit Textus in eap. si tibi absenti, & ibi Glosa de præbend. in 6. idem Sanchez lib. 8. disp. 32. num. 2. eod. tract. de matrim. vbi per Textum in dicto eap. licet is tenet, quod impetrans dispensationem si Inconstans illi renunciet, potest nihilominus iterata Inconstantia illa vri, si concedens in eadem persistit voluntate.*
- 26 Et Doctores in dicto cap. licet inferunt, electum renunciantem consentire electioni posse mutata voluntate illam acceptare, electoribus in priori voluntate persistentibus, quod de Iudice delegato, & arbitro, qui semel arbitrium, & delegationem repudiauerunt, docent ibidem Glosa, & Doctores, Sanchez d. disp. 32. num. 2.
- 28 Ad quod etiam facit Textus in l. licet, §. Si voluntate, ff. quib. mod. pignus, vbi creditor, ex cuius consensu pignus venditum est, censetur remittere ius pignoris, si tamen iam venierit, ante venditionem verò posse Inconstantem mutare voluntatem, quod approbat Sanchez loco cit.
- 29 Tertio habet locum magis hæc regula, si Procurator cepit agere *Glosa in d. Clem. 1. in verb. cogi, vers. est & alter casus, & ibi Zabarell. num. 20. ad fin.*
- 30 Maximè verò si Procurator litem sit contestatus utroque enim casu res definit esse integra, *Gaill. d. obser. 46. num. 3.*
- Quarto habet locum etiam mortuo mandante, si filij, vel alij hæredes super sint, nam, qui Procurator defuncti fuit, filij, & alterius hæredis cuiuscunque Procurator esse cogi poterit in ea ipsa lite pertractanda, quia eadem lis manet, eademque instantia, l. hæres absens 19. l. si is, qui Romæ 34. ff. de iudic. optimè Faber in suo Codice lib. 2. tit. 8. de Procurat. distin. 18.
- 32 In actione autem tempore peritura cogetur Procurator prosequi causam saltem vsque ad litem contestationem, l. Mutus, §. fin. ff. de Procurat. *Glosa. in d. Clem. 1. dicto verbo cogi, vers. alius casus est, & ibi Franc. num. 51.*
- 33 In tantum verò illicita est Inconstans Inconstantia, vt per se ipsum, non autem per substitutum causam prosequi teneatur, leg. si Procuratorem, §. Si quis mandauerit, ff. mandat. leg. quod quis, C. de Procurat. & utrobique Bart. & l. ultima num. 2. ff. de diuers. & temp. præscript. *Gaill. lib. 1. obseruat. 74. num. 11. Menoch. præsumpt. 38. lib. 2. num. 1. Grat. decis. 106. Marchia num. 10. Trentacing. variar. lib. 2. resolut. 3. in princip. de Procurat. Marant. in prax. par. 4. distin. 16. num. 21. & 23. Vant. de nullit. ex defect. mandat. num. 109. Paz. in prax. tom. 1. annot. 4. num. 5. & 6. Barbosa Pater in remis. ad ordinat. Lusitan. lib. 1. tit. 48. §. 28. num. 2. Barbosa Filius in cap. 1. de Procurat. in 6. num. 8. Quod eo magis procederet, si esset electa industria personæ, vt si mandatum datum esset ad causam criminalem, in qua Procurator substitui non potest, lason. in dicta l. Quod quis in fin. C. de Procurat. Menoch. d. præsumpt. 33. num. 3. lib. 3.*
- 36 Poterit tamen Procurator substituere, primò si constitutus est Procurator in rem suam, cap. 1. de Procurat. in 6. lason. d. l. Quod quis num. 1. vers. 2. Fallit, C. eodem Gaill.

- Gaill. *d. observat.* 74. nu. 11. Carauit. *Rit.* 107. Lancell. *instit. canon. lib. 3. tit. de Procurat. §. Sed & illud*, Trentacing. *d. resolut.* 3. n. 3. Ridolphin. *in praxi*, par. 1. cap. 3. num. 56.
- 37 Secundò, Si mandatum habeat cum libera, Bald. *in l. 1. num. 3. C. de bon. matern. Trentacing. loco cit. num. 18.*
- 38 Terriò, Si habet mandatum à lege, vtpote Prælatus, & Pater, nam ratione vsuf-
39 fructus, & emolumentum, quod habent in bonis Ecclesiæ, vel filij poterunt substitui-
40 uere, vt probat latè Trentacing. *d. resolut.* 3. num. 15. & 16.
- 41 Quartò, si Procurator datus dubietur, an sit Procurator, quia ad istum articulum poterit substituere, Gloss. *fin. in l. licet*, & ibi Bald. *C. de Procur.* Bald. Salycet. & Iason. *in dicta l. quod quis Specul. de Procurat. §. Ratione autem forme*, vers. Porro, Trentacing. *loco citato*, nu. 14. Ridolphin. *dicto* cap. 3. num. 57.
- 42 Quintò, poterit substituere, si facultatem habeat substituendi, cap. 1. *de Procurat.* in 6. Bart. *in l. 2. ff. de Procur.* Iason *in d. l. quod quis*, num. 2. Specul. *loco cit.* §. Ratione igitur, num. 25. Marant. *d. part. 4. distinct.* 16. nu. 13. Lancell. *d. §. Sed, & illud*, Surd. *decif.* 195. num. 9. Rota *decif.* 346. *in antiq.* Ridolphin. *in praxi d. cap. 3. num. 48.*
- 43 Ad hunc autem effectum requiritur facultas, siue mandatum speciale, leg. ab executione, §. Si Procurator, ff. de appellat. l. quod quis, C. de Procurat. cap. 1. eodem tit. in 6. Roman. *singul.* 277. Surd. *d. decif.* 195. num. 9. Grassius *de Sub. Procurat. versic. Cum potestate substituendi*, num. 1. Mozz. *de contratt.* tit. de mandat. ordin. 4. num. 11. & sub num. 51. cas. 77. Berou. *conf.* 23. num. 14. lib. 3. Cassan. *consuet. Burgund. rubr. 4. §. 5. vers. Sans procuracionem*, vers. Adverte quod po-
44 testas substituit. vbi quod non sufficit, quod de potestate substituendi fiat mentio in narratinis, nisi fiat in dispositinis.
- Et propterea non censi datam facultatem substituendi, etiamquod promittatur
45 releuare indemnem, tam Procuratorem, quam substituendum ab eo, voluit Rota *decif.* 23. *de Procurat. in antiq. & decif.* 1. *in antiq. & decif.* 1. *in antiquior.* per Bisignet. Roman. *singul.* 214. Gemin. *in cap. 1. §. Licet*, col. 2. num. 5. *de Procur.* in 6. Bellamer. *decif.* 8. cum alijs per Gratian. *d. decif.* 16. num. 14. Crauet. *conf.* 186. num. 3. & Iatius. *conf.* 920. num. 5. & 942. num. 26. & 966. num. 12. Surd. *d. decif.* 195. num. 9. Menoch. *conf.* 175. nu. 12. idem Gratian. *discept.* 201. num. 89.
- 46 Quemadmodum requiritur, quod qui habet facultatem substituendi, expresse
47 substituat, non tacite, vtpote per iurium traditionem, Rota *decif.* 38. *in fin. de Procur.* *in nou. & decif.* 211. num. 4. par. 2. *in rec.* Vbert. *de citat. cap. 9. num. 33.*
- De Inconstantia in Iudicijs.

- 48 Sextò, substituere poterit post litem contestatam, etiamquod non habeat expressam substituendi facultatem, non enim tunc substitutionem facit vigore mandati, sed quia effectus est dominus litis, cap. is, qui de Procur. in 6. l. quod quis, C. de Procurat. l. nulla, C. eod. Bocrius *decif.* 287. num. 1. Petrus Barbosa *ad l. cum Preator* 12. §. 1. nu. 104. ff. de iudic. Trentacing. *dicta resolut.* 3. num. 21. plures adducit Borell. *in summa*, *decif. tit. de Procurat.* 66. numero 30. Ridolphin. *d. cap. 3. sub num.* 48.
- 49 Quod procedit in causis, in quibus litis contestatio est necessaria, in alijs autem Procurator intelligitur factus dominus litis, cum primum ceperit tractare de meritis causæ, & negotium principaliter discutitur, Bart. *in l. ab Executore*, §. Si Procurator, num. 2. *in fin. de Procur.* & in l. nulli in princ. & ibi Bald. num. 3. Castrenf. num. 4. Alex. num. 2. qui dicit communem, C. eod. & ibid. Iason num. 2. dicit hoc ab omnibus sine distinctione esse receptum, Aret. *conf.* 30. numero. 9. Roman. *conf.* 174. num. 5. Corn. *conf.* 89. num. 4. lib. 1. Rota *in Romana Rationis Bancarie* 21. Maij 1594. coram Orano, per Marches. *de commissis*, par. 3. fol. 44. Pania *decif.* 570. num. 5. Mantica. *decif.* 204. num. 2. vbi latè differit, quando Procurator dicatur effectus dominus litis. Hoc igitur casu poterit substituere, vt voluit citati Doctores, Rota *decif.* 122. *in addit. in nou. & alijs per Trentacing. dicta resolut.* 3. num. 13.
- 51 Et propterea, si constituitur Procurator super exceptione, poterit substituere, quia
52 lis super ea non contestatur, Bald. *in l. si Procuratorem*, §. 1. ff. mandat. Alax. & Ias. *in d. l. quod quis*, Trentacing. *loco cit.* nu. 19.
- 53 Sic etiam poterit substituere, si dederit cautionem de iudicatum soluendo,
54 quia per eam dicitur effectus dominus litis, l. Titius, ff. de Procur. tanquam enim valet litis contestatio, quantum sitisdatio præstita per Procuratorem, Verall. *decif.* 188. & 189. nu. 2. par. 2. Rot. *decif.* 420. *de Procur.* *in nou.* vbi dicitur, hoc habere locum in causis civilibus, & prophanis, secus in causis criminalibus, & benefici-
55 bus, in quibus non admittitur talis cautio, nec potest fieri executio in bonis Procuratoris, & propterea secundum hanc distinctionem intelligendus est, Trentacing. *loco citato* num. 20.
- 56 An autem si Procurator constitutus sit post litem contestatam possit substituere? variant Interpretes, nam Gloss. *in l. nihil*, & ibi Bald. n. 7. Salyc. *in fin.* tenent opinionem affirmatiuam, ibidemque Iason dicit hanc esse communem.
- Negatiuam verò tenent Gloss. *in cap. 1. §. 1. vers. Ab eo de Procur.* in 6. Bart. & Angel. *in d. l. nihil Specul. de Procur.* §. 1. nu. 24.

& Io: Andr. ibi in addition. dicens hodie id esse determinatum in dicto cap. 1. §. 1. de Procur. in 6. & idem ibi tenet Glos. & Archid. & Domin. Alber. in dicta l. nihil, & in l. nec Tutores, C. eod. vbi refert, hanc opinionem tenuisse Vbertum, & Accursium Greg. Lopez 3. partita tit. 5. l. 19. Glos. 10. vbi dicit errasse Iasonem, asserendo contrariam opinionem esse communem, Paz. in praxi tom. 1. annot. 4. num. 6. Ceual. comm. contra comm. quæst. 330. num. 2. August. Barbosa ad d. cap. 1. §. 1. de Procur. in fin.

Crederem tamen, posse hæc opinionem concordari, ut prior opinio procedat, quando Procurator post litem contestatam constitutus aliquem actum exercuit, quia per illum actum efficitur dominus litis, & tanquam talis potest condemnari, ergo poterit etiam substituere, ut optimè ratiocinatur, Salycet. in d. l. nihil, nu. 5. versic. Quaro cum Glos. quem sequitur Cara-

uit. d. Rit. 107. num. 10. Trentacinq. dicta resolut. 3. num. 23. versic. Contrarium, qui tamen dum num. 12. declarando principalem conclusionem dicit, quod etiam ante litem contestatam, si ad aliquem actum processerit, potest substituere per Petrum, & Cynum in d. l. nihil, & per Rot. dec. 122. de Procur. in antiq. quæ tamen in Codice meo est in nou. male loquitur, non enim intellexit doctrinas non à Rota ibi allegatas, sed ab Addentibus, illæ enim loquuntur de Procuratore, qui post litem contestationem fuit constitutus, & postea intercessit, non de eo, qui constitutus fuit ante litem contestatam, & propterea Doctores Addentes benè approbant concordiam à Nobis proximè allatam.

Non tamen post litem ab eo contestatam possit Procurator substituere, si electa esset industria Personæ, Trentacinq. dicta resolut. 3. num. 24.

Q V Æ S T I O X.

ARGVMENTVM.

An Procurator, qui alium substituit, possit inconstans causam reassumere.

S Y M M A R I V M.

- 1 Procurator, qui alium substituit, non potest inconstans causam reassumere.
- 2 Procurator habens facultatem substituendi semel tantum potest substituere.
- 3 Quid si data esset facultas substituendi toties quoties, &c. & causam in se reassumendi.
- 4 Procurator habens facultatem substituendi unum, vel plures, non desinit esse Procurator altero substituto.
- 5 Procurator alium substituens, potest causam reassumere ubi substitutio est facta cum clausulis præseruatis, scilicet Procuratorio in suo robore permanente, vel cum clausula donec, &c.
- 6 Procurator causam reassumens, dicitur tacite inconstans substitutionem reuocare.
- 7 Substitutio Procuratoris reuocari non potest sine speciali mandato.
- 8 Substitutio Procuratoris etiam ab habente facultatem reuocandi post litem contestatam reuocari non potest sine legitima causa.
- 9 Aduocatus non potest in medio litis patrocinium clientis, & causam deserere.
- 10 Alias tenetur ad interesse.
- 11 Quid si Clientis de tempore in tempus non satisfaciatur desistendo.
- 12 Procurator an, & quando re integra possit inconstans mandato, quod acceptauerat renunciare.
- 13 Res ad hunc effectum an dicatur integra quando mandans dedit cautionem de iudicio filii.
- 14 Procurator, qui mandatum acceptauit pro stipendio, non potest inconstans illi renunciare, nisi supervenerit impedimentum legitimum.
- 15 Contractus mandati dicitur etiam si Procuratori salarium sit constitutum.
- 16 Salarium Procuratoris qua ratione constituitur.
- 17 Rõs integra respectu Procuratoris, quando dicitur ut inconstans possit mandato renunciare.
- 18 Procurator inconstans potest mandato iam acceptato renunciare iusta causa superveniente, quæ Iudicis arbitrio remittitur, & num. seqq. ubi de ratione.
- 19 Procurator potest renunciare mandato etiam post conclusionem in causa, quando desit habere commercium cum mandante.
- 20 Vel mandans fuit ex post facto declaratus hostis Patriæ.
- 21 Vel Religionis.
- 22 Procurator patrocinium præstans Hæretico, vel Apostata, non petita licentia, puniendus est.
- 23 Quid si illum defendat in causa civili, vel criminali extra hæresim.
- 24 Procurator acceptato mandato potest inconstans renunciare, quando capitalis inimicitia inter ipsum, & mandantem supervenit.

- 25 Procurator dignitatem affecturus potest mandato iam acceptato renunciare.
- 26 Idem de Procuratore absente causa Reipublica.
- 27 Ac de allegante agritudinem, vel assumendam peregrinationem.
- 28 Idem de Procuratore occupato ob hereditem sibi superuentam.
- 29 Vel si deinceat in vinculis, apud prados, vel apud hostes.
- 30 Idem si ceperit esse suspectus mandanti.
- 31 Et de misso in exilium, vel latitante ob metum.
- 32 Procurator ingrediens Religionem potest mandato iam acceptato renunciare.
- 33 Voluntas mutari non potest in alterius praidicium.
- 34 Procurator an possit renunciare mandato iam acceptato ex eo, quod mandans non prouideat de pecunijs.
- 35 Renunciatio mandati quomodo fieri debeat per Procuratorem.
- 36 Procurator volens renunciare mandato an teneatur citare constituentem.
- 37 Procurator, qui in actu receptionis mandati non fuit protestatus se nolle illud acceptare, vel illud velle acceptare solummodo ad effectum substituendi, potest ab adversario citari in causa mouenda contra Principalem.
- 38 Procurator potest inconstans renunciare mandato iam acceptato in causa appellationis.
- 39 Procurator teneatur appellare à contraria sententia.
- 40 Sed an, & quando teneatur appellationem proseguere, & num. 43. cum seqq.
- 41 Procurator non potest proseguere appellationem etiam si velit.
- 42 Quid in appellatione ab interlocutoria, & num. seq.
- 44 Procurator generaliter constitutus ad agendum, petendum, & defendendum, an teneatur proseguere appellationem.
- 45 Procurator constitutus ad lites presentes, & futuras, teneatur proseguere appellationem.
- 46 Procurator constitutus ad negocia teneatur proseguere appellationem.
- 47 Procurator acceptans mandatum ad appellandum teneatur proseguere appellationem.
- 48 Sed an ad id teneatur semel, & bis.
- 49 Procurator qui sua culpa succubuit in causa teneatur proseguere appellationem.
- 50 Procurator videns suum Principalem fouere malum ius in causa, potest imo teneatur non appellare, & appellationem non proseguere.
- 51 Aduocati defendentes causas iniustas, ut inducant adversarium ad aliquam transactionem, peccant mortaliter.

ILLICITAM esse in hoc casu inconstantiam voluit Text. in dicto cap. Si is, qui de Procurat. in 6. Bartol. in l. vero Procuratori, §. Quid ergo, in fin. ff. de solut. Bald. in dicta l. Quid quis, col. 2. in fin. C. de De Inconstantia in Iudicijs.

Procur. Felyn. in cap. Litteris, col. 3. vers. 11. vide Baldum, de offic. delegat. Anna alleg. 89. num. 10. Oldrad. conf. 130. num. 2. Ridolph. in prax. par. 1. cap. 3. num. 69. Trentacinq. dicta resol. 3. num. 5. vbi ex mente eiusdem Annæ voluit, Procuratorem, qui habet facultatem substituendi, semel tantum substituere posse, quod voluit etiam nouissimè Golin. dicto tract. de Procur. par. 2. cap. 5. num. 74.

Fallit tamen hæc conclusio, quando in facultate substituendi, esset dictum cum facultate substituendi, & reassumendi toties, quoties sibi videbitur expedire onus in se reassumendi: Nam hoc casu poterit substituens causam reassumere, dicto cap. Licet, de Procur. in 6. Trentacinq. d. resol. 3. num. 6. Grauat. ad Vestr. lib. 4. cap. 5. nu. 35. Ridolphin. dicto cap. 3. nu. 71. Rota decif. 14. de Procurat. in nou.

Vel quod posset substituere vnum, vel plures, quia non definit esse Procurator, altero substituto, Bartol. in l. Quid si forte, §. Quid ergo num. 3. in fin. ff. de solut. Rota decif. 14. & 30. de Procur. in nou. & decif. 576. num. 4. par. 3. recent. vbi dicit hoc maxime procedere in Procuratore generali per decif. Vincent. de Franch. 465. num. 4. Golin. dicto tract. par. 2. cap. 5. num. 78. Rota decif. 451. num. 4. par. 2. recent. que est eadem impressa in par. 3. Ridolphin. dicto cap. 3. num. 73.

Vel substitutio facta esset cum clausula præferuatiuis, hoc est Procuratori in suo robore permanente, vel cum clausula, donec, vt ex Rota decif. 11. in antiquo. & Marta voluit Golin. loco cit. num. 79. & 80.

Hicce autem casibus Procurator inconstans reassumendo causam, dicitur tacite substitutum reuocare, cap. Si quis, de Procurat. in 6. Gloss. Bartol. & Doctor. in l. ante litis, ff. de Procurat. Rota decif. 148. in nou.

Cum alias sine speciali mandato non liceat substitutum reuocare, cap. Venerabili, de offic. deleg. Bartol. in l. 2. in princip. ff. de curat. bonor. Specul. tit. de Procur. §. 1. ver. Sed pone, Grafs. de subs. procur. vers. Substitutus, verb. Renocandum, Golin. loco cit. num. 81.

Data autem facultate reuocandi, non potest Procurator substitutum reuocare post litem contestatam, nisi legitima causa subsistente, Trentacinq. dicta resol. 3. num. 9. & 10.

Sed redeundo ad principale conclusionem, quod dictum est de Procuratore, idem dicendum est de Aduocato, qui in medio litis causam, & clientis patrocinium deserere non potest, Aretin. in §. Præterea si Medicus num. 2. instit. ad l. Aquil. 10. dicens teneri ad interesse, dummodo cliens de tempore in tempus satisfiat ei

D ij

11 de stipendio, quem sequitur Franc. Marc. decif. 644. num. 3. vol. 1. Hinc illud Ouidij,

*Turpe referre pedem, nec passu stare tenaci.
Turpe laborantem deseruisse ratem :*

quem refert Borell. in *summ. decif. tit. 65. num. 110.*

12 Dic licitam esse inconstantiam re integra, potest enim constitutus Procurator re integra mandato renunciare, §. *Mandatum, instit. de mand.* & ibidem Institutistæ Glosf. in *dist. l. inuitus, vers. Nec eandem, C. de Procur. Golin. loco cit. num. 80.* Rebelle de oblig. iust. loco cit. num. 5. Molin. d. *traff. 2. disp. 552. num. 5.* Ratio est, quia re integra nihil interest mandantis, potest enim mandans æquè sibi providere, Oynorim. *disto §. Mandatum num. 7.* Nec admitto simpliciter, quod dicit Gaill. d. *observat. 46.* nempe

13 quia in mandato solet inseri satisfactio, rem definire esse integram, & propterea non dari inconstantiam, quia hæc doctrina intelligenda est iuxta tradita à Bonif. de Vitalinis in *dist. Clem. 1. num. 49. de Procurat.* vt per solam cautionem non definit res integra, si alias non interest constitutis: Quid enim si constitutus esset præfens, & ipse cogi posset ad sistendum in iudicio, vel posset alium Procuratorem Aduersario consentiente æquè benè constituere, cerè non est dicendum rem definire esse integram: Si autem Aduersarius non consentiret, vel interesset constitutis, non esset locus inconstantia, vt benè aduertit Vitalin. *vs supra*, vbi dicit ita intelligere Clementinam illam, & ita credo esse intelligendam etiam Glosf. in *dist. Clem. 1. verb. cogi, vers. Et per hoc soluitur.*

Sed quod per satisfactionem datam à mandante de iudicio sisti, res definat esse integra, voluit Bartol. in *l. defunctus*, per illum Text. de *Procur.* vbi dicit, istud esse mirabile, cum alijs per Dec. in *cap. relatum num. 18. de offic. delegat.* & hanc opinionem tenet Rot. per Verall. decif. 183. & 189. par. 2. Fragosf. de *Regim. Reipubl. par. 1. lib. 5. dispnt. 12. num. 269. ad fin.* Buratt. decif. 241. num. 10.

Illud verò, quod dicitur de inconstantia re integra, intelligendum est, quando mandatum esset proprium, & expressum, quo Mandatarius gratis acceptasset man-

14 datum, secus verò si pro stipendio illud acceptasset, ac proinde esset verus contractus locationis operarum, & industriæ pro stipendio, tunc utique cogi posset implere contractum semel integrè mutuo consensu celebratum, nisi legitimum superueniret impedimentum, quo neque, per se, neque per alium posset commodè mandatum implere, ita Molin. reprobaro Gregor. Lopez, & ab eo citati *lib. 20. tit. 12.*

par. 5. vers. Recibe el mandamiento traff. 2. dispnt. 552. num. 5.

15 Neque obstat, quod si Procuratori salarium sit constitutum non perdat contractus nomen mandati, per Text. in *l. Si remunerandi 6. in princ. cum ll. seqq. ff. mandati.*

16 Quia in illis legibus salarium non ex contractus necessitate, sed mandato iam suscepto honoris, & remunerationis gratia constituitur, Faber. in *suo Codice, tit. de mand. lib. 4. tit. 26. diffin. 6. num. 7.* Mantica. de *tacit. lib. 7. tit. 2. num. 5.*

17 Res autem integra in Procuratore ad iudicia dicitur ante litem contestatam, l. *Procuratoribus, C. eod. Golin. disto traff. par. 3. cap. 4. num. 3. & 4.* Viuius decif. 494. sub num. 1.

18 Secundo dic, licitam esse inconstantiam iusta causa superueniente, quæ Iudicis arbitrio remittenda est, Faber in *Codice lib. 3. tit. 8. diffin. 3. in princ.*

19 Iusta verò causa erit in proposito, si cum eo, qui mandauerat, commercium Procurator habere desierit, eo quod mandator hostis Patriæ ex post facto declaratus fuit, Faber. *loco cit. num. 3.* qui subiungit,

20 hoc habere locum etiam post conclusum in causa: Quia sententiæ prolationem audire is non est cogendus, qui non cogitur officio fungi Procuratoris.

21 Idem dicendum est, si mandans effectus sit hostis Religionis, puniretur enim qui Hæretico, vel Apostatæ patrociniū, præstaret, non petita licentia, quamuis non incideret in excommunicationem.

22 Bullæ Cænæ Domini, si illum tueretur in causa ciuili, vel criminali extra hæresim, vt ex Syluestro, Sayro, Toledo, Azorio, Vgolino, tenet Sanchez in *præceptis Decalogi lib. 2. cap. 10. num. 19.*

24 Iusta quoque causa erit inconstantia in Procuratore, si capitales inimicitia inter-

25 cedant inter ipsum, & mandantem, Cabed. decif. 214. num. 8. vel si dignitatem,

26 affectus fuerit, vel Reipublicæ causa, absentatus sit, l. *si iussum, C. ult. ff. de Procur.*

27 vel si ægritudine, vel necessariam peregrinationem alleget, l. *arsi valetudinem, ff. eodem*, Thomas Aëtius de *instr. legal. par. 2. cap. 7. num. 2.* Golin. de *Procur. par. 5. cap. 3. num. 24.*

28 Vel si hæreditas superueniens cum occupet, l. *vel hæreditas, ff. eod. tit.* Vel si in

29 vinculis, aut prædationum, vel hostium,

30 potestate detentus sit; Vel si suspectus mandanti esse caperit, l. *item si suspectus, ff. eod.* Vel si publico iudicio priuatione;

31 Vel maiori re sua distinguatur; Vel exilio; Vel ob metum latitet; Vel si Reli-

32 gionem fuerit ingressus, l. *vel iudicio, & l. vel exilio, & l. aut Religionis, ff. eod. cap. Quamuis Procurator, de Procur. in 6.* Vel si alia simili causa impeditus sit, l. *aut longa,*

ff. eod. bene Azor. *instit. moral. lib. 9. cap. 6. quæst. 4. vers. Nequit itidem*, Oynot. *disto §. Mandatum num. 2.* & ibi Harprect. *num. 1. qui dicit*, quod ideo non subsistente iustâ
33 causâ non potest Procurator renunciare mandato, quia nemo potest mutare voluntatem in alterius præiudicium, *l. nemo 75. ff. de reg. iur. De quo aliâs fortasse dicemus.*

34 An autem iustum sit impedimentum carere pecunia mandantis ad causâ tutelam? affirmatiue respondit Rota *decif. 206. num. 4. lib. 2. par. 3. dinerf. per Glos. in l. non iustè, de Procur. & Franch. in cap. ex ratione, col. 3. de appellat. Golin. loco cit. num. 25.*

35 Qualiter verò faciendâ sit renunciatio differit Gaill. *d. observ. 46. lib. 1. & Golin. disto tract. par. 1. cap. 5. num. 91. qui dicunt*
36 requiri partis, ac Domini constituentis citationem.

Quod Ego ioteligerem, quando Procurator inconstans est post litem contestatam, secus verò si re integra, cum enim hoc casu non intersit partis, neque mandantis, frustra citatio requirenda est ad Text. *in l. de unoquoque, ff. de re iudic. Golin. disto tract. par. 3. cap. 5. num. 8.*

37 Benè verum est, quod si in actû receptionis mandati Procurator non protestetur se nolle acceptare mandatum, vel illud tantum acceptare, ad effectum substituendi, poterit ipse citari ad sententiam, *Put. decif. 217. lib. 2. in antiquo.*

38 Tertiò, licita est inconstantia in causâ appellationis, licet enim secundum communior opinionem, Procurator teneatur appellare, non tamen tenetur pro-

40 sequi appellationem, *l. inuitus, & ibi Doctor. C. de Procur. Abb. per illum Textum in cap. non iniussè num. 5. de Procurat. Rota decif. 2. num. 2. de Procur. in nou. Mantie. de tacit. disto lib. 7. tit. 12. nu. 19. Put. decif. 265. lib. 1. in correct. Gaspar. Anton. Thesaur. qq. foren. lib. 1. quæst. 75. num. 2. latè Scacc. de appellat. lib. 3. cap. 2. quæst. 5. num. 12. vers. Contra hanc ampliationem, Fragof. de Regim. Reipubl. par. 1. lib. 8. §. 6. num. 102. Imò*

41 non posse prosequi etiam si velit, voluit Bald. *in dista l. inuitus quæst. 3. num. 6. Salyc. num. 10. Castren. num. 5. Ferrar. de appellat. lib. 2. cap. 1. num. 113. Scacc. loco cit. vers. Extende, Fragof. loco cit. num. 102. Mohed. decif. 6. aliâs 126. de Procurat. vbi rationem assignat.*

42 Quod declara primò non procedere in appellatione ab interlocutoria, quia non solum tenetur appellare, sed debet appellationem prosequi, Bald. *in dista l. inuitus num. 6. Salyc. num. 9. C. de Procur. Angel. Aretin. & Ferrar. relati à Scaccia loco cit. num. 12. vers. primus est casus, Bartol. dista l. inuitus num. 8. Abb. in disto cap. Non iniussè*

num. 13. & ibi Innoc. Capra reg. 65. num. 29. Gaill. lib. 1. observat. 130. num. 11. Fragof. loco cit. num. 102. propè fin. Cappell. Tholof. decif. 155. Boer. dista decif. 285. num. 10.

43 Dummodo causâ ageretur in eadem Ciuitate, vel loco, non autem in loco remoto, Doctor. omnes *in dista l. inuitus, Boer., & Cappell. Tholof. locis citatis, Gasp. Antonius Thesaur. dista quæst. 75. num. 3. Scacc. loco cit. vers. Intellige etiam grano salis.*

44 Secundò declara, non habere locum inconstantiam, si Procurator fuisset constitutus generaliter ad agendum, petendum, & defendendum, quia isto casu tenetur Procurator prosequi appellationem à diffinitiuâ sententia, Bald. *in d. l. inuitus quæst. 3. num. 6. Scacc. loco cit. vers. Secundus est casus.*

Sed quod non sufficiat potestas prædicta, nisi vltèrius in mandato dictum sit, ad appellandum, & appellationem prosequendum, voluit Rot. *decif. 9. aliâs 147. de Procur. in nou.*

45 Tertiò declara, non habere locum inconstantiam, si Procurator constitutus sit ad lites præsentès, & futuras, Castren. *in d. l. inuitus num. 5. Angel. Aret. in l. vlt. nu. 3. ff. an per alias causas appellat. Scacc. loco cit. vers. Secundus casus, ad fin.*

46 Quarto declara, non habere locum inconstantiam in Procuratore constituto ad negocia, quia tunc poterit exercere iudicia præsentia, & futura, quousque durat mandatum, & ideo tenetur prosequi appellationem, Glos. *in l. solut. in dista l. vlt. ff. an per alias causas appellat. quam refert, & sequitur ibidem Angelus Aret. num. 3. Gregor. Tholof. de appellat. lib. 5. cap. 1. num. 13. Scacc. loco cit. vers. Tertius est casus.*

47 Quintò declara, non habere locum, si Procurator habeat speciale mandatum ad appellationis causam, quia tenetur eam prosequi, si mandatum acceptauit, Glos. *in dista l. vlt. in 2. solut. Aret. ibid. num. 3. Scacc. loco cit. vers. Quartus est casus, qui dicit, hunc casum non habere difficultatem, & non solum teneri ad primam, sed ad secundam prosecutionem, quia tenetur non solum semel, sed secundo appel-*

48 lare, vt per Salyc. Bald. & alios.
49 Sextò declara, non habere locum, quando Procurator sua culpa succubuit, quia tunc se ipsum adstrinxit ad culpam purgandam, quod non potest fieri, nisi per prosecutionem appellationis, Bald. *in dista l. inuitus num. 7. Ferrar. de appellat. lib. 2. cap. 1. num. 115. Scacc. loco cit. vers. Quintus casus est.*

Septimò, licita est inconstantia in Procuratore, quando videri in prosecutione causæ suum Principalem fouere malam

causam, non solum enim potest, sed illam tenetur deferere, Salyc. in dicto l. inuitus, qui loquitur in Procuratore, in causa appellationis, qui videns malum ius fouere suum Principalem, non tenetur appellare, nec appellationem profequi, & in Aduocatis, & Causidicis necessariam esse hanc inconstantiam tenent omnes fere Summistæ cum D. Thoma 2. 2. quæst. 71. art. 3. ad 2. Nauar. in man. cap. 25. num. 28. vers. 2. Syluest. verb. Aduocatus quæst. 10. num. 5. Lessius de iust. & iur. lib. 2. cap. 31. declar. 8. num. 49. vers. Vbi adnerte primo, Layman. Theolog. moral. lib. 1. tract. 1. cap. 5. §. 4. num. 18. Card. de Lugo de iust. & iur. to. 2. disput. 41. sect. 1. num. 6. Sot. cod. tract. lib. 5. quæst. 8. art. 3. Fragos. de Regim. Reip. par. 1. lib. 5. disput. 13. num. 250. Tollet. lib. 5. cap. 60. num. 2. Baldell. Theol. moral. par. 1. lib. 4. disput. 16. num. 3. Sanchez cons. moral. lib. 6. cap. 7. dub. 7.

Ex nostris autem Guttier. præf. qq. lib. 1. quæst. 26. num. 3. Burgos de Paz. in proæmio ad l. Tauri num. 422. Coraf. de commun. opin. lib. 1. tit. 6. num. 35. & num. 39. Farinac. de Inquis. quæst. 4. num. 16. Magon. de rella patrociniandi ratione cap. 42. num. 15. & facit Text. in l. rem non noham, §. Patroni, C. de iudic. Anton. Mass. Gallef. in tract. de exercitat. iuris perit. lib. 3. num. 13. lo. de Grafs. in arboe iudiciorum in 2. principal. de Iudicib. arboris designantibus causam num. 15. Viuius decif. 123. num. 10. Becard. in specul. visitationis cap. 18. num. 33. idem Magon. dicto tract. cap. 20. num. 17. vers. Receptissima est conclusio, vbi inuehit contra Aduocatos
51 constantes vsque ad executionem rei iudicæ in defendendo causas iniustas, idque dicit facere, vt inducant Aduersarium ad aliquam transactionem, illis propterea denunciat culpam mortalem, quæ condēnat eos ad perpetuos cruciatus Inferni.

Q V Æ S T I O X I.

ARGVMENTVM.

An Procurator, siue Aduocatus inconstans possit alterius Partis, quæ fouet iustam causam, iura defendere. Et an Aduocatus in consilijs priuatis possit modò pro vna, modò pro altera Parte consulere: Et quænam Doctōris inconstantis, & varij sit attendenda opinio.

S V M M A R I V M.

- 1 Aduocatus defendens clientem, qui fouet malum ius in causa, an possit Inconstans assumere patrocinium alterius partis fouentis bonum ius, & num. 5.
- 2 Doctōr consulens utrique parti, quando infamiam incurrat, & num. 6. cum seqq.
- 3 Sapientis est mutare sententiam in meliorem non autem in deterioiorem.
- 4 Causam iniustam defendere impium est.
- 7 Amori Dei, & conscientie propriæ consulendum est prius, quam honori mundano.
- 8 Procurator dicitur Doctōr consulens pro utraque parte neutrius defensione omiſsa.
- 9 Procurator, vel Aduocatus, cui cliens non soluit salariū, an, & quando possit illum deferere, & contrariæ partis defensionem assumere, & num. 11.
- 10 Licita omnia faciendā non sunt, sed decentia.
- 12 Procurator, qui Iudicem adiuit, potest compellere partem ad solutionem salarij.
- 13 Procurator, vel Aduocatus sine causa derelictus à cliente inconstante, recusans alteri parti patrocinium præstare potest à cliente, qui eum dereliquit petere interesse.
- 14 Procurator, vel Aduocatus potest inconstans priorem partem deferere, & alterius pa-

trocinium assumere intercedente mandato Iudicis.

- 15 Index videns vnam partem omnes meliores Aduocatos, & Procuratores assumpsisse, potest aliquos eorum compellere, vt dimittant Patrocinium illius partis, & alterius assumant.
- 16 Quid si cum iuramento affirmarent se id non posse facere tuta conscientia cognoscentes partem dimittendum fouere inſtitiam, alteram verò malum ius.
- 17 Et quale iuramentum ad hunc effectum sufficiat.
- 18 Aduocatus effectus Tutor pupilli, contra cuius patrem licet defendebat, potest inconstans clientem deferere, & pupilli defensionem assumere.
- 19 Procurator, seu Aduocatus potest inconstans alterius partis patrocinium assumere in nouo articulo emergente, & à primo, in quo aliam partem defendebat non dependente.
- 20 Procurator, vel Aduocatus inconstans an possit suum clientem deferere, & alterius partis defensionem assumere in gradu appellationis.
- 21 Aduocatus, vel Procurator ex iusta causa deservens primum clientem, & alterius partis patrocinium assumens, non debet isti pande-

re secreta cause, quæ sub tacito tuendi patto acceperat.

- 22 Procurator, vel Advocatus relicta priori parte, ad aliam transiens, puniri debet tanquam prævaricator, saltem improprie, & referuntur exem. pla.
- 23 Advocatus, qui utriusque partis Collegio adstitit, potest puniri tanquam prævaricator.
- 24 Advocatus an in Consilijs privatis possit inconstans modò pro una, modò pro alia parte consulere.
- 25 Consilium an, & quando quis mutare possit in alterius iniuriam cum seqq.
- 26 Variatio non est laudabilis præsertim in personis grauib.
- 27 Inconvenientia, quæ ex variatione in litibus proveniunt enumerantur.
- 28 Doctor an, & quando possit inconstans mutare opinionem in consilijs, & num. 30.
- 29 Honestum quod non est, licere non debet.
- 31 Errantem mutare consilium laudabile est.
- 32 Sententiam mutare in melius laudabile est.
- 33 Deus ipse quandoque sententiam in melius mutat.
- 34 Delictum mutante homine, mutat sententiam Deus.
- 35 Voluntas, & opinio hominum non est semper eadem, ubi de ratione.
- 36 Opinionem in Consilijs mutari per Doctorem nemini præiudicium affert.
- 37 Doctor non dicitur sibi contrarius, varius, & inconstans ex eo, quod tractu temporis ob novas phantasias consilium mutaverit.
- 38 Errorem suum quis emendare tenetur.
- 39 Errorem cognoscens potest ab eo recedere.
- 41 Illicitum non omne est prohibitum.
- 42 Doctor an mutare possit consilium sibi inconstans, non solum semel, sed etiam bis, & num. 47.
- 43 Variandi ius habens, an, & quando plusquam semel variare possit, & num. 45.
- 44 Variatio nec semel licita est, quando per illum tollitur ius parti quæsitum.
- 46 Advocatus tenetur amplecti veritatem.
- 43 Doctor non potest inconstans mutare opinionem in consilijs decisivis.
- 49 Consilia decisiva equiparantur sententiæ, & rei iudicatæ.
- 50 Advocatus an possit pro una parte consulere, & alteram defendere.
- 51 Doctor an, & quando possit inconstans mutare opinionem in causa commissæ cum eius consilio antequam sit pronuntiatum.
- 52 Doctor, qui consulit pro una parte, an possit advocare pro alia.
- 53 Doctoris opinio in consilijs prævalet contraria opinioni, quam idem Doctor sibi inconstans tenuerat in Lectura.
- 54 Quid si Lectura facta sit post consilium.
- 55 Quid in eo, quod Doctor incidenter, vel ad ornatum in consilio deduxit, & in Lectura principaliter examinavit.
- 56 Consideranda non sunt, quæ obiter dicuntur.

- 57 Opinio Lectura melioribus, an fulciatur rationibus.
- 28 Quid si consilium Doctorem voluisse potius attendi opinionem firmatam in Lectura, quam firmatam in consilijs.
- 59 Doctoris opinio in tractatu, an, & quando prævalet contraria opinioni, quam idem Doctor sibi inconstans tenuerat in consilijs.
- 60 Doctoris opinio in tractatu an, & quando prævalet contraria opinioni, quam idem Doctor sibi inconstans tenuerat in additionibus.
- 61 Doctoris opinio in consilijs an, quando, & quare prævalet contraria opinioni, quam idem Doctor sibi inconstans in alijs operibus tenuit.
- 62 Doctoris opinio in tractatu an prævalet contraria opinioni, quam idem Doctor inconstans tenuit in legendo.
- 63 Doctoris opinio in singularibus, vel alijs operibus, an præferatur contraria opinioni, quam idem Doctor sibi inconstans tenuit in Lectura.
- 64 Doctoris opinio in singularibus præfertur contraria opinioni, quam idem Doctor sibi inconstans alibi tenuit, & de ratione.
- 65 Doctoris opinio in consilio decisivo præfertur contraria opinioni, quam idem Doctor sibi inconstans tenuit in consilio ad partis petitionem.
- 66 Doctoris opinio in consilio decisivo præfertur contraria opinioni, quam idem Doctor sibi inconstans tenuit in tractatu.
- 67 Doctoris opinio in uno loco ubi plenus questio disputatur, prævalet contraria opinioni, quam idem Doctor sibi inconstans alibi tenuerat.
- 68 Doctoris opinio in loco, in quo materiam principaliter tractavit, servanda est potius, quam opinio contraria, quam idem Doctor in alio loco incidenter, tenuerat.
- 69 Opinionem plures, quando tenuit idem Doctor inconstans, quæ sit attendenda.
- 70 Doctoris opinio, quam posterius tenuit, præferenda est contrariae opinioni, quam idem Doctor inconstans antea tenuerat, quando constat de tempore.
- 71 Posteriora derogant prioribus.
- 72 Doctor si in eodem actu varius, & inconstans opinionem mutet, posterior illius opinio est attendenda.
- 73 Doctoris opinio varia in uno loco simpliciter tradita, & in alio cum distinctione attendenda est, quæ distinguit, & de ratione.
- 74 Opinio æquior, & benignior attendenda est potius, quam dura, & rigida.
- 75 Opinionum in varietate, quæ sit attendenda.
- 76 Lis, in qua hinc inde qualitates concurrunt Iudicis arbitrio est dividenda.
- 77 Monitor pro Advocatis, & Scribentibus in iure.
- 78 Magistratus idem non debet esse varius in iudicando.
- 79 Procurator ad negotia non potest inconstans

esse post susceptum mandatum, sed tenetur illud ad finem perducere.

- 80 Procurator ad negocia an possit inconstans re integra renunciare mandato, & num. 88.
- 81 Contractus iusti censentur iuxta regulas iuris.
- 82 Procurator ad negocia re integra potest renunciare mandato.
- 83 Procurator ad negocia mandatum non adimplens, tenetur ad damna, & interesse.
- 84 Procurator ad negocia non solum tenetur de dolo, & lata culpa, sed etiam de leui.
- 85 Procurator ad negocia, qui mandatum susceptum non adimplet etiam in rebus priuatis, & minimis, sua culpa, vel negligentia infamis desinitur, & de ratione.
- 86 Procurator dicitur, & æstimatur amicus.
- 88 Procurator ad negocia, qui salarium acceptauit, non potest etiam re integra pænitere, & inconstans mandatum reuocare.
- 89 Res integra in negotio non dicitur, quando factum est aliquod substantiale ipsius negotij.
- 90 In mandato ad vendendum res dicitur integra, donec mandatarius arrham dederit.
- 91 Procurator ad negocia potest inconstans mandato renunciare legitimo superueniente impedimento, ob quod illud exequi non valeat, & quale impedimentum ad hunc effectum dicatur legitimum.

QUÆSTIONEM hanc latè disputat Coraf. *disso tra7. de commun. opin. lib. 1. tit. 6. inspe7. 2. num. 34. inter tra7. magn. to. 18. fol. 222.*

- 1 Et non esse hoc casu licitam Inconstantiam voluit Io. Andr. in *addit. ad Specul. in tit. de Aduocato, §. nunc tra7emus, vers. sed nunquid prius, num. 11. in verb. priusquam in additione incipien. suspicor, Bertachin. in suo Repertorio verb. Doctor consulens vtrique parti, ubi inquit talem Doctorem esse infamem morus per l. Athletas, §. penult. ff. de his, qui uot. infam.*

Hoc autem dilemmate mouetur, Io. Andr. aut iste Aduocatus, vel Procurator

- 3 priorem partem iuste defendebat, vel iniuste, primo casu non debet illam deferere, nam quod dicitur, sapientis esse mutare sententiam, intelligitur in saniozem, & meliorem, non deteriozem; Aut iniuste, & non debet errorem suum detegere, mutando opinionem, sed honori proprio parcere, cum impium sit iniustam causam defendisse; Et opinionem Ioannis Andr. sequitur Castrenf. in l. fin. num. 3. C. de postulan. Guttier. *pract. questionum, quæst. 30. num. 5. lib. 1.*

- 5 Contrarium tamen voluit Glof. in l. fin. in *glof. magn. post princip. vers. ex alijs ergo patet de postul. Specul. in tit. de Aduocato, §. Nunc tra7emus, vers. sed nunquid prius, num. 11. & hanc opinionem approbant omnes Doctores Bononien. illius*

temporis, vt refert Io. Andr. ad *Specul. ubi supra, Bald. in l. quos prohibet in fine num. 1. ff. de postul. Cornens conf. 244. in princip. lib. 3. & conf. 7. lib. 4. alios refert, & sequitur Coraf. *disso tra7. lib. 1. tit. 6. inspe7. 2. num. 36. ubi dicit hanc esse communem, & recepat sententiam, & ci accedit tanquam de iure priori.**

Neque obstant adducta in contrarium; Quia Textus in *disso l. Athletas, §. penult.* vel habet locum, quando quis relicta priori parte absque aliqua causa, ad contrariam partem tuendam se confert, secus quando adest iusta causa, vel procedit, quando quis defendit vtramque partem, neutra relicta, secus verò, si vna relicta ex iusta causa, ad aliam se confert, vt benè respondet Coraf. *loco citato num. 33.*

Secundò, non obstat dilemma Io. Andr. Quia prior pars procedit, durante semper iusta causa, sed si ex post facto iniusta reperiamur, non solum potest, sed debet Procurator illam deferere.

- 7 Secunda pars submouetur; Quia consulendum est prius conscientie, & Dei honori, quam honori mundano, Coraf. *loco citato.*

- 8 Qui tamen limitat duobus modis; Primo vt hæc opinio communis non habeat locum, quando Doctor consulere pro vtraque parte, neutrius defensione omiffa, quia tunc esset prænicator, & infamis, l. Athletas, §. penult. ff. de his, qui not. infam. *Specul. d. §. Nunc tra7emus, num. 11.*

Secundò, vt non habeat locum de honestate, ideo tanquam ab igne, ab huiusmodi mutatione cauendum est, nam ob malignitatem vulgi non posset Procurator, vel Aduocatus euitare maximam fraudis, auaritiæ, & voracitatis ad lucrum suspicionem, vt tradit Dec. in l. precibus, num. 4. C. de impub. & alijs substitut. quem refert. Cagnol. in l. Nemo potest mutare, num. 8. ff. de regul. iur. & dicit Soccinum erubuisse se ita fecisse, dum Decius secum de suis consilijs contrarijs loquebatur, Coraf. *loco citato num. 41. cui addo Farinaccium d. quæst. 4. num. 16. ad finem.*

- 9 Non tamen erit iusta causa Inconstantie in Procuratore, vel Aduocato deferendi partem, quam defendere est aggressus, & ad defensionem alterius transiendi, si illi non soluitur a priori parte salarium, vt perperam voluit Ancanellus de Claris *singul. 253. cum enim post Viuinum reprobatur Carpan. ad Statum Mediolan. lib. 1. cap. 432. num. 10. Guttier. pract. questionum quæst. 30. num. 2. lib. 1.*

At in hac materia dic aut pars adiuit Procuratorem, vel Aduocatam, cique iura sua ostendit, & ipse promissit patrocinium præstare, & hoc casu, quia tacite intelligitur, si sibi debitum salarium soluitur,

uatur, si pars salarium non soluat, poterit Aduocatus inconstans recedere à promissione, & alteram defendere partem, vt decidit Paulus Castrenf. in l. fin. nu. 2. ff. de postulan. Azcued. ad leges Regias Hispanie 10. 1. lib. 2. tit. 16. l. 17. num. 5. qui dicit in facto vidisse Procuratorem quandam ob hoc accusatum liberum pronuntiarī hac de causa ex dictis per Auendan. lib. 1. cap. 2. de exequendis mandatis num. 25. & per dict. singul. Ancanelli de Claris 253. qui tamen num. 6. in fin. subiungit, quod non adiutaret contrariam partem ob non solum salarium per primam, nisi de licentia Iudicis, vt omnis scrupulus, & murmuratio cessaret, non enim omnia, 10 quæ licent, faciendū sunt, sed ea, quæ decencia, iuxta dictum Apostoli, Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt, & ex nostris Dec. in l. Nemo potest, num. 2. ff. de reg. iur. idem voluit Portoles ad Molinum verb. Aduocatus num. 74. Guttierus dicta quæst. 30. num. 1. vers. licet, num. 2. Videatur dubius de opinione D. Pauli, quam intelligit procedere; Vel dara fraude in ea parte, quæ ostendit iura, vt hoc modo auferret alteri parti præsidium illius Procuratoris, vel Aduocati, quod voluit etiam Azcued. loco citato num. 6. vel quando Procurator, vel Aduocatus non ita explicite, nec sigillatim promississet illi parti, 11 se patrocinium pro ea præstaturum, nec exacte illius iura examinavit, nec dixit cum studio, & deliberatione illam fouere iustitiam, sed simpliciter audiret partem, eiusque iura, & instrumenta videns, spem dedisset patrocinandi pro ea, Acunha cap. Disciplina 45. dist. 11. num. 11. Peregr. de iur. Fife. lib. 7. tit. 2. num. 9. vbi limitat in causa fiscali Emanuel Barbofa ad ordinat. Regias Lusitan. lib. 1. tit. 48. §. 27. num. 2.

Adest casus singularis, in quo Procurator, qui patrocinium præstatur pro vna parte, postea potuerit pro alia patrocinari, relatus, & à Rota decisus decis. 163. par. 6. recent.

12 Aut Procurator, vel Aduocatus capit patrocinium præstare, & tunc nullo modo etiam non soluto salario potest esse inconstans, quia Procurator Iudicem adeundo poterit compellere partem ad sibi solutionem debiti salarii faciendam, Auendan. loco citato, Matiens loco cit. num. 5. Guttier. dicta quæst. 30. nu. 2. ad finem vbi dicit, quod hoc casu poterit etiam petere iustum interesse, si Procurator, vel Aduocatus 13 postquam patrocinari præcepit, derelinquatur à parte inconstante sine causa, & pars aduersa illum requirit, vt pro se patrocinetur, idque recuset propter prius consilium, vel patrocinium alteri parti derelinquenti per eum præstitum, quod etiam vigore l. Regie probat num. 4. in fine tamen De Inconstancia in Iudicijs.

eiusdem numeri dicit, quod si hæc de iure procedunt, ipsæ tamen etiam in casu Pauli non adiuuaret alteram partem.

Iusta verò potest esse in Procuratore, vel Aduocato causa deferendi priorem partem, si Iudicis nandatum intercedat, nam si vna pars assumpsit pro se omnes meliores Aduocatos Iudex ad instantiam alterius partis poterit compellere aliquos eorum dimittere illam partem, & assu- 15 mere defensionem pro altera, quia etsi iam semel se adstrinxerint ad patrocinandum pro diuersa parte, nihilominus tamen, auferri non debet copia defensionis alteri parti, vt ex Textu in l. providendum in fin. C. de postulan. tenet Castrenf. statim in principio contra glossam, Guttier. dicta quæst. 30. num. 4. qui hoc intelligit, nisi Aduocati, vel Procuratores, quos dimittere primam partem contendit, recusent absque fraude illam relinquere, & alteram iuuare, asserentes priorem partem habere iustitiam, alteram verò minimè, seque cum conscientia 16 minimè posse pro secunda patrocinari, tunc enim cessante prædicta fraude, & iuramento præcedente super hoc prædictos Aduocatos non compelleret, vt priorem iustitiam fouentem dimitant, secundum verò ea carentem adiuuent, & quod non sufficit, vt Aduocatus hanc coactionem 17 euadat, simpliciter asserere, se credere suum principale iustitiam non fouere, sed teneri iurare se ita credere, vt voluit Specul. in tit. de Aduocat. §. obijciunt, nu. 23. cuius sententiam sequitur Abbas in cap. fin. num. 4. in fine, & ibi Boich. num. 8. Bellamer. num. 2. Imoi. num. 12. de postul. Portoles ad Molinum verb. Aduocatus, num. 27.

Secundò, iusta causa erit fauor pupillorum, nam si Aduocatus post litem contra testatam effectus fuerit tutor pupilli, contra cuius patrem litem defendebat, poterit inconstans priorem clientulum dele- 18 rere, & pupillum defendere l. final. & ibi Bart. Bald. Castrenf. num. 1. & 2. ff. de postul. vbi Castrenf. huius rei pulchram rationem offert; idem asserit Specul. §. Obijciunt, num. 18. in fine, & num. 20. in fine, Portoles loco citato num. 79. Acunha ad decretum in cap. Disciplina dist. 45. num. 11. Peregr. loco citato num. 9. vbi dicit procedere etiam in causa fiscali.

Tertiò, iusta causa erit, si lite in aliqua sui parte finita emergat nouus articulus à 19 primo non dependens, quia tunc alterius partis Aduocatus, vel Procurator esse poterit, Gioffa, & ibi Baldus in l. fin. ff. de postulan. Auendan. dicto cap. 2. num. 25. Portoles loco citato num. 77.

20 An verò in causa appellationis inconstans esse possit, & ad aliam se transferre partem? Specul. in tit. de Aduocat. §. nunc

dicit quod sic, & hoc sæpe fieri in Curia per l. 2. C. Aduocat. Fisiis Subiungit tamen honestius esse abstinere, tum quia causa appellationis eadem est secundum quosdam cum principali, vel saltem est eius sequela; Tum quia secreta nouit causæ. Vnde in hac instantia multum ledere poterit, quem in priori defendit; Tum quia oportebit id asserere, quod primò negauit, & è contra, quod esse non debet. Idem dicit Auendan. loco citato, quamuis citati à Portoles loco citato num. 77. contrarium teneant Peregr. de iur. fise. loco cit. num. 10.

Aduertendum tamen, quod data iusta causa Inconstantia, & partem deferendi 21 non debent Aduocatus, vel Procurator pandere Aduersariis secreta causæ, quæ cum expresse, vel tacito mendi pacto acceperat, Layman. disto lib. 1. tract. 1. cap. 5. §. 4. num. 17. vers. adde 2.

Illicitam autem absque iusta causa in Procuratore, & Aduocato esse inconstans, 22 ut relicta priori parte ad aliã transeat, imò puniendum hunc esse tanquam præuicacitorem saltem improprie, voluit Menoch. de arbitr. cas. 323. nu. 5. quo crimine damnatum fuisse Iulcillum, qui Vicentinorum causam deseruit, scribit Plinius Cæcilius ad Valerianum, & ex nostris Alciatus in l. Præuicacitores, de verb. signific. Probro etiam aliquando datum fuit Demostheni, qui cum vna die Reipublicæ Athenien. causam contra Millefiorum legatos defendisset, altero die pretio victus, tacuit, in publicum prodians collo lana circumuoluto se anginam pari asserens, cui vnus è Populo exciamans dixit, non anginam sed argenti anginam pateris Demosthenes, ut narrat Gellius lib. 11. noſt. Aſt. cap. 9. Plutarchus in vita Demosthenis, Athenæus lib. 6. Dion. cap. 5. Iustin. Histor. lib. 1. qui scribunt, Demosthenem ipsum à Populo quinquaginta talentis damnatum, atque in carcerem duci iussum, & ex nostris Bos. in prax. crimin. rit. de præuicacit. num. 2. qui dicit tam ab Aduocato, quam à Procuratore hoc crimen incurrì, & narrat, Procuratorem, seu Causidicum fuisse multatum exilio ad tempus, & publicatione bonorum, Menoch. loco cit. num. 7. qui dicit Oldradum hoc crimine notatum fuisse, ut testatur Castrenſ. in l. 1. in fin. C. de Aduocat. diuers. Iudic. & propterea 23 prænimio dolore decessisse, cum delictum fuisset detectum, nec desinit exclamare Menochius, Sed quot hodie Demosthenes, quod viuunt Oldradi, & Aduocatum, qui vtriusque partis Collegio aſtitit posse puniri tanquam præuicacitorem, dicit Gallus conf. 78. num. 12.

24 Sed an in consilijs priuatis possit Aduocatus esse inconstans, modo pro vna,

modo pro altera parte consulendo?

Hanc pariter quæstionem examinat Coraf. disto tract. loco cit. inſpect. 2. num. 21. & primò, quod non sit licita inconstantia arguit ex regula l. Nemo potest mutare, & regnl. mutare de reg. iur. in 6. Vbi nemo 25 potest mutare consilium in alterius iniuriam, sed Aduocatus, vel Doctor consulens in vno casu pro affirmatiua, in alio pro negatiua, & istud consilium publicetur, nocebit ei, pro quo fuit affirmatiue responsum, abstulit enim auctoritatem, priori consultationi, qua sperabat litem, vincere, & dat materiam expensarum, ut tradit Corn. conf. 148. num. 30. lib. 2.

26 Secundò, quia variatio hæc non est laudabilis, præsertim in personis grauib. Rip. in l. quod inſit 14. mem. 1. ff. de re iudic. reg. quod semel, de reg. iur. in 6. Scacc. de appellat. quæst. 17. limit. 47. num. 1. num. 32.

27 vbi subiungit, quod ex variatione nutriuntur lites, augmentur expensæ, & labores, & efficitur tandem, ut lis ab importuna sollicitudine litigantium potius quam à iure pendere videatur.

28 Tertiò, quia Doctor debet cauere, ut ab igne, quæ mutatione opinionum in consilijs, quia ob malignitatem linguarum, non trahitur ad bonam fidem, sed potius in falsitatem, Angel. in l. Labco, in fin. ff. de seruit. rustic. prædior. Dec. in d. l. Nemo potest mutare num. 2. prope fin. & ibi Adden. Cagnol. num. 8. ff. de reg. iur. Petrus de Monchada in addit. ad Crot. in tract. de testam. 7. par. verb. vnus credere num. 210.

29 Ideo, quia honestum non est, licere, aut posse non debet, Coraf. loco cit. num. 22. Et hanc inconstantiam, & variationem, non immeritò notant Bald. in cap. 1. de alien. feud. col. 3. Iason. in l. Sciendum num. 33. ff. de verb. obligat. Neuizan. Sylu. nups. lib. 5. num. 4. Purpurat. in l. cum quid num. 33. ff. si cert. pet. cum alijs, quos refert M. Anton. de Marſilijs in tract. de redd. Eccles. par. 3. cap. 34. num. 3. & 4. vbi dicit, hoc esse indignissimum.

30 Contrarium tamen opinionem, quod liceat Doctoribus in consilijs variare, & opinionem mutare, tenent Doctores communiter, ita namque voluit Io. And. in add. ad Specul. in tit. de req. consil. vers. porro auditis num. 11. in verb. similia, in addit. quæ incipit occurrit, Bald. in l. fin. §. Sed cum in secundam, in fin. num. 6. & ibi Adden. C. de furt. Angel. in dista l. Labco, prope finem, ff. de seruit. rustic. prædior. Roman. in l. 1. §. qui præsent, col. fin. num. 10. ff. de verb. obligat. Andreas de Isern. in comment. ad Constitut. Regni lib. 1. tit. 32. in verb. præiudicium, Iason. in l. ex tota, §. si ita legatum num. 27. & seq. ff. de leg. 1. Bologn. in repet. ant. habit. num. 153. C. ne filius pro patre, Dec. in dista l. nemo num. 1. Cagnol. num. 4. Sararna in addit. ad

Matthes. sing. 158. nota, quod si pater num. 2. Petrus de Monchada ubi supra num. 209. in fin. Ponnat. in addit. ad Bartol. in l. si pater, C. de instit. & substitut. Cassan. in consuetud. Burgund. rubr. 4. §. 23. in verb. de le Terme num. 3. & seq. Coraf. hos adducens loco cit. num. 23. qui dicit, receptam esse opinionem; addo Natr. conf. 194. num. 23. Tusc. litt. M. conclus. 435. num. 3. vbi de Baldo, & Ancharano, qui inconstantes fuerunt in consiliis, Sebast. Medices de nouat. in verb. Aduocatus, & in verb. Consilium.

31 Probatur primò hæc opinio: Nam, quando in aliquo est erratum, non solum non est malum, sed reputatur laudabile mutare sententiam, & sic variando inconstans esse, iuxta illud Salomonis, *Sapientis est mutare consilium, l. Non nunquam, in princ. & ibi gloss. 1. ff. de collat. bonorum, cap. Non debet, in princip. de consanguin. & affinit. cum collectis per Iasonem in l. si ex toto, §. si ita legatum num. 29. ff. de leg. 1. Cagnol. in d. l. Nemo potest mutare num. 5. Iacobus Emil. conf. 130. num. 4. Coraf. loco citato num. 24., addo Text. in cap. magas 22. quæst. 4. vbi magus sapientia est renouare, hominem, quod male locutus est, & ibi Archid. & Bellam. ex Augustino irridentes Tullium, qui nolens laudare Catonem, dixit nunquam illum verbum, quod renouare vellet, emisit, quæ laus licet præclarissima videatur, tamen credibilior est de nimio fatuo, quàm de sapiente perfecto.*

32 Secundò, quia mutare sententiam in melius non solum est laudabile, sed necessarium, Marian. Soccin. in cap. Si diligenti num. 2. de for. compet. & Deus ipse

33 quandoque sententiam in melius mutat, & hoc est, quod Augustinus dixit: *Novit*

34 *Deus mutare sententiam, si tu noueris mutare delictum, cap. Novit Dominus, distict. 1. de penit. & patet in exemplo Ezechia Regis 4. Regum cap. 20. Cagnol. in dista l. Nemo potest mutare num. 7. de quo nos diximus in*

35 *ea quæstione, an detur in Deo inconstancia, voluntas enim, & opinio hominum non est semper eadem, l. qui bonas, §. si quis stipulaturus, & ibi Gloss. & cæteri, de damn. infest. cum alijs per Coraf. loco cit. nu. 26. sed quotidie nouæ meditationes, & fantasmatum in nobis generantur, Bald. in l. 1. num. 5. vers. Sed hodie, C. de his qui ante apert. tabul. Barbat. in cap. Nisi specialis, col. 14. num. 45. de offic. deleg. cum alijs per Coraf. num. 27. merito ex his compellimur ad variationem, & opinionem mutandam.*

36 Tertiò, nam mutare opinionem in consilijs nemini præiudicium affert, Coraf. loco cit. num. 28.

37 Quartò, quia Doctor diuersis temporibus mutans opinionem cum id efficiat tractu temporis generantis in diem non
De Inconstancia in Iudicijs.

uas hominum fantasias non dicitur sibi contrarius, inconstans, & varius, Baldus in l. de tutela nu. 4. C. de in integr. restit. minor. Gomef. in §. Omnium num. 29. de action. Coraf. loco cit. num. 29.

In puncto iuris non est recedendum ab hac opinione, quia communis est, & verissima hæc enim est inconstancia laudabilis, quia errorem suum quis tenetur emendare, *cap. Qualiter, & quando, & ibi Soccin. & alij de accusat. & propterea si in 39 secunda consultatione cognouit errorem prioris, potest omnino ab ea recedere, Coraf. loco cit. num. 30.*

Neque obstant in contrarium adducta, quia licet in his consilijs inter se discordantibus possit inesse tertij præiudicium, hoc tamen præiudicium non est immediatum, & radicatum, vt requiritur ad effectum, vt intret dispositio *l. Nemo potest mutare, ff. de reg. iur.* Sic enim dispositionem illius Textus limitant Dec. & alij, *ibid. Coraf. loco cit. num. 28.*

Non obstant secundum, & tertium argumentum, quia licet sic simpliciter sumpta variatio in Aduocato non sit laudabilis, & ab ea sit cauendum tanquam ab igne, cessat tamen difficultas, quando variatio fit in melius, tunc enim non est scandalum, vel si est, erit Phariseorum, & non Pustillorum, & certum est, Augustinum se retractasse in multis non solum sine scandalo, sed cum mixina ædificatione, *cap. Certè 12. qu. 1. Anchar. conf. 67. in princ. Tusc. d. conclus. 435. num. 7. Neuizan. d. conf. 194. num. 13.*

41 Ultra quod non omne illicitum est prohibitum, *cap. Non est 22. quæst. 1. Burgos de Paz. in proem. ll. Tauri num. 391.*

42 Amplius hanc conclusionem, vt non solum semel, sed bis possit inconstans esse, licet enim qui habet ius variandi

43 non possit variare, nisi semel, *l. si quis ius inuadum, C. de rebus credit. Iason. in l. Quicquid astringenda num. 9. ff. de verb. oblig. latè Tiraquell. ad l. Boxes, §. Hoc sermone, ff. de verb. signific. num. 23. Rota decis. 326. per tot. par. 4. to. 2. recent. Dinnozett. iun. decis. 712. num. 9. dummodò non sit ius*

44 quæsitum alteri parti, quia tunc nec semel licita est variatio, *Rota decis. 463. nu. 2. 3. & 4. par. 4. to. 2. recent.*

45 Hæc tamen conclusio procedit quando varians prima vice renunciavit ei, à quo semel discessit, vt cauetur in dista *l. si quis, Rota decis. 326. num. 2. & 3.* Secus in proposito, nam recedens ab opinione affirmatiua, non ei renunciat, sed sequitur negatiuam tanquam viorem, vnde si iterum affirmatiua sibi verior videatur, non debet prohiberi redire ad eam, quia

46 Aduocatus tenetur ipsam veritatem amplecti, *Coraf. loco cit. num. 30. vers. Verum.*

E jj

Sed hæc ampliatio apud Me patitur maximam difficultatem, esto enim, quod Aduocatus recedendo ab ea opinione, pro qua prius consuluit, expressè ei non
47 renunciet, tacitè nihilominus eam improbat, & respuit, nulla certè alia de causa, nisi quod sibi verior videatur opinio, pro qua postremo consuluit. Vel ergo sic consulendo adhibuit omnem diligentiam, vt veritatem assequeretur, vel non? Si adhibuit, ergo apud ipsum illa est veritas, quorsum ergo redire ad non veritatem? Si eam non adhibuit, vel est in dolo, vel ignorantia laborat, & propterea non solum tolerandus, sed è Republica eliminandus; Et ideo non recederem etiam in hoc casu à regula, vt voluit Cardinal. Alban. ad Bartol. in l. Serni electione num. 2. ff. de legat. 1.

48 Limitatur primò hæc conclusio, vt non habeat locum in consilijs decisivis, in illis enim non est licita inconstantia, Bald. & Franc. in dicto cap. mutare, de reg. iur. in 6. Dec. & alij in l. 1. §. 1. ff. quod quisque iur. Cagnol. in dicta l. nemo potest mutare numer. 2.

49 Ratio est, quia consilium decisivum æquiparatur sententiæ, & rei iudicatæ, Abb. conf. 2. lib. 2. Corn. conf. 137. & conf. 179. lib. 1. Coraf. d. tract. lib. 1. tit. 6. inspect. 2. num. 75.

50 Limita secundò, vt cesset inconstantia, si Doctor veller pro vna parte consulere, & alteram partem defendere, hoc enim ei non licet, Cabed. par. 1. decis. 214. nu. 15. Emanuel Barbof. ad Ordin. Regiam Lusit. par. 1. tit. 48. §. 12. num. 1.

51 Quid autem si commissæ causa, vt terminetur cum consilio alicuius Doctoris, & Doctor iste dedisset consilium, an possit inconstans illud reuocare antequam sit pronunciatum? Bald. in cap. Si pro debilitate, de offic. deleg. arguit pro, & contra, tandem concludit, non posse esse inconstantem, & reuocare consilium, quod voluit Felyn. in d. cap. Si pro debilitate num. 9.

Quod tamen intellige procedere, nisi reuocaret incontinenti, hoc est antequam discedat à Palatio, si vero postquam euasit domum, tunc non potest esse inconstans, nisi aliqua lege, vel bona ratione moueatur, sic Auctor de cons. habendis, secundum Bartol. quæst. 6. num. 12. 13. & 14. in ro. 3. par. 1. tract. fol. 331. vel cum causæ cognitione, & ratione expressa per Text. in l. nonnunquam, ff. de collat. bon. vel nisi vellet consilium declarare, vt benè per Felyn. loco cit.

52 An autem qui consuluit pro vna parte, possit aduocare pro alia? affirmatiuè determinat Glofs. in l. fin. ff. de postulan. & secutus est Specul. tit. de Aduocat. §. Nunc tractatus.

Io. Andr. tamen in addit. dicit, quod non aduocaret contra eum, cui recepto salario consilium dedisset, maxime inscriptis. Idem tenet Bald. in l. fin. si fuerit solum condignum salarium, secus tamen si tentatus à Clientè, vt multi faciunt, qui se tentant oretenus ab Aduocatis, quid sentiant super aliquo puncto, & obiter ostendunt punctum alicuius fideicommissi, vel alterius quæstionis, deinde opera aliorum Aduocatorum vtuntur. Nam ea incidens consultatio non impedit Aduocatumi contrariam partem rueri, Peregrin. de iur. fife. lib. 7. tit. 2. num. 11.

Denique in hac materia videndum est. Quenam Doctoris inconstantis, & varij sit attendenda opinio?

53 Dic primò, si Doctor sit inconstans in lecturis, & consilijs, hoc est in lecturæ opinionem tenuit affirmatiuam, in consilijs verò negatiuam, hanc esse attendendam, & non illam, ita magis communiter tenent Doctor. Bart. in l. si Pater num. 2. & ibi Adden. C. de instit. & subtit. & in aurb. cessante, C. de legit. hered. Cuman. conf. 36. in princ. Alex. conf. 185. num. 25. lib. 2. Barbat. sibi contrarius in cap. Cum contingat, de for. compet. num. 23. Corn. conf. 272. lib. 4. Purpurat. in l. edita num. 14. C. de edend. cum alijs, quos refert, & sequitur Coraf. loco cit. num. 54. vbi hanc appellat magis communem, & approbatam sententiam, eamque pluribus medijs confirmat.

54 Et hæc opinio procedit etiam si lecturæ facta sit post consilium, Barbat. in cap. Nulius col. 17. de for. compet. Neuzian. Sylu. nupt. lib. 5. num. 26. Coraf. loco cit. num. 58.

55 Fallit primò hæc conclusio quando in consilio aliquid dictum est ad ornatum, vel incidenter, cuius contrariū Doctor tenuit in lecturæ principaliter: Nam tunc attendenda est opinio, quam firmavit in lecturæ, non autem in consilio, Cagnol. in dicta l. nemo potest mutare, ff. de reg. iur. ea enim,

56 quæ obiter dicuntur non sunt habenda in consideratione, vt de decisionibus Rotæ dixit Gabr. conf. 126. vol. 2. nu. 26. & eadem Rot. coram Bichio decis. 480. num. 31.

57 Fallit secundò, quando opinio lecturæ melioribus fultur rationibus, Cagnol. ibid. num. 11. Coraf. loco cit. num. 60.

58 Fallit tertio, si constet de voluntate Doctoris volentis, quod attendatur eius opinio, quam firmavit in lecturis, non autem in consilijs, Coraf. loco cit. num. 61.

Die secundò, attendendam esse potius opinionem Doctoris, quam tenuit in
59 tractatu, quam in consilijs, Neuzian. dicto num. 26. Coraf. loco cit. num. 62.

Nisi incidenter in tractatu, vel extræpropositam materiam opinionem mutauerit, vel nisi in pluribus consilijs contra-

rium, quod in tractatu tenuit, firmaverit
Vel denique nisi constaret de voluntate
Doctōris, quod eius opinio, quam con-
sultando tenuit, prævaleret opinioni, quam
in tractatu firmavit, Coraf. loco cit. num. 65.
66. & 67.

60 Idem dicendum est de opinione, quam
tenuit in tractatu contra eam, quam tenuit
in additionibus, singularibus communibus
opinionibus, & similibus, Coraf. loc. cit. n. 72.

Dic tertio, attendendam esse opinio-
nem Doctōris, quam tenuit in consilio,
61 non autem eam, quam tenuit in singula-
ribus, additionibus, regulis, vel similibus,
maior enim censetur adhibita diligentia
in consilio, cum de maiori agatur prævi-
dicio, Coraf. loco cit. num. 68. qui limitat
eo modo, quo limitatum fuit secundum
quæ dixi in secunda, & tertia fallentia.

62 Quartò, dic attendendam esse opinio-
nem Doctōris, quam tenuit in tractatu,
non autem eam, quam tenuit in legendo,
Bartol. in l. Pronunciales num. 1. ff. de verb.
signif. Claud. de Seisell. in l. si idem cum eod.
§. fin. num. 4. & §. ff. de iurifiliis. omni. Iudic.
Neuizan. disto num. 26. Coraf. num. 69. ubi
reprobat Anton. Gabrielem contrarium
tenentem in concl. 4. de test. 34. illat. num. 36.

63 Idem dic de opinione, quam tenuit
Doctōr in singularibus regulis, sine ad-
ditionibus: Nam hæc præferenda est opi-
nioni, quam tenuit in lectura, Coraf. loco
citato num. 70. Qui tamen videtur rema-
nere dubius, si præferenda sit opinio

64 Doctōris in singulari illi, quam tenuit in
additionibus, quia licet possit dici ean-
dem adhibuisse diligentiam in utroque,
apparere tamen magis de enixa voluntate
Doctōris in singulari, quia singularia con-
tinent solum casus peregrinos, pulchros,
& notabiles, quorum decisiones propter
prædictas qualitates alicuius animo am-
plectimur, ut dicit Coraf. loco cit. num. 73.
ubi hoc dicit verissimum, sed limitandum
modo quo supra.

65 Dic quinto, opinionem, quam Doctōr
tenet in consilio decisivo, præferendam
esse opinioni, quam tenet in alio consilio
ad partis petitionem per ea, quæ supra
diximus, & tenet Coraf. num. 73. vers.

66 *Primus est casus: Quod etiam procedit, si
aliam opinionem tenuit in tractatu.*

67 Idem dicendum est de ea opinione,
quam Doctōr in vno loco plenius dispu-
tauit, quam in alio, Abb. in cap. Bone il 2.
num. 3. de postul. Barthol. conf. 64. col. 9. lib. 1.
Neuizan. loco cit. num. 26. Vel si in vno
loco materiam principaliter tractavit, in
68 alio incidenter, tunc opinio firmata in eo
loco, ubi principaliter de ea agitur, ser-
vanda est, Cephal. conf. 278. num. 10. lib. 2.
Coraf. loco cit. num. 78.

69 Quod pariter dicendum est, quando

pluries, & pluribus in locis Doctōr in-
constans vnam tenuit opinionem, nam,
illam esse attendendam, voluit Bald. in l.
precibus num. 42. prope finem, C. de inpub. &
alijs substit. Iason. conf. 136. num. 2. lib. 4.
Neuizan. loco cit. num. 32. cum alijs per
Coraf. loco cit. num. 77. ubi de ratione.

70 Dic sexto, attendendam esse opinio-
nem Doctōris, quam posteriorius tenuit, si
de tempore constet, Gloss. ult. in l. Qui
filium, §. fin. circa med. vers. Responsum Prin-
cipis, ff. ad Trebell. Roman. conf. 327. num. 8.
& ibi Mandos. in Addit. Coraf. loco cit.
num. 79. qui dicit hoc probari iure, & ra-
tione, iure per Text. in l. fin. §. Sed cum in 2.
ibi Papinianus licet variaverit, C. de surr.

71 Ratione quia posteriora derogant priori-
bus, l. Sed & si posteriores, ff. de legib. Hoc
72 etiam procedit si in eodem actu Doctōr
variis sit, Coraf. loco cit. num. 73.

73 Dic septimò, si vno in loco Doctōr di-
stinguit, in alio vero simpliciter loquitur,
tunc attendenda est opinio distinguens,
tum quia præsumitur verior, tum quia,
præsumitur magis iuridica, Gloss. ult. in
cap. Scientes, extra de censib. Imol. in cap.
Super litteris num. 2. de rescript. Franc. Marc.
decis. 817. par. 2. Osalc. decis. 21. n. m. 16.
cum alijs multis, quos refert, & sequitur
Coraf. loco cit. num. 80. 81. 82. 83. & 84.

74 Dic octavo, in concursu opinionum,
Doctōris, quarum vna est æqua, & beni-
gnior, altera vero dura, & rigida, æquio-
rem, & benigniorem esse attendendam,
Abb. in cap. 2. num. 3. de cognat. spirit. Ia-
cob. Amil. conf. 50. num. 16. cum alijs, quos
refert, & sequitur Coraf. loco cit. num. 85.

75 Idem dicendum est de ea opinione,
quæ faveret postestati, reo, doli, & simili-
bus, Coraf. loco cit. num. 86.

76 Dic nono, & vltimò, quod quando
qualitates hiæ inde concurrunt, tunc ar-
bitrio Iudicis, & boni viri litem dirimen-
dam ut bene aduertit Coraf. loco cit. d.
num. 87. & 88. omnino videtur.

77 Pro coronide autem huius Aduocati,
& Scriptorum inconstantia lubet afferre
verba Crauetæ de antiquitate temporum
par. 1. vers. De verbis enunciatiuis, num. 116.
[Equidem nihil hic pono, ait Crauetæ,
quid non iudiciis, aut sententis dicendis,
sequi ipse audcam in foro utroque, &
poli, & hominum, nec aliud, Deum,
obsecro, quam ut scribentis animum,
veritatis audissimum ad eam ipsam veri-
tatis rectitudinem proferat, neque enim
scientia hæc nostra ex animi affectibus vri
debemus, aut æris cupiditate, aut amico-
rum, vel propinquorum affectione, aut
parentum formidine, quem vnum scō-
pum si firmiter nobis propositum habere-
mus non toriens, arbitror, varietatis leui-
tatem audiremus, non citra splendoris

nostri obscuracionem. Quod si Doctores omnes ad vnam veritatis viam adirent, non tot, tantæque opinionis, aut contradicendi, aut gloriæ studio philosophiæ huius moralis decus deturpatū haberent.]

- 78 Magistratus verò non debet esse varius, & inconstans in iudicando, *cap. Cum in causis extra, de sentent. & re iudic. Cephal. conf. 176. num. 32. volum. 2. Canagol. in paraphrasi decif. volum. 1. pag. mihi 509.*

Cæterum redeundo vnde digressi sumus, inferitur secundò Procuratorem ad 79 negocia non posse esse inconstantem post susceptum mandatum, quia tenetur illud ad finem perducere, §. *mandatum Instituit. mandat. Riin. conf. 44. num. 10. in fin. lib. 1. Paris. conf. 91. num. 10. volum. 1. Strac. de mercatura, tit. de mandat. num. 51. Rota. Genuen. decif. 9. num. 5. & 6. & decif. 68. num. 5. Surd. decif. 304. num. 5. & 6. Molin. de contract. tractat. 2. disput. 549. num. 4. & disput. 552. num. 5. cum alijs supra allegatis.*

- 80 Quod ampliatur, vt nec etiam re integra possit inconstans renunciare mandato, Alberic. post Iacobum Butrigar. in l. si mandauero, §. *fin. ff. mandati*, Gregorius Lopez par. 5. tit. 12 leg. 20. num. 3. *verb. recibe el mandamiento*, quod non carere probabilitate, dixit Molin. loco cit. num. 5.

- 81 Contrarium tamen, & verius hoc casu licitam esse inconstantiam, Textus est apertus in dicto §. *mandatum, Instit. mandat.* & habetur in dicto §. *fin. ff. eodem*, & ita intelligit Faber. l. si quis, §. 1. ff. *eodem*, Molin. loco cit. num. 5. ea ratione, quia cum con-

- 82 tractus ceusantur iniri iuxta regulas iuris, & satis apertè ius statuatur posse re integra mandato renunciari, vt in dicto §. *mandatum*, merito non potest denegari ea Inconstantia re integra, sic Molin. loco cit.

- 83 Amplia secundò, vt nisi mandatarius mandatum adimpleat, teneatur ad damna, & interesse, l. itemque, §. *si Procurator, l. si tibi mandauero, §. verò, ff. mandati*, Paris. & Rota Genuen. loco cit. Surd. d. decif. 304. num. 5. Molin. dicto num. 5. & alij supra citati.

- 84 Imò teneatur præstare non solum dolum, & latam culpam, sed etiam leuem, ex l. *contractus, ff. de reg. iur. voluit Dec. ibidem num. 27. Cagnol. num. 30. Strac. de mercat. loco cit. num. 49. Surd. d. decif. 304. num. 6. Mastrill. dicta decif. 177. num. 12. & 13.*

- 85 Præterea veteres Iurisconsulti adeo securi fuerunt aduersus eos, qui rem mandatam receperunt, vt infames definierint, qui mandatum susceptum etiam in rebus priuatis, & minimis dolo, aut culpa sua, & negligentia desererent, l. 1. ff. *pro socio, l. fuit, §. mandati, ff. de his, qui not. infamia.*

Quæ pœna licet nonnullis grauis, & dura videatur, audiendus nihilominus est Cicero in oratione pro Sexto Roscio Amerino, qui sic ait. [In priuatis rebus si quis rem mandatam non modò malitiosius gessisset sui quæstus, aut commodi causa, verum etiam negligenterius, cum maiores summum admississe dedecus existimabant: Itaque mandati constitutum est indicium, non minus turpe, quàm furtis credo propterea, quod quicquid in rebus ipsi interesse non possumus in his operæ nostræ Vicario fides amicorum supponitur: quam qui ledit, oppugnat omnium commune præsidium, & quantum in ipso est, disturbat vitæ societatem; non enim possumus omnia per nos agere, alius in alia est re magis utilis; Idcirco amicitia comparatur, vt commune commodum, mutuis officijs gubernetur. Quid recipis mandatum, si aut neglecturus, aut ad tuum commodum conuersurus es? Cur mihi te offers, ac meis commodis officio simulato officis, & obitas? recede de medio per alium transigam. Suscipis onus officij, quod te putas sustinere posse, quod minimè videtur graue ijs, qui minimè ipsi leues sunt. Ergo idcirco turpis hæc culpa est, quod duas res sanctissimas violat, amicitiam, & fidem. Nam neque mandat quicquam, ferè nisi amico; neque credit, nisi ei, quem fidelem putat. Perditissimi est igitur hominis, simul, & amicitiam dissoluere, & fallere eum, qui læsus non fuisset, nisi credidisset. Ita ne in minimis rebus, qui mandatum neglexerit, turpissimo iudicio condemnentur necesse est: In re taura, cum is, cui fama mortui, fortunæ viui commendatæ sunt, atque conceditæ, ignominia mortuorum affecerit, is inter honestos homines, atque adeo inter viuos numerabitur? In minimis, priuatique rebus etiam negligentia in crimen mandati, iudicijque infamiam renouatur: propterea, quod si rectè fiat, illum negligere oporteat, qui mandatum receperit.]

- 86 Hæcennis Cicero, quem refert, & sequitur Azor. *Instit. moral. par. 3. lib. 9. cap. 6. vers. præterea*, & quia sæpius Procuratorem vocauit Cicero *amicum*, idemque fecit Iurisconsultus in l. *fundi, §. idem si amicus, ff. de acquir. possess.* vt ex interpretatione Alexandri Iasonis, & Alciati exponit Caldas de *empt. & vendit. cap. 15. num. 23.*

- 87 Amplia tantò magis si mandatario salarium sit constitutum, & illud pro eo stipendio acceptasset, nam etiam re integra non posset inconstans illum deserere, tunc enim esset verus contractus locationis operarum, in quo non datur

pœnitentia, sic Molin. *dicta disput.* 552. num. 15.

- 88 Limitatur primò conclusio, ut re integra possit Procurator inconstans renuciare mandato per ea, quæ supra dicta sunt, *dicto §. mandatum Instituit. mandat. l. si mandauero, §. sicut, ff. eodem Molin. loco cit. num. 5.* Petrus Greg. *Syntagmat. iuris lib. 27. cap. 5. num. 19.*
- 89 In hoc autem mandato ad negocia res definit esse integra, si factum est aliquod substantiale ipsius negocii, *cap. In causis de elect. Roman. in l. 2. §. sed si quis num. 10. ff. de donat. Mantica de tacit. lib. titul. 21. nu. 7.* ubi si sit datum mandatum ad emen-

dum, res dicitur integra, donec mandataris arrhas dederit.

Limita secundò, nisi legitimum superueniat impedimentum, quo non possit 91 mandatum exequi, aut integrè illud executioni mandare, sic Molin. *loco citato num. 5.* Petrus Greg. *loco citato num. 21. & 23.* Mantica *loco citato tit. 20. à num. 1.*

Legitimum verò impedimentum præstabit causæ enumeratæ supra in mandato ad lites; Quia traditiones illæ conueniunt etiam Procuratori ad negocia.

Et hæc dicta sufficiant quoad inconstantiam illius, qui mandatum suscepit.

Q V Æ S T I O XII.

ARGVMENTVM.

Quid in mandante, an possit mandatum reuocare, & in quibus casibus.

S Y M M A R I V M.

- 1 Mandans, seu Procuratorem constitutus potest inconstans mandatum reuocare.
- 2 Pactum quod mandans reuocare non possit mandatum, an & quando substat.
- 3 Iuramentum de non reuocando Procuratorem constitutum non est seruandum à iurante.
- 4 Iuramentum, an faciat irrevocabilem actum de sui natura reuocabilem.
- 5 Iuramentum regulatur secundum naturam contractus sui adhaeret.
- 6 Reuocans Procuratorem quem intraverat non reuocare an, & quando existit periculum.
- 8 Consuetudo quod Procurator reuocari nequeat non substat.
- 9 Procurator constitutus cum iuramento de illo non reuocando etiam in beneficialibus, & spiritualibus potest reuocari.
- 10 Procurator constitutus ad resignandum beneficium cum iuramento de non reuocando, an possit reuocari.
- 11 Aliud est constituere Procuratorem ad resignandum, aliud ad permittendum Beneficium.
- 12 Per constitutionem Procuratoris ad permittendum Beneficium, dicitur ius parti quasi tum.
- 13 Procurator constitutus ad cedendum cum iuramento de non reuocando, potest reuocari.
- 14 Quid de Procuratore constituto ad contrahendum matrimonium, cum iuramento de non reuocando.
- 15 Vel ad eligendum.
- 16 Ad extinguendum regressum.
- 17 Ad presentandum.
- 18 Procurator constitutus ad presentandum, an possit cumulando alium presentare.
- 19 Procurator constitutus per instrumentum, vel

aliam scripturam, potest reuocari *vina voce.*

- 20 Procurator reuocari potest, non solum expressè, sed etiam tacitè.
- 21 Mandatum quando ex coniecturis censetur tacitè reuocatum remissum.
- 22 Mandatum dicitur reuocatum, quando dominus scripturas abstulit Procuratori.
- 23 Procurator constitutus ab eo qui se absentat, an, & quando censetur reuocatus per reditum constituentis.
- 24 Procurator ad lites, an censetur reuocatus ex eo quod dominus inconstans iudicium in se reassumpserit.
- 25 Mandans iudicium in se reassumens eadem die constituti Procuratoris non censetur mandatum inconstans reuocasse.
- 26 Mandans comparens in iudicio per seipsum coactus, & pro casu necessitatis non censetur inconstans reuocasse Procuratorem.
- 27 Positionibus respondendo mandans per seipsum non exinde censetur inconstans reuocasse Procuratorem.
- 28 Mandans comparens in iudicio per seipsum compulsus à Iudice, non exinde censetur inconstans reuocasse Procuratorem.
- 29 Mandans comparens in iudicio simul cum Procuratore per huiusmodi comparitionem non censetur inconstans mandatum reuocasse.
- 30 Protestatio de non reuocando Procuratorem apposta in comparitione principalis, quando illius reuocationem excludat.
- 31 Mandans comparens per seipsum absente Procuratore, an & quando censetur mandatum reuocare.
- 32 Absens in dubio presumitur dissentire.
- 33 Procurator censetur reuocatus per constitutionem alterius.

- 34 Sine id fiat in prima, siue in secunda instantia.
- 35 Mandatum secundum inutile adhuc importat renouationem primi.
- 36 Procuratore secundo non acceptante adhuc primus censetur renouatus.
- 37 Mandatum secundum in personam eiusdem Procuratoris quando importet confirmationem primi, vel illius renouationem.
- 38 Referuntur clausulae ex quibus primus Procurator non censetur renouatus per constitutionem secundi.
- 39 Mandatum ad negocia non censetur renouatum per constitutionem alterius Procuratoris ad lites.
- 40 Procurator specialiter constitutus non censetur renouatus per constitutionem Procuratoris generalis.
- 41 Procurator substitutus quando censetur renouatus.
- 42 Inimicitia exorta inter Dominum, & Procuratorem, quando censetur renouatum illius mandatum.
- 43 Renouatio procuratoris, donec disputatur an subsistant necne Procurator debet se abstinere ab administratione.
- 44 Inimicitia illata Domino per Procuratorem facit presumere renouationem mandati.
- 45 Mandatum censetur renouatum, quando Procurator effectus est nequam, & facinorosus.
- 46 Item si Procurator lapsus sit facultatibus.
- 47 Vel fuerit excommunicatus.
- 48 Aut incidit in furorem.
- 49 Procurator an, & quando censetur renouatus ex eo quod statum mutauerit.
- 50 Procurator censetur renouatus ex causa superuenti, quæ si ab initio adfuisse non fuisset constitutus.
- 51 Procurator grauius ægrotans, & per menses non valens melius esse, censetur renouatus.
- 52 Procurator effectus decrepitus censetur renouatus.
- 53 Procurator in longum peregrinans censetur renouatus.
- 54 Hæres ex causa potest renouare Procuratorem, quo discessit mandauerat videretur.
- 55 Procurator censetur renouatus ex eo quod mandans renunciauerit liti, ad quam fuerat constitutus.
- 56 Mandatum re non integra renouari non potest.
- 57 Res non dicitur integra respectu Procuratoris quando lis est contestata.
- 58 Mandatum ad lites post litem contestatam renouari non potest sine consensu ipsius Procuratoris, & aduersarii.
- 59 Renouationi Procuratoris pars dicitur renouare eo ipso quod prosequitur litem cum ipso Procuratore renouato.
- 60 Res non dicitur integra respectu Procuratoris quando cepit transire de meritis causæ.
- 61 Litis quasi contestatio, idem operatur, ac contestatio vera.
- 62 Re non integra mandatum Procuratoris renouari expressè non potest.
- 63 Tacite verò, an renouari possit.
- 64 Procurator post litem contestatam, ex instantia causa potest renouari.
- 65 Instantia renouandi Procuratorem post litem contestatam, quæ sit, arbitrio Iudicis remittitur.
- 66 Procurator litigans cum Domino pro salario, an renouari possit ex hac causa, & numeris sequ.
- 67 Renouatio Procuratoris post litem contestatam admittitur consentientibus ipso Procuratore, & Aduersario.
- 68 Contradictio Procuratoris ne renouetur quanti sit facienda.
- 69 Procurator renouatus si se ingerat in causam dicitur suspectus.
- 70 Consensus Procuratoris pro eius renouatione post litem contestatam, non sufficit, nisi consentiat etiam pars aduersa.
- 71 Consensus partis in renouatione Procuratoris probandus est ab allegante.
- 72 Procuratore dissentiente eius renouationi, requiritur cognitio saltem summaria super causa renouationis.
- 73 Quid Procuratore consentiente.
- 74 Procurator renouari potest in causa appellationis.
- 75 Procurator efficitur Dominus instantie non autem causæ.
- 76 Clausula releuans, &c. apposta in mandato procuratoris, operatur quod Procurator non efficitur dominus solius instantie, sed totius litis.
- 77 Res quando desinat esse integra in mandato ad negocia.
- 78 Procurator ad negocia re non integra, renouari non potest.
- 79 Procurator ad negocia etiam re non integra renouari potest à Domino, ex instantia causa.
- 80 Procurator ad negocia si consentiat renouari potest, etiam re non integra.
- 81 Mandans ad negocia factum contemplatione mandatarii, etiam re integra, sine illius consensu renouari non potest.
- 82 Mandatum ad negocia stipulatione vallatum etiam re integra renouari non potest, ac de ratione.
- 83 Sine stipulatio interceperit incontinenti, sine ex intervallo.
- 84 Procurator ad negocia cum constitutione salarii an, & quando re integra possit renouari.
- 85 Constitutus Procuratorem ad negocia cum pacto de illam non renouando, non potest inconstans illum renouare.
- 86 Procurator in rem propriam renouari an, & quando possit.
- 87 Renouatio Procuratoris an, quibus, & quomodo debeat notificari.
- 88 Scientia non supplet defectum notificationis, quando hac fieri debet ad finem prohibendi actum.
- 89 Renouatio Procuratoris est intimanda, sine fiat ante

ante, sue post litem contestatam.

- 90 Tacita Procuratoris reuocatio, eo magis est intimanda.
- 91 Reuocatione Procuratoris non intimata, validdè in iudicio proceditur, cum Procuratore reuocato.
- 92 Reuocatio Procuratoris ad lites facta penès acta, non requirit intimationem.
- 93 Reuocatio Procuratoris ad negocia an, & quando sit intimanda, & an sufficiat quod intimata fuerit ipsi Procuratori.
- 94 Soluens Procuratori reuocato nulla habita intimatione reuocationis, rectè soluit, & liberatur.
- 95 Gesta per Procuratorem reuocatum, ante intimationem reuocationem, valida sunt.
- 96 Procurator ad matrimonium contrahendum illud contrahens post mandati reuocationem ea tamen sibi ignota, & non intimata, adhuc inualidè contrahit, & nu. 106. & 107.
- 97 Procurator ad resignandum benè resignat etià post reuocationem mandati, si reuocatio non fuit intimata.
- 98 Procuratoris ad resignandum Beneficium, reuocatio quibus intimari debeat.
- 99 Beneficium an resignari possit à principali post constitutum Procuratorem ad resignandum sine illius reuocatione.
- 100 Beneficij titulum habens, potest illud resignare.
- 101 Vicarius reuocatus, rectè procedit reuocatione sibi non intimata.
- 102 Legatus reuocatus rectè procedit reuocatione sibi non intimata.
- 103 Intimatio reuocationis non est necessaria contra Procuratorem ad resignandum Beneficium, qui reuocationi tacitè, vel expresse notitiam habuit.
- 104 Vicario intimanda est reuocatio mandati ne possit conferre Beneficia.
- 105 Vicario quando dicatur sufficienter intimata mandati reuocatio.
- 106 Mandati reuocatio licet non intimata suffragatur, ubi agitur de solo præiudicio constituentis.
- 108 Matrimonium contractum à Procuratore reuocato, est nullum, etiamsi constitutus illud ratificet, nisi superveniat novus consensus.
- 109 Ratificatio contractus nulli, nulla est.
- 110 Procurator ad acceptandum Beneficium, vel dignitatem Ecclesiasticam post mandati reuocationem nulliter acceptat, quamvis reuocationis notitiam non habuerit.
- 111 Quid de Beneficio simplici.
- 112 Matrimonium spirituale sine consensu contrahi non potest.
- 113 Procurator constitutus ad officium Patrini, nulliter mandatum explet post illius reuocationem, quamvis reuocationis notitiam non habuerit.
- 114 Quod de Procuratore ad vouendum.
- 115 Vel ad iurandum.

De Inconstantia in Iudicijs.

- 116 Reuocatio Procuratoris ad præsentandum an, & quando debeat intimari.
- 117 Procurator post sibi intimatam reuocationem mandati non potest amplius in officio se ingerere.
- 118 Procurator exercens officium post sibi intimatam reuocationem mandati, dicitur Procurator falsus.
- 119 Gesta per Procuratorem post intimatam reuocationem mandati, non possunt per dominum inconstantem ratificari.
- 120 Sententia obtenta per Procuratorem reuocatum, non potest per dominum approbari.
- 121 Quid si reuocatio non fuerit intimata.
- 122 Gesta per Procuratorem reuocatum per dominum inconstantem, possunt ratificari in proprium præiudicium.
- 123 Non autem ad sui favorem.
- 124 Gesta per Procuratorem reuocatum non principaliter, sed in consequentiam, possunt per dominum ratificari.
- 125 Quid si tendant ad commodum ratificantis.
- 126 Gesta per Procuratorem reuocatum ratificari possunt, quando possent ratificari si à quouis alio gesta essent.
- 127 Vel quæ etiam sine mandato fieri potuissent, & de ratione.
- 128 Procuratorem reuocatum munus suum exercere patiens videtur mandatum tacitè renouasse.
- 129 Procurator inuitus reuocari non potest, nisi prius reintegretur de omnibus expensis, quas fecit.
- 130 Procuratori reuocato adhuc debetur salarium.
- 131 Salarium non debetur Procuratori sua culpa reuocato.
- 131 Procurator pro salario, an possit retinere scripturas.
- 133 Quid pro expensis factis in lite.

RESPECTV mandantis, statuenda est conclusio, licitam esse inconstantiam, postque constituentem Procuratorem, illum reuocare, §. Verè quoque Instit. mandat. & ibi omnes Instituti-
 ſtæ, l. si mandauero, ff. mandat. Mantic. de tacit. d. lib. 7. tit. 21. num. 1. & 2. Fragos. de regim. Reipubl. par. 1. lib. 5. num. 273. Bart. in l. de precario, ff. de precar. Petrus Greg. in Syntagmat. iuris, lib. 27. cap. 5. nu. 22. Bauny de contract. lib. 2. tract. 2. de contract. sri Ti iuris, quest. 5. Rot. decis. 371. par. 11. rec. n. 5. & coram Dunoz. iun. decis. 831. num. 8.

2 Et in tantum licita est in mandante Inconstantia, vt nec pacto tolli possit, Bart. in d. l. de precario, ff. de precar. Petrus Gregor. loco cit. nu. 22. Fragos. loco cit. Paris. de resign. lib. 9. qu. 31. n. 22. latè Golin. disputans articulum de Procur. par. 3. cap. 5. nu. 117. Dec. consil. 521. num. 16. & consil. 165. in fin. & consil. 293. Rot. decis. 326. num. 32. par. 4. to. 2. recent. & tom. 1. decis. 233. sub num. 3.

F

- Quod tamen procedit in simplici pacto secus si ex eo esset alteri ius quesitum, Rot. conf. 6. n. 50. vol. 1. Boer. decif. 207. nu. 3. Natt. conf. 426. num. 11. lib. 2. Golin. loco citato num. 135.
- 3 Secundo habet locum, etiamquod quis iurasset non reuocare Procuratorem nam non obstante iuramento licita erit inconstantia, Glofs. in d. cap. fin. in verb. *Renocatus*, de *Procur.* in 6. Alex. conf. 18. nu. 7. lib. 2. Vant. de nullis. ex defect. mandat. n. 158. Felyn. in cap. ex parte Decani, num. 12. ampliat. 5. de rescript. latè Boer. d. decif. 207. num. 2. Orofius in l. omnes populi, num. 114. ff. de inst. & iur. Guttier. de iuramen. confirmat. par. 1. cap. 1. num. 80. & 81. Scacc. de Iudicijs, lib. 1. cap. 101. num. 42. Fragos. loco cit. num. 273. Beninten. decif. 49. num. 2. Rebuff. in praxi verb. *Forma Vicariatus*, num. 193. Nauar. de alien. rer. Eccles. nu. 14. Tiraquell. de iur. primog. quæst. 78. latè Gabriel de iur. iur. conclus. 1. num. 9. Spin. Specul. testamentorum, Glofs. 4. princip. num. 76. Paris. d. lib. 9. quæst. 31. num. 2. Sanchez de matrim. lib. 2. disput. 11. num. 8. & lib. 6. disput. 13. Cened. qui infinitos adducit ad Textum collat. 3. Seraph. de priuil. iuram. prinil. 75. num. 7. qui latè, & de ratione Fab. Capic. controuers. 60. num. 1. 3. & 13. lib. 1. Golin. de *Procur.* par. 3. cap. 5. nu. 121. Bauny loco cit. quæst. 5. vers. *Neque*, & Surd. conf. 264. nu. 39. lib. 2. Gratian. discept. 783. num. 35. Buratt. decif. 64. nu. 9. Rot. dec. 204. sub num. 1. par. 4. tom. 1. rec. in mandato ad præsentandum, Rot. coram Dunozet. iun. decif. 798. num. 6.
- 4 Ratio est, quia vbi actus de sui natura est renocabilis, iuramentum regularitur secundum illius naturam, Glofsa in dicto cap. fin. de *Procur.* in 6. Boer. d. decif. 207. Crauet. conf. 191. num. 5. Seraph. d. prinil. 75. num. 20. Azor. instit. moral. lib. 9. quæst. 2. cap. 7. vers. *Expressè*, Bauny loco citato vers. *Suppono* 2. Golin. loco cit. num. 134. Mancin. de iuram. par. 4. effect. 22. num. 10. Molin. de rit. nupt. comp. 25. lib. 1. num. 53. & 54.
- 6 Sed hoc casu inconstans non cuitabit peritium, Glofs. in d. cap. fin. in verb. *Renocatus*, de *Procur.* in 6. Gabriel loco cit. nu. 9. Seraph. loco cit. num. 7. & omnes alij supra citati, Caldas Pereir. de empt. & vendit. cap. 30. num. 35. Carpan. ad Statut. Mediolan. lib. 1. cap. 75. num. 24. Scacc. de sent. & re iudic. Glofs. 7. quæst. 3. limit. 4. num. 40. Adden. ad decif. F'ball. 323. num. 6. Rot. coram Dunozet. iun. dicta decif. 798. num. 8.
- 7 Quod intellige, nisi iusta causa fuerit locus reuocationi, & inconstantia, Franc. in d. cap. fin. Federic. de Senis conf. 107. in fin. & alij, quos refert, & sequitur Boer. d. decif. 207. num. 3. Fab. Capic. d. consul. 60. num. 1. Paris. de resignat. d. lib. 9. quæst. 31. num. 32. Basilus Pont. de matrim. lib. 2. capitulo 15. §. 2. numero 33.
- 8 Tertio, amplia, vt nec consuetudine introduci possit, vt Procurator reuocari nequeat, Roc. de Curt. in cap. fin. col. 57. de consuet. Gabr. d. conclus. 1. de iur. iurando, nu. 10. Fab. Capic. d. consul. 60. nu. 1. Paris. d. lib. 9. quæst. 31. num. 19.
- 9 Quarto, amplia, vt non solum in prophanis Procurator constitutus etiam cum iuramento possit reuocari, sed etiam in beneficialibus, & spiritualibus, vt voluit Boer. d. decif. 207. Fab. Capic. loco citato, & latè discussio articulo, Paris. d. quæst. 31. num. 18.
- 10 Hinc primo inferitur, male fuisse Rotam antiquam in decif. 8. aliàs 104. de *Procur.* in antiq. dum asserit, Procuratorem, constitutum ad resignandum simpliciter cum iuramento de non reuocando, non posse reuocari, quam sequitur Felynus in cap. Ex parte, de rescript. & in cap. Si diligenti de for. compet. & alij, quos refert Gabr. dicta conclus. 1. num. 12. & 13.
- Loquitur enim contra communem, & eius rationes latè improbat Beninten. dicta decif. 49. d. num. 3. Boer. dicta decif. 207. num. 1. Paris. dicta quæst. 31. num. 20. Rub. in singul. Rot. Roman. ad decif. antiquas pag. 586. vers. Rot. decif. 104.
- Nisi dicas, Rotam loqui in Procuratore constituto ad permittan. non autem
- 11 ad resignan. simpliciter, nam aliud est constituere Procuratorem ad permittan. aliud ad resignan. simpliciter, Collect. cap. Cum olim, quæst. vltim. de rer. permittat. Paris. loco cit. num. 10. agitur enim de interesse partis, in quam permittatio beneficii est facienda, & cui est ius quesitum, Natt. conf. 426. num. 12. Vant. & Boer. per Fragos. loco citato num. 274. in fin. qui etiam sic dictam Rotæ decisionem intelligit, & propterea Procuratorem simpliciter ad
- 12 cedendum constitutum etiam cum iuramento de non reuocando posse reuocari, voluit Rota vt per Mohed. decif. 28. de renunciat. aliàs 189.
- 14 Hinc inferitur, Procuratorem ad matrimonium contrahendum constitutum cum iuramento de non reuocando, nihilominus posse reuocari, vt voluere Glofs. in d. cap. fin. verb. *reuocatus*, Gemin. ibidem §. Sanè num. 5. Franc. ibidem num. 6. Felyn. in dicto cap. Ex parte Decani num. 12. & 13. Rebell. lib. 2. de matrim. quæst. 5. in fine, Couuar. 2. par. cap. 4. num. 13. cum alijs, quos citat Sanchez lib. 2. disput. 11. num. 8. Basil. Pont. eodem tractatu lib. 2. cap. 15. num. 12. Guttier. eodem tractatu cap. 43. num. 9. Rota in dicta decif. 204. sub num. 1. par. 4. to. 1. recent.
- 15 Idem dicendum est in Procuratore constituto ad eligendum, & sic ad actū, in quo agitur de matrimonio spirituali, Doctores

- in d. xap. finali*, Beninten. d. decif. 49. num. 6.
- 16 - Sicuri Procuratorem constitutum ad extinguendum regressum cum iuramento de non reuocando posse reuocari, voluit *ex decif. Achil. de Græfs. decif. 3. de regress. in manuscript.* Paris. dicta quæst. 31. num. 20. qui tamen, dum num. 23. dicit Bursattum *conf. 379. lib. 4.* consuliisse, Procuratorem datum ad præsentan. posse reuocari, non bene dicit, quia Bursattus non loquitur de reuocando Procuratorem, sed de Procuratore, qui data facultate patrono præsentandi cum iuramento de non reuocando, voluit accumulando alium præsentare, & hæc inter se valde differunt, vt per eundem Bursattum d. *conf. 379.*
- 17 Quinto amplia, vt Procurator per litteras, vel instrumentum deputatus possit etiam sola viua voce reuocari, Abbas in *cap. Ex insinuatione numer. 1. de Procurat. Mantica de tacit. dicto lib. 7. tit. 21. num. 3.*
- 20 Sexto amplia, vt reuocatio Procuratoris non solum fieri possit expressè, sed etiam tacitè, Couuar. 4. *decret. 2. par. cap. 4. num. 11. Sanchez de matrim. dicto lib. 2. disput. 11. num. 10.* Golinus dicto tractatu de Procurat. cap. 5. in principio.
- 21 Coniecturas tacite huius reuocationis enumerat inter alios Menoch. *presump. 36. lib. 2.*
- Quarum prima est, quando dominus aufert à Procuratore instrumenta, libros
- 22 rationum, & reliqua iura, quibus Procurator officium exercebat, Angel. in *l. negocium, §. Curator, ff. de appell. Roland. conf. 46. num. 7. lib. 2.* Iason, Ripa, & Alciat. ab eodem Menochio loco citato num. 4. Molin. de *contract. tit. de mandat. ad 4. colum. ultimi ordinis, num. 30.* Mantica de *tacit. lib. 7. tit. 22. num. 34.* Golin. de *Procurat. par. 3. cap. 5. num. 40. 41. & 42.*
- 23 Secunda est, quando dominus ob solam suam absentiam constituit Procuratorem, & deinde est reuersus, nam statim quod reuersus est, præsumitur reuocasse mandatum, Finslog. in *l. qui mænam, §. non ideo ff. mandat. Soccinus sen. conf. 17. nu. 12. lib. 5.* Menoch. loco citato num. 5. qui de mente Soccini hoc intelligit, nisi contrariis coniecturis aliter constet, vt puta si reuerso domino eo patiente, & præseste, vt Procurator gerit, & administrat, Faber. in *Codic. lib. 2. tit. 3. diffin. 2. num. 3.* Gratian. *discept. 505. num. 40.* Mantica de *tacit. lib. 7. tit. 22. num. 2.* Golin. latè loco cit. num. 82. 83. & 84.
- 24 Tertia est, quando Procuratore ad lites constituto ipsius liris dominus causam reassumit, & tractare incipit, Innocentius in *cap. Petitio, de Procurat. Glos. in cap. Si quem, de Procurat. in 6. Bart. in l. mutare, ff. de Procurat. Rota decif. 20. de Procurat. in non.* cum alijs per Menochium loco citato De Inconstantia in Iudicijs.

- num. 6. Golinus loco citato, num. 33. latè Mantica videndus dicto lib. 7. titulo 22. num. 4.
- 25 Hæc tamen coniectura contrarijs coniecturis eliditur; Et primò non præsumitur inconstantia, si eadem die constitutionis Procuratoris id fecit ad Textum in *l. nam ad ea, ff. de condit. & demonstrat. Soccin. sen. dicto conf. 17. num. 10. lib. 3.* Menoch. loco citato num. 5. Golin. loco citato num. 35.
- 26 Secundò, tollitur inconstantia, si dominus necessitate coactus aliquem actum necessarium facit, vt respondendo positionibus, Rota decif. 22. de *Procurat. in antiq. Felyn. in dicto cap. Ex parte Decani, col. penult. vers. nota de rescript. Menoch. loco citato num. 5.* Mantica loco citato num. 4. Golin. loco citato num. 39.
- 28 Tertiò, tollitur Inconstantia, si à Iudice fuit compulsus aliquid facere, Rota det. 25. eodem tit. de *Procurat. in antiq. Menochius loco citato num. 5.*
- 29 Quartò, tollitur inconstantia, quando dominus vna cum Procuratore comparuit, non enim dicitur reuocare, sed ei vt tertius assistere, *l. Paulus respondit, ff. de Procurat. Menoch. loco citato num. 9.*
- 30 Quintò, cessat inconstantie coniectura, si dominus semel solus comparuit, non facta protestatione, se ex eo comparitionis actu nolle reuocare Procuratorem, deinde iterum comparere, & protestari, & Aduersarius non contradicit, hoc sine casu dicendum est Procuratorem non præsumi reuocatum, Bellamer. decif. 454. Menochius loco citato num. 10. Marefcortus *variar. resolut. cap. 29. lib. 2. num. 3. & 4.*
- 31 Quid autem si absente Procuratore dominus comparere, an censetur inconstans, & tacitè reuocare mandatum? Die non censeri reuocatum, quia absens in dubio præsumitur dissentire, *l. filius, §. inuitus, ff. de Procurat.* & quia habet ins contradicendi, Rota in *Romana Saluiani interdicti 10. Ianuarij 1611. coram cl. mem. Vbaldo apud Marches. de commissio. par. 1. fil. 1059. num. 10. in fine, & decif. 3. inter eius impressas, Mantica loco citato num. 6.*
- 32 qui tamen intelligit, hoc procedere nisi Procurator fuisset in lite contumax, quia ex hac culpa potest ipsum, & tacitè, & expressè reuocare.
- Idem dicendum est, si absente Procuratore dominus aliquem actum faciat, ex Baldo Mantica loco citato num. 9. qui hoc intelligit post litem contestatam, si nulla causa iusta adsit inconstantie, secus ante litem contestatam, quia hoc casu non requiritur præsentia Aduersarii, qui non habet ius, nec causam contradicendi.
- 33 Quarta coniectura inconstantie, & reuocationis mandari est, quando nouus Procurator fuit constitutus, *l. si quis cum*

- Procuratorio*, §. ult. ff. de *Procurat.* Baldus, Angel. Castrenf. ibi in fine Bart. & Alex. in l. cum *Procuratore*, §. 1. ff. de oper. nou. nunc. Ruin. conf. 108. num. 1. lib. 4. Dec. in cap. Caterum colum. 1. vers. 3. reg. de rescript. & conf. 430. in fine, Vant. de nullit. ex defect. mandat. num. 163. Menoch. loco cit. num. 11. Mantica d. tit. 22. num. 36. Boer. decif. 347. Rota decif. 11. & 14. de *Procurat.* in antiq. & decif. 4. eodem tit. in nou. Gregorius XV. decif. 548. num. 4. Addent. ad decif. Buratti 723. Dunozettus sen. decif. 88. num. 1. decif. 364. num. 2. par. 1. recent.
- 34 Amplia primò, hanc coniecturam procedere siue in prima, siue in secunda instantia nouus Procurator constituitur, Vant. loco citato, Menoch. loco citato.
- 35 Secundò amplia, habere locum hanc coniecturam, quamuis mandatum secundum esset inutile, Soccin. sen. conf. 112. num. 14. lib. 1. Menoch. loco citato num. 12. Put. decif. 259. in fin. lib. 2. in nou. & propterea si secundus Procurator mandatum non acceperit, nihilominus primus censetur reuocatus, Baldus, & Angel. in l. si quis *Procuratorio*, §. ult. Vant. loco citato num. 14. Menochius loco citato, num. 14. Bellamer. decif. 529. Mantica de tacit. disto tit. 22. num. 38. Rota decif. 20. num. 1. de *Procurat.* in nou. Addent. ad distam decif. 723. Buratti num. 8.
- 37 Terriò amplia, quando in eadem persona Procuratoris fit secundum mandatum, nam per illud secundum præsumitur à primo recessum, Bald. in dicta l. si quis cum *procuratorio*, §. fin. & ibi Angel. & Castrenf. Menoch. loco citato num. 15. Rota decif. 591. num. 1. par. 4. to. 1. recent.
- Hoc tamen intelligendum est, si mandatum secundum sit diuersum à primo, si verò sit conforme priori, tunc non censetur reuocatum, sed confirmatum, Dec. in l. singularia in ult. notab. ff. si cert. pet. Paris. conf. 88. nu. 25. lib. 4. Boer. decif. 347. num. 4. Angel. & reliqui in dicta l. si quis cum *Procuratorio*, §. fin. Menoch. loco citato, qui pluribus similiter comprobatur à nu. 15.
- 38 Receditur nihilominus hac coniectura, si dominus constituens protestatus est se constituere secundum citra primi reuocationem, Soccin. iun. disto conf. 17. num. 11. lib. 3. Menoch. loco citato num. 22. vel si in constitutione noui Procuratoris apposta sit clausula *Ita quod non sit melior conditio occupantis*, & peior subsequens, sed quod vnus incipit, possit alius ad finem peruenire, vt de hoc casu dixit Rota, decif. 367. par. 9. to. 2. recent. num. 15. & 16.
- Idem esset, si dominus constituisset multos Procuratores simul ad lites, & negocia extrajudicialia, & non ad iudicia, & lites fecisset, nam tunc præsumitur noluisse reuocare constitutos ad negocia extrajudicialia, Rota decif. 18. de *Procurat.* in nou. Franch. in cap. Si quem de *Procurat.* in 6. Ruin. conf. 108. num. 5. lib. 4. Paris. conf. 88. num. 23. lib. 4. Vant. de nullit. ex defect. mandat. num. 164. Menoch. loco cit. num. 23. Mantica loco citato num. 44. Rota decif. 210. num. 2. par. 2. recent.
- 40 Cessaret quoque coniectura inconstantia, si primus Procurator fuit specialiter constitutus, secundus verò generaliter, Rota decif. 22. de *Procurat.* in nou. Menoch. loco citato num. 23. ad fin. Mantica loco cit. num. 43. quando autem substitutus censetur reuocatus, vid. Rotam decif. 25. & 30. de *Procurat.* in nou. Bellamer. decif. 564. & 589. Mantica loco citato num. 41. & 42.
- Quintò, coniectura inconstantia, & reuocationis mandati est, si exorta est capitalis inimicitia inter Dominum, & Procuratorem, Alberic. & Iason in l. Procuratoribus, C. de *Procur.* Mantica loco citato, num. 46. Menoch. loco citato num. 24. qui extendit ad inimicitiam non capitale, per Gloss. in cap. 2. de *Procur.* in 6. Menoch. loco citato num. 25. Magon. decif. Lucen. 25. num. 72. Golinus loco citato, num. 47. qui num. 49. dicit, quod donec lis super hoc articulo pender, non debet Procurator administrare, & idem dixit Rota decif. 354. nu. 14. par. 4. recent. to. 1. Gratian. discep. 618. num. 1. lib. 4. item si solum Procurator dominum afficeret iniuria, l. que omnia, §. 1. ff. de *Procurat.* Golin. ibidem num. 53.
- 45 Sexta coniectura est Inconstantia, quando Procurator effectus esset nequam, & facinorosus, l. Sancimus, nu. 4. C. de testam. Felyn. in dicto cap. Ex parte Decani num. 21. de rescript. Menoch. loco citato, num. 26.
- 46 Vel si lapsus sit facultatibus, Bart. & Alex. à Mantica citati num. 47. vbi num. 48. & 49. dicit, idem esse si Procurator fuerit excommunicatus, vel in furorem inciderit Golinus loco citato num. 57.
- Quid autem si Procurator meliorem fecerit suam conditionem, an mandatum censetur tacite reuocatum? dicit cum Mantica loco citato, quod si mutatio status sit incompatibilis cum mandato, vel si delegatus fidus sit Procurator, vel Episcopus, tunc tacite intelligitur reuocatum mandatum, secus si compatibilis sit cum mandato, vt quia facultatibus auctus sit Procurator.
- 50 Septima coniectura, quando superuenisset talis causa, quæ si ab initio adfuisset, illum dominus Procuratorem non constitueret, Alciatus de præsumpt. regul. 2. præsumpt. 16. vers. Limitatur, Menochius loco citato num. 25. & propterea si Procurator grauius ægrotet, itaut per plures annos, vel menses melius sibi esse non possit, censetur reuocatus, l. vel iudicio, ff. de *Procurat.*

- 52 Idem si fiat decrepitus, Glos. in cap. 2. de Procurat. in 6. vel si in longum peregrinaretur, Glos. in cap. 2. Golin. loco citato num. 62. 63. & 64.
- 54 Amplia etiam, quod Testator iusserit, ut eius hæres videretur tali Procuratore, latè Fab. Capic. Galeota dist. consil. 60. per tot. lib. 1.
- 55 Octava est coniectura inconstantiae, quando dominus cederet, & renunciaret liti, propter quam constituerat Procuratorem, Vant. loco citato num. 168. Rota decif. 32. num. 3. lib. 3. par. 3. diuers. Menochius loco citato num. 27.
- 56 Quod autem dictum fuit, Procuratorem à domino constitutum posse reuocari, hoc intelligitur, si res sit integra, l. ante litem, cum seq. ff. de Procurat. §. re. Jde Instit. mandat. Mantica disto lib. 7. tit. 21. num. 4. Bichius decif. 305. num. 1. decif. 371. par. 11. recent. num. 3. 4. & 5.
- 57 Hinc propterea cum ipsa litis contestatione definat res integra, l. post litem, ff. de Procurat. l. nulla, C. mandat. latè Mantica loco citato num. 9. Costa de re integra dist. 66. num. 8. Rota d. decif. 371. num. 4. & decif. 77. num. 12. par. 11. non poterit post litem.
- 58 Contestatam in mandato ad lites dari hæc inconstantia, nisi consensus ipsius, & Adversarii accedat, Abb. in cap. Non iniuste nu. 4. de Procurat. Gaill. obseruat. 74. num. 10. lib. 1. Felyn. in disto cap. Ex parte Decani num. 27. de rescript. Mohed. decif. 1. de Procurator. Mantica loco citato nu. 10. Buratt. decif. 440. num. 3. & ibi Addent. qui plures adducunt Rotæ decisiones, & ut pars aduersa dicat.
- 59 tur renuisse, sufficit, quod prosequatur iudiciu in eum Procuratore reuocato, Burattus decif. 723. n. 2. Rota in Romana pecuniaria 29. April. 1624. coram Mazanedo, Addent. ad distam decisionem 440. & 723. Rota dista decif. 371. par. 11. num. 4. Bichius dista decif. 305. num. 3. Addent. ad decif. Vbaldi 282. sub num. 6. vbi aliæ decisiones referuntur, decif. 324. num. 5. par. 11. recent.
- In causis verò, in quibus non est necessaria litis contestatio, illa tacitè intelligitur cum primum caperit tractari de meritis causæ, l. nulla, C. de Procurat. Bart. in l. post litem num. 3. ff. eodem, hoc est cum principale negotium discutiri incipit, Bald. in dista l. ante litem num. 2. ff. de Procurat. Roman. conf. 174. num. 5. & in l. 2. §. sed si quis num. 9. ff. de donat. Mantica loco citato num. 12. & decif. 204. num. 2. Penia decif. 570. num. 5. & propterea cum tantundem operatur quasi litis contestatio, quantum vera, Corn. conf. 58. num. 4. ad finem lib. 1. & conf. 180. num. 5. lib. 3. Mantica loco cit. cessabit hoc quoque casu Inconstantia in domino.
- 62 Quod procedit siue expressè veller reuocare, cap. 2. Et ibi omnes, de Procur. in 6.

- Put. decif. 52. num. 3. lib. 2. in nou. & decif. 18. de Procur. Achil. decif. 14. eodem titulo in principio, Mantica disto tit. 21. num. 10. Buratt. d. decif. 723. num. 1.
- 63 Siue tacitè, Albericus in principio, & post eum Bartolus in l. si quis Procuratorem, §. fin. nu. 1. & 2. & ibi Bald. nu. 3. ff. de Procurat. Buratt. d. decif. 723. nu. 1. & decif. 440. num. 10. ne minor sit virtus taciti, quam expressi.
- Et propterea cauendum est à Rota in decif. Cassad. 2. num. 4. & 5. de appellat. quæ est eadem cum impressa par. 1. recent. decif. 336. num. 3. & in decif. 548. Greg. XV. num. 6. volentis tacitè posse reuocari Procuratorem post litis contestationem, quamuis non expressè, quia ab ea opinione recessit, ut videre est in d. decif. 723. Buratti, & contra eam est doctrina Barr. in l. si quis, §. Iulianus num. 1. ff. de Procurat. quem secuta est Rota in Mediolanen. refectionis contra. 14. Decembris 1611. coram Cardinali Sacrato, quod aduerit Beltram. in addit. ad distam decif. 548. Gregorij XV. num. 14. littera C.
- 64 Si tamen adesset iusta causa, posset etiam post litem contestatam Procurator reuocari, Rota decif. 353. num. 1. par. 4. diuers. & decif. 172. num. 1. par. 2. recent. & decif. 198. num. 1. eadem par. 1. Addent. ad distam decif. Greg. XV. 548. num. 13. & Buratti 440. num. 10.
- 65 Et hæc iusta causa arbitrio Iudicis est metienda, Afflicus in cap. 1. num. 24. ex quibus causis feud. amir. Bald. in l. 1. num. 3. C. de Aduocat. diuers. Iudic. Iason in l. properandum, §. Sin. alterutra, num. 3. C. de iudic. Rota dista decif. 172. vbi pro iusta causa.
- 66 reuocationis assertur lis mora à Procuratore contra dominum pro salario, Addent. ad distam decif. Gregorij XV. & Buratt. ut supra.
- 67 Secundò, si Procurator, & Adversarii consenserint, licita est inconstantia, & reuocatio etiam post litem contestatam, Castrens. in l. quæ omnia, num. 2. C. de Procurat. Sarnen. decif. 28. Seraph. d. decif. 195. num. 1. vbi quod de consensu Procuratoris non multum curatur, quia eius contradictio non impedit effectum reuocationis in præiudicium reuocantis, sed id facit tantum, ut pro consuetudine suæ famæ cognoscatur, an sit licitè reuocatus,
- 69 aliàs si se ingereret, esset suspectus, l. qua viam, de Procurat. Cassad. decif. 2. de appell. num. 4. & 5. Abbas in cap. Mandatum in primo notab. de Procurat. Put. decif. 302. lib. 2. Seraphinus dista decif. 195. num. 2. Addent. ad d. decif. Greg. XV. num. 14.
- 70 Et propterea non sufficit solus consensus Procuratoris, sed requiritur etiam partis aduersæ, Put. decif. 18. de Procur. Addent. ad distam decif. Gregorij XV. num. 14. & ex alijs decisionibus supra adductis.

- 71 Et talis consensus debet probari per eum, qui nitiur reuocationi, Put. decif. 9. de Procurat. Addent. *ut supra*.
- 72 Si autem Procurator dissentiat, tunc requiritur cognitio saltem summarie super iusta causa reuocationis, l. post litem num. 17. vbi Glofs. verb. *cognita*, ff. de Procurat. l. in causa cognitione 27. & ibi Glofs. §. Hac autem cognitio, in verb. Prætoris, ff. eodem Roman. singul. 371. Gratian. vbi de ratione discip. 618. num. 15. & 16. Si verò
- 73 consentiat, non requiritur alia causæ cognitio, Felyn. in cap. Ex parte Decani nu. 27. de rescript. Anchor. in cap. 2. num. 2. de Procurat. in 6. cum aliis per Gratian. loco citato num. 19. Rota dista decif. 172. num. 2. par. 2. recent. Addent. ad Buratt. dista decif. 440. num. 10. & dista decif. Greg. num. 13.
- 74 Tertio, licita erit Inconstantia in causa appellationis, talis enim Procurator effectus est dominus instantiæ, non autem causæ, Vant. ex defect. in hab. num. 163.
- 75 Marefcott. var. lib. 2. cap. 62. nu. 7. Seraph. decif. 1180. num. 1. & 2. Adrianns Neguf. quæst. 311. num. 2. 7. & 8. latè Cancr. var. par. 2. cap. 14. sub num. 47. cum seqq. Rota decif. 331. num. 32. par. 10. recent. Addent. ad distam decif. Buratti 440. ad finem, & Addent. ad decif. Gregorij num. 12.
- 76 Quod tamen non procedit, si in mandato adesset clausula releuans &c. quia per eam censetur Procurator effectus Dominus totius litis, non solius instantiæ, Marefcott. loco cit. num. 8. Seraphin. dista decif. 1180. Coccin. decif. 319. nu. 6. Addent. ad dist. decif. Buratt. & Greg. XV. iste nu. 12. ille ad fin. Rota decif. 77. num. 11. par. 11. rec. & decif. 276. num. 6. cum seqq. post Postb. de manu. vbi de Procuratore constituto ad omnes causas, & instantias cum dicta clausula.
- 77 Hinc secundò inferitur, quod, cum in mandato ad negocia res delinut esse integra, quando factum est aliquod substantialis ipsius negocii, cap. in causis, de elect. Mantic. de tacit. disto lib. 7. tit. 21. num. 7. Costade re integra distin. 66. nu. 5. Dominus
- 78 non poterit esse inconstans reuocando Procuratorem, Mant. singul. 406. Costade loco cit. num. 5. Mantic. loco cit. num. 4.
- 79 Quod tamen intellige, nisi iusta causa interueniat, quia tunc, etiam re non integra, erit locus inconstantia, dista l. post litem, ff. de Procur. Glofs. in cap. 15. qui verb. suscepit, extra eod. in 6. Mantic. loco cit. num. 13.
- 80 Secundò intellige, nisi consentiat Procurator, Glofs. m. l. si Procurator, ff. eodem, Bartol. in l. 1. num. 15. C. de satisf. Mantic. loco cit. num. 13.
- 81 Cessat secundò inconstantia in Domino, qui Procuratorem à se constitutum reuocare non potest, si mandatum factum

fit contemplatione illius, qui mandatum suscepit, l. si cum fundum, ff. de pat. Castren. in l. singularia num. 22. ff. si cert. pet. Dec. ibid. num. 24. Aldobrand. conf. 44. num. 24. lib. 1. Mantic. loco cit. num. 14. Buratt. decif. 640. num. 12.

Tertio, cessat inconstantia, quando id, quod continetur in mandato, est deductum in pactum stipulatione vallatum, 82 quia ex stipulatione ius quæsitum est ei, qui mandatum suscepit, l. aliud, ff. de solut. l. vero Procuratori, §. sed etsi quis, ff. eodem, & ibi Castren. num. 4. Quod procedit, siue

83 stipulatio adiecta sit incontinenti, siue ex interuallo, vt aduersus Castrenf. & Ruin. tenet Mantic. loco cit. nu. 15. & 16. Buratt. decif. 640. num. 11.

84 Quarto, cessat inconstantia, quando Procurator constitutus esset cum salario, quia tunc *ut supra* dictum est, mandatum transit in aliam speciem contractus, neupelocationis operarum, l. 1. §. ult. ff. mandat. l. 1. C. eodem, Mantic. loco cit. num. 17. qui tamen tenet, quod re integra possit reuocari, nisi adiecta sit stipulatio.

85 Quintò, cessat inconstantia, si Dominus parti promittat, non reuocare Procuratorem, Bald. in rubr. extra, de Procur. col. 2. Iafon. in l. si non fortem, §. si centum, col. 3. ff. de condit. indeb. Roland. conf. 6. num. 50. vol. 1. Surd. conf. 419. num. 69.

86 Sextò, cessat inconstantia in eo, qui constituit Procuratorem in rem propriam, quia reuocari non potest, l. Quæ omnia, §. Planè, l. Procuratore 55. ff. de Procurat. Bald. in l. si Pater, C. mandat. Bartol. in l. si Procuratorem, C. de condic. ob caus. Faber in suo Codice lib. 4. tit. 26. diffinit. 16. nu. 13. Golin. de Procur. par. 3. cap. 4. nu. 16. & par. 4. cap. 1. num. 1. Rota decif. 443. nu. 4. par. 1. recent. Buratt. dista decif. 640. nu. 11. vbi de Procuratore ad infinitum.

Contrarium in hoc, quod etiam Procurator in rem propriam possit à Domino reuocari, voluit Glofs. in l. sicut, §. Si Procurator, ff. quibus mod. pign. &c. Bald. dista l. 1. C. de action. & oblig. Iafon. in l. si cum emptore num. 40. ff. de pass. Caldas Pereira de empte. & vendit. cap. 24. num. 22. & 23. Barbof. clasf. 71. in magna edit. num. 8. Golin. de Procur. par. 3. cap. 4. num. 22.

Concorda, aut est processum à Procuratore ad illa tria, de quibus in l. 3. C. de nouat. hoc est si fuerit Procurator litem contestatus, vel partem debiti recepit virtute mandati, aut debitori nunciavit Domino ne solueret, & tunc nullo modo potest Procurator reuocari, quia desinit res integra, Caldas, Barbof. & Golin. *ut supra* &c.

Aut nihil horum gessit, & tunc vel est constitutus Procurator in rem propriam necessitate cogente, qualis est Procurator

- constitutus vigore contractus præcedentis, quem Dominus etiam inuitus constinere debuit, & tunc irrevocabilis est, Bald. in l. 1. col. 3. C. de aq. & oblig. & ibi Salyc. num. 6. quæst. 2. Dec. conf. 521. num. 15. Caldas loco cit. num. 23. Aut constitutus Procuratoris est voluntaria, & tunc, non obstante clausula illa in rem propriam, reuocabilis est, sic Dec. disto conf. 521. num. 15. Caldas loco cit. num. 23. ad fin.
- 87 Cæterum, ut inconstantia hæc proficua sit Domino Procuratorem reuocanti, debet omnino intimari & Parti, & Iudici, si sumus in Procuratore ad lites, l. unica, C. de satisfd. Bartol. in l. si Procuratorem, ff. de Procur. Gloss. in cap. Mandato, de Procur. Capra conclus. 59. num. 3. Molin. de rit. nupt. lib. 1. comparat. 25. num. 10. Golin. d. traç. par. 3. cap. 5. num. 97. Itaut non sufficiat, quod aliunde ipsi reuocationem sciant, quia quando notificatio fit ad finem prohibendi, & interdiciendi sola scientia, quomocunque habita non sufficit, l. denunciaste, ff. ad l. Iul. de Adult. Sefs. decis. Aragon. 81. nu. 23. Gratian. decis. March. 200. num. 39. Molin. loco cit. num. 12. Golin. loco cit. num. 93.
- Quidquid scripserit Arias de Mesa, var. resolut. lib. 3. cap. 43. num. 3. ubi quod hæc denunciatio non oportet simul fieri
- 88 Iudici, & Aduersario, sed sufficit, quod vel Iudici, vel Aduersario intimeretur, quia ad hoc ut indistincte non valeat quidquid à Procuratore reuocato factum est necessarium requiritur, quod reuocatio perueniat ad notitiam utriusque, scilicet Iudicis, & Aduersarii, ita Gloss. in dista l. unica, C. de satisfdando, quæ ab omnibus approbatur, ut Bartol. ibidem attestatur num. 10. & sequitur Mantica de tacit. lib. 7. tit. 21. nu. 23. ubi plures casus distinguit, Grimaus ad Gaill. conclus. 46. considerat. 1. num. 7.
- 89 Siue fiat reuocatio ante litem contestatam, sine post, Gloss. communiter recepta in cap. in nostra, de Procur. Molin. loco cit. num. 12. in fin.
- 90 Eoque magis reuocatio est intimanda, si illa tacite fiat, Gloss. in Clement. 1. de renunciati. Molin. loco cit. num. 58. Golin. loco cit. num. 99. latè Caldas Pereira de empt. & vendit. disto cap. 15. num. 37. Rota in Romana Clericatus Sancti Petri 12. Ianuarij 1624. coram Manzanedo, Addent. ad distam decis. 723. Buratt. num. 14.
- 91 In tantum quod intimatione deficiente valeat iudicium cum Procuratore reuocato, l. 1. ubi Gloss. C. de satisfd. l. vero Procuratori, §. Sed si quis, ff. de solut. l. si Procurator absentem, ff. de Procur. & est Textus in cap. Mandato, extr. de Procur. Vincent. de Franch. decis. 490. nu. 2. Costa de retrotraç. cas. 28. & cap. 28. num. 8. Mozz. de mandato col. 7. num. 17. Golin. loco cit. num. 97.
- 92 Fallit, quando Procurator ad lites esset reuocatus penes acta, quia tunc citatio, & intimatio non requiritur, Castren. in l. 1. vers. bene tamen puto, C. de satisfd. Vinc. de Franch. d. decis. 490. Golin. loco citato num. 102. Piteus decis. 109. lib. 2. Addent. ad Buratt. decis. 723. num. 18.
- 93 Si verò sumus in Procuratore ad negocia, sufficit, quod intimatio fiat ipsi Procuratori, Clement. unic. de renunc. cap. Ex parte Decani, de rescript. l. si mandatum, ff. mand. l. 1. §. fin. ff. de contrahen. empt. l. 1. ff. quod inssu, Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 11. num. 6.
- Quod procedit in Procuratore generali, scus autem in Procuratore ad certum negotium destinato, quia tunc debet certiorari ille, de cuius interesse agitur, dista l. si mandatum, ff. mandat. l. si fideiussor, §. fin. ff. mandat. Abb. in disto cap. mandato num. 7. & in disto cap. ex parte Decani nu. 12. Felyn. num. 22. & 23. Anchar. in Clement. 1. de renunc. num. 7. Sefs. d. decis. 81. num. 13. 14. & 15. Bichius decis. 452. num. 41.
- 94 Et propterea solens Procuratori reuocato, non facta reuocationis intimatione debitori, rectè soluit Gloss. in d. cap. Mandato vers. reuocato extr. de Procur. Vant. de null. ex defect. mand. num. 160. Gratian. discept. 105. nu. 38. & 39. Vinc. de Franc. decis. 119. nu. 18. Golin. loco cit. num. 106. vers. notatamen, Rot. decis. 681. num. 2. par. 1. recent. Addent. ad distam decis. Buratti 723. num. 13.
- 95 Et regulariter gesta per Procuratorem reuocatum, reuocatione non intimata, valent, Specul. in tit. de execut. §. 4. vers. Etsi Iudex, Cynus in l. mandatum 3. quæst. C. mandat. & ibi Salyc. num. 18. Capra dista conclus. 59. Molin. loco cit. num. 100. Put. decis. 260. in fin. lib. 2. in correct. Addent. ad distam decis. 723. Buratti nu. 12.
- Ideo cautè legendus est Arias de Mesa, qui disto cap. 43. num. 13. & 14. voluit necesse non esse Procuratorem constitutum
- 96 ad negocia, seu contractus certiorari, de mandati reuocatione, quia contra eum, est communis opinio, ut per Molin. de ritu nupt. lib. 1. comparat. 25. à num. 1. Rebell. de obligat. iustit. par. 2. lib. 2. quæst. 5. num. 1. Sanchez lib. 2. de matrim. disp. 11. num. 6. Gurtier. eodem traç. cap. 43. num. 6. Gratian. discept. forens. cap. 18. à num. 37. cum alijs per Barbof. in collect. disto cap. ult. de Procurat. in 6. num. 3.
- Ratio autem, in qua se fundat Arias de Mesa procedit tantummodo in matrimonio, in quo specialiter per Text. in cap. ultimo, vers. Sanè, de Procur. in 6. satis est eum, qui mandauit mutare voluntatem, ut Procurator licet reuocationis ignarus inutiliter matrimonium contrahat, quæ in alijs actibus locum habere non potest, ex eo, quia in cæteris contractibus potest

- ius supplere consensum contrahentium, illisque renitentibus dominium transferre in matrimonio autem minimè hoc potest, quod speciale est in solo matrimonio, & in alijs, de quibus Ego firmaui *infra*, vt docet Glos. in *dist. Clement. unic. de renunc. verbo ignorantem*, & *verb. cedendum*, & ibi Doctor. Sanchez *dist. disp. 11. num. 6.* qui plures Canonistas, & Theologos refert hoc tenentes Gurtier. *d. cap. 43. num. 6.* & alij *supracitati*.
- 97 Sicuri de Procuratore ad resignandum constituto, qui bene resignat, licet inconstans Dominus illum reuocauerit, si in intimatione defecit, *dist. Clement. unic. de renunc. Felyn. dist. cap. Ex parte Decani num. 15. de rescript. cum alijs per Paris. de resignat. lib. 9. quæst. 25. num. 12.* & 27. Caldas *dist. cap. 15. num. 37.* Borell. in *summ. decif. par. 1. tit. 66. num. 494.* Verall. *decif. 110. num. 1. par. 2.*
- 98 Quando verò in hoc casu suffragetur intimatione facta solum Parti principali, & non Procuratori, videnda est distinctio, quam attulit Rota coram Dunozett. iun. *decif. 381. num. 10.* vbi quod in renunciationibus, quæ fiunt ad fauorem certæ personæ sufficit ipsius partis Principalis notitia: in alijs verò, quæ fiunt simpliciter procedit dispositio *dist. Clement. unic. de renunc. quod nempe reuocatio mandati notificetur vel Procuratori, vel Summo Pontifici, mediante illius dimissione in Dararia; & hoc idem procedere tam in mandato dato ad resignandum ex causa permutationis, quam ad fauorem, dixit eadem Rota coram Dunozett. iun. decif. 33. num. 6.*
- 99 Imò neque ipsum constituentem posse resignare ante intimationem reuocationis mandati factam Procuratori, voluere Probus in *addit. ad Monac. in rubr. de renunciat. in 6. num. 34.* Sylua de *benefic. 3. par. qu. 16. num. 4.* & alij, quos citat idem Pereira *dist. num. 37.*
- 100 Quos tamen ipse iure rejicit, quia antequam Procurator resignauerit, resignans titulum habet, ergo potest resignare, Staphil. de *var. mod. vacan. §. 2. principali*, & ita in specie firmauit Felyn. in *dist. cap. Ex parte Decani num. 16.* cum alijs per Pereira *num. 38.* vbi dicit, optimam esse cautelam, quando reuocatio non potest intimari, vt fiat resignatio à Domino, quia hoc casu fit reuocatio ob quamdam consequentiam non principaliter, ideo necessaria non est intimatio.
- 101 Et de Vicario reuocato, cuius gesta tenent, si reuocatio illi intimata non sit, voluere Bald. in *l. solent, §. Sicut, ff. de offic. Proconsul. Bertachin. de Episcopis par. 1. lib. 4. quæst. 21.* Roman. *singul. 57.* Boer. *decif. 347. num. 12.* & 13. cum alijs per Sbrozz. de *offic. Vicar. lib. 3. quæst. 36. num. 6.*
- Caldas loco cit. *num. 39.* Addent. ad *dist. decif. Buratt. 723. num. 16.*
- 102 Et de gestis per Legatum reuocatum ante intimationem, Calderin. *conf. 4. de offic. Legat. Felyn. in cap. Ceterum num. 11. de rescript. Sbrozz. loco cit. num. 7.*
- 103 Sufficeret tamen, Procuratorem ad resignandum habuisse notitiam reuocationis expressè, vel tacite, quia tunc intimatio non est necessaria, Couarr. *præst. questionum cap. 9. nu. 8. in 2. conclus. Castren. conf. 361. in fin. lib. 1.* & ita fuit resolutum in *Legionen. Canoniciatus 9. Junij 1628. coram Dunozett. iun. Addent. ad dist. decif. 723. Buratti num. 15.* vbi idem de Vicario, cui
- 104 licet sit intimata reuocatio ad effectum, vt non possit conferre beneficia, vt per Roman. Boer. & Caldas Pereira. *locis supra citatis*, sufficit tamen qualiscunque
- 105 notitia reuocationis, sine per Procuratorem, siue per epistolam, vel nuncium, Glos. in *cap. Cum causa, verb. Intimatio, de elect. Calderin. dist. conf. 4. de offic. Vicar. Boer. decif. 347. num. 15.* Rota in *d. Legionen. Canoniciatus*, Addent. ad *d. decif. Buratti 723. num. 16.*
- 106 Non est tamen necessaria intimatio reuocationis Procuratoris, quando agitur de solo præiudicio constituentis, tunc enim valet reuocatio Procuratori non intimata, & gesta per eum sunt nullæ, Glos. in *cap. Quamuis, verb. Renocari, de Procur. Felyn. d. cap. Ex parte Decani num. 18. de rescript. Rota decif. 11. de Procur. in antiq. Put. decif. 102. nu. 4. lib. 2. in correct. Addent. ad dist. decif. Buratti 723. nu. 17.* Monter. *decif. 43. à num. 24.* Paris. de *Resign. lib. 9. quæst. 25. num. 12.* Hieronym. à Laurentijs *decif. 13. num. 3.* Gratian. *discept. 18. à nu. 37. & discept. 191. ad fin. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 63. num. 51.*
- 107 Secundò, non est necessaria intimatio reuocationis Procuratoris confirmati ad contrahendum matrimonium, quia, si reuocetur, & post reuocationem contrahat matrimonium non tenet, etiam quod Procurator ignoret reuocationem, Felyn. in *dist. cap. Ex parte Decani num. 9. de rescript. & in cap. Edoceri num. 11. eodem tit. & in cap. Si diligenti num. 22. de for. compet. Glos. in dist. Clement. unic. de renunciat. verb. Ignorantiam, & verb. Cedendum, vbi Cardin. quos refert, & sequitur Sanchez *dist. lib. 2. disp. 11. nu. 6.* Addent. ad *dist. decif. 723. Buratti num. 19.* addo Molin. de *past. nuptial. lib. 1. comp. 25. num. 14.* vbi de communi, & de ratione Basilij Pont. de *matrimon. lib. 2. cap. 15. num. 9.* qui *num. 10.* ampliat, vt nec valeat matrimonium à Procuratore reuocato contractum, quamuis Dominus illum ratum habeat, nisi enim habeatur nouus consensus ab ea, cum qua contractum est, nulla est ratificatio,*

- catio; Felyn. in *disso* cap. *Ex parte Decani* num. 11.
- 110 Quod diximus de matrimonio carnali, idem habet locum in matrimonio spirituali, unde si constitutus est Procurator ad acceptandum aliquod beneficium, vel dignitatem, ex qua contrahatur matrimonium cum Ecclesia, reuocato mandato nihil agitur, etiam si non perueniat ad Procuratoris notitiam, Felyn. in *disso* cap. *Ex parte Decani* num. 11. Zabarell. in *disso* Clement. unic. de renunc. quæst. 5. Franch. in cap. fin. de Procur. num. 8. qui idem habere locum dicit non tantum, quando reuera matrimonium contrahitur cum Ecclesia, ut in Episcopali dignitate, sed etiam in quouis alio beneficio, etiam simpliciter acceptando, quia etiam in simplici beneficio aliquo modo se Ecclesiæ coniungit, quod etiam docuit Io. Andr. & 12 alij, quos citat. Ratio huius est, quia sine verò consensu, nec etiam matrimonium spirituale potest interuenire, Scraphin. decis. 942. num. 17.
- 113 Idem dicendum est in Procuratore constituto ad officium Patrini, Felyn. *disso* cap. *Ex parte Decani* num. 10. Pont. de Leon 114 loco cit. num. 20. vel in Procuratore constituto ad vouendum, vel ad se obligandum voto, vel iuramento; nam si Procurator, reuocato huiusmodi mandato, voueret, vel se obligaret, nulla esset obligatio, Pont. de Leon loco cit. num. 21. ubi alia plura ad casum facientia adducit, quæ omnino videas quando casus occurrit.
- 116 Tertiò, non est necessaria intimatio reuocationis mandati ad præsentandum, Castren. conf. 361. in fin. lib. 1. Crauet. conf. 76. num. 3. Lambert. de Iurepatron. lib. 2. par. 1. quæst. 4. artic. 14. num. 1. & 3. Gregorius Decimus quintus decis. 452. n. 6. qui allegat decis. Miranden. Parochialis 10. Martij 1603. coram Decano, Rota in Tullen. Cappellania 2. Iunij 1627. coram bone mcm. Pironano, ubi allegatur alia decis. in Compostellana Parochialis 24. Aprilis coram Cardin. Lancellotto iuniore, Addent. ad *disso* decis. Buratt. 723. num. 20. qui tamen declarant procedere, quando secundus Procurator, vel constitutus præueniunt primum Procuratorem in præsentando, quia tunc nemini fit præiudicium; non Procuratori, ut patet; non postea præsentato ab illo, quia per mandatum ad præsentandum, alicuius quæsitum non fuit, & ita dicit procedere *disso* decis. Tullen. vel saltem quando reuocatio deuenit ad notitiam Ordinarii Collatoris, quod videtur necessarium, alias si ad præsentationem primi Procuratoris sequeretur institutio, esset valida, Lambert. *disso* art. 14. num. 5.
- 118 Facta autem intimatione Procuratori suæ reuocationis, non potest amplius officium Procuratoris exercere, quia falsus dicitur Procurator, *disso* cap. *Ex parte Decani*, & ibi Bald. num. 3. & 15. de rescript. Mantie. de tacit. *disso* lib. 7. tit. 21. num. 40.
- 119 Quod adeò verum est, ut, quod ab eo gestum est, ab inconstantia Domini ratum haberi non possit, Glos. ult. in *disso* cap. *Ex parte Decani*, in verb. *Mandatum*, Specul. in tit. de defensione, in princ. vers. *Sed pone existit*, Mantie. loco cit. num. 40.
- 120 Hinc propterea, si Dominus reuocauerit Procuratorem, non potest sententiam ad eius fauorem latam approbare,
- 121 tam etsi reuocatio nulli fuerit intimata, Imol. in *disso* cap. *Mandato* num. 8. de Procur. Castren. in l. si Procurator num. 7. ff. eodem, Felyn. *disso* cap. *Ex parte Decani* num. 50. Mantie. loco cit. num. 40.
- 122 Licita tamen erit inconstantia in Domino respectu ratificationis gestorum à Procuratore reuocato, quando ratificatio
- 123 tenderet in præiudicium ipsius, secus si in fauorem, Specul. loco cit. Imol. *disso* cap. *Mandato* num. 8. Bald. in l. falsus num. 23. C. de furt. Felyn. *disso* cap. *Ex parte Decani* num. 50. vers. *Limita* primò, Mantie. loco cit. num. 41.
- 124 Secundò, posset Dominus ratum habere factum à Procuratore reuocato non
- 125 principaliter, sed in consequentiam, etiamquod tractaretur de eius commodo, Imol. *disso* cap. *Mandato* num. 8. Mantie. loco cit. num. 42.
- 126 Tertiò, Dominus posset ratum habere gestum à Procuratore reuocato, ubi posset illud ratum habere, si à quouis alio factum esset, Imol. *disso* cap. *Ex parte Decani*, sequitur Angel. in l. Pomponius num. 2. ff. de neg. gest. Mantie. loco cit. num. 43. & 44. ubi bene.
- 127 Quartò, hæc conclusio locum habet in eo actu, qui à Procuratore reuocato non posset fieri, nisi vigore mandati, quod, cum fuerit reuocatum, agere non potuit, alioquin sicut nihil prohibet nouum mandatum fieri, ita nihil prohibet id, quod post reuocationem factum est, ratum habere, Bartol. *disso* l. Pomponius, in fin. ff. neg. gest. Felyn. cap. *Post cessionem* nu. 31. de probat. & in *disso* cap. *Ex parte Decani* num. 50. Mantie. loco cit. num. 45. & ratio est, quia, cum mandatum fuerit reuocatum ratione actus, non potest Dominus inconstans, quod semel reprobaui, amplius ratum habere, *disso* l. Pomponius, & ibi Bartol. num. 23. Bald. *disso* l. Falsus nu. 23. Mantie. loco cit. num. 44. in fin.
- 128 Notandum tamen est, quod si constitutus post reuocationem mandati paratur inconstans Procuratorem munus suum exercere, mandatum tacite videtur renouasse, Dominic. in cap. *Qui ad agendum*, de Procur. in 6. Alexand. conf. 28. in fin. lib. 6.

Percira de renouat. emphyt. lib. 1. quæst. 3. num. 4.

- 129 Pro coronide dicendum est, Dominum non posse reuocare Procuratorem inuitum, nisi prius ei soluat omnes expensas, quas fecit, *l. que omnia*, §. Planè, vbi Glof. in verb. Retinere, ff. de Procurat. Gemin. cap. 2. num. 5. & ibi Franch. num. 1. de Procur. in 6. Bald. in §. Item sine retentione, quem legit sub *l. mutare*, ff. de Procurat. Fulgof. in eod. §. quem ipse legit sub *l. ante diem cod. tit.* Rota decif. 353. par. 4. diuers. vbi quod non erat iusta causa reuocandi Procuratorem à Capitulo constitutum, quia Capitulo intinuerat monitorium, ad effectum, vt solueret certas partitas per eundem nomine Capituli captas occasione salarii, & expensarum, & propterea reuocatio non fuit habita pro iuridica, nisi prius expensæ à Capitulo soluerentur.

Iusta tamen esset causa reuocationis mandati, si Procurator mouisset litem, super salario, petendo maiorem summam, quam promissam, vel petendo aliam summam pro expensis sibi non debitis, Rota decif. 172. num. 1. par. 2. in recent. & decif. 198. ead. par. 2. num. 1.

- 130 Et nota, quod Procuratori etiam reuocato debetur salarium, Bartol. in *l. post litem*, vers. Aduerte, ff. de Procur. cum alijs per Golin. de Procurat. par. 4. cap. 5. numer. 47.

- 131 Si tamen sua culpa reuocetur, nullo modo ei debetur, Glof. in *l. si vno*, §. Item cum quidam, verb. personis, ff. locat. Bartol. vbi supra, & in *l. 1. §. diues*, ff. de var. & extr. crimin. Golin. loco cit. num. 48. Rota d. decif. 172. nu. 1. in fin. Gratian. discept. 618. num. 11.

- 132 Nota secundò, quod pro salario sibi

debito non habet Procurator retentionem scripturarum, Boer. decif. 15. in princ. Grauat. ad Vestr. lib. 3. cap. 4. in fin. num. 8. Gratian. discept. 56. num. 15. Rota decif. 198. par. 2. recent. num. 3.

Et quamvis Gaill. & Coler. relati à Gratian. loco cit. teneant contrarium, & videatur idem sentire Rota d. decif. 353. par. 4. diuers.

Nihilominus non est recedendum ab opinione supra firmata, quam firmat Fulgof. in *l. si non sortem*, §. Si centum num. 6. ff. de condic. indebit. vbi Iason. num. 10. Capic. decif. 11. & etiam tenuit Rota in Burgen. Mercedis 4. Junij 1604. coram Iusto, & in decif. 691. num. 2. par. 1. in recent. latè Gratian. d. discept. 618. à num. 2. Rota dicta decif. 198. par. 2. recent. num. 3.

- 133 Secus tamen esset, si vellet retinere scripturas pro expensis, quas fecit in lite, *l. que omnia*, in fin. ff. de Procurat. Boer. dicta decif. 15. num. 3. vbi quod hæc est vera interpretatio dictæ legis, Glof. in dicta *l. que omnia*, §. ult. & ibi Bartol. num. 2. Castren. num. 4. Angel. ante fin. Gaill. obseruat. 12. num. 5. lib. 2. Farin. quæst. 106. num. 61. Rota dicta decif. 353. par. 4. diuers. & d. decif. 691. num. 1. par. 1. & dicta decif. 172. num. 3. par. 2. in recent. quos refert, & sequitur Gratian. dicta discept. 618. num. 7. & vltra ab eodem adductos, Rota dicta decif. 198. num. 3. par. 2. in recent.

Et propterea Doctor. in contrarium adducti, nempe Gaill. obseruat. 17. num. 5. lib. 2. Coler. de process. execut. cap. 2. par. 1. num. 247. Bald. in *l. que omnia*, §. Item si retentione, ff. de Procur. intelligendi sunt de retentione ratione expensarum, non autem ratione salarii, prout ita intellexit Rota dicta decif. 691. num. 3. par. 1. in recent. & Gratian. dicto cap. 618. num. 8. & 9.

Q V Æ S T I O XIII.

ARGVMENTVM.

An licita sit inconstantia in Actionibus.

S V M M A R I V M.

1 *Actione una ex pluribus, que competeant electo, non datur regressus ad alteram.*

2 *Quid vbi actiones sunt diuersæ, & num. 4.*

3 *Quid in delictis.*

5 *Ex delicto semper oriuntur duo actiones criminalis vna, altera ciuilis.*

6 *Actio criminalis tendit ad publicam vindictam.*

7 *Actio ciuilis tendit ad commodum priuatum.*

8 *Actionem ciuilem intentans non potest inconstans ad actionem criminalem confugere, & de ratione num. 5.*

9 *Strellionatus actio non competit contra creditorem, qui bis exigit creditum, si ad restitutionem exacti fuit ciuilitur conuentus.*

10 *Iudicio ciuili pendente processus coram Iudice criminali est nullus, & attentatus.*

11 *Causa ciuilis quando dicatur prius cepta, quam criminalis.*

13 *Appellatio datur ab admissione indicij criminalis, pendente causa ciuili.*

- 14 Criminalis causa intentari non potest, etiam in secunda instantia antequam committeretur causa appellationis à sententia Iudicis civilis.
- 15 Appellatio non diversificat causam, sed instantiam.
- 16 Iudicium civile sufficit quod sit capsum ad impediendam causam criminalem, nec requiritur, quod fuerit sententiarum.
- 17 Actio criminalis incidenter insurgens ex actione civili non potest principaliter intentari relicta causa civili.
- 18 Causa civilis præiudicialis criminali impedit iudicium criminale.
- 19 Causa civilis dicitur præiudicialis criminali, quando sententia lata in una pareret exceptionem rei indicatæ in alia.
- 20 Exceptio rei indicatæ in causa civili, ut impediatur iudicium criminale non requiritur, quod sit realis, sed sufficit, quod sit possibilis.
- 21 Sententia in causa criminali licet pareret exceptionem rei indicatæ in causa civili adhuc non impedit introductionem causæ civilis.
- 22 Causa una quando dicatur alteri præiudicialis.
- 23 Retrahitus non competit vicino, qui habet litem super proprietate propria domus, nisi ea terminata.
- 24 Causa civilis non præiudicat criminali, nec è contra, quando prima actio intentata non pareret exceptionem rei indicatæ in secunda, etiamsi sententia secunda, pereret hanc exceptionem in prima.
- 25 Causa civilis promovens ex uno facto, an, & quando impediatur causam criminalem ex alio facto.
- 26 Causa civilis non impedit causam criminalem contra diversas personas.
- 27 Criminis unus quando plures sunt rei, potest contra unum civiliter, & contra alium criminaliter agi eodem tempore.
- 28 Causa civilis an præiudicet criminali quando utraque actio provenit ex eadem lege.
- 29 Causa civilis an præiudicet criminali quando utramque tendunt ad eundem finem.
- 30 Iniuriarum in crimine datur actio civilis ad asserationem iniuriæ.
- 31 Et actio criminalis ad penam.
- 32 Iniuriatus, qui actionem civilem intentavit, an, & quando possit inconstans ad actionem criminalem transire.
- 33 Actio Principalis non censetur sublata per introductionem actionis consequentis.
- 34 Fiscus quando ad payam agere possit contra iniuriantem intentata actione civili per iniuriatum.
- 35 Maritus agens civiliter contra uxorem adulteram ad dotis amissionem non potest inconstans illam criminaliter de adulterio accusare.
- 36 Maritus accusans criminaliter uxorem de adulterio, non potest contra illam civiliter pro amissione dotis procedere, & numer. 38.
- 37 Mulier adultera detruditur in Monasterium, & bona eius applicantur cæris personis.
- 39 Dos non pertinet ad uxorem adulteram.
- 40 Maritus nec per viam exceptionis civiliter deducere potest adulterium contra uxorem, quam de eo criminaliter accusavit.
- 41 Maritus qui succubuit in iudicio criminali intentato ex causa adulterij, vel ab accusatione inconstans destitit, non potest illius exceptione repellere uxorem petentem restitui ad obsequia matrimonialia.
- 42 Causa civilis non præiudicat criminali, quando delictum est patens, & concludenter probatum.
- 43 Causa civilis an præiudicet criminali coram diverso Iudice.
- 44 Index civilis an possit inhibere criminali.
- 45 Index civilis debet audire partem petentem superfederali in causa criminali.
- 46 Pars potest inhibere Iudici criminali pendente causa coram Iudice civili.
- 47 Parte non opponente, an, & quando intentari possit actio criminalis ab eo, qui introducebat iudicium civile.
- 48 Iudicio civili terminato potest actor inconstans ad criminale conuolare.
- 49 Iudicium non dicitur finitum, nisi per rem iudicatam.
- 50 Ac per illius executionem, & exactionem.
- 51 Criminalem actionem intentans non potest inconstans ad civilem conuolare, & num. 59. Declara ut num. 53. remissius.
- 52 Causa criminalis maior est, quam causa civilis.
- 54 Actionem unam intentans, & non obtinens, an possit ad aliam habere regressum.
- 55 Actionem unam intentans censetur alteri renunciasse.
- 56 Actionem incompetentem intentans potest inconstans habere regressum ad actionem competentem.
- 57 Quid si actio incompetentis fuisset scienter intentata.
- 58 Quid si actio in esse producta sit per electionem agentis.
- 59 Agens ex actione competente de iure Canonico, an, & quando possit inconstans habere regressum ad actionem competentem ex privilegio.
- 60 Actionem unam intentans in una instantia an possit aliam intentare in diversa instantia.
- 61 Actionem unam intentans competentem de iure communi, an possit inconstans intentare aliam competentem ex dispositione Statuti.
- 62 Agens ex testamento an, & quando possit inconstans conuolare ad causam intestati.
- 63 Agens ex testamento præbet ius venientibus

- ab intestato, casu quo testamento non valeat.
- 64 Testati causam proponens actor tenetur illam prosecui.
- 65 Agens ex testamento non potest proponere causam intestati, etiamsi testator voluerit testamentum valere iure codicillorum.
- 66 Agens ex testamento, & succumbens non potest inconstans ad codicillorum, vel intestati causam recurrere.
- 67 Variatio circa unam, & eandem scripturam non permittitur.
- 68 Agens ex testamento non potest agere ex causa intestati, etiam parte non opponente.
- 69 Mulier agens ex testamento non potest agere ex causa intestati.
- 70 Agens ex testamento, & probare volens per testes, se ex illo esse heredem, ac per alios testes se esse heredem ex causa fideicommissi, vel ab intestato non auditur.
- 71 Petens hereditatem, & à principio non exprimens ex qua causa, deindeque unam prosequens, non potest inconstans ad aliam conuolare.
- 72 Agens ex testamento potest ex diuersis scripturis agere ab intestato.
- 73 An, & quando hoc procedat si agens unam causam scienter elegit.
- 74 Ascendentes, & descendentes, agnati usque ad quartum, & cognati usque ad tertium gradum electi una causa testati, vel intestati possunt inconstantes ad aliam conuolare.
- 75 Quamvis in testamento non legatur clausula codicillaris.
- 76 Ac quamvis unam causam scienter elegissent.
- 77 Filij adoptiui, vel arrogati agentes ex testamento non possunt ad intestati causam conuolare.
- 78 Filij adoptiui, vel arrogati imaginem filiorum habent, sed filij verè non dicuntur.
- 79 Agnati transuersales agentes ex testamento non possunt ad causam intestati conuolare.
- 80 Idem de fratribus, & sororibus.
- 81 Transuersalibus non competit quærela contra testamentum.
- 82 Ascendentes, vel descendentes agentes ex testamento non possunt conuolare ad causam intestati, codicillorum, vel fideicommissi quando ipsi ab intestato non succederent.
- 83 Causa pia gaudet privilegio librorum.
- 84 Causa pia agens ex testamento non potest inconstans variare ad causam ab intestato.
- 85 Variatio de causa testati ad causam intestati datur tantummodo certanti de damno vitando.
- 86 Agens ex testamento ratione probabilis ignorantie potest habere regressum ad causam intestati.
- 87 Creditores, & Legatarii agentes contra heredem ex testamento possunt etiam conuenire heredem ab intestato.
- 88 Agens ex testamento, & succumbens ob Indiciis ignorantiam potest habere regressum ad causam intestati.
- 89 Variatio ad causam intestati non competit quando Iudici clarè constat, quod competat actio ex testamento.
- 90 Agens vigore testamenti ex persona alterius non impeditur proponere causam intestati ex persona propria.
- 91 Agens ex testamento tanquam valido potest variando redire ad causam intestati, vel codicillorum.
- 92 Actor qui unam actionem per errorem, vel ignorantiam elegit, potest inconstans ad aliam conuolare.
- 93 Restitutio in integrum non est necessaria ut qui per errorem, vel ignorantiam intentauit unam actionem conuolare possit ad aliam.
- 94 Actiones plures intentari possunt quando non trahunt ad idem, sed ad diuersa.
- 95 Actio una non tollit alteram ex diuersa causa.
- 96 Quid si una actio sit alteri contraria.
- 97 Actio una intentata contra unam personam non præiudicat alijs actionibus contra personas diuersas.
- 98 Actio electa si sit præscripta non impedit quin agens inconstans possit intentare aliam actionem non præscriptam.
- 99 Actio una intentata ex persona alterius non impedit quin agens possit aliam actionem intentare ex persona propria.
- 100 Actio una non impedit regressum ad aliam quando non est alteri ius quesitum.

EXPLICATO, quando liceat inconstantia, vel ne in Procuratore, & in Domino illum constituentes, transeamus ad inconstantiam in Actionibus.

Et primò dic, quod ubi plures actiones ad idem competunt, Actor unam ex illis teneatur eligere, electa verò una actione cessat in Electore Inconstantia, itaut ad alteram non detur regressus. Materia est Textus in leg. Quod in herede, §. Eligere, ff. de tribus. action. quam fusè exornat Gabr. de off. conclus. 1. & 2. Idem probat Text. in l. 1. in delictis, §. Si detracta, ff. de noxal. l. fin. C. de codicill. Bart. in l. 1. §. Vnde queritur, col. 1. ff. de public. Alber. in l. fin. C. de eadem. Affili. dec. 134. num. 3. & ibi Addent. Surd. conf. 413. nu. 7. Rot. decif. 192. num. 9. par. 5. recet. & decif. 140. num. 6. par. 6. in iisdem Rot. coram Dunozet. iun. decif. 400. num. 7.

Quod primò ampliat Gabr. nu. 2. etiam si sint diuersæ actiones, si tamen competant ex eadem causa, Bart. in dicta leg. 1. §. Vnde queritur, vers. Simile videmus, ff. de public. quod idem esset dicendum in actionibus ciuilibus.

Quod ego intelligerem iuxta distinctionem, quam facit Horppreß. ad §. in Summa instit. de iniurijs, hoc est dummodo tendant ad eundem finem, & non plus sit in vna, quam in altera ad Text. in l. Prator. 7. §. 1. ff. de iniuri. l. plura. 53. ff. de obligat. & action. l. 1. ff. de vi bonor. rapt. l. si quis egerit, ff. de furt. l. qui seruum, ff. de oblig. & action.

3 Secundo ampliat Gabr. etiam in delictis quia quando ex eod. facto, & ex eodem crimine plures actiones competunt, vna electa, alteri censetur renunciatum, Bart. in d. l. 1. §. Vnde queritur, vers. Primaregulat, ff. de public. Gabr. num. 3. addo Albericum in l. interdum, nu. 3. ff. de public. indic. Farinac. quæst. 100. num. 132. qui tamen cum Claro quæst. 2. vers. Hac quidem, dicit, aliud esse de consuetudine, quia in quærelis, & accusationibus concluditur semper accusatum puniri pœnis legum, Canonum, Statutorum, Bannimentorum, & Constitucionum.

4 Secus tamen esset, si ex diuersis factis orirentur, quia vna electa, alteri renunciatur non censetur, Alex. in l. edita, num. 17. C. de edend. Cyrill. in Summ. crimin. rubr. 6. Quando ciuil. a7. num. 4. Farinac. dista quæst. 100. num. 133. Quando essent inter se diuersæ, & quod plus est ageretur contra diuersas personas, Rota coram Carill. decis. 156. num. 5.

5 Cumque ex delicto semper oriuntur duæ actiones, altera criminalis ad publicam vindictam, altera ciuili ad priuatum commodum, l. qui nomine, ff. ad l. Corneliam, de fals. Gomef. de delict. tem. 3. cap. 3. de homicid. nu. 87. Caball. resolut. crimin. 248. num. 44. Clar. §. fin. quæst. 2. in princ.

Videndum, an qui primo ciuilem actionem intentauit, ad criminalem actionem Inconstans conuolare possit?

8 Regulam statue, illicitam esse Inconstantiam, hoc est non posse, qui actionem ciuilem intentauit, ad actionem criminalem confugere, l. 1. C. de appellat. l. Prator, §. 1. ff. de vi bonor. rapt. l. damus, & ibi Salyc. in Summ. C. ad l. Cornel. de fals. l. interdum, & ibi Glosf. 1. ff. de publ. indic. Doctores in l. 1. C. quando act. ciuil. præiud. crimin. Natt. consil. 138. num. 1. Bosf. in praxi de foro compet. aum. 122. & de pluribus violent. num. 113. Lancellott. de attent. par. 2. cap. 4. Carleual. de iudic. tom. 2. lib. 1. tit. 2. disput. 6. num. 2. lim. 23. nu. 26. 27. vbi quod ita Rota renuit in vna Casarangaiana inuis eligendi, coram Sarmiento. Et hanc eandem regulam firmavit Rota in Romana de Stoechis, Lunæ 9. Martij 1598. coram Gyphio vt testatur Farinac. d. quæst. 100. num. 125. & 126. vbi reprobatur Ancharanum conf. 62. contrarium tenentem. Sed melius, disputato articulo, firmavit Rota in decision. Interamnen. pecuniaria 1603. coram bon. mem.

Coccino, quæ est inter eius impressas decisio 123. & post secundum volum. consil. Farinac. decis. 201. vbi quod ille, qui prius intentauit iudicium ciuile per actionem,

9 in factum, eo sub prætextu, quod creditor bis creditum exegisset, non potuit deum conuolare ad actionem criminalem ex Stellationatu Honded. conf. 109. num. 60. vol. 1. Caualer. decis. 443. num. 3. 475. nu. 4. & melius decis. 530. n. 1. Eminentiss. Celsus decis. 208. vbi quod pendente iudicio ciuili

10 processus coram Iudice criminali est nullus, & attentatus, Dunozett. iun. dec. 286.

11 sub num. 2. Dunozett. sen. dec. 220. dec. 274. num. 1. par. 9. tom. 1. rec. vbi in terminis te-

12 stamenti, & quando ad hunc effectum, dicatur prius capta causa ciuiliis quam criminalis. Ratio est, quia, si daretur huiusmodi inconstantia posset ferri diuersæ sententiæ, & contrariæ ad diuersis Iudicibus, Caualer. d. decis. 475. num. 4. & d. decis. 530. num. 2. Carill. dec. 63. num. 2. Dunozett. iun. dista 220. & dista decis. 274. num. 3. par. 9. recant.

13 In tantum quod, si ad actionem criminalem inconstans confugeret, & illa esset, per Iudicē admissa, daretur ab ea admissio appellatio, d. l. 1. C. de appellat. Bosf. disto tit. de plur. violent. num. 113. Rota dista decis. Coccin. 123. num. 3.

14 Nec prodest inconstanti, quod causa criminalis fuerit intentata in secunda instantia, & sic ante quam causa ciuiliis sit commissā Iudici appellationis, quia sufficit, quod fuerit intentata post iudicium

15 ciuile in partibus morum, quia commissio causæ appellationis non diuersificat causam, sed instantiam, Salycet. in l. ita demum, in fin. & in l. inuitus, num. 1. C. de Procur. Rot. d. decis. 123. Coccini num. 9.

16 Nec requiritur, quod super iudicio ciuili fuerit plenè cognitum, vel sententiarum, sed sufficit fuisse captum, quia hoc casu præiudicium consideratur in potentia, quamuis non actu, l. fundi, l. fundi, quem, ff. de except. Caualer. d. decis. 530. n. 3. ad fin. latè Gabr. citata conclusione, num. 23. versic. Contrarium.

17 Imò cessaret inconstantia quamuis ex actione ciuili incidenter insurgeret actio criminalis, nec enim isto casu licitum est conuolare ad causam criminalem principaliter, relicta causa ciuili, vr post Bald. & alios, tradit Crauett. conf. 280. n. 2. Caualer. d. decis. 443. num. 5.

18 Multo magis, si causa ciuiliis esset præiudicialis criminali d. l. fundum, & l. fundi, quem ff. de except. Glosf. magna. in l. edita, & ibi Bart. num. 14. Alex. num. 15. Dec. nu. 60. C. de edend. Natta d. conf. 138. num. 2. Farin. d. quæst. 100. num. 60. & num. 129. Caualer. d. decis. 443. 475. & 530. Coccin. dista decis. 123. Buratt. decis. 34. num. 2. & decis. 415.

- & melius *decif. 944. Dunozett. sen. diffa decif. 220. num. 1.*
- 19 Tunc autem dicitur causa ciuiliis præiudicialis criminali, quando sententia lata in causa ciuili, pareret exceptionem rei iudicatæ in causa criminali, *diff. II. Fundum, & fundi, quem ff. de except. Soccinus in cap. ult. de libell. oblat. Bart. in l. Prætor ait, §. 1. ff. vi bon. rapr. Doctores in diff. I. edita, C. de edend. Menoch. conf. 301. num. 25. Salyc. in specie in l. unica, num. 10. vers. Quare modo, C. Quando aff. ciuil. aff. crimin. præind. Ridolphin. in praxi, par. 1. cap. 1. num. 107. Millin. decif. 444. num. 1. Dunozett. sen. d. decif. 220. num. 1. Iason. in §. Præiudicialis Instit. de aff. nu. 2. Caualer. d. decif. 443. num. 1. & 475. num. 3. Buratt. d. decif. 34. num. 1. & 415. item num. 1. & d. decif. 944. item num. 1. vbi aliis plures refert Rorales Decisiones Farin. d. qu. 100. num. 79. & in casu de quo agitur, non est necesse, quod pariat exceptionem, sed*
- 20 quod sit possibile, quod parere possit Bart. in d. I. edita, num. 10. Alex. ibidem num. 16. Curt. iun. qui testatur de communi, n. 156. Bolognetti. num. 102. Soccin. num. 11. Dec. num. 60. Io. de Vicomere. num. 128. Purpur. num. 204. Corn. num. 31. Ridolphin. d. cap. 1. nu. 109. Rot. decif. 207. num. 1. & seq. post conf. Farinacc. lib. 2. Dunozett iun. d. decif. 286. nu. 2. Farin. d. quæst. 100. num. 79. & 130. Buratt. d. decif. 415. num. 1. & diffa decif. 944. num. 7. Addent. ad decif. 470. Gregor. XV. num. 17. in fin.
- 21 Si verò è contra sententia in causa criminali pareret exceptionem rei iudicatæ in causa ciuili, licita esset inconstantia, Cnrt. iun. in d. l. edita, num. 60. C. de edendo, Farinacc. loco cit. num. 131.
- 22 Quando autem aliis modis causa vna dicatur alteri præiudicialis videndus est Farinacc. diffa quæst. 100. num. 78. & seq. ex Crauett. conf. 74. inter conf. crimin. vol. 2. & Natt. d. conf. 138. Carleual. de iudic. tom. 2. lib. 1. tit. 2. dispnt. 6. d. num. 7. belle Rot. coram Cocino decif. 308. num. 7. vbi quod tribus modis potest considerari, qualiter vna actio sit alteri præiudicialis. Primò quando agitur de statu alicuius; Secundò ratione auctoritatis, & præheminentiæ; Tertiò, quod absolutoria pariat exceptionem rei iudicatæ, & propterea ibi fuit decifum, Equitem Santinellum possessorem cuiusdam domus, non potuisse agere ad
- 23 retractum alterius domuncule sibi contritiæ, ex eo, quia super domo ab eo possessa lis fuerat mota à Proprietario, qui prætendebat ad se spectare vigore fidei commissi, & ideo, quia lis super fidei commissio interuenerat dominium Santinelli, vigore cuius ei competeat retractus, merito prius erat terminanda tanquam præiudicialis actioni retractus, & hanc eandem distinctionem retulit & secutus fuit Ridolphin. in praxi par. 2. cap. 1. num. 97. 98. 99. 100. & 101. & de tertio membro est decif. coram Carill. decif. 63. n. 1. in iisdem terminis Dunozz. iun. decif. 286. num. 1.
- 24 Dic tamen, licitam esse inconstantiam si prima actio intentata non pareret exceptionem rei iudicatæ in secunda, sed secunda pareret exceptionem rei iudicatæ in prima, Curt. iun. in d. l. edita, num. 160. C. de edend. Farinacc. d. quæst. 100. nu. 131.
- 25 Dic secundò, licitam esse inconstantiam si actio ciuiliis proveniat ex vno facto, criminalis verò ex alio facto, Natt. d. llo conf. 138. num. 4. cum seq. Facchin. controu. iur. lib. 9. cap. 2. Farinacc. loco cit. n. 138. vbi nu. 140. declarat hoc procedere, quando facta sunt totaliter inter se diuersa, & nullam habeant inter se connexitatem, secus si illam haberent taliter, vt vnum esset alteri præiudiciale.
- 26 Dic tertio, licitam esse inconstantiam, quando ageretur contra diuersas personas, nam, si plures sunt eiusdem criminis Rei, possum contra vnum ciuilliter, &
- 27 contra alium criminaliter eodem tempore agere, Bellapert. in l. 1. col. fin. in fine, vers. item alia quæstio, C. quando ciuil. aff. crimin. & ibi Alberic. Curt. iun. in diffa l. edita, num. 174. & ibi Purpur. num. 147. Farinacc. diffa quæst. 100. num. 147.
- 28 Dic quarto, licitam esse inconstantiam, quando actiones proueniunt ex eadem lege; Quia tunc non prohibeo vna intentatâ, ad aliam conuolare, Butrigar. in l. 1. C. quando ciuil. affio, Salycet. ibidem num. 3. Farinacc. diffa quæst. 100. num. 148.
- 29 Dic quintò licitam esse inconstantiam, quando ambæ actioes ciuiliis, & criminalis tendunt ad eundem finem, secus si ad diuersa, secundum Cynum in l. 1. nu. 6. C. quando ciuiliis actio, & ibi Alberic. num. 3. Farinacc. diffa quæst. 100. num. 148.
- Sed contra hoc dictum, quod videtur destruere principalem conclusionem à nobis supra traditam, tenet Marant. de ordin. iudic. par. 4. distict. 1. quem sequitur Clar. §. fin. quæst. 2. num. 7. qui dicunt communem esse conclusionem, quod si actio ciuiliis, & criminalis tendunt ad diuersa, non impeditur inconstantia, secus si tendant ad idem.
- 30 Hinc inferitur, quod, cum in crimine iniuriarum detur actio ciuiliis ad æstimationem iniuriæ, & actio criminalis ad pœnam, l. Prator, §. post hodie, & ibi Glofs. in verb. ciuilliter agi, ff. de iniurijs, Peguer. decif. crimin. 13. num. 1. cum alijs per Farinaccium quæst. 105. num. 26. & vtrique tendat ad vindictam, vt declarat Bartolus in diffa l. Prator edixit, §. si dicatur, num. 1. ff. de iniur. Alberic. Angel. Marant. Bofs.

Corrad. Gomez. Gaill. & Surd. à Farinacc. *diſſa quæſt. 105. num. 27.* iniuriatus qui
32 actionem civilem intentauit, non poteſt
inconſtans ad actionem criminalem tran-
ſire, *diſſa l. Prator edixit, §. ſi dicatur, &*
ſeq. ff. de iniur. & ibi Gloſ. in verb. occiſus,
& verb. præiudicare, & verb. actionem, Gloſ.
in diſſa l. Prator edixit in principio in 1. gloſ.
verſ. item ſi veneno, Bart. diſſo §. ſi dicatur,
num. 1. Albericus num. 1. Angel. num. 1.
cum alijs, quos refert, & ſequitur Farinacc.
diſſa quæſt. 105. num. 28. plenè Theſaurus
decif. 18. num. 2. & 3.

Hoc tamen procedit, ſi iniuriatus in-
tenter actionem civilem ad æſtimationem
iniuriæ, quæ dicitur ad vindictam, ſecus
autem, ſi tantum agit ad damna, & inte-
reſſe, quia tunc non prohibetur, quin in-
conſtans non poſſit conuolare ad actionem
criminalem ad poenam, *diſſa l. Prator*
edixit, §. quid ergo, & ibi Gloſ. in verb. di-
cemus, & in verb. principaliter, & in verb.
hoc continet, & in verb. occiſum, & in verb.
ſarciatur, ff. de iniur. vbi aſſignatur ratio,
quia actio ad damna, & intereſſe non da-
tur principaliter, ſed in conſequentiam,
33 ideo per illius electionem non cenſetur
ſublata actio principalis, Gloſ. in *diſſa l.*
Prator edixit in 1. gloſ. verſ. & licet alijs,
Bart. diſſo §. ſi dicatur in principio, Alberic.
num. 1. Angel. num. 1. Theſaur. diſſa decif. 18.
num. 11. Farinacc. diſſa quæſt. 105. num. 30.
34 Cæterum quando ſiſcus, non obſtante
actione civili intentata per iniuriatum,
poſſit agere ad poenam, videndus eſt om-
nino Theſaur. *diſſa decif. 18. à num. 7. uſque*
ad finem, ad eum te remitto Lectorem,
quia non eſt materia noſtræ inconſtantię,
35 Secundò inferitur, quod ſi maritus egit
civiliter contra vxorem adulteram ad do-
tis amiſſionem non poſſit inconſtans eam
accuſare criminaliter de adulterio, Anch.
in cap. Tue, & ibi Panormit. num. 3. de
Procur. Sor. in 4. diſtinct. 17. quaſtione vnica.
Ratio eſt, quia vtraque actio tendit ad vin-
dictam, Barboſa ad l. 2. *ſolut. matrim. par. 1.*
num. 138. verſ. ult. Sanchez de matrimonio
lib. 10. de diuortio quæſt. 8. num. 19. verſ.
nec ſi à Iudice civili.

36 Sic è contra, ſi prius intentanerit iudi-
cium criminale de adulterio, non poteſt ad
iudicium civile conuolare ad dotis amiſ-
ſionem, Textus eſt in l. *miles, §. Socer, ff. de*
adulterio, Barboſa loco cit. nu. 139. Sanchez
loco citato num. 19. & 20.

37 Eò maximè, quia, cum mulier ob adul-
terum detrudatur in Monafterium, & bona
eius applicentur certis perſonis, Auth.
ſed hodie, C. de adulterio, fruſtra maritus
38 agat ad dotis amiſſionem, quæ ad vxorem
non pertinet, vt ex Imola, & Caſtrenſe
dicit Barboſa loco citato num. 139. *ad finem,*
39 Sanchez loco citato, qui ampliat non ſolum

pendente iudicio civili, vel è contra, ſed
etiam peracto iudicio prius intentato, &
40 etiam quod per viam exceptionis in alio
iudicio opponeretur de adulterio, verbi
gratia, ſi maritus accuſauit vxorem de
adulterio, & ab accuſatione deſtitit, vel
ſuccubuit, ſi mulier petat reſtitui ad obſe-
41 quia maritalia, non poterit excipere vir
de adulterio, obſtat enim exceptio rei iudic-
atae in iudicio prius intentato, vt bene
per Sanchez loco citato omnino videndum.

Dic ſextò, licitam eſſe inconſtantiam,
quando delictum in ſecundo iudicio de-
42 ductum eſſet patens, vel confeſſione Rei,
vel per plures Teſtes idoneos concluden-
ter probantes, Narr. *diſſo conf. 138. nu. 20.*
Lancellott. *de attent. cap. 4. limit. 23. nu. 12.*
vbi dicit Rotam in vna Neritonen. ſpolij
coram Aldobrandino 19. Martij 1567. voluiſ-
ſe, quod dum cauſa ſpolij cognoviſſet,
inhibendum ſit Iudici criminali, criminali-
liter procedenti contra ſpoliantem, niſi fuiſ-
ſet aut confeſſus, aut conuictus, Claudius
Seyſell. *diſſa l. edita num. 76. C. de edend.*
Farinacc. *diſſa quæſt. 100. num. 154.*

43 Dic ſeptimò, licitam eſſe inconſtantiam
coram diuerſo Iudice, quamuis non co-
ram eodem Iudice, Claud. Seyſell. in *diſſa*
l. edita num. 68. C. edendò, Farinacc. diſſa
quæſt. 100. num. 155.

Contrarium, & melius voluit, Ro-
coram Puteo decif. 275. lib. 1. in antiq. Baiaud.
ad Clar. *quæſt. 2. num. 3.* & hanc eſſe veri-
tatem dicit Farinacc. loco citato, num. 155.
verſ. Imò ſecundum Puteum.

44 An autem Iudex civilis poſſit inhibere
criminali iſto caſu? Negat Seyſell. loco
citato, quem ſequitur Farinaccius loco cit.
num. 155. *ad finem,* qui ſubiungit cum eo-
45 dem Seyſello, quod ſi petatur, ſuperſederi
in cauſa criminali, talis ſic petens eſt an-
diendus.

46 Quamuis tamen Iudex non debeat in-
hibere, poterit tamen Pars ipſa inhibere,
vt voluit Farinacc. *diſſa quæſt. 100. nu. 113.*
vbi dicit ita apud nos ſeruari.

47 Dic octauò, licitam eſſe inconſtantiam,
ſi pars non opponat, quod quando ve-
rum ſit, vide Bart. in *diſſa l. edita in 2. lect.*
num. 79. C. de edend. Roman. num. 147.
Fulgoſ. num. 17. Alex. num. 19. Dec. nu. 82.
Jacobin. de S. Georgio num. 105. Claud.
Seyſell. num. 87. Corn. num. 36. Pirpur.
num. 204. & latius num. 209. quos refert
Farinacc. loco citato, num. 156. qui ferme
omnes concludunt, quod ſi cumulario
actionis impeditur ratione ordinis, vel
quia ſententia parit exceptionem in alia,
& tunc valet iudicium, parte non op-
ponente, quia ſolum agitur de intereſſe
partis, ſi verò impeditur iudicium ratione
inconſtantię, quia vna electa via, alia
tollitur, & tunc non valet iudicium, etiam

parte non opponente, & eodem modo si cumulatio impediatur ratione contrarietatis, sic Dec. loco citato, & alij.

- 48 Dic nono, licitam esse inconstantiam, terminato iudicio civili, quia poterit ad
49 criminalem conuolare, l. 1. C. quando civilis actio, vbi Glofs. & Doctores, Bart. in l. interdum in principio in 1. oppositione, ff. de public. iudic. & ibi Alberic. num. 2. cum alijs per Bosf. de pluribus violent. num. 113. vbi quod non dicitur finitum iudicium, nisi lata sit sententia, eaque in iudicatum transierit, vel secundum Angel. in loco
50 per cum relato, nisi secuta fuerit effectua- lis executio sententiæ, & exactio, Farinacc. loco citato num. 157. Carleual. de Iudic. lib. 1. tit. 2. disput. 6. to. 2. num. 3.

Quæ diximus de Actore, actionem ciuilem proponente, vt non possit esse in-
51 constans, conuolando ad actionem criminalem, idem dicendum est de conuerso, hoc est, illicitam esse inconstantiam in eo, qui prius actionem intentauit criminalem, itaut ad actionem ciuilem conuolare nequeat, Fulgos. in dista l. interdum num. 4. in fine, ff. de public. iudic. Odofred. in l. 1. num. 1. colum. 2. C. de appellat. Put. decif. 275. lib. 1. in antiq. & 268. in correct. eodem lib. Farinacc. dista quest. 100. nu. 127. Carleual. dista disput. 6. num. 2.

- 52 Quod multo magis procedit, quia causa criminalis maior est causa civilis, l. fin. C. de ordin. iudic. l. unica, quando civilis actio, Put. dista decif. 268. in fine, lib. 1. in correct. Farinacc. dista quest. 100. num. 59. Coccin. dista decif. 123. num. 18. Seraphin. decif. 571. num. 3.

53 Sed quia omnes ferè declarationes, & limitationes supra deducæ proximæ conclusioni habent locum in hac secunda conclusionem, vt videre est per Farinacc. dista quest. 100. & num. 123. usque ad finem, ideo in hoc inconstantia genere amplius non immorabor; Reuertendo ergo ad principalem conclusionem.

- 54 Tertiò, ampliatur Gabriel. etiam si ex causa intentata non obtineat Agens, quia non propterea sibi dabitur regressus ad aliam actionem, cui censetur renunciatum, Glofs. vnica in l. post diem, ff. de l. commissi. & Glofs. in l. Æmilius in verb. restitui, circa princip. sed illud efficaciter, ff. de minoribus, Salycet. in l. commissoria, C. pat. inter empt. & vend. Aret. conf. 150. colum. penult. vers. ista conclusio, Soccinus iun. conf. 84. vol. 2. num. 8. qui intelligit, quando Agens non obtinet, eò quia poenitentia ductus ad aliam actionem transire vult, sed tamen prima actio erat effectum paritura, Gabriel. loco citato num. 4. qui Paulum de Castro contrarium tenentem in dista l. commissoria adducit, addo Ego Peregrinum in tract. de iudic. fol. 58. nu. 60.

vbi quod si ex vno facto, seu ex vna causa oriuntur plures actiones, si Actor vnam proposuerit, & succubuerit, non potest redire ad aliam, ex eadem causa proficiscentem, etiam quod actiones ob aliquam adiectionem, seu qualitatem inter se variarent, quia plus esset in vna, quam in alia, ex Textu in l. in delictis, §. si detracta, ff. de noxal.

- 56 Limita hanc ampliacionem non procedere, quando quis succubisset, quia elegisset actionem incompetentem, quia tunc datur regressus ad competentem, quam non elegerat, Iacobus Butrigar. in l. 1. col. 2. vers. tu dic, & ibi Albericus col. 2. & Salycet. col. 4. C. de furt. Gabriel. loco citato num. 5.

57 Quod verum est, nisi quis scienter remedium incompetens elegerit, Salycetus in dista l. 1. C. de furt. col. fin. vers. aut succubuit, & ibi Alex. col. penult. Castrenf. in l. Clodius, col. 1. ff. de acquir. hered. cum alijs per Gabriel. loco citato num. 6.

58 Vel nisi remedium, siue actio per electionem in esse producat, quia tunc electa via, quæ à potestate eligentis nascitur, ad aliam non potest habere regressum, quia deficit potestas producendi, & successiue eligendi, sic subtiliter Salycet. in l. 1. num. 12. vers. oppono ergo modo, & num. 14. vers. secundo casu, C. de furt. Gabr. loco citato num. 7.

- 59 Quarto, ampliatur Gabriel. etiam quod vna actio competat de iure comuni, altera ex priuilegio, ex Castrenf. in l. si ea lege num. 10. C. de pat. inter empt. & vendit. Gabriel. num. 9. qui refert Albericum contrarium tenentem in l. fin. col. 2. vers. & si vnum competat, C. de codicill.

Videas Cynum benè distinguentem, in l. voluntaria, num. 10. C. de excus. Tut.

- 60 Quintò amplia, vt hæc inconstantia, cesset etiam in diuersa instantia, Baldus in l. incerti col. 4. in principio, C. de interd. Purpurat. in d. l. edita num. 218. C. de edend. Gabriel. ibidem num. 10.

61 Sextò amplia etiam, quod vna actio procedat à iure comuni, altera autem à dispositione Statuti, Aret. in §. 1. nu. 23. Institut. de act. & ibi Iason num. 152. Purpurat. in dista l. edita num. 217. Gabriel. loco citato num. 11.

- 62 Septimò ampliatur Gabriel. idem esse in iudicio criminali, sed hæc ampliatio est eadem cum secunda ampliacione, de qua diximus supra.

63 Octauò, ampliatur Gabriel. vt, qui elegit causam inretractatam, non possit variare ad causam testamenti, sed quia hæc est potius illatio, quam ampliatio, vt dicit idem Gabriel. conclus. 3. disto tit. de act. ideo de ea hic videndum est.

Sit itaque conclusio, illicitam esse inconstan-

- constantiam in eo, qui cepit agere ex testamento, nam ad viam intestati commolare nequit, *l. fin. C. de codicill. Gabriel dicto tit. de aſſ. conclus. 3. num. 1. Romanus conf. 125. num. 1. Iason dicta l. fin. col. 2. vers. nota ergo ex ista lege, Alex. conf. 121. lib. 1. num. 6. vers. & eo ipso, Boer. decif. 33. num. 13. Gulielm. de Bened. in cap. Rynuntius, in verb. testamentum il terzo, num. 71. de testam. Merlin. Pignatelli. coorron. forens. centur. 1. cap. 12. num. 2. & 3. Camill. de Medic. conf. 40. per tor. præcipue num. 6. eum seq. Censal. decif. Lucens. 57. num. 16. vbi conclusionem declarat; Ratio est, quia postquam quis agere cepit ex testamento*
- 63 acquiritur est ius venientibus ab intestato, casu quo testamentum non valeat, ergo iure eis semel quaesito, non licet variare in eorum præiudicium, Romanus dicto conf. 125. in principio, num. 2. Gulielmus de Bened. loco citato num. 71. & in tantum est illicita inconstantia, vt, si causam re-
- 64 statim proposuerit Actor, teneatur illam prosequi, vt probat Textus in d. l. fin. ibi statim inter ipsa iuris auspicia propositum sue intentionis expleat, Gabriel loco citato num. 2.
- 65 Quæ conclusio procedit, & si in testamento, ex quo Actor agit, dixerit testator, velle illud valere iure codicillorum, dicta l. fin. vers. vt etiam illud sanciamus, Gabriel loco citato num. 3.
- 66 Imò hoc casu, etiamquod Actor succumberet in causa testati, non posset inconstans ad causam codicillorum, & intestati recurrere, quia esset variare circa
- 67 vnam, & eandem scripturam, Cyn. in l. 1. C. de furt. col. 2. & ibi Salycet. col. 4. vers. alij dicunt, & in dicta l. fin. vers. ego dico, Bart. in dicta l. Clodius, col. 1. & ibi Castrenf. col. 1. ff. de acquir. hered. Gabriel loco citato num. 4. Gulielm. de Bened. loco citato num. 72. vers. præterea.
- 68 Secundò, procedit conclusio, etiam quod pars non opponat à principio, quia iure communi iudicium corrumpit, Soccin. in cap. fin. nu. 23. vers. secundo casu de libell. oblat. Gabriel loco citato num. 5.
- 69 Tertiò, habet locum, siue Agens sit vir, siue mulier, Roman. dicto conf. 125. Gabr. ibidem num. 6.
- 70 Quartò denegatur inconstantia etiam si Agens vellet probare per testes, se hæredem ex testamento, & per alios testes, se esse hæredem ex causa fideicommissi, vel intestati, Bald. in dicta l. fin. col. 2. C. de codicill. Gabriel loco citato num. 6.
- 71 Quintò denegatur inconstantia etiam si à principio quis petat hæreditatem non exprinendo aliquam causam, & postea fuerit vnam causam specialiter prosecutus, Bart. in l. sextante, ff. de except. rei indic. Gabriel loco citato num. 9.
- De Inconstantia in Iudicijs.
- 72 Primò dic, licitam esse inconstantiam, si quis ex diuersis scripturis agat, non enim teneretur esse constans in actione testati, quam intentauit Bart. in dicta l. Clodius col. 1. ff. de acquir. hered. & l. fin. col. 1. C. de codicill. & ibi Angel. & Castrenf. Iason num. 1. vers. 4. limita, Cyn. in dicta l. 1. C. de furt. & ibi Salycet. num. 31. cum aliis per Gabrielem loco citato, num. 10. Ado. Gulielm. de Bened. loco citato num. 72.
- 73 Quod tamen dupliciter sublimitat Gabriel, primò, nisi quis scienter elegisset, vt per Iason. in dicta l. fin. num. 15. C. de codicill. secundò nisi plures, & diuersæ scripturæ essent factæ vno, & eodem tempore ex Alex. in dicta l. fin. col. penult. vers. nec obstat primus, C. de codicill.
- 74 Secundò, limita conclusionem non procedere in ascendentibus, & descendentibus vtriusque sexus, & agnatis vsque ad quartum gradum, in agnatis verò vsque ad tertium, quibus electa vna via, datur singulare variandi priuilegium, vt in 4. par. dicta l. fin. ibi in vers. si quis verò, Iason num. 6. A postill. ad Iacobum, Butrigar. dicta l. fin. vers. limita primò, Gabriel loco citato num. 13. Gulielm. de Bened. loco citato num. 73. vers. 2. fallit, Boer. dicta decif. 33. num. 17.
- 75 Et hæc limitatio primò procedit, quamuis in testamento non esset adiecta clausula codicillaris, quia fortasse codicilli fuerunt ad partem facti, vt voluerit Fulgos. & Alex. in dicta l. fin. Iason ibidem num. 6. Gulielm. de Bened. loco citato num. 73.
- 76 Secundò, procedit etiam, quod personæ, vt supra, & in Textu expressè scienter elegerint vnam, vel aliam causam, Boer. dicta decif. 33. num. 19. Gabriel loco citato num. 14.
- 77 At hoc priuilegium, quod conceditur descendentibus, vt supra, debet intelligi, si verè illi sint filii, non autem si sint adoptiui, vel arrogati, quia non dicuntur verè filij, sed imaginem filiorum habent, l. filio, quem pater, ff. de lib. & posth. & hanc opinionem tenent Angel. in dicta l. fin. Gulielm. de Bened. loco citato num. 73. vers. proniso tamen.
- 79 Sicut respectu agnatorum debet intelligi priuilegium, quando illi sunt de ascendentibus, secus verò si sint transuersales etiam si fratres, & sorores, ita Gloss. in l. fin. in verb. agnationis, quam omnes Doctores sequuntur ibidem Roman. dicto conf. 125. Boer. dicta decif. 33. num. 18. Gabriel. loco citato num. 15. Gulielm. de Bened. loco citato num. 73. vers. præterea quod dictum est. Ratio est, quia transuersa-
- 80 libus non competit querela contra testamentum, l. fratres, C. de iussio. testament. Gulielm. de Bened. vbi supra.
- 81 Pariter dictum priuilegium in talibus

- ascendentibus locum non habere si ab in-
- 82 testato non succederent, veluti si per Statutum à successione exclusi essent, vel essent tales, qui in succedendo ab intestato, non tenerent primum locum, quoniam, fortè alius præcedit in gradu, nam si tales in testamento hæredes instituti semel intentauerint viam testamenti, non possent postea intentare viam codicillorum, & fideicommissi, & è contra, quia illi tales non dicuntur pati damnum, super quo fundatur *dist. l. fin.* sed potius certant de lucro Ludouic. Fulgos. & Alex. in *dist. l. fin.* Gulielm. de Bened. loco citato num. 73. *vers. pariter dictum priuilegium.*
- 83 Hinc per eandem considerationem, Iason in *d. l. fin.* num. 7. disputat quæstionem, an causa pia, quæ in his testamentariis causis gaudet priuilegio liberorum, potiatur etiam huiusmodi priuilegio variandi? Et verius putat, licet relinquat cogitandum, quod ipse ait, quæstio est noua, non frui priuilegio variandi, quia tantummodo illis datur, qui certant de damno vitando, quod non facit Ecclesia,
- 85 quia aliàs Testatori non successisset ab intestato, & Iason. sequitur Gulielm. de Bened. loco cit. num. 73. *vers. & per eandem &c.*
- 86 Tertiò, habet locum inconstantia stante probabili ignorantia, Bart. in *l. serui electione* num. 1. Alex. num. 3. Castrenf. item num. 3. Iason num. 6. Ripa num. 6. & 7. ff. de legat. primo, Gulielm. de Bened. loco cit. num. 72. *vers. primo*, Rota decif. 140. nu. 7. par. 6. recent. de quo dicemus infra.
- 87 Quartò, dic licitam esse inconstantiam in creditoribus, & legatariis, qui propter probabilem incertitudinem possint, postquam viam testati elegerunt contra hæredem scriptum etiam legitimum hæredem conuenire, Gloss. magna in *l. conuersaria*, *vers. si verò detur*, & ibi Bart. num. 5. & 6. ff. de transact. Iason in *d. l. fin.* num. 1. *vers. 3. limita*, & ibi Alex. col. fin. Boer. d. decif. 33. num. 15. Gabriel loco citato num. 17. Gulielm. de Bened. loco citato num. 72.
- 88 Quintò, dic licitam esse inconstantiam, quando Actor in actione intestatæ succubisset per ignorantiam Iudicis, Fulgos. d. l. fin. C. de Codic. Gabriel loco cit. num. 18.
- 89 Quomodumque è contra hoc priuilegium variationis non competeret, quando clarè constat Iudici, quod filio competit via ex testamento, per Textum in *l. filium emancipatum*, ff. de acquir. hæred. Gulielm. de Bened. loco citato num. 73. *vers. similiter tale priuilegium*, vbi dicit, quod sic oportet intelligere dictum Textum in *l. filium emancipatum*.
- 90 Sextò, dic licitam esse inconstantiam, si in primo iudicio actum est ex persona alterius, Alex. d. l. fin. num. 6. C. de Codic. Gabriel loco citato num. 19.
- 91 Septimò, dic licitam esse inconstantiam in eo, qui dixit testamentum validum, demum succubuit, quia potest variare, & redire ad causam intestatam, Afflictus decif. 134.
- Sed redeundo ad principalem conclusionem.
- 92 Primò, dic licitam esse inconstantiam, si per errorem, vel ignorantiam Actor vnam actionem elegerit, Salycet. in *l. 1. num. 15. C. de furt.* Alberic. in *d. l. fin.* nu. 2. vbi Bald. num. 1. C. de Codic. Gabriel loco citato num. 15. Addo Gulielm. de Bened. in *disto cap. Raynucius verb. testamentum* 3. num. 72. Rota in citat. decif. 140. num. 7. par. 6. recent. & in Romana, seu Mutinen. dotis 30. Aprilis 1638. coram Eminentissimo D. meo Panzirolo, post tract. Zacchia de oblig. Camer. decif. 200. num. 10. & 11. secundum modernam impressionem, Merlin. decif. 566. num. 3.
- 93 Quod procedit etiam sine restitutione, in integrum, vt voluit Soccinus in *cap. fin.* num. 35. de libell. oblat. quem cum alijs refert, & sequitur Gabriel loco citato num. 15. *vers. contrarium*, quod etiam est de mente Rotæ citat. decif. 140. num. 3. par. 6. recent.
- 94 Secundò, licita est inconstantia, quando actiones plures non tendunt ad idem, sed ad diuersa, Gloss. in *dist. l. quod in heredem*, §. eligere, gloss. 1. & ibi Bald. & Bart. in summ. ff. de tribut. Salycet. in *dist. l. fin.* num. 15. C. de furt. Gabriel loco cit. concl. 2. num. 16.
- 95 Tertiò licita est inconstantia, quando agitur ad idem, sed ex causa diuersa, quia tunc electione vnius actionis, altera non tollitur, Alberic. in *dist. l. quod in heredem*, §. eligere in fin. ff. de tribut. Castrenf. in *dist. l. edita* num. 11. C. de edend. Bart. Soccinus, Fulgos. Iacobus de Butrigar. & alij à Gabriele relati *dist. conclus. 2. num. 17.* Guttier. pract. quæst. lib. 3. quæst. 59. num. 6. Greg. XV. decif. 270. num. 3. Rota in *dist. Romana*, seu Mutinen. dotis 30. Aprilis 1638. coram Eminentiss. D. meo Panzirolo post dictum tract. Zacch. decif. 200. num. 3. & 5. Merlin. decif. 566. sub num. 2.
- 96 Quod tamen intellige, nisi obstat contrarietas actionis, vt in dicta l. fin. C. de Codic. Gabriel loco citato num. 18.
- 97 Quartò dic, licitam esse inconstantiam, quando agitur contra diuersas personas, quia per electionem vnius actionis alteri non censetur renunciatum, Bart. in *l. 1. §. vnde queritur*, ff. de publ. Aret. in *l. ex duobus* col. 5. ff. de duobus Reir, Purpurat. in *dist. l. edita* num. 214. C. de edend. cum alijs, quos refert, & sequitur Gabr. *dist. conclus. 2. num. 19.*
- 98 Quintò, licita est inconstantia, quando est electa actio præscripta, quia tunc ad aliam, cui non sit præscriptum, datur re-

gressus, Bald. in l. si præsidium, col. 2. C. de adilit. aff. Cremon. singul. 164. Alex. in apessill. ad Bartolum, dicta l. quod in heredem, §. eligere, ff. de tribut. aff. Gabriel loco cit. num. 21.

- 99 Sexto, dic, licitam esse inconstantiam, quando quis agit ex persona alterius, Gilofs. in l. nemo ex his, §. quoties, vers. item quod dixi, ff. de reg. iur. Fab. in §. sed ista Instit.

de aff. Gabriel loco citato num. 21.

- 100 Septimo, dic, licitam esse inconstantiam, quando ex electione actionis non esset alteri ius quæsitum, Salycet. in dicta l. 1. num. 15. C. de furt. Cyn. ibidem Gabr. loco citato num. 22. Addo plures allegatos per Rotam in citata decisione 140. num. 10. par. 6. recent. Merlin. dicta decis. 566. nu. 2.

Q V Æ S T I O XIV.

ARGVMENTVM.

Quando licita sit variatio in executiuis.

S Y M M A R I V M.

- 1 Variatio in executiuis est licita.
 - 2 De principali ad fideiussorem de una re ad aliam de persona ad rem, & de contra ctiam lite pendente, & quamvis uno modo facta sit executio.
 - 3 In executiuis donec sequatur satisfactio, potest creditor variare Iudicem, iudicium, & executionem, & de ratione.
 - 4 Actor in executiuis potest diversas vias coram diuersis Iudicibus intentare.
 - 5 Litis pendentia in executiuis opponi an possit.
 - 6 Concilium Tridentinum mandans primas instantias fieri coram Ordinario non habet locum in causis executiuis.
 - 7 Instantia non datur in causis executiuis.
 - 8 Facultates Auditoris Camera an fuerint moderate per Concilium Tridentinum.
 - 9 Auditor Camere in causis firmatis obligatione Camerali cognoscit primam instantiam etiam post Concilium Tridentinum.
 - 10 Auditor Camere in causis ordinarijs procedere non potest in prima instantia.
 - 11 Imperatori, nec cuiquam licet quidquam agere contra Regulas Apostolicas.
 - 12 Creditor vigore obligationis Cameralis potest inconstans una via electa aliam aggredi.
 - 13 Obligatio Cameralis operatur, quod ordo non sit attendendus, & quod fiat prapositionatio de causa ad causam, & de una causa ad seipsam.
 - 14 Executio potest variari de una re ad aliam, ubi agitur vigore obligationis Cameralis.
 - 15 Creditor capto uno pignore in causam indicatam non potest inconstans eo dimisso ad aliud se conuertere.
 - 16 In executiuis licitum est variare, & facere plures executiones reales.
 - 17 Creditor in executiuis capto debitore potest petere se immitti in bonis.
 - 18 Et immisus in possessionem bonorum potest inflare pro captura debitoris.
- De Inconstantia in Iudicijs.

- 19 Creditor, cui competit via executiva post obtentam immisionem in Saluiano potest petere mandatum contra debitorem.
- 20 Creditor in executiuis potest variare relictio principali ad fideiussorem.
- 21 Creditor habens pignus pro sua securitate potest super alijs bonis executionem facere.
- 22 Creditor habens pignus, & fideiussorem si inconstans restituat pignus debitori, ut illud vendere possit, sibi non praeiudicat quin valeat conuenire fideiussorem.
- 23 Quid si obligatio fideiussoris restricta sit ad id quod minus ex pignore redigatur.
- 24 Creditor habens bona sequestrata, adhuc potest petere debitum, & pro eo ad executionem procedere.
- 25 Sequestrator non dicitur de credito satisfactus per sequestrum.
- 26 Actor in executiuis renuncians vie primo loco intentate eo facilius potest ad aliam variare.
- 27 Creditor satisfactus per priorem viam electam non potest inconstans ad aliam se conuertere.
- 28 Consumpta executione per adiudicationem, & traditionem bonorum creditor, dicitur plene satisfactus.
- 29 Creditor per immisionem vigore Saluiani non dicitur plene satisfactus, & de ratione.
- 30 Creditor quando dicitur plene satisfactus per substationem, & deliberationem pignoris.
- 31 Deliberatio, & adiudicatio pignoris non importat illius additionem, nisi sequatur traditio possessionis.
- 32 Creditori in executiuis an, & quando competat variatio Reo componente.
- 33 Executiones plures eodem tempore creditor facere non potest.
- 34 Executiones contrarias etiam in executiuis facere non potest creditor, nec actiones contrarias intentare.

TRIPLICITER potest hæc quæstio considerari, vel quando Actor, qui habet plures vias executivas, vult esse inconstans variando siue coram eodem, siue coram alio Iudice, vel quando cæpit agere via ordinaria, ab ea vult transire ad executivam, vel quando ab executiva via vult transire ad ordinariam.

- Et quoad primam partem quæstionis dicendum est, licitam esse inconstantiam in eo, cui ad idem plures competunt viæ executivæ, nam electa vna, alteri non censetur renunciatio, Bartol. in l. Consentaneum in prima quæst. C. quomodo, & quando Index, Bald. in l. qui legati, C. vi in posses. legat. Iason. in l. i. col. 6. ff. si quis iudicem non obtinet. idem Bald. in l. fin. §. Sed cum Scio, vers. ultimo quæro, ff. si certum petatur, & in l. ignorare, in fin. C. de testam. milit. Bened. de Plumb. in repet. l. nemo carcerem, col. 2. C. ex act. tribut. lib. 10. Angel. Castren. Abb. Archid. Alex. & alij, quos longa series numerat Gabr. de alij. conclus. 4. num. 9. addo Gallef. de obligat. Camer. quæst. 11. num. 2. Scacc. de appellat. quæst. 17. limit. 9. num. 45. vers. Comparatur, circa modo. Caputaquen. decis. 50. num. 5. par. 1. Caroc. de sequestr. par. 3. quæst. 17. num. 27. Lancellott. de attent. lit. pend. par. 2. cap. 4. 2. limit. num. 50. & 76. Borgnin. decis. 1. nu. 15. par. 1. Iason. conf. 9. num. 41. & conf. 28. num. 8. vol. 1. Rota latè decis. 161. num. 4. par. 6. in recent. vbi quod licita est variatio de principali ad fideiusforem, de vna re ad aliam, & de persona ad rem, etiam lite pendente, & etiam si vno modo facta sit executio, eadem Rota in Ciuitatis-Castelli Spoli 7. Maij 1638. & 10. Maij 1641. coram Ghilierio decis. 197. num. 4. & 198. num. 2. post tract. Zacchia de obligat. Camer. secundùm modernam impressionem, Surd. decis. 44. num. 17. & 18. latissimè Argel. de legit. contradic. quæst. 3. art. 1. nu. 11. Cyritic. contron. 318. num. 43. & seq. decis. Bonon. 107. num. 25. & ibi Addit. vers. aut verò prius, Monter. ad Statut. Bonon. tit. de percept. fact. in confes. §. quo termino, vers. & quod vna via, Petrus Pech. de iur. sist. cap. 4. num. 15. Afín. de execut. §. 4. cap. 69. num. 31. Gaspar Anton. Thef. quæst. 7. nu. 1. Borell. in sum. decis. tit. 32. num. 244. Fenzon. ad Statut. Urbis cap. 193. num. 32. Posth. de subast. in pest. 27. num. 26. Ridolphin. in praxi par. 1. cap. 1. num. 127. Rota decis. 122. num. 15. & 16. par. 6. recent. Fabr. in eodem lib. 7. tit. 120. diffin. 4. Duran. decis. 60. nu. 45. Rota decis. 343. num. 22. par. 10. recent. vbi
- 3 quod vsquequo probetur plenè satisfactum creditorem, etiam post executionem, seu immisionem, aut asscuracionem super vna re factam possit variari, & Iudicem, & iudicium, & remedium,

& capturam personæ.

Ratio est quia in executiis merita, causæ non discutiuntur, sed agitur de credito liquido, & confessato omni exceptione iuris carente, & ideo Actor potest variare, donec realem executionem consequatur, cum omnia remedia executiva tendant ad vnum finem, & alternim ab altero non impediatur, ratione præiudicii ex diuersis sententiis resistentis, Rota diff. decis. 161. num. 5. Coll. de remed. subsid. remed. 25. num. 9. Rota in Romana Censur 21. Maij 1634. coram Merlino, post Zaccb. secundùm modernam impress. decis. 163. num. 3.

- 4 Quæ conclusio habet locum, etiam quod Actor intenter diuersas vias executivas coram diuersis Iudicibus, Iason. in l. nulli prorsus, col. fin. C. de iudic. Gallef. de oblig. Camer. quæst. 11. num. 2. Becc. conf. 17. num. 3. Cenc. de Cens. par. 2. cap. 2. quæst. 5. art. 6. num. 32. Zaccb. ad Gallef. d. quæst. 11. num. 28. secundùm modernam impress. Scacc. de appellat. lib. 3. cap. 2. quæst. 17. limit. 9. num. 45. Carleual. de iudic. lib. 1. tit. 2. diffinit. 2. num. 16.
- 5 In executiis enim non potest opponi de litis pendencia, Nenizan. conf. 4. nu. 12. Becc. dicto conf. 17. nu. 3. Mandos. de inhih. quæst. 121. num. 6. Lancellott. de attent. par. 2. cap. 4. limit. 2. nu. 50. & 76. & liqui. 15. nu. 4. Scacc. loco cit. num. 45. vers. Et quod in executiis, Felician. de censib. par. 1. lib. 3. cap. 2. num. 9. in fin. Neque in ijs datur instantia, Bartol. in l. litibus, C. de Agricol. & censit. lib. 11. Surd. conf. 542. nu. 11. & 12. Sarnen. reg. de annali quæst. 44. Put. decis. 220. lib. 2. in antiqu. quamvis plures Doctores contrarium tenentes referat Afín. in sua praxi civil. cap. 3. num. 37. vers. Contrarium verò.
- 6 Et propterea alias dicebam dispositionem Concilij Tridentini sefs. 24. cap. 20. de reformat. de primis instantiis coram locorum Ordinariis proponendis non habere locum in causis executiis, in quibus non datur instantia, Iason. conf. 9. num. 43. lib. 1. Garz. de Benef. 6. par. cap. 3. num. 6. Barbof. de potest. Episc. par. 3. allegat. 31. num. 18. vers. Nam Concilium, qui in appendice inuehit contra Salgad. dum in tractatu à S. Congr. Indiciis verito de suppl. ad Sanctissimum, tenet per dispositionem S. Concilij dicto
- 8 cap. 20. esse moderatas facultates A. Cam. itaut ipse non possit cognoscere de quacunque causa in prima instantia, dicitque se mirari, quod vnus Presbyter licet Sedis Apostolicæ, & suorum Officialium, auctoritatem immuere studeat, sed verque suo labitur errore; Nam Salgad. maximo errore labitur, si putat, Concilium derogasse facultatibus A. C. in causis executiis, & obligatione Camerali vallatis,
- 9 esse enim eius auctoritatem præseruatam in executiis causis obligatione Camerali

firmatis, voluere omnes Doctores quotquot scripsere post publicationem Concilij Tridentini, inter quos Flores de Mena *var. lib. 1. quæst. 12. sub num. 49.* Gratian. *discept. 118. ad fin. Ricc. in prax. aur. resol. 342. par. 2. secundum nou. impress.* Nouar. *singul. iuris canon. conclus. 54. num. 5.* Narbon. *l. 50. gloss. 1. num. 139.* Barbof. *de potest. Episc. allegat. 31. num. 16. & in Append. num. 19. & ad Concilium Tridentinum dicto cap. 20. nu. 5.* Ciarlin. *trouuerf. lib. 2. cap. 125. num. 93.* & expresse patet in Bulla facultatum per Paulum Quintum Aud. Cam. concessarum sub die 1. Octobris anni 1616. in Bullar. nou. in ordine 28.

Si verò putat Barbof. in causis ordinariis, & in quibus datur instantia Concilium non derogasse facultatibus A. Cam. & ipse quoque labitur errore, quia Concilium in ordinariis causis, in quibus datur instantia substituit omnino priuilegium A. Cam. Ricc. *in prax. aur. resol. 126. d. par. 2. & in decif. 271. & 273. num. 3. par. 4.* Flores de Mena *d. cap. 12. num. 8.* Ciarlin. *d. cap. 125. num. 17.* Sed certè Barbof. tanquam vir doctus non est huius opinionis, ipse enim contrarium censuit tum in tractatu de *Episcop. allegat. 81. num. 3.* & ad Concilium dicto cap. 20. num. 4. & in tractatu *iuris vniuersi cap. 11. num. 119. lib. 1.* & benè disputato articulo se declarat in *praxi exigendi pens. par. 1. quæst. 6. num. 2. 8. & 9.*

Remanet ergo solus Salgadus in suo ceruicali errore, dum enim nimium Regiam, & secularem potestatem augere, Ecclesiasticamque comminuere ausus est, nec fe virum doctum, nec fe pium ostendit. Non enim licet Imperatori, vel cuiuspiam pietatem custodienti, quicquam quod Apostolicis regulis obuiet, agere cap. *Non licet distict. 10. quæ verba sunt Symmaci Papæ in 6. Synod. Roman.*

Amplia primò, tanto magis, si Actor agat vigore obligationis Cameralis, tunc enim creditor potest pro suo arbitrio esse inconstans, nam vna via electa potest aliam aggredi, & rursus redire ad semel dimissam, Paris. *conf. 103. num. 3. vol. 3.* Surd. *d. decif. 44. nu. 17 & 18.* vbi quod licet hæc ampliatio aliquibus dura possit videri.

Parisius enim nihil allegat, nihilominus confirmatur ex eo, quod vbi instrumentum est Camerale, non attenditur ordo, sed fit præpositeratio de causa ad causam, & vnius causæ ad seipsam, Soccin. *conf. 24. num. 48. lib. 1.* Cephal. *conf. 439. nu. 24.* Surd. *cit. decif. 44. num. 18.* Ridolphin. *dicto cap. 1. nu. 127.* & hanc opinionem tenuit Rota, vt per Seraphin. *decif. 1107.* & per *decif. 161. num. 4. par. 6. recent. & decif. 163. num. 5. post Zacch. de oblig. Camer. secundum modernam impressionem & decif. 197. num. 4.*

& 198. num. 2. in eodem tract.

Amplia secundò, etiam si in vna res facta sit executio, lason. *in l. 1. num. 23. ff. si quis iudicem. non obtemperet. Bald. in l. qui legati, in princip. C. vt in poss. legat. Alex. ad Bartol. in l. nemo carcerem nu. 16. C. de exat. tribus. bellè hos referens Gratian. *discept. 593. num. 9.* Rota in dicta decif. 163. num. 24. & 5. post dict. tract. Zacch. Scacc. de appellat. dicta quæst. 17. limit. 9. num. 45. vers. Etsi iam vno modo &c.*

Licet enim capto vno pignore in causa iudicati non liceat creditori illo dimisso ad aliud se conuertere, l. d. Dino Pio, §. in venditione, & §. si pignora, ff. de re iudic. Casin. ad consuet. Burgund. rub. 5. §. 2. n. 21. Sola ad decret. Saband. lib. 3. tit. 37. gloss. 3. nu. 23. Gilian. ad Statut. Pcrus. in verb. executio n. 11. cum alijs per Posth. de subhaft. inspect. 27. num. 1. de qua quæstione videbimus infra.

In executiis tamen licitum est variare, & facere plures executiones reales, Gilian. & Posth. loco citato, Antonell. consil. 89. Rota decif. 125. num. 7. post eundem Gilian.

Et propterea inseritur, quod si debitor capius sit pro debito, & adhuc non soluat, potest creditor petere, se immitti in possessionem bonorum, & è contra, si faciat immitti in possessionem bonorum,

potest instare pro captura, vt resoluit Rota in dicta decif. 163. num. 3. & in dicta Romana Pecuniaria de Ruspulis penes Marches. par. 1. fol. 1217. in Romana Pecuniaria penes eundem Marches. par. 1. fol. 874. latè Posth. d. tract. de subhaft. inspect. 27. num. 19. & 20. & in dicta decif. 161. par. 6. recent. vbi fuit resolutum

post intentatum Saliniani actionem, & obtentum in eo iudicio posse creditorem petere mandatum executiuum contra

bona hæreditaria debitoris; vel relicto principali variare ad fideiussorem, Surd. dicto conf. 542. num. 13. sicuti, si creditor

pro sua securitate pignus habeat, potest tamen inconstans super alijs bonis executionem facere, l. 4. §. ex conuentione, vbi Castren. num. 32. ff. de re iudic. Rota in dicta Romana Pecuniaria penes Marches. d. par. 2. fol. 874. & post Mangil. de subhaft. decif. 1. num. 2. Posth. loco cit. num. 29. vbi quod si

creditor habeat pignus, & fideiussorem, si inconstans restituat pignus debitori, vt illud vendere possit, sibi non præiudicat, quin ipsum fideiussorem conuenire valeat Mangil. de subhaft. quæst. 62. num. 11. & 12.

nisi obligatio fideiussoris sit restricta ad id, quod minus ex pignore redigatur, Mangil. dicta quæst. 62. num. 13. Posth. loco cit.

Pariter licet creditor habeat bona sequestrata, adhuc tamen, quod sibi debetur, petere potest, & ad executionem

procedere, quia per sequestrum non dicitur sequestrator de credito satisfactus,

Afin. de execut. §. 7. cap. 268. num. 10. Rota dicta decif. 122. num. 18. par. 6. recent. Posth. ubi supra num. 32.

- 26 Amplia tertiò, multò magis, si Actor renunciaverit vix primo loco intentata, Alb. conf. 9. num. 27. Perou. conf. 38. num. 16. vol. 3. Rota Bononien. d. decif. 107. num. 22. & 36.

- 27 Limitatamen primò dict. conclusionem vt non habeat locum inconstantia, quando per priorem viam electam est creditori plenè satisfactum, Cenc. de cens. q. 95. n. 3. secundum modernam impress. Rota Bonon. dicta decif. 107. num. 36. vers. Vel quia ex illo remedio intentato, Rota Romana d. dec. 163. nu. 4. post dictum tract. Zacch. idem Zacch. dicto tract. quæst. 11. nu. 10. Rota d. decif. 161. num. 24. par. 6. recent.

- 28 Tunc autem dicitur plenè satisfactum creditori, quando est consumpta executio, mediante adiudicatione bonorum, traditione, & liberatione, Rota d. dec. 163. nu. 4. & propterea Rota in dicta decif. 161. 29 dixit, non censeri plenè satisfactum creditori per inmissionem vigore Saluiani in tenutam bonorum debitoris, quia, debet satisfieri de fructibus quolibet anno percipiendis, & ideo licitam fuisse variationem.

- Cauendum est ergo à decisione Consilij Neapolitani, de qua per Capic. decif. 33. & Senatus Pedemontani, de qua per Gaspar. Anton. Thesaur. questionum forens. lib. 1. quæst. 7. & Senatus Gratianopolit. de qua per Guidopap. decif. 348. volentium non admitti inconstantiam, & variationem in creditore, qui capto pignore ad illius subhastationem, & deliberationem processit, quasi res destinata esse integra, vt dicit idem Gaspar Anton. loco cit. num. 6. vers. Cum iste casus, quem sequitur Costa de re integra distict. 56. num. 2. & melius de ratione rata quæst. 228. num. 1. & 2. quia vt plenè dicatur satisfactum creditori, itaut cesset in eo inconstantia, non solum requiritur subhastatio, & deliberatio, sed

traditio bonorum, & liberatio debitoris, vt latè Rota Bononien. d. decif. 107. num. 24. 28. & 38. & melius Rota Romana dicta decif. 163. num. 4. post Zacch. de oblig. Camer. 31 Non enim dicitur pignus additum per solum deliberationem, & adiudicationem nisi sequatur possessionis traditio, optimè Giurb. decif. 64. à num. 5. per tot. Posth. de subhast. inspect. 13. num. 56.

- 32 Secundò, limitatur conclusio, vt cesset inconstantia si reus non sit contumax, tunc enim in executiuis licita videtur variatio, quando reus est contumax, secus si comparuit, vt voluit Alexan. ad Bartol. in dicta l. consentaneum, C. quomodo, & quando Iudex, Rota Bononien. d. decif. 107. nu. 30. & Rota Roman. decif. 56. post tract. Zacch. de oblig. Camer. num. 10. & innuit Rota dicta decif. 161. num. 4.

Sed contrariam sententiam tenet Rota Bononien. dicta decif. 107. num. 36. cui opinioni libenter adhæreo, quando sumus in pluribus actionibus, seu vijs executiuis, nam auctoritates in contrarium allegatæ procedunt, quando intentatum est iudicium ordinarium ab actore, qui demum inconstans, vult executiue agere, tunc, si reus sit contumax, illi permittitur inconstantia, secus si comparuit, & litem est contestatus, at, quando agitur de remedijs executiuis, non est facienda differentia inter reum contumacem, & comparentem.

- 33 Tertiò limita, vt non liceat inconstantia quando vno, & eodem tempore vellet plures executiones creditor facere, nam debet ad eas ordine successu deuenire, Marcles. de commiss. par. 3. de commiss. ad cefs. bonor. §. 1. num. 33. Posth. dicta inspect. 27. num. 24. Gabr. dicta conclus. 4. num. 12. 34 Limita quartò, vt cesset inconstantia, quando in executionibus, siue variatione actionis reperiretur repugnantia, & contrarietas, ne detur inconstantia inconstantia, Bursatt. conf. 428. num. 33. ad fin. Costa de remed. subsid. remed. 25. num. 9.

Q V Æ S T I O XV.

ARGVMENTVM.

An qui intentauit iudicium Ordinarium possit inconstans conuolare ad executiuum.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinarium iudicium intentans an, & quando possit inconstans eo relicto ad executiuum migrare, & num. 8. & 14.
2 Petitiorum intentatum an, & quando liceat

suspendere, & ad possessorium transire, & num. 17.

- 3 Remedijs pluribus competentibus vno intentato, an, & quando censetur alteri renunciatum, & num. 13.
4 Electio vnius via, quando non tollat alteram.

- 5 Renunciatio est stricti iuris, & non comprehendit, quæ in ea non exprimuntur.
- 6 Renunciatio iuris sui in dubio non presumitur.
- 7 Via executiua tacita renunciatio an suffragatur, & num. 21.
- 9 Via quam elegisti tibi potest.
- 10 Añor in potestate esse non debet iudicium semel captum eludere.
- 11 Iudicium solemniter inchoatum per sententiam solemniter est finiendum.
- 12 Testator habens facultatem conficiendi testamentum nuncuparium, si in scriptis inualidè testetur, non sublinetur testamentum tanquam nuncuparium.
- 13 Eligens unum ex pluribus remedijs sibi competentibus, non habet recursum ad aliud.
- 15 Fructum quis non debet consequi ex eo, quod nixus est impugnare.
- 16 Litem quis non presumitur instituisse aduersus eum, cum quo inaniter agit.
- 19 Via ordinaria est contraria via executiua.
- 20 Electio actionis ordinaria importat quasinovationem inter debitorem, & creditorem.
- 22 Añor præueniens à reo in iudicio ordinario illique consentiens, non potest amplius conuolare ad viam executiuam.
- 23 Nullitas instrumenti, vel contractus intentata à reo non impedit añori quin possit illius executionem petere.
- 24 Añor intentans nullitatem, vel rescissionem contractus, an possit inconstans hoc iudicio pendente petere illius executionem.
- 25 Pendente lite ordinaria super contractione instrumenti, potest executione agi pro illius obseruantia.
- 26 Obseruantiam instrumenti petens videtur renunciare iudicio intentato super illius nullitate.
- 27 Reo præueniente super nullitate, vel rescissione contractus, an liceat añori agere executione.
- 28 Añor post intentatum iudicium Ordinarium lite adhuc non contestata potest ad executiuam reuertere.
- 29 Añor intentans actionem ordinariam, & protestans, quod per illam non intendit sibi præiudicare, vel renunciare via executiua, conuolare potest ad iudicium executiuum.
- 30 Reo contumace in iudicio ordinario potest añor transire ad iudicium executiuum.
- 31 Quid si contumacia proueniat ex parte Iudicis.
- 32 Añor renuncians iudicio ordinario per ipsum intentato, & resciciens expensas reo, potest conuolare ad iudicium executiuum.
- 33 Añor, qui per iudicium ordinarium intentatum non potest integrè consequi suum creditum, licita est variatio ad viam executiuam.
- 34 Humanitas infla penitudinis nemini est auferenda.
- 35 Via ordinaria præambula ad executiuam intentata sine ulla protestatione, non præiudicat regressum ad viam executiuam.
- 36 Petens declarari aliquem esse heredem, vel impletam esse conditionem instrumenti, ut contra eum, vel ex eo agere possit sine ulla protestatione, non sibi præiudicat quo ad viam executiuam.
- 37 Liquidatio instrumenti quomodo peti debeat.
- 38 Appellatio datur ab interlocutoria super liquidatione instrumenti.
- 39 Creditor coactus à Iudice ad agendum via ordinaria, & illi non expresse consentiens potest conuolare ad viam executiuam.
- 40 Iudicem incipere iudicium añore non consentiente difficile est.
- 41 Creditor agens hypothecaria contra tertium possessorum, non prohibetur agere executione contra personam debitoris.
- 42 Creditor eligens viam obstagij, & petens fideiussores de iudicio sisti potest, mutato consilio petere executionem in bonis debitoris.
- 43 Pactum quod creditori liceat variare de vna via ad aliam, operatur quod creditor intentans viam ordinariam possit variare ad viam executiuam.
- 44 Clausula quod creditor de vna via ad aliam variare possit, hodie de stylo Notariorum apponitur in instrumentis.
- 45 Obligatio Cameralis continet clausulam quod creditor possit variare de vna via ad aliam.
- 46 Via ordinaria intentata non impedit iudicium executiuum ex diuersa causa.
- 47 Fructus census maturati post intentatum iudicium ordinarium peti possunt executione.
- 48 Obligationis Cameralis notitia superueniens post intentatum iudicium ordinarium operatur, quod liceat transire ad viam executiuam.

IN hac quæstione non conueniunt inter se Doctores, nam licetiam esse inconstantiam posse in Añorem à via ordinaria ad executiuam transire, tenet Rebuff. ad Constit. Gallic. de litter. oblig. art. 2. Gloss. 1. num. 21. securus Romanum conf. 133. qui tamen contrarium tenet, vt videre est, & notat Coler. de process. execut. par. 3. cap. 5. num. 41. & art. 6. Gloss. 5. Suarez de Paz in praxi 4. par. primi tom. cap. 2. num. 2. latè Azuced. lib. 4. tit. 21. leg. 1. num. 150. Felician. de censib. lib. 3. cap. 2. num. 9. Maggon. decis. Lucen. 52. num. 22. Lancell. de attent. par. 2. cap. 4. limit. 30. num. 6. & seqq. vbi dicit, articulum non esse expeditum, & Rotam secundum casum contingentiam variasse.

2 Confirmant hanc opinionem, primò,

quia sicuti licet petitorium prius intentatum suspendere, & ad possessorium deuenire, Clem. vnic. de caus. posses. & propriet. Caputaq. decif. 323. par. 2. Rota decif. 80. num. 6. post tract. Viuiiani de iurepatr. & passim, ut decif. 15. num. 3. post tract. Statil. de Saluian. Greg. XV. decif. 307. nu. 19. Sic quoque isto casu licebit ad viam executiuam accedere, relicta via ordinaria, Azeued. loco cit. num. 150. Coler. de process. execut. par. 3. cap. 5. num. 41. vers. Quamuis, Guttier. pract. questionum, quæst. 39. num. 1. lib. 3.

3 Secundò, quia per electionem vnus remedij ex pluribus non intelligitur renunciatum alijs, Bald. in l. fin. num. 7. C. de edit. Din. Adr. toll. Dec. conf. 460. num. 7. Coler. loco cit. num. 44.

4 Tertiò, quia via ordinaria, & via executiua sunt diuersæ, & non contrariæ, cum tendant ad eundem finem, & donec sit satisfactum creditori, eligere potest viam, per quam magis sibi sit consultum, ideò per electionem vnus altera non tollitur iuxta ea, quæ tradunt Alex. Ias. Rip. in l. naturaliter, §. Nihil commune, ff. de acquir. posses. l. cum queritur, ff. de except. rei iudic. Dec. d. conf. 460. num. 6. Suarez de Paz in praxi 4. par. tom. 1. cap. 3. num. 31. vers. Nihilominus tamen opus positum, Gutierrez loco cit. num. 2.

5 Quia renunciatio est stricti iuris, & in ea non veniunt, nisi quæ exprimuntur, Calder. conf. 5. tit. de prebend. & in dubio

6 non præsumitur quæ iuri suo renunciare, cap. super eo de renunc. Baldus in l. 1. not. 1. C. de edit. Din. Adr. toll. Dec. d. conf. 460. num. 6.

7 Sed, qui intentauit viam ordinariam, non videtur expressè consentire viæ ordinariæ, & renunciare executiua, sed solummodo tacitè, quod non sufficit, vt in specie ratiocinatur idem Suarez de Paz. d. cap. 3. num. 3. vers. Et hæc opinio probatur ex eo, &c.

8 Contrariam opinionem, nempe illicitam esse inconstantiam in eo, qui intentauit viam ordinariam, vt non possit ad viam executiuam conuolare, Clem. sepè de verb. signif. Roman. conf. 133. Ias. in l. 2. ff. à quib. appell. non lic. num. 4. Maranta in specul. par. 6. in 3. sect. num. 14. & disput. 6. nu. 24. Lancell. de attent. par. 2. limit. 3. cap. 4. num. 80. Borgnin. qui plures decif. 1. nu. 16. par. 1. Burgos. de Paz. conf. 19. num. 7. Valasc. consul. 83. num. 9. Guttier. pract. questionum, lib. 3. quæst. 39. Monter. decif. Aragon. 22. Mastrill. decif. 157. num. 1. qui alios Ruginell. de appell. §. 2. cap. 3. verb. Cameralis obligatio, nu. 163. Scac. de appell. lib. 3. cap. 2. quæst. 17. limit. 9. nu. 45. Marchef. de commiss. appell. à Camer. oblig. cap. 16. num. 20. vers. Neque denegatur, Gonzal. reg. 8. Glof. 6. num. 192. Marefcott. var. lib. 1. cap. 38. n. 4. Nouar. de dat. in solut. sect. 2. quæst. 9. num. 6.

Castren. conf. 78. vol. 1. Dec. conf. 146. n. 6. Capyc. decif. 119. Parlad. lib. 2. rer. quotid. cap. fin. par. 5. §. 11. num. 20. alios Giurb. decif. 55. num. 18. Cenc. de censib. quæst. 95. num. 28. vbi ita tenendum censet reprobatò Feliciano loco ex aduerso citato, Gallef. de oblig. Camer. quæst. 11. & ibi Zacch. nu. 12. & hanc opinionem tenuit Rota Romana, vt per Cæsar. de Grafs. decif. 2. num. 2. de sent. excomm. & decif. 227. num. 7. par. 3. lib. 2. diuers. & 551. nu. 5. lib. 3. par. 2. & decif. 68. num. 1. & 132. num. 4. 163. num. 2. & 200. num. 1. post tract. Zacchiæ de oblig. Camer. secund. non impress. & Buratt. decif. 208. & ibi Addent. num. 9. Maufon. de caus. executiu. ampliat. 19. num. 7. Rota decif. 67. n. 5. par. 9. tom. 1. recent. & decif. 153. par. 11. recent. num. 2. latè Carleual. de iudicijs, tom. 2. disp. 14. num. 2.

Probant primò, quia, qui semel assumpsit ordinarij iudicij telam, cogitur in ea perseruare donec determinetur causa, Bald. in l. 1. num. 1. in fin. C. de execut. rei iudic. per Authen. qui semel, C. Quomod. & quand. Index, de quo diximus supra, habet siquidem locum illud vulgatum, viam, quam elegisti, tibi pateat, l. si mulier, 21. §. fin. ff. quod met. caus. cap. Exhibita, in fin. vbi etiam Abb. extr. de iudic.

10 Secundò, quia non debet esse in potestate Actoris, iudicium semel captum, eludere argum. l. si quis rem, & l. ne in potestate, ff. de arbit. l. si quis id, quod §. 1. de iurisd. omn. Iudic. l. si Prætor, 75. de iudic. Rota dista decif. 153. par. 11. recent. num. 4.

11 Tertiò, quia iudicium, quod solemniter inchoamus, idem etiam solemniter per sententiam est finiendum, Glofs. singul. in l. proinde, §. Interdum, verb. estimari, in fin. ff. ad l. Aquil. & ita per illam, Glofs. tenet Francisc. Curt. in addit. ad Alex. l. vinum, 22. ff. si cert. pet. Gutierrez dista quæst. 39. num. 3.

12 Ad quod facit illud Bartoli de Testante, qui poterat testari sine solemnitate, faciendo testamentum nuncupatiuum, si eligat viam in scriptis testandi, & non valet, quod actum est in vim testamenti solemnitis, non valebit etiam in vim testamenti nuncupatiui, vt in l. fin. nu. 3. ff. de iur. codicill. cum hoc casu locum sibi vendicet regula; Quod potui, nolui, quod volui adimplere nequini, l. multum, C. Si quis alteri, vel sibi, Coler. disto cap. 5. par. 3. n. 39.

13 Quartò, quia, cui plura remedia competunt, ei vnum eligenti, non datur recursus ad aliud, l. quod in hærede, §. eligere, ff. de tribut. act. Lennfilius, 76. §. Varijs de legat. 2. l. item ex his, 43. §. Quoties, de reg. iur. Coler. loco cit. num. 40.

14 Ad concordiam putant nonnulli posse hæcè opinionem reduci, vt prima procedat, quando Reus in iudicio ordinario non

non contradicit creditori, sed offert se potius soluere id, quod realiter apparebit deberi.

Secunda verò, quando Reus in proposta via ordinaria contradixit, & petijt absolui, & excludi Actorem, tunc enim nimirum si non possit opponere de pendentia 15 iis liris ordinariè intentatæ, dum ad executionem creditor redit ex iuris regula, quæ se habet, quod non debet quis fructum consequi ex eo, quod nixus est impugnare, sic in terminis distinguit Osasco decif. 54. nu. fin. limit. 1. Azucud. diff. lib. 4. tit. 21. leg. 1. n. 152. vers. Inter has tamen, &c. qui dicit hoc casu nec esse reficiendas expensas Reo per Actorem inconstantem, quia tunc ei licet variare, & nu. 153. subiungit, hanc concordiam colligere ex Gloss. in d. Clem. Sæpè in verb. partibus, de verb. signif. & ex dictis per Roman. dicto conf. 133. addo Ego Borgnium d. decif. 1. nu. 16. vers. Secus lite non contestata, & impugnata per Reum, Mastrill. dicta decif. 157. num. 2. Guttier. dicto cap. 39. num. 4.

Non est recedendum ab hac secunda opinione, quam, ut vides, communiori calculo recipiunt Doctores, & præsertim Rota Romana in citat. Decisionibus.

Non obstant in contrarium allegata; & primò, quod à petitorio possit transiri ad 16 possessorium, quia hoc est speciale fauore videlicet personarum spoliatarum, & in odium spoliantium, Rota decif. 8. in nou. de cas. posses. & propriet. Coler. in terminis, d. cap. 5. num. 41. vers. Sed illud etiam, Guttier. d. cap. 39. num. 26. qui cum Couar. & Menoch. putat hoc procedere, quando spoliatio contigit post litem contestatam, secus si ante litem contestatam, de quo videbimus infra.

Secundò non obstat, quod per electionem vnus remedijs, si plura conperunt, 17 non censeatur alteri renunciatum; quia regula procedit, vbi per electionem primi remedijs non potest Creditor satisfactionem consequi, secus vbi per primum remedium potest consuli Creditori d. leg. quod in heredem, S. Eligere, ff. de tribus. act. Coler. d. cap. 5. nu. 45. & latius par. 1. cap. 8. num. 48. Atque in dubio non præsumitur, quod Actor per ordinariam actionem non sit consecuturus suum, si modo in lite perseuerauerit vsq. ad finem ex Auth. qui semel, C. Quomodo, & quando Iudex, ex quo enim nemo intelligitur instituisse 18 litem aduersus eum, cum quo inaniter agit, l. nam is nullam, ff. de dol. in iusta l. cum de indebito 25. de probat. ideo cum dici non possit, quod per actionem ordinariam, si ius consequi non possit, necessariò dici debet, quod inconstantia hac uti possit ad credendum consequendum, Coler. loco cit. cap. 5. par. 3. num. 45.

De Inconstantia in Iudicijs.

Tertiò non obstat, quod non simus in actionibus, seu vijs contrarijs, ideo vna 19 electa non censeatur alteri renunciatum; Quia, vltra quod has vias appellat contrarias, Galfes. de oblig. Camer. dicta quæst. 11. num. 4. tunc procedit Regula, quando non est ius quæsitum Reo, ut possit compellere Actorem ad persistendum in ea actione, quam prius intentauit, ut euenit in casu nostro, Galfes. loco supra citato num. 4. Cæsar. de Grats. d. decif. 2. num. 4. Giurb. d. decif. 55. num. 18. Rota d. decif. 161. nu. 9. 20 ibi propter ius parti quæsitum par. 6. recen. & quasi fuerit nouatum in eligendo actionem ordinariam, Guttier. d. quæst. 39. n. 25. qui licet non approbet differentiam inter actionem, & viam iudicij dicens iure non probari, quod in actione detur inconstantia, secus in via: hanc tamen distinctionem assert, & sequitur Marefcott. dicto cap. 38. num. 4. lib. 1.

Quartò non obstat, quod per actionem ordinariam intentatam non videatur re- 21 nunciatum viæ executiue, quod non sufficit, quia imò isto casu sufficit ille tacitus consensus, qui elicitur ex illo actu positiuo intentatæ actionis ordinariæ, ut bene in proposito ratiocinatur, Mastrill. dicta decif. 157. num. 35. vbi distinguit inter consensum Iudicis, & consensum Partis, ut illius expressus requiratur, huius verò tacitus sufficiat.

Deniq. non obstat, quod Rota in articulo isto uariauerit secundum circumstantias casuum teste Lancellotti. de attent. vbi supra. Quia contrarium verius est, ut patet ex decif. 68. num. 2. registr. post Zacch. de de oblig. Camer. vbi declarat decif. Oradini allegat. à Lancell. & ostendit non esse contrariam nostræ conclusioni.

Hicse ergo probaris, remanet firma, conclusio illicitum esse variationem, & 22 inconstantiam à via ordinaria ad executiuam, quam amplia non solum quando Actor ipse proposuit, & intentauit viam ordinariam, sed, quando à Reo præuenus via ordinaria illi consentit, & adheret, ut bene decedit Mastrill. dicta decif. 157. à nu. 4. vsque in finem, vbi latè probat hanc conclusionem.

Quamuis regulare sit, quod iudicium à Reo per præuentionem intentatum con- 23 tra Actorem, qui habet instrumentum executiuum super nullitate instrumenti, vel contractus, non impediat, quin possit Actor executionem petere instrumenti prædicti, Innoc. in cap. cum in iure peritus, de offic. deleg. Angel. in l. 4. §. Condemnatum, ff. de re iudic. cum alijs per Giurb. decif. 100. num. 3. Gratian. discept. 667. n. 17. in fine, Fontanell. de pass. nuptial. clasf. 7. Glossa 2. par. 5. nu. 5. Zacch. ad Galfes. qu. 3. numero 34. Mastrill. decisione 140. num. 22.

Azeued. *dist. l. 1. titulo 21. num. 143.*

- Sicuti & contrario Aſſore petente, & intentante nullitatem contractus, aut illud iudicio rescissionem, poterit inconstans, iudicio nullitatis pendente executionem instrumenti petere, Rebuff. *ad Reg. Constit. tit. de resciss. contract. tit. 1. Gloss. 4. num. 7. & tit. de sent. provis. ad presfat. nu. 132. Borgnin. decif. 19. nu. 58. par. 3. Surd. conf. 183. num. 94. Guttier. de iuram. confirmat. par. 1. cap. 2. d. num. 9. Franc. decif. 373. per totam, cum alijs per Giurb. d. decif. 100. num. 11.*
- 25 Et hoc est, quod dixit Rota in Romana observationis concordia, 23. Iunij 1561. coram Oradino, quod scilicet lite ordinaria pendente super contraventione alicuius instrumenti, non prohibeatur executiui agere ad illius observantiam, quam refert Lancell. *de attent. d. 2. par. cap. 4. limit. 30. num. 13. vel ratione supradicta, vel secundum Rot. in d. decif. 68. post Zacch. de oblig.*
- 26 Camer. quia agendo postea ad observantiam concordia videtur priori iudicio renunciare.
- 27 Quamvis quod Reo præuacante super nullitate, & iniustitia contractus, non liceat Aſſori executiui agere, tenet multis relatis, Cenc. *de censib. quæst. 82. alijs qu. 4. par. 2. cap. 2. art. 1. num. 6. cui videtur adherere Zacch. d. quæst. 3. num. 36. vers. Verum, enim verò in hoc articulo, post Cost. de remed. subsid. 50. nu. 3. Cartar. decif. Genues. 20. per totum.*
- 28 Primò ergo dic, licere Aſſori ad viam executiuam conuolare post intentatum iudicium ordinarium si nondum per Reū lis fuerit contestata, tunc enim posset Aſſor ad viam executiuam reuerti, vtpote re integra ad tradita per Doctores in l. edita, C. de eden. de qua re inferius Guttier. *dist. quæst. 39. num. 6.*
- 29 Secundò limit. conclus. quando Aſſor protestatus est, quod per actionem ordinariam non intendit renunciare viæ executiue aut sibi præiudicare, Alex. *conf. 130. num. 12. vol. 4. Molin. de primog. in addit. ad fin. operis ad cap. 13. num. 31. lib. 3. Burgof. de Paz. conf. 39. num. 24. Azeued. dist. l. 1. tit. 2. num. 145. Guttier. d. quæst. 39. num. 6. Giurb. d. decif. 100. num. 53. Nouar. de dat. in solut. sect. 2. quæst. 9. num. 6. Cenc. de censib. quæst. 95. num. 30. Menoch. de adipisc. remed. 6. num. 11. Zacch. d. quæst. 11. num. 22.*
- 30 Tertiò limita, nisi reus in iudicio ordinario fuisset contumax; Quia Aſſori tunc licita est inconstantia, & variatio de via ordinaria ad executiuam, Io: de Plat. *in l. nemo, vers. 3. colligo, C. de exat. tribut. lib. 10. Gallef. d. quæst. 11. num. 7. Scacc. de appellat. d. quæst. 17. limit. 9. num. 47. Marches. de commiss. appellat. d. cap. 16. nu. 23. Marefcott. par. d. lib. 1. cap. 38. num. 6. & 7. Cenc. de censib. dist. quæst. 95. num. 29. Gra-*

tian. *discept. 593. num. 7. Azeued. loco citato num. 147. Giurb. loco cit. num. 8. Coler. disto cap. 3. num. 47. & 48. Zacch. loco cit. num. 18. Cæsar de Grafs. d. decif. 2. num. 3. Rota in decif. 56. num. 10. post traſt. eiusdem Zacch. de oblig. Camer.*

- 31 Quod habet locum, etiamſi contumacia proueniat ex parte Iudicis, nolentis prouidere secundum Felyn. *in cap. ex tenore, num. 5. de rescript. Guttier. loco cit. n. 9. in fine, Azeued. loco cit. num. 147. in fine.*

- 32 Quartò limita, quando Aſſor expresse renunciat iudicio ordinario intentato, & reo reficit expensas, nam tunc potest conuolare ad viam executiuam, Guttier. *dist. quæst. 39. num. 7. Rebuff. ad Constit. Gallic. to. 1. de litter. obligat. artic. 6. Gloss. 3. num. 7. Suarez de Paz. in prax. 4. par. tom. 1. cap. 1. num. 2. Coler. de process. execut. par. 3. cap. 5. num. 42. Cancer. var. resolut. cap. 17. num. 47. de appellat. Scacc. eodem traſt. lib. 3. cap. 2. quæst. 17. limit. 9. num. 46. Zacch. d. quæst. 11. num. 19. Ceuall. comm. contr. comm. quæst. 815. num. 22. Rota in decif. 200. num. 12. post traſt. Zacch. de obligat. Camer. secundum modernam impress. Addent. *ad decif. Buratt. 208. num. 10. qui tamen non faciunt mentionem de refectione expensarum.**

- 33 Quintò, licita est inconstantia Aſſori, quando per viam ordinariam non effect sibi plenè consultum, quia eo iudicio non potest consequi integrè suum creditum, nam tunc potest variare ad viam executiuam, Coler. *disto traſt. par. 1. cap. 8. num. 47. vsque ad 56. & par. 3. cap. 5. num. 45. Gratian. discept. 118. nu. 53. Giurb. decif. 55. num. 12. Cenc. dist. quæst. 95. num. 30. vers. 3.*
- 34 humanitas enim iuste penititudinis, vt dicit Coler. nemini est auferenda, Rota *decif. 8. num. 2. in nou. de caus. possess. & proptier. cap. si quis libellus 2. quæst. 5. cap. cum cessante, & cap. interposita, de appell. Coler. disto cap. 8. num. 47.*

- 35 Sextò limita, nisi iudicium, vel via ordinaria sit præambula ad executiuam, vt quia executio esset petenda contra heredem, vel contractus esset conditionalis

- 36 petendo declarari heredem, vel implementū conditionis, tunc enim liquidatione facta potest exequi instrumentum non obstante, quod non fuerit facta per Aſſor-

- 37 rem protestatio de sibi in via non præiudicando, Azeued. *dist. l. 1. tit. 2. num. 146. Guttier. disto cap. 39. num. 12. & seqq. vbi*
- 38 tamen dar cautelam Aduocatis ne inſtent interloqui super liquidatione, quia datur appellatio, sed petant executionem Instrumenti, etiam non liquidi, & petant fieri liquidationem sine præiudicio viæ executiue.

- 39 Septimò dic, licitam esse inconstantiam quoties Iudex ipse compelleret creditorem agere via ordinaria, & creditor ipse

non consensisset expressè, sed potiùs sub protestationis contradictione ageret, vel saltem si non consentiret expressè, nam tunc potest conuolare ad viam executiuam, *Gloss. in dista Clem. Sap. in verb. paribus, de verb. signif. quam in hoc commendat Paul. Castren. in l. si conuenerit num. 6. ff. de iurisdict. omn. Iudic. Azueud. loco citato num. 143. Guttier. disto cap. 39. num. 10. Roman. disto conf. 133. Quod tamen Gallef. dista quæst. 11. num. 6. dicit esse difficile,*

40 quod Iudex incipiat iudicium Actore non consentiente, quod etiam ponderat Caroc. de sequest. par. 3. quæst. 17. num. 8. Zacch. dista quæst. 11. num. 20.

Octauò dic, licitam esse inconstantiam quando Actor agit hypothecaria contra

41 tertium possessorem, quia non prohibetur agere executiuè contra personam debitoris, Bart. in dista l. consentaneum, C. quomodo, & quando Iudex, Negus. qui alios de pignor. 8. par. num. 3. in fin. Azueud. loco cit. num. 149. Guttier. disto cap. 39. num. 11. & est Text. in l. prosecutione, ff. de pignor. quem ad hoc propositum ponderat Coler. disto trañ. par. 1. cap. 3. num. 38. vbi latè tenet per

42 plura, quod si creditor eligit viam obstagii, requirendo sibi fideiussores Iudicis officio, vt se sistant certo loco tanquam obides, nihilominus, quod potest mutare consilium, & petere executionem in bonis debitoris.

43 Dic nonò, licitam esse inconstantiam quando in instrumento esset pactum, quod creditori liceat variare de vna via ad aliam, Vrsill. ad Afflic. decis. 320. Cancr. disto cap. 17. num. 45. Seacc. disto cap. 2. quæst. 17. limit. 9. num. 49.

44 Quæ clausula, cum hodie, vel apponatur de stylo Notariorum in instrumentis, vt dicit Coler. disto cap. 3. num. 65. vers. cautela tamen; vel contineatur in obligatione Camerali, Zacch. dista quæst. 13. in princ. Rota decis. 163. nu. 1. post eund. trañ. & decis. 198. num. 2. ibid. difficile erit hodie dari casum, quotiescunque agitur vigore instrumenti, quod non liceat variare.

46 Dic decimò, licitam esse inconstantiam quando agitur ex diuersa causa executiuè, Gabr. de alt. conclus. 2. num. 16. Gregor. XV. decis. 270. num. 3. Rota dista decis. 200. nu. 3. post trañ. Zacch. Cenc. de cens. dista quæst. 95. nu. 30. vers. 4. vbi dixit, quod pro terminis

47 census maturatis post intentatum iudicium ordinarium potest agere Actor executiuè, quia est diuersa causa, cum sint diuersa debita, & separatae obligationes, ex Rota decis. 243. nu. 2. post trañ. eiusd.

48 Dic vndecimò, licitam esse inconstantiam, si post intentatum iudicium ordinarium superueniat notitia instrumenti obligationis Camerali vallati, Rota dista decis. 200. num. 8. 9. & 10.

Q V Æ S T I O XVI.

A R G V M E N T V M.

An liceat Actori inconstanti transire à via executiua ad ordinariam. Et an Actor, qui intentauit petitorium, possit eo suspenso inconstans transire ad possessorium. E quid è conuerso.

S V M M A R I V M.

- 1 Actor intentans viam executiuam potest inconstans transire ad viam ordinariam. Etiam non resectis expensis.
 - 2 Actor intentans petitorium potest inconstans transire ad possessorium.
 - 3 Tam in iudicio adipiscenda, quam reintegranda.
 - 4 Suspendio petitorij fieri an possit pluries, prout etiam an pluries possit ab ea recedi, & num. 19.
 - 5 Signaturæ stylus circa recessum à suspensione petitorij.
 - 6 Petitorium suspendi potest in qualibet instantia.
 - 7 Petitorium suspendi potest tam in causa beneficii, quam in prophana.
- De Inconstantia in Iudicijs.

- 8 Petitorium quando suspendi possit post factas probationes.
- 9 Probationes in dubio presumuntur factæ ad probandam possessionem.
- 10 Petitorium suspendi potest quamuis pars super eo cognosci consenserit.
- 11 Commessione obtenta quod Iudex tam in petitorio, quam in possessorio procedat adhue semel, & pluries suspendi potest petitorium in eadem instantia.
- 12 Petitorium quando suspendi possit post publicatas attestations.
- 13 Petitorij suspensio facta ab vna parte operatur suum effectum etiam quoad aliam.
- 14 Petitorij suspensio secuta proceditur in causa cum eisdem terminis ante suspensionem seruatis.
- 15 Suspendio petitorij suspendit auctoritatem Iu-

- dicis quoad petitorium.
- 16 Sententia lata super petitorio, & possessorio post suspensum petitorium nulla est.
 - 17 Quid si pars non contendit se possidere.
 - 18 Petitorij suspensio calumniosa non est admit-tenda.
 - 19 Suspensio petitorij quando dicatur calumniosa remittitur arbitrio Iudicis.
 - 20 Suspensio petitorij postquam pars permisit in eo causam instrui presumitur calumniosa.
 - 21 Suspensio petitorij post conclusum in causa an, & quando dari possit, & num. seq.
 - 22 Conclusio in causa in tertia instantia dicitur conclusio totius causæ.
 - 23 Suspensio petitorij potest per Iudicem admitti etiam post conclusum in causa.
 - 25 Sententia lata in petitorio an, & quando im-pediatur illius suspensionem.
 - 26 Petitorium trahit ad se possessorium.
 - 27 Suspensio petitorij non admittitur quando agi-tur de Castro, seu Fortalitio difficilis recu-perationis.
 - 28 Domum ubi est irreparabile licet Iudici de facto resistere.
 - 29 Appellatio datur à suspensione petitorij ubi agitur de Castro, vel re difficilis recupera-tionis.
 - 30 Appellatio in iudicio possessorio non admit-titur.
 - 31 Suspensio petitorij datur etiam in Castris, alijsque rebus difficilis recuperationis quan-do partes litigantes sunt sub eodem Do-minio.
 - 32 Quid si petens suspensionem offerat idoneam cautionem de restituendo in casum succum-bentis.
 - 33 Vel quando Castri, ac illius iurisdictionis res-titutio fieri potest sine restitutione Arcis, seu Fortalitij.
 - 34 Suspensio petitorij an, & quando ratione scandali sit deneganda.
 - 35 Suspensio petitorij non admittitur in iudicijs possessorij mixtis.
 - 36 Suspensio petitorij non admittitur in interdicto aque ducendæ.
 - 37 Nec in causa matrimoniali.
 - 38 Suspensio petitorij non admittitur quando pos-sessio habet annexam causam proprietatis, & de ratione.
 - 39 Sententia unica totum negotium terminatur quando possessio habet annexam proprietatis causam.
 - 40 Suspensio petitorij non datur in interdictis, quæ de locis sacris, & religiosis intentantur, ut de mortuo inferendo, de sepulchro ædifi-cando.
 - 41 Suspensio petitorij admittitur in omnibus casibus, in quibus sententia possessorij non parit exceptionem rei iudicata in peti-torio.
 - 42 Suspensio petitorij fieri potest in possessorij mixtis, in quibus requiritur probatio tituli ad iustificandam possessionem.
 - 43 Tituli probatio ad iustificandam possessionem in quibus casibus requiratur.
 - 44 Suspensio petitorij non admittitur quando potest opponi exceptio ferimens possessio-nem.
 - 45 Hypotheca præscribitur spatio decem anno-rum.
 - 46 Renunciatio dominij facta per spoliatum post passum spoliū non perimit possessionem, & de ratione.
 - 47 Renunciatio dominij facta per spoliatum præ-sumitur metu facta.
 - 48 Renunciatio spontanea dominij obstat spoliato in iudicio recuperanda.
 - 49 Spoliatus, qui ante spoliū constituerat Procura-torem ad renunciandum, non est resiti-tuendus.
 - 50 Spoliatus, qui coram competenti Iudice post passum spoliū dominio renuntiavit, non est restituendus ante omnia.
 - 51 Metus excluditur in actu coram Iudice, gesto.
 - 52 Metus in beneficialibus non excluditur nisi renunciatio fiat in manibus Superioris, vel Notarij de mandato Superioris.
 - 53 Spoliatus, qui post passum spoliū dominio renuntiavit, & per plures dies non est con-questus, præsumitur, quod sine metu renun-ciauerit, & propterea non est restituendus ante omnia.
 - 54 Regula, quod renunciatio dominij per spo-liatum post passum spoliū præsumatur metu facta habet locum in beneficialibus, non autem in prophanis.
 - 55 Renunciatio dominij in prophanis, etiam post spoliū facta obstat renunciati in iudicio reintegranda.
 - 56 Beneficio renuncians antequam illius spoliū patiatur, non potest agere ex remedio recu-peranda.
 - 57 Renunciatio dominij importat notorium defe-ctum proprietatis.
 - 58 Recuperatio possessionis non debetur illi, cui notorie deficit proprietates.
 - 59 Beneficio renuncians, ac remanens in illius possessione, postmodum eictus potest petere illius recuperationem, non obstante renun-ciatione.
 - 60 Renuncians beneficio, ac diu remanens in illius possessione præsumitur in se posse possidere, & ius sibi de novo supervenisse.
 - 61 Renunciatio reuocata per renunciantem ante-quam renunciataris possessionem consequatur, facit, quod si deinde renunciatus fuerit eictus à possessione sit, ad illam resti-tuendus.
 - 62 Renunciatio beneficij reuocari potest per ren-unciantem ante illius collationem.
 - 62 Renuncians beneficium antequam renunciatio per superiorem admittatur si priusctur pos-sessione est ad illam restituendus.
 - 64 Renuncians beneficio ante illius admissionem nec possessionem amittit, nec proprietatem.

- 65 Renunciatio beneficio spoliatus à tertio an debeatur ante omnia restitui.
- 66 Spoliatus qui post passum spoliū pepigit cum spoliatore, & promisit se non acturum in possessorio non est ante omnia restituendus.
- 67 Passum, quod de furto non agatur, & quod illud non restituatur quatenus respicit utilitatem priuatam valet.
- 68 Spoliatus promittens non molestare possessorem non est ante omnia restituendus.
- 69 Passum de non molestando intelligitur tam de molestia iuris, quam facti.
- 70 Spoliatus promittens non mouere controuersiam spoliatori non est ante omnia restituendus.
- 71 Controuersia idem significat, quod molestia.
- 72 Passum de non molestando æquiualeat passio de non mouendo controuersiam.
- 73 Passum de non molestando possessorem non impedit iudicium spoliij, ubi agitur de causa publica.
- 74 Causa Ecclesiæ est causa publica.
- 75 Ecclesiæ quando obstat passum de non molestando possessorem, ne valeat agere in iudicio spoliij.
- 76 Spoliatus, qui post passum spoliū inrauit se non acturum in possessorio non est ante omnia restituendus.
- 77 Spoliatus, qui ante spoliū promisit spoliatori cum iuramento se non acturum in possessorio adhuc ante omnia est restituendus.
- 78 Rei vindicatione intentata, actor inconstans non potest conuolare ad possessoriū retinenda.
- 79 Petitorium intentans dicitur renunciare possessorio, illudque in aduersarium transire.
- 80 Petitorio intentato Princeps non potest eius rescripto mandare, quod utrumque nempe petitorium, & possessoriū simul cognoscantur.
- 81 Princeps non potest efficere, quod duo contraria insimul esse possint.
- 82 Natura abhorret duorum contrariorum similitatem.
- 83 Possessorium retinenda simul cum petitorio ex partium consensu ab eodem actore cumulari non potest.
- 84 Quid si habeat annexam causam proprietatis.
- 85 Possessorium retinenda respectu diuersæ possessionis ab eodem actore potest cum petitorio cumulari.
- 86 Contrarietas inter possessoriū, & petitorium considerabilis quando non sit.
- 87 Possessorium retinenda ratione possessionis quasite pendente iudicio petitorio potest ab eodem actore cum petitorio cumulari.
- 88 Concursus petitorij cum possessorio admittitur ratione diuersitatis temporis.
- 89 Actor, qui intentauit petitorium ignorans se possidere, habita possessionis scientia, potest inconstans eo suspensio ad petitorium conuolare.
- 90 Iudicium petitorium in incorporalibus intentatum, potest omitti ab actore, & ad possessoriū retinenda transferri.
- 91 Contrarietatis, & repugnantie vitanda regula est, quæ impedit cumulationem petitorij cum possessorio.
- 92 Incorporalia vindicantur actione confessoria.
- 93 Confessoria actio, etiam possessori conceditur.
- 94 Actor, qui in incorporalibus iudicium petitorium intentauit, eo facilius conuolare, potest ad possessoriū quando uult subire onus probationis in utroque.
- 95 Iudicium petitorium, quod possessorio solum afficit, potest cum eo cumulari.
- 96 Iudicia familiæ heriscunde, & communi diuidendo respiciunt petitorium.
- 97 Et an possint cum interdicto retinenda cumulari.
- 98 Rescriptum impetrans super petitorio, ad possessoriū transire an possit, & numeris sequ.
- 99 Impetrans rescriptum super petitorio uidetur asserere se non possidere.
- 100 Commissio petitorij continet commissionem possessorij.
- 101 Petitorium habet in ventre possessoriū quamuis non exprimat.
- 102 Index cui commissæ est causa in petitorio potest cognoscere etiam de possessorio.
- 103 Clausula quam, & quas, comprehendit tam petitorium, quam possessoriū.
- 104 Suspensio petitorij etiam in causa appellationis admittitur, stante clausula quam, & quas.
- 105 Quid ea deficiente.
- 106 Clausula quam, & quas, comprehendit omne ius.
- 107 In commissione censetur deductum omne ius.
- 108 Et an vigore illius suspendi possit petitorium.
- 109 Tertio venienti ad causam an obstat suspensio petitorij.
- 110 Quid si deducere ius separatim.
- 111 Spoliato restitutionem impedire an possit tertius ueniens ad causam, ex cuius iure spoliatus potest sentire commodum, & utilitatem.
- 112 Tertius ueniens ad causam quando possit impedire restitutionem spoliato.
- 113 Tertius ueniens ad causam, & deducens ius exclusiuum iuris agentis impedit processum possessoriū.
- 114 Secus si non habeat tale ius.
- 115 Ius tertij ad impediendum possessoriū debet esse clarum, & deductum ante conclusum in causa.
- 116 Iudicium possessoriū est summarium, & petitorium ordinariū.
- 117 Difficile est in practica, quod intentans iudicium possessoriū conuolet ad petitorium

possessorio suspenso, & de ratione.

- 118 *Possessorium intentatum relinquere, & ad petitorium consolare, quam pariat utilitatem.*
- 119 *In paritate probationum praevalet, qui deduxit dominum.*
- 120 *Possessorium intentans potest illi renunciare, & ad petitorium transire.*
- 121 *Petitorium intentans relicto possessorio, quod prius introduxerat videtur illi renunciare itant in eo ferri possit sententia absolutoria ad sanorem partis.*
- 122 *Suspenso possessorij non datur, sed tantum suspensio petitorij.*
- 123 *Actor intentans possessorium, an, & quando possit inconstantem transire ad petitorium.*

DIC omnino licere Alexan. *conf. 30. num. 3. vol. 3. Corn. conf. 18. num. 3. lib. 3. Borgnin. dista decif. 1. num. 16. par. 1.* qui dicit, hanc inconstantiam, & variationem dari etiam non resecis expensis, Laurent. *Vrsell. concl. 35. verb. altio, in addit. num. 23.* quamvis Rota decisiones, & Auctores ab eo allegati nullum verbum de hoc faciant, Laucell. *de attent. d. cap. 4. 2. par. limit. 20. num. 5. Castren. conf. 87. nu. 3. lib. 1. Tusc. lit. L. concl. 322. num. 13.*

Sed quia dictum fuit supra Actorem, qui intentavit petitorium, posse, eo suspenso transire ad possessorium, videndum est ergo, quando hæc in Actore liceat inconstantia? Materia est Text. in *cap. Pastoralis, de caus. posses. & propriet. & l. cum fundum, §. fin. ff. de vi, & vi armat. Doctor omnes in l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acquir. posses. quæ, vt dicit Garz. de nobilit. gloss. 11. num. 1. integrum volumen exigere potest: sed nos breuiter illam perstringemus in ordine ad inconstantiam iudicalem.*

- 2 Dic ergo, posse Actorem esse inconstantem, & de petitorio per eum intentato, transire ad possessorium, *disto cap. Pastoralis de caus. posses. & propriet. dista l. si fundum, §. fin. ff. de vi, & vi armat. Lap. allegat. 97. Gozad. conf. 10. num. 22. Caputaq. decif. 70. in manuscript. post Pacific. de Salu. decif. 14. Rota decif. 15. numer. 2. & decif. 34. nu. 4. par. 2. diuers. Pacific. de Salu. inspect. 1. cap. 4. num. 1. Garz. de nobilit. dista gloss. 11. num. 11. Ricc. in collect. 254. num. 1. par. 2. Marefcott. var. lib. 1. cap. 36. num. 1. Rota decif. 115. num. 5. par. 1. & decifione 420. num. 24. par. 4. tom. 2. recent. Quæ inconstantia habet locum, siue simus in indicio adipiscendæ, quam reintegrandæ, vt per di. *cap. Pastoralis, vbi Imol. num. 6. Gozzadin. disto conf. 10. constituntur pro regula Domini de Rota, vt per dist. decif. Caputaq. 70. in manuscript. post Pacific. dec. 14. Marefcott. loco cit. num. 2. Menoch. adipisc. remed. 4. num. 517. & reintegr. remed. 15.**

num. 381. Pacific. loco cit. num. 1. qui facit conclusionem in remed. adipisc. Pontan. de spol. par. 2. cap. 6. qui loquitur in remed. reintegr. Garz. de nobilit. d. gloss. 11. à nu. 11.

- Secundo, licita est inconstantia non solum semel, sed bis, & pluries, potest enim fieri suspensio petitorij pluries, & pluries ab ea recedi, Rota *decif. 8. de caus. posses. & propriet. in nou. Anton. de Butr. & Abb. in disto cap. Pastoralis, Peregrin. decif. 76. alijs 54. lib. 1. & decif. 9. lib. 2. Gozzadin. disto conf. 10. num. 22. Rota decif. 4. de caus. posses. & propriet. in antiq. Marefc. loco cit. nu. 5. Pacific. loco cit. num. 4. Pontan. de Spol. disto cap. 6. num. 44. quamuis Abb. in disto cap. Pastoralis nu. 21. censuerit, coarctandam inconstantiam de æquitate intra duas vices, ne toties reuocata, & repetita faciem potius vexationis, quam legitimæ litis haberet, quem refert Pontan. *loco cit.**
- 5 vbi laudat stylum Signaturæ, vt petens per commissionem denuo procedi in petitorio, reiecta suspensione iam per se facta, cam non obtrineat, nisi resecis expensis, in quibus reum defatigasset in iudicio possessorio, de quo etiam per Pacific. *loco cit. num. 5.* & quod variatio vltra duas vices non debeat permitti, ne lites futuræ sint immortales, tenet Coler. *ad dist. cap. Pastoralis num. 40. vers. fallit secundò.*

Terriò dic, licitam esse inconstantiam non solum in prima instantia, sed etiam in secunda, & tertia, vt per Doctor. in *Clcm. unica, de caus. posses. & propriet. Rota d. decif. 3. in nou. Caputaq. decif. 323. par. 2. Marefcott. loco cit. num. 6. Ricc. d. coll. 254. vers. Amplia, Gabr. de rest. spoliar. concl. 1. num. 120. Capic. decif. 28. vbi dicit, hanc suspensionem licitam esse etiam in causa supplicationis, Barbof. ad Clcm. unic. de caus. posses. & propriet. num. 2.*

- 7 Dic quartò, licitam esse inconstantiam transeundi à petitorio ad possessorium, siue simus in causa beneficiæ, siue in causa profana, Gozzadin. *disto conf. 10. Marefcott. loco cit. num. 7. Garz. de nobilit. loco cit. nu. 3. vers. Nec se moueat.*

Dic quintò, licitam esse inconstantiam licet appareant factæ probationes concernentes petitorium, quia nihilominus non debent praiudicare suspensioni petitorij, si sint factæ ad iustificandam possessionem, prout in dubio præsumitur Antonius de Butr. in *cap. 1. de sequest. posses. & fruct. Gozzadin. disto conf. 10. nu. 34. Marefcott. loco cit. num. 3.*

- 10 Dic sextò, licitam esse inconstantiam, etiam si pars consenserit, quod super petitorio cognoscatur, Gozzadin. *d. conf. 10. num. 21. Rota diuers. decif. 9. num. 1. lib. 2. par. 3. Pacific. de Salu. loco cit. nu. 3. Marefc. loco cit. nu. 10.*

11 Dic septimò, licitam esse inconstantiam

- eria in quod fuisset commissæ causâ tam in petitorio, quàm in possessorio, nam poterit Actor non solum semel, sed etiam pluries in eadem instantia petitorium suspendere, Gozzadin. *disso. conf. 10. num. 34. vers. 3. Milif. in reptor. verb. possessorium cum petitorio, Rota dissa. decis. 9. num. 1. Pacific. loco cit. num. 4. Marefcott. loco cit. num. 10. vers. Et si commissio dicat.*
- 12 Dic octauò, licitam esse inconstantiam etiam si fuerint super petitorio publicatæ attestaciones, & super illis disputatum, dummodo tamen non sit conclusum in causâ, Abb. in *disso. cap. Pastoralis num. 3. Gozzad. disso. conf. 10. num. 20. Cardinal in Clement. unic. num. 9. de reffit. spoliat. Put. decis. 29. num. 3. lib. 3. in correct. & decis. 33. lib. 2. Pacific. loco cit. num. 2.*
- 13 Dic nonò, licitam esse inconstantiam respectu partis non petentis; nam suspensione petitorij facta ab vna parte, operatur effectum suum, etiam quod aliam partem non petentem, Milif. in reptor. verb. possessorio agere, Gozzad. *disso. conf. 10. num. 22. Pacific. loco cit. num. 12.*
- 14 Et aduerte, quod facta petitorij suspensione proceditur in causâ cum eisdem terminis ante suspensionem seruatis, Pontan. de Spol. par. 2. cap. 5. num. 28. vers. Suspensionem autem, Pacific. loco cit. num. 11.
- 15 Et per suspensionem istam remanet etiam suspensa Iudicis auctoritas respectu petitorij, & omnium ad illud etiam accessoriò spectantium, Soccin. sen. in l. rem que nobis sub num. 19. ff. de acquir. posses. Alexan. in d. §. Nihil commune nu. 44. Milif. loco cit. *disso. verb. possessorio simul, Vant. de nullit. ex def. et. iurisdic. ordin. num. 137. Caputag. decis. 32. num. 1. par. 2. Rot. decis. 16. nu. 8. post Pacific. idem Pacific. loco cit. nu. 13. Posth. de manus. obseruat. 7. num. 22. vbi decis. Rotæ refert.*
- 16 Itaut si feratur sententia super petitorio, & possessorio simul, sententia nulla sit, Caputag. *decis. 143. par. 3. Card. Mant. decis. 328. num. 4. Rota decis. 35. nu. 6. par. 2. diuers. Caualer. decis. 590. num. 1.*
- 17 Licet suspensio petitorij in iudicio retinendæ non impediatur prosecutionem petitorij intentati ab altera parte, quæ se possidere non pretendit; nec ideo sententiam super petitorio latam nullam reddat, vt alijs allegatis respondit Rot. *decis. 203. num. 24. par. 10. recent.*
- 18 Dic primò, illicitam esse inconstantiam quando ex malignitate, vel calumniosè pereretur suspensio, veluti, quis videns se deficere in petitorio, vellet illud suspendere, & intentare possessorium, Clem. Pastoralis, ibi, nec via fraudibus possit aperiri, & ibi Abb. num. 35. Mohed. *decis. 198. alijs 14. de reffit. spoliat. Rota diuers. decis. 1118. num. 1. lib. 3. par. 3. Pont. de Spol. disso. cap. 6. num. 45. Marefcott. loco cit. num. 13. Pacific. loco cit. num. 19.*
- 19 Quando autem calumniosè petita sit suspensio petitorij, relinquatur arbitrio Iudicis, d. cap. Pastoralis, ibi, nam si Index, Pont. de *tratt. de Spol. cap. 6. num. 48. Pacific. loco cit. num. 19. ad fin.*
- 20 Et propterea, quando Pars, quæ petit suspensionem, passa est instrui causam, super petitorio, Index potest arbitrari, calumniosam esse inconstantiam sic petentis suspendi petitorium, vt ex *disso. cap. Pastoralis, & ex Rota dissa. decis. 1118. resoluie Caualer. decis. 590. num. 2.*
- 21 Dic secundò, illicitam esse inconstantiam quando esset conclusum in causâ, quia tunc non datur suspensio, *disso. cap. Pastoralis, vbi omnes Gozzad. disso. conf. 10. nu. 20. & 22. Rota dissa. decis. 9. num. 1. lib. 2. par. 3. & decis. 1117. lib. 3. par. 3. diuers. Pontan. de Spol. disso. cap. 6. nu. 59. Rota decis. 8. num. 2. de caus. posses. & propriat. in nou. Pacific. loco cit. num. 20. Marefcott. loco cit. num. 11.*
- 22 Declara primò, huiusmodi dictum, procedere, si conclusum sit in causâ intertia, & vltima instantia, quæ est conclusio totius causæ, aliàs secus, Rota dissa. *decis. 8. Gozzadin. d. conf. 10. num. 21. & 22. Marefcott. loco cit. num. 11.*
- 24 Declara secundò procedere, nisi Iudici visum fuerit, admitti posse etiam post conclusum in causâ, inconstantiam *disso. cap. Pastoralis, ibi, nisi Index, qui de causâ cognoscit, & ibi Abb. Burr. Io. Andr. in princ. Pontan. de Spol. disso. cap. 6. num. 48. Marefcott. loco cit. num. 12. Pacific. loco cit. num. 21.*
- 25 Dic tertio, illicitam esse inconstantiam quando quis in prima instantia obtinuit sententiam fauorabilem in petitorio, quia tunc in alia instantia non est locus suspensioni, nam petitorium trahit ad se possessorium, cap. Cum dilectus, de caus. posses. & propriat. Rota dissa. *decis. 8. Marefcott. loco cit. num. 14. & 15. Caualer. dissa. decis. 590. nu. 1. vers. Responsum fuit, vbi quando pars obtinuit sententiam tam in petitorio, quàm in possessorio. Quod declara procedere, si sententia lata in petitorio suum plenarium habuit effectum, veluti, si ab ea non fuerit appellatum, & transiit in rem iudicatam, vt intelligit Rota dissa. *decis. 8. Secus si sententia non habuit suum effectum, quia sit suspensa per appellationem, Marefcott. loco cit. num. 16. qui allegat Rotam sic tenentem in Palentina Decimarum 5. Iunij, & 8. Novembris 1589. coram Penia, quæ in eius impressis sunt la 15. & 80.**
- Dic quartò, illicitam esse inconstantiam, quando ageretur de aliquo Castro, 27 siue fortalitio, quia sunt difficilis recuperationis, nam si quis obtineret in pos-

- sefforio, & postea in petitorio succumbere, non posset ita de facili consequi, Castrenf. in l. 2. in fin. C. de edict. D. Adr. toll. & ibi Iason num. 1. Alex. in dicto §. nihil commune num. 21. & ibi Ripa num. 75. Rolan. conf. 1. num. 32. lib. 1. Gozzad. dicto conf. 10. nu. 11. Menoch. de adipisc. remed. 4. num. 887. & latè de recuperand. remed. 1. num. 108. & 309. Pacific. loco cit. num. 26.
- 28 qui subiungit, quod cum hoc casu tractetur de damno irreparabili, licitum est aduersus Iudicem de facto resistere, cap. non debet 11. quest. 3. cap. non inferenda 24. quest. 4. Ripa loco citato num. 72. Felyn. in cap. Si quando num. 2. de offic. delegat. vbi
- 29 Doctores, Menoch. d. remed. 1. recuperam. num. 311. Imò hoc casu daretur appellatio, quamvis in iudicio possessorio non
- 30 admittatur, Iason conf. 60. col. fin. vers. 2. respondetur, vol. 1. Gabriel de restitut. spol. conclus. 1. num. 152.
- 31 Hoc tamen dictum non procederet, quando partes litigantes essent sub eodem Domino, qui potestatem haberet arcem recuperandi, vel posset priuare renitentem alijs bonis, vt ex pluribus voluit Gabriel eadem conclus. 1. num. 155. 156. 157. & 158. Menoch. dicto remed. 1. num. 314. & 317.
- 32 Nec haberet locum, quando qui suspendit petitorium, & intentat possessorium, præstaret idoneam cautionem de restituendo, si succumberet in petitorio, Abbas in cap. Veniens in secundo de rest. Gozzad. conf. 9. num. 69. & conf. 10. nu. 42. Paris. Boer. & alij à Gabriel loco cit. nu. 159. Menoch. dicto remed. 1. num. 316.
- 33 Item non procederet, quando posset fieri restitutio Castri, & illius iurisdictionis quamvis non arcis, seu fortalitij, Ruin. conf. 37. vol. 4. Gabriel loco cit. num. 160.
- 34 Dic quinto, illicitam esse inconstantiam, quando ex suspensione petitorij posset scandalum sequi, Anton. de Burr. in cap. Ex parte de restit. spol. nu. 33. Gozzad. dicto conf. 10. num. 9. & 43. Gabriel concl. 1. de restit. spol. num. 166. Marefcott loco cit. num. 19. Pacific. loco citato num. 38. latè Menoch. dicto remed. 1. num. 319. Quod tamen intelligendum est de scandalo graui, & non leui, vt tradit Ripa in dicto §. nihil commune num. 76. in fin. Curt. sen. conf. 66. Pacific. loco citato num. 39. Et de scandalo certo, & non dubio, Ruin. dicto conf. 37. num. 3. lib. 4. Gabriel d. concl. 1. num. 149. Menoch. d. remed. 1. num. 323. Pacific. d. tract. num. 40.
- 35 Dic sexto, illicitam esse inconstantiam in iudicijs possessorijs natura mixtis, quæ distinguere nequeunt sine ipsius petitorij cognitione, Bellamer. in cap. Pastoralis in 5. quest. princip. Rub. Alex. conf. 167. nu. 2. Contard. de moment. limit. 2. §. 8. num. 8. Pontan. de spol. d. cap. 6. num. 51. veluti si
- 36 ageretur interdicto aquaducendæ, Gloss. in l. 1. §. quædam, vers. licentia, ff. de interdict.
- 37 Vel ageretur in possessorio in causa matrimoniali, Cassad. decis. 4. vt lit. pend. in his enim, & similibus casibus cum possessio habeat annexam causam proprietatis, suspensio petitorij non admittitur,
- 38 tatis, suspensio petitorij non admittitur, Vital. in Clement. vnic. de caus. posses. & propriat. num. 52. Ripa de communi dicto §. nihil commune num. 154. Soccin. & Gratian. à Marefcotto loco cit. num. 20. Pacificus, qui latè dictum hoc examinat, loco citato d. num. 86. vbi num. 87. assignat rationem,
- 39 quia in his iudicijs per vnicam sententiam causa proprietatis, & possessionis terminatur, & totum resoluitur negotium, l. 1. §. fin. ff. de aq. quotid. & est. Ripa in dicto §. nihil commune, num. 103. in fin. Alex. num. 76. cum alijs per Pacificum loco citato, vbi num. 94. exemplificat etiam in interdictis, quæ de locis sacris, & religiosis inferuntur, veluti de mortuo inferendo, sepulchro ædificando, & similibus, l. 2. in principio, §. quædam, ff. de interdict. Contard. de moment. limit. 2. num. 25.
- 40 Quod tamen intelligendum est, quando vna sententia parit exceptionem rei iudicatæ in alia, scilicet verò si non pariat, quia licita est suspensio petitorij, Ripa dicto §. nihil commune, nu. 113. & ibi Alex. num. 76. vbi ait, prædicta procedere, vbi possessorium sapit principaliter causam proprietatis, Menoch. de retinenda remed. 5. num. 115. & 123. Pacific. loco citato nu. 97.
- 42 Secundò, non procedit in possessorijs mixtis, in quibus probatio tituli requiritur ad iustificandam possessionem, quia eo casu nihilominus iudicium dicitur possessorium, & sic suspensio petitorij fieri potest, Ripa loco citato num. 155. Contard. dicta limit. 2. §. 8. num. 19. cum alijs per Pacific. loco citato num. 98.
- 43 Causæ verò, quæ requirunt titulum ad iustificandam possessionem, sunt causæ Beneficiales, Iurisdictionis, Feudij, Resignationis officij Cancellariæ, Censuum, Seruitutis personalis, Contard. dicta limit. 2. §. 8. à num. 14. Pacific. loco citato num. 105.
- 44 Dic septimò, illicitam esse inconstantiam, quando contra possessorium potest à Reo opponi aliqua exceptio, quæ ipsum tollat, ac perimat, vt de prescriptione decem annorum aduersus remedium
- 45 adipiscendæ iuxta Text. in l. 1. & 2. C. si aduers. credit. dixit Pacificus loco citato num. 106.
- 46 An autem exceptio renunciationis dominijs factæ post spoliacionem perimat possessorium? Negant Doctores omnes in cap. 2. de restitut. spoliat. Abbas num. 7. & 8. Perou. num. 17. Bellamer. in cap. 3. num. 4. & 15. eodem tit. Ripa in dicto §. nihil commune

- commune num. 11. Alex. conf. 93. num. 4. & 5. lib. 5. Franc. de March. quæst. 71. num. 1. Rota decif. 1. de renunciat. in nou.*
- 47 cum alijs per Menoch. d. *remed. 1. recuper. num. 263.* ea ratione, quia renunciatio post spoliationem facta præsumitur metu facta, vt per Doctores in *disso cap. 2.*
- 48 Cessante ergo metu, si renunciatio sit liberè, & spontè facta, vtique admitteretur in hoc iudicio ad exclusionem restitutionis, & consequenter suspensionis petitorij, Paris. de *resignatione lib. 3. quæst. 5. num. 28. Azor. Institut. moral. par. 2. lib. 7. cap. 26. quæst. 7. Barbosa ad dictum cap. 2. num. 4. & non obscure idem sentit Menochius, qui latè articulum disputat *disso remed. 1. num. 265. & 271. Duran. decif. 158. num. 6.**
- 49 Et propterea si renunciatio facta esset ante spoliū, vel spoliatus constituisset Procuratorem ad resignandum, qui post spoliationem resignasset, tunc, ex quo renunciatio spontè facta præsumitur, spoliatus agere non poterit, vt ante omnia restitatur, & in suspensione petitorij hæc exceptio obfaret, Abbas d. *cap. 2. num. 11. post Lapum allegat. 24. Snarez allegat. 23. num. 18. Rebuff. in prax. Benefic. in tit. de vi in resignatione adhibita num. 6. Menoch. loco cit. num. 272.*
- 50 Idem dicendum est, si renunciatio facta est coram Iudice competente, qui de causa cognosceret, Abbas d. *cap. 2. nu. 10. Soccin. regu. 18. fallen. 1. Barbat. conf. 47. col. vltima vol. 2. Rebuff. eodem tit. num. 4. Menoch. d. remed. num. 276.*
- 51 Ratio est, quia metus omnis excluditur ab actu coram Iudice gesto, l. *vlt. de eo, quod met caus. Menoch. disso num. 276.* qui dicit idem esse in omnibus casibus, à quibus metus excluditur, & hoc habere locum in profanis, quia in beneficialibus
- 52 renunciatio debet fieri in manibus Superioris, vel Notarij de mandato tamen Superioris, vt per Abbatem Guidopapam Boer. & Bellamer.
- 53 Pariter idem dicendum esset, si post spoliationem, & renunciationem per plures dies conquestus non fuerit spoliatus, quia tunc dicitur sine metu rati habuisse, quod meticulous gessit, Jacob. Nouell. in *prax. crimin. tit. spol. de facto, num. 46. vers. limit. 46. Zaf. disso §. nihil commune num. 56. Menoch. d. remed. 1. num. 278.*
- 54 In profanis verò, in quibus non habet locum regula *disso cap. 2. de restit. spoliat.* sed solum in beneficialibus, renunciatio
- 55 hæc tolleretur restitutione, & consequenter suspensionem petitorij, vt post Socinum, & Boer. voluit Menoch. *loco cit. num. 279.*
- 56 Quod autem diximus supra de renunciatione facta ante spoliationem certè militat in Clerico renunciante beneficio, vt non

De Inconstantia in Iudicijs.

- possit restitutionem petere, & consequenter petitorium suspendere iuxta terminos, cap. 2. de *restit. spoliat.* de quo latè Rota, decif. 7. 16. 16. 47. 5. in nou. Cassad. decif. 4. de *restit. spoliat.* Bellamer. decif. 66. cum alijs per Menochium d. *remed. num. 297.*
- 58 Ea ratione, quia notorius proprietatis defectus, qui ex renunciatione provenit, impedit possessionis recuperationem, cap. *constitutus de fil. Presbyter cap. cum, qui, de eo, qui misit. in possess. cap. Ex transmissa de restit. spoliat.* Duran. d. decif. 156. num. 6.
- 59 Debet tamen intelligi nisi post factam renunciationem spoliatus remansisset in possessione beneficii, deinde fuisset eiectus, posset enim tunc ad recuperationem possessionis agere, non obstante renunciationis exceptione, Abbas in *cap. 3. num. 4. & cap. 2. num. 6. & ibidem Berou. num. 15. de restit. spoliat.* Cassad. d. decif. 4. num. 2. 3. & 4. Ea est ratio, quia ex quo diu in possessione stetit, præsumitur iusta possessio, & ius de nouo superuenisse, Cassad. dec. 2. de *caus. posses. & propriet. Franc. de March. d. quæst. 197. in fin. Berou. d. cap. 2. nu. 25. latè Menoch. d. remed. 1. num. 299. 300. & 301.*
- 61 Secundò, debet intelligi, nisi post factam renunciationem, sed ante factam, alteri collationem in possessorem renunciationem reuocauerit, vt reuocare potuit, 62 Boer. decif. 350. nu. 1. Cassad. dec. 1. de *renunc. Menochius d. remed. 1. num. 302.*
- 63 Tertiò, debet intelligi non procedere, quando renunciatio adhuc à Superiore admissa non fuit, tunc enim possessor sic renuncians, nec possessionem, nec
- 64 proprietatem amittit, Abbas in d. *cap. 2. num. 10. Menochius alijs relatis d. remed. 1. num. 303.*
- 65 Quartò, intelligi debet respectu illius, cui facta est renunciatio, non autem respectu tertij spoliatoris, Cassad. d. decif. 4. num. 1. qui licet ramaneat dubius ob rationes in contrarium per cum adductas, illas tamen remouet Menoch. *disso remed. 1. num. 304.*
- 66 Cessaret pariter suspensio petitorij per exceptionem, quod spoliatus post spoliationem pepigit cum spoliatore se possessorio non acturum, Abbas d. *cap. 2. num. 4. de restit. spoliat.* Berou. num. 16. Alexand. conf. 93. num. 5. lib. 5. Paris. conf. 1. nu. 151. lib. 1. Franc. March. decif. 71. num. 2. Rota decif. 16. de *restit. spoliat.* in nou. Menoch. d. *remed. recuper. 1. nu. 281.* qui citat Glossam in *cap. Ex insinuatione in verb. Canonum extr. de Procur. & Text. in l. si vnus, §. pacta, vers. item ne experiar, ff. de pact. vbi potest*
- 67 pacifisci, ne furti agatur, neuè illud restitatur, quatenus tamen respicit rem priuatam, vt ibi, si à re priuata remotum sit, &c. Quem Textum latè comprobat alijs

K

- legibus, & doctrinis, Suarez allegat. 23. nu. 22. *vers. faciat etiam ad prædictam opinionem.*
- 68 Quod procedit non solum, si factum, sit pactum de non agendo possessorio, sed si pactum de non molestando possessorem, solummodo intercedat, Soccinus in l. rem, quæ nobis, nu. 26. ff. de acquir. posses. Suarez d. alleg. 23. num. 18. Capic. decis. 69. num. 7. & 8. Rota decis. 393. quæ est decis. 16. restit. spec. in nou. n. 4. Pactum enim hoc in-
- 69 telligitur tã de molestia iuris, quàm facti, Corsett. singul. in verb. molestia, Dec. cons. 501. cum alijs per Menochium d. remed. 1. nu. 283.
- 70 qui subiungit simile esse, si factum sit pactum de non mouendo controuersiam,
- 71 cum eadem sit significatio, hoc tamen non procedere, cum causa spolijs est publica, Berou. d. cap. 2. num. 45. qui dat exemplum in Ecclesia spoliata, nam,
- 72 inquit ille, causa Ecclesiæ est causa publica, l. ult. C. de sacros. Eccles. cum alijs per
- 74 Menoch. d. remed. 1. num. 286. qui declarat, si res spectet principaliter ad Ecclesiã, non autem ad Clericum, & sic secundario ad Ecclesiã, quia tunc dicitur causa priuari, cap. si diligenti, de for. compet.
- 76 Multo autem magis suspensio petitorij retardabitur si pactum hoc sit iureiurando firmatum, Abbas dicto cap. 2. in fin. Soccin. d. l. rem, quæ nobis, num. 20. de acquir. posses. Capic. d. decis. 69. num. 7. Franc. March. d. quæst. 71. num. 2. Rota decis. 16. de restit. spoliat. in nou. & de renunc. decis. 18. & eodem tit. de renunc. 6. in antiqu. larè Menochius disputans articulum dicto remed. 1. num. 288. cum seq.
- 77 Quod tamen non procederet si pactum etiam iuratum interceisset ante spoliũ, Abbas d. cap. 2. num. 16. Berou. num. 44. Ripa d. §. nihil commune n. 55. nullum namque est hoc pactum, quia præstat ansam delinquendi, & sic dicitur contra bonos mores, d. l. si vnus, §. passa, ff. de pass. l. conuincere de pass. dotat. cum alijs per Menochium loco citato num. 296.
- 78 Dic octauo, illicitam esse inconstantiam in possessorio retinendæ, nam, si primo Actor intentauit petitorium rei vendicationis, non potest eo omisso conuolare ad
- 78 possessorium retinendæ, vii possidetis, Bart. d. §. nihil commune n. 19. Alex. n. 72. Ripa 153. Corn. 2. par. num. 90. Fern. cap. 3. num. 16. Rub. num. 285. Afflict. decis. 155. num. 5. Berou. in cap. In litteris num. 39. de restitut. spoliat. Menoch. retinen. remed. 3. num. 512. Coler. in cap. Pastoralis num. 48. de caus. poss. & propriet. Ratio est, quia, qui petitorio
- 79 expetitur, possessorio renunciare videtur, & in Aduersarium transferre, Orian. in rubr. de caus. poss. & propriet. col. 14. vers. septima conclusio, Menoch. loco cit. sub nu. 513. & 514. vbi reprobant Beroum malè de hac ratione sentientem, Marcscott. dicto
- cap. 36. num. 21. qui dum generaliter loquitur de suspensione petitorij, debet declarari, & reduci ad terminos potestatorij retinendæ, non autem recuperandæ, vel adipiscendæ ex supra traditis.
- 80 Amplia primò hoc dictum, vt procedat etiam quod Princeps vellet suo respecto super vtroque cognosci, non enim Princeps potest efficere, vt duo insimul
- 81 contraria esse possint, cum hoc etiam natura abhorreat, l. si ancilla, & ibi Bartolus ff. pro soc. l. contra maiores, C. de inoffic. testam.
- 82 & hanc opinionem tenet Berou. d. cap. in litteris num. 39. Menoch. dicto remed. 3. num. 515.
- 83 Secundo, amplia, etiam si partes consentirent, Berou. d. cap. in litteris, num. 39. Menoch. loco citato num. 518.
- 84 Tertiò, amplia, etiam quod effemus in possessorijs retinendæ, quæ annexam causam proprietatis habent, Bart. in d. §. nihil commune num. 20. Iason nu. 54. & 126. Ripa num. 155. cum alijs per Menochium dicto remed. 3. nu. 519. 520. & 521. vbi declarat.
- Limita primò, vt possit habere locum inconstantia respectu diuersarum personarum, v. gratia, egi petitorio rei vendicationis causa naturalis possessionis, quæ est apud te, deinde conuolo ad possessorium vt possideris, ratione ciuilibus possessionis, quæ est apud me. Vel è conuerso egi rei vendicatione ratione derentationis, quæ est apud te, demum ago remedium retinendæ ratione naturalis, & ciuilibus turbatæ, quæ est apud me, hoc in casu admitti cumulationem successiuam voluit Bart. in dicto §. nihil commune num. 19. Bald. & Castren. in l. Ordinarij, C. de rei vendic. ille num. 5. iste in fin. Ripa d. §. nihil commune, num. 153. cum alijs per Menoch. d. remed. 3. num. 522. ca ratione, quia re-
- 86 gula contrarietatis non aduersatur cum possessorium, & petitorium circa idem non concurrant.
- 87 Secundo limita, si intentato petitorio actor pendente iudicio acquireret possessionem, quia tunc posset suspendere petitorium, & conuolare ad possessorium, Gloss. d. §. nihil commune in 4. leff. & ibi Bartol. num. 19. vers. si verò ista iudicia, Alex. num. 72.
- 88 Ripa num. 153. Coraf. 2. par. nu. 93. Menoch. d. remed. 3. num. 524. ca ratione, quia ratione diuersitatis temporis admittitur concursus.
- 89 Tertiò limita, si Actor, qui intentauit petitorium, sciebat se possidere, secus si ignorabat, quia detecta scientia possessionis potest suspensio petitorio ad remedium possessorium retinendæ conuolare, Bart. d. §. nihil commune num. 19. Alex. num. 72. Ripa num. 153. Coraf. 2. par. nu. 95. Menoch. d. remed. 3. num. 595.
- 90 Quarto limita, cum iudicio petitorio

- agitur super re incorporali, tunc enim Actor potest eo omisso conuolare ad possessorem retinendam, Bart. d. §. *nihil commune*, num. 18. Alexand. num. 92. Iason num. 126. Ripa num. 784. Fab. nu. 125. Claud. nu. 156. Dec. num. 93. Germond cap. 3. num. 11. Coraf. 2. par. num. 91. Bolognett. 2. part. num. 305. cum alijs innumeris relatis à Menoch. d. *remed.* 3. num. 539.
- 91 Ea est ratio, quia regula contrarietatis, & repugnantie, quæ impedit cumulationem, hic cessat, quia actio confessoria, qua incorporalia vendicantur, etiam possessori conceditur, l. si forte, §. sciendum, ff. si servit. vendic. l. vii fin. §. ult. ff. si usus fr. petat, Menoch. loco citato, qui dicit tantò magis hanc limitationem habere locum,
- 94 quando is, qui primò proposuit petitorium, demum possessorem, vult subire onus probationis in quolibet iudicio.
- 95 Quinò limita, quando iudicium petitorium tale est, quod iudicio possessorio fomentum afferat Bald. in l. ordinarij, n. 6. & ibi Castren. in fine post Cyn. C. de rei vendic. Menoch. loco cit. num. 543. Exemplum
- 96 est in iudicijs familiarum Herciscundæ, & communi diuidendo, quæ cum petitorium respiciant, l. incerti, C. de interd. diff.
- 97 vbi Glossa nihilominus cum interdicto retinen. cumulari possunt, nam agitur ad diuidendum, & super turbatione silentium imponi, argum. l. i. ff. famil. Hercif. Menoch. loco cit. num. 543. qui ex mente Bald. in d. l. incerti num. 16. intelligit procedere, cum ante litem contestatam in iudicio communi diuidendo sit suspensio petitorij, & cumulatione possessorij.
- 98 Dic nono licitam esse inconstantiam, quando quis impetravit rescriptum super petitorio, non enim potest transire ad possessorem, quia super possessorio nullum rescriptum; secundò, quia, impetrando super petitorio, asserere videtur, se non possidere, leg. clam possidere, §. ult. ff. de acquir. posses. & contra preces oblatas non auditur, l. cum precum, C. de liber. caus. & hanc opinionem tenet Bald. l. si de proprietate, num. 3. C. si à non competen. Iudic. Menoch. loco cit. num. 544.
- 100 Sed hoc dictum non ita simpliciter intelligendum est; quia, qui committit causam in petitorio, censetur etiam committere causam in possessorio, vt de possessorio retinendæ dixit Boccac. d. e interd. vii possid. cap. 14. num. 26. Posth. eod. tract. obser. 6. num. 6. & de possessorio reintegrandæ, Caualer. decif. 67. num. 3.
- 101 Ratio est, quia petitorium habet in ventre possessorem, etiam quod non exprimitur, Caualer. dista decif. 67. num. 3.
- 102 Posth. loco cit. nu. 7. Ideo Iudex, cui commissa est causa in petitorio, potest cognoscere etiam de possessorio, Rota de Inconstantia in Iudicijs.
- cif. 9. num. 2. & 3. de caus. posses. & propriet. in nou. Cassad. eod. tit. decif. 9. num. 12. Caualer. d. decif. 67. num. 3. Et præsertim, si
- 103 in rescripto, seu commissione inserta, esset clausula Quam, & Quas, quæ clausula comprehendit tam petitorium, quam possessorem, Caualer. decif. 475. num. 1. Martin. Andr. decif. 44. num. 7. & 9. Rota decif. 710. num. 4. & 5. par. 3. & decif. 426. num. 2. par. 4. recen. Posth. loco cit. num. 8.
- 104 Rota in Ostunen. attentatorum, Luna 27. Aprilis 1671. coram R. P. D. Alberгато, §. Etenim.
- 105 Ex vi eius clausulæ potest suspendi petitorium etiam in causa appellationis, Rota d. decif. 710. num. 3. par. 3. recen. & Martin. Andr. dista decif. 44. num. 10. Secus autem esset si fuisset commissæ causæ appellacionis simpliciter super petitorio alique
- 106 illa clausula Quam, & Quas, quia tunc non procedit ratio, quod petitorium habeat in ventre possessorem, vt latè defendit Castren. conf. 278. num. 2. lib. i. quem sic interpretatur Rota d. decif. 710. num. 8.
- 107 Eoque magis si ab initio Actor omne ius sibi competens deduxit, Rota dista decif. 710. num. 10. vbi alias Rotales Decisiones adducit Posth. loco citato num. 8. Hoc enim casu licita est inconstantia, cum pro-
- 108 secuto ex vno capite non tollat aliud Seraph. decif. 630. n. 3. par. 1. Martin. Andr. dista decif. 44. num. 10. ad fin.
- 109 Declara, hanc conclusionem de suspensione petitorij non habere locum respectu tertij, quia, ei venienti ad causam, non obstatet huiusmodi suspensio, Butr. in d. cap. litteris, num. 23. & ibid. Abb. n. 33. de restit. spoliat. Pontan. de spol. disto cap. 6. num. 53. Rota in nou. decif. 3. de caus. posses. & propriet. Bisignet. decif. 7. de restit. spoliat. Pacific. loco cit. n. 29. Marefcott. loco cit. n. 18.
- 110 Hoc tamen procedit si ius tertij est separatum à iure suspendentis secundum doctr. Butr. in d. cap. litteris, nu. 23. quam licet impugnet Abbas ibid. num. 23. & in cap. veniens, l. secondo, num. 7. de test. & ibi Felyn. num. 12. videtur tamen verior opinio Butr. quam sequitur Marefcott. loco citato, vbi dicit in eam inclinare Ripam disto §. Nihil commune, num. 80. vbi latè conatur concordare opiniones, & Butrius
- 111 opinionem contra Abb. tenuit discussio articulo Rota decif. 22. par. 1. & decif. 23. in recent. vbi declarauit tunc dici ius tertij connexum cum iure spoliantis, quando ratione iuris tertij spolians potest sentire
- 112 aliquod commodum, & vtilitatem. De qua tamen declaratione videndus est latè Menoch. d. remed. 1. recuperanda, d. nu. 372. vsque ad num. 382.
- 113 Vcl vbi ius tertij est penitus exclusum iuris agentis, quia tunc impediret
- 114 processum possessorium, alias fecus, vt post Bart. Alex. Soccin. Bald. & Imol. di-

cit Pacific. loco cit. num. 35. vers. Ego verò ,
115 qui subiungit , ius tertij debere esse clarum , & ante conclusum in causa in iudicio deductum , Rota decis. 201. par. 2. divers. num. 5. & seqq.

116 Sed , an , qui prius intentauit possessorium , possit inconstans possessorio iudicio relicto conuolare ad petitorium ? Rubens , & Fabius in dicto §. Nihil commune , dicunt , hanc quæstionem , seu , vt ait Bart. combinationem inutilem esse , cum videatur , quod rationabiliter in practica non possit euinire , possessorium enim est summarium , & petitorium ordinarium , nec potest dari tam infusus Aduocatus , & ignorans , vt ipse velit proponendo petitorium ordinarium , quod post litis contestationem requirit cursum triennij , & suspendere possessorium , quod , cum sit summarium , intra terminum sex mensium poterit expediri , & per illud consequi rem ipsam , & eam quietè retinere absque labore faciendi probationem , cum propter commodum possessionis omne onus transferatur in Aduersarium , vnde videtur irridendum esse potius Aduocatum , quam admirandum Io: tamen Bolognett. in dicto §. Nihil commune , num. 318. ex mente Berengarii dicit , hanc inconstantiam non

118 esse sperendam vt arbitrantur prædicti , & quod imò vilitatem magnam habeat , si eueniat de facto , vt si forsan Actor vel eius Aduocatus , qui proposuit possessorium , dubitet de victoria in eo , inconstans proponat petitorium cum diligentia , procurans citò probare titulum suum , & dominium in re , vt possit apparere , quod ius habet in vtroque , & consuebit possessorium , & præualebit Aduersario propter probationem factam in petitorio , nam quando probationes sunt pares , præualet ille , qui deduxit dominium , & fortius
119 præualebit , si discutiendo cum Aduersario , probauit . Hæc sunt verba Bologneti loco cit. qui benè prosequitur , & diffusius omnium hanc materiam .

Cæterum , quia numquam vidi prædicari , quod Actor , qui proposuit possessorium , in eadem instantia eo relicto inconstans conuoluet ad petitorium , breuiter me expediam .

Dic ergo , aut Actor , qui conuolat ad petitorium , intendit renunciare possessorio , aut tantum suspendere .

120 Priori casu admittitur inconstantia , quia , cum sit introductum in fauorem Agentis in possessorio , vt prius cognoscatur de possessione , huic fauori potest re-

nunciare , si vult , cap. ex conquestione de restit. spoliat. Rot. decis. 1118. num. 1. par. 3. diuers. Scappuccin. de Saluian. lib. 1. qu. 21. num. 4. b. ellè Zabarell. in Clem. vnic. de caus. posses. & propriet. num. 7. Bellamer. nu. 24. vers. Cum quæris .

121 Cæterum an sic inconstans videatur in totum renunciare possessorio , vel tantum liti & instantiæ ? Dic , receptam esse magis Doctorum sententiam , censi renunciatum possessorio , hoc est possessioni , itaut sententia absolutoria ferri possit , Bart. d. §. Nihil commune , num. 27. Alex. ibi num. 25. Iason. item num. 25. Rip. n. 167. Menoch. de reuin. remed. 3. num. 545. qui hanc opinionem ab argumentis , & impugnationibus Aretini defendit .

122 Aut verò vult suspendere possessorium , & dic , nullo modo posse , quia , hoc priuilegium est tantummodo tributum possessorio , & non petitorio , idè debent habere locum Regulæ Authentica , qui semel C. quomodo , & quando Iudex , & cap. causam , cum ibi not. de dol. & contum. & ita tenet Abb. in dicto cap. Pastoralis num. 17. Vitalin. in d. Clem. vnic. num. 53. de caus. posses. & propriet. Zabarell. in eadem Clem. num. 7. vers. 6. oppono , vbi benè , sed melius in d. cap. Pastoralis , num. 16. Bellamer. n. 39. quæst. 15. vers. in tertio membro .

123 Sed quia , vt dixi , materia hæc de inconstantia Actoris de possessorio ad petitorium ferè inutilis est , ideo remitto te ad Doctores in d. §. Nihil commune , & præsertim Io: Bolognett. ibi latissimè nu. 326. & in d. cap. Pastoralis , & Clem. vnic. de caus. posses. & propriet. ad Menoch. in d. remed. resmen. 3. à num. 526. ad Rot. in decis. 10. de caus. posses. & propriet. in non .

Declaro tamen quæstionem nostram solum procedere , quando possessorium solummodò intentatum est , non autem si prius petitorium sit intentatum , deum eo suspensio conuolatur sit ad possessorium , nam hoc casu licet redire ad petitorium non solum semel , sed pluries , non solum in prima instantia , sed in causa appellationis , vt supra diximus .

Quamuis Balboa de Mogrouech. in relectione Salmaticen. dicto cap. Pastoralis , n. 52. dicat , veriore , & receptam esse sententiam , quod semel tantum fieri suspensio possit .

Reliqua ad hanc materiam vide apud Posth. de manutent. obseruat. 7. per tot. vbi etiam latè disputat quando causa commissa est cum clausula arbitrio , an , & in quibus casibus admitti debeat siue suspensio , siue cumulatio .

Q V Æ S T I O XVII.

A R G V M E N T V M.

An is qui renunciavit possessioni possit inconstans petere manutentionem, seu reintegrationem.

S V M M A R I V M.

- 1 Renuncians possessioni, vel quasi non potest inconstans petere manutentionem.
- 2 Possessio amittitur per illius renunciationem.
- 3 Renunciandi ad iura renunciata non datur regressus.
- 4 Renuncians dominio non potest petere manutentionem in possessione, vel quasi.
- 5 Renunciatio notoria obstat Agenti interdicto recuperanda.
- 6 Renuncians per metum adhuc non potest petere manutentionem.
- 7 Possessio amittitur per renunciationem metu factam.
- 8 Renuncians possessioni per metum non potest agere iudicio possessorio, nisi precedat iudicium super rescissione, & nullitate renunciationis.
- 9 Habens se pro spoliato, non potest petere manutentionem.
- 10 Reintegrationem petens utri spoliatus an, & quando petere possit manutentionem.
- 11 Petitio est species confessionis.
- 12 Confessio interpretanda est favore contentis.
- 13 Ius proprium quis non presumitur abicere, sed conservare.
- 14 Actus iudicialis de sui natura ordinatur ad acquirendum.
- 15 Contractus dubius interpretatur contra eum qui poterat clarius loqui.
- 16 Iudicialis actus non interpretatur in dubio contra eum qui poterat clarius loqui.
- 17 Possessionem civilem semper presumitur quod quis retinere volerit.
- 18 Virilius quod sibi est quisque presumitur facere, & velle.
- 19 Possessionis retentio consistit in animo.
- 20 Animus declaratur ex factis.
- 21 Reintegrationem petens an retinuerit animo possessionem civilem, necne ex factis circumstantijs deducitur.
- 22 Spoliatus asserens se de facto spoliatum fuisse, & petens remoueriurbationem de facto illam videtur animo retinere possessionem civilem.
- 23 Reintegrari, & manuteneri simul petens videtur retinere animo possessionem civilem.
- 24 Petens manutentionem, & quatenus opus sit reintegrari, non dicitur se habere per spoliato.
- 25 Immissionem petens, & manutentionem intel-

ligitur primam petere respectu naturalis, & secundum respectu civilis possessionis.

26 Immissionem petens cum clausulis preferentijs non fatetur se non possidere.

27 Actus possessorios exercens post petitam reintegrationem dicitur animo retinuisse possessionem civilem.

28 Potens reintegrationem, & spoliium deducens verbis turbidis, & obscuris, non videtur se habere pro spoliato.

29 Procuratoris assertio non sufficit ad effectum, ut Possessor dicatur se habuisse pro spoliato, nisi constet de mandato speciali.

30 Possessionis amissio pendet ab animo.

31 Animus declarari non potest per Procuratorem sine speciali mandato.

32 Procurator non potest facere actum, per quem principalis habeatur pro spoliato.

33 Confessio Procuratoris renocari potest per principalem etiam non docto de errore.

34 Ratificatio non datur sine specifica scientia praeiudicij.

35 Principalis ratificans scienter, & approbans actum, & confessum actus Procuratoris, ac sententiam ab eo obtentam super spolio dicitur habere se pro spoliato.

36 Possessio duplex civilis scilicet, & naturalis datur etiam in incorporalibus.

37 Reintegrationem petens simpliciter narrato positivè actu spoliationis, dicitur se habere pro spoliato.

38 Immissionem simpliciter petens, dicitur se habere pro spoliato.

39 Immissionem petens, fatetur se non possidere.

40 Immissionem simpliciter petens perdit civilem possessionem quam habebat.

41 Immissionem petens generaliter in possessionem hereditatis, & bonorum non intelligitur amittere possessionem eorum quorum iam erat possessor.

42 Immissionem patiens nullam, & attentatam, ac liti cedens, dicitur se habere pro spoliato.

43 Non appellans à mandato de manutendo, vel appellationem non prosequens, dicitur se habere pro spoliato.

44 Possessio per patientiam, & acquiescentiam omittitur.

45 Prelatus habens se per spoliato, adhuc potest inconstans manutentionem petere nomine Ecclesie.

46 Prelatus neque in possessione praeindicare potest Ecclesie.

- 47 Restor, qui cecidit à possessione factio proprio reintegrationem petere potest nomine Ecclesie.
- 48 Tutor male, & nulliter alienando bona pupilli an, & quando transferat possessionem, ita ut pupillo competere possint remedia possessionis, & num. 52. & 55.
- 49 Tutor non sibi possidet, sed pupillo.
- 50 Tutor per actum filium, prout sunt aspectus, vel constitutum non transfert possessionem bonorum pupilli.
- 51 Intellige pupillo impugnante contractum, secus illo tacente.
- 52 Tutor per actum verum, prout est traditio, transfert possessionem bonorum pupilli.
- 53 Tutor quando dicatur spoliare pupillum.
- 54 Tutor administrans tanquam Tutor habetur loco domini.
- 55 Tutor, cui cum tutela non fuit decreta administratio bonorum possessionem non transfert.

- 1 **Q**UOAD manutentionem, dic illicitam esse inconstantiam, Abb. in cap. Sollicitudine, de restitut. spoliatorum. Posth. de manu. observat. 57. sub num. 36. Duran. decif. 158. ratio est, quia per renunciationem amissa est possessio, vel quasi, ideo
- 3 ad iura renunciata non datur regressus, l. queritur, §. Si venditor, ff. de adlit. edict. cap. Ex transmissa, de renunc. quæ conclusio procedit non solum, si esset renunciatum possessioni, vel quasi, sed si renunciatum esset dominio rei, Hortoman. Der. dista l. naturaliter, §. Nihil commune num. 10. ff. de acquir. possess. Duran. dista decif. 158. num. 5.
- 5 sicuti exceptio defectus dominij probata ex notoria renunciatione obstat agenti interdicto recuperandæ, cap. 3. de restitut. spoliatorum. Menoch. remed. 1. recuper. quæst. 27. num. 297. Duran. dista decif. num. 6.
- 6 Secundò habet locum, etiam quod renunciationi possessionis sit meticulosa, quia, cum per renunciationem metu factam, amittatur possessio, l. 3. §. Si quis nunciet, ff. de acquir. possess. Posth. supra alleg. sub dicto num. 36. Abb. in cap. Super hoc, de renunciat.
- 8 meritò cessat inconstantia, nisi prius præcedat particulare iudicium super rescissione, vel sententia declaratoria super nullitate renunciationis, Paris. conf. 5. nu. 179. vol. 4. Menoch. recuper. remed. 1. num. 103. Duran. dista decif. 158. ad fin.

Tertiò, habet locum conclusio non solum in expressa renunciatione, sed etiam in tacita, hoc est si quis habuerit se pro spoliato, nam tunc inconstans esse nequit petendo manutentionem, l. clam possidere, §. Qui ad nundinas, ff. de acquir. possessione, Bartol. in l. 2. num. 10. C. de servit. & acqu. Faber. in §. retinenda, institut. de interdict. Couarr. præf. cap. 17. num. 3. Boccac. de manu. cap. 3. num. 9. Marefcott. var. lib. 2. cap. 64. num. 3. ad fin. Rota in pluribus decif.

- Caputaq. decif. 43. lib. 2. in manuscript. & decif. 704. la 2. par. 1. in recent. & decif. 561. num. 4. eadem par. 1. Seraphin. decif. 1417. num. 3. Buratt. decif. 169. num. 12. & ibi Addent. & decif. 26. Posth. post hæc scripta visus in tract. de manu. observ. 57. num. 1. & 44. vbi alias decif. allegat.
- 10 Sed hoc intellige, quando quis simpliciter habet se pro spoliato, & pro tali petit restitui, Seraphin. d. decif. 1417. num. 3. Buratt. decif. 269. num. 4. vbi alias decif. allegat, & ibi Addent. Marefcott. var. dicto cap. 64. num. 7. Bichius decif. 428. num. 5. Secus autem quando ille, qui habet se pro spoliato, & petit restitui, & reintegrari, animo retinuit civilem possessionem, quia tunc videtur solum fateri se spoliatum naturali possessione occasioneurbationum, & molestiarum in ea illatarum, & ideo ei competit reintegratio respectu naturalis, manutentio verò respectu civilis, quam animo retinuit, Gloss. in l. clam possidere, §. qui ad nundinas, in verb. clam, ff. de acquir. possess. & ibi Bartol. in fin. Angel. num. 4. Castren. num. 7. vers. 4. articulus, Alex. num. 17. Iason. num. 61. & 62. Gloss. in l. 1. §. interdictum, & ibi Bartol. ff. uti possidetis, Menoch. retin. remed. 3. num. 22. & seq. & num. 506. de communi Lanfranc. Balb. decif. 490. Addit. ad Papien. in for. libell. pro turbat. poss. §. in verb. ad cessandum, & desistendum, Put. decif. 409. lib. 2. in correct. Rota in pluribus decif. registratis in decif. Buratt. 269. nu. 2. & ibi Addent. Greg. XV. decif. 555. Rota decif. 560. par. 14. & 69. par. 2. in recent. num. 10. Natt. conf. 572. num. 21. Surd. conf. 160. num. 72. Posth. dista observ. 57. num. 32. Otthob. decif. 121. num. 6. Coccin. decif. 494. num. 6. & 7. Rota in Calaguritana Archidiaconatus de Berberio, Veneris 16. Ianuarij 1671. coram bona mem. Priolo, §. Comprubatur.
- Ratio est, quia petitio reintegrationis est dubia, & æquivoca, cum possit referri ad solam naturalem, ideo in dubio ad
- 11 eam solam referri debet, petitio enim, tanquam species confessionis interpretanda est ad favorem contententis, l. si quis intentioni, ff. de iudic. Roman. conf. 455. nu. 4. & 6. Mohedan. decif. 2. de restitut. spoliatorum. Rota decif. 561. num. 6. par. 1. in recent.
- 13 Tum etiam quia efficit abicere proprium ius, quod non præsumitur quis velle facere, sed imò quanto magis potest constans conservare ad not. in l. cum de indebito, de probat. Rota dista decif. 561. num. 7.
- 14 Tum denique, quia actus est iudicialis, qui cum de sui natura ordinatus sit ad acquirendum, semper fit interpretatio ad favorem petentis, & propterea, licet in
- 15 contractibus fiat interpretatio contra, cum, qui potuit clarius loqui l. veterib. &

ibi Barrol. *num. 2. ff. de pact.*

16. Hoc tamen non procedit in libellis, & petitionibus iudicialibus, inter stipulantem, §. Si Stichum, ff. de verb. oblig. Bald. conf. 489. *num. 3. in fin. vol. 3. Castren. conf. 199. num. 4. lib. 2. Roman. conf. 136. in principio, & Syd. decif. 733. in fin. Rota dista decif. 561. num. 3. par. 1. in recen.*

17. In dubio autem semper præsumendum est, quod quis voluerit suam possessionem civilem retinere ex illa regula, quod quis 18 præsumitur facere, & velle, quod est sibi vitilium, l. 1. & 2. ff. de solut. Bart. in l. gerit *num. 21. ff. de acquir. hered. Crauet. conf. 106. num. 9. Greg. XV. decif. 307. num. 11.*

19. Sed cum retentio possessionis consistat in animo, l. 3. §. in amittenda, ff. de acquir.

- 20 possis. Animus verò ex factis declaratur Mantie. decif. 313. *num. 2. Posth. de manut. obseru. 57. num. 62.* vbi plures Rotales decisiones, ideò ex circumstantiis facti tam, ante, quam post mortam litem colligendis decidendum erit, an qui petijt reintegrationem animo retinuerit civilem possessionem, nec ne, itaut illa petitiò reintegrationis ad solam naturalem possessionem sit referenda, Rota decif. 644. *par. 1. in recen. Cavalier. decif. 531. num. 5. Beltramin. ad Gregor. decif. 555. Ferentill. ad decif. 269. Buratt. Duran. decif. 23. num. 17.*

- 21 Animus verò retentionis civilis possessionis in eo, qui asserit, se spoliatum, colligitur, si dixit, se de facto spoliatum fuisse, & petijt remoueri turbationem de facto illatam, Buratt. dista decif. 269. *nu. 4. & ibi Addent.*

- 22 Animus verò retentionis civilis possessionis in eo, qui asserit, se spoliatum, colligitur, si dixit, se de facto spoliatum fuisse, & petijt remoueri turbationem de facto illatam, Buratt. dista decif. 269. *nu. 4. & ibi Addent.*

- 23 Secundò colligitur, si, qui petijt reintegrari, petijt etiam manuteneri, quia tunc, vt saluerit libellus, debet intelligi reintegratio respectu naturalis, de manutendo verò respectu civilis possessionis, Castren. conf. 234. *num. 1. vol. 2. Natt. conf. 572. nu. 21. Surd. conf. 160. num. 72. Buratt. d. decif. 269. num. 3.*

- Siue manutentio petita sit in libello, siue in commissione, vt de petita manutentione in commissione dixit Rota in pluribus decisionibus relatis ab Addent. ad Buratt. dista decif. 269. *ad fin.*

- 24 Eo maxime si in petita reintegratione addatur clausula quatenus opus sit, quia tunc non censetur amissa civilis possessio, Altograd. conf. 74. *num. 1. lib. 2. Dunozi. iun. decif. 799. nu. 8. Greg. XV. decif. 546. num. 14. & decif. 555. num. 2. Addent. ad Buratt. dista decif. 269. num. 6. Rota in Toletana Parochialis 31. Ianuarij 1625. coram Dunozeo sen. que est inter eius impress. decif. 342. num. 8.*

- 25 Idem dicendum est, quando quis petit immitti, & manuteneri, quia intelligitur diuersis respectibus nempe immitti respectu naturalis, manuteneri respectu civilis, Surd. disto conf. 160. *num. 72. Rota decif. 560.*

par. 1. in recen. Coccin. decif. 494. num. 6. Addent. ad Buratt. dista decif. 160. num. 19. optimè Rota coram Bichio decif. 600. num. 8. & 9. vbi de eo, qui petit immitti 26 cum præseruatiua cuiusvis possessionis tam civilis, quam naturalis, eamque continuando.

- 27 Tertiò, colligitur animus retinendi possessionem civilem, si post petitam reintegregationem quis faciat actus possessorios, vt bene declarat Rota decif. 649. *num. 9. & 10. par. 2. recen.*

- 28 Quartò animus, non habendi se pro spoliato elicitur, quando verba, quæ sonant in spoliū, sunt turbida, & obscura, Rota decif. 366. *par. 1. recen. & decif. 396. par. 3. & decif. 427. eadem par. 3. Posth. de manut. d. obseru. 57. num. 90. & 95.*

Et supradicta tanto magis procedunt, quando petitiò reintegrationis, siue alius

- 29 actus declaratiuus voluntatis, seu animi non possidendi fieret à Procuratore ad hoc non habente speciale mandatum, Greg. XV. dista decif. 546. *nu. 13. & melius decif. 268. num. 6. Rota decif. 268. num. 2. par. 4. recen. Posth. d. obseru. 57. num. 46.* Ratio est,

- 30 quia amissio possessionis pendet ab animo, l. 3. §. in amittenda, ff. de acquir. posses. Mantie. decif. 20. *num. 2. Bichius decif. 630. num. 6.* ideò non potest declarari per Pro-

- 31 curatorem non habentem speciale mandatum, Alex. conf. 73. *num. 14. lib. 5. Natt. conf. 230. num. 8. Paris. conf. 3. num. 12. lib. 1. Caputaq. decif. 168. par. 1. Gregor. XV. dista decif. 268. ad fin. Rota dista decif. 268. par. 4. recen. num. 2. Bichius d. decif. 600. num. 12.*

Rota in dista Calaguritana Archidiaconatus de Berberiego Veneris 16. Ianuarij 1671. coram bone mem. Priolo, §. Comprobatur.

- 32 Nec ab eo potest fieri actus talis, ex quo possit inferri, quod Principalis habuerit se pro spoliato, Gregor. XV. dista decif. 546. Addent. ad eundem Gregor. dista decif. 268. *num. 13. Seraph. decif. 769.* Imò

- 33 eius confessio potest reuocari etiam non docto de errore, Rota dista decif. 268. *nu. 2.* vbi aliæ Rotales decisiones referuntur *par. 4. recen. Coccin. decif. 452. Posth. dista obseru. 57. num. 47.*

- 34 Et licet Principalis prosequeretur iudicium à Procuratore incaptum, si tamen non constat de eius specifica scientia praiudicii, non censetur facta ratificatio, Rota dista decif. 268. *num. 2. Posth. loco cit. num. 47. in fin.* Secus esset, si scienter rati-

- 35 ficasset, & approbasset acta Procuratoris, & confessiones ipsius, qui sententiam ab eo obtentam super spolio, Gregor. XV. d. decif. 546. *nu. 14.* Quæ omnia procedunt, siue finis in corporalibus, siue in incor-

- 36 poralibus, in quibus datur etiam duplex possessio, civilis scilicet, & naturalis, Bartol. in l. 1. *num. 12. vers. contrarium, ff. de*

- acquir. possess.* Guidopap. *decif.* 629. *num.* 14. Rota *decif.* 649. *num.* 10. *par.* 2. *recent.* Viuan. *de inrepatron.* *decif.* 86. *in fin.*
- 37 E contrario pariter apparebit ex coniecturis, quem se habere pro spoliato, itaut inconstans non possit redire ad manutentionis iudicium, vtpota si simpliciter petiisset reintegrari narrando actum posituum spoliationis, vt fuit dictum in *Romana Domorum* 22. Iunij 1616. *coram Vbaldo sen.* *quæ est inter eius impress.* *decif.* 351. *nu.* 2. & 3. Addent. ad Gregor. XV. d. *decif.* 555. *num.* 11.
- 39 Vel si simpliciter petat immitti, quia fatetur non possidere, Buratt. *decif.* 160. *num.* 4. cum alijs per Addent. ad d. *decif.* 160. *num.* 17. Bichius *decif.* 630. *num.* 5. & cini-lem, quam habet, perdit Mantie. *decif.* 20. *num.* 2. penes Garz. *par.* 6. *cap.* 2. *num.* 124. Gregor. XV. *decif.* 46. *num.* 4. Caualer. *decif.* 534. *num.* 6. Addent. ad Buratt. d. *decif.* 160. Bichius *dist.* *decif.* 630. *num.* 5.
- 41 Secus autem si petiisset, se immitti in genere in possessionem hæreditatis, & bonorum, quia non intelligitur amissionem possessionem eorum, de quibus possessionem habet, Duran. *decif.* 269.
- 42 Secundo, quando quis pareretur immisionem Aduersarii, quamuis nullam, & attentatam cedendo liti, & bonam fidem agnoscendo, Rota *decif.* 644. *num.* 6. *par.* 1. *recent.* in isto casu sufficit, quod quis suspicetur se posse repelli, Mohed. *dec.* 84. Rota *decif.* 641. *num.* 7. *par.* 1. *diuers.*
- 43 Tertiò, colligitur animus non possidendi, quando à mandato de manutentione non fuerit appellatum, vel alias appellatio non profecuta, quia ex huiusmodi acquiescentia, & patientia videtur amissa possessio, Bart. in l. 1. §. *huius autem* *num.* 3. *vers.* 2. ff. *vi possid.* Bald. Alex. & alij in l. si duo, §. *Si forte*, ff. *de acquir. poss.* Bald. *de præscrip.* *par.* 4. 3. *par.* princip. *quest.* 5. *num.* 4. Rip. in l. *quo minus* *num.* 133. ff. *de Flumin.* Natt. *conf.* 522. *num.* 16. Rota *decif.* 712. *par.* 4. *diuers.* *num.* 4. & *decif.* Camerinen. *Pensionis coram Gysio* penes Marchef. *de comm.* *par.* 2. *super attentatis tom.* 2. *num.* 11. *pagin.* 38. Rota post Posth. *de manutent.* *decif.* 469. *num.* 11.
- 45 Daretur tamen inconstantia in Prælato, qui licet habeat se pro spoliatio, nihilominus si agat nomine Ecclesiæ, & non proprio poterit manutentionem petere, cum non possit Prælati præiudicare Ecclesiæ, nec etiam in possessione, Scraphiu. *decif.* 1417. *n.* 3. latè in Theatina Iurisdicti. S. Ioann. Veneris 10. Maii 1621. *coram bonæ memor. Cocino*, & in pluribus alijs *decif.* relatis à Posthio *d. obseruat.* 57. *nu.* 102. & præsertim in illis Colimbien. *præfimoniorum coram Duno.* *decif.* 327. *num.* 15. & *decif.* 330. *num.* 20. & *inter eius impress.* *decif.* 231. & 252. & in illa Sabinonen. Sylua *coram Emin. Panzirolo*, penes eundem Posthij *trattat.* *decif.* 469. *nu.* 12. & 16. idem Posthij *vt supra*, vbi ampliat in Ecclesia contra aliam Ecclesiam, Rota post eundem *tratt.* *decif.* 518. & 631.
- 47 Quemadmodum etiam Reſtori nomine Ecclesiæ comperit reintegratio, quamuis ceciderit à possessione proprio factò, Caputaq. *decif.* 170. *par.* 3. Rota penes Marchef. 10. 1. fol. 103. & *decif.* 473. *num.* 2. *par.* 2. *in recent.* Addent. ad Gregor. XV. *decif.* 116.
- 48 Diuersum tamen est respectu pupilli, quia Tutor potest præiudicare pupillo in possessione etiam malè, & nulliter alienando, ideo nec pupillo comperit retentio, nec manutentio, Rota *decif.* 93. *par.* 2.
- 49 diuers. *per totam*, ratio est, quia licet tutor non sibi, sed pupillo possideat, l. *quamuis*, §. 2. ff. *de acquir. possess.* Rota in *Romana Domus Luna* 18. Februarij 1669. *coram b. m. Beulaqua*, §. *Respectu* *verò*, nec possit per actum fictum possessionem transferre in præiudicium pupilli, vtpota per aspectum, constitutum, vel alium finilem, Doctor. in l. 1. in princ. ff. *de acquir. possess.* Tiraquell. *de constit. limit.* 15. *par.* 3. Duno. iun. *dec.* 171. *num.* 7. vbi hoc procedere volente pupillo, & eo impugnante contractum, & dante de illius nullitate, secus verò illo tacente, ex Tiraquell. d. *limit.* 15. *num.* 3. *vers.* *tamen si Tutor*.
- Benè tamen potest Tutor transferre per actuale traditionem, & sic per actum, verum, Alex. in *dist.* l. 1. *nu.* 90. Rip. *nu.* 67. Ruin. in *ultimis verbis*, Soccin. iun. *nu.* 462. Rot. *dist.* *decif.* 93. *num.* 10.
- Cauendum estigitur à Menoch. *de recuper.* 15. *n.* 191. & à Neuizan. *conf.* 85. *n.* 13. & à Natt. *conf.* 162. *nu.* 24. lib. 1. qui tenent, pupillo competere remedium Canon. reintegr. pro re sua nulliter, & sine solemnitatibus alienata, quia Menoch. & Neuizan. mouent auctoritate Alexan. *conf.* 1. ad fin. lib. 4. qui id non dicit Natta verò loquitur incidenter, vt benè aduertit Rot. *dist.* *decif.* 93. *num.* 14.
- Pariter cauendum est à Berolio *conf.* 48. *num.* 14. & 15. lib. 3. & à Rolando *conf.* 60. *num.* 21. lib. 4. quia isti fundantur in auctoritate Alex. in l. 1. §. *Si vir uxori*, ff. *de acquir. possess.* *num.* 4. qui tenet contrarium, vt dicit Rot. *dist.* *decif.* 93. *num.* 14.
- Pariter explicandus est Textus in l. *qui fundum*, §. *Si Tutor*, ff. *de acquir. possess.* vbi dicitur, Tutorem spoliare pupillum, ibi, 53 nam cum pupillum spoliatur; Quia ille Textus loquitur, quando Tutor subripit rem pupilli, & ita cum spoliatur tanquam fur, & extraneus, non vti Tutor, vt bene illum Textum explicat Syluest. Aldobran. in §. *fin. instit.* *de auct. Tut.* Rot. d. *decif.* 93. *num.* 12. Secus autem, quando actus geritur à

54 tur à Tutore tanquam à Tutore, licet malè, quia tunc administrat, & loco domini habetur, dicto §. Si Tutor, & l. interdum la 2. §. Qui Tutelam, ff. de furt. Rota dicta decif. 93. num. 13. & tunc de mala administratione tenetur actione tutelæ, Rota ut supra.

55 Que tamen omnia intelliguntur, quando cum tutela decreta est administratio bonorum, secus tamen, si non constaret de administratione decreta, quia tunc Tutor possessionem non transfert, Seraphin. decif. 135. num. 3. & decif. 439. par. 1. diuers.

Q V Æ S T I O XVIII.

ARGVMENTVM.

An detur inconstantia, & variatio in Reo circa exceptiones.

S Y M M A R I V M.

- 1 Reus propofita vna exceptione potest inconstans ad aliam conuolare.
- 2 Quid si exceptiones essent contrariæ, & numer. seq.
- 4 Homicidium negans, & de eo conuictus potest conuolare ad exceptionem quod ad sui defensionem id fecerit.
- 5 Titulus duplex puta iuris communis, & priuilegij, vel priuilegij, & præscriptionis potest à reo pro sua defensione allegari.
- 6 Maxime in Beneficialibus.
- 7 Multiplicatio titularum, etiam à diuersis Colatoribus prouenientium in beneficialibus admittitur.
- 8 Reus producens titulum inualidum non potest inconstans conuolare ad titulum validum.
- 9 Tituli inualidi productio facit cessare præsumptionem melioris.
- 10 Exceptiones diuersæ, & plures possunt à reo deduci etiam in gradu appellationis.
- 11 Exceptiones contrariæ per quarum alteram actor grauatur iure probandi an simul opponi possint.
- 12 Numerationem pecunia negans an simul possit excipere de solutione.
- 13 Vnica exceptione non potest reus contraria deducere.
- 14 Exceptiones contrarias permittitur reo simul allegare, non autem probare.
- 15 Exceptiones contrarias potest reus proponere conditionaliter, & successiue non vno, & eodem tempore.
- 16 Exceptiones contrarias deducere non potest reus quando lex resistit.
- 17 Reus, qui succubuit in vna exceptione, quam proposuit volens transire ad aliam, tenetur ad expensas respectu exceptionis, in qua succubuit.

in 6. Bertrand. conf. 190. vol. 1. Gabriel de aff. conclus. 1. num. 10.

- 2 Et hoc dictum procedit etiam quod exceptiones essent contrariæ, Gloss. in cap. 1. vers. ad hoc dico 13. quæst. 2. Gloss. in regul. nullus, in verb. defensionibus, de reg. iur. in 6. & ibi Soccinus in principio, Arct. in §. affionum col. 7. vers. non est necessarium, Institut. de action. Canonistæ in cap. Imputari, de fid. instrum. cum alijs, quos adducit Gabriel d. conclus. 1. num. 11. Cagnol. in l. nemo ex ijs, num. 3. ff. de reg. iur. Quod tamen declarata secundum Bellamer. in dicto cap. imputari num. 19. ut procedat in contrarietate iuris, non autem in contrarietate facti per exempla ab eo relata, latè Cagnol. dicta l. nemo ex ijs, num. 9. Et propterea infertur, quod, si quis prius negauerit occidisse hominem, demum conuictus de homicidio possit conuolare ad aliam exceptionem, nempe occidi ad meam defensionem, Bart. in l. cum de indebito, in principio, ff. de probat. & in Auth. contra qui propriam, in fin. vers. & per hoc dico, C. de non numer. pecun. cum alijs per Gabrielem loco citato num. 11. vers. hinc infertur, latè Farinacc. de Reo confesso, & conuicto quæst. 81. cap. 4. num. 119.
- 4

Secundò, infertur quod quis potest duplici titulo se defendere, & iurare, puta iure communi, & priuilegio, vel duplici titulo, priuilegio scilicet, & præscriptione iuuari, Franch. d. cap. Nullus pluribus, de reg. iur. in 6. Gemin. in cap. persona, de priuileg. in 6. Felyn. in cap. Pastoralis colum. 5. de except. Dec. conf. 55 col. 3. Cagnol. in dicta l. nemo ex ijs, num. 8. Paris. in cap. Cum veniens, num. 11. & 12. de præscript. Rota decif. 438. numer. 16. post tractatum Posthij de manu. & decif. 491. nu. 6. par. 3. recent.

- 6 Maximè in Beneficialibus, cap. post electionem, de concess. præbend. Cassad. decif. 3. in fin. de caus. posses. & propriet. Rota sapissimè, ut in decif. 489. in fin. par. 2. recent. & decif. 622. numer. 2. par. 4. decif. 90.

L

DIC, licitam esse inconstantiam, & varietatem in Reo excipiente, qui propofita vna exceptione ad aliam conuolare potest, l. nemo, ff. de except. & ibi Gloss. cap. Nullus pluribus, de reg. iur. De Inconstantia in Iudicijs.

- par. 11. num. 2. decif. 290. num. 5. par. 12. recent.* vbi de multiplicatione titulorum
 7 etiam à diuerfis Collatoribus prouenientium.
- 8 Quæ conclusio habet locum, quando tituli sunt ambo validi, secus si vnus sit inualidus, & alter validus, si enim inualidus à Reo produceretur, non posset postea inconstans conuolare ad titulum validum, Rota decif. 578. num. 3. *vers. quia respondetur, par. 3. recent.*
- 9 Aduerte tamen, quod productio tituli inualidi facta à Reo facit cessare præsumptionem melioris tituli, Rota par. 10. *recent. decif. 336. num. 30. Roxas decif. 80. num. 7. cum seqq. & decif. 99. num. 11. Dunoz. iun. decif. 905. num. 8.*
- 10 Procedit non solum in prima instantia, sed etiam in causa appellationis, Soccinus in l. ii, qui, ff. de except. Cagnol. in dista l. nemo ex ijs, ff. de reg. iur. num. 4. in fin.
- 11 Illicita autem erit inconstantia in Reo exceptiones contrarias proponente, si grauiaret Actorem onere probandi, vt si negaret pecuniam esse numeratam, & demum diceret soluisse, nam istæ exceptiones simul proponi non possunt, Barr. dist. l. nemo, Franch. d. cap. nullus, Cagnol. d. l. nemo num. 14. & ibi Soccin. Felynus in d. cap. Pastoralis, & alij, quos allegat
- 12 Gabriel loco citato num. 17. quamuis contrarium teneat Dec. d. l. nemo, quem tamen reprobatur Cagnol. vbi supra.
- 13 Secundò, illicita est in Reo inconstantia, si in vna exceptione proponeret contraria, l. 2. & ibi Angel. ff. quando appell. sit, Dec. d. l. nemo, & ibi Cagnol. num. 13. Gabriel loco cit. num. 16.
- 14 Terriò, illicita erit inconstantia in Reo, si veller contrarias illas exceptiones probare, nam licet admitatur ad eas allegandas, non tamen admittitur ad illas probandas, Soccin. d. l. nemo in principio, & ibi Cagnol. num. 12. Felyn. d. cap. Imputari, vers. quinta declaratio, de fid. instrumen. cum alijs per Gabrielem loco cit. num. 15.
- 15 Quartò, illicita erit inconstantia, si exceptiones contrarias Reus veller vno, & eodem tempore proponere, debet enim illas vel conditionaliter, vel successiuè proponere, Cardin. d. cap. Imputari, de fid. instrum. Felyn. d. cap. Pastoralis num. 5. de except. Dec. d. l. nemo, cum alijs per Gabriel loco cit. num. 19. & 20.
- 16 Quintò, illicita est inconstantia in Reo proponente contrarias exceptiones, quando lex resistit, Cagnol. d. l. nemo, num. 15. latè Gabriel loco cit. num. 21. & 24.
- 17 Declara tamen, quod licet Reo permittatur inconstantia, si tamen in vna exceptione succubuit, & vult transire ad aliam, non cuitat condemnationem expensarum respectu exceptionis, in qua succubuit, Bertrand. conf. 383. num. 3. Gabriel loco cit. num. 23.

Q V Æ S T I O XIX.

A R G V M E N T V M.

An licita sit variatio Actoris in libello, & quando Actor post litem contestatam possit inconstans liti renunciare.

S V M M A R I V M.

- 1 Libellum mutare, vel emendare potest Actor inconstans vsque ad litem contestatam.
- 2 Quæ de emendatione libelli dicuntur, habent etiam locum in illius mutatione.
- 3 Litis ante contestationem non dicitur quis agere, sed velle agere.
- 4 Liti non dicitur subesse, nisi sit contestata.
- 5 Actor, & Reus non dantur ante litem contestatam.
- 6 Actor, qui inuauit velle in priori actione persistere adhuc mutare, & emendare potest libellum ante litem contestatam.
- 7 Hæres libellantis ante litem contestatam mutare, & emendare potest libellum.
- 8 Hæres an possit declarare libellum à defuncto porrectum.
- 9 Periculum causæ introductæ à defuncto totum transit in heredem.
- 10 Facultas declarandi competens defuncto quando in heredem transeat.
- 11 Arbitrium morte finitur.
- 12 Procurator an, & quando declarare possit voluntatem principalis.
- 13 Procurator potest declarare, & emendare libellum ante litem contestatam.
- 14 Procurator in utilitatem principalis potest ex mandato generali gerere, quæ requirerent mandatum speciale.
- 15 Libellum ante litem contestatam an semel tantum, vel etiam pluries mutare, & emendare liceat.
- 16 Dedeccori proximum est sæpius in vna causa variare.
- 17 Iudicis arbitrio remittitur an sæpius liceat libellum mutare, vel emendare.
- 18 Æquitate suadente etiam post litem contesta-

- tam potest Iudex pro eius arbitrio admittere mutationem, & emendationem libelli.
- 19 Partibus consentientibus Iudex potest admittere libelli mutationem, & emendationem etiam post litem contestatam.
- 20 Mutatio libelli non admittitur nisi relictis expensis.
- 21 Quid si partes consentiant mutationi.
- 22 Libelli mutatio, seu emendatio admittitur in causis tam civilibus, quam criminalibus.
- 23 Quid si in criminalibus emendatio, seu mutatio libelli saperet desistentiam ab accusatione.
- 24 Accusator non potest inconstans ab accusatione desistere.
- 25 Accusator desistens ab accusatione punitur pena Turpiliani.
- 26 Actor, cui fuit præfixus terminus ad proponendam actionem non potest mutare, vel emendare libellum etiam ante litem contestationem.
- 27 Quid in accidentalibus.
- 28 Libellus nec mutari, nec emendari potest etiam ante litem contestatam, quando ex eo fuit parti questum ius.
- 29 Per productionem libelli aduersus transfectionem iuramento firmatam dicitur questum ius parti.
- 30 Pœnitentia sera perinrii labem non detergit.
- 31 Confessio emissâ in libello an, & quando possit per Actorem renocari ante litem contestatam.
- 32 Libellus porrectus coram Iudice habente iurisdictionem limitatam in certis causis ante litem contestatam mutari non potest, vel emendari.
- 33 Libellus generalis, & incertus admittitur parte non opponente.
- 34 Tam in iudicio ordinario, quam in summario.
- 35 Quid si producat coram Iudice habente iurisdictionem limitatam.
- 36 Libellum in causa appellationis an, & quando mutare, vel emendari liceat.
- 37 Probationes in gradu appellationis coadiuvare permissum est.
- 38 Libelli mutatio, vel emendatio post litem contestatam illicita est.
- 39 Clausula Saluo iure addendi, & minuendi apposta in libello an suffragetur, ut post litem contestatam mutari, vel emendari possit, & num. 41.
- 40 Protestatio nil operatur, quando tempus est taxatum à lege.
- 42 Libelli mutatio, vel emendatio post litem contestationem non admittitur, quamvis partes consentiant.
- 43 Litis contestatio, vel alij actus substantiales iudicii non possunt tolli partium consensu.
- 44 Consensus partium nil valet in his, quæ à iuris definitione substantiam capiunt.
- 45 Libelli mutatio, vel emendatio post litem contestatam an sit illicita tam in iudicio universali, quam in particulari, & num. seqq.
- 46 Petitionis hereditatis iudicium universaliter intentatum competit pro omnibus, quæ extabant apud Reum conventum de tempore executionis, quamvis ad eum pervenerint post causæ introductionem.
- 47 Libelli mutatio, vel emendatio non est necessaria in generali iudicio petitionis hereditatis pro rebus perentis ad Reum conventum pendente lite, & de ratione.
- 48 Iudicio petitionis hereditatis restricto ad certam rem particularem an possit post litem contestatam, variari, vel emendari libellus pro alijs rebus.
- 49 Hæres institutus in re certa, & eandem certam rem petens in iudicio petitionis hereditatis post litem contestatam non potest declarando, seu mutando libellum aliam rem petere.
- 50 Actor petens partem, seu dimidiam hereditatis non potest post contestatam litem variare libellum, & petere totam hereditatem.
- 51 Quid si portio non petita superveniret post litem contestatam, & num. seqq.
- 52 Portio hereditatis non petita per coheredem accrescit coheredi petenti portionem suam.
- 53 Non tamen ita accrescit ut censeatur comprehensa in eodem libello, in quo petierat portionem suam.
- 54 Libellus super petitione totius hereditatis conceptus ab herede, cui competebat illius dimidia convalidatur superveniente sibi alia portione.
- 55 Hereditibus omnibus petentibus partem suam, portio per eorum alterum pendente lite repudiata alteri accrescit, etiam ad effectum prosecuendi litem incaptam.
- 56 Coniunctus dicitur quasi substitutus.
- 57 Libellus in iudicio generali restrictus ad certam speciem post litem contestatam non potest emendari per additionem alterius speciei.
- 58 Redditio rationis Tutori, vel administratori petita de certis effectibus, puta de frumento, non potest post litem contestatam superaddi alia species in eodem libello.
- 59 Actio generalis potest generaliter proponi, & generaliter persequi.
- 60 Actio generali generaliter proposita admittitur emendatio libelli.
- 61 Libelli emendatio post litem contestatam non datur in actione generali specialiter prosecuta.
- 62 Prosecutio iudicii magis attenditur, quam petitio.
- 63 Iudicium dicitur particulare etiam si actio sit generalis, quando illius prosecutio fuit particularis.
- 64 Libellus in actione generali propositus super petitione singulari, & prosecutio litis pariter singularis operantur, quod post litem

- contestatum illius emendatio non admittatur.
65. Libellus nullus, vel ineptus post litem contestatam an mutari possit, vel emendari, & num. 66.
66. Libellus post litem contestatam, & quoad accessoria, prout sunt fructus, an mutari, vel emendari possit, & num. 70.
67. Libellus mutari, vel emendari non potest post litem contestatam in gradu appellationis.
68. Libellus post litem contestatam mutari potest quoad accessoria, qua lite pendente contingunt.
69. Libellus post litem contestatam an, & quando mutari possit in diminutionem rei petite.
70. Contestatio litis vitiosa non impedit emendationem libelli.
71. Libellus incontinenti post litem contestatam mutari, & emendari potest.
72. Emendatio libelli post litem contestatam admittitur in non substantialibus, scilicet ad tollendum verba superflua, vel ad illius nitorem.
73. Libelli emendatio post litem contestatam admittitur, quando aliud pro alio per errorem petitiu fuit.
74. Libellus productus à Procuratore etiam post litem contestatam, & non docto de errore, potest per principalem mutari, & emendari.
75. Articuli per Procuratorem producti prout etiam positiones mutari, & emendari possunt non docto de errore.
76. Libellus ex iusta causa mutari potest semper, & quodcumque etiam inuito adversario, & post litem contestatam.
77. Libellus obscurus declarari potest etiam post litem contestatam usque ad sententiam.
78. Declaratio libelli obscuri nil novi inducit.
79. Libelli mutatio etiam post litem contestatam admittitur per viam renunciationis litis.
80. Actor post litem contestatam an possit renunciare inconstans liti, & cause, rescissique expensis à iudicio inconstans desistere.
81. Renunciatio litis admittitur non solum in causis profanis, sed etiam in beneficialibus.
82. Procurator habens speciale mandatum potest liti renunciare.
83. Liti etiam tacite renunciari potest.
84. Actus contrarius pendenti litis importat illius renunciationem.
85. Actus non factus intra terminum à lege, vel Iudice præfixum indicat, quod litigator recedere velit à iure suo.
86. Renunciatio liti fieri potest per quacunque verba ad illam idonea.
87. Verba nolo amplius ad causam venire, an, & quando importent renunciationem litis.
88. Quando dicantur prolata deliberato animo, vel ex calore iracundiæ.
89. Facta declarant animum.
90. Intrans se in termino probatorio à Iudice præfixo nihil probare velle, an, & quando censetur liti renunciasse.
91. Renunciatio litis facta absente parte an, & quando valeat.
92. Renunciatio litis facta coram Notario non æquario cause subsistit.
93. Index an possit acceptare renunciationem litis pro parte absente.
94. Index non petentibus non accommodat partes suas.
95. Renunciatio litis facta absente parte, postmodum ea ratificante valida est.
96. Quid si facta sit presente parte, & tacente.
97. Renunciatio liti parte presente, & non acceptante, vel parte absente antequam rata habeatur, an possit inconstans panitere.
98. Renunciatio litis valet etiam non capto iudicio, & de ratione.
99. Renunciatio potest liti sine agatur de actione in rem, sue in personam.
100. Renunciatio litis ubi tractatur de actione in rem, valet etiam facta absente parte.
101. Liti renunciatio, an, & quando ad illam habere possit regressum.
102. Litis nomine venit instantia.
103. Litis nomine venit etiam ius instantie.
104. Renunciatio liti an possit ad illam habere regressum, quando pendet à potestate Superioris.
105. Minor latus per renunciationem litis, potest petere restitutionem in integrum.
106. Renunciatio liti per metum, vel dolo inductus etiam maior in integrum restituitur.
107. Renunciatio liti non potest ad illam regredi, quando restituende litis aliam non deducit causam, nisi propria voluntatis inconstantiam.
108. Liti renunciatio conditionaliter conditione non impleta, potest ad illam habere regressum.
109. Instantie non autem liti renunciatio, potest ad litem regredi saltem officio Iudicis.
110. Cessio litis quando importet illius extinctionem maxime in beneficialibus.
111. Renunciatio litis, ex qua causa facta præsumatur remissio.

QUÆSTIO hæc tractatur à Doctores in l. edita, C. de cend. & statuenda est conclusio, libellum, posse mutari, vel emendari usque ad litem contestatam, Doctores in dicta l. edita, ubi Dec. num. 28. Castrenf. nu. 77. Ripa nu. 37. Cagnol. num. 67. Bart. num. 1. Alex. nu. 4. Iafon num. 13. Alciat. num. 31. Albericus num. 13. Fulgos. num. 3. Gilkenius nu. 13. Felyn. in cap. Presentium, num. 27. extr. de testibus, Gail. observ. 74. num. 4. lib. 1. Facch. controuers. lib. 11. cap. 100. Menochius latè de arbitr. cas. 176. num. 24. Giurb. decif. 10. num. 4. Bellonus de interuall. cap. 144. num. 2. Duran. decif. 375. num. 12.

- 2 Dixi *mutari*, vel *emendari*, quia quæ tradunt Doctores circa emendationem, habent locum in mutatione, Scifell. in *dist. l. edita*, num. 7. Pandus in *pragmat. dispensa* num. 123. Borell. in *Summ. decis. de libell. oblat. tit. 49. num. 97*. Ratio autem
- 3 quare in libello datur inconstantia vsque ad litem contestatam, est, quia ante litem contestationem, non dicitur quis agere, sed velle agere, *l. amplius non peti*, ff. *rem rat. bab.* imò nec dicitur subesse lis, *dist. l. edita*, ibi *speciem futura litis*, nec eo
- 5 tempore datur Actor, vel Reus, Baldus in *Aurb. litigiosam*, C. *de litigios.* Menoch. d. *cas. 176. num. 24*.
- 6 Et hæc inconstantia habet locum, quamvis Actor iurasset, se velle in priora actione persistere, Cagnol. d. *l. edita* nu. 184. *vers. ampliatur regula multis modis*.
- 7 Proceditque non solum in principali, sed in hærede libellantis, qui poterit libellum mutare, quamvis illum declarare non possit, vt post Aqueñ. tenet idem Cagnol. loco citato, Gilkenius d. *l. edita*, num. 28.
- Decius tamen d. *l. n. 50. & las. d. §. nihil commune*, num. 96. non priuat hæredem
- 9 facultate declarandi libellum, per Text. in *l. si quis filio* 32. §. *si quis plures*, ff. *de legat. 1.* vbi hæres in eligendo declarat voluntatem defuncti, & per alia iura relata à Gilkenio loco citato, num. 30. cum enim periculum totius causæ ad illum transeat, non videtur arcendus à prædicta facultate, *l. h. eadem*, ff. *de regul. iur.* & cum hac opinione residet idem Gilkenius, cui libenter subscribo, nam regula illa, quod facultas declarandi non transeat ad hæredem, procedit in his, quæ merè sunt arbitraria Testatori, cuius arbitrium morte
- 11 finitur, non autem in his, quæ possunt pendere ab aliquo alio extrinseco, quid enim si errore ductus Testator libellum obscurum, porrexisset, ex qua obscuritate damnum hæredi inferretur, non videtur reiicienda hæc facultas declarandi, itaut illa vti non possit vti hæres, ne permaneat in damno, quia tunc quasi iure proprio hæres habet ius declarandi ad notata per Burgos. de Paz. in *releffion. 1. legis, Tauri* num. 427. *vers. nec obstat*, Caldas Pereira de *nomia. emphyt. lib. 2. quæst. 10. num. 29*.
- 12 Quod dicimus de hærede, idem dicendum est de Procuratore; quamvis enim ius declarandi voluntatem principalis non transeat ad Procuratorem, vt voluit Bald. in *d. l. edita*, num. 57. Corn. num. 20. Roman. num. 3. Iason num. 26. Cagnolus num. 130. Hoc tamen procedit, quoties
- 13 cunque ius Domini efficeretur deterius, secus autem si meliorem causam Domini redderet mutando, & emendando, vel declarando libellum, & hanc opinionem

- tenet Gilkenius d. *l. edita*, nu. 30. Certum est enim Procuratorem ex solo mandato generali posse gerere vtilia pro principali,
- 14 quamvis etiam speciale requireretur, vt voluit Anchar. in *cap. qui ad agendum*, de *Procur. num. 3.* cum aliis per Rotam in *Romana*, seu *Veliterna afflicus* 28. Junij 1647. *coram clar. mem. Bibio*, quæ est *decis. 316. inter eius impressas* num. 15. & in eadem causa *decis. 500. num. 28. coram eodem*.
- 15 Habetque locum hæc inconstantia non solum semel, sed bis, & pluries, vt voluit Dec. in *d. l. edita* num. 14. Menoch. *disso. cas. 176. num. 35. vers. secunda est opinio*, Bart. *conf. 117. num. 4. lib. 1.* Tuschus *litt. L. conclus. 322. num. 25.* Ioannes Bologniet. d. *l. edita* num. 30. qui tamen opinus est bis tantum variationem esse permissam.
- Contrarium quod semel tantum, & non bis, nec pluries licita sit inconstanti, voluere in *dist. l. edita*, Arctinus num. 5. Bartholom. Soccin. num. 5. Corn. num. 21. Purpurat. nu. 50. Iason nu. 29. Alciat. nu. 54. Misinger. §. *sin minus* num. 27. de *a7. Bald. l. fin. ff. de codicill. Felyn. cap. 2. de tregu. & pac. & latè probat Menoch. loco cit. nu. 35.* Rota par. 1. *diuerfor. decis. 256. num. 8.* Gilkenius d. *l. edita* num. 22. qui hanc opi-
- 16 nionem dicit esse veram, cum dedecori proximum sit sæpius in vna causa variare, *l. quæ omnia ff. de Procur. cap. Qualiter*, & quando, de *accusat.*
- 17 Sed dic, vltiorem inconstantiam, & variationem in libelli mutatione, vel emendatione repositam esse in arbitrio Iudicis, si iustam causam inconstantie
- 18 ipse perpendat, Purpurat. d. *l. edita*, nu. 60. Costa *var. iur. ambiguitatum lib. 1. cap. vlt.* Menoch. d. *cas. 176. num. fin.* Gilkenius d. *l. edita*, num. 22. ad finem, Facchinus *disso. lib. 11. controuerf. cap. 94. in fin.*
- 19 Imò in arbitrio Iudicis positum esse, si æquitas id permittat, puta, si partes consentiant mutationi, etiam post litem contestatam admittere libelli mutationem, & emendationem, Bald. in *d. l. edita* in *lectura Perusina* num. 55. Purpuratus num. 313. Gilkenius nu. 313. Marc. Ant. Maceraten. *var. resolut. resol. 83. num. 7.*
- 20 Et quamvis non admittatur inconstantia, & variatio in mutatione libelli, nisi resecis expensis, Iason l. *sanctimus*, num. 14. C. de *iudicij*, & in d. §. *nihil commune* nu. 69. Hippolyt. de *Marsil. in l. Patre, vel marito* num. 73. ff. *de quæst. Balb. de Mocrouejo cap. 1. de libell. oblat.* num. 30. in casu tamen
- 21 supra tradito expensæ refici non debent, Baldus, Purpuratus, & Gilkenius loco cit.
- 22 Tertio, habet locum inconstantia non solum in causa ciuili, sed etiam in criminali, Bartolus d. *l. edita*, num. 2. Anan. & Abb. *disso. cap. 2. de libell. obl. & ibi Felyn.*

- num. 13. Baldus in l. accusationem in fin. C. qui accus. Guazzin. defenf. 3. cap. 5. num. 2.
- 23 Quod tamen intellige, nisi emendatio, vel mutatio libelli saperet aliquo modo defectum ab accusatione, quia non solum illicita esset inconstantia, sed Accusator puniretur poena Senatorum-consulti,
- 25 Turpil. de qua in l. 1. §. si qui autem, ff. ad Turpil. vt post Baldum tenet Felynus dicto cap. 2. num. 13. vers. sed intellige sanè; De qua re quando liceat in Accusatore inconstantia, dicemus infra.
- 26 Cessabit autem primò inconstantia, etiam ante litem contestatam, si Actor præfinitum sit tempus, intra quod actionem proponere debeat, Bart. dicta l. edita, num. 3. Alex. num. 6. Aret. num. 5. Barthol. Soccin. num. 6. Bald. in repet. Paduan. nu. 17. Corn. num. 21. Iason num. 20. Romanus num. 87. Fulgo. num. 3. Purpurat. num. 61. Dec. num. 36. Gilkenius num. 19.
- 27 Quod tamen intelligas, si vellet Actor mutare, vel emendare libellum in substantialibus, non verò in accidentalibus, Alex. Aret. Purpurat. loco superius cit. Misinger. §. fin minus num. 29. & ibi Iason num. 8. de action. Felyn. in cap. 2. de libell. oblat. nu. 4. & ibi Abb. nu. 24. Soccin. nu. 125. Gilken. d. l. edita num. 19. in fin.
- 28 Secundò cessabit etiam ante litem, contestatam inconstantia, si ex productione libelli sit iuspartit quæsitum, Alexand. d. l. edita, num. 7. Purpurat. num. 59. Alciat. num. 53. Cagnol. num. 159. Gilkenius nu. 23. Misinger. d. §. fin minus, num. 29. Felynus in cap. Significantibus, de libell. oblat. num. 4.
- 29 Quod posset succedere, si quis contrariationem iure iurando firmatam,
- 30 libellum produxerit, vt inquit Gilkenius d. num. 23. nam fera poenitentia hanc labem non deterget.
- 31 Tertiò, cessabit inconstantia ante litem contestatam, si Actor vellet confessionem in libello factam reuocare, Alex. dicta l. edita, nu. 2. Soccin. num. 6. Gilkenius nu. 24. Felyn. d. cap. 2. num. 4.
- Sed hæc conclusio recipit easdem declarationes, quas adducemus in ea questione, an, & quando in confessione detur inconstantia, & sufficiat hic dicere, nonnullos putasse cessare inconstantiam in hoc casu, si libellus Reo traditus est, Iason num. 7. Alciat. num. 55. Purpurat. num. 56. in d. l. edita, Angel. d. §. fin minus, num. 26. Ias. num. 9. Misinger. num. 29. cum alijs per Gilkenium num. 24.
- 32 Quartò, cessabit inconstantia etiam, ante litem contestatam in emendatione, & mutatione libelli, quando ille portetis est coram Iudice, qui iurisdictionem limitat in certis tantum causis habeat, Iason l. 1. num. 4. ff. de edend. Dec. dicta l. edita num. 7. Gilken. qui alios num. 31.
- 33 Cui affine est, quod licet libellus incertus, & generalis, si pars non opponat procedere soleat, l. fin. ff. de annal. exception. Rota decis. 256. & 257. par. 1. diuers. siue
- 34 finis in iudicio ordinario, siue summario, Rot. in citatis decisionibus.
- 35 Hoc tamen locum non habet, si producat coram Iudice, qui limitatam habet in certis causis iurisdictionem, Innocentius in cap. Cum sit generale, de for. compet. Iason l. 1. num. 4. ff. edend. Dec. d. l. edita num. 7. cum alijs per Gilkenium loco citato nu. 31.
- 36 Quintò, cessabit inconstantia in causa appellationis, Roman. d. l. edita num. 117. & 118. Alex. nu. 13. Corn. nu. 24. Purpur. num. 71. Alciat. num. 47. & 62. Dec. num. 54. Iason. num. 27. Gilken. qui plures alios num. 32. addo Ruginell. de appellat. §. 10. gloss. 3. num. 8. Scacc. eodem tract. quæst. 11. num. 36.
- Sed hæc conclusio intelligitur de libello in priori instantia productò, non autem de libello in causa appellationis presentato, quia & hunc ante litem contestatam mutare, vel emendare Actor poterit, Roman. in d. l. edita num. 117. Dec. nu. 54. Gilken. num. 34. qui subiungit, hoc procedere, dummodo in libello appellans
- 37 non mutet ea, quæ in libello prioris instantiæ comprehensa sunt, quamuis suppleri, quæ ibi defunt, & articulos veteres nouis additionibus coadiuuare possit, l. per hanc, ff. de temp. appellat. Post litem verò contestatam, illicitum omnino esse inconstantiam in mutatione, vel emendatione libelli, Gloss. dicta l. edita, verb. emendari, Cyn. num. 19. Odofr. num. 13. Bartol. nu. 6. Alberic. num. 13. Corn. num. 22. Alex. nu. 5. & 9. Aret. num. 4. Barthol. Soccin. num. 4. & 9. Roman. num. 97. Castren. num. 5. & 6. Alciat. num. 34. Dec. num. 28. Iason. num. 13. Purpur. num. 66. Aret. dicto §. fin. minus nu. 6. Iason. ibid. num. 6. Felin. cap. 2. de libell. oblat. num. 14. Soccin. num. 132. Gilken. d. l. edita num. 36.
- 39 Quod procedit, etiam quod in libello addita sit clausula salvo iure addendi, vel minuendi, Bartol. d. l. edita num. 30. Bald. num. 99. Salic. num. 17. Iason. nu. 41. Gilken. num. 36. Iason. in §. omnium, de ass. Felyn. dicto cap. 2. nu. 14. de libell. oblat. & ibi Abb. num. 28. Soccin. num. 132. Barbof. de clausul. 142. num. 1. Cum enim à lege sit tempus
- 40 taxatum, vltra illud, etiam adhibita protestatione, progredi non possumus, l. alimenta, ff. de negoc. gest. cap. Inter dilectos, de fid. instrum. Celsus Vgo tract. de claus. pag. 504. Barbof. ubi supra, Gilken. loco citato num. 37.
- 41 Et quamuis Bald. Bellam. & Lanfranc. velint, clausulam hanc operari, si Reus taceat, vel illi clausulæ consenserit, quod etiam tenet Balboa de Motrouejo in re-

leff. cap. 1. & 2. de libell. oblat. num. 30.

Non est recedendum tamen ab opinione Iasonis, & Riminaldi in d. l. edita, & Aretini in §. Omnium instit. de action. contrarium sententium, quibus assentit Gilken. loco cit. num. 73.

42. Secundò, illicita est inconstantia post litem contestatam, etiam quod pars consentiat, Soccin. dista l. edita num. 5. Alexan. num. 9. Purpur. num. 72. Alciat. num. 34. Gilken. num. 38. Bald. in Auth. hoc Sacramentum, de iureiuram. calumnia. dam. & ibid. Celsus in apostill. Felyn. dicto cap. 2. num. 14. Gilken.

43 num. 39. Ratio est, quia lites contestatio, & alij actus substantiales iudicii non possunt tolli partium consensu, Glofs. in cap. de caus. de offic. delegat. Felyn. dicto cap. 2. num. 14.

44. Vel secundum Gilken. in his, quæ à iuris definitione substantiam capiunt, nihil potest Partium consensus, l. nemo potest, ff. de legat. 1. l. passus, ff. de pact. l. neque ex Pratorio, ff. de reg. iur. cum alijs ibi per eum allegati.

45. Tertiò, illicita est inconstantia siue sumus in iudicio vniuersali, & generali, siue particulari, vt contra Glofs. in verb. emendari, & Odoford. num. 13. dista l. edita voluere Bartol. in præd. l. num. 19. Alberic. num. 13. Bald. num. 34. Salic. num. 11. Fulgos. num. 1. Castren. num. 12. Alexan. num. 3. & 4. Roman. num. 102. Alciat. num. 32. Barthol. Soccin. num. 8. Aretin. num. 4. Dec. num. 25. Corn. num. 23. Iason. num. 10. & 11. Purpur. num. 73. Gilken. num. 41. Innoc. dicto cap. 2. de libell. oblat. & ibi Anton. de Buttr. Felyn. dicto cap. Significasti n. 11. & ibi Mar. Soccin. num. 139. Abb. num. 21. & 25. Angel. d. §. Sin minus num. 7. Iason. num. 4. Misinger. num. 8. Couarr. præf. cap. 12. num. 6.

Cæterum in hac materia vide bene differentem, & ratiocinantem Menoch. dicto cas. 176. vbi plures distinguit casus.

Primus est, quando in libello petitionis hereditatis Actor simpliciter petit, se heredem declarari, hoc sanè casu, si pendente lite, aliæ res perueniant ad Reum contentum, illæ continentur sub eodem libello, & petitione vniuer-

46 salè hereditatis, quæ datur pro restitutione omnium, quæ apud Reum extabunt tempore executionis, l. 4. licet minimus, & l. si quo tempore, ff. de pet. hered. l. hac in fine, ff. si seruit. vendic. & ideo non est necessaria hoc in casu libelli emendatio, Bart. d. l. edita num. 6. Dec. num. 2. Couarr. præf. cap. 12. in fin.

48 Secundus casus est, quando in libello petitionis hereditatis Actor petit vnam rem tantum hereditariam sibi restitui, & hoc casu non dari inconstantiam post litem contestatam scripserunt Petrus, Cyn. Bartol. Alexan. Soccin. dista l. edita, vbi

Cagnol. n. 53. dicit, receptam esse Doctor. opinionem, Menoch. d. cas. 176. num. 5. vbi latè hanc opinionem defendit ab argumentis Fulgos. Castren. Aret. Riminaldi. Dec. Curt. iun. dista l. edita, & Didaci Couarr. loco cit.

49 Tertiùs est casus, quando hæres institutus in recerta eam petit petitione hereditatis, hoc casu lite contestata non datur inconstantia rem alteram addendo, Corn. cons. 148. num. 4. lib. 4. Couarr. dicto cap. 12. in fin. Menoch. loco cit. num. 15.

50 Quartus casus est, quando Actor petit solum dimidiam hereditatis, deinde lite contestata vult emendare libellum, petendo totam ipsam hereditatem, hoc etiam casu non est licita inconstantia, neque permissa emendatio, Castren. dista l. edita num. 6. Alex. num. 5. Dec. num. 25. Cagnol. num. 61. Bolognert. num. 58. Menoch. loco cit. num. 16.

51 Qui tamen casus declaratur, quando illa portio non petita superuenit Actori post litem contestatam, nam tunc quia portio, quæ superuenit, dicitur contineri sub illa petitione, ideo est locus emendationi libelli, Bald. dista l. edita num. 38. Dec. ibidem num. 25. in fin. Soccin. dicto cap. 2. de libell. oblat. num. 15. Contrarium in hoc tenuerunt Alexan. dista l. edita num. 5. Claud. Seissell. col. 2. Gozzadin. num. 61. Cagnol. num. 62. Concordat opiniones Menoch. distinguendo tres casus.

52 Primus est, quando qui solam partem habet, solam petit, & alter cohæres nihil perit, hoc casu, etsi illa portio non petita accrescat ei, qui suam petit quoad effectum,

53 tum, non tamen ita accrescit, vt dicatur comprehensa sub illo libello, & ita procedit opinio Alexan. Claud. Gozzadin. & Cagnol.

54 Secundus est casus, quando vnus heredum totam petit hereditatem, cum dimidiam tamen petere debuisset, & hoc casu portio superueniens sub petitione prima continetur, & conualidatur iudicium, & sic procedit opinio, Bald. Soccin. & Dec.

55 Tertiùs casus est, quando ambo hæredes petierunt partem suam, & lite pendente vnus eorum inconstans deseruit iudicium, atque ita portionem suam repudiavit, hoc casu totum alteri accrescit, non tantum quoad ipsum effectum, sed

56 etiam quoad litem instantiam, quæ transit in alterum coniunctum, qui ei dicitur quasi substitutus, l. quidam testamentum, ff. de vulg. & pupill. & hoc casu habet locum opinio Baldi, Dec. & sequacium, Menoch. loco cit. num. 20. & 21. vers. Tertiùs est casus. Sed de his Menochij distinctionibus videndus est doctissimus Facchineus lib. 11. controuerf. cap. 91. & 95.

- 37 Quouero ad emendationem libelli in iudicio generali, hoc est quando Actor petit Tutorem condemnari ad reddendam rationem administrationis, & de re vna, puta frumenti petijt, tunc non datur
- 38 inconstantia addendo aliam speciem administrationis, Alexan. *dist. l. edita num. 9.* Iason. *num. 13.* Dec. *num. 26.* Curt. iun. *num. 76.* Cagnol. *num. 65.* & reliqui omnes Menoch. *loco cit. num. 22.* qui tamen declarat rectius,
- 39 quod si hæc actio generalis fuit generaliter proposita, & generaliter prosecuta, sicuti fieri posse dicit Iason. *l. licet num. 2.*
- 60 *C. de iudic.* & tunc admittitur inconstantia in emendatione libelli.
- 61 Aut actio est generalis, sed prosecutio
- 62 specialis, & tunc, quia prosecuta magis, quam petita attenduntur secundum Iason. *d. l. licet num. 22.* Menoch. *remed. 1. recipit. num. 177.* non admittitur inconstantia post
- 63 litem contestatam, quia iudicium dicitur singulare.
- 64 Aut petitio est singularis, & prosecutio pariter singularis, & tunc absque dubio non datur emendatio libelli post contestationem litis, sic Menoch. *loco cit. num. 22.*
- 65 Quartò, illicita est inconstantia post litem contestatam, etiamquod libellus ineptus, & nullus esset, sic Bartol. *dist. l. edita num. 2.* quem sequuntur Alexan. *num. 15.* Roman. *num. 89.* Iason. *num. 20.* Dec. *num. 35.* Fulgos. *num. 3.*
- Contrarium voluit Bald. *in repet. Paduana num. 44.* Aret. *num. 6.* Purpur. *num. 103.* Marian. Soccin. *disto cap. 2. num. 104.* ubi horum opinionem equiorem dicit, & opus esse noua litis contestatione, vt aduertit Alexan. *num. 10.* Gilken. *num. 43.*
- Quintò dic, illicitam esse inconstantiam siue Actor post litem contestatam, velit
- 66 emendare libellum circa causam principalem, seu circa accessoria, veluti fructus, vsuras, expensas, quæ ante litem contestatam deberi possent, Bald. *d. l. edita num. 27.* Salicet. *num. 11.* Fulgos. *num. 4.* Bart. *num. 7.* Dec. *num. 43.* Cyn. *num. 20.* Iason. *num. 33.* Purpur. *num. 82.* Gilken. *num. 54.* Soccin. *disto cap. Significantibus, de libell. oblat. num. 136.* Iason. *in l. 1. C. de iudic. num. 3.* & ibi Castren. *num. 8.* Aretin. *circa fin. cum alijs per eundem Gilken. disto num. 54.*
- 67 Sextò dic, illicitam esse inconstantiam post litem contestatam, etiam in causa appellationis, Scacc. *de appellat. quæst. 11. num. 30. & 36.* Gregor. Tolos. *de appellat. lib. 6. cap. 15.* Crauert. *conf. 273. num. 7.* cum alijs per Giurb. *decif. 108. num. 4.* Roman. *conf. 381.* Tusc. *littera L, conclus. 322. num. 4.*
- 68 Fallit primò hæc conclusio, vt liceat inconstantia, & libelli emendatio, & mutatio in accessorijs, quæ pendente iudicio contingere solent, *l. adiles, §. Item sciendum,*

ff. de adilitio edito, & hanc opinionem tenet Dec. d. l. edita num. 44. Purpur. *num. 84.* Gilken. *num. 125.*

- 69 Fallit secundò, si emendatio consisteret in diminutionem rei petite, *l. quidam astimauerunt, ff. de reb. credit.* Bartol. *d. l. edita num. 6.* Dec. *num. 41.* Salyc. *num. 11.* Corn. *num. 13.* Fulgos. *num. 4.* Castren. *num. 5.* Purpur. *num. 87.* Gilken. *num. 126.* qui tamen *num. seq.* intelligit fallentiam, dummodò ex tali petitione nullum ius sit Reo quæsitum, & damna, quæ passus est, Actor rescire velit.
- 70 Tertio fallit, si libellus productus sit ineptus, Bartol. *d. l. edita num. 10.* Aretin. *num. 6.* Gilken. *num. 128. vers. tertio configuntur,* Felyn. *cap. ex tenore extra, de rescript. & in disto cap. significantibus num. 16. vers. est vna notabilis fallentia,* Alexan. *conf. 77. lib. 5.* Abb. *cap. cum dilecti, de empt. & vendit.* Vide quæ supra diximus.

- 71 Quarto fallit, si lis contestata vitiosa sit, Alexan. *d. l. edita num. 11.* Purpur. *num. 119.* Gilken. *num. 129.*

Quintò fallit, si incontinenti post litem contestatam, quis sit inconstans, velisque mutare, vel emendare libellum, Alexan. *d. l. edita num. 12.* Iason. *num. 1.* Gilken. *num. 130.* Castr. *in l. Pomponius, §. rathibitationis, ff. de Procurat. quod singulare appellat Felyn. qui sequitur hanc fallentiam in disto cap. significantibus num. 16. vers. datur etiam alia noua limitatio,* Bolognet. *d. l. edita num. 95.* Tiracuell. *de retract. consongu. §. 1. gloss. 2. num. 3.* Bellon. *iun. de his, quæ sunt incontinenti, vel ex intervallo cap. 144. num. 5.*

- 72 Sextò fallit in illa emendatione, quæ nihil immutat in substantialibus, sed vel tollit verba superflua, vel addit alia ad nitorem eiusdem libelli, Zasius *in disto §. summius num. 8. in fin. de act.* ubi inuehit contra quosdam Italos, qui in libello narrauerunt etiam omnes inuiles circumstantias per duo folia, quas ipse rescancit, & solum vix impleuit medium folium, & cum eos reprehenderet de superfluitate, dicebant, sic fieri oportere, quod narratio sit proluxa; & subiungit Zasius, quod fortè vera dicebant ad exageranda lucra, vt possent maius petere pretium, & ad exagerandas sportulas. Inuehit pariter contra quendam hominem, qui dum faceret libellum, ita dicebat: *Ego Petrus, qui sum Magister Fribrigen, & fui Decanus facultatis Artium ibi, & eram Rector &c.* & propterea subiungit: *& bene audite quantam stultitiam, & hanc fallentiam tenet Gilken. loco cit. num. 131.*

- 73 Septimò fallit, si per errorem aliud pro alio petitum sit, *§. Si quis aliud, in fin. de act.* & ibi Iason. *num. 23.* Zas. *num. 11.* Miling. *num. 31.* Alciat. *d. l. edita num. 48.* Fulgos. *num. 7.* Vltcrius *num. 3.* Gilken. *num. 132.*

- num. 132. Curt. iun. num. 151. Tusc. *dicta* concl. 322. num. 7.
- 74 Eo magis si libellus productus sit à Procuratore, quia tunc etiam non docto de errore conceditur emendatio, & mutatio,
- 75 Rota in simili de positionibus, & articulis productis à Procuratore *decis. 2. de confessis in nou. & decis. 19. de Procur. pariter in nou. & decis. 31. de test. in antiq. & de libello* fuit dictum in causa *Sublacen. bonorum 14. Martij 1601. coram Litta, & in Granaten. compustorum 7. Martij 1617. coram Coccino, quæ est decis. 431. par. 4. to. 1. recent.*
- 76 Octauo fallit subsistente iusta causa, quia semper, & quandoque etiam inuito Adversario libellus mutari potest, Berou. *conf. 38. in fin. lib. 3. Tusc. d. conclus. 322. num. 19.*
- 77 Nonò fallit in declaratione libelli obsecuri, quæ potest fieri vsque ad sententiam, Riminald. *sen. conf. 172. num. 20. vol. 1. & conf. 445. vol. 3. cum alijs per Borell. in summ. decis. tit. 49. num. 91. ex declaratione*
- 78 enim libelli obsecuri nihil noui inducitur, Verall. *decis. 27. num. 6. lib. 3. Felyn. cap. 2. col. 9. vers. Item illam fallentiam, de libelli oblatione, Borell. loco cit. num. 92.*
- 79 Decimò fallit, si mutaretur libellus per viam renunciationis actioni intentatæ aliâ inchoando, Doctor. *d. l. edita, Berou. dicto conf. 38. num. 10. lib. 3. Tusc. dicta conclus. 322. num. 16.*
- 80 Idemque esset, si Actor post litem contestatam renunciaret liti, & causæ, reſcdisque expensis recederet à iudicio, Curt. iun. *d. l. edita num. 141. C. edend. Tusc. dicta conclus. 322. num. 21.*
- Neque obstat Authent. *qui semel, C. quomodo, & quando Index, de qua supra.* Quia ille Textus procedit, quando quis simpliciter vult desistere à lite tergiuersando, & differendo iudicium, quia tunc non datur inconstantia, sed cogitur perseuerare vsque ad finem; secus verò, quando vult omnino renunciare liti, & causæ, vt benè post Angel. *in §. Si omnem, in Auth. de litigios. declarat Felyn. dicto cap. Significantijs num. 17. Gilken. d. l. edita num. 144. & propterea legem edita non esse correctam per dispositionem dist. Auth. qui semel, voluere Odoſr. in dicta l. num. 12. Bartol. num. 9. Bald. repet. Patavina nu. 49. Alberic. num. 14. Salyc. num. 13. Corn. num. 26. Aret. num. 8. Roman. num. 120. Alexand. num. 14. Castren. num. 10. Alciat. num. 50. Donell. num. 20. Iason. num. 28. Decian. num. 53. Gilken. num. 141. Mifinger. dicto §. fin minus num. 26. Zaf. num. 11. Aret. num. 7. Abb. dicto cap. 2. num. 27. Felyn. num. 17. Soccin. num. 144. Angel. dicto §. omnem, in Auth. de litigios.*
- 81 Quæ quidem inconstantia in renunciando liti, & causæ non solum habet De Inconstantia in Iudicijs.

- locum in causis profanis, sed etiam in beneficialibus, *cap. pridem, de paſ. & ibi Innocent. Io. Andr. & Abb. in cap. gratie, de reſcript. in 6. Rota decis. 32. alijs 678. de sentent. & re iudic. in antiqu. Vestr. in prax. lib. 8. cap. 4. nu. 26. Licet enim renunciatio in beneficialibus non inducat cessionem iuris, Lancell. de attent. cap. 4. in prafat. num. 287. habet tamen vim paſti de non petendo, vt post Mil. in verb. renunciare liti, & causæ, tradit Crescent. decis. 4. alijs 158. num. 2. de reſtitut. ſpoliat. Lancellott. loco cit.*
- 82 Hæcque renunciatio valida est etiam si facta sit à Procuratore speciale mandatum habente, Bellam. *decis. 260. Lancell. loco cit. num. 283. Imò etiam si tacitò fiat, puta si litigator facit actum contrarium, pendentiæ litis, quia per talem actum censetur in totum liti renunciare, l. destituisse, ff. de iudic. l. si filius, ff. de minor. Bald. in Auth. generaliter, C. de Episc. & Cleric. Calcan. conf. 22. num. 6. Lancell. de attent. loco cit. num. 291. Gilken. dicta l. postquam liti num. 12. vbi exemplificat, quando est certum tempus præſinitum à lege, vel à Iudice, intra quod actus explicari debeat, nam non factò die constituta, videtur litigator à iure suo recessisse.*
- 86 Pariter valida erit renunciatio, si quis vtatur alijs verbis, quam renunciationis, modò verba sint idonea ad renunciationem inducendam, veluti si, secundum Glossam, cui subscribunt Odoſr. *dicta l. postquam liti num. 1. Corn. num. 5. Alexan. num. 6. Salyc. num. 14. Purpur. num. 38. Bart. num. 3. adiecerit: Nolo amplius ad causam venire, vel nunquam amplius ad causam venire.* Sed hæc verba putat Gilken. *dict. l. postquam num. 14. ita demum importare renunciationem si ex animo, non autem*
- 88 calore iracundiæ prolata sint, qui animus deliberatus eliceretur ex eo, vel quia huiusmodi verba actis adſcribi curauit, vel ad postulationem Adversarij id fieri permittat; vel tertio si reuera numquam
- 89 postea ad iudicium accesserit cum facta animum declarent, l. de quibus, ff. de legib. Penia *decis. 204. sub num. 4. vbi de eo, qui*
- 90 in termino probatorio à Iudice præfixo, nihil probare iurauit, ex quo factò declarauit animum suum renunciandi liti, ex Cephal. *conf. 201. num. 8. lib. 2.*
- 91 Valida simili modo erit renunciatio, licet absente Parte facta sit, Bald. *d. l. postquam num. 9. Salyc. item nu. 9. Alciat. nu. 18. Alberic. num. 2. Alex. num. 8. Iason. num. 12. Purpurat. num. 69. Rota decis. 306. in nou. Gilken. dicta l. postquam num. 16. & 17.*
- Contrarium voluere, vt absente Parte, illicita sit inconstantia, & propterea inualida renunciatio, Fulgos. *d. l. num. 2. Castren. num. 2. Donell. num. 4. Corn. numer. 5.*

Cyn. num. 5. Angel. num. 3.

- Concorda has opiniones, vt prior procedat, quando nomine absentis Notarius, vel Procurator illam acceptauit, Bartol. & alij *supradicti*. Et hanc distinctionem affert communem, Purpur. num. 78. Gilken. num. 19. Pen. decif. 204. num. 4. in fine, Lorther. de re benef. lib. 2. quæst. 20. num. 151. Lancell. de attent. loco cit. nu. 289. vbi plures adducit Rotæ decisiones, & ex earum.
- 92 mente ampliatur, quamuis renunciatio esset facta coram Notario non actuario causæ; secunda verò procedat, cum renunciatio extra iudicium facta sit, vel si in iudicio, in actis tamen iudicialibus inserta non esset, Gilken. d. l. postquam nu. 21.
- 93 vbi ait Bart. cautionem, vt iudex renunciationem nomine Partis absentis acceptet, sibi videri scrupulosam, & ab officio Iudicis alienam, cum regulare sit, quod
- 94 non petentibus partes non accomodet l. 4. §. hoc autem iudicium, ff. de damni infect. quod etiam voluit Bald. ibid. nu. 18. Alciat. nu. 22. Purpur. num. 79.
- 95 Quod si à Parte demum fuerit acceptata, & ratificata indubitatum est validam, Gilken. dicta l. postquam num. 20.
- 96 Sicuti valida est si Pars interfuit renunciationi, quamuis expressè non acceptauerit, sed tacerit argumento l. qui patitur, ff. mandati, Dec. dicta l. postquam nu. 26. Sichard. num. 16. Alciat. nu. 14. Purpurat. num. 14. Gilken. num. 22. Soccin. conf. 228. Caccia. in l. admonendi, ff. de iur. iur. Ant. de Butr. cap. fin. extr. de confess. num. 12. & ibi Abb. num. 15. Alciat. de presumpt. reg. 3. presumpt. 21. num. 6. & 8. vbi hanc sententiam communem, & veram appellat Tiracuell. de retract. sanguin. §. 1. glof. 9. num. 124.
- Bene verum est, quod qui renunciavit, inconstans esse poterit vtroque casu, nempe si pars præsens talem renunciationem
- 97 nem non amplectitur, & antequam absens illam ratam habeat, Salyc. d. l. postquam voluerit nu. 21. Purpur. nu. 81. Sichard. u. 16. Soccin. num. 5. Aretin. nu. 4. Alciat. nu. 19. Gilken. num. 23. Mascard. de probat. conclus. 346. num. 16.
- 98 Valida erit quoque renunciatio, etiam si iudicium captum non sit, quamuis enim secundum Bart. in expositione glof. in dicta l. postquam, voluerit iudicium nullum esse, ante litem contestationem, l. 1. ff. de lit. contest. l. amplius, ff. rem rat. habet. Non inde tamen inferri debet, validam non esse renunciationem, cum eadem ratio vigeat, siue ante, siue post litem contestationem, vt bene probat Gilken. d. l. postquam nu. 22. 23. & 24. & hanc opinionem tenent Bald. d. l. num. 9. Salic. num. 6. Alberic. nu. 2. Corn. num. 4. Dec. num. 20. & seq. Castren. num. 4. & 5. Aret. num. 4. Alex. num. 5.

99 Quæ omnia habent locum, siue tractetur de renunciatione actionis in rem, siue in personam, Angel. num. 3. Salyc. num. 9. Purpur. num. 74. Alciat. num. 20. Gilken. num. 29. vbi alios. Imò, quando tractatur

100 de renunciatione actionis in rem sufficere, nudam renunciationem etiam absente Parte factam, voluere Glof. dicta l. postquam, Angel. Salic. Purpur. Alciat. & Gilken. numeris citatis.

- 101 Et in tantum valida est hæc renunciationis litis, itaut post eam non detur regressus ad illam denuò intentandam, vt expressè definit Textus in dicta l. postquam. Licet enim Dec. d. l. nu. 14. dicat aduersus
- 102 hanc renunciationem dari regressum, quia videtur quis soli instanti renunciare, quæ litis nomine significatur, l. prope-randum, §. fin. l. cum lite mortua, ff. de ind. soluen. cap. forus, §. 1. de verb. signif. l. nulla, C. de frustrator. iudic. Communis tamen opinio est in contrarium, vt voluerit Glof. in d. l. in verb. postquam, Cyn. nu. 4. Corn. num. 1. Angel. num. 2. Castren. nu. 3. Bartol. num. 3. Bald. num. 4. Fulgos. num. 2. Salyc. num. 4. Alex. num. 4. Alciat. num. 8. Iafon. num. 1. & 9. Purpur. num. 12. Aret. num. 3. Roman. num. 15. Donell. num. 2. Sichard. num. 3. Gilken. num. 8. & videtur innuere Rota decif. 210. num. 10. par. 12. recent. Litis enim nomine non solum.
- 103 continetur instantia, sed etiam ipsum ius instantiæ coniunctum, l. litem 36. ff. de verb. significat. Gilken. loco cit. num. 9. 10. & 11.

104 Sed regula l. postquam limitatur, quando renunciatio non pendet à potestate renunciantis, sed superioris argumento Textus in cap. Admonet, de renunc. & cap. Nisi, eodem tit. cap. Inter corporalia, & cap. Quando, de translat. Episc. Gilken. d. l. postquam num. 39.

Quod tamen intellige in xtra supra tradita ex Rotæ decif. & Lancell. de attent. par. 4. in præfat. num. 488.

- 105 Secundò fallit in minore, qui si per renunciationem læsus fuerit, potest petere restitutionem in integrum, Salyc. d. l. postquam num. 23. Roman. num. 21. Decius num. 30. Iafon. num. 14. Gilken. num. 40.
- 106 Terriò fallit in renunciatione meretriciosa, vel dolo extorta, nam in his etiam maioribus non denegaretur auxilium restitutionis in integrum ex clausula generali, Si qua mihi iusta causa &c. l. sed eisi post Prætozem 26. §. fin. ff. ex quib. caus. maior. &c. Gilken. d. l. postquam num. 41. qui dicit,
- 107 Textum in d. l. postquam accipiendum, esse de his, qui nullam aliam restitutionem litem causam afferre possunt, quam inconstantiam voluntatis.
- 108 Quartò fallit in renunciatione condicionali, si conditio non adimpleatur, post

Ror. Lancell. loco cit. num. 296.

- 109 Fallit quintò, quando renunciatio respiceret solummodo instantiam, non autem litem, quia tunc, saltem officio Iudicis daretur licite inconstantia, Doctor. d. l. postquam liti, Lancell. loco cit. num. 299. apud quem latè videas, quando per hanc cessionem dicatur extincta lis, maxime in 110 beneficialibus, & vltra eundem vid. Ror. in Cefenaren. Iurispatr. 26. Iunij 1648. coram Arguelles, §. non obstat, usque ad finem, in qua materia diffusè tractatur in Hierocen. Beneficiorum 27. Iunij 1653. coram Cerro, §. Cessio, Dunozett. iun. decisione 793. num. 6.

Rich. decisione 507. numer. 6.

- 111 Sed an, qui renunciatio liti censetur id facere, quia inter agendum animaduertit sibi ius non esse in re controuersa? An verò execratione litium, & molestiarum forensium, quia scilicet mauult re carere, quam litigare? An is etiam fuerit fatigatus expensis, & laboribus? An denique amicitia ductus, quam habet cum colligante? Videndi sunt citati à Tiraquell. in l. si unquam, in verb. Donatione largitus à num. 203. C. de renouac. donat. vbi eleganter, & eruditè more suo.

Q V Æ S T I O XX.

ARGVMENTVM.

Quando Accusator inconstans possit ab accusatione desistere; Et an data desistentia possit ad prosequendam accusationem conuolare. Et quid in crimine adulterij.

S Y M M A R I V M.

- 1 Accusator potest inconstans ab accusatione desistere.
- 2 Cedere quisque potest iure suo.
- 3 Accusator, qui se accusationi non inscripsit, an, & quando possit panitere, & ab accusatione desistere.
- 4 Accusatione non subscripta per accusantem res dicitur integra.
- 5 Accusator re integra potest panitere.
- 6 Quid si accusati fama per libellum, vel per dictum ipsius accusatoris sit denigrata.
- 7 Accusator, qui solummodo preces obtulit Principi contra accusatum, potest inconstans ab accusatione desistere.
- 8 Accusator, qui cognouit accusationem iniustam, & calumniosam non solum potest, sed etiam debet ab accusatione inconstans desistere.
- 10 Iudex potest accusationem admissam abolere quando libellus peccat in aliquo substantiali.
- 11 Accusationem admissam contra personam, quæ puniri non potest sine perturbatione Reipublicæ, abolere an spectet ad Iudicem, vel ad solum Principem, & num. 13.
- 12 Accusationem contra personam, quæ nequeat puniri sine perturbatione Reipublicæ, potest Iudex non admittere.
- 14 Iudex an, & quando impedire possit accusationem admissam contra personam publico bono utilem, vel necessariam.
- 15 Boni publici prouiso non spectat ad Iudicem, sed officij sibi iniuncti administratio.
- 16 Iudex tenetur parti ius dicere.
- 17 Nec ab eo pretextu maioris boni publici potest inconstantia in Iudicijs.
- test se eximere.
- 18 Temperamentum, quod possit capere Iudex admissa accusatione contra personam bono publico utilem, vel necessariam.
- 19 Iniuria privata illata per personam publico bono utilem, vel necessariam debet aliqua via dampnum rescari.
- 20 Quærela, seu accusatio quando debeat non admitti, vel admissa rescindi tam per Principem, quam per Iudicem remissuè.
- 21 Accusator libello se subscribens, & promittens perseuerare usque ad sententiam, non potest ab accusatione inconstans desistere.
- 22 Accusator, qui fideiussorem præstitit de accusatione prosequenda, non potest ab ea inconstans desistere.
- 23 Accusator post litem contestatam, an, & quando inconstans desistere possit ab accusatione.
- 24 Accusator an, & quando desistere inconstans possit ab accusatione reo iam citato.
- 25 Accusator in crimine lesa maiestatis tenetur prosequi appellationem, nec potest ab ea recedere.
- 26 Quid in crimine patriæ oppugnata, tradita peculatus, Sacramenti deserti, & in crimine falsi.
- 27 Accusatus ratione infamiae sibi illata potest cogere accusatorem ad persistendum in iudicio.
- 28 Accusator expressè desistens ab accusatione non impetrata illius abolitione incidit in penam Turpiliani.
- 29 Abolitionis impetratio quid sit.
- 30 Et quomodo ab accusatore peti debeat.
- 31 Turpiliani pena quæ sit in crimine publico, & num. seq.

- 32 *Quæ in privato.*
- 33 Accusator condemnatur ad expensas, siue expressè, siue tacitè ab accusatione desistat.
- 34 Accusator quando dicatur tacitè ab accusatione desistere.
- 35 Tempus prosequenda accusationis est bien-nium.
- 36 Pœna tacitè ab accusatione desistentis remissuè.
- 37 Accusator re integra ab accusatione desistens non est condemnandus ad expensas.
- 38 Accusator ab accusatione desistens non potest inconstans ad illam instaurandam admitti.
- 39 Actiones suas remittentibus ad illas, non datur regressus.
- 40 Accusator desistens non potest ad accusationem redire secuta abolitione priuata.
- 41 Accusator desistens passio inito cum accusato, quatenus accusatus pactum non adimpleat, non potest ad accusationem redire.
- 42 Accusator desistens ab accusatione cum protestatione se postea accusaturum, non potest ad accusationem redire.
- 43 Interrogatus an velit accusare, & negans, non admittitur amplius ad accusandum.
- 44 Quid si interrogatio fiat re integra.
- 45 In delictis mixti fori accusans coram Iudice Ecclesiastico, & desistens, non potest inconstans iterum accusare coram Iudice laico.
- 46 Accusatori an liceat transigere super accusatione.
- 47 Accusator transigens cum accusato an incidat in pœnam Turpiliani.
- 48 Accusator desistens ab accusatione an auferat ius accusandi alijs proximioribus, quibus competeat.
- 49 Transactio unus non praeiudicat alteri habenti interesse principale.
- 50 Transactio nulla an impediat accusatori, quin possit accusationem repetere.
- 51 In crimine adulterij, etiam transactio, nulla impedit viro accusatori ne valeat ad accusationem redire.
- 52 Postum, seu transactio in crimine adulterij an valeat.
- 53 Maritus remittens uxori adulterium, non potest inconstans eam accusare.
- 54 Maritus potest accusare uxorem de adulterio, tanquam maritus, & tanquam extraneus.
- 55 Maritus accusans uxorem de adulterio iure mariti, & deinde illud remittens, adhuc potest inconstans illam accusare tanquam extraneus.
- 56 Maritus accusans uxorem de adulterio iure mariti, dicitur illam accusare propter iniuriam priuatam.
- 57 Adulterium uxoris infert iniuriam marito.
- 58 Iniuriam suam priuatam quisque remittere potest.
- 59 Maritus accusans uxorem de adulterio tanquam extraneus dicitur illam accusare de iure publico.
- 60 Remissio iniuria priuata non praeiudicat iuri publico.
- 61 Promissio de non accusando adulterium uxoris iure extranei facta per maritum, non attenditur.
- 62 In criminibus publicis accusatoris transactio non operatur quin possit inconstans iterum accusare.
- 63 Transactio, & remissio cessare faciunt animi rancorem.
- 64 Transactio, & remissio in his, quæ respiciunt interesse particulare impediunt processum.
- 65 Maritus, qui accusauit uxorem de adulterio tanquam extraneus, & post licem contestatam ab accusatione desistit, non potest illam ulterius accusare, nec tanquam maritus, nec tanquam extraneus.
- 66 Accusator desistens ab accusationem iam capta non impetrata abolitione incidit in Turpilianum.
- 67 Pœna Turpiliani irrogat infamiam.
- 68 Infamis accusare non potest.
- 69 Adulterij accusationem intermissam à marito potest prosecui quilibet de populo.
- 70 Iudex ex officio potest prosecui accusationem adulterij à marito intermissam, nullo alio prosequente.
- 71 Maritus, qui transiegit, vel remisit uxori adulterium commissum, potest illam denudè relabentem accusare.
- 72 Venia delictorum respicit præterita, non autem futura.
- 73 Uxorem in adulterio relabentem an possit maritus accusare solum de illo nouo, vel reaccusare etiam de alio per transactionem remisso, vel condonato.
- 74 Crimen accusatoris indulgentia, vel transactioe semel extinctum, non potest amplius ab eodem in iudicium deduci.
- 75 Transactio in delictis quando, & quibus casibus licita sit.
- 76 Accusator desistens ab accusatione per simplicitatem, vel iusto occupatus impedimento potest ad accusationem redire.
- 77 Accusator desistens ab accusatione ob generalem criminis abolitionem factam, ex aliqua causa potest intra 30. dies repetere accusationem, & redibit ad eundem statum, in quo erat ante abolitionem.
- 78 Accusator, qui ab accusatione desistit per errorem, vel Adversarij dolis ad desistendum inductus, potest ad accusationem redire.
- 79 Denunciato Iudici Maleficio (puta combustionem domus) sed nemine nominato, ac formata inquisitione contra aliquos an, & quando denunciator inconstans possit alios accusare.
- 80 Accusator, seu denunciator non tam de facili permittendum est, quod ab accusatione desistat, & de ratione.
- 81 Quid in causis Sancti Officij.

DIC regulariter posse Accusatorem ab accusatione desistere, namllicitum est vnicuique iuri suo cedere, l. si quis in conscribendo, C. de Episc. & Cleric. l. penult. C. de pass. cap. tuis, de test. cum alijs per Barbof. in Axiomat. iur. axiomate 135. num. 13. & hanc conclusionem desimunt Doctores ex cap. licet, de accusat. & ibi Abb. nu. 6. Boic. item nu. 6. Anchar. num. 13. Soccin. num. 15. Felyn. num. 2. Butr. num. 22. & ceteri Bart. l. si maritus, §. si negauerit, ff. de adult. Salyc. in l. si ea, C. qui accus. non poss. Bald. l. transgredere, C. de translat. Alex. d. §. Si negauerit, Bart. l. questum, & in l. Senatus, §. Qui post, ff. ad Turpil. Gigas de crimin. les. maies. quæst. 17. num. 2. lib. 1. Decian. tract. crimin. lib. 7. cap. 37. num. 18. Sanchez consil. moral. lib. 6. cap. 4. dub. 1. num. 5.

3. Quæ conclusio ampliatur, multò magis locum habere, si Accusator non fecit inscripsit accusationi, quia tunc res dicitur integra, & propterea licet penitere, disto cap. licet, & ibi omnes Canonistæ, Buttrius num. 1. Felyn. num. 1. Abb. num. 1. & Boich. num. 6. Præpos. cap. p. 2. qu. 8. n. 29.

6. Sed hæc ampliatio locum non habet, si per libellum, vel dictum Accusatoris esset accusati fama denigrata, Gloss. in cap. Epiphanium, vers. quarto ultimo, & ibi Archid. Boic. dicto cap. licet, num. 7. ad fin.

7. Amplia secundò, multò magis, si solum preces contra accusatum sint Principi oblatæ, vt in dicto cap. licet, tenent omnes Canonistæ, Præpos. loco cit. num. 30.

8. Tertiò, amplia multò magis, si Accusator cognouerit iniustam, & calumniosam esse accusationem, quia non solum potest, sed debet omnino desistere, cap. si quamquam 2. quæst. 3. Præpos. ibid. num. 1. Turre-crem. ibid. in princ. Syluest. verb. Accusatio, quæst. 7. num. 6. Lessius de iust. & iur. lib. 2. cap. 30. dub. 3. num. 14. Marant. in ordin. iudic. q. 13. artic. 7. concl. 4. vers. 2. potest.

9. Quartò amplia multò magis, si Iudex accusationem reiiciat, vel admissam rescindat, Caietanus quæst. 68. artic. 3. Less. loco cit. num. 15. vbi quod Iudex inconstans potest accusationem admissam abolere,

10. primò, si libellus peccet in aliquo substantiali; Secundò, si accusator aliqua

11. persona, quæ non potest sine magna Rei publicæ perturbatione puniri, sed hoc cap.

12. si solus Princeps poterit inconstans esse, non autem Iudex inferior, qui solummodò poterit accusationem non admittere, sed admissam non abolere, nisi consulto

13. Principe, Caiet. loco cit. Tertiò, si persona illa bono publico ce nseatur necessaria, vel valde conducibilis, & hoc quoque casu solus Princeps poterit esse inconstans, non autem Iudex inferior, qui so-

14. lum potest impedire admissam accusa-

tionem si non agitur de iniuria Partis, si autem agitur de iniuria Partis, non potest, non enim ad ipsum spectat principaliter boni publici promotio, sed officij sibi iniuncti administratio, itaque teneatur Partis ius dicere; nec potest se prætexu maioris boni publici eximere, alioquin sæpe Iudices hac arte liberarent, quos vellent. Potest tamen Principi scribere, quid iudicet expedire, & interim sententiam substinere, quod idem ex Soto, & Caietano confirmat Sanchez consil. moral. lib. 6. cap. 4. dub. 1. num. 6. vbi tamen quod si accusatio sit de iniuria priuata, debet alia via rescari damnnum.

20. Sed de materia non admissionis querelæ, & accusationis, seu admissæ rescissionis, tam in Principe, quàm in Iudice inferiori videndus est Marant. in ordin. iudic. quæst. 13. artic. 8. concl. 1. 2. & 3.

Dic primò, illicitam esse inconstantiam & Accusatorem non posse ab accusatione desistere, si accusationi se inscripsit, hoc est, quando Accusator libello accusationis se subscribit professionem faciens, quod talem Reum talis criminis det in libello obligans se ad talionem, & promittens se persueuraturum vsque ad sententiam, Gloss. l. pen. C. de accusat. cap. super bis, de accusat. Præpos. d. cap. 1. 2. qu. 8. nu. 8. cum seqq. Farinacc. de accusat. quæst. 16. nu. 1. & hanc opinionem tenent communiter Canonistæ in d. cap. licet Præpos. d. cap. 1. nu. 30. Boich. dicto cap. licet, num. 6.

22. Secundò, illicita est inconstantia si Accusator fideiussores præstitit de accusatione prosequenda, l. 1. C. ad Turpil. l. qui crimen, C. qui accus. Præpos. loco cit. num. 30. Angel. de malcf. verb. & ad querelam Titij, in fin. num. 66. Abb. d. cap. licet num. 6. Anchar. num. 13.

23. Tertiò, illicita est inconstantia in Accusatore post litem contestatam, Auth. qui semel, C. quomodo, & quando Iudex, Bart. in l. quæsitum, l. Senatus, ff. ad Turpil. Præpos. loco cit. num. 30. Angel. loco cit. num. 66. Lessius de iust. & iur. loco cit. num. 18. vbi quod non est licitum desistere, nisi auctoritate Iudicis, & consensu Rei, si fuit subiectus tormentis, vel alijs infamatus, Abb. d. cap. licet, num. 6. Anchar. num. 13.

24. Dic quartò, illicitam esse inconstantiam si Reus accusatus fuerit citatus, & comparuerit, secus si fuerit contumax Præpositus loco cit. num. 30. Gigas de crimin. les. maies. lib. 1. qu. 17. Angel. de malcf. in verb. & ad querelam Titij, in fin. num. 66. quod tamen intellige, si fuit citatus super libello productò, secus si super producendo, Bald. l. 1. in fin. C. vt intra certum tempus quæst. crimin. Præpos. loco cit. num. 30.

25. Dic quintò, illicitam esse inconstantiam in crimine læsæ maiestatis, in quo

- compellitur Accusator ad proseguendam accusationem, Angel. l. *accusationis*, C. de *accusat.* *Lauden. de crimin. lese maiest.* q. 44. Gigas d. *quæst.* 17. num. 4. Decian. *tratt. crimin. lib. 7. cap. 37. num. 18. & cap. 44. num. 6.* Farinacc. *eodem tit. de crimin. lese maiestatis quæst.* 118. num. 27.
- 26 Idem dic in crimine Patriæ oppugnatæ, vel traditæ peculatus, sacramenti deserti, & crimine falsi, Boich. d. *cap. licet*, num. 4. Gigas d. *quæst.* 17. ad fin.
- 27 Dic sexto, illicitam esse inconstantiam quando ex accusatione oriretur infamia, accusato, quia poterit dicere, volo, quod litiges, & procedas in causâ, & vsquequo feratur sententia, cap. *quisquis* 4. *quæst.* 5. cap. *quædam*, cap. *ultimo*, & cap. *Epiphanium*, § *quæst.* 1. Anton. de *Eutr. d. cap. licet*, in fine, August. de *Arimino ad Angel. de malef. verb.* & ad *querelam Titij*, in fin. num. 68. *vers.* tamen limitat.
- Cæterum quibus puniatur pœnis Accusator, qui inconstans ab accusatione illicite desistit.
- 28 Dic primò, quod incidat in poenam S.C. Turpiliani, si expresse desistat non impetrata abolitione, l. 1. §. *si quis autem*, ff. ad *Turpil.* & ibi Bart. Præpos. d. *cap. 1. 2. quæst.* 3. num. 28. Angel. de *malef. in verb.* & ad *querelam Titij* in fin. num. 66. Lefs. d. *lib. 2. cap. 30. dub. 2. num. 18.*
- 29 Nil aliud autem est abolitionis impetratio, nisi quando ludex causa cognita, Accusatore petente nomen Rei abolet ab instantia iudicii accusationis propositæ illum absolviendo, l. *si interveniente*, circa fin. ff. ad *Turpil.* l. 3. C. de *abolit.*
- 30 Et debet Accusator exprimere causam, quare petit abolitionem, alias non est audiendus, puta, quia deceptus propter malas informationes venit ad accusandum, & debet iurare, quod non petit hanc abolitionem pretio corruptus petere, vel humana gratia, d. l. 1. C. de *abolit.* Bartol. in l. *aut priuatum*, §. *Triginta*, ff. ad *Turpil.* Præpos. d. *cap. 1. 2. quæst.* 3. num. 12. Pœna
- 31 verò Turpiliani est in crimine publico quinque librarum auri, & infamiae, l. 1. C. ad *Turpil.* Lefs. loco cit. nu. 18. latè Angel. de *malef. d. verb.* & ad *querelam Titij*, in fin. num. 66. Præpos. d. *cap. 1. num. 28.*
- 32 Secundò, incidit in poenam extraordinariam, si crimen sit priuatum, l. *si quis*, C. ad *Turpil.* l. *els*. loco cit. num. 18. ad fin. Siluest. *verb. Accusatio*, num. 8. vbi tamen dicit secundum aliquos quod siue crimen sit publicum, siue priuatum Accusator inconstans puniatur pœna Turpiliani, per Glossam in cap. *si quem pœnit* 2. *quæst.* 3. & l. 2. C. ad *Turpil.* qui Textus loquitur indistinctè.
- 33 Tertiò, debet condēnari in expensis quocumque modo Accusator sit inconstans, siue
- 34 expresse desistendo, siue tacitè, vel non comparando infra tempus ei assignatum, vel non proseguendo in termino sibi statuto, vel sinendo labi tempus à lege sibi præfixum, quod est biennium secundum doctrinam Bart. in l. *si quis autem*, ff. ad *Turpil.* Angel. de *malef. loco cit.* num. 66. Et hanc opinionem de condemnatione in expensis tener, Bald. & Petr. de Sen. in l. *fin.* C. de *fruct.* & lit. *expens.* l. *qui crimen*, C. *qui accus. non poss.* & ibi Doctores add. ad Anchar. d. *cap. licet de accusat.* Angel. de *malefic. d. verb.* & ad *querelam Titij* in fin. num. 66. vbi latè de pœnis statuti contra desistentem ab accusatione tacitè.
- 36 Quod dictum de expensis crederem procedere, quando Accusator non desistit
- 37 re integra, quia, si re integra desistat, & nihil Parti depereat, non est condemnandus in expensis, Boich. d. *cap. licet*, nu. 6.
- 38 Quartò hoc habet in se desistentia Accusatoris ab accusatione, vt amplius inconstans ad accusationem instaurandam non admittatur, quod est secundum caput inconstantiae in Accusatore, & hanc conclusionem probant Textus in l. *quid extitit*, la *seconda*, ff. ad *Turpil.* l. 2. §. 1. ff. de *adult. l. accusatione*, C. *Qui accusat. non li in Senatus consulto*, §. *Idem in accusatione*, *vers.* nam cum ff. ad *Turpil.* vbi clarè dicitur. Nam cum, qui semel desistit, si postea accusare paratus sit, non esse audiendum, Diul. *Senerus*, & *Antoninus statuerunt*, hancque conclusionem latè exornat Decian. *tratt. crimin. lib. 3. cap. 29. num. 1.* Bald. in l. *accusatione*, C. de *his, qui accusare non poss.* Baiard. ad Clarum, §. *fin. quæst.* 10. num. 1. Foller. in *pract. crimin. verb.* *Audiantur exceptione*, Causal. in *fragm. fragm.* 34. *vers.* at ille vbi in fine, & de *brachio Regio par. 5. n. 48.* Guazzin. ad *defensam, def. ns.* 3. circa *accusationem*, cap. 11. num. 1. & seqq. Conciol. *diffa resol. crimin. resol.* 5. in *verb.* *Accusatio*.
- 39 Ratio est, quia remittentibus actiones suas non datur regressus, l. *quaritur*, §. *Si venditor*, ff. de *edilit. edit.* cap. eos, 7. q. 1. Decian. loco cit. Guaz. loco cit.
- 40 Amplia primo, vt denegetur inconstantia etiam secuta abolitione priuata, l. *mulier*, §. *fin.* ff. ad *Turpil.* Decian. loco cit. num. 2. Guaz. loco cit. num. 3. Conciol. *diffa resol.* 5. num. 1.
- 41 Amplia secundò, vt illicita sit inconstantia, etiam quod Accusator desistisset pacto inito, vt ei accusatus aliquod daret, vel faceret, nam si & ipse accusatus inconstans in pacto promissa non adimpleat, nihilominus Accusator iterum accusare eum non potest, l. *quamuis*, C. ad *Turpil.* Decian. loco cit. num. 4. Guaz. loco citato, item num. 4. Conciol. *diffa resol.* 5. num. 2.
- 42 Amplia tertiò, cessare inconstantiam

etiam quod Accusator destitisset ab accusatione cum protestatione se postea accusatum, Bartolus in *l. miles*, §. *Socr*, ff. *de adulter*. Decianus loco citato num. 5. Guaz. loco citat. num. 5. Conciol. d. resol. 5. num. 3.

43 Amplia quarto, ut cesset inconstantia non solum in eo, qui destitit ab accusatione iam porrecta, sed in eo, qui fuit interrogatus, an velit accusare, & neget, quia non admittitur amplius ad accusandum, *l. si maritus*, la seconda, §. *Si negauerint*, ff. *de adult.* Decian. & Guaz. loco cit. vterque num. 6. Adde Ego textum à nemine d. Doctor. adductum in dicto cap. licet, sæpius citato de accusat. vbi Abb. num. 4. qui miratur etiam neminem ad hoc propositum allegasse, d. Text.

44 Fallit tamen hæc ampliatio re integra, quia tunc etiam quod Accusator dixerit, se nolle accusare, potest inconstans accusare Decian. loco cit. per text. in *l. 3.* §. *Si is, cuius interest*, ff. *de sepulchr. violat.* Guaz. loco cit. num. 6.

45 Amplia quinto in eo, qui accusauit aliquem super delicto mixti fori coram vno Iudice, puta Ecclesiastico, nam, si destitit, non potest inconstans iterum accusare coram laico, argum. *l. si is, de quo*, C. *ad Turpil. Imol.* in cap. cum dilectus de purg. canon. Alciat. cap. 1. de offic. ordin. num. 87. Decian. dicto cap. 29. num. 8. Guaz. dicto cap. 11. num. 7.

46 Amplia sexto in eo, qui destitit ab accusatione per transactionem cum parte inita. Licet enim dubitent Doctores, an dispositio Text. in *l. transigere* C. *de transact.* habeat locum in accusatore, qui, si transigit post factum instrumentum, ac

47 datum fideiussorem, incidit in pœnam Turpiliani, & partem negatiuam, tenet Glossa in dicta *l. transigere*, verb. *prohibitus*, contra cuius opinionem Bart. 1. *de l.* num. 7. Guido de Suzar. quem refert Albericus d. *l. transigere*, col. 2. existimant, licitam esse transactionem ex parte accusatoris, quoniam d. *l. transigere* indistincta est, ac generalis, hanc tamen opinionem tenent Iason d. *l. nu. 11.* Riminal. col. 3. Alciat. nu. 9. Curt. inn. num. 30. Padill. latè num. 44. 45.

48 46. Decian. tract. crim. lib. 3. cap. 34. num. 10. vers. *extende primò*, vbi dicit, quod licet accusator destitens ab accusatione, incidat in pœnam Turpiliani, nihilominus quia ipse se subscribit ad pœnam talionis, quæ est eadem cum illa, qua tenetur accusatus, ideo, ut redimat se ab illa pœna, licita erit transactio etiam ex parte sui, & ita sentiunt Bartolus, & Baldus, & communiter omnes contra Glossam, vbi supra, & num. 11. cum Iafone, & Curtio iuniore ampliat, ut nec etiam accusator sic transigens incidat in pœnam Turpiliani,

ni, sed transactio teneat quamuis talionis inscriptio, & pœna abierit in desuetudinem, quod etiam voluit Aret. num. 3. Alciat. nu. 9. Donell. nu. 5. Petr. Fab. ad *l. 41.* & *125.* ff. *de reg. iur.* Vucsembec. in paratit. num. 5. quos refert Gilkenius dicta *l. transigere* num. 51. quamuis ipse distinguat in transactione inita ante accusationem, & post accusationem, nam priori casu putat accusatorem nullam mereri pœnam, secundò verò non euadere pœnas Turpiliani, quæ distinctio non placet, vno enim tempore licita esset transactio, & altero illicita, quod generalitèr *l. transigere*, non conuenit. Vide Facchinum controvers. lib. 1. controvers. cap. 8. vers. item Bartolus.

48 Et hæc ampliatio habet locum, ut non solum inconstans accusator repellatur à noua accusatione, sed etiam auferat ius accusandi proximioribus in gradu, Clar. §. *fin. quæst. 58.* vers. *sed punctus est*, Farinacc. quæst. 4. num. 37. vers. *tu verò dicas*. Quod tamen intellige iuxta distinctionem relatam à Deciano d. cap. 34. num. 17. vers. 3. casu, hoc est, nisi ius accusandi commune sit alio proximiori, quia tunc transactio, verbi gratia, facta à filio non nocet patri, ita è conuerso, quia vnus actio per alium

49 consumi non potest, & cum principaliter omnibus competat, transactio vnus non præiudicat alteri, de quo videndus est, Barbosa 1. par. *l. 2.* in principio num. 108. ff. *solut. matrim.*

50 Sed hæc ampliatio non habet locum, si transactio esset nulla, vtputa in casibus

51 à iure non permissis, hoc enim casu licita est inconstantia in ipso accusatore, qui nulliter transigit, poteritque accusationem repetere, Felyn. in cap. *De his vers. secundò limita de accusat.* Marant. Monticell. Foller. relati à Farinaccio dicta quæst. 4. num. 38.

Contrarium tenet Gomef. de delictis, cap. 3. de homicid. num. 56. Clar. quæst. 58. num. 10. & ibi Baiard. num. 21. Guaz. de tregu. & pac. quæst. 10. & d. defens. 3. cap. 6. num. 16.

Retenta priori opinione dic non procedere in crimine adulterij; nec si accusatori impositum sit perpetuum silentium, nec si transactio sit inita post liem contestatam, hisce enim tribus casibus etiamquod transactio sit nulla, cessabit inconstantia, nec accusator iterum accusare poterit, Foller. pract. crim. canon. cap. 35. num. 15. Farinacc. loco cit. num. 38.

Sed quæ dicta sunt de crimine adulterij, paulò altius repetenda sunt, quamuis 52 enim certum sit super crimine adulterij illicitam esse transactionem, vel pactum, iuxta Textum in d. *l. transigere*, C. *de transact.* *l. de crimine*, C. *de adulter.* *l. Miles*, ff. *de adulter.* Padill. d. *l. transigere* à num. 70.

Gilkenius num. 9. Clar. §. fin. quæst. 18. nu. 11. Barbofa par. 1. l. 2. in principio, num. 104. ff. solut. matrim.

- 53 Quæ regula aduersari videtur Textui; in l. si maritus, §. si negauerit, ff. de adulter. vbi probatur valere remissionem mariti de adulterio commisso per vxorem, itaut amplius inconstans eam accusare non possit, Farinacc. de delict. carn. quæst. 142. num. 71.

Distinguenda tamen sunt duo tempora, alterum ante litem contestatam, secundum post litem contestatam.

- 34 Secundò distinguendum est, maritum duplici iure posse accusare vxorem, altero iure mariti, l. iure mariti, C. de adulter. altero iure extranei, Cyn. l. transfigere 7. opposit. C. de transact. Barbofa loco citato, num. 105.

- 35 Quando ergo sumus in priori tempore, hoc est ante litem contestatam, & in accusatione iure mariti facta, tunc certum est valere remissionem, & transactionem, itaut non detur inconstantia in marito, vt vxorem amplius iure mariti accusare possit, quamuis iure extranei ad illam accusandam admittatur, lason d. l. transfigere, num. 16. Purpurat. num. 79. Padill. num. 91. Barbofa loco cit. num. 105.

- 36 Et ratio est, quia quando maritus accusat iure mariti propter iniuriam priuatam,

- 37 quæ illi specialiter inferitur per adulterium vxoris accusat, l. quamuis, C. de adult.

- 38 Nil mirum ergo, si possit illam remittere, cum priuatam iniuriam quilibet remittere possit, §. fin. instit. de iniur. l. si tibi, §. quædam, ff. de pact. Bartolus cons. 175. nu. 1.

- 39 Cæterum accusatio iure extranei competit marito iure publico, ideo remissio nihil ei præiudicabit l. iuris genitum, §. si paciscar, ff. de pact. cap. quemadmodum, §. fin. de iur. iur. Quod procedit, quamuis se

- 61 iure extranei etiam non accusare promitteret, quia hæc promissio inconstantiam non tollit, Barbofa loco cit. num. 106. Cum enim crimina sint publica, non obstante

- 62 inutili transactione poterit accusator inconstans iterum accusare, Gloss. fin. in fin. in l. accusationes, C. qui accus. non poss. & in l. iuris genitum, §. si paciscar, verb. non licet, ff. de pact. Alex. d. l. transfigere, num. 10. Paris. cons. 150. num. 4. lib. 4. Barbofa Clarum mordens loco cit. num. 106. in fin. vers. in delictis vcrò priuatis, vbi quid in delictis

- 63 priuatis cessare inconstantiam facit remissio, siue transactio, nam remissio, & transactio non solum faciunt cessare rancorem animi, vt aduertit Bartolus dicto cons. 175. num. 1. Alex. d. l. transfigere, & ibi lason num. 6. Sed etiam impediunt
- 64 processum, quatenus respiciunt particularem interesse remittentis, Barbofa loco cit. num. 107.

- 65 In secundo verò casu post litem contestatam si maritus desistat ab accusatione adulterii, amplius non admitteatur ad accusandum, neque iure mariti, neque iure extranei, l. quæstus, §. fin. ff. de adulter. l. 2. §. marito eodem tit. l. abolitionem in fine, C. de adulter. Alex. d. l. transfigere num. 19.

- 66 Non quidem ratione remissionis, vel transactionis, quæ etiam hoc casu nulla est, sed quia desistens ab accusatione iam

- 67 cæpta non impetrata abolitione incidit in Turpilianum, & consequenter efficitur infamis, ideo indistinctè ab accusatione

- 68 repellitur, l. 2. ff. ad Turpil. l. 2. C. eodem, Bart. §. si negauerit in fin. Barbofa loco cit. num. 107. vbi cum multis dicit hoc casu

- 69 accusationem intermissam, quemlibet de populo posse prosequi, l. si constante, ff. de adulter. Grammat. & Afflicti ab eo relar.

- 70 Quod si nullus sit, qui accusationem prosequi velit Iudex ex officio prosequi poterit, Boer. decif. 91. num. 2. Barbofa loco citato num. 107. in fin. & de more plenè Capic. lat. decif. 121. lib. 2.

- 71 Hæc tamen transactio, vel remissio non tollit ius accusandi marito, si denuo vxor in adulterium relabatur, quia

- 72 præcedens venia non trahitur ad futura delicta, sed solum præterita respicit argumento l. non alia, §. 1. ff. de iudic. Gloss. in cap. Plerunque, verb. nec reconciliata in fin. de donat. inter virum, & vxorem, & ibi Alexand. de Neuo num. 6. Præposit. num. 6. Archid. cap. 1. num. 4. 32. quæst. 6. Bellam. ibidem num. 2. Io. Lupus cap. per vestras in principio, §. 9. num. 18. de donat. in vir. & vxor. cum alijs tam Iurisperitis, quam Theologis, quos refert, & sequitur Sanchez de matrim. lib. 10. disput. 5. num. 20. vbi benè reprobant Salycetum, & Angelum contrarium sentientes.

- 73 Quemadmodum etiam cauendum est i Lupo loco cit. num. 22. afferente, coniungem in adulterium relabentem non solum posse accusari de nouo de illo delicto nouo, sed reaccusari de adulterio iam per trans

- 74 actionem remisso, vel aliàs condonato, etenim crimen semel transactione, aut indulgentia accusatoris extinctum, non potest amplius ab eodem in iudicio deduci, cap. De his, de accusat. d. l. transfigere, C. de transact. cap. Si illic 23. quæst. 4. iuncta Gloss. in verb. recidino, cum alijs per Sanchez loco cit. num. 21. & etiam Lupum reprobant Couuar. Barbof. Azuced. Surd. Ludouic. Lopez apud Sanchez d. num. 21. allegat.

- 75 Quando autem, & quibus casibus licita sit in delictis transactio, vide plenè per Doctores in d. l. transfigere, & per Decian. d. cap. 34. per tot.

Redcundo ad principalem conclusionem.

Dic

76 Dic primò, licitam esse inconstantiam in accusatore, qui desistit ab accusatione si per simplicitatem desistisset, vel iusto impedimento detentus fuisset, l. ult. C. ad Turpil. Decian. *disto cap. 29. num. 9. Guaz. disto cap. 11. num. 8. Conciol. dista resol. 5. num. 4.*

77 Dic secundò, licitam esse inconstantiam in accusatore, qui desistit ab accusatione, si fuisset facta generalis abolitio criminis ex causa aliqua, nam poterit postea intra triginta dies repetere eandem accusationem, & erit in eodem statu, in quo erat ante abolitionem, l. si quis repetere, l. aut priuatione, §. triginta dies, ff. ad Turpilianum, l. 1. C. de gener. abolition. Decianus d. cap. num. 10.

78 Dic tertio, licitam in accusatore supradicto inconstantiam, si errore, vel aduersarii dolis inductus esset ad desistendum, argumento l. 2. C. de abolit. Decian. *disto cap. 29. num. 10. vers. limitari potest 3. Guaz. d. cap. 11. num. 8.* qui tamen dicit non procedere, si per collusionem desistit ab accusatione, Conciolus *dista resol. 5. num. 4.*

Sed an qui denunciauit Iudici malefici-

cium, puta combustionis domus, nullos nominando, sed Iudex inquisitionem formauit contra aliquos, possit postea, alios accusare. Vide bene distinguentem Decianum *disto cap. 29. num. 12. & Guaz. loco cit. cap. 12. per tot.* qui omnia mutatus est ab eodem Deciano, & concludunt, quod si Actor viam denunciationis incæpit, non quidem ex debito officij, sed nulla cogente necessitate, & tunc inconstans non possit ad viam accusationis conuolare, nisi tamen in priori denunciatione nullos nominauerit, quia tunc licita esset inconstantia Speculat. Gandin. & alij ab iisdem allegati.

80 Pro Coronide dic, quod non tam de facili admittitur denuncians, siue accusator ad desistendum ab accusatione, præscriptum in causis Sancti Officij, quia potuit cum delato, vel cum testibus conuenisse, Decianus *tratt. crim. lib. 5. cap. 28. nu. 12. Pegna comment. 14. ad 3. partem Directorij, Soufa in aphorism. lib. 2. cap. 2. num. 9. Salelles de materijs Tribunalis Sancti Officij, lib. 2. cap. 1. reg. 164. num. 50. & 51.* Sed redeamus ad ciuilia.

QVÆSTIO XXI.

ARGVMENTVM.

An si quis fecerit pactum de litigando coram Iudice non suo, possit inconstans ab eo recedere: Et quid si pacifcens esset Clericus?

SVMMA RIVM.

- 1 Pactum de litigando coram Iudice non suo, an sit licitum.
- 2 Promittens litigare coram Iudice non suo, potest inconstans à promissione recedere, & de ratione.
- 3 Pactum de proroganda iurisdictione an obliget.
- 4 Reversus à pacto de litigando coram Iudice non suo, an detur ex capite penitentia, vel alio capite.
- 5 Penitentia datur solummodo in contrahibus inuoluntatis correptionis.
- 6 Contractus nominati correptionis, ex se produciunt actionem.
- 7 Penitentia in contrahibus inuoluntatis correptionis datur re integra.
- 8 Pactum nudum non producit actionem, & num. 18.
- 9 Penitentia terminus non intrat in pacto nudo.
- 10 Pactum de litigando coram Iudice omnino incompetente eo facilius potest contraheri.

De Inconstantia in Iudicijs.

- 11 Clerico non licet pacisci de litigando coram Iudice laico.
- 12 Pactum de litigando coram Iudice laico factum à Clerico, & inramento vallatum illicitum est.
- 13 Quid accedente consensu Episcopi.
- 14 Clericus ad iudicium seculare, nec inuitus, nec volens trahi potest.
- 15 Clericum trahens ad forum secularem an possit penitere.
- 16 Penitentia an detur in delictis.
- 17 Renunciatio dispositioni l. si conuenierit, apposta in pacto de litigando coram Iudice non suo, an obligat.
- 19 Partes non possunt efficere, quod ex pacto nudo oriatur actio.
- 20 Iudex incompetens vigore pacti de litigando coram eo, non potest procedere contra eum contumacem quamvis passum se citari.
- 21 Promittens litigare coram Iudice non suo, & à promissione recedens tenetur parti damnum rescire actione de dolo.
- 22 Et an teneatur solùm ad expensas, vel etiam ad interesse.
- 23 Promittens litigare coram Iudice non suo,

N

- potest à promissione recedere ante litem contestatam non autem pñ.
- 24 Sed an acta facta ante litem contestatam adhuc subsineantur, & quando, & num. 27.
- 25 Delegans potest inconstans renuocare delegationem.
- 26 Sed acta facta coram delegato ante renocationem, an annullentur.
- 28 Promittens cum iuramento litigare coram Iudice non suo, an possit à promissione inconstans recedere.
- 29 Promittens litigare coram Iudice non suo cum verbis in veritate an possit à promissione recedere.
- 30 Verba in veritate æquipollent iuramento.
- 31 Promissioni iurate de litigando coram Iudice non suo continenti præiudicium Superioris non potest promittens contravenire.
- 32 Iurisdicção prorogari non potest in præiudicium Superioris.
- 33 Adversus pactum de litigando coram Iudice, incompetente etiam iuratum potest Superior, in cuius præiudicium factum est, reclamare.
- 34 Promittens cum iuramento litigare coram Iudice non suo potest à promissione recedere ex causis antiqua, occulta, vel noua superveniente.
- 35 Quid si ageretur de proroganda iurisdicção Iudicis excommunicati.
- 36 Promittens litigare coram Iudice non suo interveniente stipulatione, an possit inconstans à promissione recedere.
- 37 Recedens à promissione de litigando coram Iudice non suo, in qua stipulatio intervenerat, an ad interesse teneatur, & num. seqq.
- 38 Interesse modicum leges non curant.
- 39 Pœna etiam gravis apposta in pacto de litigando coram Iudice non suo totaliter debetur ab eo, qui inconstans à promissione recedit.
- 40 Pœna, & interesse contra promittentem litigare coram Iudice non suo, an, & quando peti possit coram Iudice, cuius promissor tenebatur prorogare iurisdicçãoem.
- 41 Interesse succedit loco facti non præstiti.
- 42 Pœna facti non præstiti est, & consideratur tanquam quid omnino diversum ab ipso facto.
- 43 Promittens litigare coram Iudice non suo, coram ipsomet Iudice non potest à promissione recedere.
- 44 Quid si Iudex non acceptavit, vel præsens non recusavit.
- 45 Promittens litigare coram Iudice non suo, coram ipsomet Iudice, sed non in figura iudicij adhuc non potest à promissione recedere.
- 46 Quid si pactum prorogationis, vespitum sit coherentia contractus.
- 47 Confessio quod Iudex non suus sit Iudex competens, præiudicat consentienti, ut amplius nequeat ab illius iurisdicçãoe recedere.
- 48 Quid si facta sit per errorem, vel igno-ranter.
- 49 Promittens non declinare iurisdicçãoem non potest inconstans illam declinare.
- 50 Promissio de litigando coram Iudice non suo de iure Canonico servanda est.
- 51 Pacta de iure Canonico sunt servanda.
- 52 Pactum de iurisdicçãoe proroganda secundum ius Canonicum servandum est etiam in Terris Imperij, itaut pacificens ab eo non possit inconstans recedere.
- 53 Prorogatio iurisdicçãois oriens ex contractu, vel delicto in alicuo Territorio est irrefragabilis.
- 54 Viator immediatè recessurus ratione contractus non dicitur prorogare iurisdicçãoem.
- 55 Quid si in eo loco posuerit stationem, seu tabernam.
- 56 Taberna, seu stationis postio in aliquo loco indicat animum contrahendi domicilium.
- 57 Viator culposus non ostendens se esse viatorem, dicitur prorogare iurisdicçãoem ratione contractus.
- 58 Quid ubi ageretur de contractu, qui deberet hinc inde adimpleri, puta tradendo rem, & recipiendo pecuniam.
- 59 Viator accedens ad locum ea intentione illic contrahendi, & forum sortiendi dicitur prorogare iurisdicçãoem ratione contractus.
- 60 Viator contrahens in loco, in quo de iure communi posset conveniri dicitur prorogare iurisdicçãoem ratione contractus quamvis alias ex privilegio potuisset illum forum declinare.
- 61 De contractu Viatoris, vel aduenæ remissionem.
- 62 Promittens litigare coram Iudice non suo addito pacto de iudicio sibi, & de parendo mandatis Curia an possit à promissione, inconstans recedere.
- 63 Prorogatio iurisdicçãois tacitè indulta, an possit amplius impugnari.
- 64 Acta facta contra Clericum coram Iudice laico sunt nulla, etiamsi Clericus tacerit clericatum usque ad sententiam, & executionem.
- 65 Et an hoc casu Clericus debeat in expensis condemnari.
- 66 Procurator iurisdicçãoem à domino prorogatam non potest impugnare.
- 67 Quid concurrente legitima causa.
- 68 Vel quando iurisdicção fuit prorogata ab ipso Procuratore.
- 69 Prorogatio iurisdicçãoem, deinde penitens, ac postmodum denno in eam inconstans consentiens, non potest amplius ab illa recedere.
- 70 Iurisdicção prorogata in preparatorijs etiam ante litem contestationem non potest in illis amplius impugnari.

1 **P**ACTVM hoc esse licitum ex Text. in cap. 1. de iudic. tenent communiter Canonistæ, & præsertim Abb. num. 1. & 17. l. si quis in conscribendo, C. de pact. Bart. l. si conueneris num. 1. ff. de iurisdic. omni. Iudic. l. est receptum, & l. 1. ff. de iudic. Scacc. de sententia, & re iudicat. gloss. 7. quæst. 3. num. 33. limit. 4. Statuenda est ergo 2 conclusio, licitam esse pœnitentiam, seu inconstantiam in eo, qui fecit pactum de litigando coram Iudice non suo, posseque à dicto pacto recedere, Textus clarus est in l. si conueneris, ff. de iurisdic. omni. Iudic. ubi dicitur, Si conueneris, ut alius Prator, quam cuius iurisdicatio esset, ius dicret; & priusquam adiretur, mutata voluntas fuerit: proculdubio nemo compellitur eiusmodi conuentioni stare.

Et hanc conclusionem firmat ibi Alberic. num. 4. Alex. num. 1. Angel. nu. 1. Bald. num. 1. Bartol. num. 1. Castren. num. 1. Dec. num. 1. Fulgos. num. 1. 10. & 12. Iacobinus de Sancto Georgio num. 1. Iason. num. 1. Odoffr. num. 1. Roman. num. 1. Zas. num. 1. Canonistæ in cap. 1. de iudic. ubi Abb. nu. 17. Anchar. num. 9. & 10. Barbat. num. 80. Bellamer. num. 9. vers. quareto quaritur, latissimè Berous à num. 139. Dec. num. 92. latè Anton. de Butr. num. 37. Felyn. num. 6. Imol. nu. 31. vers. quandoque verò, Hostien. num. 3. Zabarell. num. 4. & 5. Barbof. ad l. 1. de iudic. artic. 3. nu. 80. Peregrin. in cap. 1. de iudic. num. 31. Scacc. de sentent. & re iudic. loco cit. num. 28. Carleual. de iudic. tit. 1. disp. 2. num. 1004. cum seqq. Fermosin. ad cap. 1. de iudic. quæst. 17. num. 1.

In assignanda tamen huiusce conclusionis ratione laborant Doctores. ut videre est per Iasonem d. l. si conueneris toto num. 1. Carleual. dicta disp. 2. num. 1007.

Tu non recedas à ratione assignata per Bartol. d. l. si conueneris num. 1. quem sequitur Alberic. in princ. quod scilicet ex pacto nudo non datur actio iuris gent. §. nulla, ff. de pact. & ob id nullus cogendus est stare 3 pacto nudo de proroganda iurisdictione, & huic rationi subscribunt Butr. d. cap. 1. num. 37. Zabarell. col. 2. Imol. nu. 31. Abb. num. 19. Imol. in cap. Significantiis num. 25. & in cap. P. & G. de offic. delegat. num. 106. Soccin. in cap. Significasti num. 46. de foro compet. Fermosin. dicto cap. 1. num. 1. Barbof. d. l. 1. artic. 3. num. 86. de iudic. Ex quo intel- 4 lectu communiter recepto inferit ipse, labi Doctor. dum dicunt, quod in terminis d. l. si conueneris, Partes possunt pœnitere, quia cum ibi agitur de nuda partium conuentione, non potest tractari de pœnitentia, illi enim tantum locus est in con- 6 tractibus innominatis correspondentiis, qui ex se producant actionem l. naturalis, ff. de prescript. verb. in quibus re integra datur pœnitentia, l. si pecuniam, ff. de condition. ob De Inconstantia in Iudicijs.

8 caus. Sed in pactis nudis, cum non nascatur actio, non potest tractari de pœnitentia, Gloss. in l. si cum fundum, ff. de pact. Non est igitur dicendum in terminis d. l. si conueneris, licitum esse Partibus pœnitere, sed potius, quod non sunt compellendæ Partes illi conuentioni stare, quod aperte colligitur ex verbis d. l. si conueneris.

Sed iudicio meo labitur ipse doctissimus vir, ut videre est per Carleual. dicta disp. 2. num. 1003. & num. 1008. quia pœnitentia hic habetur pro recessu à pacto inito quocunque modo sequatur, vel enim ex quo Partes iudicium non incipiunt, vel non proseguantur, semper dicuntur inconstantes, variæ, & pœnitentes.

10 Amplia primò, hanc conclusionem eò magis procedere, quando Iudex prorogatus esset omnino incompetens, ut puta 11 si esset laicus, & Pacifcens esset Clericus, tunc enim quia illicitum est huiusmodi pactum, & prorogatio, cap. Si diligenti, de foro compet. & ibi omnes Canonistæ, Specul. tit. de Reo rubr. 3. vers. Item Clericus num. 19. Farinacc. de Inquis. quæst. 8. num. 12. Scacc. de iudic. 10. 1. cap. 11. nu. 36. Fermosin. in cap. Si diligenti, de foro compet. quæst. 1. num. 17. & 18. cum seqq.

12 Etiam si esset iuramento vallatum, Specul. de renuntiatio. concl. 9. par. 2. Marant. in Specul. distinct. 11. num. 2. Alexan. de Naxo conf. 56. num. 1. Scacc. loco cit. cap. 11. nu. 36. Fermosin. dicto cap. si diligenti quæst. 2. per totam.

13 Imò etsi adesset consensus proprii Episcopi, Scacc. dicto cap. 11. num. 6. Farinacc. dicta quæst. 3. num. 13. Sbrozz. de offic. Vicarij lib. 2. quæst. 203. num. 4. cum alijs per Squillant. de privileg. Cleric. cap. 7. num. 3. vers. & dicendum est, Fermosin. dicto cap. si diligenti quæst. 5. Ita est etiam licita quandocunque inconstantia, Scacc. de sentent. & re iudic. dicta gloss. 7. quæst. 3. limit. 4. num. 29. vers. aduerte ne decipiaris.

14 Et cum certum sit, quod nullo modo potest Clericus ad iudicium seculare, nec inuitus, nec volens trahi d. cap. si diligenti, de foro compet. & si quis eum trahat, amittit causam, Auth. statuimus, C. de Episc. & Cleric. dicto cap. si diligenti, de foro compet. Federic. de Sen. conf. 90. Anton. de Butr. dicto cap. si diligenti nu. 13. & cap. Significasti num. 14. & ibi Abb. num. 19. Soccin. nu. 56. quæst. 10. Surd. conf. 222. num. 1. lib. 2. & communiter omnes Scacc. dicta gloss. 7. quæst. 3. limit. 1. num. 79.

15 Videbimus, an etiam detur pœnitentia in trahente Clericum ad forum seculare in ea quæstione, An in delictis detur pœnitentia? Tu interim vide Doctor. in cap. si diligenti, de foro compet. præsertim Arctinum, & Soccinum.

17 Secundò amplia, etiamquod Partes re- N jj

nunciaverint dispositioni *d. l. si conuenerit*,
 18 cum enim in eo fundetur, quod ex pacto
 nudo non detur actio, non possunt Partes
 19 efficere suo consensu, vt ex nudo pacto
 detur actio, Barbof. *dist. l. 1. artic. 3. num. 8.*
de iudic. & idem voluit licet alia ratione
 Bald. in *cap. P. & G. num. 9. de offic. delegat.*
 Dec. *l. penult. num. 19.* & ibi Alciat. *num. 7.*
C. de pass. Corn. conf. 209. num. 19. & 23.
lib. 2.

Contrarium voluerunt Alberic. *d. l. si*
conuenerit num. fin. Zas. *num. 20.* Iason. *d. l.*
penult. C. de pass. Fermosin. *ad cap. Significasti*
 18. *quest. 6. num. 3.* Sed de materia vide
 omnino Scacciam *d. limit. 4. à num. 171. per*
 multos, vbi dicit hanc quæstionem pende-
 re ab alia nempe an quis possit iuri suo re-
 nunciare, & satis ampli hanc materiam
 tractat latissimè, & Carleual. *de iudic. dista*
disput. 2. à num. 1037. cum pluribus seqq. ad
 quem pariter omnino recurras.

Tertiò amplia, etiamquod promittens
 passus sit se citare, nam si non compareat
 20 non potest Iudex contra ipsum procedere
 tanquam contumacem, vt ex Castrenf.
 tenet Scacc. *d. limit. 4. num. 34. vers. extende*
etiam illatinè.

21 Non cuitabit tamen hoc casu in-
 stans aliquid damnum, quod poterit Ad-
 uersarius recuperare per actionem de do-
 lo, Abb. *disto cap. 1. num. 19. de iudic.* &
 ibi latè Io. de Imol. *num. 3. vers. Doctores tamen*
&c. Anton. de Butr. *num. 39. in fin.*
 Bero. *num. 169. & 171.* Bellamer. *num. 11.*
vers. futentur tamen Legiste, Barbat. *num. 98.*
 Alexan. *d. l. si conuenerit num. 6.* Anton. de
 Matthæis *de prorogat. iurisdic. num. 12.*
 Barbof. *d. l. 1. de iudic. artic. 3. num. 92. vbi*
num. 93. & 94. dicit ab inconstanti posse
 22 solum recuperare expensas, non autem
 interesse, Soccin. *dist. l. si conuenerit nu. 22.*
 Dec. *num. 10.* Anton. de Matthæis *d. nu. 12.*
 de quo tamen vide cæteros Canonistas, &
 præsertim Felyn. *disto cap. 1. num. 6.*
 23 Dic nihilominus concedi inconstantiã,
 & poenitentiam ante litem contestatam,
 non autem post, vt per Text. in *d. l. si con-*
uenerit, & d. cap. 1. de iudic. volunt tam Le-
 gistæ, quàm Canonistæ, Scacc. *d. limit. 4.*
num. 24. Asin. *de execut. §. 9. cap. 33. num. 3.*
 Fermosin. *ad cap. 1. de iudic. quæst. 21. num. 3.*
 Carleual. *de iudic. d. disput. 2. num. 990. &*
num. 1068.

24 Non tamen quoad acta ante litem con-
 testatam confecta, in illis enim non habet
 locum poenitentia, Alex. *dist. l. si conuenerit*
num. 8. vers. 9. fallit, Dec. *ibid. num. 20. & in*
disto cap. 1. num. 147. & 148. de iudic. Bald.
 in *l. 1. C. de iurisdic. omni. iudic.* Angel. in
l. 1. de iudic. Scacc. *d. limit. 4. num. 101.*

25 Quod confirmatur, quia licet Delegans
 possit inconstans reuocare Delegatum,
 l. iudicium soluitur, ff. de iudic. non tamen

26 acta facta ante reuocationem annullan-
 tur, Alexan. *d. limit. 9. Dec. disto cap. 1.*
num. 148. Quamuis in *dist. l. si conuenerit*
num. 20. dicat, hoc simile non bene pro-
 cedere, quia, etsi reuocetur delegatus,
 causa tamen continuatur coram Dele-
 gante, non fit autem in casu nostro, quia
 27 illa acta videntur facta sub tacita con-
 ditione poenitentia, & data poenitentia,
 resoluuntur. Sed priorem opinionem tenet
 Scaccia *dist. limit. 4. num. 102.* qui
 concedit Actorum validitatem, si Reus
 non sit contumax, secus stante contuma-
 cia, ex qua insurgit dissensus in iurisdic-
 tionem Iudicis, & consequenter actorum
 nullitas.

Dic secundò, cessare inconstantiam,
 etiam ante litem contestatam, si conuen-
 28 tio sit iuramento firmata, Alex. *d. l. si con-*
uenerit num. 2. Angel. *num. 1. vers. Similiter,*
 Castren. *num. 2.* Dec. *num. 3.* Fulgos. *nu. 12.*
vers. Tertia limitatio, latè Iason. *num. 3. & 6.*
 Zas. *num. 20.* Canonistæ *disto cap. 1. de iudic.*
 & ibi Dec. *num. 127. fall. 6. & sub num. 137.*
 Anton. de Burgos in *repetit. num. 45.* Bos.
 Codech. in *cad. repetitione num. 144.* Costa
num. 128. Berou. *num. 182.* latissimè affe-
 rendo omnia argumenta pro vtraque
 parte explicat Seraphin. *de priuileg. iuram.*
primil. 74. à num. 165. Scacc. qui etiam latè
 prosequitur *d. limit. 4. à num. 35.* Hieronym.
 Gabriel *de iureiuram. conclus. 9. num. 12.* Cou-
 tiarr. *cap. Quamuis, §. 4. num. 3. de pass. in 6.*
 Franc. Marc. *decis. 276. par. 1.* Mancin. *de*
iuram. effect. 22. num. 3. par. 4. idem Costa *de*
re integra distinct. 2. num. 3. vel nisi submissio
 esset iurata. Et hanc esse communem opi-
 nionem, post Seraph. loco cit. tenet Fac-
 chineus *controvers. lib. 1. cap. 61. in fin. vers.*
Sed contraria sententia, Anton. de Matthæis
de prorog. iurisdic. nu. 12. Sacca *respons. 244.*
num. 2. Fermosin. *ad dist. cap. 1. de iudic.*
quest. 17. nu. 2. in fin. & nu. 3. in med. Carleual.
de iudic. dista disput. 2. num. 1032. Ita ut non
 sit curandum de Iacobino de S. Georgio
 in *l. si conuenerit num. 2.* qui post Anton. de
 Butr. & Abb. in *disto cap. 1. contrarium,*
 tenentes dicit pro hac opinione contraria
 consuliuisse, & iudicatum secundum eam
 fuisse, quos cum alijs refert Carleual. *dist. a*
disput. 2. num. 1033. vbi *num. seqq.* refert
 mediam inter has duas sententias, ean-
 denque refutat *num. 1035.*

29 Quod non solum habet locum, si pa-
 ctum esset iuratum, sed etiam si dictum
 solum fuisset in veritate respondere pro-
 30 mitto, quia huiusmodi verba æquipollent
 iuramento Bald. in *rubr. C. res inter alios*
acta Boschus Chodec. *d. repet. cap. 1.*
num. 147. vers. Sequendo conclusionem præ-
dictam.

31 Secundò, ampliatur etiamquod pactum
 iuratum redundaret in præiudicium tertij,

puta Superioris, in cuius præiudicium,
 32 iurisdicção prorogari non potest, Guidopap. *decis* 77. num. 2. & ibi additio Seraphin. *d. priuilegii* 74. num. 198. *vers. 4. limita*, Anton. de Matthæis de *prorogati. iurisdicção* num. 12. Non enim daretur inconstantia in iurante, quamuis Superior posset contra hoc pactum reclamare, & deberet exaudiri propter eius præiudicium, Addit. *ad dist. decis.* 73. Guidopap. *litt. D.* Ant. de Matthæis *loco cit.* Seraph. *loco cit.*
 Limita tamen hoc dictum primò si noua causa superuenisset, vel antiqua,
 34 esset occulta, quia tali casu licita crit inconstantia, non obstante iuramento, Abb. *disto cap. Ex tenore, de sent. excomm.* Seraph. *d. priuilegii* 74. num. 196. Costa *disto cap. 1. de iudic.* num. 239. & 240.

35 Secundò limita, si tractaretur de proroganda iurisdicçãoe Iudicis excommunicati, *l. priuatorum, C. de iurisdicçãoe omn. Iudic.* Roman. *conf.* 48. Seraphin. *loco citat.* num. 198.

36 Dic terriò, cessare inconstantiam, si vltra pactum interueniat stipulatio, Bart. *dist. l. si conuenierit* num. 4. Alberic. num. 2. Alexan. num. 3. Bald. num. 2. Iason. num. 30. Zas. num. 12. Dec. *disto cap. 1. de iudic.* à num. 111. Berous latè num. 166. Riminald. num. 69. Scacc. *d. limit.* 4. num. 76. Costade *re integra d. distict.* 2. num. 2. Barbof. *dist. l. 1. num. 99. ff. de iudic.* Sacca *respons.* 434. num. 4. quamuis Carleual. *d. de iudic. dista disput.* 2. num. 1009. adducat quædam motiua contra hanc conclusionem, quibus ipse totaliter non adheret, sed referendo Doctor. pro hac opinione, hanc eandem conclusionem relinquit in suo esse, vt videre est apud eundem num. 1010. & 1011.

Sed aduerte, quod non omnes admittunt hanc limitationem ita simpliciter, sed dicunt aliqui, prout Bart. Alex. Iason. & alij *locis cit.* dari quidem inconstantiam
 37 etiam adiecta stipulatione, sed partem inconstantem teneri ad interesse, iuxta Regulam *l. stipulationes non diuiduntur*, S. Celsus, *ff. de verb. obligat.* quod voluit etiam Rip. *disto cap. 1. num. 55. de iudic.* Barbof. *d. l. 1. num. 101.* Scacc. *d. limit.* 4. num. 78. & latissimè de materia Carleual. *d. de iudic. dista disput.* 2. à num. 1023. vbi num. 1027. dicit se tenere hanc opinionem tanquam magis communem.

Quamuis nec etiam hoc casu teneri inconstantem ad interesse voluerint Petr. & Cyn. *l. si quis ex consensu* num. 9. *C. de Episc. & Cleric.* Io. And. *in addit. ad Specul. tit. de Iud. compet. ad eund.* §. 1. num. 19. Barbat. *disto cap. 1. num. 122.* & ibi Dec. num. 20. *vers. licet*, Iason. *d. l. si conuenierit* num. 18. Soccin. *in rubr. de verb. obligat.* & ibi Niger num. 178. cum alijs, quos plenè refert Carleual. *dista disput.* 2. num. 1022.

Quorum tamen opinionem reprobatur Barbof. *loco cit.* num. 102. dicens, Doctor. prædictos non aduertisse, quod *l. x. si conuenierit* non procedat si pacto sit adiecta stipulatio, sed vanam hanc dispositionem esse, dicit Scacc. *d. limit.* 4. num. 80. cum
 38 enim interesse non possit esse nisi modicum, de quo leges non curant, si poenitentia non datur, nisi re integra, quod excerptit à Iafone *dist. l. si conuenierit* n. 28. *fallent.* 11. *in fin.*

39 Quod fortasse non procederet in poena, quia posset apponi etiam grauis, & talis deberetur ab inconstante, *l. si pacto, quo poena, C. de pact.* Barbof. *dist. l. 1. numer.* 103.

40 Sed an interesse, & poena peti possit coram Iudice, cuius promissor tenebatur iurisdicçãoem prorogare?

Distigunt secundum Barbofam *dist. l. 1. à num.* 103. quam distinctionem eodem relato sequitur Carleual. *d. de iudic. d. disp.* 2. num. 1027. & 1028. Quod aut agimus de
 41 interesse, aut de poena, priori casu poterit fieri coram eo Iudice, secundò minime, & ratio est, quia interesse succedit loco facti non praestiti, *l. si quis ab alio, §. fin. ff. de re iudic.* non sic poena, quæ est
 42 omnino diuersa à facto, & consideratur tanquam quid omnino diuersum, vt ex Decio tenet idem Barbof. *loco cit.*

Et propterea cauendum est à Beroo *disto cap. 1. num.* 108. dum asserit facultatis peti posse poenam coram Iudice, cuius proroganda fuerat iurisdicção, quam interesse, Barbof. *loco cit.* num. 113. & 114.

43 Dic quartò, cessare inconstantiam, si pactum factum sit coram ipso Iudice, cuius iurisdicção erat proroganda, Cyn. *in l. est receptum, ff. de iudic.* Alex. *dist. l. si conuenierit* num. 6. *vers. quinto fallit*, Angel. num. 1. *vers. Item non habet locum*, Castren. num. 2. Fulgos. num. 7. latè Iason. num. 18. qui de communi, quamuis contrarium teneat Zas. num. 41. Abb. *d. cap. 1. num.* 18. de iudic. & ibi Dec. num. 100. qui tamen multa adducit in contrarium, Berou. num. 162. Rimin. iun. num. 85. *vers. tertio limita*, Scacc. *d. limit.* 4. num. 89. Costa *de re integra dista distict.* 2. num. 1. *vers. ecce cancellationem*, Carleual. *d. de iudic. dista disput.* 2. num. 1067.

44 Quod dictum ampliatur etiam quod deficiat acceptatio Iudicis, dummodo sit præfens, & non recuset, Alexan. *dist. l. si conuenierit* num. 6. & 7. Fulgos. num. 7. Castren. num. 2. Angel. num. 1. *in fin.* Scacc. *d. limit.* 4. num. 91.

Contrarium voluit Dec. *dist. l. si conuenierit* num. 14. qui latè examinat articulum, & respondendo ad omnia in contrarium, concludit, non habere locum poenitentiam, si Iudex acceptauerit, secus eo præ-

- sente, & non acceptante. Idem supponit Iafon. num. 13. Zas. qui tenet etiam contra Decium ad fin. Dec. disto cap. 1. num. 100. qui vsque ad 111. latè examinat, Rimin. disto num. 85. vers. *tertiò limita*, Mathesil. singul. 106. & ibi Addent. latissimè, qui hanc contrariam opinionem defendunt, respondendo omnibus contrariis.
- 45 Sed limitationem supradictam ampliando confirmat, & sequitur Bosch. Codech. disto cap. 1. num. 129. vers. *quam conclusionem*, qui num. 131. secundò ampliat etiam quod conuentio non fit facta in figura iudicij, dummodo præfente Iudice facta sit, & per Text. in dista l. si conuenerit benè ampliationem confirmat.
- 46 Dic quintò illicitam esse pœnitentiam, quando pactum prorogationis vestitum, fuit cohærentia contractus, Alexan. dista l. si conuenerit num. 5. fallent. 4. Castren. nu. 2. Fulgos. num. 12. Iafon. num. 28. quamuis dubius Specul. & Soccin. allegati à Scaccia d. limit. 4. num. 88.
- 47 Dic sextò, illicitam esse inconstantiam quando prorogatio fit per modum confessionis, vt puta, quia conuentus coram Iudice non suo faceretur, illum esse Iudicem suum competentem, Alex. dista l. si conuenerit num. 8. fallen. 6. Iafon. num. 22. limit. 3. Fulgos. num. 15. vers. 25. limit. Dec. in disto cap. 1. num. 138. vbi latè Scacc. dista limit. 4. num. 95.
- 48 Quod ego intelligerem, si confessio esset facta scienter, secus si ignoranter, putando verè Iudicem esse suum, nam hoc casu errore comperto licita erit pœnitentia, l. si per errorem, ff. de iurisdic. omni. Iudic. Iafon. dista l. si conuenerit, qui supradictam conclusionem impugnat num. 39.
- 49 Dic septimò, illicitam esse inconstantiam quando tractatur de pacto non declinandæ iurisdictionis, v. gr. cum Scholaris habens priuilegium declinandi iurisdictionem Ordinarij, promittit eam non declinare, Alex. dista l. si conuenerit num. 8. fallen. 8. Iafon. num. 1. Dec. nu. 23. Iacobin. de S. Georgio num. 3. Fulgos. num. 15. vers. 15. limit. Dec. disto cap. 1. de iudic. num. 100. latè ibidem Bosch. Codech. numer. 121. Anton. Burgos num. 29. Scacc. d. limit. 4. num. 10. & 100.
- 50 Dic octauò, illicitam esse inconstantiam de iure Canonico, quia eo iure
- 51 pacta sunt seruanda, cap. 1. & 3. de pactis, Alexan. dista l. si conuenerit num. 5. limit. 3. Iafon. num. 28. limit. 10. Zas. num. 18. Dec. num. 17. Iacobin. à S. Georgio num. 5. Pec. disto cap. 1. num. 10. Carleual. de iudic. dista disp. 2. num. 1024. Berou. num. 174. & 175. vbi ampliat dispositione iuris Canon. hoc
- 52 in casu non solum esse seruandum in foro Ecclesiastico, & in Terris Ecclesiæ, sed etiam in foro seculari, & in Terris Imperij, quod etiam videtur admittere Thomas Pauroncister de iurisdic. Imperij Rom. lib. 1. cap. 25. num. 16.
- 53 Dic nonò, illicitam esse inconstantiam si quis proroget iurisdictionem Iudicis non sui contrahendo, vel delinquendo, Salic. in l. nullum 4. opposit. C. de Test. Alberic. dista l. si conuenerit nu. 5. Angel. num. 1. vers. nec in ea, Iafon. nu. 23. Dec. nu. 22. Iacobin. de S. Georgio num. 4. Dec. disto cap. 1. de iudic. nu. 171. Costa de re integra d. distinct. 2. num. 4. ad fin. Carleual. de iudic. dista disp. 2. num. 989. Scacc. d. limit. 4. num. 163. Qui
- 54 tamen, quod attinet ad prorogationem iurisdictionis ratione contractus declarat, non procedere, quando quis contrahit tanquam viator immediatè recessurus, quia tunc non fortitur forum ratione,
- 55 contractus, sed requiritur, quod ibi posuerit stationem, seu pergolam, aut tabernaculum, aut quid simile, quamuis non habeat animum ibi contrahendi domicilium. Et hoc idem affirmat Carleual. de iudic. dista disp. 2. num. 238.
- 57 Nisi viator fuisset in culpa non ostendendo se viatorem, vel nisi res, quæ contractabatur erat talis, vt hinc inde adimpleretur contractus tradendo rem, & recipiendo pretium, secus si res, quæ contractabatur esset talis, vt contractus verisimiliter tunc adimpleri non deberet.
- 59 Vel nisi viator ad illum locum accessisset hac intentione, vt illic faceret contractum, & pro eo illic forum fortiaueretur.
- 60 Vel nisi contraheret in loco, in quo de iure communi posset conueniri, sed ex priuilegio posset illum forum declinare, quia licet in eo loco contrahat tanquam viator, nihilominus in eo loco potest conueniri, vt ex Anton. de Butr. Soccin. & Franc. benè probat idem Scacc. à nu. 164. vsque ad 170. Sed de hac materia contractus Viatoris, vel Aduenæ videnda sunt, quæ latè disserit doctissimus Petr. Barbos. ad l. heres absens, §. Proinde, à num. 94. per multos seqq. ff. de iudic. & Carleual. de iudic. dista disp. 2. quæst. 4. num. 275. cum multis seqq.
- 62 Dic decimò, illicitam esse inconstantiam si ultra conuentionē de litigando coram Iudice non suo, fuit additum pactum de iudicio fisci, & de parendo mandatis Curie, Bald. in addit. ad Specul. in tit. de reco. & confesso 1. volum. Iafon. dista l. si conuenerit nu. 24. vers. *sexto limita*, vbi dicit pulchram limitationem, quamuis non forti ratione comprobaram, Fulgos. num. 12. vers. *quarto limita*, Dec. num. 21. & in disto cap. 1. nu. 145. vers. *decimò fallit*, Scacc. dista limit. 4. num. 170.
- 63 Dic vndecimò, illicitam esse inconstantiam, si prorogatio iurisdictionis tacitè fuerit introducta, l. sed, etsi suscepit, in

- prin. ff. de iudic. Iafon. diffa l. si conuenerit num. 26. vers. oñ aud limita. Angel. nu. 1. vers. nec habet locum, Fulgo. nu. 15. vers. 14. limita,*
 64 *vbi tamen ad exemplum per cum adductum cogita, non enim videtur verum, quod, si Clericus conuentus coram laico processit ad litis contestationem tacito Clericatu suo, quod processus valeat, ex quo est prorogatio, potius iuris, quam hominis: Nam certum est, quod licet Clericus differat etiam vsque ad sententiam, & executionem Clericatus exceptionem opponere, acta sunt nulla, quamuis*
 65 *debeat in expensis condemnari, Felyn. in cap. exceptionem, de except. Bellamer. decis. 226. cum alijs per Farin. de inquisit. quæst. 8. num. 15. & 16. Hanc verò limitationem sequitur Dec. disto cap. 1. de iudic. num. 174. Scacc. d. limit. 4. num. 103.*
 66 *Dic duodecimò, illicitam esse inconstantiam in Procuratore, licet enim Dominus inconstans esse possit, & pœnitere, Procurator autem nullo modo, Anchar. conf. 139. & 192. Dec. dista l. si conuenerit*

- nu. 19. vers. oñ aud fallit, & in d. cap. 1. nu. 143. & 144. Felyn. ibid. nu. 7. vers. item nota, quod dista lex si conuenerit, non habet locum &c.*
 67 *Declara dictum non procedere primò si subesset legitima causa, tunc enim etiam in Procuratore daretur inconstantia, l. si hominem, ff. mandati, Dec. dista l. si conuenerit num. 19. in fin.*
 68 *Secundò, si ipse Procurator iurisdictionem prorogasset, quia & ipse posset pœnitere, Dec. disto cap. 1. num. 145. vbi dicit hoc in casu cessare rationes Anchar.*
 69 *Dic decimotertiò illicitam esse inconstantiam si semel pœnauerit, demum in eundem Iudicem iterum inconstans quis consenserit, vt per Text. in Auth. offeratur de lit. contest. tenet Fulgo. dista l. si conuenerit num. 14. vers. 11. limit.*
 70 *Dic decimoquartò, illicitam esse inconstantiam in preparatorijs iudicij, quia etiam ante litis contestationem in illis confertur iurisdictione, & sic non est locus pœnitentiæ, Fulgo. d. l. si conuenerit nu. 12. in 1. limit.*

Q V Æ S T I O XXII.

A R G V M E N T V M.

An qui promisit soluere in vno loco suæ obligationi satisfacere inconstans possit in alio loco.

S V M M A R I V M.

- 1 Promittens soluere in vno loco non potest inconstans à tali promissione recedere.
- 2 Sed in eo loco vbi promisit soluere poterit conueniri.
- 3 Non solum in ijs, quæ principaliter veniunt à contractu, sed etiam in accessorijs.
- 4 Solutionis destinatae foris sortitur etiam si destinatio sit tacita.
- 5 Debitor subijcitur foro destinatae solutionis, quamuis destinatio fiat post perfectum contractum, & ex intervallo.
- 6 Debitor non potest conueniri in loco contractus quando solutio est destinata in alio loco.
- 7 Solutione in quocunque loco generaliter destinata poterit debitor vbique conueniri.
- 8 Quod si debitor alibi soluat, parti tenebitur actione arbitraria ad interesse.
- 9 Solutione in quocunque loco generaliter destinata tenetur creditor eligere forum vbi velit sibi solui.
- 10 Et debitor in foro electo conueniri potest pro tota quantitate.
- 11 Quid si illum forum ratione aliqua debitor non sortiatur.
- 12 Contractus per fisionem iuris dicitur fieri in loco destinatae solutionis.

- 13 Contractus verò celebratur in loco vbi verba profervuntur.
- 14 Solutione destinata in certis locis, puta Senis, vel Florentie adiecta clausula generali, & vbique locorum, an debitor possit conueniri in locis distantioribus expressis, & num. 16.
- 15 Et an in locis insolitatis.
- 17 Cautela, ob quam debita etiam in locis distantioribus possit conueniri.
- 18 Debitor conuenitur in loco destinatae solutionis, quatenus ibi reperitur, alias non.
- 19 Debitor conueniri potest in loco, in quo habet bona.
- 20 Debitor an conueniri possit etiam in loco vbi non inuenitur, quando ibi promisit se præsentare, & num. 23.
- 21 Debitor absens an possit conueniri in loco vbi non inuenitur, quando ibi certa die promisit solutionem, & num. seq.
- 23 Debitor absens conueniri potest in loco destinatae solutionis, quando proprio foro renunciauit.
- 24 Quamuis renuncians forum aliquem sortiretur ex privilegio speciali.
- 25 Debitor absens conueniri potest in loco solutionis destinatae cum iuramento.
- 26 Nummodo iuramentum sit specialiter annexum solutioni, non autem contractui simpliciter.

- 27 Debitor absens conveniri potest in loco destinata solutionis prævia citatione executâ per Iudicem, sub cuius iurisdictione degit mediantibus hortatoris.
- 28 Infortior, & administrator conveniri possunt ad redditionem rationis in certo loco, ubi fuit promissa, quomvis ibi non inveniatur.
- 29 Quid si non fuisset expressum, quod Infortior in illo loco conveniri possit.
- 30 Et an hoc procedat tam in rationibus publicis, quam in privatis.
- 31 Administrator non potest conveniri in loco rei administratæ, quando ille, cui ratio est reddenda alibi sibi elegit locum domicilij.
- 32 Absens in causa status conveniri potest etiam in loco, ubi non inveniatur.
- 33 Debitor absens an conveniri possit in loco, ubi non inveniatur, quando promisit solvere ubi-
cunque placuerit creditoris.
- 34 Verbum placuerit (scilicet) in arbitrio boni viri.
- 35 Arbitrium boni viri regulari debet secundum iuris dispositionem.
- 36 Debitor absens an possit conveniri in loco, ubi viget festus.
- 37 Clericus absens non tenetur venire ad Ecclesiam suam in loco pæfiterato.
- 38 Quid si aliter Ecclesia careret suffragio Ministrorum.
- 39 Promittens respondere in aliquo loco, an possit inconstans forum declinare.
- 40 Et an videatur promittere quod ibi solvet, vel potius quod possit ibi conveniri, & num. 44.
- 41 Debitor, qui voluit conveniri possit ad respondendum in aliquo loco potest inconstans forum illud declinare.
- 42 Verbum respondere duplicem habet significationem.
- 43 De responsione contradictoria, & executiva, & quid utraque importet.
- 45 Verbum respondere interpretatur pro solvere.
- 46 Quid ubi fuit adiectum respondere de pecunijs, & agitur inter mercatores.
- 47 Solutione destinata in duobus locis poterit debitor in eorum altero solum pro medietate conveniri.
- 48 Quid ubi fuit addita clausula generalis, quod possit conveniri ubicunque fuerit repertus, an possit in altero eorum conveniri pro tota summa.
- 49 Solutione destinata in pluribus locis per verba alternativa, non potest debitor in duobus locis conveniri, sed in uno tantum ad electionem creditoris.
- 50 Electio in alternativis spectat ad debitorem.
- 51 Quid in alternativis locorum.
- 52 Solutione destinata in pluribus locis, ad debitorem spectat electio loci respectu petitionis, sed respectu solutionis debitor potest eligere in quo loco eam facere malit.
- 53 Debitor semel eligens locum, in quo velit solvere, non potest inconstans illum amplius variare.
- 54 Debitor eligens locum solutionis ante litem contestatam, non potest evitare condemnationem in loco, ubi creditor eum convenit.
- 55 Et an habenda sit ratio interesse debitoris, ac si solveret in loco electo.
- 56 Quid si debitor eligat post litem contestatam.
- 57 Creditor semel eligens locum solutionis non potest inconstans illum amplius variare.
- 58 Locus destinata solutionis attenditur quoad forum, sed in reliquis inspicitur locus contractus.
- 59 Maior, seu Superior qui in lite habenda cum inferiore, se subiecit alicui Iudici, an possit inconstans voluntatem mutare.
- 60 Promittens ligare coram Iudice non suo, non potest inconstans à promissione recedere postquam coram eo exposuit exceptiones dilatorias, super quibus petijt pronunciari.
- 61 Antecedens qui vult, vult etiam consequens.
- 62 Iudicem approbans in exceptionibus dilatorijs videtur illam approbare etiam quo ad causam principalem.

ILLICITA est inconstantia in eo, qui in aliquo loco solvere promisit, nam remota pœnitentia efficaciter in tali loco poterit conveniri, l. 3. ff. de bon. aut. Iudic. possiden. l. hæres absens, d. fin. ff. de iudic. Angel. d. l. si convenitis, num. 1. vers. nec habet locum pœnitentia, Alex. nu. 9. vers. 10. fallit. Bart. num. 4. Dec. num. 31. Fulgos. num. 15. vers. vigesima prima, Iacobin. de S. Georg. num. 7. Iason. num. 29. vers. 12. limita, Zas. num. 36. vers. ultimo fallit, Dec. d. cap. 1. de iudic. num. 149. Felyn. num. 12. Scacc. d. limit. 4. num. 104. Trentacinq. variat. resolut. lib. 3. tit. de solut. resolut. 26. n. 6. Carleual. de iud. d. disput. 2. quæst. 4. nu. 248.

3 Et hoc dictum ampliatur etiam quoad accessoria in quibus sortitur forum ratione destinata solutionis, Abb. cap. dilecti, de foro compet. Dec. d. l. si convenierit, nu. 31. & d. cap. 1. num. 10. Trentacinq. loco citato num. 7. Carleual. de iud. qui plures refert disput. 2. quæst. 4. num. 248. in fine.

4 Secundò amplia vt procedat etiam si tacitè sit destinata solutio, Anton. de Butr. cap. fin. de foro compet. Bart. d. l. hæres absens, §. Proinde, ff. de iudic. Dec. d. cap. 1. num. 151. & d. l. si convenierit, num. 31. Trentacinq. loco cit. num. 8. Carleual. de iudic. dicta disput. 2. quæst. 4. num. 279.

5 Tertiò amplia etiam si post contractum perfectum ex intervallo destinatio solutionis facta sit, Anton. de Butr. d. cap. fin. de foro compet. Dec. d. cap. 1. de iudic. n. 152.

6 vbi de mente Butrij quod isto casu etiam in loco contractus poterit conveniri, secus quando in ipso contractu solutio alibi destinatur, Dec. d. l. si convenierit, num. 31. Trentacinq. loco citato num. 9. Carleual. de iudic. d. disput. 2. quæst. 4. num. 260.

7 Quartò amplia, vt procedat non solum, quando locus specialiter nominatur, sed

tur, sed etiam si generaliter sit dictum, in quocunque loco, vel si dicatur, *ubicunque fuerit petitum*, vel *ubicunque fuerit inuentus*, nam ubique poterit conueniri, nec propter generalitatem promissio vitatur, l. *Titium*, §. *Tutores*, vbi Bart. per illum Text. ff. de admin. Tut. Alex. d. l. si conuenierit, num. 10. Iaf. num. 39. Dec. n. 34. Abb. d. cap. 1. de iudic. num. 23. Anton. de Butr. num. 37. Dec. num. 153. Soccin. cap. *Dilecti* num. 31. quæst. 7. Carleual. de iudic. d. disp. 2. quæst. 4. num. 243. Scacc. d. limit. 4. num. 107. & 109. vbi num. 111. dicit, quod si promissor inconstans alibi solueret, teneatur actione arbitraria ad interesse.

9 Nota tamen, quod isto casu creditor debet eligere locum, vbi velit sibi solui, Bald. in rubr. C. de constit. pecun. & in l. ab eo, C. quomodo, & quando Index, versic. extra. 10 Dec. d. cap. 1. num. 154. Et in tali loco sic declarato poterit conueniri pro tota quantitate, Bart. l. 3. §. Si quis ita, ff. de eo quod cert. loc. etiam quod ibi non fortiaur 11 forum aliquæ ratione, vt per Anton. de Butr. & Abb. concludit Dec. dicto cap. 1. num. 155. Scacc. d. limit. 4. nu. 117. Soccin. d. cap. *Dilecti*, num. 31. quæst. 7.

12 Declara primo hanc conclusionem, seu dictum procedere fictione iuris, quia per iuris interpretationem dicitur contractus fieri in loco destinate solutionis, verè enim contractus celebratur, vbi verba proferuntur, vt bene profequitur, Dec. d. cap. 1. num. 155. & 156. & in d. l. si conuenierit, num. 34. Trentacinq. loco cit. nu. 11.

14 Declara secundò, dictum procedere, quando generaliter facta fuit promissio, non expressis aliquibus locis, quia tunc in quolibet loco poterit conueniri, secus autem si aliqua loca exprimuntur vtpote promissit soluere Florentia, Senis, adiecta tamen clausula generalis, & ubique locorum vbi fuerit inuentus, quia ista clausula generalis restringitur, & intelligitur de locis similibus expressis, hoc est non distantioribus, vt voluit Abb. d. cap. 1. n. 23. Anton. de Butr. num. 37. Decius num. 157. Rip. num. 71. Peregr. num. 70. Iafon. d. l. si conuenierit, num. 44. Scacc. d. limit. 4. nu. 132. qui pluribus similibus hanc declarationem comprobatur. Contrarium voluit Imol. in dicto cap. 1. num. 12. scilicet, quod adiecta clausula generali, & in quibuscunque alijs locis, possit conueniri, etiam in locis remotioribus, & cum videtur sequi Alex. d. l. si conuenierit, num. 12.

Decius d. cap. 1. num. 157. distinguit; quod aut est locus insolitus, de quo partes verisimiliter non debuerunt cogitare, & non porrit in tali loco conueniri, si verò locus non sit insolitus, quamuis sit remotior alijs expressis locis, ex intentione partium videtur, quod ibi possit

De Inconstantia in Iudicijs.

conueniri, & propterea, qui Pisis contraxit, & promissit soluere Florentia, Senis, & ubique locorum, poterit conueniri Roma, Mediolani, vel Venetijs.

Cæterum hanc distinctionem expressè improbat Scaccia d. limit. 4. num. 140. Quia 16 illa clausula debet restringi ad loca non distantiora, & propterea, si quis promissit soluere Senis, Florentia, & Bononia, cum Bononia distet à Senis 80. milliariis, poterit conueniri in quolibet loco distanti per 80. milliaria, sed non in loco magis distanti; Et hæc opinio videtur magis æqua, quam sequitur Trentacinq. loco cit.

17 num. 16. vbi tamen ad remouendam omnem difficultatem dicit secundum Cepollam Cant. 70. debere formari promissionem his verbis: *Quæ centum dictus debitor promittit soluere hic Padua, Vicentia, Perusij, vel Florentia, & in dictis locis se presentare, vel in aliquo ipsorum ad requisitionem dicti creditoris, & ubique locorum quantumcunque distanti, etiam si reperitur ibi, nauigans, vel quid simile faciens, vel etiam si ibi tuncres potentiam Aduersarij, vel alterius, vel Iudicis autoritatem, vel etiam si ibi non reperitur, & promissit soluere omnia, & integra centum, & insolitum vbi fuerit inuentus, vel vbi fuerit petitum, & dictus Debitor renunciauit omnibus, & singulis legibus, &c.* de qua etiam cautela videndus est Scaccia d. limit. 4. num. 162.

18 Declara tertio, dictum procedere quando quis reperitur in loco, in quo soluere promissit, secus si ibi non reperitur, quia non poterit conueniri, Bartol. in d. l. Titium, §. Tutores, ff. de admin. Tut. & in dicta l. si conuenierit, & in rubr. de constit. pecun. Dec. d. cap. 1. num. 158. & in d. l. si conuenierit num. 33. Berou. d. cap. 1. num. 144. Carleual. de iudic. dicta disput. 2. quæst. 4. numero 262.

Aduerte tamen quod sunt plures casus, in quibus teneatur promissor soluere in loco, in quo promissit, etiam si ibi non inueniatur, & sic non poterit esse inconstans.

19 Primus est, quando conuenitur in loco, vbi habet bona, Alex. d. l. si conuenierit, num. 10. Iaf. num. 39. Anton. de Butr. d. cap. 1. num. 27. & ibi Dec. num. 159. & 160. Scacc. d. limit. 4. num. 115. Carleual. de iudic. d. disput. 2. quæst. 4. num. 264.

20 Secundus est casus, quando quis promissit soluere in aliquo loco, & ibi se presentare, quia tunc in tali loco poterit conueniri, quamuis ibi non reperiat, Bald. in l. cum Archimedorum, num. 5. C. ut in possej. legat. Iaf. d. l. si conuenierit, num. 41. & in l. 1. num. 2. limit. 4. ff. de eo, quod cert. loc. Dec. dicto cap. 1. num. 162. Peregr. num. 63. vers. admittunt tamen, Rip. num. 66. Felyn. cap. ult. de foro compet. nu. 22. Couuar. præf.

O

- quæst. cap. 10. num. 6. vers. 12. Scacc. *dist. limit. 4. num. 118.* Carleual. *de iudic. dist. 4. put. 2. quæst. 4. num. 266.*
- 21 Tertiū est casus, quando quis promissit soluere certo loco, & certo tempore, putā Florentiæ in die S. Ioannis, vel in Nundinis, nam ibi poterit conueniri etiam quod non reperiatur, vt post Baldum, & Imol. tenet Dec. *d. cap. 1. num. 164.* & Peregr. *num. 63. vers. admittitur, las. d. l. si conuenierit, num. 42. & d. l. 1. num. 2. limit. 5. ff. de eo quod cert. loc. Curt. iun. l. 1. num. 10. ff. si quis in ius vocat. non ier. Couarr. loco cit. num. 5. vers. 13.* Scacc. *d. limit. 4. num. 119.* Carleual. *de iudic. d. disp. 2. quæst. 4. num. 267.*
- 22 licet ipse dicat habere suspectos de falsitate secundum, & tertium casum, vt numero 268.
- 23 Quartus est casus, quando promissor proprio foro renunciauit, quia in loco destinatæ solutionis poterit conueniri, etiamsi ibi non reperiatur, Glossa in l. 1. in l. pro non dato, ff. si quis in ius vocat. non ier. Bald. *d. l. cum Archimedorum, n. 5. C. vt in possess. legat. Abb. in disto cap. 1. num. 23.* Dec. *num. 165.* Peregr. *loco cit. las. dist. l. si conuenierit, num. 40. & d. l. 1. num. 2. limit. 3. ff. de eo quod cert. loc. Couarr. pract. quæst. cap. 10. num. 6.* Carleual. *de iud. d. disp. 2. quæst. 4. num. 263.*
- 24 Quod procedit etiamsi renunciā priuilegio fori haberet ex priuilegio speciali forum aliud præter illud, quod de iure communi illi competebat, vt aduersus Iasonem, & Dec. bene firmat Couarr. *disto cap. 10. num. 5. ex Bosco Codic. d. cap. 1. de iudic. num. 12.*
- 25 Quintus est casus, quando debitor promississet cum iuramento soluere aliquo in loco, quia tunc ratione iuramenti posset eo in loco conueniri, quamuis ibi non reperiretur, las. *d. l. 1. num. 2. limit. 1. ff. de eo quod cert. loc. Angel. Paul. Castren. & Jacobin. d. l. heres absens, §. 1. ff. de iudic. Roman. singul. 279. Marian. Soccin. cap. Dilecti, num. 39. de foro compet. Felyn. cap. ult. eod. tit. num. 21. Curt. d. l. 1. ff. si quis in ius vocat. non ier. Rip. *d. cap. 1. de iudic. num. 66.* & ibi Beron. *num. 196.* Peregr. *d. num. 63. vers. admittuntur, Couarr. d. cap. 10. num. 6. vers. 10.* Scacc. *d. limit. 4. num. 120.* Carleual. *de iud. d. disp. 2. quæst. 4. num. 162.* vbi innumeros allegat.*
- 26 Sed aduertendum est, iuramentum hoc non debere esse simpliciter annexum contractui, sed in specie solutioni, vel repositioni apud Iudicem, vt bene Couarr. *loco cit. vers. id circō erit, quod tamen non placet Soccino relato à Bernar. Diaz reg. 642. limit. 2.* licet opinionem Couarruiæ teneat Gutierrez *de iuramento confirmat. par. 3. cap. 16. num. 6.*
- 27 Sextus est casus, quando mediantibus litteris hortatorijs ad Iudicem, sub cuius iurisdictione, & intra cuius territorium, manet, Iudex destinatæ solutionis citare facit promissorem, vt coram eo compareat, Dec. *d. cap. 1. num. 161.* Scacc. *dist. limit. 4. num. 116. & 122.* Couarr. *disto cap. 10. num. 6.*
- 28 Septimus est casus, quando Institor, vel administrator rationem reddere in certo loco promissit domino, quia et si ibi non inueniatur, conueniri poterit, Castren. *d. l. heres absens, §. si quis tutelam, n. 8. ff. de iudic. Peregr. d. cap. 1. loco cit. Egid. d. l. ex hoc iure secunda part. cap. 13. claus. 5. num. 23.* vbi ampliat etiam quod non fuisset expressum, quod Institor in illo loco conueniri posset, Barbof. *d. l. heres absens, §. 1. num. 66.* qui tamen solum hoc dicit procedere in rationibus publicis, non in priuatis, super quo considera.
- 31 Adde quod si ille, cui reddenda est ratio, locum domicilij elegit, non potest demum inconstans trahere Administratorem ad locum rei administratæ, vt probat Escobar. *de ratiocin. cap. 7. num. 6.*
- 32 Octauus est casus, quando tractaretur de causa status, l. 1. C. vbi causa stat. Peregr. *loco cit.*
- 33 Declara quarto generale dictum quando solutio destinatur in aliquem locum, ad liberam voluntatem creditoris, secus si debitor soluere promissit vbiunque placuerit creditori, quia tunc non poterit conueniri, nisi in loco, in quo sortitur forum, Bart. *d. l. si conuenierit, num. 4.* Alex. *num. 13.* Jacob. de S. Georg. *num. 10.* Abb. *d. cap. 1. num. 23.* Dec. *num. 167.* Contrarium voluit Anton. de Butt. *d. cap. 1. num. 37.* & ibi Imol. *num. 19.* Fulgos. *d. l. si conuenierit, col. ult. las. num. 38.* Dec. *num. 30.* Soccin. *d. cap. dilecti, num. 3. quæst. 7.* Dec. *d. cap. 1. num. 167. in fine.*
- 34 Sed non est recedendum ab opinione Bartoli, vt dicit Scacc. *d. limit. 4. num. 31.* quia verbum, placuerit, sonat in arbitrium boni viri, l. Thais, §. Sorore, ff. de fideicom. 35 libet. sed vir bonus non debet arbitrari, nisi prout leges disponunt, lege vir bonus, ff. iudic. solui, Scacc. *loco cit. num. 126.*
- 36 Declara quintò, quando in loco destinatæ solutionis vigeret pestis, quia ibi respondere non tenetur Angel. in l. cum res in princ. ff. de legat. 1. & ibi Alex. idem Alex. *d. l. si conuenierit, decima fallen.* & hanc esse communem opinionem quidquid dixerit Imola in d. l. cum res, tenet Dec. *disto cap. 1. num. 168.* Scaccia latè *num. 160.* Carleual. *de iudic. d. disp. 2. quæst. 4. num. 254.*
- 37 idem Jacobin. de S. Georg. *d. l. si conuenierit, num. 6.* vbi ex Imol. in cap. fin. extr. de Cler non residen. quod Clericus absens non 38 teneatur venire ad Ecclesiam suam in loco pestiferato. Nisi tamen Ecclesia carce-

- rè suffragio ministrorum, & hoc esse notandum dicit Iacobin. *ibidem*.
- 39 Declara sextò, quando soluere promissit, secus si solum respondere in aliquo loco, quia videtur promittere, ut ibi possit conueniri, & non excluditur inconstantia, Alex. d. l. si conuenierit, num. 17. Bart. num. 4. Iaf. num. 36. & 37. Iacobin. de Sancto Georg. num. 11. Castrenf. qui testatur de communi, l. si quis, num. 6. vbi Alex. item num. 6. vers. in gloss. Cod. de pact.
- 41 vbi quod licet debitor in Instrumento dixerit, quod vult posse conueniri Florentiæ, Bononiæ, & vbiq; locorum, tamen hoc non obstat si fuerit conuentus Florentia, poterit declinare forum, & ibidem Iafon num. 12. vbi de commun. Dec. dicto cap. 1. num. 169. Abb. num. 23. Scacc. post Specul. dicta limit. 4. num. 148. & melius num. 154. & de dicta promissione respondendi in tali loco, vide Carleual. de indic. d. disp. 2. quæst. 4. num. 258. vbi ex duplici significatione, quam habet verbum respondere affert distinctionem concernentem hanc materiam.
- 42 Quamuis num. 152. teneat contrarium cum Baldo in l. cam, quam C. de fideicom. quem sequitur Castrenf. l. non vtrique, § si quis ita num. 3. ff. de eo, quod cert. loc. Alex. d. l. si quis num. 7. C. de pact. ea ratione,
- 43 quia qui promittit respondere certo loco promittit soluere, non enim intelligitur de responsione contradictoria, sed de executione, quia non interest stipulatoris apponere pactum contradictorium, sed satisfactorium, alioquin tanquam fatuus loqueretur contra seipsum, & hanc opinionem tenent bellè Petrus Barbosa in l. 1. artic. 3. nu. 232. ff. de iudic. Egid. Lusitan. in l. ex hoc iure par. 2. claus. 5. num. 10. ff. de iust. & iur. Augustinus Barbosa dist. 349. num. 4. cui opinioni Ego quoque adhaereo per Textum in d. cap. dilecti de for. compet.
- 45 vbi verbum respondere interpretatur pro soluere, quæ opinio tantò magis procedit, quando fuit adiectum, respondere de pecunia, & sumus inter Mercatores, ut post
- 46 Doctores supra allegatos voluit Scaccia dicta limit. 4. num. 148. & 151.
- Declara septimò, ut si quis promiserit soluere copulatiue duobus in locis, puta
- 47 Florentiæ, & Bononiæ poterit solum pro medietate conueniri in altero eorum locorum l. non vtrique, § si quis ita stipulatur il primo, & ibi Castrenf. num. 1. ff. de eo, quod cert. loc. Marian. Soccin. dicto cap. dilecti num. 29. quæst. 5. de for. compet. Peregrinus dicto cap. 1. num. 69. Scaccia d. limit. 4. num. 144.
- 48 Quæ tamen declaratio non haeret locum, si adesset addita clausula generalis, & vbiunque fueris repetitus, quia tunc pro tota summa potest conueniri in quocumque loco, Castrenf. dicta l. non vtrique, § si quis ita, ff. de eo, quod cert. loc. Marianus Soccin. dicto cap. dilecti, num. 30. quæst. 6. quamuis contra Scacc. loco citato num. 145. ipse loquatur inconstanter, & obscure, Carleual. de indic. d. disp. 2. num. 257.
- 49 Declara octauò, quod promissor tunc possit conueniri vbiq; locorum ex expressis, quando loca sunt expressa copulatiue, secus si sunt expressa alternatiue, puta Mediolani, vel Parisiis, quia tunc non potest in vtroque conueniri, sed in vno loco ad electionem creditoris, dicta l. non vtrique, & ibi Castrenf. num. 1. & 2. ff. de eo, quod cert. loc. Marianus Soccinus d. cap. dilecti, num. 28. quæst. 4. de for. compet. Scacc. loco citato num. 146. Peregr. d. cap. 1. num. 58. vers. altera, & de vtroque casu Carleual. de iudic. d. disp. 2. num. 255. & 256.
- 50 Quamuis enim in alternatiuis electio sit debitoris, cap. In alternatiuis de regul. iur. in 6. § hinc autem de a. l. plerumque, § verum, ff. de iur. dot. Rota decis. 189. num. 7. par. 12. recent. Bichius decis. 218. num. 13.
- 51 Hæc tamen regula fallit in alternatiuis locorum, in quibus electio est creditoris, ne sit in potestate debitoris inconstans, in vno loco conueniri dicere se velle conueniri in alio, d. l. non vtrique, & ibi Castrenf. num. 2. 4. & 5. Beroni. d. cap. 1. num. 192. de indic. Scacc. loco cit. num. 146.
- 52 Hanc limitationem intellige respectu petitionis, & loci, secus autem respectu solutionis, quæ remanet in electione debitoris, in quo loco velit cam facere, Castrenf. dicto l. non vtrique, num. 6. Soccin. dicto cap. dilecti, num. 28. quæst. 4. Iafon conf. 134. num. 22. lib. 4. Magonius decis. Lucen. 16. num. 10. qui dicit, quod
- 53 electione semel facta per debitorem non potest inconstans amplius variare.
- At Scaccia loco citato num. 147. dicit, quod licet electio solutionis sit debitoris,
- 54 tamen si ipse elegit ante litem contestatam locum, in quo velit soluere, non potest euitare condemnationem, nec solutionem faciendam in loco, vbi creditor iudicium instituit, sed habebitur ratio interesse debitoris, ac si solueret in alio loco, quam in loco debito, quod si lis
- 56 sit contestata, tunc non potest inconstans euitare debitor solutionem in loco, vbi Actor iudicium cepit, nulla habita ratione interesse; Quemadmodum etiam si
- 57 mel facta à creditore electo loci fuerit, illum amplius variare non posse certum est ad Textum in l. si is, cui, ff. de legat. 2. Gomez. de contract. cap. 11. ante num. 44. Caldas. de nominat. emphyt. lib. 2. quæst. 10. num. 83. De qua quæstione an, & quando in electionibus licita sit variatio, dicemus aliàs suo loco.
- 58 Declara nonò procedere dictum quod

ad facultatem conueniendi, & soluendi, fecus quoad subiiciendum contractum, legibus, & statutis loci, quia locus contractus inspicitur, Abbas *cap. fin. col. 11. de for. compet. Dec. d. l. si conuenierit, nu. 32. Trentacing. loco cit. num. 10. Peregrinus de iudic. lib. 2. cap. 1. num. 36. latissimè Surd. qui plurimos refert cons. 257. ex num. 1. lib. 2. Carleual. de iudic. d. disp. 2. num. 272. Rota in *Pernsina*, sen *Eugubina* donationis veneris 24. Aprilis 1671. coram R. P. D. Calataind, §. tertio denique.*

Dic decimoquinto illicitam esse inconstantiam si maior, vel Superior, aut æqualis habet litem cum alio, ita quod difficile esset conueniri iste Superior, putà Papa, Imperator, vel Dux, vel Comes, qui possunt difficile, & quasi impossibiliter conueniri, quia si isti maiores, vel æquales se subiecerint inferiori Iudici, tunc non esset locus inconstantia, nec possunt amplius mutare voluntatem per Textum in *l. est receptum, ff. de iurisdic. omn. Iudic. tenet Zas. d. l. si conuenierit, num. 35. Quamuis contra teneat Romanus ibidem num. 2. Non enim videtur bona ratio à Romano adducta, quod magis faueatur*

necessitati, quia in casu nostro supponimus voluntariam subiectionem, quæ tollit maioritatem.

Dic decimosexto illicitam esse inconstantiam si partes litigantes ante litem contestatam proposuissent exceptiones dilatorias, & super eis petiissent pronunciari; Quia tunc censetur Iudicem sine mutatione voluntatis approbasse, nec possent postea penitere, Zas. d. l. si conuenierit à num. 25. vbi dicit communem opinionem, quamvis Fulgos. contra teneat, & per bona fundamenta quibus tamen idem Zas. vnica ratione respondit, quem ipse putat esse vitium, hoc est, qui vult antececedens, vult etiam consequens, *l. illud, ff. acquir. hæredit.* sed qui vult, quod Index iudicet in exceptionibus dilatorijs, merito debet etiam velle consequens, id est quod iudicet in causa *l. Papinianus, C. de sent. passis*, de qua limitatione vide Alex. d. l. si conuenierit, num. 17. *vers. in gloss. & lafon ibidem num. 32. Surd. conf. 280. nu. 15. & 16. lib. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 19. num. 6. Carleual. de iudic. dicta disput. 2. num. 991.*

Q V Æ S T I O XXIII.

ARGVMENTVM.

An creditor, qui cessit actiones contra debitorem suum, possit esse Inconstans.

S V M M A R I V M.

- 1 *Actio omnis cedi potest.*
- 2 *Quid in eo, qui cum iuramento promisit non cedere.*
- 3 *Cedens actionem, quam cum iuramento non cedere promiserat, efficitur priuatus.*
- 4 *Cedens rem uni, non potest inconstans eandem rem alteri cedere, & num. 14.*
- 5 *Iura semel cessa amplius cedi non possunt.*
- 6 *Beneficium uni resignans, an possit inconstans illud alteri resignare.*
- 7 *Cedens uni ius viae, vel aquæducendæ an, & quando possit illud etiam alteri cedere.*
- 8 *Clausula ponens &c. an, & quando impediatur ne res uni cessa, possit alteri amplius cedi.*
- 9 *Intra cessa ex causa necessaria (putà dotis) non possunt amplius alteri cedi.*
- 10 *Idem ius cedi non potest duobus insolidum.*
- 11 *Duo Procuratores in rem propriam insolidum constitui non possunt.*
- 12 *Procurator in rem propriam an cessionarius.*
- 13 *Obligatio omnium iurium, & actionum utiles actiones transfert in eum, cuius favore facta est.*

- 15 *Notariorum stylus apponendi in Instrumentis cessionum obligationem, & affirmatiuam quod iura, quæ ceduntur alteri prius cessa non fuerint.*
- 16 *Actio cessa contra unum ex pluribus reis debendi insolidum, non potest eadem actio cedi contra alterum.*
- 17 *Cedens cum iuramento rem cessam alteri cedere non potest, & de ratione, & num. seq.*
- 19 *Actiones directæ remanentes penes primum cedentem in præiudicium primi cessionarij non possunt alteri cedi.*
- 20 *Cedens, qui in prima cessione non transtulit actionem utilem in cessionarium, potest eandem rem alteri cedere.*
- 21 *Venditor ante traditionem potest eandem rem alteri vendere, & illius dominium in alterum transferre.*
- 22 *Cessio conditionalis, vel ob causam conditione, & non purificata, vel causa cessante non impedit, quin eadem res alteri cedi possit.*
- 23 *Quid si secunda cessio fiat pendente conditione & an expectari debeat illius cunctus.*
- 24 *Actiones directæ offibus inhærent cedentis.*

- 25 *Cedens actiones utiles adhuc potest alium constituere Procuratorem in rem suam pro exercitio actionum directarum.*
- 26 *Quid si cessionarius sit absens.*
- 27 *Cessio iurium facta ad certam causam non impedit, quin eadem iura possint alteri cedi.*
- 28 *Cessio prima, quæ est nulla, non impedit quod fieri possit secunda.*
- 29 *Cessio prima deficiente aliquo ex requisitis l. 3. C. de nouation. non impedit, quin fieri possit, secunda saltem quoad exercitium directarum actionum, & num. 31.*
- 30 *Creditum cessum exigi potest à cedente deficientibus requisitis dista legis 3., & num. 34.*
- 32 *Cessionarij pluribus concurrentibus quis præferendus.*
- 33 *Cedens an possit inconstans creditum exigere.*
- 35 *Actiones directæ inefficaces sunt.*
- 36 *Cedens exercitio directarum actionum uti non prohibetur.*
- 37 *Debitor cessus habita notitia cessionis an, & quando liberetur soluens cedenti.*
- 38 *Quid de distinctione quæ in hac questione, tradi solet inter cessionem factam ad commodum cedentis, & factam ad commodum cessionarij.*
- 39 *Alia distinctio inter cessionem ex causa voluntaria, vel necessaria.*
- 40 *Clausula ponens, &c. an, & quando tollat cedenti exercitium directarum actionum, & num. 42.*
- 41 *Quid de distinctione, quæ in hac questione, tradi solet inter actiones directas reales, & personales.*
- 43 *Quid de alia distinctione inter cessionem voluntariam, & necessariam.*
- 44 *Clausula ponens, &c. quam habeat virtutem remissionis.*
- 45 *Importat dominij translationem.*
- 46 *Quid si titulus translationis esset inualidus.*
- 47 *Cedens, uti potest exercitio directarum actionum non obstante iuramento in cessione apposito, & num. 50.*
- 48 *Periurus repellitur à limine iudicij.*
- 49 *Actione carere quis non dicitur quamvis repelli possit à limine iudicij.*
- 51 *Cedens uti potest exercitio directarum actionum quamvis cessio facta sit per viam donationis.*
- 52 *Cedens nec exigere potest à debitore, nec directarum actionum exercitio uti quando actiones directæ remanserunt penes eum inutiles, & inefficaces.*
- 53 *Actiones directæ inefficaces remaneant, quoad cedentem, quando cessio fit ex causa necessaria.*
- 54 *Cessio facta per heredem grauatum dicitur ex causa necessaria.*
- 55 *Procurator acquirens ex stipulatione actiones sibi acquirit directas, & domino utiles.*
- 56 *Sed actiones directæ apud Procuratorem remanent inefficaces.*
- 57 *Cedens correo, vel fideiussori directas actiones inutiles retinere dicitur.*
- 58 *Directarum actionum exercitium an transferri possit, & per quæ verba, & num. 60.*
- 59 *Nulla verborum cautela adhiberi potest, per quam actiones directæ transferantur.*
- 61 *Cessio facta in ultima voluntate an actiones directæ penes cedentem remaneant inefficaces.*
- 62 *Hæres an possit à depositario exigere pecuniam, quam testator alteri legauerat.*
- 63 *Actiones utiles habens ex ultima voluntate, an, & quando præferatur habenti actiones directas.*
- 64 *Cedens ex causa necessaria fideicommissi, vel ultima voluntatis non potest agere pro re cessa quamvis in actu cessionis protestatus fuerit in contrarium.*
- 65 *Cedens actiones reales possessionem concommitantes, non potest ex illis agere contra possessorem.*
- 66 *Cedens actiones directas habenti actiones utiles an ex illis amplius agere possit.*
- 67 *Cedens qui fecit pactum de non petendo à debitore, non potest actiones directas exercere.*
- 68 *Aliàs repellitur exceptione doli mali.*
- 69 *Cedens excluditur ab actione contra debitorem cessum, quando contra eum egit cessionarius, & instantia remansit precepta.*
- 70 *Debitor hæredi, qui promisit solvere, adhuc ab eo conueniri non potest si hæreditas fuit restituta fideicommissario, vel emissa.*
- 71 *Cedens au, & quando uti possit exercitio directarum actionum ubi cessio facta sit ad commodum cessionarij tantum, & num. 74.*
- 72 *Cessio non est modus tollendarum actionum.*
- 73 *Cedens non repellitur ab agendo ipso iure, sed per exceptionem.*
- 75 *Cedens totum id, quod exegit à debitore tenetur restituere cessionario, ad cuius commodum, facta fuit cessio.*
- 76 *Procurator, vel nudus minister habens actiones directas dicitur illas inefficaces habere.*
- 77 *Cessionarius post cessionem alteri factam, an, & quando possit agere.*
- 78 *Cedens non potest uti exercitio directarum actionum, quando illis utitur in fraudem cessionarij.*
- 79 *Quando autem dicatur agere in fraudem cessionarij.*
- 80 *Cedens qui non est solvendo, vel est persona potens, & non valens de facili conueniri agens contra debitorem, quem cessit, dicitur agere in fraudem cessionarij.*
- 81 *Cedens agere an, & quando possit virtute directarum actionum ubi certius habens ius liberandi debitorem protestatus illi fuit ne cedenti solueret.*
- 82 *Cedens agere non potest ex actionibus directis quando cessio habet vim solutionis.*
- 83 *Actiones directæ remanent apud cedentem etiam inuitum.*

- 84 Cessionarius an sit citandus, & ad causam admittendus sic protestante debitore per cedentem conuento.
- 85 Debitor cessus soluens cedens post cessionem, an, & quando liberetur remissus.
- 86 Cedens post cessionem præiudicare non potest cessionario.
- 87 Cessio cedentis non præiudicat cessionario.
- 88 Per cessionem res definit esse integra.
- 89 Cessio cedentis nocet cessionario, quando cessio est facta ad commodum solius cedentis.
- 90 Scientia debitoris cessi, an, & quando requiratur ne cessio cedentis præiudicet cessionario.
- 91 Cessio cedentis an præiudicet cessionario habenti regressum contra ipsum cedentem, & num. 93.
- 92 Cessio reuersura in damnum contentis non presumitur facta in fraudem.
- 94 Cessio cedentis non præiudicat cessionario habenti regressum contra ipsum cedentem, quando cessio est facta per viam donationis in solutum.
- 95 Cessio cedentis non nocet cessionario, quando penes cedentem non remanent actiones directæ, nec illarum reliquæ, ex quo ipse sit cessionarius alterius.
- 96 Cedentis cessio non nocet cessionario, quando debitori cessio facta fuit intimatio ne soluat.
- 97 Quid si intervenit vnus ex requisitis, l. 3. C. de nouationibus.
- 98 Cessio iudicialis cedentis an præiudicet cessionario.
- 99 Cessio cedentis emissa ante cessionem præiudicat cessionario.
- 100 Cessionarius non potest habere plus iuris, quam habeat cedens eius auctor.
- 101 Cessio cedentis præiudicat cessionario, quando cessio est conditionalis.
- 102 Cessio cedentis in præiudicium ipsiusmet contentis attenditur.
- 103 Passum, & transactio cedentis non præiudicat cessionario, quando cessio est facta ad commodum cessionary.
- 104 Scens si sit facta ad commodum cedentis.
- 105 Passum gratuitum factum à cedente non præiudicat cessionario habenti causam onerosam.
- 106 Recipere ex causa lucrativa non licet, quod alius mala fide remittit.
- 107 Cedens qui post cessionem debitum liberaliter remittit, dicitur esse in dolo.
- 108 Et ipse dolus cedentis obstat etiam debitori.
- 109 Quid si debitor cessionem ignoret.
- 110 Debitor cessionem sciens non potest cum cedente transigere.
- 111 Transactio inter cedentem, & debitorem cessionis ignaram, an valcat.
- 112 Renunciatio cedentis facta post cessionem non præiudicat cessionario.

PRÆMITTENDVM, quod omnis actio cedi potest, vt in titulo de hereditate, vel aff. vendit. l. ult. ff. de rei vendit. l. 2. & ibi Glos. & Bart. C. de litigio. Glos. in l. planè, verb. debeat, ff. famil. hercis. cum alijs per Tiracquell. de retrat. lignag. §. 25. Glos. 3. num. 2. Carth. decif. 18. num. 6. Bertazz. claus. 27. glos. 6. Oliban. de aff. par. 2. lib. 1. cap. 4. num. 35. Olea, qui innumeros refert, de cess. iur. tit. 3. quæst. 1. num. 1.

- 2 Instantum quod si quis iureiurando promisit non cedere actiones, potest nihilominus inconstans ad cessionem deuenire, quamuis perius efficiatur, Cranett. conf. 191. num. 6. Carthar. dist. decif. 18. num. 10. Mancin. de iuram. par. 4. quæst. 14. effect. 22. num. 19. Oliban. loco cit. vers. potest fieri, & valet cessio.

Videndum est, an creditor, qui cessit actiones contra debitorem suum, inconstans esse possit?

Quæstio hæc tripliciter potest considerari.

Primò, an post cessionem vni factam, alteri eandem cessionem facere possit?

Secundò, an cessione facta, inconstans possit à debitor credendum exigere, vel recipere?

Tertiò, an post factam cessionem aliquem actum facere possit, per quem cessionario præiudicetur?

- 4 Quoad primum dic omnino illicitam esse inconstantiam, cum iura semel cessa, amplius cedi non possint, l. non quocumque, §. Qui Caium, ff. de leg. 1. & ibi expressè firmant Bart. Bald. Angel. & Castren. in l. qui duos, §. 1. & ibi Bald. ff. de legat. 2. idem Bald. in l. 3. num. 7. C. de nouat. & in conf. 134. ad fin. & conf. 216. num. 4. lib. 2. & conf. 105. num. 6. & conf. 248. volum. 3. Salyc. in l. 1. quæst. 19. C. de actionibus, cum alijs per Bertazzol. de claus. claus. 29. glos. 2. nu. 6. addo Cagnol. in repetit. l. 2. C. de passis num. 203. Paris. de resignat. lib. 1. quæst. 15. num. 6. vbi
- 6 an resignans beneficium vni, alteri resignare possit inconstans, de qua quæstione videbimus infra, Cephal. conf. 658. nu. 10. volum. 5. Tusch. lit. C. conclus. 183. num. 1. Alex. conf. 15. lib. 6. Caldas Pereyra de empr. & vendit. cap. 24. num. 58. Ludouic. concl. 4. declarat. 12. Giurb. decif. 104. num. 1. Buratt. decif. 470. num. 1. Io. de Gras. de cess. iur. §. 4. num. 7. Oliban. de actiou. vix eius Additionator par. 2. lib. 1. cap. 4. num. 19. vers. producit insuper alium effectum, Carthar. d. decif. 18. num. 3. Griuell. decif. Dolan. 111. num. 1. Rota decif. 316. num. 20. par. 12. & decif. 148. num. 10. par. 11. recent.

- 7 Hinc propterea infert Florian. de S. Petro l. per quem, ff. de seruit. rustic. præd. quod qui cessit ius vix, vel aquæducen. vni, non potest alteri illud ius cedere in præiudicium.

dicium primi, si autem primò non noceat, secundò cessio vtrique poterit fieri, l. *rusticus*, §. *aqueductus*, ff. *codem rit.* & ibi Florian. num. 1. ubi infert ad quæstionem de aqua concessa Fratribus Prædicatoribus, quæ demum concessa fuit Fratribus Minoribus, quod concessio tenuerit, de qua quæstione facit mentionem Bartol. in l. *in concedendo*, ff. *de aqua pluui. arcen.*

8 Quæ conclusio multo magis ampliatur, si cedens actiones vsus fuerit clausula illa ponens in locum suum, Agnel. in l. *si cum emptore*, ff. *de pact.* Iason. d. l. *non quocunque*, dicto §. *Caium*, ff. *de legat.* 1. Thesl. decif. 201. Intrigliol. sing. 86. Surd. conf. 22. num. 36. Rot. decif. 15. post Oleam de cess. iur. nu. 12. vers. quia praterquamquod.

Sed quia super hac conclusione multi alij Doctores contrarium tenuerunt, & præsertim Rota decif. 453. num. 4. par. 1. diuers. & de ea dicemus in secundò puncto, ideò vide quæ infra adducemus.

9 Secundò amplia multò magis, si cessio fiat ex causa necessaria, nempe pro pretio, vel ex causa doris, vel alia non dissimili, Roncheg. de duobus reis in l. 3. num. 74. & 75. Ludouic. dicta conclus. 4. vers. declarata secundò, Giurb. decif. 104. num. 2.

10 Tertiò amplia, vt neque duobus insolidum idem ius cedi possit, Bald. l. 1. C. de act. & oblig. Tusc. dicta conclus. 183. num. 3. Giurb. decif. 104. num. 3. Sicuti nec duo

11 Procuratores in rem suam insolidum constitui possunt, quia sunt cessionarii, Bart. in rubr. de Procur. in 8. col. Iaf. in dicto §. *qui Caium* num. 7.

13 Quartò amplià, vt non solum procedat, quando tractatur de cessione formali, sed etiam quando quis obligat omnia bona sua, iura, & actiones præsentia, & futura, quia utilis actio transfertur in eum, cui fit obligatio, Alexan. conf. 15. num. 1. vers. ex quo inferitur lib. 6. Tusc. dicta conclus. 183. num. 5. Ofasc. decif. 62. Giurb. dicta decif. 104. num. 5.

14 Quintò amplia, vt non solum procedat in primò cedente, sed multo magis in secundò, & alio deinceps, quia alteri cedere non potest, Iaf. in l. *cum emptore* nu. 14. in 4. limit. ff. *de pact.* Alex. post Bartol. in l. *ex asse* nu. 6. ff. *ad Trebell.* Tusc. d. concl. 183. num. 7.

Hinc propterea solent Notarii in huiusmodi cessionibus, quæ principaliter fiunt, 15 expresse addere, quod cedens protestatur, & affirmat, se iura, quæ tunc cedit, alteri prius non cessisse, Bertazzol. d. claus. 29. gloss. 2. num. 6. in fin. versic. Solent tamen Notarii.

16 Sextò amplia, etiamquod sint plures rei debendi insolidum, nam actione cessa contra vnum, non potest cedi eadem actio contra alterum, l. 3. in fin. ff. *de duobus*

reis, Iason. d. §. *qui Caium* num. 5. Roncheg. de duobus reis l. 3. num. 79. & 80.

17 Septimò amplia multo magis, si prior cessio fuerit iuramento firmata nam tunc 18 cedens omni actione nedum vtili, sed etiam directa priuatur, Thesaur. decif. 201. num. 7. Griuel. dicta decif. 111. num. 2.

19 Octauò denique amplia, vt quamuis apud cedentem maneat exercitium actionum directarum, illas tamen cedere non potest in præiudicium prioris cessionarii, Alexan. dicto conf. 15. nu. 2. lib. 6. Tusc. dicta conclus. 183. num. 8.

20 Dic primò, licitam esse inconstantiam, quando actio utilis in primò contractu non est in alterum translata, quia tunc al-

21 teri cedi potest, sicuti res vni vendita, sed non dum tradita potest alteri vendi, & eius dominium transferri, l. *quoniam*, C. *rei vendic.* de qua quæstione dicemus suo loco, Bart. in dicto §. *qui Caium*, ad fin. & ibi Iason. num. 7. Salycet. l. 1. C. *act. & obligat.* num. 24. 19. quæst. Alexan. dicto conf. 15. nu. 1. vol. 6. Guidopap. singul. 606. Ofasc. decif. 62. per totam.

22 Secundò dic, licitam esse inconstantiam, quando essemus in prima cessione conditionata, vel ob causam, nam conditione non purificata, & causa cessante posset fieri secunda cessio, Bald. conf. 248. lib. 3. Tiraquell. dicto §. 26. gloss. 1. num. 82. Rot. decif. 404. par. 4. diuers. Buratt. melius decif. 470. num. 4. Tusc. dicta conclus. 183. num. 4. qui subiungit, quod si secunda

23 cessio fiat pendente conditione expectandus est conditionis euentus, quia præfertur secundum conditionis existentiam, vel non existentiam; imò hoc casu posse cedentem sine nota inconstantia reuocare cessionem, etiamquod interueniat vnum ex tribus, de quibus in l. 3. C. *nonat.* voluere Bald. & Salycet. in l. *pactio successorum*, C. *de pact.* Misinger. cent. 3. obseruat. 96. Ricc. collect. 118. vers. & an valeat reuocare cessionem, Balb. decif. 176. Oliban. de act. par. 2. lib. 1. cap. 4. num. 30. Costa de rat. quæst. 70. num. 7. Carpan. ad Statut. Mediol. par. 1. cap. 445. num. 63. Alb. conf. 547. num. 6. Arias de Mec. var. resolut. lib. 1. cap. 19. num. 20.

24 Tertiò, dic licitam esse inconstantiam in cessione exercitij actionis directæ, quæ semper inhæret ossibus cedentis, nam quis potest per cessionem vtilium actionum

25 constituere Procuratorem in rem suam, Bart. in dicto §. *qui Caium* num. 1. vers. sed indirecta, latè ibid. Iaf. nu. 3. vers. 3. intellige, & num. 9. cum seq. Salycet. dicta l. 1. num. 25. quæst. 19. C. *act. & oblig.* Alex. dicto conf. 15. num. 1. lib. 6. Afflict. decif. 335. nu. 22. Cephal. conf. 658. num. 40. Ofasc. decif. 63. Tusc. d. conclus. 183. num. 12. Marant. l. *si Actor* nu. 15. ff. *de Procurat.* Cald. Pereyra de empt.

- 26 *¶ vendit. cap. 24. num. 42.* qui de mente Gregorij Lopez ampliat etiam si Cessionarius absens sit, Griuell. *dist. decif. 111. num. 3. & 9.* Buratt. *decif. 470. num. 4.*
- 27 Dic quartò, licitam esse inconstantiam, quando prima cessio fuit facta limitatè ad vnam causam, quia non impedit, quin possit fieri secunda cessio, Bald. *d. conf. 248. num. 1. lib. 3.* Buratt. *dist. decif. 470. num. 4.*
- 28 Dic quintò, licitam esse inconstantiam, quando prima cessio nulla est, nam tunc nihil obstat, quin possit fieri secunda cessio, Buratt. *decif. 438. & dist. decif. 470. num. 5.*
- 29 Dic sextò, licitam esse inconstantiam, quando in priori cessione non interuenit vnam ex tribus, de quibus in l. 3. C. de nonat. nam sicuti vno ex istis non interueniente potest inconstans cedens ipsemet exigere creditum cessum, vt videbimus
- 31 *infra*, ità nihil obstat, quin secundum facere possit cessionem, saltem respectu exercitij directarum actionum, vt bene ratiocinatur, & resoluit Rota apud Buratt. *dist. decif. 470. à num. 2.* Cephal. *d. conf. 658. num. 20.*
- 32 Ceterum in concursu dictarum cessionum quis sit preferendus, Cephalus *disto conf. 658. num. 14.* dicit, preferendum esse, qui possidet per regulam l. quoties, C. de rei vendic. quem sequitur Oliban. *de action. par. 2. lib. 1. cap. 4. num. 19. vers. producitur, ibi, & in duabus cessionibus*, Caldas verò Pereyra *disto cap. 24. num. 58.* distinguit; Aut secunda cessio fuit facta re integra, hoc est antequam interueniat quodlibet ex notatis in l. 3. C. de nouat. & præuentioni locus est, nam queniadmodum potuit ipse Dominus per *distam l. 3.* non obstante cessione creditum exigere, ità, & secundus cessionarius; Aut verò sit secunda cessio re non integra, & tunc, quia nec ipse Dominus poterat, non etiam poterit secundus Cessionarius per *distam l. 3.*
- 33 Quo verò ad secundum punctum, an cedens cessione facta possit inconstans ipsemet creditum cessum exigere? licet hæc quæstio perdifficilis ità videatur, vt Cacheranus *decif. 62. num. 7.* dixerit, hanc intelligi non posse sine diuino lumine, quod sibi illuxisse iactantia restatur Franc. Merlin. *controuers. forens. cent. 2. cap. 31. in princ.* Tutamen statue conclusionem, licitam esse inconstantiam, posseque cedentem creditum cessum exigere, nisi interueniat
- 34 vnum ex tribus requisitis, de quibus in l. 3. C. de nouat. vt est Textus in *disto l. 3.* qui est singularis secundum Bartol. & alios, *ibidem*, & vltra Doctor. in *dist. l. 3.* tenet Iacob. de Aret. in *tratt. de cefs. alt. rubr. 7. num. 85.* Bartol. in l. 1. num. 20. ff. oper. nou. nunciat. & ibi Gloss. Bald. Salycet. & Castren. Bald. l. 1. num. 19. C. alt. & obligat.

Doctores omnes in l. si cum emptore, ff. de pass. Rub. *conf. 159. num. 2.* Bertran. *conf. 116. num. 12. volum. 2.* Tiraquell. qui plures de utroque retrahit. §. 26. num. 14. hos omnes, & alios Bertazzol. *d. claus. 29. gloss. 4. num. 5.* addo Osalc. *dist. decif. 62. per tot.* Amat. *decif. March. 93. num. 9.* Surd. *conf. 22. lib. 1. num. 7. & 8.* Ludouic. *d. conclus. 4. vers. quo verò*, Trentac. *var. resolut. vol. 1. lib. 3. resolut. 14. num. 1. vers. 4. conclus. Oliban. de aff. dist. par. 2. lib. 1. cap. 4. num. 30. vers. permittitur*, Parlad. *rer. quotid. lib. 2. cap. fin. 3. par. §. 4. num. 15.* Gaspar Anton. Thes. *lib. 4. forens. quest. quest. 12.* plures remissiuè adducit Arias de Mesa *variar. resolut. lib. 1. cap. 19. num. 17.* latè Tusch. *littera C. conclus. 185.* qui latè prosequitur conclusionem, sed more suo satis confusè, Olea de cefs. iur. tit. 8. quæst. 2. num. 12. cum seqq. Rota *decif. 239. num. 1. par. 10. recent.* Buratt. *decif. 135. num. 3. & d. decif. 470. num. 4.*

- 35 Ratio conclusionis est, quia cedens actiones, cum cedat tantum utiles, retineatque penes se directas, quæ obfibus inhærent, inextinguibilesque sunt, l. 1. §. 1. ff. ad Trebell. l. 3. in principio, ff. pro socio, Surd. *d. conf. 22. num. 9. vers. quia tenendum*, Buratt. *d. decif. 470. num. 1.* propterea non
- 36 prohibetur exercitio illarum vti, vt dicunt omnes Doctores *supra citati*.

Amplia primò, conclusionem procedere, etiam quod debitor cessus cessionis scientiam habeat, Specul. tit. de Procurat. §. sequitur *num. 13.* & ibi Io. Andr. Gloss. in l. nomen in verb. vtilibus, C. quæ res pignori obligat. post. & in l. grege, §. cum pignori in verb. soluto, ff. de pignori. Angel. in d. l. si cum emptore in fin. ff. de pass. Soccin. *conf. 18. num. 16. volum. 1.* Surd. *d. conf. 22. num. 9.* Afflict. *d. decif. 335. à num. 22.* & ibi Vrsill. à num. 18. Angel. *conf. 258.* Cuman. *conf. 4. num. 4.* Tusc. *d. conclus. 185. num. 3. & 11.* Rota *decif. 453. num. 5. par. 1. diuersor.* Merend. *controuers. lib. 9. cap. 27.*

Ceterum in hac ampliatione Glossa, & Doctores nedum inuicem, sed sibimet fuerunt contrarij, & inconstantes, vt dicit Bertazzol. *d. claus. 29. gloss. 4. num. 3.* & Glossa sibi obloquuntur sicuti moris est earum, dicit Cyn. in *dist. l. 3. C. de nouat. vers. secundò quæro*: nam Glossa in l. fin. ff. de transact. tenet contrarium, & eam sequitur Cyn. in *dist. l. 3. C. de nouat.* & hanc communiter teneri dicit Baldus sibi contrarius in locis per Bertazzol. *loco cit. allegatis*, vbi alios quamplures hinc inde allegat, addo pro hac opinione defendenda Osalc. *decif. 45.* contra Afiliatum tenet Facchin. *controuers. 94. lib. 3. per tot.* Gaspar Ant. Thes. *d. quæst. 12. lib. 4.* ex multis idem contendit Carleual. *de iudic. disput. 26. à num. 8.* Cenc. *de cens. quæst. 109. num. 35.* Gallerat.

Galerat. de renunc. lib. 1. cap. 4. à num. 86.
Schiphordeg. lib. 3. tract. 23. quæst. 10. cum
seq.

- 35 Fœdere tamen distinctionis nonnulli
hæc e contrarias opiniones concordant,
vt ampliatio procedat, quando cessio facta
est ad commodum cedentis, & eius
periculo; contraria verò, quod procedat,
quando cessio est facta ad commodum
cessionarij, sic Bartol. post Iacobum de
Arenâ, & Oldradum in d. l. si cum emptore,
§. si hæres, & ibi Castrenf. & Imol. Baldus
& Angel. parum sibi constans in l. 3. C.
de nouat. idem Baldus, Castrenf. Alex. &
Iason in dicta l. si cum emptore, & hanc esse
communem opinionem dicit Romanus
conf. 102. Baldus conf. 163. volum. 3. Arct.
§. præterea, num. 34. de alt. Alex. conf. 15.
num. 1. vol. 7. Negus. de pignor. 3. memb. 2.
par. num. 26. vers. 2. dubitatur, Bertrandus
conf. 190. par. 1. Paris. conf. 19. num. 63.
Bertazzol. d. claus. 29. gloss. 4. num. 9. verb.
& licet, vbi dicit, & si hanc distinctionem
rangum communem credat esse seruandam,
etiam in practica tamen ad evitandas
omnes difficultates laudaret fieri denun-
tiationem per cessionarium debitori, addo
Surdum d. conf. 22. num. 43. & conf. 82. num. 38.
Olea de cefs. iur. tit. 8. quæst. 2. num. 17. & 18.
Felician. de cens. 2. tom. lib. 4. cap. unico
num. 9. vers. sed dubitari; quam sententiam
probat etiam Sfort. Odd. in d. l. 3. quæst. 3.
artic. 2. Gait. de credito, cap. 2. titulo 3. à
num. 455. Carleual. de iudic. d. disput. 26.
num. 8. Rota d. decif. 453. num. 3. vbi quod
res transit sine difficultate, quando cessio
facta est ad commodum cessionarij, licet
39 subiungat, quod aliqui ex Dominis puta-
bant distinctionem procedere, vbi cessio
fit ex causa necessaria, secus autem, vbi
fit ex causa voluntaria, de quo vide.

- 40 Secundò ampliâ etiam, quod cessio
fuerit facta cum clausula, ponens in lo-
cum suum, quia hæc clausula non tollit
inconstantiam in cedente respectu dire-
ctarum actionum, Bald. d. l. 3. num. 1. & 5.
Salycet. num. 6. & 7. vers. Ego, Castrenf.
d. l. si cum emptore, num. 4. ff. post. vbi Alex.
num. 3. Castrenf. & Iason num. 9. Iacobin.
in prima lectura num. 6. vbi testatur sic fuisse
iudicatum in sacris Audientijs, & in
secunda lectura num. 3. Angel. l. 2. num. 2.
in principio, ff. ad Senat. consultum Trebell.
vbi Castrenf. num. 3. Roman. l. 2. §. si ego,
num. 2. ff. de oper. nou. nunciat. vbi Alexand.
num. 8. vers. tamen ipsemet Angelus, quam
sententiam ibi confirmat Cur. sen. in ad-
dit. vers. sed aduerte, dicens sic sæpius res-
pondisse Arct. l. cum huiusmodi familias num. 5.
post principium, vers. unde Angelus, ff. de
legatis primò, Iacobin. de Sancto Georgio
l. fin. num. 3. vers. hic addit mirabiliter, ff. de
rei vendic. vbi dicit, hanc sententiam in

De Inconstantia in Iudicijs.

iudicijs obseruari solere, Angelus conf. 259.
num. 3. Afflict. dicta decif. 335. num. 32.
& 23. vbi Vrsil. num. 16. Bertran. conf. 116.
num. 14. vers. quamuis, tom. 2. par. 1. Ber-
tazzolus claus. 28. gloss. 2. num. 1. in fine,
Saccha conf. 196. Antonius Fab. in suo Cod.
tit. de assignat. vel hereditate vendita, desin. 3.
num. 1. & in allegat. num. 2. Addent. ad
Cappell. Tholos. decif. 119. num. 3. vers. &
in isto casu, Syluius Spanocchi. lib. 9. quæst.
public. tract. num. 280. Rota dicta decif. 453.
num. 4. par. 1. diuers. Hos omnes Merend.
controuers. iur. lib. 9. cap. 26. num. 1. addo
Mart. de claus. par. 1. claus. 91. num. 3. vers.
contrarium, Rub. singul. Rota Romana par. 2.
claus. 536. num. 5. Caldas de emptore, &
vendit. dicto cap. 24. num. 49. vers. sed falsam.

- Contrariam opinionem tenuit Ange-
lus sibi met contrarius, & inconstans in d. l.
si cum emptore, num. 31. ff. de post. & in l. 3.
num. 5. C. nouat. Aretinus etiam sibi con-
trarius in l. cum filio num. 5. vers. tu autem
aduerte, ff. de legat. 1. Crot. conf. 83. num. 12.
Olasc. decif. 45. num. 6. Surdus d. conf. 22.
num. 35. lib. 1. Oddus in repetit. l. 3. C. de
nouat. posita post tractatum de fideicommiss.
quæst. 3. artic. 5. Costa de port. rat. quæst. 212.
Mart. d. claus. 91. num. 3. Rub. d. claus. 536.
num. 4. Trentacinq. var. lib. 3. volum. 1.
resolut. 14. vers. secunda conclusio, & Hector
Capic. laro, seu potius Reuerterius dec. 16.
num. 45. Addent. ad decif. Buratt. 470. nu. 10.
Arias de Mesa var. resolut. lib. 1. cap. 10.
num. 6. vbi dicit hanc opinionem tenuisse
41 se Sacrum Consilium, nec fuisse habitam
rationem de distinctione, quam in hac re
subiicit Thef. dicta decif. 201. num. 7. inter
actiones directas reales, & personales, &
hanc eandem opinionem secuta est Rota
decif. 45. par. 11. recent. num. 16.
42 Concordant nonnulli has opiniones,
vt prior opinio procedat, quando sim-
plex clausula, ponens in locum suum, ad-
dita est in cessione, secus verò, si cessio
facta sit etiam alijs verbis prægnantissimis,
Cepoll. caus. 190. Iason d. l. si cum emptore
num. 11. Rip. l. 1. in principio num. 13. ff. ad
Trebell. Rota in Voto reddito in causa Pari-
sien. præsentorum sententia 53000. num. 32.
vers. quod si ista verba regist. in par. 4. recent.
decif. 373. Addent. ad dictam decif. 470.
Buratt. num. 10. Faber Schiphordegerius,
& Monterus, quos allegat idem Arias de
Mesa loco cit. num. 6. vers. planè.
43 Secundò nonnulli concordant, vt in-
constans possit esse cedens, qui cessionia
addidit hanc clausulam, si voluntariam
fecit cessionem, secus autem, si necessa-
riam, vt voluit Rota Romana d. decif. 453.
num. 4. par. 1. diuers. Costa dicta quæst. 112.
num. 2. qui tamen dicit ab ea distinctione
recedere clarissima iuris lumina, de qui-
bus apud Surdum dicto conf. 22. num. 35.

- Alba *conf.* 139. *num.* 30. *lib.* 1. Rota Auctionem. *decis.* 99. Barz. *decis.* Bononien. 56. *num.* 39. & *decis.* 70. *num.* 28. addo Ripoll. *var. resolut.* *cap.* ult. *nu.* 477. *vers.* sed mco *videri.*
- 44 De vi autem huius clausulæ, ponens in locum suum, vide Mart. de *claus.* *par.* 2. *claus.* 39. vbi dicit, quod si quis concedat bona aliqua cum hac clausula censetur dominium transfuisse, addo Rot. *dec.* 273. *num.* 6. *par.* 9. *tom.* 1. *recent.* sicut Bald. in l. 1. in *fine*, C. de *rer. perm.* cum alijs per
- 45 cum allegatis in questione, & non potest postea ea vindicare à tercio, quia obstat defectus dominij translati in alterum, etiam quod titulus translationis esset inualidus, l. *fin.* C. *rei vendit.* Glossa in l. cum *fratrum*, C. *seru. sug.* & potest hoc casu opponi de iure tertij, etiamquod ipse tertius nollet, Bartol. l. 2. *num.* 8. ff. *except. rei iudic.* Gloss. in l. *indebiti*, §. *sed*, & si *nummi*, ff. de *condict. indebit.* vbi Bart. in *fin.* illam sequitur in feudo.
- 47 Tertiò amplia, etiamquod cessio fuerit iureiurando firmata, nam quamvis sic cedens tanquam periurus à limine iudicij
- 48 possit arceri, si tamen non repellatur hac exceptione, non videtur carere actione, aliud enim est carere actione, aliud est
- 49 posse repelli à limine iudicij propter iuramentum, vt in terminis nostris loquitur Merenda d. *cap.* 26. *num.* 9.
- 50 Contrarium in hoc voluit Ancharanus *conf.* 119. Parisius *conf.* 15. *lib.* 1. Ronche. gall. de *duobus rei* l. 53. *num.* 64. Ioseph Ludouic. *dicta conclus.* 4. *declarat.* 22. *vers.* 4. Buratt. *conf.* 4. Thes. d. *decis.* 201. *num.* 7. vbi quod ab ista declaratione nunquam videntur recessisse Doctores.
- 51 Quartò amplia, siue cessio fiat per viam cessionis, siue per viam donationis, latè Cuman. *conf.* 4. *vers.* his tamen non obstantibus, Tusch. d. *conclus.* 185. *num.* 8. Thes. d. *decis.* 201. *num.* 5. *vers.* *contrarium*.
- 52 Dic primò illicitam esse inconstantiam, quando apud cedentem remanserunt quidem actiones directæ, sed inutiles, & inefficaces, & sine effectu, l. 1. in *principio*, cum ibi notatis, ff. ad Trebell. l. in *causâ in fin.* & in l. *sequenti*, & ibi not. ff. de *Procruat.* Bart. l. *ex asse* *num.* 4. & ibi Alexand. *num.* 6. ff. ad Trebell. Baldus l. 3. in *secunda columna*, C. de *nonat.* & in l. 1. *quæst.* 5. *nu.* 19. C. *actionibus*, & oblig. & *conf.* 105. *num.* 4. *volum.* 3. & in l. si *Procurator*, & ibi Castrenf. ff. de *Procuratoribus*, Angelus, & Paul. in l. *facta*, §. si *heres*, ff. ad Trebell. Castrenf. d. l. 3. C. *mandat.* cum alijs per Bertazzol. d. *claus.* 29. *gloss.* 4. *num.* 6. addo Trentacinq. d. *resolut.* 14. *num.* 1. *vers.* *secunda conclusio*, Apicella de *cessione bonorum*, *cap.* 4. *num.* 141. *vers.* *quando autem debitor*, Olea de *cess. iur.* d. *tit.* 8. d. *quæst.* 2. *num.* 17. in *fine*, & *num.* 29. Carleual. *dicta dispus.* 26.
- num.* 3. in *fine*, Rota d. *decis.* seu *voto* 373. *num.* 32. *par.* 4. *recent.* & in *decis.* 323. *nu.* 3. post *tractatum* Posthij de *manut.* Tuschus d. *conclus.* 185. *num.* 27.
- 53 Tunc autem actiones directæ remanent sine effectu, quando habens directas cedit
- 54 ex necessitate, vt in hærede rogato de restituendo ad Textum in *dicta* l. 1. ff. ad Trebell. Carleual. d. *dispus.* 26. *num.* 3.
- 55 Vel in Procuratore, qui sibi acquirit directam, & domino vtilem ex stipulatione, & directæ remanet inefficax, *dicta* l. *causâ in fine*, & l. *sequenti*, ff. de *Procuratoribus*, Carleual. d. *disp.* 26. d. *num.* 3.
- 57 Vel quando cessio fit correo, vel fideiussori, l. *Modestianus*, ff. de *solut.* Bertazzol. d. *gloss.* 4. *num.* 6. Apicella d. *cap.* 4. *vers.* *quando autem debitor*, Rota *dicta* *decis.* 323. *num.* 3. post *tractatum* Posthij de *manutens.* Osacens *dicta* *decis.* 62. *num.* 6. *vers.* *aut cessio fuit facta*.
- 58 Secundo dic, illicitam esse inconstantiam, si cedens expressit in cessione, quod cedit actiones, & omnem spem, & exercitium actionum directarum, ita quod nullæ reliquæ actionum penes cedentem remaneant, Tancredus de Cuneo in *suo opere iudiciali ult. par. quæst.* 11. Cepoll. *caus.* 189. alijs 242. Iason in *dicta* l. si *cum empre*, *num.* 12. ff. de *passis*, Dec. l. *passi successorum*, C. de *passis*, Rip. l. 1. §. 1. *num.* 13. Soccin. *reg.* 109. *prima fallentia*, Riminald. iun. *conf.* 451. *num.* 41. *lib.* 4. *Grafs.* de *exceptionibus*, *except.* 25. *num.* 46. Bertazzol. *dicta* *claus.* 29. *Glossa* 4. *num.* 6. *vers.* 2. Apicell. *dicto* *cap.* 4. *num.* 144. Rota d. *decis.* seu *voto* 373. *num.* 32. *vers.* *Quod si ista verba*.
- Contra hanc limitationem, quamuis tot Auctoribus suffultam, tenet Bald. *dicta* l. 3. *num.* 6. C. *nonat.* Bertazzol. d. *clausula* 4. *num.* 6. *vers.* *Sed licet ista limitatio*, vbi dicit quod non auderet secundum eam iudicare,
- 59 cum ratio repugnet, nam cedens agere potest propter directas actiones, quæ penes ipsum remanserunt, & ab eo separari non possunt, quo fit, vt nulla verborum cautela possit adhiberi, per quam possit cedens prohiberi agere, & hanc opinionem tenet Afflicti. *dicta* *decis.* 335. *num.* 23. & in opinionem Afflicti inclinât Rota in *decis.* 453. *num.* 2. *par.* 1. *diuers.*
- 60 Cæterum hanc rationem impugnat Pereyra d. *cap.* 24. Nam licet directæ actiones cedi non possint, earum tamen exercitium cedi potest; Quare cum exercitium in cessionarium translatum sit, actiones directæ, quæ penes dominum manent effectu exhaustæ sunt, quare domino illis experiri superuacuum erit, & ideo reprobat Afflicti alteri adhæret opinioni.
- 61 Tertiò dic, illicitam esse inconstantiam, quando cessio facta est in vltima voluntate casus est, l. si *pecuniam*, ff. de *legat.* 1.

- vbi si testator cedat, vel leget alteri pec-
 62 cuniam, quam apud tertium deposuerat,
 non potest hæres testatoris à Depositario
 eum pecuniam petere, quamvis apud
 eam remanserint actiones directæ. Hanc
 opinionem tenet ibi Baldus, & eum sequit-
 ur Castren. & cum dicitur quod Baldus sin-
 gulare, & menti tenendum, idem vult Bald.
in l. ex legato nominis, num. 2. versic. Modo
renovo in dubium, las. d. l. si cum emptore,
num. 12. Alex. in addit. ad Bartol. dista l. 3.
C. nonat. Bertazzol. d. claus. 29. Gloss. 4. n. 7.
vers. tertio limita, Apicell. d. cap. 4. uu. 144.
vers. 2. limita Bald. conf. 70. in fine, lib. 3. &
conf. 163. in princ. eod. vol. Tusc. dista con-
clus. 185. num. 47. vbi num. 48. dicit, quod
 63 habens viles actiones ex vltima volunta-
 te non præferat habenti actiones directas
 absque eo quod interueniat vnum de
 tribus, de quibus in l. 3. per Alex. conf. 96.
num. 4. lib. 7. & num. 19. ampliat, etiam
 64 quod cedens faceret protestationem in-
 contrariam: Quia adhuc quando cedit ex
 necessitate fideicommissi, vel ex vltima vo-
 luntate non potest agere pro re cessa, Bald.
dista conf. 70. num. 8. vers. nam illi usque ad
finem lib. 3.
 65 Dic quarto illicitam esse inconstantiam
 in actionibus realibus, quæ concomi-
 tantur possessorem, vnde his censis non
 poterit cedens agere contra possessorem;
in l. qui sibi, & ibi Salycet. C. de heredit. vel
actione vendita; Alex. in addit. ad Bart. dista
l. 3. Bertazzol. d. claus. 29. Gloss. 4. num. 6.
vers. 4. limita.
 66 Dic quinto, illicitam esse inconstan-
 tiam, si cedens habenti viles cesserit
 actiones directas, quia tunc ipse directæ
 remanent inefficaces penes cedentem, sic
 Salyc. *in l. emptor. 2. opposit. C. de heredit.*
vel. a. vendit. dicens addiuisse à quodam
 Doctore ita tenente, & norandum asserit,
 licet ille non bene firmit, & relin-
 quat cogitandum, sed hoc Salicetti di-
 ctum reprobat Bertazzol. *dist. clausul. 29.*
Gloss. 4. num. 6. vers. quinto, quia actiones
directæ non possunt separari, nisi legis
authoritate.
 67 Dic sexto, illicitam esse inconstantiam,
 si cedens fecerit pactum de non petendo
 68 à debitore, quia tunc illi obstarat excep-
 tio doli mali, *dist. l. si cum emptore, & ibi*
omnes, & l. sicut, §. si Procurator, ff. quibus
modis pignus, vel hypothec. solu. Bertazzol.
dist. Gloss. 4. num. 6. vers. 6. limita.
 69 Dic septimo, illicitam esse inconstan-
 tiam, si cessionarius contra debitorem
 cessum egerit, & litem contestatus fuerit,
 tamen eius iudicii finem fecerit, & per-
 emptam instantiam, quo casu eius virtus sub-
 lata censetur, nam tunc durat effectus, vt
 cedens excludatur, Bald. d. l. 3. C. Manda-
 De Inconstantia in Iudicijs.

ti, Alex. *in apostilla ad Bartol. d. l. 3. C. de No-*
nat. Bertazzol. dist. Glossa 4. num. 6. vers. 7.
 70 Dic octavo, illicitam esse inconstan-
 tiam iuxta terminos, l. si post constitutam,
ff. de constit. pecun. vbi si debitor hæredi-
tatis constituit se soluturum hæredi cer-
tam summam pecuniarum, & hæres hæ-
reditatem fideicommissario restituit, vel
ab eo euincatur, tenetur cedere etiã ac-
tionem fideicommissario, vel cuiuscenti, nec
ante, nec post cessionem agere poterit
contra debitorem, & hanc opinionem
sequuntur in dista lege Angel. & Paul. Ca-
strenf. Bertazzol. post Alex. & Iason. qui
tamen in meo Codice hoc non dicit dista
Glossa 4. num. 6. vers. 3.

- 71 Dic nono, illicitam esse inconstantiam,
 quando cessio facta ad commodum
 cessionarii tantum, non ad commodum
 vtriusque, iuxta distinctionem quam po-
 suit Iacob. de Arc. l. 1. §. 1. ff. ad Trebell.
 Bartol. d. l. facta, §. Si hæres, & in d. l. si
 cum emptore, Bald. d. l. 1. C. quan. prouoc.
 non est necesse, Bertazzol. d. Gloss. 4. num. 6.
 vers. 9. qui tamen hoc dictum, seu limita-
 tionem dicit sibi non videri procedere, quia
 cum actiones non remanserint elisæ, vel
 inefficaces penes cedentem, procul dubio
 72 potest agere cedens, cum cessio non sit
 modis tollendum actionum, vt dicit
 Baldus l. 1. quest. 5. C. de actione & obligat. &
 hanc contrariam opinionem tenent Ca-
 strenf. d. §. Si hæres, & d. l. 3. C. Mandati,
 & alij quos ipsemet Bertazzol. allegauit in
 conclusionem, subiungitque Bartol. nec
 alios id negare, cum supponunt ipso iure
 73 non repelli cedentem Actorem, sed ex-
 ceptione opposita, iuxta §. præterea cum ibi
 notatis Institutionibus de exceptionibus, l. In-
 lian. verum debitorem, ff. de condic. indebit.
 74 cum hac opinione videtur transire Rota
 quando sumus in cessione voluntaria, di-
 sta decis. 453. num. 3. par. 1. diuers. Buratt.
 dista decis. 470. num. 3.

Sed pro dicto, & denegatione incon-
 stantiae teneri latè probans Surd. d. conf. 22.
 num. 31. Rot. d. voto, seu decis. 373. num. 33.
 par. 4. recent. Duran. decis. 99. num. 5. & 6.
 Addent. ad distam decis. 470. Buratt. num. 8.
 vers. hanc distinctionem. Ex quo vides quo-
 modo in hoc articulo Rot. vitio incon-
 stantie laborat.

- 75 Hoc vnum tamen est constans, quod
 siue cedens possit agere, siue non, totum
 illud, quod exegit a debitore, tenetur
 restituere cessionario, ad cuius com-
 modum cessio facta fuit, l. apud Celsum,
 §. Quod is, cui ff. de dol. mal. excepti. Bald.
 in dista l. que omnia, §. fin. ff. de Procurat. &
 d. conf. 105. num. 6. Castren. d. §. Si hæres,
 & in l. 3. Bertazzol. d. Gloss. 4. num. 6. in fin.
 Tusc. d. conclus. 185. num. 26. Oliban. de
 action. par. 2. lib. 1. c. 4. n. 30. vers. Sed si debitor.

- 76 Dic decimò, illicitam esse inconstantiam, quando habens directas est nudus minifter, vt Procurator, l. in causa, §. fin. cum l. seq. ff. de Procurat. Bald. in d. l. si cum empt. num. 3. Iaf. ibidem num. 13. Apicell. dicto tit. 4. num. 144. vers. 3. limit.
- 77 Dic vndecimò, illicitam esse inconstantiam in cedente, qui tantum vtilis actiones habet, quia tunc, cum nihil apud eum remaneat, agere non potest, Bartol. dicta l. ex asse, & in l. facta, §. si habes, ff. ad Trebell. Iaf. d. l. si cum emptore, num. 14. Apicell. loco cit. vers. 4. limit. Tusc. d. conclus. 185. num. 37. & 42. Cald. Pereyra dicto cap. 24. num. 50. vers. limitari etiam potest, Carleual. d. diffinit. 26. nu. 2. Salycet. d. l. 1. C. de action. & obligat. quæst. 11. vbi declarat, dictum procedere, quando nihil remanet penes cedentem, secus si vtilis cessã deriuaret ab alia vtili, quæ penes ipsum cedentem remaneret; quando autem hoc eueniat, nempe quando actio vtilis dicitur exoriri, vel deriuari, vide Salycetum loco citato num. 17. vers. his præmissis, vbi bene, & more suo subtiliter.
- 78 Dic duodecimo, illicitam esse inconstantiam, quando cedens in fraudem cessionarij vellet agere, vt post Bald. eleganter resoluit Iaf. in §. Item si quis in fraudem, num. 117. Infit. de action. & in dicta l. si cum emptor. num. 15. ff. de pact. Cald. Pereyra, d. cap. 24. nu. 14. qui declarat tunc cedentem dici vellet agere in fraudem, si aliquando dixit, se facturum cessionem non profuturam cessionario argum. eorum, quæ notat Alex. in l. si quis posthumus, col. 1. ff. de liber. & posthum. Felyn. cap. in presentia nu. 35. de probat.
- 80 Vel si soluendo non sit, vel potentia polleat, quod facile conueniri non possit, Alberic. l. fin. C. de Procurat. Iaf. d. l. si cum emptore, nu. 16. ff. de pact. Pereyra d. cap. 24. num. 44. Apicell. d. tit. 4. num. 144. versic. 5. limit.
- 81 Dic decimotertio, illicitam esse inconstantiam, quando tertius tale ius habet, quod potest debitorum liberare, protestatus esset ne cedenti solueret, sic Baldus per illum Textum in Authentica Sed iam, C. deposit. Iason remisit, dict. l. si cum emptore, num. 16. vers. aliam limitationem, Apicell. etiam remisit, d. cap. seu tit. 4. num. 144. vers. alia datur limitatio, qui omnia à Iasone co non citato transcripsit. Quod tamen dictum non procedit in Depositario possessore, Inquilino, vel salario soluendo, vt in d. Text. Auth. sed iam dicit Bald. addit ad Bartol. in d. l. 3. C. de nouat. vers. Et hanc legem.
- 82 Dic decimoquarto, illicitam esse inconstantiam, quando cessio habet vim solutionis, Buratt. decis. 898. & decis. 934. iuncta decisione Durani 99. nu. 2. & 3. idem

Buratt. decis. 476. num. 7.

- 83 Quid autem si cedens vi directarum actionum, quæ, vt dixi, ab eo separari non possunt, & penes eum remanent etiam inuitum ageret aduersus debitorem cessum, debitor autem postularer citandus? Affirmariæ resoluit Faber in suo Codice lib. 4. diffin. 2. tit. 29. per tot. inter est enim debitoris, tum vt res iudicata cum vno profit cum alio; tum etiam quia si cessio facta est ad commodum cessionarij, potest debitor cum eo transigere, &
- 85 litrem effugere; Quando autem soluens debitor cessus post cessionem soluendo liberetur potest elici ex supradictis Doctoribus, sed in specie ab allegatis à Carolo de Grafs. d. except. 25. à num. 43. ab Olca, d. tit. 8. quæst. 2. & ab eodem additis.
- 86 Quouero ad tertium punctum fac conclusionem cedentem post factam cessionem præiudicare non posse cessionario, argum. l. si partem, §. fin. ff. quemadmodum seruus amitt. facit l. debitorem passionibus, C. de pact. Rota decis. 397. num. 17. par. 12. recent.
- Non enim est iustum, quod sit in facultate cedentis præiudicare cessionario, argum. l. si superatus, vbi Bartol. ff. de pignor. Surd. d. conf. 22. num. 31. Rota d. decis. seu voto 373. num. 33. par. 4. recent.
- 87 Hinc primò inferitur, confessionem factam à cedente non præiudicare cessionario, Cyn. l. fin. C. de Procurat. Bartol. in dicta l. facta, §. habes, num. 5. ff. ad Trebell. & ibi Castren. Idem Castren. in l. per diuerfas, num. 1. in fin. C. mandati, & conf. 110. num. 6. & 134. num. 2. vol. 1. & conf. 79. num. 2. vol. 2. Alex. conf. 46. num. 3. vers. praterea, vol. 5. Corn. conf. 139. num. 4. vol. 3. cum alijs per Surd. d. conf. 22. nu. 31. Greg. XV. decis. 157. num. 9. vbi quod nec etiam confessio venditoris nocet emptori, & decisione 311. num. 12. vbi de assertione, seu confessione facta in litteris post cessionem, & ibi Addent. num. 20. Menoch. conf. 1187. num. 25. qui loquitur de approbatione librorum, & calculorum facta post cessionem, Surd. conf. 82. num. 24. qui loquitur in recognitione debiti facta post cessionem plures, Mascard. conclus. 374. n. 1. alios refert, & sequitur Carol. de Grafs. d. except. 25. nu. 51. Gratian. cap. 287. nu. 12. Capell. Tholof. decis. 119. num. 2. Salgad. in lib. cred. par. 1. cap. 27. num. 63. vbi de confessione de recepto Muta decis. 14. num. 10. Camill. Borell. in summa decis. tom. 2. tit. de confesi. à num. 78. Rota decis. 294. num. 10. par. 11. recent.
- 88 Ratio conclusionis est, tum quia, vt supra dictum est, non est iustum, quod sit in facultate cedentis priuare cessionarium

- jure suo, *Surd. d. conf. 82. num. 23.* Tum, etiam quia per cessionem res definit esse integra, ideo non statim dicto cedentis, *Bertran. conf. 290. num. 1. vol. 2. Nat. conf. 152. num. 11. Rolan. conf. 85. nu. 9. vol. 2. Olasc. decif. 45. num. 6. Surd. dicto conf. 22. num. 31.*
- 89 Hæc tamen illatio declaratur, vt procedat, quando cessio est facta ad commodum cessionarij, secus autem si ad commodum solius cedentis, vt voluerit omnes Doctores in conclusione citati, quibus addendi sunt, *la. in §. Item si quis in fraudem, num. 177. in §. de action. Capell. Tholof. decif. 119. in fin. Ronchegall. in l. 3. num. 73. ff. de duob. reis, Alex. conf. 46. num. 5. vol. 5. vbi additio Paulum Socinum, & alios citat Cald. Pereyra dicto cap. 24. nu. 52. Bertazzol. dicta Glos. 4. claus. 29. num. 11. vers. tertius est casus, Olca de cefs. iur. d. quæst. 2. num. 40. Buratt. qui alios decif. 476. num. 1.*
- 90 vbi tamen videtur requirere scientiam debitoris cefs, vt cessionario non præiudicet, quæ assertio patitur difficultatem, per ea, quæ tradit latè Bertazzol. dicta Glos. 4. num. 11. vers. Est etiam quartus casus. Vnde crederem posse intelligi doctrinas inter se in hoc casu discordantes, vt scientia debitoris noceat, quando ipse debitor vellet excludere cessionarium à petitione debiti per exceptionem solutionis, & liberationis sibi à debitore factæ post cessionem, non enim tunc poterat illi solvere, quoquomodo sciuerit, *Surd. dicto conf. 22. num. 43. & 44. Secus autem quando debitor vellet vti sola confessione cedentis ad exclusionem cessionarij, vt si cedens fateatur post factam cessionem debitorem non debere, vel non tantam summam debere, vt optimè distinguit Paulus de Castro in d. l. facta, §. si hæres, num. 4. in fin. vbi dicit, Et legæ ista ad digitum, quia illuminant sibi intellectum circa istum patrum, in quo Doctores confusissimè, & imperfectissimè loquuntur.*
- 91 Et quamvis nonnulli velint, quod confessio præiudicet cessionario, etiam quod sit facta ad illius commodum, quando cessionarius habet regressum contra cedentem, *Imola in dicta l. facta, §. hæres, ff. ad Trebell. Alex. conf. 46. num. 4. volum. 4. Corn. conf. 139. vol. 3. num. 4. Cephalus conf. 21. num. 1. ea ratione, quia cum*
- 92 huiusmodi confessio reuersura sit in damnum contentitis, contra quem cessionarius habet regressum, non est præsumendum, quod illa fiat in fraudem, vt bene *Surd. d. conf. 22. num. 10. cui addo Crauetam de antiquit. temp. par. 1. verb. amplia nunc num. 25. fol. 41. Pereyra in dicto cap. 24. num. 53. qui tamen subiungit, hoc*
- 93 non procedere, si cedens existeret non soluendo, nam si inops sit, & genus, fraudulenta confessio erit cum effectu noxia, nihilominus eorum opinio non est attendenda, quia communis est in contrarium, vt per *Surdum d. conf. 22. nu. 34. & Buratt. d. decif. 476. num. 7.*
- 94 Et quatenus vera esset, non haberet locum, si cessio facta esset per viam dationis insolutum, *Alex. d. l. si cum emptore, col. 3. ante medium, vers. unde teneas primam responsionem, Iacobin. num. 6. Imol. dicto §. si hæres num. 4. Surdus d. conf. 22. num. 32. & 33. Buratt. d. decif. 476. num. 7.*
- 95 Nec si penes cedentem non remanent actiones directæ, nec illarum reliquæ, vt quia ille sit cessionarius alterius ad notata in l. actio, ff. de probation. *Castrenf. dicto §. hæres in fine, Crot. conf. 83. num. 15. Surd. d. conf. 22. num. 36. Burattus d. decif. 476. num. 9. Bertazzol. d. glos. 4. num. 11.*
- 96 Nec si fuisset denunciatum debitori, ne solueret iuxta l. 1. C. de nouat. *Surdus d. conf. 22. num. 38. Buratt. dicta decif. 476. num. 10. vel aliàs vnum interuenient ex*
- 97 tribus, de quibus in dicta l. 3. Bertazzol. loco citato num. 11. vers. secundus casus est.
- Et intantum verum est, quod cedens non possit inconstans per confessionem,
- 98 præiudicare cessionario, vt habeat locum, etiam si confessio esset iudicialis, vt post Specul. Lambertum de Ramponibus, Bald. Castrenf. & Paris. tenet idem Bertazzolus loco citato, num. 11. vers. quintus est casus, sed contra nil confessionem factam in iudicio præiudicare cessionario tenuit post Cephalum Menochius de arbitrar. lib. 2. cas. 473. num. 11. Farinacc. de testibus quæst. 60. num. 354. Olca de cefs. iur. tit. 8. quæst. 2. num. 41. in fine, vbi reprobat *Surd. conf. 82. num. 23. & 24. contrarium tenentem.*
- 99 Fallit tamen, si confessio facta esset ante cessionem, quia tunc cessat fraudis suspicio, nec cessionarius plus iuris habere
- 100 potest, quam finis auctor, *Crauet. loco citato num. 24. Pereyra loco citato, num. 52. Noguerol. allegat. 22. num. 12. & 13.*
- 101 Fallit secundo in confessione facta super cessione conditionata, vt in casu, super quo consuluit Parisius *conf. 58. lib. 1. Mascard. d. conclus. 374. num. 7.*
- 102 Fallit tertio in præiudicium ipsius cedentis, *Parisius dicto conf. 58. num. 2. & seqq. lib. 1. Mascard. d. conclus. 374. num. 6. Surd. d. conf. 82. num. 22.*
- 103 Secundo infertur, non posse cedentem si cessio sit facta ad commodum cessionarij per pactum, vel transactionem eidem cessionario nocere, secus si sit facta in
- 104 commodum cedentis, iuxta distinctionem Bartoli in dicto §. si hæres, Bertazzol. d. claus. 2. glos. 4. num. 10. Ruin. *conf. 177. num. 5. lib. 1. Olasc. d. decif. 45. Bertrand. d. conf. 290. lib. 2. Iafon in dicto §. Si quis*

- in fraudem num. 177. Instit. de action. Pereyra d. cap. 24. num. 52.*
- 105 Quod eo magis procedit, quando summus in pacto gratuito, quia posterior dolus auctoris nocet cessionario, qui causam
- 106 habet onerosam *argum. l. fin. ff. de pact. non enim quis efficaciter recipit ex causa lucratiua id, quod alius in mala fide re-*
- 107 mittit, nam talis remittens est in dolo primo cedendo, postea liberaliter remittendo, & cedentis dolus obstat debitori,
- 108 & cessionarius poterit replicare de dolo, Bald. l. 1. nu. 30. in fine C. de action. & oblig. Castrenf. d. l. si cum emptor, num. 4. ff. de pact. ubi hoc casu non fit distinctio an de-
- 109 bitor sciuerit, vel ignorauerit, de quo mox dicemus, Bertran. d. conf. 290. in fin. lib. 2. Apicell. de quinquen. dilat. tit. 1. nu. 148. Surd. d. conf. 22. num. 32. Bertazzol. d. gloss. 4. num. 10. Olea de cestr. iur. dista quest. 2. num. 36. Arias de Mesa var. resolut. lib. 1. cap. 19. num. 19. Buratt. d. decis. 476. num. 11.
- 110 Dixi, quod in pacto gratuito non refert, an debitor sciuerit, vel ignorauerit cessionem, quia in pacto oneroso, seu

- transfatione aliter dicendum est; nam, si debitor sciuit cessionem, utique transigere non potest cum cedente, ut in dista l. fin. ff. de transfat. secus autem si ignorauerit, quia tunc substatetur transfatio, ut voluit Castrenf. d. l. si cum emptore, sequitur Bertazzol. d. gloss. 4. num. 10. qui dicit quod licet Alexander, & alij dissideant à Castrense, illius tamen opinio videtur probabilior, & sententiâ eam tenet Gaspar Schiphordeg. var. tract. cap. 23. quest. 13. Faber in suo Codice lib. 4. diffinit. 19. in addit. num. 1. & in diffinit. 2. in addit. num. 8. idem lib. 12. coniectur. cap. 2. & 3. Apicell. de dilat. quinquen. tit. 1. num. 14. Carol. de Grass. de except. in pralud. num. 187. vers. an transfatio, cum alijs adductis per Oleam d. quest. 2. num. 36. ubi latè probat hanc distinctionem inter pactum gratuitum, & non gratuitum.
- 112 Tertiò inferitur, non posse cedentem renunciare iuri cesso in præiudicium cessionarii, Buratt. dista decis. 476. in fin. ubi quod non potuit cedens renunciare sententijs, & actis, quæ iam cesserat.

Q V Æ S T I O XXIV.

ARGVMENTVM.

Quando in confessiones iudiciali detur inconstantia: Et an in confessione facta in positionibus tam ab Actore, quàm à Reo.

S Y M M A R I V M.

- 1 Confessione nulla datur maior probatio.
- 2 Confessionem iudicalem an, & quando confitens inconstans renouare possit.
- 3 Ponens fatetur.
- 4 Ponens inconstans non potest confessionem emissam in positionibus renouare.
- 5 Viro bono non conuenit, postea renocetur, quod semel dixit.
- 6 Postiones contrarie ab eadem parte dari non possunt.
- 7 Iuramentum præstandum est à Ponente in productione positionum.
- 8 Confessio emissâ in positione, quæ nondum sit effecta de actis potest à Ponente renouari.
- 9 Et an renouari possit incontinenti, quamuis positio sit effecta de actis.
- 10 Et quando renouata dicatur incontinenti.
- 11 Quid si pars positionum productioni expressè non contradicat.
- 12 Erroris probatio non est necessaria ad renouandam confessionem emissam in positionibus, quando renouatio fit incontinenti.
- 13 Sed an dicatur facta incontinenti si fiat postquam positio, seu confessio fuit iam scripta à Notario.
- 14 Confessio in positionibus emissâ per Procuratorem potest à principali renouari.
- 15 Etiam non docto de errore.
- 16 Principalis potest ponere contrarium eius, quod posuerat Procurator.
- 17 Confessio per Procuratorem emissâ in positionibus non nocet principali, quamuis principalis sit in loco Iudicij, dummodo non sit presens, & intelligat in actu productionis.
- 18 Confessio in positionibus emissâ per Procuratorem habentem mandatum ad producendum sic, & sic, non potest per Principalem renouari.
- 19 Procurator volens dare positiones, debet habere mandatum ad ponendum sic, & sic.
- 20 Principalis non potest renouare confessionem emissam in positionibus, quas ipse subministravit Procuratori.
- 21 Positiones distinctæ, & particulares continentes actus, tempus, & qualitates, quæ sine instructione principalis sciri non poterant, præsumuntur Procuratori subministratæ per principalem.

- 22 *Confessio Procuratoris in positionibus non reuocata re integrâ intercedente temporis longitudine, intra quod possit præsumi, quod principalis fuerit certioratus à Procuratore, nocet principali.*
- 23 *Principalis utens positionibus productis à Procuratore censetur illas approbasse.*
- 24 *Ne confessionem in eis emissam reuocare possit.*
- 25 *Confessio Procuratoris quamuis reuocata, si est verisimilis nocet principali.*
- 26 *Confessio emissa in positione erronea potest reuocari.*
- 27 *Error tamen probari debet.*
- 28 *Confessio emissa in positione erronea quamuis iurata potest reuocari.*
- 29 *Quid si positio sit redacta in scripturam.*
- 30 *Confessio emissa in positione erronea per partem acceptata errore probato reuocari potest.*
- 31 *Hæres ponentis potest reuocare confessionem erroneam defuncti ex positionibus resultantem.*
- 32 *Confessio geminata in positionibus geminatis emissa si sit erronea adhuc potest reuocari.*
- 33 *Confessio erronea emissa in positionibus an, & quomodo reuocari possit post sententiam, & rem indicatam.*
- 34 *Restitutio in integrum ex capite erroris non conceditur, quando exinde directè impugnaretur sententia iam lata.*
- 35 *Error post sententiam commissus non admittit restitutionem in integrum.*
- 36 *Erronea confessio an, & quando reuocari possit post conclusum in causa.*
- 37 *Conclusio in causa præcludit viam probationibus.*
- 38 *Error iustus requiritur, ut illius prætextu reuocari possit confessio.*
- 39 *Error iustus, vel iniustus quis dicatur.*
- 40 *Ponens reuocare an possit confessionem emissam in positione per aduersarium negata, & num. 43.*
- 41 *Positionem negans non potest amplius se illa iurare.*
- 42 *Positione negata perinde est, ac si in ea ponentis confessio non emanasset.*
- 44 *Mulier venire potest contra propriam confessionem iuratam, quam Index per sententiam reprobaui.*
- 45 *Confessio in positionibus emissa per personas non valentes confiteri, potest reuocari.*
- 46 *Furiosi, mentecapti, & pupilli non habentes tutores, confiteri non possunt.*
- 47 *Confessio, & positio an, & quando reuocari possit usque ad sententiam non docto de errore.*
- 48 *Negans positionem aduersario deinde illam probante, potest negationem reuocare.*
- 49 *Error, & ignorantia in falso alieno præsumitur.*
- 50 *Non autem in falso proprio.*
- 51 *Ponens negatiue per modum exceptionis non censetur fateri.*
- 52 *Respondens positionibus non potest inconstans suam confessionem reuocare.*
- 53 *Maximè quando reuocatio esset non probabilis, vel calumniosa.*
- 54 *Ex confessione in responsione ad positiones resultat vera confessio.*
- 55 *Confessio emissa in responsione ad positiones reuocari non potest, quamuis respondens non teneretur respondere.*
- 56 *Quid si protestetur, quod licet respondeat, tamen ubi respondere non tenetur, vult, quod responsio habeatur pro non facta, & num. seq.*
- 57 *Protestatio contraria falso non prodest.*
- 58 *Confessio emissa in responsione positionis reuocari ed minus potest, quando respondentis fuit datus terminus ad deliberatè respondendum.*
- 59 *Intellige de termino dato principali, non autem Procuratori, vel Curatori.*
- 60 *Terminus ad deliberatè respondendum positioni super falso proprio dandus non est, maximè parte non petente.*
- 61 *Confessio emissa in responsione positionis, ed minus reuocari potest, quando respondentis fuit datus terminus ad illam reuocandum.*
- 62 *Quid si responsio sit geminata, & ex intervallo.*
- 63 *Vel si sit iurata.*
- 64 *Vel post conclusum in causa.*
- 65 *Confessio etiam in causa appellationis potest reuocari.*
- 66 *Confessio emissa in responsione ad positiones non potest reuocari, quando præcessit instrumentum.*
- 67 *Vel præceptum de soluendo.*
- 68 *Quid si fuit à parte acceptata.*
- 69 *Respondens positionibus incontinenti potest reuocare suam responsonem.*
- 70 *Quamuis non probetur error.*
- 71 *Incontinenti autem fieri, quando dicatur reuocatio.*
- 72 *Et res ad hunc effectum, quando dicatur integra.*
- 73 *Responsio ad positiones incontinenti reuocari potest non obstante iuramento.*
- 74 *Iurans falsum credens esse verum, an sit periurus.*
- 75 *Confessionis reuocationem incontinenti factam non impedit iuramentum.*
- 76 *Responsio ad positiones docto de errore an ex intervallo possit reuocari.*
- 77 *Confessio in responsione ad positiones per dolum extorta potest per consistentem reuocari.*
- 78 *Quid si respondens non tenebatur respondere.*
- 79 *Vel si respondens protestetur de reuocando quamcumque confessionem, quæ danda non esset.*
- 80 *Et quando hæc protestatio non sit necessaria.*
- 81 *Responsio ad positiones facta per Procuratorem reuocari potest per principalem etiam non docto de errore.*

- 82 *Præsertim in secunda instantia.*
- 83 *Quid si Procurator haberet mandatnm speciale ad respondendum sic, & sic.*
- 84 *Et de virtute istius mandati.*
- 85 *Confessio Procuratoris non reuocata re integra nocet principali.*
- 86 *Error probato principalis potest reuocare confessionem Procuratoris, etiam re non integra, & à parte acceptatam.*
- 87 *Quid in errore iuris.*
- 88 *Confessionis in positionibus emissa, siue perponentem, siue per respondentem reuocatio ubi admittitur, non nisi semel conceditur.*
- 89 *Positionem negans potest re integra negationem reuocare.*
- 90 *Et ad hunc effectum res quando dicatur integra.*
- 91 *Actum impugnans an, & quando eo uti possit.*
- 92 *Impugnans dictum proprium dicitur allegare suam turpitudinem.*
- 93 *Ponens super negatione aduersarij, quam impugnauit, non potest se fundare.*
- 94 *Positionem negans non potest se in illa fundare nedum in eadem instantia, sed nec etiam in alia inter easdem personas.*
- 95 *Positione, cui respondere recusauit an, & quando quis uti possit.*
- 96 *Positione negata uti potest qui negationem reuocauit.*
- 97 *Erroris probatio an, & quando requiratur ad reuocandam negationem positionis.*
- 98 *Reuocatio negationis positionis fieri debet in eodem iudicio non autem in alio.*
- 99 *Aliàs præsumeretur calumniofa.*
- 100 *Reuocatio negationis positionis non admittitur quando reuocans in alio non grauaretur.*
- 101 *Quid post detectum mendacium.*
- 102 *Vel post terminum probatorium, & numero 118.*
- 103 *Post captam probationem.*
- 104 *Ex intervallo.*
- 105 *Vel postquam negatio fuit acceptata per partem.*
- 106 *Error probato admittitur reuocatio negationis positionis, etiam ex intervallo, & post acceptationem partis.*
- 107 *Negans positionem non potest reuocare negationem ad acquirendum præmium ex confessione proueniens.*
- 108 *Quid ad euitandam penam.*
- 109 *Positionem negans potest se fundare super probationibus per aduersarium factis circa eandem positionem negatam.*
- 110 *Quid in ijs, quæ mediât ex negata positione resultant.*
- 111 *Positione negata in parte potest uti negans quoad aliam partem, quæ negata non fuit, & num. 122.*
- 112 *Positione impugnata solummodo verbis generalibus uti an adhuc possit impugnans.*
- 113 *Negatio generalis narratorum, prout narrantur, impugnatur, solum substantialia iudicij non autem illius circumstantias.*
- 114 *Positione negata an, & quando quis uti possit negatione per partem non acceptata.*
- 115 *Negatio positionis nec requirit, nec habere potest acceptationem partis.*
- 116 *Scriptura impugnata an, & quando quis uti possit.*
- 117 *Negationem petitionis tacite acceptasse dicitur quis, eo ipso quod petijt terminum probatorium.*
- 118 *Positione negata potest negans uti re integra.*
- 119 *Et quando res integra dicatur ad hunc effectum.*
- 120 *Positione negata cum verbis non credit, ut ponitur, & ad effectum, ad quem ponitur, an quis uti possit.*
- 121 *An, & quando hæc verba importent, vel non importent simplicem negationem.*
- 122 *Positio habens plura capita implicita potest negari in totum, & num. 125.*
- 123 *Positione negata ob eius implicitatem negans uti potest.*
- 124 *Positio est species probationis.*
- 125 *Probationibus qui renunciauit positionibus quoque renunciauit censetur.*
- 126 *Positionibus renuncians non potest inconstans illas producere.*
- 127 *Probationibus omnibus, qui generaliter renunciauit non admittitur ad produccendum positiones.*
- 128 *Probationum certæ speciei qui renunciauit, non prohibetur facere positiones.*
- 129 *Mora circa responsonem positionum, an, & quando purgari possit.*
- 130 *Mora purgatio admittitur quando pars detrimentum non recipit.*
- 131 *Mora purgatio non admittitur circa responsonem positionum, quando ius partium exinde fiet deterius.*
- 132 *Prout deterius fiet quatenus pars grauaretur onere probandi.*
- 133 *Instrumentum calumnie præstare recusans an, & quando admittatur ad purgationem mors.*
- 134 *Mora purgatio circa responsonem positionum admittitur etiam post statutum terminum probationum, etique elapsum, & de ratione num. seq.*
- 135 *Contumax in respondendo positionibus potest moram purgare etiam postquam illæ fuerunt pronunciate pro confessatis, antequam feratur scientia super meritis.*
- 136 *Quid si mora sibi fuit à parte remissa.*
- 137 *Et remissa ad hunc effectum, quando dicatur.*
- 138 *Contumax in respondendo positionibus an, & quando purgare possit moram in gradu appellationis.*
- 139 *Statuto mandante, quod elapso certo termino positiones*

positiones habeantur pro confessatis, contumax non admittitur ad purgationem more.

143 Eo magis Statuto mandante, quod positiones habeantur pro confessis ipso iure.

144 Sed an stante hoc Statuto Index possit prorogare parti terminum ad respondendum.

145 Mora circa responsionem positionum purgari non potest, quando Index, vel Statutum apponit diem in penam confessi.

146 Mora geminata circa responsionem positionum purgari non potest.

147 Mora purgari potest circa responsionem positionum stante consuetudine, quod illius purgationi locus sit antequam accusetur contumacia.

148 Princeps potest admittere contumacem ad respondendum positionibus, & purgandam moram, etiam post sententiam relictis expensis.

146 Contumax in respondendo positionibus admittendus est ad purgationem moræ causa in Rota vidente, & de ratione.

150 Rota de stylo non pronunciat positiones pro confessatis nisi concurrentibus tribus, de quibus hic remissuè.

151 Praxis Rotæ in materia positionum.

1 **T**RANSEVENDO ab actionibus ad probationes, quia confessione nulla datur maior probatio, l. cum te, C. de transact. l. fin. C. de fideicom. l. generaliter, C. de non numerata pecunia, l. 1. C. de confessionibus, Tusc. littera C, conclus. 645. Rota decif. 758. num. 7. par. 3. & decif. 157. num. 4. par. 4. rec. & passim.

2 Videndum est, quando in confessione iudiciali detur inconstantia, sed quia materia latissima est, & de ea doctissimi viri tractant, nempe Padilla l. error, C. de iur. & fact. ignor. Gabr. de confis. conclus. 4. 5. & 6. Vestrius in praxi lib. 6. cap. 1. & ibi Grauat. in addit. Mascard. conclus. 368. lib. 1. & conclus. 1182. lib. 3. Tusc. littera C, conclus. 649. per tot. Carpan. ad Stat. Mediolan. cap. 73. par. 1. num. 15. Trentacinq. var. tit. de confis. lib. 2. resolut. 1. Scacc. latissimè in praxi, vol. 2. cap. 7. à num. 552. Cumia in ritibus Sicilia, cap. 37. à n. 91. & de confessione facta in iudicio criminali latè Farin. quæst. 81. cap. 9. à num. 315. & in Repert. iudiciali, quæst. 11. à num. 2. per totam, Bich. decif. 12. à num. 7. & 406. num. 6.

Ideo brevitèr, sed dilucidè quàm poterò de ea me expédiam.

Videndum igitur est, an confessio facta in precibus, & in commissione, possit reuocari.

Item, an confessio facta in libello?

Quid de confessione facta in interrogationibus?

Et de confessione facta in positionibus?

De Inconstantia in Iudicijs.

3 Et quia in iudicio solent partes producere positiones, vt Reus, vel Actor interrogentur super illis, cumque, qui ponit, fateatur argum. Text. in l. cum precib. C. de liber. caus. Batt. in l. quod principalis, §. obseruari, num. 19. C. iuram. calum. Gloss. in cap. 1. in verb. Statuimus in fin. de confessionibus in 6. Alex. conf. 71. num. 4. lib. 3. Amic. conf. 61. num. 6. & 101. nu. 3. Gaill. lib. 1. obseruat. 79. num. 6. Scacc. de iudic. par. 1. cap. 60. num. 7. Mfinger. respons. 25. num. 23. Monaldus conf. 92. num. 14. Greuæus ad Gaill. d. conclus. 79. num. 9. Sturd. conf. 105. num. 17. lib. 1. Menoch. conf. 577. num. 8. Mascard. conclus. 1176. num. 8. Rota decif. 779. par. 2. recent. num. 1. Modernus Vrbinat. post hæc scripta visus de positionibus, cap. 25. num. 1. Ridolphin. in praxi, par. 2. cap. 2. num. 36. Rota decif. 39. num. 4. par. 11. rec.

4 Dic in hac confessione confitentem, inconstantem esse non posse, minimèque illam posse reuocare, l. quidam in iure, ff. de donat. Crauct. conf. 61. num. 3. & conf. 171. nu. 4. lib. 1. Mascard. de probat. conclus. 1182. num. 9. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 7. quæst. 21. num. 589. Verall. decif. 190. par. 1. Greuæus loco cit. confid. 1. num. 2. Modernus Vrbin. de posit. cap. 22. num. 1. Ridolphin. in praxi, par. 1. cap. 10. num. 19. Vbald. decif. 4. nu. 4.

5 Ratio conclusionis est, quia non nœnit bono viro, vt, quod semel dixit, postea reuocet, Verall. d. decif. 190. par. 1. Scacc. loco cit. num. 589. in fine, vbi refert illud Poeticum,

Nam volat emissum semel irrevocabile verbum.

Relatum per Gloss. in cap. cum in positionibus, in verbo iusta causa, de iureiurato in 6. Specul. de posit. §. 10. vers. Item si potens, n. 8. & de confis. §. postremo, versic. ceterum si, num. 6. Modern. Vrbinat. d. cap. 25. num. 1. & est indecens, quod quis sua voce dilucidè protestatus est, in eundem casum, velit suo testimonio infirmare, c. per tuas, de probat. l. generaliter, C. non numerat. pec. Mascard. d. conclus. 1182. num. 11.

6 Amplia, vt nec possit inconstans contrarias producere positiones, Curt. de posit. num. 32. Specul. de posit. §. 7. num. 17. in princ. Michalor. de posit. cap. 17. num. 1.

7 Et maximè stante iuramento, quod debet à Ponente præstari, Michal. d. cap. 17. num. 1.

8 Dic primò, licitam esse inconstantiam in Ponente, si positio nondum sit effecta de actis, quia tunc licitè potest confessio in eadem reuocari, Bald. in l. generaliter, §. sed iuramento, C. rebus creditis, Marant. par. 6. de posit. num. 8. Specul. de posit. cap. 10. n. 8. Mascard. de probat. d. conclus. 1182. num. 12. Scacc. d. cap. 7. num. 603. Modern. Vrbinat. de posit. d. cap. 22. num. 6. vbi etiam num. 7. declarat, quando positio dicatur facta de

actis, & eodem relato hoc idem declarat Rota in Romana præfensi matrimonii, Veneris 15. Januarij 1666. coram Eminentiſſis. Cerro, §. quo vero.

- 9 Dic ſecundò, licitam eſſe inconstantiam, ſi reuocatio fiat incontinenti, quia tunc, etſi poſitio ſit effecta de actis nihilo minus conſeſſio in ea facta reuocari poteſt, Alex. conſ. 71. num. 6. lib. 3. Tiraquell. de retract. conuent. §. 1. Gloſſa 5. num. 14. Gabr. de conſeſſ. conſuſ. 6. num. 8. Scacc. loco cit. num. 669. Modern. Vrbinat. d. c. 22. num. 6. addo Tuſc. conſuſ. 392. num. 4. littera P, Mareſcottus var. lib. 2. cap. 44. nu. 9. Bellon. de interuall. cap. 162. num. 7. Rota coram Coccin. deciſ. 170. num. 3. Dicitur autem facta reuocatio incontinenti, ſi re integra facta ſit, hoc eſt antequam conſeſſio fuerit à Parte acceptata, Franc. cap. fin. num. 6. de iureiur. in 6. Roman. l. 1. §. ſi quis ſimpliciter, num. 13. in princ. ff. de verb. oblig. Gabr. de regul. iur. conſuſ. 1. num. 24. Mareſcott. d. cap. 44. num. 9. Coccin. diſſa deciſione 170. num. 3. Pacian. cenſ. 79. num. 43. & 47. Bellon. d. cap. 162. num. 7. Vbald. dec. 4. num. 11. vbi tamen declaratur in hoc caſu ſufficere vt pars expreſſe non contradicat ad hoc, vt iſta conſeſſio reuocari non poſſit.
- 12 Et hoc caſu licita eſt inconstantia, errore etiam non probato, Franc. loco citato, Roman. d. §. ſi quis ſimpliciter, Mareſcott. d. cap. 44. num. 10. Coccin. diſſa deciſ. 170. num. 3.
- 13 Et propterea cauendum eſt à laſone, in l. error, num. 9. C. de iur. & fact. ignor. qui dicit, quod reuocatio non dicitur incontinenti facta, poſtquam fuit poſitio, ſeu conſeſſio ſcripta à Notario, non enim dictum laſonis procedit in inconstantia, citra reuocationem, ſed circa correctionem poſitionum, Mareſcott. loco cit. numero 10. Coccin. d. deciſ. 170. num. 4.
- 14 Die tertio, licitam eſſe inconstantiam, ſi poſitio facta ſit per Procuratorem, quia à Principali ſemper poterit reuocari, Fellyn. cap. 1. nu. 16. vt lit. non conſt. Caputaq. deciſ. 198. par. 1. Mareſcott. loco cit. num. 11. Coccin. diſſa deciſ. 170. num. 6. Modern. Vrbinat. d. cap. 22. nu. 21. Buratt. deciſ. 166. num. 10.
- 15 Et hoc dictum procedit, etiam quod non doceatur per Principalem de errore, vt notant omnes ſupra citat. Scacc. diſſo cap. 7. num. 601. poſt Virgin. Boccac. de litteris remiſſis. cap. 5. num. 10. Surd. deciſ. 17. num. 16. Gratian. diſcept. 3. num. 11.
- 16 Imò principalis poterit contrarium eius, quod Procurator poſuit, ponere Surd. & Grat. loco cit. Scacc. d. cap. 7. num. 600. Modern. Vrbinat. loco cit. num. 22.
- 17 Secundò procedit, etiam quod principalis eſſet in Curia, ſiue in loco iudicij,

quia adhuc, vt conſeſſio Procuratoris noceret principali, neceſſe eſt, quod principalis ſit præſens in iudicio, & intelligat, l. 1. inſta Gloſſa in verbo præſens, C. de errore Aduocat. Coccin. d. deciſione 170. num. 7. Mareſcott. loco cit. num. 12.

- 18 Ceſſat tamen inconstantia in principali, quando ipſe dedidiſſet mandatum Procuratori ad ponendum ſic, & ſic, vt requiritur Gloſſa in cap. ult. verbo expreſſe, de iureiur. in 6. cap. præſentiam, de teſtibus, lib. 6. laſ. l. Iudices, num. 7. C. de iudic. Rota deciſ. 779. num. 1. & 3. par. 2. in recent. Buratt. deciſ. 127. num. 12. & ibi Adden. littera C, vbi alias adducunt Deciſiones Rotaſes, Addentes ad Greg. XV. deciſ. 282. num. 9. Grat. diſcept. 772. num. 24. Buratt. deciſ. 446. num. 3. Merlin. deciſ. 92. num. 1. Ridolphin. in praxi par. 1. cap. 10. num. 70. tunc enim principalis inconstans eſſe non poſſet, Belamera deciſ. 694. Veſtr. in praxi, lib. 5. cap. 16. num. 4. Scacc. d. cap. 7. num. 597. optime Fellyn. in cap. 1. num. 16. verſ. ſi autem Procurator, vt lit. non conſeſſ.
- 20 Ceſſabit pariter inconstantia, ſi Principalis ſubminiſtraret poſitiones Procuratori, Buratt. deciſ. 566. num. 11. vbi quod præſumuntur poſitiones ſubminiſtrare, ſi
- 21 Procurator eas produxit plenas, diſtinctas, particulares circa actus, tempora, & qualitates, quæ ſine inſtructione principalium ſciri non poterant, vt in ſimili Rota deciſ. 77. poſt primum volumen Conſiliorum Farinacij.
- 22 Vel ſi interceſſit longitudo temporis, ex qua poſſet præſumi, quod Procurator de poſitionibus Principalem certioraſſet, quo caſu conſeſſio Procuratoris re integra non reuocata nocet Principali, Puteus deciſ. 386. num. 3. lib. 2. in nouis, Buratt. diſſa deciſ. 566. num. 13. vbi aliàs Deciſiones Rotaſes allegat.
- 23 Vel ſi Principalis vſus fuiſſet poſitionibus productis à Procuratore, quia tunc
- 24 conſeſſio cenſetur approbata, & ideò reuocari non poteſt, Put. deciſ. 79. num. 2. & diſſa deciſ. 386. lib. 2. in nouis, cum aliis per Burattum d. deciſ. 566. num. 14. vbi quod
- 25 conſeſſio Procuratoris etiam reuocata, vbi eſt verumilis, nocet Principali, Rot. deciſ. 496. num. 1. par. 1. diuerſ. & deciſ. 198. num. 3. par. 1. in recent. & per alias deciſiones per eum allegatas.
- 26 Die ſextò licitam eſſe inconstantiam ſi poſitio ſit erronea, quia tunc reuocari poterit, l. error. C. iur. & fact. ignor. Ludouic. deciſ. Peruſ. 68. num. 8. lib. 2. Veſtrius in praxi, d. cap. 16. num. 1. lib. 5. Sebaſt. Medic. de nouat. verb. poſitio, fol. 399. Maſcard. diſſa conſuſ. 1182. num. 15. cum aliis larè per Scacciam, d. cap. 7. num. 609. vbi quod
- 27 conſuſio non habet contradictonem, dummodo error probetur Michalor. d. c.

- posicionibus, dicto capitulo 22. numero 17.
28. Et hoc dictum locum habet, etiam si positio esset iurata, Bellam. conclus. 431. Staphil. de litter. iust. verb. vtrum autem, numer. 10. Vestr. d. cap. 16. num. 7. Seacc. loco cit. num. 611. Vbald. decis. 94. num. 1.
29. Secundò locum habet, etiam si positio esset redacta in scripturam, quia quoad hoc scriptura nihil releuat Specul. de posit. §. fin. num. 8. Franc. in cap. fin. col. 3. de iur. iur. in 6. Gabr. de confess. conclus. 6. num. 6.
30. vbi tamen num. 7. refert nonnullos, sed malè contrarium sentientes, Seacc. dicto cap. 7. num. 612. Quinimò etiam si esset a Parte acceptata, adhuc errore probato posset reuocari, Seacc. loco cit. num. 613.
31. Tertiò locum habet etiam in hæredes Pontentis, qui poterit reuocare confessionem erroneam defuncti, Ias. l. cum testamento, num. 5. C. de iuris, & fact. ignorant. Grauat. ad Vestr. d. cap. 5. num. 6. Scaccia loco cit. num. 614.
32. Quartò dic locum habere inconstantiam, etiam si positiones essent geminatae, & sic confessio esset geminata Ias. l. error, num. 29. C. iur. & fact. ignor. Grauat. ad Vestrium lib. 5. cap. 16. num. 16. Mascard. relar. à Scaccia loco cit. num. 616.
33. Quintò dic locum habere, etiam post sententiam, & rem iudicatam, hoc tamen discrimine, quod post sententiam in causa appellationis confessio in positione renocari potest sine ministerio restitutionis in integrum; Post rem iudicatam verò requiritur restitutio, Vestr. d. cap. 16. num. 1. in fin. Odd. de restit. in integr. quæst. 3. art. 7. num. 19. & 20. Seacc. loco cit. n. 617. & 619. Quæ tamen restitutio non datur,
34. quando reuocatio erroris directè impugnaret sententiam, Angel. de mente Bartoli in l. fideicommissum, num. 4. ff. de confess. Odd. d. art. 7. num. 35. Buratt. decis. 26. num. 10. Nec si error commissus sit post sententiam, vt ex Innocentio, Angelo, & Oddo vbi supra Buratt. loco citato num. 11.
35. Imò post conclusum in causa in eadem instantia, si error sit patens, & de eo appareat, absque alia probatione, tunc licita erit inconstantia, si autem requiratur probatio erroris, non erit licita inconstantia, in eadem instantia, sed solum in
36. causa appellationis, quia per conclusionem in causa est præclusa via probationibus, Seacc. loco cit. num. 621. vbi declarat doctrinam Io: Andreæ in addit. ad Specul. tit. de posit. §. 10. num. 16.
37. Ad hoc tamen, vt prætextu erroris confessio reuocari possit, error iustus esse debet, l. de atate, §. qui iusto, ff. de interrogat. action. Bellamer. decis. 692. num. 1.
38. Error autem iustus erit ille, qui caret latissima, & lata culpa, iniustus vero, qui

De Inconstantia in Iudicijs.

- habet annexam culpam latissimam, seu latam, de quo vide Seacciam loco cit. qui rem exornat per plura exempla à num. 626. vsque ad 668.
40. Sextò dic licitam esse inconstantiam, si positio esset à Parte aduersa negata, quia
41. cum negans non possit amplius se illa iurare, Specul. de posit. §. 8. num. 1. Rota dec. 42. de testib. in antiq. cum alijs per Seac. de iudic. lib. 2. cap. 11. num. 471. Michalor. de posit. cap. 26. de qua re dicemus infra
42. suo loco. Perinde est, ac si confessio facta à Ponente non emanasset, & ideò haberetur pro reuocata, Seacc. d. cap. 7. n. 679. Cuius tamen dictum non placet Michaloro, quia vt ipse dicit dicto cap. 22. num. 29.
43. licet pars, quæ negauit positionem, in ea se fundare non possit, non inde sequitur, quod Ponens confessionem suam iurata reuocare possit non docto de errore; Sed vera est opinio Scaccia, quæ probatur in cap. mulieri, de iureiur. vbi non,
44. prohibetur mulieri venire contra propriam confessionem etiam iurata, quando per sententiam illa confessio est reprobata, & ibi Imol. & Abb. cum alijs per Narr. consil. 38. num. 7. in terminis Magon. decis. Lucens. 25. num. 32.
45. Septimò dic, licitam esse inconstantiam in positionibus personarum, quæ effectualiter impediuntur confiteri, quales sunt
46. furiosi, mentecapi, & pupilli non habentes Tutorem, Bellamer. decis. 691. fall. 1. Seacc. loco cit. num. 630.
- Quod autem idem Bellamer. decis. 692. aliàs 693. dicit, quod secundum stylum,
47. Palatii qualibet confessio, & positio potest reuocari vsque ad sententiam diffinitiuam tertiæ instantiæ, etiam non docto de errore, vel non est verum per cas., quæ tradit Caputaq. decis. 192. par. 1. & Rot. in Mediolanen. fructuum 16. Maij 1590. coram Gypsiò, Rubeus singul. Rotæ par. 2. verbo confessio, §. 6. circa stylum, vel intelligendum est, prout intelligit, & declarat Vestrius d. cap. 16. num. 5. Nempe vel in positionibus datis à Procuratore, vel si à principali, dummodo positiones non sint iuratae, vel in actis non productæ, quia tunc nullatenus admittitur inconstantia, quod etiam vult Seacc. d. cap. 7. num. 682. 683. & 684. qui subiungit ex mente Sebastiani Medices in tract. de nonat. verb. positio, fol. 399. non sic esse in negatione, nam si
48. in negares positionem Aduersarii, & Aduersarii illam positionem probaret, posset vtique tuam negationem reuocare, vel denique intelligendum est procedere
49. quando error versatur in facto alieno, in quo error, & ignorantia præsumitur, l. ult. ff. pro suo, secus in facto proprio, in quo
50. non præsumitur error, vt in specie declarando dictam decisionem 693. Bellamera

Q ii

- respondit Vbaldus *decisione* 4. num. 7. & 8.
- 51 Octauo die, licitum esse inconstantiam, quando positio fieret precedente negatiua per modum exceptionis, tunc enim. Ponens non censetur fateri, Gloss. in l. si quidem, verb. contestationem, C. de exceptionibus, Glossa, & Bartol. Andreas de Ilerria, Marant. à Mascardo d. concl. 1182. n. 19.
- 52 Hæcenus de confessione facta in positionibus à Ponente, modo videndum est de confessione facta in positionibus à Respondente. Certum est enim ex responsione facta ad positiones, eas confitendo veram resultare confessionem Roman. consil. 70. num. 10. Soccin. Sen. consil. 57. n. 11. & consil. 97. num. 6. vol. 4. Carpan. ad Statut. Mediolan. cap. 33. num. 28. par. 1.
- 53 Et statuenda est generaliter conclusio negatiua, illicitam esse in Respondente inconstantiam nec suam confessionem reuocare posse, Specul. de positionibus, §. 10. num. 3. vers. argumentatur contra, Modern. Vrbinat. d. tract. cap. 64. num. 7. Asinius in praxi §. 19. cap. 10. num. 2. Neuzan. consil. 7. num. 12. Rota decis. 678. tom. 3. par. 4. rec. num. 7. eo maxime si non probabiliter, &
- 54 calumniosè confessionem reuocare vellet, tunc enim Iudex inconstantiam admittere non deberet adnot. per Abb. in cap. preterea de testib. cogend. cum alijs per Cumiam in Ritibus magnæ Curie Sicilie cap. 37. nu. 93.
- 55 Quod procedit quamuis Respondens non teneatur respondere, Abb. consil. 118. num. 5. vol. 2. Carpan. loco citato nu. 29. nisi Respondens protestatus fuerit, quod, licet responderet, tamen, vbi non teneatur respondere, vult, quod responsio habeatur pro non facta, Bald. consil. 176. in fin. vol. 2. Curt. l. 2. §. qui obseruari, num. 196. C. de iuram. per calum. Asinius d. §. 19. cap. 9. nu. 5. & 6. Carpan. loco cit. num. 30. Sed contra tenuit Rot. coram Vbaldo, decis. 9. num. 4.
- 56 ea ratione, quia dicta protestatio tanquam contraria facto non prodest, iuxta. not. in cap. cum M Ferrariensis, vbi Rip. declarat num. 70. de consil. & post eum Honded. consil. 96. num. 19. lib. 1. adiiciens Rota ibidem num. 5. quod qui responder ad quod non, debuit sibi præiudicare, nisi responderit sub protestatione, intelligendo tamen de impertinentibus, secus de pertinentibus, quia confessio præiudicat protestationi.
- 58 Secundò eo magis habet locum regula, si datus fuerit Respondenti terminus ad deliberate respondendum Papien. in form. libell. interrogat. in verbo compellatis, num. 12. Roman. consil. 346. num. 10. & consil. 391. in princ. cum alijs per Carpan. ad Statut. Mediolan. cap. 73. num. 25. Cumia dicto cap. 37. num. 100. quod debet intelligi,
- 59 si datus fuerit terminus Principali, tum Procuratori, Tutori, vel Curatori Papien. loco cit. Carpan. loco cit. n. 26. Vbaldecis. 4. nu. 6.
- 60 Iuno quod si positiones sint super facto proprio respondentis, quod non sit ei dandus alius terminus ad deliberandum, præsertim eo non potente, dicit Rota coram Vbaldo decis. 9. num. 9.
- 61 Tertiò, eo magis cessare debet inconstantia, si datus sit respondenti terminus ad reuocandum, ex latè adductis per Cumiam loco citato num. 101. Carpan. loco cit. num. 27. vers. 2.
- 62 Quartò, multò magis cessare debet inconstantia, si fuerit responsio geminata, & ex intervallo, Roman. consil. 36. num. 10. Cum. loco cit. num. 103. Carpan. loco citato num. 28.
- 63 Quintò, cessabit inconstantia, si responsio sit iurata, nisi errore probato, Cum. loco citato num. 104. Carpanus loco citato num. 29.
- 64 Sextò, multò magis cessabit inconstantia post conclusionem in causa, Cum. d. cap. 37. num. 105. Carpanus loco citato num. 32. quamuis in causa appellationis
- 65 possit reuocari confessio, Cum. num. 95. Carpan. num. 32.
- 66 Septimò, cessabit inconstantia, si præcesserit instrumentum, Cum. loco citato num. 106. Carpan. loco cit. num. 33.
- 67 Octauò, cessabit inconstantia, si præcesserit preceptum de soluendo, Corta in memor. in verb. confessio potest, Cum. nu. 107. Carpan. num. 34.
- 68 Nonò, multò magis cessabit inconstantia, si confessio fuerit à parte acceptata, Cum. num. 108. Corta loco citato Gabriel. de consil. conclus. 6. num. 12. Carpan. loco citato num. 35. Vbaldecis. 94. num. 4.
- 69 Admitteretur tamen inconstantia, si respondens incontinenti confessionem suam reuocaret, Gloss. in cap. ultimo in verb. iusta, de iureiurand. in 6. Bald. in reper. Paduana, l. edita num. 15. vers. saepe accidit, C. de edendo, cum alijs per Tiraquellum de retract. conuention. §. 1. gloss. 5. num. 15. Gabriel. conclus. 1. de reg. iur. num. 23. Soccin. sen. consil. 95. num. 7. Michalor. dicto tract. cap. 64. num. 8. Carpan. ad Statut. Mediolani dicto cap. 73. num. 14. lib. 1. Cum. loco cit. num. 92.
- 70 Quod procedit quamuis error non probetur, Cum. loco cit. num. 92. Carpan. loco citato num. 14.
- 71 Incontinenti autem dicitur facta reuocatio re integra, idest antequam confessio sit à parte acceptata iuxta Rotæ opinionem, de qua supra, Gabriel. d. concl. 1. num. 24. de reg. iur. Tiraquell. loco citato num. 16. Michalorus loco cit. num. 13. qui
- 72 subiungit, neque hoc casu ob stare iuramentum, nam ille, qui iurat falsum, credens esse verum, non est per-
- 74 iurus, cap. Quando de iureiurand. & propterea non impedit confessionis reuocatio-

- 75 nem, Bald. *l. error, C. de iur. & fact. ignor.* Soccin. *sen. d. conf. 97. num. 16.*
- 76 Secundò admittitur inconstantia, si de errore doceatur, nam tunc etiam ex intervallo potest confessio à respondente reuocari, Butrius *cap. fin. de confes.* Soccin. *sen. d. conclus. 97. nu. 17.* Gabriel. *d. concl. 1. num. 3. de reg. iur.* Ludouif. *decif. Lucen. 44. num. 55. & decif. Perusin. 68. par. 2.* Seraph. *de privileg. iur. priuil. 11. num. 3.* Mancin. *de iuram. par. 2. art. 2. num. 108.* Michalor. *loco citato num. 15.* qui refert Ruginellum contrarium sententem in *cap. 16. practic. questionum à num. 15.* Cum. *dicto cap. 37. num. 91.* Vbald. *decif. 94. num. 5.*
- 77 Tertiò admittitur inconstantia, si dolo fuisset inductus ad confitendum, Bargall. *de dolo lib. 3. cap. 9. num. 23.*
- 78 Quartò admittitur inconstantia, si respondens respondere non fuerit obligatus, tunc enim semper permittitur reuocatio, Ofschus *decif. 178. num. 2.* Modern. *Urbinat. dicto tract. cap. 64. num. 31.*
- 79 Eò magis adhibita cautela, de qua *supra*, nempe si respondens protestetur de reuocando quacunque confessionem factam positioni, quæ danda non esset, Ofschus *dicta decif. 178. num. 2.* Michalor. *vbi supra.* qui tamen subiungit, dictam cautelam non esse necessariam, quando positiones sunt admittæ cum clausula, *saluo iure impertinentium, & non admittendarum*, ex Berntin. *decif. 32. num. 15.* Mancinus *de iurament. par. 2. art. 2. num. 84.* Michalor. *d. tract. cap. 58. num. 9.*
- 80 Quintò admittitur inconstantia in positione emanata à Procuratore, quæ potest à principali reuocari, etiam non docto de errore, Felyn. in *cap. 1. num. 16. ut lit. non contest.* Adden. *ad practic. Papien. in form. posit. action. num. 2.* Caputaq. *decif. 193. par. 1.* Put. *decif. 16. lib. 3.* Seraph. *decif. 634. num. 3.* Michalor. *dicto cap. 64. num. 33. & decif. 81. num. 12.* post dictum tractatum, Rota *decif. 92. num. 18. par. 9. tom. 1. recent.* Royas *decif. 121. num. 8.*
- 82 præsertim in secunda instantia, Rota *decif. 505. in antiq. post tractatum*, Michalor. *decif. 61.* Rota *decif. 60. in nou.* Surdus *decif. 17. num. 16.*
- 83 Quod primò intellige, nisi Procurator habuerit mandatum speciale ad respondendum sic, & sic, ut requiritur, Rota *decif. 779. par. 2. in recent.* quia tunc dicitur principale respondisse, non Procuratorem, Scaccia *dicto cap. 7. num. 570.* Michalor. *d. cap. 64. num. 35.*
- 85 Secundò intellige, ut habeat locum, si re integra confessio Procuratoris reuocetur, aliàs nocet principali, Put. *decif. 386. lib. 3. in nou.* cum alijs per Buratt. *decif. 566. num. 13.* Michalor. *d. cap. 64. num. 34.*
- 86 Si tamen principalis errorem probaret,

- posset Procurator confessionem reuocare, etiam re non integra, & à parte acceptam, ut dictum est *supra*, & etiam quod essemus in errore iuris, Cyn. *l. 1. C. de confes.* Specul. *de confes. §. sequitur*, Capell. Tholof. *decif. 392. num. 3.*
- 88 Dic tamen, quod in supradictis casibus, in quibus licita est inconstantia in confessione facta in positionibus tam respectu ponentis, quam respectu respondentis, illa semel tantum est licita, Bartol. *l. post legatum nu. 12. ff. quibus, ut indign.* Tiraquell. *l. boues, par. 1. num. 26. ff. verb. signific.* Alin. *d. §. 19. cap. 10. nu. 6.* Carpan. *d. cap. 73. nu. 24.*
- 89 Quod dictum est de confessione facta ab eo, qui respondet positionibus, idem dic de response negatiua, quæ poterit reuocari, re tamen integra, hoc est antequam aduersarius probauerit contrarium, Costa *de re integra distinct. 41. num. 1.* de qua re mox dicemus.
- 91 Sed an, qui respondet positionibus, illas negando possit demum inconstans se in illa positione negata fundare? Articulus hic dependet ab ea questione, an quis possit se iuare ex actu impugnato, de qua latissimè Gabriel *de reg. iur. conclus. 1. per tot.* de qua dicemus *infra*, sed in terminis questionis nostræ, illicitum in hoc casu esse inconstantiam, nec in positione negata respondentem se fundare posse, voluere Bartol. in *d. l. post legatum, de his, quibus, ut indignis*, Doctores in *l. naturaliter, §. nihil commune, ff. de acquir. poss.* Iacobus de Arena *de posit. §. 3. num. 1.* Specul. *de posit. §. 3. num. 1.* Hercul. *de proband. negat. num. 193.* Mascard. *de probat. dicta conclus. 1182. num. 3.* Cauagn. *super decretis Montisferrati decret. 12. §. 8. quest. 4.* Gabriel. *dicta conclus. de reg. iur. num. 2.* qui alios Cioph. *conf. 93. num. 7.* Riimin. *inn. conf. 408. num. 2.* Mancin. *de iurament. dicta par. 2. art. 2. num. 13.* Guidopap. *decif. 182. num. 1.* Amat. *decif. March. 58. num. 6.* Rota Genuen. *decif. 60. num. 10.* Surdus *decif. 196. num. 3.* Rota Romana *decif. 310. de confes. in antiquis, & decif. 100. num. 10. par. 2. diuers.* Hos omnes citat Michalor. *de posit. cap. 26. num. 1.* addo Carpanum *ad Statutum Mediolan. d. cap. 33. num. 104. par. 1.* vbi alios allegat.
- 92 Ratio conclusionis est, quia propriam turpitudinem allegaret, qui inconstans contra suum dictum veniret, Archid. *cap. 1. confes. in 6.* Addent. *ad decif. Guidopap. 182.* Surdus *dicta decif. 196. num. 6.* Michalor. *de posit. d. cap. 26. num. 2.*
- 93 Et hæc conclusio non solum procedit in respondente, sed etiam in ponente, qui non potest se fundare super negatione aduersarii, Bouer. in *singul. verb. positio, num. 8.* Addent. *decif. Guidopap. 182.* Carpanus *loco cit. num. 105.*

- 94 Secundò habet locum conclusio non solum in eadem instantia, sed & in alia inter easdem personas, Ruitus *conf.* 102. num. 3. vol. 4. Gabriel. *d. conclus.* 1. de reg. iur. num. 10. Carpan. *loco cit.* num. 107.
- 95 Secundò habet locum non solum in positione negata, sed etiam in ea, cui quis negavit respondere, Gabriel. *d. conclus.* 1. num. 11. qui ex mente Alexandri dicit procedere, si negans iussus fuit respondere, secus si non iussus, Surdus *dist.* decif. 196. num. 4. Michalor. *dist.* cap. 26. num. 3. & num. 15. *vers.* contrarium, Carpan. *loco cit.* num. 109.
- 96 Dic primò locum habere inconstantiam, si negans positiones inconstans negationem reuocauerit, Bartol. d. l. post legatum col. 4. *vers.* quæuo aduersarij, ff. quibus, ut indignis, plures citat Gabriel. *dist.* conclus. 1. num. 13. Amat. *d. decif.* 58. nu. 6. Michalor. *dist.* cap. 26. num. 12. Carpanus *loco cit.* num. 110. Nec reuocatio negationis requirit probationem erroris, quia potest reuocans se fundare in confessione partis resultant ex sua positione, Bartol. & Felyn. allegati à Gabriele *d. conclus.* 14. Carpan. *loco cit.* num. 110.
- Quamuis contrarium teneant Archid. & Io. Andr. *dist.* cap. 1. de confis. in 6. Alex. in apostil. ad Bartol. d. l. post legatum Guidopap. *dist.* decif. 182. Gabriel num. 15. ubi reuocando hanc partem limitat, si positio esset obscura, & intricata, quia tunc error præsumitur absque alia probatione, Alex. l. 1. §. si quis simpliciter num. 32. ff. verb. oblig. Carpan. *loco cit.* num. 110.
- 98 Renocatio verò negationis debet fieri in eodem iudicio non in alio, quia tunc
- 99 præsumeretur calumnia, Gabriel *dist.* conclus. num. 20. Carpan. *loco cit.* num. 111.
- 100 Nec reuocatio negationis admitteretur, si inconstans in alio non grauaretur, ut post Bartol. Bald. & Soccinum probat Gabriel. *d. conclus.* num. 21.
- 101 Pariter reuocatio non admitteretur, si iam detectum esset mendacium negantis, Bartol. Alex. Roman. & Felyn. adducti à Gabriel. *dist.* conclus. num. 22. Costa de re integra *dist.* quæst. 41. num. 10. Imò nec si
- 102 post terminum probationum, & multò magis si post captam probationem vellet
- 103 reuocare, Costa ubi supra, num. 2. & 3.
- 104 Nec licita esset reuocatio, si ex intervallo quis negationem vellet reuocare,
- 105 Bartol. Aretin. & Roman. à Gabriel. *d. conclus.* num. 23. nec si à parte fuisset acceptata, Gabriel. *d. conclus.* num. 24.
- 106 Dummodo de errore non doceat, quia tunc etiam ex intervallo posset negationem reuocare, & etiam post partis acceptationem, Bartol. Aretin. Bald. & Franc. à Gabriel. *d. conclus.* num. 25.
- 107 Nec admitteretur inconstantia, quando reuocans vellet consequi præmium confessionis, Bald. Bartol. & Alexand. à Gabriel. *loco cit.* num. 26. Benè tamen
- 108 cuitaret poenam, reuocans negationem, si ante conuictionem de mendacio suam reuocaret negationem, ut per relatos à Costa *d. quæst.* 41. num. 4.
- 109 Secundò limita principalem conclusionem, quod licet negans non possit se fundare in positione negata, poterit tamen se fundare in probationibus factis perponentem super positione negata, Bartolus, & alij adducti à Gabriel. *dist.* conclus. num. 29. Cioph. *d. conf.* 93. num. 7. Mancin. de iuramen. d. par. 2. art. 2. num. 104. Michalor. *dist.* cap. 26. num. 13. Carpanus *loco cit.* num. 113.
- 110 Tertiò limita quantum ad ea, quæ mediâtè resultarunt ex negata intentione aduersarij, Gabriel. *dist.* conclus. num. 20. Michalor. *dist.* cap. 26. num. 14. Carpan. *loco cit.* num. 114.
- 111 Quartò limitatur conclusio, si positio esset in parte negata, & in parte non, tunc enim pars negata non prædicat respondentem in parte, quæ negata non fuit, Alex. *conf.* 71. num. 5. lib. 3. Tusch. *lit.* P, conclus. 386. num. 11.
- 112 Quintò limitatur conclusio, quando negatio est generalis, utputà si ante responseiones factas singulis positionibus,
- 113 quis opposuerit *generalia contra cum*, negatiua in forma, vel negauerit narrata, prout narantur, talis enim oppositio impugnât solum substantialia iudicii, non autem circumstantias, Bartolus, Iason, & Cauagnol. adducti à Michaloro *d. cap.* 26. num. 10. & 11. quamvis de hoc dubitare videatur, Granut. Theorem. 20. num. 23.
- 114 Sextò limitatur conclusio si negatio positionis non fuerit à parte acceptata, Hodierna in addit. ad *dist.* decif. Surdi 196. num. 1. per Giurb. decif. 100. nu. 33. Gratian. *discept.* 279. num. 36.
- Imò si à parte acceptata, dummodo tamen super ea nondum fuerit aliquid declaratum, Hodierna *loco citato*.
- 115 Ceterum hanc limitationem benè refellit, Michalorus *dist.* cap. 26. num. 6. quia negatio positionis non requirit aliquam acceptationem ponentis, imò illam acceptare non potest, cum sit de directo contra eius positionem, & contra iuramentum in ponendo præstitum.
- 116 Doctores autem ex aduerso ab Hodierna citati loquuntur de scriptura exhibita, & à parte impugnata, quia, si pars non acquieuit impugnationi, poterit impugnans se iquare, ex instrumento impugnato, donec fuerit cognitum super eius impugnatione, & hoc ob dubium litis euentum, fieri namque posset, ut illa impugnatione esset reiecta, aliter sequere-

rum absurdum, ut si impugnans succumberet in impugnatione, non posset vti, nec instrumento vti impugnato, nec minus declaratione, qua fuit recepta impugnatio, & ideo debet expectari finis litis.

Quæ omnia cessant in positione, quæ postquam est negata, nulla alia expectanda est declaratio, nec finis litis super ista negatione, & ideo ipsa vti negata amplius vti non poterit.

117 Sed iudicio meo fallitur Michalorus, licet enim partis acceptatio expressa non requiritur in positione negata, censetur nihilominus pars tacite illam acceptare, postquam petijt terminum probatorium, 118 quo casu, nec minui, nec reuocari potest positio, Marant. de positione. num. 6. Mascard. dista conclus. 1182. num. 7. Costa re integra d. dist. 41. num. 2.

119 Et propterea videtur dicendum, quod si adhuc pars, cuius positio negata fuit, ad probanda negata non processerit, pendente huiusmodi termino tanquam re integra poterit super actu negato se fundare ad tradita per Franch. in cap. ultimo num. 7. de iur. iur. in 6.

120 Septimò limitatur conclusio, quando positio non fuisset simpliciter negata, ut si positioni fuerit responsum, non credit, ut ponitur, & ad effectum, ad quem ponitur

121 Gratianus discept. forens. 559. num. 54. Hodierna ad distam decis. Surdi 196. num. 7. Michalor. cap. 26. num. 8. quamvis contrarium sentiat in cap. 40. num. 13. vbi quod hæc responsio cum copula, & est merè negatiua ex Rota decis. 846. par. 4. diuersor. Addent. ad decis. 232. Ludouisij num. 10.

122 Octauò limita, si positio fuerit in parte negata, & in parte non, tunc enim pars negata non præiudicat respondentem in parte, quæ negata non fuit, Alex. conf. 71. num. 5. lib. 3. Tusch. littera P, conclus. 386. num. 11. Michalor. d. cap. 26. num. 9.

123 Nonò limita, si positio fuerit implicita, habens plura capita, tunc enim ratione implicitatis potest tota negari, Iacob. de Arena de posit. num. 40. Specul. eodem tit. §. 7. num. 20. & ideo quia negata dicitur

124 ratione implicitatis, quod est licitum, poterit negans in actu impugnato se fundare, Amat. dista decis. 58. num. 7. Michalor. d. cap. 26. num. 18.

125 An autem, qui renunciavit probationibus, inconstans demum possit facere positiones? Dic illicitum esse inconstan-

126 tiam, nam positio species est probationis, cap. 2. de confess. cap. Cum ad secundum de restitu. spoliat. & propterea, qui illis renunciat, & positionibus renunciasse censetur, Michalor. d. tract. cap. 29. num. 1. vers. contrarium. Et hoc multò magis ha-

127 bet locum, si in specie positionibus re-

nunciasset, Michalor. loco cit. num. 2.

128 Secundò habet locum, si omnibus probationibus, vel omni generi probatio-

129 num renunciaisset, Michalor. d. cap. 29. m. 3.

Licitæ tamen esset inconstantia, si renunciatio esset restricta ad aliquam, 130 certam speciem probationum, vt per testes, vel instrumenta, quia tunc positionibus vti posset, Mascard. d. conclus. 1182. num. 36. & seq. Michalor. d. cap. 29. num. 4.

131 Quid si quis citatus ad respondendum positionibus, non curauit, vel noluit respondere, an demum inconstans admitatur ad purgationem moræ. Et dic, quod si ius ponentis non est effectum deterius, & sumus re integra, tunc admittitur inconstantia, & purgatio moræ, vt in puncto voluit Cynus post Iacob. de Arena in l. 2. §. quid si Actor num. 7. de iurament. calumni. Bald. in cap. 1. colum. 3. de milit. & Vassall. qui contra Carpan. post Alexandr. in l. si Insulam num. 76. ff. de verb. oblig. vbi Ripa num. 38. d. cap. 83. num. 165. & 166. Surd. conf. 97. num. 1. Gratian. decis. 171. num. 12.

132 Regularè est enim, quod vbi pars detrimentum non recipit, moræ purgatio admittitur, Cephal. conf. 25. Bursat. conf. 26. ad finem, Caputaq. decis. 230. num. 3. & decis. 231. num. 1. par. 2. alios Costa de re integra dist. 105. num. 6. Seraph. decis. 591. num. 7. cum alijs decisionibus, quas allegant Addent. ad Gregorium XV. dec. 559. num. 10. de qua conclusione alibi nos dicemus.

133 In proposito autem ius partis erit effectum deterius, si ponens grauaretur

134 onere probandi, Olfac. decis. 71. num. 56. Surd. d. conf. 97. num. 1. Carpan. loco citato num. 167. Michalorus de posit. cap. 47. num. 4.

135 Hinc propterea videmus, quod ille, qui recusauit iurare de calumnia, non admittitur ad purgationem moræ, si ius Actoris esset effectum deterius, & grauaretur onere probandi, latè Scaccia de iudic. cap. 1. quaest. 11. num. 102. lib. 2.

136 Dictum autem procedit quamuis terminus à Iudice statutus lapsus sit, non

137 enim eo casu res definit esse integra, l. nonnunquam. ff. de iudicijs, l. si post tres, ff. si quis cautionibus, Glof. in Clement. saepe vers. non obstat de verb. signific. Surdus dicto conf. 97. num. 1. Costa re integra d. dist. 105. num. 5.

138 Secundò procedit, etiam quod per Iudicem fuisset pronunciatum, positiones haberi pro confessatis, dummodo non sit secuta sententia super meritis, Orian. cap. quoniam contra cap. 6. de respons. nu. 13. vers. item ista de probation. Alex. d. l. Insulam num. 36. cum alijs per Carpanum loco citato num. 166. Narr. conf. 364. nu. 10.

139 Tertiò multò magis inconstantia lici-

- ta est, si mora fuerit remissa, hoc est si Actor post moram incursum insteterit
 140 responderi, Ludouic. *decif. Lucen. 44. num. 39. & seq. Michalorus dicto cap. 47. num. 15.*
- 141 Quartò licita erit inconstantia, in causa appellationis, vt post Castrenf. *conf. 141. lib. 1. voluit Gratian. d. decif. 171. Michal. dicto cap. 47. num. 17.* qui tamen declarat decisionem Gratiani procedere, quando vterius Iudex pronunciauit super tota causa, & ab ea contumax appellauit, nam in causa appellationis poterit offendere, se verè non fuisse contumacem, & sic moram purgare.
- 142 Illicita verò erit inconstantia, nec dabitur purgatio moræ, si statutum extet, quod termino elapso habeantur positiones pro confessatis, Neuizan. *conf. 6. nu. 12. vers. sed contrariam, Carpan. loco cit. nu. 170. Michalor. d. cap. 47. num. 5.*
- 143 Eo magis, si statutum diceret vterius, quod positiones haberentur ipso iure pro confessis, Natt. *conf. 364. num. 10. & 11. Michalor. loco cit. num. 10.*
- 144 Neque hoc casu Iudex poterit prorogare terminum parti ad respondendum, Decius post Felyn. in cap. Cum sit Romana *num. 53. de appellat. Cagnol. super decret. Montisferrati decret. 12. Michalor. loco cit. num. 11. & 13.*
- 145 Secundò illicita erit inconstantia, si Iudex, vel statutum apponat diem in pœ-
- nam confessi, Neuizan. *d. conf. 6. ante fin. Natt. conf. 53. num. 5. cum alijs per Carpan. loco citato num. 168. alios Michalor. dicto cap. 47. num. 6. 7. & 8.*
- 146 Tertiò illicita erit inconstantia, si geminata esset mora, Neuizan. *dicto conf. 6. in fine, Olsac. decif. 5. in fine, Michalorus d. cap. 47. num. 9.*
- 147 Si autem in loco iudicii esset consuetudo, vt antequam Reo fuerit accusata, contumacia, sit locus purgationi moræ, vtrique daretur inconstantia, Michalorus *d. cap. 47. num. 13.*
- 148 Possit etiam Princeps adiuvare inconstantiam non respondentis, illumque admittere ad purgationem moræ etiam post sententiam rescissis expensis, Bald. *conf. 121. vol. 1. Carpan. loco citato num. 168. vbi quod Senatus Mediolani solet dispensare.*
- 149 Crederem etiam, admitendum Reum ad purgationem moræ, si causa ageretur in Rota, in qua de stylo contumax in
 150 respondendo positionibus non habetur pro confessis, nisi concurrant illa tria, de quibus per Franc. in cap. 2. numer. 9. *de confes. in 6. vt dicit Seraphin. decif. 408. num. 4. & decif. 905. num. 1. Causal. dec. 562.*
- 151 Et propterea Vestr. in prax. lib. 5. cap. 14. *num. 4. dicit Rotam consueuisse expedire monitorium, vt infra triduum respondeat, & si fuerit contumax, procedit ad pœnas in monitorio contentas.*

Q V Æ S T I O XXV.

A R G V M E N T V M.

An articulus possit esse inconstans variando, vel etiam contrarios articulos producendo.

S V M M A R I V M.

- 1 Articulus contraria non auditur.
- 2 Articulus an fateatur, & num. seq.
- 4 Articulus contraria eò minus auditur, quando primi articuli dati sunt cum iuramento.
- 5 Perinurium non incurrat articulus contraria, quamuis primos articulos produxerit cum iuramento.
- 6 Articuli cum iuramento producti plenè probant contra articulantem.
- 7 Confessio propria contraria proponens non auditur.
- 8 Articulus contraria ijs, que continebantur in articulis prius exhibitis cum iuramento non auditur, quamuis renunciare velit testibus, & probationibus ex prioribus articulis resultantibus, & de ratione, num. seq.
- 10 Per iuramentum dicitur quasi in alteri parti.
- 11 Articuli producti cum iuramento habentur loco positionum.
- 12 Articulus contraria eò minus auditur post conclusum in causa.
- 13 Probationibus via præcluditur per conclusionem in causa.
- 14 Articulus contraria in causa appellationis non auditur.
- 15 Errore probato articulus admittitur ad probandum contraria quamuis primos articulos cum iuramento produxerit.
- 16 Articulus contraria in causa criminali non auditur.
- 17 Quid in causa summaria.
- 18 Articuli contrarij admittuntur stante consensu partium.
- 19 Quid si consensus sit tacitus resultans ex eo, quod pars non sit protestata.
- 20 Articuli de directo contrarij ai, & quando sint admittendi

admittendi in gradu appellationis ob deperditas probationes, & num. seq.

- 22 *Articuli de directo contrarij in gradu appellationis admittuntur, quando testes in prima instantia non fuerunt ritè, & rectè examinati.*
- 23 *Articuli de directo contrarij admittuntur etiam in prima instantia, & post didicita testificata, quando testes non fuerunt legitime examinati.*
- 24 *Error probato admittuntur articuli de directo contrarij.*

STATVENDA est conclusio, illicitam esse inconstantiam non enim auditur contraria articulus, Innocent. in cap. fraternitatis in fin. de testib. & ibi Socc. num. 22. *vers.* circa ostium, Vitalin. Clem. 2. num. 144. eodem tit. Buratt. decif. 351. n. 2. Cauler. decif. 208. Vbert. de citat. cap. 13. num. 37.3. Rota in Romana hereditatis 7. Novembris 1618. coram Pironano post tract. Possitij de manu. decif. 473. num. 1. Dunozett. sen. decif. 121. num. 1.

Rationem assignat Io: Andr. in eap. cum in portionibus de iur. iur. in 6. quia licet articulus non fateatur, vt tradunt DD. omnes in d. eap. cum in positionibus, Alex. consil. 172. lib. 6. Gabr. conclus. 4. num. 25. de confessis Mantie. decif. 198. num. 3. Seraphin. decif. 1054. num. 2. Adden. ad dec. Greg. XV. 143. num. 5. Duran. decif. 314. num. 9. & 33. num. 17. Dunozett. iun. decif. 282. num. 5. & 672. num. 7.

3 *Fateatur tamen ad hunc effectum, vt contraria articulus non audiat, vt interminis tenet Scacc. de iudic. cap. 7. n. 687. tom. 2.*

4 *Quod maximè procedit, si articuli essent iurati, quia licet contraria proponens in eis, non incidat in periurium, vt declarat Io. Andr. d. c. cum in positionibus, in prin. quem sequitur Abbas in cap. examinata num. 3. de except. & ibi Felyn. nu. 2. Scacc. loc. cit. num. 686. Rota in citat. decif. coram Pironano num. 3. Iuramentum tamen efficit, quod confessio in illis inanata, contra Articulantem plenè probet Caputaquen. decif. 145. lib. 1. in manuscript. Rota decif. 215. coram Greg. XV. num. 2. Adden. ad d. decif. 143. eiusdem Greg.*

7 *Et propterea contraria proponens contra huiusmodi propriam confessionem, non auditur, vt ex Rota decif. 19. aliàs 260. de Procurat. in nou. Caputaq. decif. 192. par. 1. & decif. 152. par. 3. & ex alijs colligit Scacc. loco cit. num. 687.*

8 *Quod habet locum, etiam quod producens noluerit vti Testibus, & renunciauerit in specie probationibus, ex priori articulo resultantibus; quia, licet hæc renunciatio teneat in præiudicium partis renunciantis, non præiudicat tamen al-*

De Inconstantia in Iudicijs.

10 *teri parti, cui ius est quæstionis propter iuramentum ipsius renunciantis, per quod articuli habeatur loco positionum, Io: Andr. d. cap. ult. vbi Gemin. num. 5. Franc. num. 2. de iur. iur. in 6. Rota in cit. decif. coram Pironano.*

12 *Amplia primò, tanto magis locum habere post conclusionem in causa, cum,*

13 *enim tunc sit præclusa via probationibus, Glof. in eap. cum dilectus, in verb. conclusum, & ibi Doct. de fid. instrum. Specul. tit. de renunc. & conclus. num. 3. eap. auditis, de Procur. eap. Pastoralis de caus. possess. & propriet. Afin. in prax. §. 23. cap. 1. n. 1. Gaill. pract. obseru. lib. 1. obseruat. 108. num. 2. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 12. num. 16. de quo infra latè dicemus.*

14 *Amplia secundò, vt illicita sit inconstantia etiam in causa appellationis, Clem. 2. ibi, sic non debent, de testib. cap. Fraternitatis de test. & attestat. 4. Couuar. pract. cap. 18. nu. 6. latè Rolan. conf. 45. nu. 8. lib. 2. Barbof. ad d. cap. fraternitatis num. 1. *vers.* amplia primò, Azcued. lib. 4. tit. 9. leg. 4. n. 2. Paz. in prax. primi tom. 6. par. cap. 1. n. 16. de quo etiam latè dicemus infra.*

15 *Daretur tamen inconstantia si probaretur error, Soccin. conf. 97. num. 16. lib. 4. Vestr. in prax. lib. 5. cap. 16. num. 7. Rota in d. decif. coram Pironano num. 4.*

Tertiò amplia etiam in causa criminali, cap. placuit 4. quæst. 3. Marfil. lib. 1. §. si quis vltro num. 7. ff. de quæst. & singul. 90.

16 *Couuar. d. cap. 18. num. 6. Clar. §. fin. q. 61. num. 2. Gabr. d. conclus. 21. de testib. latè Farin. de testib. quæst. 75. cap. 4. num. 1. & 139. Barbof. ad d. cap. fraternitatis num. 1. *vers.* primo amplia, qui tamen, dum tertiò ampliat in causis summarijs remittens se ad cap. veniens de testib. fallitur, nam allegati ab eo tenent contrarium, vt videbimus infra.*

18 *Quæ tamen ampliatio non procedit, si accedat consensus partium, quia tunc possunt articuli, quamuis contrarij admitti, Alex. l. 1. num. 22. ff. de fer. Bart. in Auth. quæsemel, in fin. C. de probat. Farin. latè quæst. 75. cap. 4. de testib. num. 179. Afflict. ad Constit. Neapolit. lib. 2. rubr. 47. num. 3. vbi quod etiam sufficit tacitus partis consensus, si enim aduersus hanc inconstantiam Pars protestata non sit, sibi præiudicauit, Bald. in cap. 1. §. item si vos, de controu. inuest. Francisc. Ant. in d. cap. Fraternitatis num. 61. Abb. in cap. veniens il seondo, de testib. Gabr. d. conclus. 21. de testib. num. 77. Farin. d. quæst. 75. cap. 4. num. 182. Super quo tamen vide bene dissentientem Felyn. in d. eap. Fraternitatis à num. 6.*

20 *Secundò dic, licitam esse inconstantiam in causa appellationis, quando veteres attestaciones non reperiuntur, quia, sine dolo, vel culpa Partis sunt, deperdi-*

R

ta, tunc enim possunt produci articuli, etiam directo contrarii, Specul. de testib. §. *utiliter, vers. sed quid si testium publicatis*, & in cap. fin. de probat. & bene facit Text. in l. *veluti*, §. *hec vox*, ff. de eden. Afflict. loco citato num. 4. Gabr. qui alios d. conclus. 21. de testib. num. 79. Farin. d. quæst. 75. cap. 4. num. 215. vbi num. 216. 217. & 218. declarat, si à Indice, à Notario, vel à Parte aduersa sunt deperditæ, secus à Parte producente, nisi probet, sine culpa perdidisse, & quando sunt taliter deperditæ, vt de illis nullatenus possit apparere, vt putà, incendio; quod tamen residet in arbitrio
21 Iudicis, cum eius iudicio admittere inconstantiam ob probationes deperditas remissum sit, dixit etiam Paris. in d. cap. fraternitatis num. 14.
22 Tertiò, licita est inconstantia, quando

testes in prima instantia non fuerunt ritè, & legitime recepti, & tunc sicuti in prima instantia possunt post didicita testificari produci alij articuli, etiam de directo contrarii, Clemen. 2. verb. *ritè sumpto*, ibi argumento à contrario sensu, & ibi Gloss. verb. *ritè*, Imol. num. 1. Zabarell. num. 1. Anchar. num. 11. in fin. Bonifac. num. 11. cum alijs per Farin. d. quæst. 75. cap. 4. num. 98. & latius cap. 10. num. 358. Ita multò magis in causa appellationis, Bart. in d. *Auth. qui semel*, Angcl. in §. *Quia verò*, in *Auth. de testib. Afflict. d. rubr. 47. num. 4.* ita vidisse sæpius iudicatum.

24 Quartò dic, licitam esse inconstantiam, si probaretur error, Soccin. cap. 47. n. 16. lib. 4. Vestr. in praxi lib. 5. cap. 16. n. 7. Rota in d. decis. coram Pirouano num. 4.

Q V Æ S T I O XXVI.

ARGVMENTVM.

An licita sit inconstantia in confessione, quæ oritur ex instrumenti productione; & an producents possit productionem reuocare.

S V M M A R I V M.

- 1 Producents instrumentum, vel scripturam censetur fateri omnia, quæ in illis continentur.
- 2 Sine scriptura sit publica, siue priuata.
- 3 Et an censetur fateri enunciata in iuribus productis.
- 4 Producents scripturam non solemnem, vel quæ non sit in forma probanti, an, & quando adhuc censetur fateri, quæ in ea continentur, & num. seq.
- 5 Quid ubi producit scriptura carens solemnitate contractus.
- 6 Producents scripturam, quæ postmodum detegatur falsa, adhuc censetur fateri quæ in illa continentur.
- 7 Producents scripturam an, & quomodo censetur illam approbare in quantum facit contra se.
- 8 Producents scripturam in parte, & partibus fauorabilibus, non censetur illam approbare in quantum facit contra se.
- 9 Quid si productio sit facta cum clausula per compulsum.
- 10 Clausula per compulsum suffragatur, quando producentur scripturæ alienæ, non autem in iuribus proprijs.
- 11 Producents scripturas alienas cum clausula per compulsum, illisque ritens, sibi præiudicat, & censetur illas approbare, itaut eas impugnare amplius non valeat.
- 12 Quid si doceret de errore.
- 13 Cautela producendi in parte, & partibus, & per compulsum, non suffragatur quoad iura, in quibus producents fundat suam intentionem.
- 14 Producents etiam contra se approbare tenetur iuro, in quibus fundat suam intentionem.
- 15 Scripturam producents, vt illam ostendat erroneam, non censetur eam approbare.
- 16 Clausula per compulsum, in productione e iurium nil operatur de stylo Curie, quando compulsum non extenditur.
- 17 Producents scripturam absente parte adhuc censetur illam approbare, itaut eam amplius impugnare non possit.
- 18 Productio iurium facta per Procuratorem an, & quando præiudicat principali, itaut eam amplius impugnare non possit.
- 19 Confessio oriens ex productione iurium est irretractabilis.
- 20 Pacis instrumentum producents non censetur fateri delictum in eo remissum.
- 21 Confessio oriens ex productione iurium, an reuocari possit docto de errore.
- 22 Veritas gestorum errore vitari non debet,
- 23 At præualere debet opinioni, & errori.
- 24 Producents instrumentum non potest illi dare alium intellectum.
- 25 Producents instrumentum non potest declarare se illud non produxisse animo confitendi, quæ in eo continentur.
- 26 Producents instrumentum potest illud impugnare ex capite erroris probando illius falsitatem postea detectam.
- 27 Et an hoc casu reuocari possit confessio expressa.

- sa, quatenus produciens falsus esse omnia in instrumento contenta esse vera.
- 23 Falsum instrumentum scienter produciens tenetur illi stare ad sui detrimentum, quamvis illud fuisset à parte impugnatum.
- 29 Confessionem tacitam, vel expressam ex productione iurium resultantem volens ex capite erroris renovare, & nolens impugnare iura producta non auditur.
- 30 Confessio resultans ex productione iurium facta per Procuratorem renovari potest etiam non docto de errore.
- 31 Confessio resultans ex productione iurium renovari potest etiam non docto de errore, quando scriptura producta est nulla ex defectu solemnitatis.
- 32 Quid si instrumentum productum esset à parte impugnatum.
- 33 Produciens instrumentum non potest inconstans productionem renovare.
- 34 Maxime in præiudicium partis.
- 35 Et an possit inconstans dicere se nolle uti instrumento, & utilitati propria renunciare, & num. seqq.
- 38 Instrumentum produciens non potest reprobare personam Notarii quoad alia instrumenta per eum rogata.
- 39 Productio verbalis an possit per producentem renovari.
- 40 Instrumentum verbaliter productum non dicitur productum.
- 41 Produciens iura verbaliter an, & quando cogi possit ad illorum editionem.
- 42 Productio verbalis non nocet.
- 43 Productio erronea probato errore potest renovari.
- 44 Productio instrumenti potest renovari, quando pars illud impugnatur.
- 45 Productio iurium re integra potest renovari.
- 46 Res integra ad hunc effectum quando dicatur.
- 47 Iura per citationem ad dicendum contra efficiuntur communia.
- 48 Produciens instrumentum non potest inconstans illud impugnare.
- 49 Testem produciens non potest illius personam reuocare, quatenus in eadem causa à alio producat.
- 50 Officiale approbans in aliquo officio non potest illum reprehendere in officio consimili.
- 51 Instrumenta producta impugnans non potest illis se iurare.
- 52 Quid si impugnatio executionem secum traxit.
- 53 Actum impugnato an uti possit impugnans pendente lite super impugnatione.
- 54 Contraria allegans non est audiens.
- 55 Actum impugnato uti non potest impugnans, qui super impugnatione obtinuit.
- 56 Impugnans instrumentum falsum scienter à parte productum, & probans illius falsitatem, adhuc adherere potest tacita confessioni ex illius productione resultanti.
- 57 Produciens scripturam falsam an possit inconstans illa non uti, & productionem renovare.
- 58 Actum aliquem impugnans adhuc potest se fundare in alio actu separato ab eo, quem impugnauit.
- 59 Falso uti potest, qui illud non impugnauit, quamvis impugnauerit illius qualitatem.
- 60 Ignorantia excusat ad hunc effectum, ut quis uti possit actu, quem ignorans impugnauit.
- 61 Impugnans actum, qui deinde inconstans ab impugnatione desistit adhuc uti potest actu impugnato.
- 62 Sed an desistentia requiratur ante conclusum in causa, vel sufficiat ante sententiam.
- 63 Actum impugnato au, & quando uti possit, qui in impugnatione succubuit.
- 64 Impugnans uti potest actu impugnato in ijs, quæ faciunt pro impugnante, & sunt connexa ijs, quæ faciunt pro producente.
- 65 Instrumentum non impugnans, sed illius solemnitates, adhuc uti potest instrumento impugnato.
- 66 Impugnans uti potest actu impugnato, quando impugnatio non fuit à parte acceptata.
- 1 CERTVM est, quod produciens aliquod instrumentum, seu scripturam, censetur confiteri omnia contenta in dicta scriptura, seu instrumento, Innoc. in cap. cum olim Ecclesia n. 5. & ibi Butr. num. 11. Abb. num. 7. de censib. Bart. in l. post legatum num. 2. ff. quibus, ut indignis, Bald. in l. si quis testibus num. 2. C. de testib. & in l. scriptura n. 1. C. de fid. instrum. l. alia causa num. 1. C. de bis, quibus, ut indignis, & in l. 2. C. de fideicommissis in fin. Abb. in cap. Venerabilis num. 31. & ibi Felyn. numer. 21. Dec. num. 90. de except. cum alijs multis relatis à Scaccia de Iud. lib. 2. c. 11. num. 408. vers. quam conclusionem, addo Granut. Theorem. 20. num. 1. Postit. de manut. obseruat. 97. num. 8. Surd. decif. 267. num. 1. Idem Surd. conf. 151. num. 16. Honded. conf. 78. num. 80. lib. 2. Rota decif. 242. num. 3. decif. 349. num. 3. & decif. 455. num. 3. par. 2. decif. 108. num. 3. decif. 624. num. 7. par. 1. Greg. XV. decif. 238. num. 5. & ibi Ad-dent. num. 15. Cancer. var. resolut. par. 1. cap. 19. num. 3. latè Menoch. de præsumpt. lib. 2. cap. 45. per tot. Rot. decif. 38. num. 20. par. 6. rec. Orthob. decif. 151. num. 1. Duno-zett. iun. decif. 676. num. 13. Duno-zett. decif. 52. num. 14. & decif. 89. num. 7. Bich. decif. 402. num. 7. decif. 128. num. 7. decif. 203. num. 6. & decif. 306. num. 38.
- 2 Quæ conclusio habet locum, siue scriptura sit publica, siue priuata, Angel. conf. 132. Crauet. de antiq. temp. viso, de verb. enunc. num. 42. Granut. d. Theor. 20. num. 10.
- 3 Secundo, conclusio procedit non solum quoad dispositiua in scriptura, sed etiam quoad enunciativa, & propter aliud

prolata, Ruin. *conf. 141. num. 13. lib. 3. Rota decif. 249. par. 1. in rec. num. 6. Mohed. decif. 1. alias 197. de regularib. num. 1. Caualerius decif. 26. num. 4. & in Romana affecurationis dotis 12. Maj 1605. coram Marquemontio, Adden. ad d. decif. Greg. XV. 238. qui licet dicant, hanc conclusionem multos habere contradictores, ex Beroo, Felyno, & Rota coram Caf. de Grass. decif. 6. num. 2. de sent. & re iudic. Scac. de iudic. d. cap. 11. num. 407. addo alios, quos citat Granut. d. theore. 20. num. 17. vers. contrarium. Non esse tamen ab ea recedendum, dicunt ibi Addent. & Scacc. loc. cit. & eandem secuta est Rota coram Duno. iun. decif. 676. num. 43. coram Bich. decif. 203. num. 6.*

- 4 Tertiò habet locum, etiamquod scriptura producta non esset solemnitas, & consequenter ex defectu solemnitarum non probaret, quia nihilominus ex illius productione oritur tacita confessio Producentis omnium in ea contentorum Paris de Puteo *traff. de reassumpt. instrum. rubr. 30. num. 10. Dec. cap. cum venerabilis, conclus. 5. num. 118. & 119. de exception. cum alijs per Scacc. d. cap. 11. num. 410. Surd. decif. 267. Rota decif. 2. de fid. instrum. in non. cum alijs Rotalibus Decisionibus adductis per Adden. ad decif. 381. num. 11. Buratti, addo Granut. d. theore. 20. num. 14. & 18. Thomat. decif. March. 68. num. 45.*

Contrarium voluere Roman. *conf. 294. num. 1. Imol. d. cap. cum venerabilis, ad fin. Alex. conf. 108. nu. 5. lib. 7. Gram. ad Afilich. decif. 25. Mascard. de probat. conclus. 915. num. 7. lib. 2. Tiraquell. qui plures de iure constit. limitat. 7. num. 25. vers. secus, sequitur Scacc. d. cap. 11. num. 413. addo Honded. d. conf. 78. num. 39. lib. 2. & hanc sequitur Rota, vt per Verall. decif. 199. par. 1. & decif. 159. num. 1. par. 2. diuers. & decif. 432. coram Greg. XV. Adden. ad d. decif. 238. n. 15. vers. prædicta conclusio, cum alijs per Adden. ad d. decif. 381. Buratt. Rot. decif. 61. num. 20. par. 12. recent. Gratian. cap. 35. numer. 22. cum duobus seqq. & cap. 312. n. 43. Marefcott. var. lib. 1. cap. 82. num. 18. & 19. Thoinat. decif. 99. num. 30. Rot. coram Bichio, decif. 541. num. 14.*

Concordat Scacc. hanc opinionem, vt prior habeat locum respectu confessionis, secunda respectu probationis, hoc est, quod verum sit, producentem scripturam etiam non solemnem confiteri contenta in ea, sed ex huiusmodi confessione non parere sibi præiudicium, vt in cap. 11. num. 115. vers. respondeo non esse recedendum, quamvis etiam ipse teneat ex illa confessione resultare probationem contra Producentem.

Secundò has opiniones concordat Moder. n. de manu. obseruat. 97. num. 38. vt prior

opinio procedat, quando sumus non solum in simplici productione, sed in vsu, & formali approbatione, vt per Rotam decif. 219. num. 5. par. 4. recent.

Item quando scriptura in sui facie non præferret aliquem defectum, vt in *dicta decif. 219. num. 5.* vel si scriptura fuerit à parte acceptata, Coccin. *decif. 204. num. 7.*

- 5 Tertiò habet locum, etiamquod scriptura careret solemnitate contractus, vtputa quod in contractu minoris instrumentum careret consensu consanguineorum, vel in contractu Ecclesiæ deficeret consensus superioris, Scacc. de iudic. d. lib. 2. cap. 11. nu. 417. qui reprob. Crauer. contrarium sentientem, saltem quoad præiudicium, quod resultare potest producenti ex tacita confessione.

- 6 Quartò habet locum, etiamquod instrumentum seu scriptura post productionem falsa reperiretur, quia nihilominus Producentis censetur confiteri contenta in ea scriptura, Scacc. d. cap. 11. num. 421.

- 7 Quinto habet locum, etiam in his, quæ faciunt contra se Granut. d. Theorem. 20. num. 1. Posth. d. obseruat. 97. nu. 8.

In hoc tamen distingue secundum Rotam decif. 320. nu. 8. & 9. par. 5. rec. nempe quod duo possunt considerari in instrumento, probatio facti, & effectus probationis, seu eius coadiuua obligatio, producentis ergo scripturam confitebitur factum, sed non coadiuua obligationem facti, vt bene per Rot. *ibid.*

- 8 Sitamen producentis scripturam expresse protestetur, quod producit solum in parte, & partibus fauorabilibus, non censetur confiteri ea, quæ sibi nocent, Felyn. in d. cap. cum venerabilis, num. 25. & ibi Dec. num. 99. de except. Mascard. de probat. conclus. 915. num. 16. in fin. lib. 2. Scacc. *dicto capitulo 11. nu. 429.* addo Greg. XV. decif. 432. in fin. Granut. loco citato num. 24. eo maxime si per compulsum facta esset productio, Honded. d. conf. 78. nu. 85. lib. 2. Rot. decif. 5. de fid. instrum. in non. & decif. 334. num. 12. post secundum volumen consil. Farinac. Rot. decif. 304. nu. 21. par. 5. decif. 356. num. 8. par. 4. tom. 2. rec. Marchef. de commiss. par. 1. fol. 816. num. 252. Cyriac. controuerf. 284. nu. 81. Duno. iun. decif. 928. num. 7. Royas decif. 454. num. 3. Rot. decif. 8. num. 14. par. 12. rec. Adden. ad d. decif. 238.

- 9 Gregor. XV. ubi post alias decisiones, quod cautela producendi per compulsum suffragatur in scripturis alienis, non autem in iuribus proprijs, Verall. decif. 193. nu. 5. par. 1. Gabr. consil. 40. num. 23. & 24. lib. 1. cum alijs per eundem Posth. d. obseruat. 97. num. 9. Ridolphin. in praxi, par. 1. cap. 2. num. 152.

- 11 Productio autem per compulsum etiam in iuribus alienis præiudicabit, quando

- 12 Produccens illis vsus est, quia tunc illicita est inconstantia, nisi doceatur de errore, Menoch. *conf.* 23. num. 1. cum alijs per Rot. *decis.* 38. num. 23. par. 6. & *decis.* 360. num. 5. & 6. par. 5. rec.
- 13 Nec suffragatur dicta canthela, quando in scripturis productis fundat suam intentionem, quia in illis non potest se fundare, quin teneatur etiam contra se approbare, Rota Ianuac. *decis.* 72. num. 4. Olasc. *decis.* 39. num. 39. Rota in Anconitana computorum, 9. Decembris 1616. coram Verospio, Adden. ad d. *decis.* 238. Gregor. *prope fin.* Rota in Cimitatis Castellana bonorum super commun. vniuersali, Luna 26. Ian. 1671. coram R.P.D. Calataii, §. *istam quoque*.
- 15 Sicuti pariter non habet locum, quando quis produxisset scripturam, vt eam ostenderet erroneam, Surd. d. *decis.* 267. num. 3.
- 16 Nec similiter quidquam operatur dicta cautela si compulsus non fuerit extensum iuxta stylum Curie de quo Vestr. in *praxi*, lib. 6. cap. 1. num. 6. Posth. de *manutent. obseruat.* 97. nu. 9. & ita firmavit Rota in alleg. Cimitatis Castellana bonorum, §. *istam quoque*, coram R.P.D. Calataii.
- 17 Sexto habet locum etiam si productio facta esset Parte absente, Bartol. l. certum, §. si quis absens, ff. de *confess.* & in l. 2. §. fin. in princ. ff. de *iur. iur.* Dec. d. c. cum venerabilis, num. 27. de *except.* Granut. d. *dicto theore.* 20. num. 12.
- 18 Septimo habet locum, etiam, quod productio facta esset à Procuratore, Verall. *decis.* 193. num. 3. par. 1. Rot. *decis.* 360. nu. 3. par. 5. recent. *decis.* 38. num. 1. par. 6. Dunozett. iun. *decis.* 974. num. 16. Rota verò coram Dunozett. sen. *decis.* 103. nu. 7. dixit in hoc casu requiri in Procuratore mandatum speciale, alias ex productione ab eodem facta non resultaret confessionem Principalis, ex *decis.* in rec. par. 2. *decis.* 285. sub num. 4. & idem tenuit coram Buratt. *decis.* 294. num. 13. *decis.* 593. sub num. 5. in fine, *vers.* & ad *produzionem*, par. 2. rec. Gregor. *decis.* 270. num. 8. Verum eadem Rota parum sibi constans contra postea firmavit, scilicet sufficere mandatum generale ad lites, ad hoc, vt Procurator possit in huiusmodi confessione præiudicare principali, vt coram eodem Dunozett. sen. *decis.* 171. num. 13. Buratt. *decis.* 551. num. 2. & 3. & ibi Adden. sub num. 11. Possent tamen prædictæ *decis.* quæ ita sunt inter se contrariæ, ad concordiam reduci distinguendo, quod vel Procurator verisimiliter iura producta ab alio, quam à Principali habere non potuit, & tunc confessio tacita, quæ ex tali productione oritur, præiudicat domino, in quibus terminis procedunt *decis.* tertio loco allegatæ, & expressè dicitur in *decis.* 611. coram Buratto, aut verò Procu-

rator verisimiliter iura producta aliunde habere potuit, & hoc casu procedant decisiones primo loco allegatæ, quæ distinctio benè colligitur, ex dicta decisione 285. par. 2. recent. sub num. 8. *vers.* accedit dum ibi consideratur, quod privilegium productum non fuit à principali de partibus transmissum, sed vti notorium per Procuratorem in Curia repertum, quam distinctionem firmarunt, Adden. ad Gregor. *decis.* 331. sub num. 20. & Adden. ad Buratt. *decis.* 294. sub num. 12. littera B.

- 19 In hac ergo confessione, quæ oritur, ex productione scripturæ, illicita est inconstantia nec illam Produccens reuocare potest, Felyn. in cap. *impnari*, col. 1. *vers.* 7. & ibi declarat de fide instrumenti. Crauett. de *antiquit. viso de verb. enunciat.* n. 56. Scacc. d. cap. 11. num. 132. in corpore, alios adducit Granut. d. *Theor.* 20. num. 15. Rot. *decis.* 231. num. 5. par. 12. recent.

- 20 Fallit in eo, qui producit instrumentum pacis, quia non censetur fateri delictum in eo contentum, latè Caball. *cas.* 74. apud quem etiam latè de materia.

Quod dictum procedit, etiam quod Produccens velleret docere de errore, quia non admittitur in hac tacita confessione inconstantia, & reuocatio sub prætextu erroris Specul. & ibi Io. Andr. in tit. de *instrument. edit.* §. *videndum*, *verb.* quid si aliquid, Innoc. & Butr. in cap. *cum olim de censib.* cum alijs per Vestr. in *praxi*, lib. 6. cap. 1. num. 5. Adden. ad d. *decis.* Gregor. 238. nu. 15. Granut. d. *theor.* 20. num. 15.

Contrarium tamen, quod admittitur inconstantia in hac confessione, & ea reuocari possit docto de errore, voluit Dec. in dicto cap. *Cum Venerabilis*, num. 104. de *except.* Crauett. loco citato num. 56. Gabriel. de reg. iur. *conclus.* 1. *ampliat.* 2. num. 18. Pætus in *prax.* Capitol. lib. 2. cap. 8. nu. 16. cum alijs per Scac. d. cap. 11. n. 432. vbi latè

- 22 Retenta hac opinione, quæ magis vera est, & practicanda, quam tenet Rota *decis.* 360. num. 5. par. 5. recent. quia veritas non debet gestorum errore vitari, l. *illicitas*, §. *veritas de offic. Præs.* Innocentius in dicto cap. *Venerabilis*, *vers.* item licet de, *except.* Baldus *conf.* 307. num. 1. lib. 5. & 23 semper debet prævalere opinioni, & errori, Scaccia d. cap. 11. num. 436.

- 24 Eam amplia, quando is, qui produxit instrumentum, velleret dare alium intellectum instrumento productum, Butr. in cap. fin. num. 13. de *confess.* Scacc. d. cap. 11. nu. 437. qui dicit hoc etiam procedere, siue consideremus ipsam tacitam confessionem separatam à probatione instrumenti, siue consideremus probationem instrumenti de per se, siue consideremus coniunctam, & tacitam confessionem, & probationem, vt ibi per eum.

- 25 Secundò amplia, vt nec possit produ-
cens declarare, sc animo non confitendi
produxisse, Specul. & Io. Andr. *de instrum.*
edit. §. videndum, vers. quid si aliquid, Felyn.
d. cap. Imputari, col. 2. vers. 7. Paris. conf. 125.
num. 21. lib. 1. cum aliis per Granut. dicto
theor. 20. num. 16.
- 26 Dic primò licitam esse inconstantiam,
si producens vellet docere de errore per
modum falsitatis probando, quod instru-
mentum est falsum, & ab eo ignoranter
productum, Bartol. *in l. post legatum num. 3.*
ff. quibus ut indign. Anton. de Butr. cap. fin.
num. 23. de confes. Abbas in dicto cap. Cum
venerabilis num. 32. de except. Et hoc casu
reuocaretur, & tolleretur confessio,
- 27 etiam si fuisset expressa, vt putà si produ-
cens instrumentum expressè falsus esset,
omnia in eo contenta esse vera, Abbas
d. cap. Cum venerabilis num. 23. & ibi Dec.
num. 102. Scacc. dicto cap. 11. num. 444.
& 445.
- 28 Si verò productum esset instrumentum
agnita falsitate, non posset esse inconstans,
sed teneretur illi stare producens ad sui
detrimentum, etiamsi à parte aduersaria
fuisset impugnatum, Felynus *d. cap. Cum*
venerabilis lim. 9. num. 27. Dec. conclus. 6.
num. 121. & 122. de except. Crautt. loco cit.
num. 52. Gabriel. de regn. iur. conclus. 1.
num. 19. Scaccia dicto cap. 11. num. 447.
Granut. loco cit. num. 19.
- 29 Aduerte tamen, quod ille, qui vellet do-
cere de errore tacite, seu expressè confes-
sionis, & nollit impugnare instrumentum,
non admitteretur, quia stante instru-
mento non potest constare de errore, Anton.
de Butrio *cap. fi. num. 23. de confes. Scacc.*
loco cit. num. 450.
- 30 Dic secundò licitam inconstantiam,
quando scriptura producta est à Procura-
tore, quia tunc reuocari potest confessio
etiam non docto de errore, Scacc. *dicto*
cap. 11. num. 451.
- 31 Tertiò, licita est inconstantia, si scriptu-
ra producta nulla esset ex defectu solem-
nitatis, quia tunc confessio ex ea resul-
tans, etiam non docto de errore reuocari
posset, Bartol. *d. l. post legatum num. 2. in fin.*
ff. de his, quibus, ut indignis, Scacc. loco citato
num. 452.
- 32 Quartò, licita esset inconstantia, si in-
strumentum esset ab aduersario impugna-
tum, tunc enim, quia tacita confessio,
quæ resultat ex productione, vulnerata
est ab impugnatione aduersarii, conse-
quenter non est necessarium, quod tol-
latur probatio erroris, Scacc. *loco citato*
num. 453. Granut. loco citato num. 23. sed
de his duabus limitationibus dictum est
supra.
- 33 Secundò quæro in hac materia produ-
ctionis instrumenti, an qui produxit
instrumentum in iudicio inconstans pos-
sit ipsam productionem reuocare?
- 34 Et dic, illicitam esse inconstantiam,
Specul. *de instrument. edit. §. videndum restat,*
col. 3. vers. quid si aliquid produxit, Guidop.
decif. 131. bellè Roman. conf. 433. num. 10.
Crautt. conf. 86. num. 6. & de antiq. temp.
par. 1. vers. queritur, num. 1. latè Boer.
decif. 252. num. 3. Couuar. reprobaro Azone
pract. questionum cap. 20. num. 7. ratio est,
quia cum instrumentum, siue scriptura
producta effecta sit communis, vtrique
litiganti, vt notatur in l. si veteres, C. de
fid. instrument. & in l. 1. §. edenda, ff. de eden.
- 35 non poterit, qui produxit, inconstans esse,
& pœnitere in præiudicium aduersarii,
Guidopap. *decif. 243. Rupell. lib. 1. forens.*
institut. cap. 46. Bichius decif. 432. num. 9.
- 36 Et quamuis possit inconstans dicere se
nolle vti instrumento producto, & vitilitari
propriæ renunciare, non tamen eius pœ-
nitentia debet præiudicare aduersario,
qui potest illo vti, & petere sibi exem-
plum eius exhiberi Couuaruias, & alij
loc. cit.
- 38 Imò nec personam Notarii, qui con-
fecit instrumentum ab eo productum,
inconstans reprobare potest, ità quod alia
instrumenta contra ipsum producta res-
pectu personæ ipsius Notarii reprobare
non poterit, Baldus *l. si quis testibus, C. de*
testibus, Iason l. 1. §. editionem col. penult.
vers. 3. declaratur, ff. eden. cum aliis per
Boer. dicta decif. 252. num. 4. Paris. conf. 125.
num. 20. vol. 1. & conf. 79. num. 3. volum. 3.
Cephal. conf. 236. num. 1. vol. 2. Mascard.
de probat. conclus. 915. num. 3. Granut. loco
citato num. 20.
- 39 Quæ conclusio etiam procedit non
solum in productione reali, sed etiam in
verbali ad tradit. per Crauetam *loco cit.*
num. 5.
- 40 Contrarium, quod in productione ver-
bali licita sit inconstantia, voluit Baldus
conf. 110. lib. 1. circa finem, non enim di-
citur instrumentum productum, quod
verbaliter tantum producit, Crauetta
loco citato num. 4. Imò nec tenetur verbaliter
producens edere realiter instrumentum,
nisi essemus in scripturis communibus,
vel in libris alicuius administrationis, vt
ex Crauetta, & Borgnin. voluit Costa *re*
integra, distict. 71. num. 2. Non est rece-
- 42 dendum ab hac opinione, quæ deseruit
pro priori limitatione, quia verbalis pro-
ductio non nocet, Costa *loco citato num. 2.*
Gregor. XV. *decif. 432. num. 6.*
- 43 Secundò, limita, & dic licitam esse
inconstantiam, quando erroneè produ-
ctum esset instrumentum, & probatus es-
set error, Crautt. *loco cit. num. 1.*
- 44 Tertiò, limita, quando instrumentum
esset à parte impugnatum, quia tunc lici-

- ta esset inconstantia, & productionis reuocatio, Innocent. in *cap. mulieri, de iureiur.* & ibi Felyn. cum alijs per Boer. d. dec. 252. num. 4. sequitur Mascard. *dicta conclus.* 915. num. 4.
45. Quartò limita, si adhuc esset res integra, quia tunc daretur inconstantia in instrumento productò, Romanus d. *conf.* 433. *argumento, l. si aduersarijs, quam dicit Boer. singularem, C. de fid. instrument. dicta decif.* 252. num. 4. *vers.* 2. limita, lafon l. 1. §. editiones, num. 20. ff. de eden. Addent. ad dictum *conf.* Roman. 433. littera I, Costa d. *distinct.* 71. num. 8. Mascard. d. *concl.* 915. num. 5. Granut. loco citato num. 5. *vers.* sed
- 46 re existente integra, tunc autem esset res integra, si pars citata non esset ad dicendum contra, tunc enim per citationem illa iura
- 47 effecta essent communia, Put. *decif.* 262. lib. 2. in *correctis*, Carthar. *decif.* Iannen. *execut. decif.* 106. num. 15.
- 48 Tertiò quæro, an producens instrumentum possit inconstans illud impugnare? Et dic illicitam esse inconstantiam, Bartol. in l. post legatum num. 4. ff. quibus, ut indignis, Bald. l. 2. ad finem, C. fideicommissi. libert. & in l. cum precum, C. de l. liber. caus. & in l. ult. C. eden. & in l. alia, C. ijs, quibus, ut indignis, Glof. ordin. in *cap. Prasertim, de testibus, lafon in l. 1. §. editiones, ff. eden. nu.* 14. Ofaschus *decif.* 39. num. 26. & *decif.* 71. numer. 61. Becc. *conf.* 3. numer. 39. lib. 1. Rota *decif.* 157. num. 4. par. 3. *decif.* 24. num. 38. par. 10. & *decif.* 151. num. 12. par. 11. recent.
- 49 Quemadmodum dicimus de producen- te testem, qui demum non potest perso- nam illius impugnare, etiam quod produ- catur in illa causa ab alia persona, Glof. l. si quis test. C. de testibus, lafon post Specul. d. l. 1. §. 1. num. 15.
- 50 Et de approbante aliquem in vno offi- cio, quod non possit inconstans demum, illum reprobare in officio consimili, Inno- centius in *dicto cap. Cum venerabilis, de except. cap. Accepimus, & ibi not. de etat. & qualis.* & post Anton. de Butr. idem lafon loco cit. num. 16.
- 51 Ità etiam è contrario si quis impugna- uit instrumenta producta, non potest pos- tea inconstans illis se iuuare, *cap. Ex eo, de reg. iur. in 6. cap. Cum olim, vbi Abbas 6. not. de censib. Honded. d. conf.* 78. num. 98. lib. 2. Surd. *conf.* 136. num. 29. & 30. Rota *decif.* 623. par. 4. tom. 3. recent. num. 7.
- 52 Eò magis si impugnatio traxit secum executionem, quia tunc amplius impug- nari non potest, Bart. l. Pomponius nu. 11. de neg. gest. facit Text. in l. bonorum, ff. rem ratam habere. Soccin. *conf.* 16. num. 15. vol. 4. Surdus *conf.* 139. num. 37. *vers.* dicit item Bartolus, Rota *dicta decif.* 623. num. 8. vbi quod postquam pars iura, & instrumenta producta impugnauit, non potest vti illis iuribus, sed eger noua iurium produ- ctione.
- 53 Quod non procedit, si lis erat super illa impugnatione, tunc enim potest impu- gnans iuuari actu impugnato propter du- bium litis euentum, Felyn. in *cap. Capitu- lum num. 9. limit. 1. de rescript. Ruin. conf.* 21. num. 6. lib. 1. & *conf.* 135. num. 6. lib. 4. Caualer. *decif.* 237. num. 2.
- 54 Sed hoc dictum non placet Gabriellio *dicta conclus.* 1. de reg. iur. num. 42. & 43. semper enim dicit sibi duram visam fuisse hanc opinionem destruendam ipsius regu- lare, & contrariam tenet Butr. in *cap. Cum olim col. 8. de censib. Bellamer. decif.* 554. per eam rationem, quia contraria allegans non est audiendus, finita autem lite, & si impugnans super impugnatione obtrinit,
- 55 non potest amplius inconstans in ea se fundare, ex regul. Text. in l. Papiinianus, §. si ex causa, ff. de inofficis. testam. & notant ibi Doctores, & in *cap. Capitulum, de rescript. Gabriel. de regul. iur. d. conclus.* 1. num. 44. Seraphin. *decif.* 260. num. 5. & *decif.* 964. num. 6. relati à *decif.* 223. num. 19. par. 7. in recent.
- 56 Secundò non procedit in instrumento falso scienter à parte productò, licet enim pars illud impugnet de falso, & probet falsitatem, adhuc potest adherere tacite confessioni aduersarij resultanti ex illius productione, Felyn. in *dicto cap. Cum vene- rabilis, limit.* 3. num. 27. Dec. *conclus.* 6. num. 121. & 122. de except. cum alijs adductis à Scaccia *dicto cap.* 11. num. 447. & num. 476.
- 57 An autem producens falsam scripturam possit pœnitentia ductus ea non vti, & à productione desistere? dicemus in ea quæstione, quando inconstantia, & pœni- tentia in delictis suffragetur; tu vide inter- rim latè adducta à Scaccia *dicto cap.* 11. num. 511. Farinacc. *quæst.* 159. d. num. 25.
- 58 Tertiò, non habet locum, quando actus impugnatus non habet connexita- tem cum actu productò, quia tunc potest impugnans vti actu illo productò, Decius l. cum proponas la *seconda, C. de passis, Butr. d. cap. Cum olim, num. 4. de censib. Gabriel. d. conclus.* 1. qui alios num. 35. Scaccia *dicto cap.* 11. num. 476.
- 59 Quartò, non habet locum, quando est impugnatio qualitas facti, quia nihilomi- nus potest se fundare super facto, Decius *conf.* 317. Gabriel. *dicta conclus.* num. 36. Scacc. d. *cap.* 11. num. 477.
- 60 Quintò, non habet locum, quando ignoranter impugnasset, quia tunc potest inconstans in actu se impugnato se fundare, Butr. in *dicto cap. Cum olim, nu.* 8. de censibus, Scaccia d. *cap.* 11. num. 478.
- 61 Sextò, non habet locum, si impugnans

actum ab impugnatione inconstans desistat, Innocentius in *disto cap. Cum olim*, de censibus col. 1. in fin. vers. si autem ante sententiam, & ibi Butr. col. 8. ubi quod desistentia debet fieri ante conclusum in causa, Bellamer. *decis. 537. in fin. Rota in antiq. decis. 507.*, cum alijs per Gabriel. *dist. conclus. 1. num. 50. & 51.*

Sed quod satis fit, quod inconstans desistat ante sententiam, Surd. *disto conf. 136. num. 1. Barbosa axiom. 31. num. 1.*

- 63 Septimò, non habet locum, si impugnans in impugnatione succubisset, Innocentius *d. cap. Cum olim*, & ibi Butrius, qui ampliat, siue in eadem instantia, siue in alia inter easdem personas quis velit in dicta impugnatione se fundare, cuius contrarium tenet Gratianus *discept. 287. num. 20.* cum alijs per Gabriel. *d. concl. 1. num. 52.* qui de mente Angeli in *l. qui Roma*, S. Scia, ff. verb. oblig. declarat procedere, quando impugnans agit de damno evitando, secus de lucro captando; & *num. 54.* declarat procedere in contractibus, secus verò in ultimis voluntatibus,

ubi quis dixerit falsum, vel inofficiosum testamentum, quia licet succubuerit, non potest amplius in eo se fundare, secus verò, si dixerit tantummodo nullum, quia si succubuit, potest in eo se fundare iuxta Textum in *l. post legatum*, ff. quibus, ut indignis.

- 64 Octauò, non habet locum, quando illud, quod facit pro impugnante, est conexum cum eo, quod facit pro producente; Nam si instrumentum, quod ego impugnaui, contineat, quod debeam centum Titio sub conditione, impugnatione mea non facit, quin teneat Titio purè, Innocentius, Abb. Butr. & alij allegati à Gabriel. *d. conclus. 1. num. 60.*

- 65 Nonò, non habet locum, quando quis non impugnat instrumentum, sed solemnitates instrumenti, nam potest se fundare in eo instrumento, Innocentius, & Butr. à Gabriel. *d. conclus. 1. num. 62. & 63.*

- 66 Decimò, non habet locum, quando impugnatione non est à parte acceptata, Ruin. *conf. 21. vol. 1. & conf. 135. vol. 4. Gabriel. num. 65.*

Q V Æ S T I O XXVII.

ARGVMENTVM.

An detur inconstantia in confessione emissa in precibus, itaut porrigens eam reuocare possit

S Y M M A R I V M.

- 1 Preces porrigens censetur fateri omnia in illis contenta.
- 2 Confessio emissa in precibus plenè probat contra porrigentem.
- 3 Quid de confessione emissa in commissione.
- 4 Intrusum in precibus, seu commissione assensens aduersarium suum, sibi præiudicat circa possessionem.
- 5 Intrusum assensens aduersarium suum habet presumptionem iuris contra se.
- 6 Possessio qualibet præsumitur iusta.
- 7 Confessio emissa in precibus an probet contra porrigentem, quando rescriptum est nullum, vel subreptitium.
- 8 Confessio emissa in precibus probat contra porrigentem, quamuis contra preces, & rescriptum sit lata sententia.
- 9 Quid quoad enunciata, & narrata.
- 10 Quid si porrigens narraret verba partis contrarie.
- 11 Vel ubi non constet, quod preces ab eo, vel eius nomine sint porrectæ.
- 12 Confessio emissa in commissione non præiudicat impetranti, nisi commissio sit in actis præsentata.
- 13 Confessio emissa in precibus præiudicat confidenti, quando potest argui, quod preces eius nomine porrectæ fuerint, quamuis ipse non porrexerit.
- 14 Preces porrectæ præsumuntur à parte interveniente impensa, vel eorum usu.
- 15 Confessio emissa in precibus per partem impugnata non præiudicat porrigenti.
- 16 Delictum an fateatur supplicans Principi pro venia.
- 17 Excommunicatum an se fateatur, qui petit absolutionem.
- 18 Preces porrigens confessionem in illis emissam non potest inconstans reuocare.
- 19 Quid in eius hæredibus.
- 20 Vel ubi rescriptum esset nullum, vel subreptitium.
- 21 Confessio emissa in precibus reuocari non potest, neque per minorem in beneficialibus.
- 22 Quid si rescriptum esset productum in parte, & partibus.
- 23 Protestatio in parte, & partibus, apposta in productione iurium nil releuat, quando iura sunt confessæ cum producente.
- 24 Verba narrativa in precibus apposta possunt reuocari.
- 25 Quid si sunt ad illum actum necessaria.

Confessio

- 26 Confessio emissa in precibus, & à parte non acceptata potest renocari.
 27 Quid si sit acceptata,
 28 Confessio per errorem in precibus emissa potest renocari.
 29 Error confessionis in precibus missa probari debet apertissime, & per testes omni exceptione maiores.

- I **F**ATENTVR omnes absque controverfia, quod porrigens preces, confitetur omnia in eis contenta, l. cum precum, C. liber. caus. Imol. in cap. Si cautio num. 17. de fid. instrum. Soccin. in cap. fin. num. 65. de libell. oblat. Mascard. de probat. conclus. mibi 363. num. 21. Et contra ipsum confitentem plenè probare dicit Dec. conf. 534. num. 2. Gratian. discept. 502. n. 5. & 7. Rota decif. 802. num. 1. par. 1. & decif. 266. num. 4. par. 2. dinerf. Greg. XV. decif. 200. num. 2. vbi de confessione facta in commissione, quod idem repetit in decif. 554. num. 9. Rota in plurib. decif. relatis à Posthio de manut. observat. 10. num. 4. & in calcè operis per eum registratis.
 4 In tantum quod si porrigens preces, vel obtinens commissionem à Principe, narraret, Adversarium intrusum in possessione, rejiciunt illa qualitas intrusionis, & sibi præiudicat respectu possessionis, cum habeat præsumptionem iuris contra se, cum qualibet possessio iusta præsumatur.
 6 Giouagn. conf. 8. num. 145. lib. 1. Rota in plurib. decif. relatis à Posthio dista observat. 10. num. 20. & 21. quas satis hic indicasse bene Adden. ad dist. decif. 200. Gregorij XV. num. 5.
 7 Secundò procedit, etiamquod rescriptum sit reprobatum, & subreptitium, Capic. decif. 71. Casfan. conf. 47. num. 3. Gabr. de confess. conclus. 4. num. 2. & 3. Mascard. de probat. conclus. mibi 363. num. 2. Olasc. decif. 138. num. 1. Grat. discept. 586. num. 41. & 857. num. 1. Quamvis in rescripto subreptitio contrarium sentiant Aretin. & Franc. ab eodem Gabr. allegat.
 8 Tertiò procedit, etiamquod contra preces, & rescriptum esset lata sententia, 10. Andr. in cap. cum in possit. de iureiur. in 6. Capic. d. decif. 71. Mascard. loc. cit. nu. 3.
 9 Quartò procedit, etiamquod verba essent enunciatiua, vel narratiua, Soccin. conf. 41. col. penult. vol. 1. Capic. d. decif. 71. Gabr. d. conclus. 4. num. 5. Mascard. d. conclus. 368. num. 3. Ratio est, quia cum in simplici libello verba instrumenti sint necessaria, dicuntur dispositiua, Dec. l. 2. C. instit. & substit. Menoch. de arbitr. cas. 176. num. 34.
 10 Si tamen porrigens preces narraret in eis verba Partis contrariæ non videretur illa fateri, Alex. conf. 49. nu. 10. vel. 7. Dec. in cap. iuravit in princip. de probat. Purpur. De Inconstantia in Iudicijs.

- l. edita num. 58. C. eden. Mascard. d. conclus. num. 18. Gabr. d. conclus. 4. num. 27.
 11 Nec si ab eo, vel eius nomine non sint scriptæ, & porrectæ, Mascard. loc. cit. n. 21. Rota decif. 55. num. 3. post 1. vol. conf. Farin. & decif. 89. num. 4. post 2. vol. eiusdem Farin.
 12 vbi loquitur de confessione facta in commissione, quæ nec etiam nocet, si in actis non sit præsentata, vt per Rot. d. decif. 89. num. 4. Posth. d. observ. 19. num. 47. qui loquitur de precibus.
 13 Aduerte tamen, quod non requiritur, quod preces porrectæ Principi sint subscriptæ à Parte ad hunc effectum, sed sufficit, quod ex illis possit argui nomine ipsius esse porrectas, Rota decif. 277. num. 4. post d. vol. conf. Farinac. quemadmodum.
 14 etiam præsumuntur à parte porrectæ, si interuenerit impensa, vel si illis usus sit, Rota dista decif. 55. num. 3. post 1. vol. conf. Farinac.
 15 Nec confessio facta in precibus nocet, quando est impugnata à Parte, vel in illis contenta sint negata, Gabr. d. conclus. 4. n. 28. & 29. Mascard. d. conclus. 368. num. 19. Rota decif. 108. num. 10. par. 5. recent.
 16 An autem supplicans Principi, & petens veniam de delicto censatur etiam delictum. Vide omnino tradita à Farin. de inquisit. quest. 5. num. 25. & conf. 127. n. 8. vol. 2. & conf. 121. num. 5. eodem vol. Quem.
 17 admodum, an petens absolutionem ab excommunicatione censatur se faceri excommunicatum? vide citatos ab eodem Farin. d. q. 5. num. 26.
 18 Dic ergo in confessione facta in precibus, illicitam esse inconstantiam, cum illa sit omnino irreuocabilis, cap. cum in position. de iur. iur. lib. 6. Capuaq. dec. 208. par. 2. num. 3. Bart. in l. Centum, §. si qui assenti, ff. de confess. Abb. in cap. ex parte n. 15. & ibi Butt. num. 12. de confess. Bald. in l. si magnam num. 4. C. de his, qui accus. non poss. Rota decif. 57. num. 44. par. 7. rec. & dec. 94. num. 25. eadem par.
 19 Amplia, vt nec possit renocari ab hærede, Crauet. conf. 29. num. 1. Rolan. conf. 82. num. 40. lib. 2. Ruin. conf. 50. num. 13. lib. 1. Gratian. discept. 586. num. 42.
 20 Amplia secundò, etiamquod rescriptum esset subreptitium, & nullum, per ea, quæ dicta sunt à Gratiano discept. 734. num. 45. & 857. num. 1.
 21 Amplia tertio, etiam quod esset facta per minorem in beneficialibus, Gratian. d. discept. 789. num. 4.
 22 Amplia quartò, etiamquod rescriptum esset productum in parte, & partibus, Olasc. decif. 38. num. 26. Gratian. d. discept. 734. num. 45. & discept. 654. num. 13. vbi quod
 23 talis protestatio non releuat, maxime si iura, quæ producentur sunt confusa cum producente, Felyn. cap. 1. num. 9. de probat.

Gratian. d. discept. 654. num. 14.

- 24 Dic tamen primò, licitam esse inconstantiam circa verba narratiua ipsarum, precum quia illa possunt reuocari, Bart. in l. qui familie, ff. fam. heretic. & in l. prædia, C. de præd. min. Alex. l. edit. C. eden. Socc. in cap. fin. col. 14. 6. effectu de libelli oblat. cum alijs per Gabr. d. conclus. 4. num. 15. Mascard. d. conclus. 368. num. 10. Quod tamen dictum limita non habere locum,
- 25 quando verba enunciativa essent necessaria in actu, de quo agitur Dec. l. 2. num. 8. C. de instit. & substit. Gabr. d. conclus. 4. numero 16. Mascard. d. conclus. 368. num. 20. vers. declara.
- 26 Secundo dic licitam esse inconstantiam si confessio facta in precibus non sit à parte acceptata, quia tunc potest reuocari, las. conf. 21. vol. 3. Purpur. d. l. edita num. 58. C. eden. Parif. conf. 115. numero 31. vol. 1 cum alijs per Gabriellem d. concl. 4.

num. 13. Mascard. d. conclus. 368. num. 12.

- 27 Si autem acceptata sit, non datur amplius inconstantia, nec reuocatio propter ius quæsitum parri, las. d. conf. 21. num. 2. vol. 3. Alex. conf. 92. num. 6. lib. 5. Gratian. discept. 739. num. 2.
- 28 Dic tertio, licitam esse inconstantiam, si erronea sit confessio, l. cum falsa, C. de iur. & fact. ignor. l. non facietur, ff. de confess. Ancharan. conf. 291. num. 3. Mantie. decis. 191. num. 3. Gregor. XV. decis. 125. nu. 10. & decis. 522. num. 14. relata per Rotam decis. 159. num. 19. par. 5. rec. Menoch. dicto casu 176. num. 34. vers. respondeo itaque.
- 29 Aduertendum tamen, quod error debet probari per probationes aptissimas, & claras, & per testes omni exceptione maiores, Decius conf. 105. num. 4. Crauet. conf. 75. num. 34. & 56. num. 3. cum alijs per Gratian. dicta discept. 739. num. 5. 6. & 7.

Q V Æ S T I O XXVIII.

A R G V M E N T V M.

Vtrum confessio facta in libello possit à confitente reuocari.

S Y M M A R I V M.

- 1 Libellum offerens videtur fateri omnia in illo contenta.
- 2 Non solum in dispositiuis, sed etiam in narratiuis, & enunciatuiis.
- 3 Confessio emissa in libello etiam absente parte probat contra confitentem.
- 4 Confessio emissa in libello probat contra confitentem, quoad enunciata, & narrata, post litem contestatam, non autem ante illius contestationem.
- 5 Quid si libellans fateretur verba partis aduersæ.
- 6 Quid si libellus non sit scriptus manu producentis.
- 7 Vel quando fuit productus cum protestatione quod producit vellet eo innari in parte, & partibus.
- 8 Confessio emissa in libello est irrevocabilis.
- 9 Quid quoad enunciata, seu narrata, & num. seq.
- 11 Confessio erronea in libello emissa reuocari potest quoad dispositiua, tam quoad dispositiua, quam quoad narratiua, & enunciativa.
- 12 Confessio emissa in libello, & à parte non acceptata potest reuocari.
- 13 Quid ubi tractatur de damno vitando.
- 14 Vel quando libellus fuit productus cum protestatione de vitando illa in parte, & partibus.

- 1 **P**RÆMITTENDVM, quod qui offert libellum, videtur fateri in libello contenta, l. cum precum, C. liberali causa, Soccin. in cap. significantibus, num. 120. vers. 2. quia agens, de libelli oblat. Bart. in l. centum, §. si quis absente, ff. de confess. Io. de Imola in cap. Si cautio, de fid. instrument. cum alijs per eundem Soccinum in cap. Dilecti filij, num. 63. de for. compet. Dec. in cap. Cum venerabilis, num. 91. de except. Roman. conf. 23. num. 1. Alex. conf. 78. num. 1. vol. 7. Soccin. conf. 244. num. 11. vol. 2. Parisius conf. 115. vol. 1. & conf. 24. vol. 3. num. 10. Crauetta conf. 201. num. 5. Alciatus Paradox. lib. 5. cap. 5. Ofaschus decis. 138. num. 3. & 13. Rota decis. 1160. num. 8. lib. 3. par. 3. divers. Borell. in Summ. decis. tit. 49. nu. 164. Rota decis. 72. num. 1. par. 10. recent.
- 2 Quæ conclusio habet locum non solum in dispositiuis, sed etiam in narratiuis, & enunciatuiis, bonus Textus in l. qui familia, & ibi Bart. ff. fam. heretic. Marian. Soccin. in dicto cap. Dilecti filij, num. 63. de libelli oblat. Gabriell. de confess. d. conclus. 4. nu. 7.
- 3 ubi dicit, quod hæc confessio nocet, quamuis facta sit absente parte, Mascardus dicta conclus. 368. num. 4.
- 4 Dummodo tamen lis sit contestata, nam ante litem contestatam non videtur quis in libello fateri verba enunciativa, & narratiua, lason in §. si minus Instit. de

action. Soccinus conf. 244. num. 11. vers. præcrea, vol. 2. & prius conf. 41. num. 17. vol. 1. cum alijs per Gabriel. d. conclus. 4. num. 9. Mascard. dicta conclus. 368. num. 4. vers. intellige.

5 Et libellans non narraret verba partis aduersæ, quia illa non videtur fieri, Alex. conf. 49. col. 3. volum. 7. Dec. in cap. Iuravit, in principio, de probation. cum alijs per Gabriel. d. conclus. 4. num. 27. Mascard. d. conclus. 368. num. 18.

6 Secundò, habet locum etiam quod libellus non esset scriptus manu producentis, vt contra Bartolum in l. cum prechum, tenet Imola in cap. Si cautio, de fid. instrum. Bellencin. in repet. d. cap. num. 59. Marian. Soccin. d. cap. Dilecti filij nu. 63. vers. tertio verò casu, verb. aduerte tamen, Gabriel. dicta conclus. 4. num. 30. Mascard. d. concl. 368. num. 20. vers. contrarium.

7 At non procederet regula, si producens libellum produceret cum protestatione solita, quod volebat iuvari in parte, & partibus, Iason in §. item si postulante nu. 21. de action. Alberic. in l. 1. §. editiones, nu. 13. ff. de eden. Felynus in cap. Imputari, de fid. instrum. & in cap. Venerabilis, num. 23. de de except. Soccin. conf. 36. col. fin. volum. 4. Gabriel. d. conclus. 4. num. 31. Mascardus d. conclus. 368. num. 22.

8 Hæc sic firmatis dicit, confessionem in libello factam esse irrenocabilem, & propterea non dari hoc casu inconstantiam, Alex. in l. edit. num. 2. C. eden. & ibi Bartholomæus Soccinus num. 6. Iason num. 6. Alciat num. 53. Purpurat. num. 50. cum alijs relatis à Gilkenio in dicta l. edita, nu. 24. vers. dicta declaratio est.

9 Quod tamen intellige, quando confessio consistit in verbis dispositiuis, secus in verbis enunciatiuis, vel narratiuis, tunc enim licita erit reuocatio, & inconstantia ante litem contestatam, Alex. d. l. edita,

num. 4. Purpurat. num. 58. Iason num. 7. Gilkenius alijs relatis num. 25. Gabriel. dicta conclus. 4. num. 7. 8. & 9. Mascardus de probat. d. conclus. 368. num. 10.

Quamuis Menochius de arbitrarijs, dicto casu 176. num. 34. dicat confessionem factam in narratiua libelli absolute reuocari non posse, nisi æquum videatur Iudici, hoc est cum subest error, vel aliqua alia iusta causa, si verò verba narratiua, vel enunciatiua essent necessaria in actu, de quo agitur, non daretur reuocatio confessionis etiam ante litem contestatam, Decius l. 2. num. 8. C. institut. & substituit. Gabriel. d. conclus. 4. num. 16. Mascardus d. conclus. 368. num. 10. vers. declarata.

11 Secundò, non procedit regula, quando illa confessio, siue in narratiuis, siue in dispositiuis erronea appareret, quia, quodcumque reuocari potest, Alexand. dicta l. edita, num. 2. Purpuratus num. 58. Gilkenius num. 26. Menochius d. cas. 176. num. 34. Gabriel. dicta conclus. 4. num. 12. Mascardus d. conclus. 368. num. 7.

12 Tertiò, non procedit conclusio, quando confessio non fuisset à parte acceptata, Iason conf. 241. num. 13. vol. 3. Purpuratus dicta l. edita, num. 58. C. eden. Mascardus dicta conclus. 368. num. 12. Gabriel. dicta conclus. 4. num. 18.

13 Quarto, non procedit, quando tractatur de damno vitando, nam tunc confessio in libello facta potest reuocari, Iason dicto conf. 241. num. 2. volum. 3. Gabriel. dicta conclus. 4. num. 19. Mascardus dicta conclus. 368. num. 13.

Quintò, non procedit, quando productioni libelli addita esset protestatio, quod de eo volebat iuvari in parte, & partibus, Iason in §. item si postulante num. 21. institut. de action. cum alijs per Gabriel. d. conclus. 4. numer. 31. Mascardus dicta conclus. 368. num. 22.

Q V Æ S T I O XXIX.

A R G V M E N T V M.

An respondens interrogationibus possit esse inconstans, & responsum reuocare.

S V M M A R I V M.

- 1 Interrogans non fatetur, qua interrogando proponit.
- 2 Quid si interrogatio fiat affirmatiue, itant continet in se aliquam assertionem.
- 3 Interrogatus respondens non potest confessionem suam reuocare.
- 4 Interrogatus per responsum obligatur parti De Inconstantia in Iudicijs.

quasi contractu.

- 5 Maxime si fuit sibi datus terminus ad deliberandum.
- 6 Quid si respondens non sit Principalis, sed Procurator, Tutor, vel Curator, &c.
- 7 Interrogatus eo minus potest reuocare confessionem emissam in responsione, quando fuit datus, & lapsus terminus ad reuocandam responsum.

S ii

- 8 Quid si responsio fuerit geminata, & ex intervallo.
 9 Sit iurata.
 10 Post conclusum in causa.
 11 Si præcesserit instrumentum.
 12 Vel præceptum de soluendo.
 13 Si responsio fuerit à parte acceptata.
 14 Interrogatus incontinenti potest suam confessionem renocare.

- 1 **L**OQVOR de respondente, cum certum sit, interrogantem non fateri ea, quæ interroganda proponit, Bartol. l. 1. num. 6. ff. de interrogat. act. l. 2. §. quod observari, num. 19. C. de iureiurand. propter calumn. Rota decis. 3. alias 31. nu. 1. de sequstr. poss. fr. in nouis, cum alijs per Scacciam de Indic. lib. 2. cap. 7. num. 466. Franc. decis. 220. num. 9. par. 1.
 2 Nisi interrogatio fiat affirmatiuè, itaut contineat in se aliquam assertionem, Scacc. loco citato num. 468. Michalorus de possit. cap. 3. num. 19.
 3 Dic in hac confessione, illicitam esse inconstantiam, neque posse sic respondentem suam confessionem renocare, l. de state, §. qui interrogatus, ff. de interrog. act. Cauagnol. de decret. Montisferrati, §. 3. rubr. de possit. num. 3. Oliban. de affectionibus, par. 2. lib. 1. cap. 44. num. 20. Ratio est, quia, vt inquit Vlpianus in d. §. qui interrogatus, ille, qui respondit, quasi ex contractu obligatur ei, qui interrogat, Cauag. loco cit. num. 55. Oliban. loco cit. Michalor. de possit. d. cap. 3. num. 38.
 5 Quod multò magis procedit, si respondenti fuerit datus terminus ad deliberandum, Prax. Papien. in form. libell. interrogat. verb. compellatis, num. 12. Bertrandus conf. 346. num. 10. & conf. 391. in principio, & in l. si verò, §. de vsu, ff. solut. matrim. num. 53. Alnarott. si de feud. succ. controuers. cap. Vassallus, num. 11. Gabriel. de confes. conclus. 6. num. 5. Cumia in Ritu

- Sicilia, cap. 37. 100. & 101. Carpan. ad Stat. Mediolan. cap. 73. lib. 1. num. 25.
 6 Nisi respondens sit Procurator, Tutor, Curator, vel similis persona, quæ non sit Principalis, Papien. loco citato, Carpanus loco citato num. 26.
 7 Secundò, multò magis cessat inconstantia, si datus sit terminus respondenti ad reuocandum, & lapsus fuerit, Cum. loco citato num. 101. Carpan. loco citato num. 28.
 8 Tertiò, tantò magis cessat inconstantia, si responsio fuerit geminata, & ex intervallo, Roman. conf. 36. num. 10. Cumia loco citato num. 102. & 103. Carpan. loco citato num. 28.
 9 Quartò, multò magis cessare debet inconstantia, si responsio sit iurata, Cumia loco citato num. 104. Carpanus loco citato num. 29.
 10 Quintò, multò magis cessat inconstantia post conclusum in causa, Cumia loco cit. num. 105. Carpan. loco cit. num. 32.
 11 Sextò, cessabit multò magis inconstantia, si præcesserit instrumentum, Cumia loco citato num. 106. Carpanus loco citato num. 33.
 12 Septimò, cessabit tantò magis inconstantia, si præcesserit præceptum de soluendo, Cotta in memor. in verb. Confessio potest, vers. 2. prædicta, Carpanus loco cit. num. 34.
 13 Octauò, tantò magis cessabit inconstantia, si confessio fuerit à parte acceptata, Cotta loco citato, Cumia loco citato num. 108. Gabriel. d. conclus. 6. num. 12. de confes. Carpan. loco cit. num. 35.
 14 Dic tamen licitam esse inconstantiam, si respondens incontinenti suam confessionem renocaret, Glos. in cap. vltim. in verb. iusta, de iureiurand. in 6. Bald. in repetit. Paduan. cum alijs, &c. & in hac confessione remitto te ad ea, quæ dicta sunt circa inconstantiam in responsione ad positiones.

Q V Æ S T I O XXX.

ARGVMENTVM.

Vtrum confessio facta in iudicio criminali reuocari possit. Et quid de confessione emissa in tortura.

S V M M A R I V M.

- 1 Confessio emissa in iudicio criminali, an, & quando reuocari possit remissuè.
 2 Regulariter est irrevocabilis.
 3 Confessio in criminalibus habetur pro iudicatis.
 4 Confessio erronea in criminalibus potest reuo-

cari docto de errore.

- 5 Reus in criminalibus potest renocare suam confessionem incontinenti, & quando dicatur illam incontinenti renocare.
 6 Quid si confessio sit iurata.
 7 Confessio in iudicio criminali ferè semper solet esse iurata.
 8 Reus an, & quando possit renocare confessionem

- iurata in criminalibus.*
- 9 Reus in criminalibus an possit reuocare confessionem à parte acceptatam.
 - 10 Quid de confessione deliberata, repetita, geminata, & ratificata docto de errore.
 - 11 Reus in criminalibus potest reuocare confessionem etiam in termino defensionis.
 - 12 Non solum post conclusum in causa, & ante sententiam.
 - 13 Sed etiam post sententiam, quando confessio est erronea.
 - 14 Etiam in causa appellationis.
 - 15 An post factam executionem.
 - 16 Quid si alijs indicijs gravata sit.
 - 17 Quid de confessione emissa in tortura an, & quando possit reuocari.
 - 18 Confessio emissa in tormentis non afficit nisi reus constans illam ratificet extra tormenta.
 - 19 Reus confessus in tormentis nolens inconstans ratificare, an, & quando possit ad id cogi per repetitionem tormentorum.
 - 20 Excusatio rei, quod dolore tormentorum confessus fuerit inanis reputatur, quando tormenta præcedentibus legitimis indicijs fuerunt illata.
 - 21 Reo confessio tormentis, & nolenti ratificare, allegando eius confessionem esse erroneam, & volenti probare errorem, an sit assignandus terminus, vel potius repetenda tormenta.
 - 22 Erroris causa pro reo in tormentis confessio nolente ratificare iusta est, quatenus Iudex ei dixerit, quod confiteatur, quia liberabitur.
 - 23 Repetitio tormentorum non datur contra reum nolentem ratificare, quando iterum sponte confiteatur, & de ratione.
 - 24 Repetitio tormentorum contra reum in tormentis semper confidentem, & extra illam ratificare, recusanti an, & quando possit per tres vices, vel etiam ultra irrogari.
 - 25 Cautela pro reo torquendo ad auitandum supplicium delicti.
 - 26 Reus indicijs gravatus per tres vices in tortura confusus, ratificare semper recusans, evitabit quidem penam ordinariam, non autem extraordinariam.
 - 27 Reus confessus principale delictum, quatenus, vel pro ulteriori veritate, vel super complicibus torqueatur, an, & quando reuocare possit confessionem iam emissam.
 - 28 Pater, & alij consanguinei possunt in criminalibus reuocare confessionem Rei etiam iniuri.
 - 29 Confessio sub spe gratia per reum in criminalibus emissa, & ratificata, an possit reuocari.
 - 30 Error iuris quando suffragetur reo ad reuocandam propriam confessionem in criminalibus.
 - 31 Erroris, vel lationis probatio an, & quando requiratur ex parte minoris petentis restitutionem in integrum adversus confessionem in criminalibus emissam.
 - 32 Quid si minoris confessio sit iurata, & ratificata.
 - 33 Minor in criminalibus negans, potest inconstans mediante in integrum restitutione negationem reuocare.
 - 34 Minor in atrocioribus, vel atrocissimis an, & quando inuenitur beneficio restitutionis in integrum, & num. 36.
 - 35 Inter delicta atrocia, & atrocissima, an detur distinctio.
 - 37 Restitutio non conceditur minori, qui semel restitutus iterum incidat in delictum.
 - 38 Hæresis in causa permittitur confessionis reuocatio.
 - 39 Quid si confessio acceptata esset ab accusatore.
 - 40 Quid si reuocetur incontinenti, & quando dicatur incontinenti reuocata, & num. 42.
 - 41 Et an requiratur probatio erroris.
 - 43 Hæresis reus in Sancto Officio an possit reuocare eius confessionem non docto de errore.
 - 44 Confessio in criminalibus debet verificari in omnibus suis partibus.
 - 45 Hæresis reus confessus etiam non docto de errore potest confessionem reuocare, quoad ea, quæ non sunt plenè probata, ad excusandos complices, affines, & amicos.
 - 46 Hæresis reus confessus reuocare volens suam confessionem puniendus est ab Inquisitoribus Sancti Officii tanquam temerarius.
 - 47 Quid si adhuc in reuocatione persistat.
 - 48 Hæresis reus confessus etiam post parcatam penitentiam reuocare potest suam confessionem docto de errore, ut reintegretur ad famam.
 - 49 Denuncians an, & quando inconstans admittatur ad reuocandam denunciationem, & n. 51.
 - 50 Iudicis arbitrio remittitur cognoscendum an denunciationis reuocatio calumniose proponatur.
 - 52 Defensiones reo non debet Iudex auferre, quamuis eius confessio mille indicijs grauaretur, & quamuis contra reum mille vigerent coniecturae.
 - 53 Confessionem indicialem an reuocare possit reus in criminalibus, quando præcessit confessio extrajudicialis.
 - 54 Iudex competens potest cogere confessum ad perseverandum in confessione facta coram Iudice incompetente.
 - 55 Clericus confessionem factam coram Iudice laico reuocare potest etiam non docto de errore.
 - 56 Clerici confessio in criminalibus emissa coram Iudice seculari an faciat indicium ad torturam coram Iudice Ecclesiastico.
 - 57 Quid si non fuerit reuocata.
 - 58 Clericus confessus coram Iudice Ecclesiastico incompetenti potest cogi ad perseverandum in confessione coram Iudice competente, & de ratione num. seq.
 - 60 Delictum confessus coram Iudice incompetente non ratione personæ, sed ratione causæ,

an possit per Iudicem competentem cogi ad perseverandum in eadem confessione, vel possit illum revocare, & num. 65.

61 Homicidium confessus coram Iudice habente modicam iurisdictionem remissus ad Iudicem ordinarium, potest ab eo cogi ad perseverandum in eadem confessione.

62 Et an possit ex eadem confessione condemnari.

63 Delictum capitale confessus coram Episcopo, an, & quando possit ex ea confessione in penam ultimi supplicij condemnari.

64 Episcopus condemnare non potest reos in penam sanguinis.

65 Papa potest inbere Episcopo, ut reum confessum coram eo delictum capitale, tradat Curie seculari, quæ ad ultimum supplicium procedat.

66 Confessio in criminalibus revocari non potest ex capite erroris eo allegato, nisi etiam probetur.

67 Confessio in dubio præsumitur vera, & non erronea.

68 Advocatus in criminalibus monetur ne citet ad dicendum contra articulos ad probandum errorem, neque illos exhibeat, nisi prius reus confessionem revocaverit, & declaraverit velle probare errorem.

69 Error quomodo probetur, & an probanda sit erroris causa remissus.

70 Metus cadens inconstantem virum, & vestitus aliqua ratione probabili, est iusta causa revocandi confessionem in criminalibus.

71 Ignorantia rusticitatis est iusta causa revocandi confessionem in criminalibus.

72 Quid in facto proprio.

73 Oblivio est iusta causa revocandi confessionem in criminalibus.

74 Oblivio equiparatur ignorantia.

75 Ira est iusta causa revocandi confessionem in criminalibus.

76 Ira impedit animum ne quis verum dicere possit.

77 Persuasiones, blanditiæ, suggestiones, impunitas promissa, radii caveris, & vitæ sunt iustæ causæ revocandi confessionem in criminalibus.

78 Causæ revocandi confessionem in criminalibus, & monitis Advocati pro illis deducendis remissus.

1 **L**ATISSIMA est hæc materia, quam tractant Criminalistæ, quos in vñ congestit, Farin. de Reo confesso, & conuicto, qu. 81. num. 315. post eum Cabal. resolut. 186. per tot. Guazzin. ad defensionem, defens. 32. cap. 10. per tot. Conciol. resolut. crimin. resolut. 18. in verbo confesso.

2 Regula igitur est, illicitam esse inconstantiam, nec Reorum confessiones revocari posse, cum indignum sit, vt, quod sua quisque voce factus est, id revocet, ac testimonio suo resistat, & propterea confessi pro indicatis habentur, l. generaliter,

C. de non numerat. pecun. l. 1. C. de confessis, Simanch. de cantibelis instrum. tit. 13. de confessis. num. 7.

4 Hæc tamen regula primò fallit in Reo, qui per errorem confessus est, errore enim deposito potest revocare, & poenitere, dummodo de errore doceat, l. non facit, ff. de confessis, l. de atate, & ult. ff. de interrogat. a. 7. cap. ubi de confessis, l. unde Neratius, & ult. ff. ad l. Aquil. l. 1. §. si quis ultro, ff. de quest. Angel. de malefic. in verb. comparent dicti inquisiti, Felyn. in cap. cum venerabilis, num. 15. de except. Alex. conf. 34. vol. 1. & in alijs allegatis à Bos. in tit. de confessis, num. 60. vers. & latè hanc conclusionem, Clar. §. fin. quest. 55. num. 18. & questione 65. in princ. Farinac. de Reo confesso, & conuicto, quest. 81. num. 315. qui plures allegat, Caball. d. cas. 186. in princ. Guazzin. ad defens. defens. 32. cap. 10. num. 1. Honded. consil. 102. nu. 42. lib. 1. Cæuall. in suis comm. contra comm. quest. 652. num. 4. Carena de offic. S. Inquisit. par. 3. tit. 8. nu. 52. Conciol. d. resolut. 18. n. 3. plenè Giurb. consil. 16. n. 5.

5 Secundò regula fallit, si revocatio confessionis fiat incontinenti antequam, vel sit redacta in scriptis, vel saltem antequam Reus exeat è Iudicis conspectu, Franc. cap. 1. de accusat. in 6. Abb. in cap. fin. extra de confessis. Farinac. d. quest. 81. num. 348. Baiard. quest. 55. Guazzin. d. defens. 32. cap. 10. num. 2. ad fin. & cap. 12. nu. 9. Bos. in pract. tit. de confessis, num. 63. Costa de re integra, distinct. 37. num. 4. Carena ubi supra nu. 51. Castro-palao in opere moral. tom. 1. tract. 4. disput. 8. punct. 16. §. 1. num. 3. Conciol. dicta resolut. 18. Antonell. de tempore legal. lib. 1. cap. 11. num. 3.

7 Quod procedit quamvis confessio sit iurata, vt solet esse fere semper in iudicio criminali, Dec. in cap. cum venerabilis, n. 111 de excep. Marian. Soccin. cap. qualiter & quando il secondo, num. 1008. de accusat. Gomez. de delictis, cap. 1. num. 66. Mascard. de probation. conclus. 345. num. 39. cum alijs per Farinac. d. quest. 81. num. 318. Cabal. d. cas. 186. n. 2. Guazzin. d. cap. 10. num. 1. vers. & quamvis, Baiard. ad Clar. §. fin. quest. 55. num. 61. & seqq. Cæuall. in suis comm. contra comm. dicta quest. 652. in princ. Honded. d. consil. 102. num. 42. lib. 1. Giurb. d. conf. 16. num. 8. circa med. alios adducens, ita sentientes Morot. consil. 29. num. 34. & conf. 46. num. 33. Conciol. d. resolut. 18. num. 4. siue iuramentum præstitum fuerit simpliciter, siue de plena, & sincera veritate dicenda, Aret. c. cum dilecti, num. 27. & 29. de accusat. & ibi alij Canoniste, quos adducit Farinac. d. qu. 81. num. 319. vbi num. 320. allegat nonnullos contrarium tenentes, quando iuramentum præstitum est de veritate plenè dicenda, Guazzin. loco cit. num. 1. vers. & quamvis, in fin.

9. Secundò procedit, etiam quod confessio sit acceptata, Bof. loco cit. num. 61. & 78. Claud. ad conf. Bertazzol. 103. littera E, Farin. d. quæst. 81. num. 321. Guazzin. loco citato num. 9.
- Et quamvis contrarium tenuerint Marfil. Vulpell. & alij relati à Mascardo conclus. 350. & à Brunor. à Sole in compendio, vers. confessio acceptata, non est tamen recedendum à priori opinione, quæ in prædicta recepta est, vt testatur Farinacc. loco cit. n. 323. Caulcan. de Brachio Reg. par. 3. num. 204. Baiard. ad Clar. quæst. 55. num. 52. Guazzin. loco cit. num. 9.
10. Tertiò procedit, quamvis confessio esset deliberata, repetita, geminata, ac ratificata; quia nihilominus confitit de errore, potest reuocari, Felyn. in d. cap. cum venerabilis, num. 5. de except. Angel. de malef. in verb. comparuerunt, & produxerunt instrumentum, num. 2. Clar. quæst. 64. num. 44. vers. quiniò, Honded. conf. 102. num. 43. volum. 1. cum alijs per Farin. dicta quæst. 81. num. 324. Cabal. d. casu 186. nu. 2. Conciol. d. alleg. 18. num. 5. Guazzin. dicta defens. 32. cap. 10. num. 1. vers. imò etiam, vbi quod licet nonnulli voluerint in hac confessione sic geminata, repetita, & ratificata non dari inconstantiam, de quibus per Farin. loco cit. num. 325. & per Conciol. d. resol. 18. num. 6. Non est tamen recedendum à priori opinione tanquam magis communi, quamvis huiusmodi confessio difficilior reuocetur, & non solum hoc casu sufficiat probare errorem, sed de causa erroris, quod etiam voluit Farinac. loco citato num. 326. addo Giurbam conf. 16. nu. 5. vers. licet iurata, & in iudicijs repetita confessio sit, & post hæc scripta visus Guido de virib. confes. par. 7. cap. 1. num. 30. & 32. qui tamen dum nititur conciliare opiniones, loquitur contra commune, quia siue deliberatio præsumatur ex geminatione confessionis, siue de ea expressè pateat per terminum datum ad deliberandum, semper verum erit dicere errorem confessionem posse reuocari, Guazzin. loco cit. num. 2. vers. ac etiam poterit reuocari.
11. Quartò procedit, vt non solum confessio possit reuocari incontinenti, sed etiam ex intervallo in termino defensionis, Angel. de malef. in verb. compareant inquisiti, num. 16. Ancharanus consil. 44. Marfil. l. 1. §. fin. num. 93. ff. de quæstion. Baiard. d. quæst. 55. num. 59. cum alijs per Guazzin. loco cit. num. 2. vers. & potest.
12. Quintò, habet locum inconstantia non solum post conclusum in causa, & ante sententiam, vt voluit Caulcan. de Brach. Reg. par. 3. num. 204. & 206. Cenal. qu. 652. num. 4. Anton. var. lib. 3. resol. 21. num. 1. Guazzin. loco cit. num. 3. vers. & quod quandoque.
13. Sed etiam confessio erronea potest reuocari post sententiam, Guido de Suzar. de indic. & tortur. num. 66. Grammat. voc. 7. num. 2. Foller. in praxi crimin. verb. & si confitebuntur, num. 56. Guazzin. loco cit. num. 3. Addentes ad conf. 16. Farin. littera A, vbi plures, idem Farin. d. quæst. 81. num. 327. Giurb. d. conf. 16. vers. Etiam post sententiam, alios adducens ita sentientes Caren. de offic. S. Inquis. d. par. 3. tit. 8. nu. 52. Conciol. d. resol. 18. num. 7.
14. Sextò, habet locum inconstantia, etiam in causa appellationis, Angel. de malef. in verb. comparuerunt dicti inquisiti, & in termino defensionis post nu. 1. Nell. de Bannit. 4. par. primi tempor. quæst. 1. post med. Brun. Carrer. Foller. Corrad. Monticell. à Farin. qu. 81. num. 328. Adden. ad d. conf. 16. Farin. littera A, vers. sic pariter, Guazzin. loco cit. n. 3. vers. ac etiam potest reuocari, Giurb. d. conf. 16. num. 5. Sels. decif. 138. num. 14. Conciol. d. resol. 18. d. num. 7.
15. Septimò, habet locum inconstantia, & datur reuocatio confessionis, etiam post factam executionem, Berous conf. 201. num. 19. lib. 3. Baiard. dicta quæst. 55. num. 58. Guazzin. loco cit. num. 3. in fin.
16. Octauò, habet locum inconstantia in confessione, etiam quod alijs sit indicij grauata, vt de veriori, & communiori restantur Farinac. dicta quæst. 81. num. 332. & 335. Cabal. d. cas. 186. num. 3. Adden. ad dict. conf. 16. Farin. littera C, Guazzin. loco cit. num. 4. Conciol. d. resol. 18. num. 8. Caren. de offic. S. Inquis. dicta par. 3. tit. 8. num. 52.
17. Nonò, datur inconstantia in confessione facta in tortura demum ratificata, etiam ex intervallo, Personal. de indic. numero 81. Barz. decif. 5. num. 22. & decif. 107. num. 20. Carthar. in prax. interrog. reo lib. 4. cap. 1. num. 26. Guazzin. dicta defens. 32. cap. 12. num. 7. Farin. dicta quæst. 81. num. 346. Giurb. dicta conf. 16. num. 5. ad fin. Conciol. dicta resol. 18. num. 9.
18. Quid autem si confessus in tortura inconstans ratificare nolit confessionem, confessio enim facta in tormentis non afficit nisi in ea constans reus extra tormenta ratificauerit. Dic, quod potest cogi ad constantiam per repetitionem tormentorum, latè Farin. plurib. relat. de indic. & tortur. quæst. 38. num. 91. Guazzin. defens. 30. cap. 24. num. 3. Simancha de Cathol. inquit. tit. 65. num. 79. Penia ad Eymericum, 3. par. Direct. comment. 39. §. Sit tertia, &
20. postrema regula. Quod habet locum si reus tantum inconstans, recusat ratificare, & negat confessata, quia dicit, se falsum esse dolore tormentorum, cum enim illa excusatio inanis sit, si legitimis precedentibus indicij sint illata, reo, vt ratificet, repetitur tortura, secus autem si reuocet

- confessionem tanquam erroneam, & in-
- 21 tendat probare errorem suæ confessionis, quia tunc datur ei terminus ad probandum errorem, Farin. *diffa* quæst. 38. num. 100. Cantera *qq. crimin. quæst. 1. cap. 2. de probat. per testes* num. 66. Qui dum dicit, quod solum tormentum datur pro causa, & errore, male dicit ex *supra* traditis, dum
- 22 autem exemplificat, si Iudex dixerit reo, quod confiteatur, quia liberabitur, benè loquitur, quia esset causa sufficiens erroris.
- 23 Secundò, non daretur repetitio tormentorum, quando, qui recusat ratificare, spontè iterum confiteatur, dicendo, quod illud, quod fassus est in tortura, est verum, quia tunc stabitur huic confessioni tãquam ratificationi, vel corroboratiuæ confessionis factæ in tortura, sic Canter. *loco cit.* vbi dicit, sic fuisse determinatum per supremum Consilium Inquisitionis, & Canteram sequitur Carena in *prax. par. 3. de indic. & tortur. tit. 10. §. 23. n. 195.*
- 24 Aduerte tamen, quod repetitio tormentorum non potest fieri ultra tres vices, quamvis semper in tormentis reus fateatur, demum inconstans confessionem ratificare recusaret, latè Farinacc. *diffa* quæst. 38. num. 96. 104. & 106. & reprobatis illis, qui tenent vsque ad quartam vicem reiterari posse torturã, voluit Guazzin. *d. defen. 30. cap. 21. num. 5.* vbi numero 6. nec etiam posse reiterari torturam tertia
- 25 vice, nisi indicia sint multum vrgentia, datque cautelam numero 7. *vers. Et sic* cuitanei supplicium delicti, vt reus parum detentus in tortura fateatur delictum, deinde in actu ratificationis dictam confessionem reuocet, & si iterum torqueatur, parum detentus in tortura iterum fateatur, sed in ratificationis actu iterum reuocet, & si tertia vice cleuetur, statim fateatur, demum sit constans in recusatone ratificationis, quia sic cuitabit pe-
- 26 nam ordinariam, non autem extraordinariam, si grauius sit indicij vrgentibus, Canalcan. *de Brach. Reg. par. 3. num. 229. Cabal. cas. 288. num. 38. cent. 3.*
- Quid autem si confessus in tormento, quod sibi irrogatur, vel pro vltiori veritate, vel super complicitibus reuocaret confessionem principalis delicti, an ei suffragetur? Dic, quod aut Iudex adhibet in actu torturæ solitam protestationem, de qua per practicos, Carthar. *de interrog. reis lib. 4. cap. 1. num. 92. & 96. & Ambrosin. lib. 6. cap. 4.* Et tunc, vel interrogat super delicto principali, vel non interrogat, primo casu si reus reuocet, perdit sibi reuocatio, quia protestatio fermit de vento, si autem non interrogat, vt verè si non est status, interrogare non debet, & hoc casu non prodest inconstan-

tia, nec reuocatio. Si autem Index in actu torturæ non adhibeat protestationem, & tortus substinuerit reuocadõ confessionem, ordinaria pena puniri non debet, vt ex Claro, Ambrosino, & alijs docet Guazzin. *diffa* defen. 30. cap. 9. num. 4. 7. & 8. vbi latissimè de materia Farinacc. quæst. 40. à numero 19. vsque ad fin. quæstionis.

- 28 Decimò, datur reuocatio confessionis, etiam inuito consentiente, præsertim si reuocetur à patre, vel ab alijs consanguineis, Alberic. 1.1. §. Antoninus *Seuer. num. 1. ff. de quæst. Soccin. cap. Veniens* num. 329. de accusat. Farinac. *diffa* quæst. 81. num. 329. Baiard. *diffa* quæst. 54. num. 56. Guazzin. *diffa* defen. 32. cap. 11. num. 2.
- 29 Vndecimò, datur inconstantia, si confessio facta sit sub spe gratiæ, etiam quod fuerit ratificata, vt contra nonnullos sentit Guazzin. *d. defen. 32. cap. 10. num. 10.* Simanch. *de confess. tit. 13. num. 12.*
- 30 Duodecimò, datur inconstantia, etiam in confessione erronea iniuris errore, dummodò talis error sit, qui remoueat intelligentiam consentientis, Honded. *conf. 102. num. 47. vol. 1. Bald. conf. 39. lib. 1. Menoch. conf. 191. num. 68. lib. 2.* Guazzin. *loco cit. num. 11.*
- 31 Decimotertiò, datur inconstantia, multò magis in minoribus, quibus aduersus confessionem datur restitutio, etiam non probato errore, & læsione, Care. in *prax. in 3. tract. de homicidio, §. Circa quartum*, num. 11. Bos. *de confess. num. 67.* Honded. *diffa* conf. 102. num. 50. cum alijs per Farin. *diffa* quæst. 81. num. 377. Guazzin. *diffa* defen. 32. num. 6. Simanch. *diffa* tit. 13. numero 9.

Contrarium, non dari restitutionem in integrum minoribus aduersus confessionem in criminalibus, nisi probato errore, vel læsione, Gomef. *var. 10. 1. cap. 1. de delict. num. 66.* Clarus, §. *fin. quæst. 60.* cum alijs, quos adducit idem Farinacc. *diffa* quæst. 81. num. 378. vbi dicit, hanc opinionem seruari apud nos, quando confessio indicij præcedentibus grauiata reperitur.

- 32 Siue confessio sit ratificata, & iurata, vt latè ex Oddo, & Caldas testatur Farin. *diffa* quæst. 81. num. 379. & 380.
- 33 Quemadmodum etiam minor potest esse inconstans in negatione, & illam per viam restitutionis in integrum reuocare, vt ex Soccino, & alijs tenet Farinac. *diffa* quæst. 81. num. 358. Caball. *diffa* cas. 56. numero 9.
- 34 An autem in atrocioribus detur restitutio in integrum minoribus? non conueniunt Doct. Nam Bart. in 1. *Auxilium*, num. 6. ff. de minor. Marfilus, Gabr. Franc. Marc. Vrsill. ad Afflict. *relati à Farinacc. d. quæst. 81.*

- d. quæst. 81. num. 383. voluere nullo modo concedi; Grammaticus verò, Gomesc. Odd. & alij ab eodem Farin. numero 384. allati tenent contrarium, alij distinguunt inter atro ciora delicta, & atrocissima, vt per Adden. ad Farin. conf. 66. litt. A, lib. 1.
35. Quam tamen distinctionem merito improbat Carpzouius in prax. p. 3. quæst. 143. n. 87. cum lex Auxil. §. In delictis, nõ distinguat inter delicta atrocia, & atrocissima.
- Oddus verò de reffit. in integr. parte 2. 36 quæst. 65. art. 9. num. 38. remittit arbitrio Iudicis, cuius opinionem, & si Farin. inprobet ex eo, quia nihil allegat, crederem tamen satis æquitati consonam, si remittatur arbitrio Principis, non Iudicis.
- 37 Si autem semel restitutus fuerit, & inconstans iterum incidat in delictum, amplius ei non conceditur restitutio, Gomesc. de delic. cap. 1. num. 66. Farinacc. dicta quæst. 81. num. 390. Guazzin. d. defens. 32. cap. 32. num. 7.
- 38 Decimoquartò, dic reuocari posse confessionem factam etiam in causa hæresis, Albertin. de assert. Cathol. quæst. 29. num. 28. Simanch. de Catholic. instit. tit. 13. num. 30. Royas, de hæret. assert. 25. num. 262. Triuii, decif. 31. num. 1. & decif. 62. num. 38. lib. 2. Bertazzol. conf. crim. 95. n. 9. & ibi Claud. litt. D, Farinacc. dicta quæst. 81. num. 315. Soufa in Aphorism. Inquisit. lib. 3. cap. 20. num. 55. Caren. in prax. par. 3. de conf. reor. tit. 8. §. 11. num. 51. Farin. de hæres. q. 188.
- 39 nu. 76. vbi quamuis sit acceptata ab Accusatore, & Fisco, Castro-palao tom. 1. tract. 4. disput. 8. punct. 16. §. 1. num. 3. vers. Si autem, Bordon. de hæres. cap. 9. quæst. 31. num. 113. in fin. Costa de ignor. distinct. 43. num. 11.
- 40 Quod eò magis procedit, si incontinenti hoc est antequam è conspectu Iudicis exeat inconstans confessionem reuocauerit, quia tunc, etiam non probato
- 41 errore, admittitur inconstantia, Royas de hæret. par. 2. assert. 25. num. 260. Simanch. dicto tit. 13. num. 10. Pater Diana parte 4. tract. 7. resol. 22. vers. Verum non est negandum, Soufa loco cit. num. 55. Caren. loco cit. nu. 51. Castro-palao loco cit. num. 3. Bordon. loco cit. num. 113. licet num. 114. Inconstans, & nulla auctoritate fretus, & contra communem omnium Doctorum dicat reuocationem confessionis etiam incontinenti factam non esse admittendam, cuius opinio nullatenus sequenda est.
- 43 Cauendum est etiam à Simanch. dicto tit. 13. numero 14. quem sequitur Canter. cap. 1. de hæret. num. 70. qui voluere in Sancto Officio posse ream reuocare suam confessionem, etiam non docto de errore, & hanc reuocationem ei suffragari ad euitandam pœnam ordinariam; quia hæc opinio nullo modo feruatur in Supremo, & Vniuersali Inquisitione Romana, nec in alijs Italiæ Inquisitionibus, cum si hoc daretur, esset aperta via omnibus hæresim consentientibus pœnam delicti effugiendi; meritò contrariam opinionem esse veriore dicit Triuii. decif. 31. lib. 2. & Canteram reprobant Farinacc. de hæres. quæst. 187. num. 75. Sels. decif. 472. tom. 4. n. 7. Diana par. 4. tract. 7. resol. 22. Castro-palao tom. 1. tract. 4. disput. 8. punct. 16. §. 1. num. 4. Caren. par. 3. de confess. Reor. tit. 8. num. 56. vers. Verum hæc opinio, nouissimè Bordonus de hæret. cap. 9. num. 113. vers. Tertio pariter, vbi tamen malè loquitur, dum asserit Simanch. & Canter. loqui de reuocatione facta incontinenti, non ex intervallo, cū tamen expressè Cant. dicat, intelligi, quando ex intervallo reuocat, & non constat de causa, nec de errore ad effectum reuocationis, verum est, quod Canter. loquitur de ea confessione, quæ non est coadiuuata legitimis probationibus, qui melius dixisset, si confessio non esset verificata in omnibus suis partibus, vt requiritur ad latè tradita per Farinacc. dicta quæst. 81. cap. 1. num. 30. Caren. dicta par. 3. de conf. reor. §. 12. num. 58.
- 45 Admittit tamen Pater Diana reuocationem confessionis, etiam non docto errore in causa hæresis, quando reus reuocaret aliqua non plenè probata ad excusandos Complices, Affines, & Amicos, quem sequitur Bordonus loco cit. num. 113. vers. Secunda pars.
- 46 Si autem post pœnitentiam factam quis reuocaret confessionem, vt temerarius puniendus esset ab Inquisitoribus, Pater Diana loco cit. vers. Notandum, quod tamen
- 47 intellige, dummodò in reuocatione non persistat, quia, si persisteret, tradendus esset, vti impenitens Curia seculari Pater Diana loco cit. Farinacc. quæst. 196. num. 20.
- 48 Secundò, intellige, nisi doceret de errore, quia, vt supra dixi, datur reuocatio, etiam facta executione, & meo tempore accidit, quod quidā vti Polygamus damnatus fuit ad trirèmes, qui cum peracta pœnitentia accessisset ad sacrum Tribunal reuocasset confessionem, & de errore docuisset, fuit admissus, & redintegratus ad famam.
- 49 An autem, qui denunciauit se, possit inconstans pœnitere, vt contingit in quodam Sollicitate. Dic primò, cessare inconstantiam, si calumniosè erroris reuocatio proponatur, Ang. de malef. Mill. in prax. Monticell. & Bos. allegati à Farinacc. dict. quæst. 81. num. 333. qui ex alijs
- 50 asserit, an proponatur reuocatio calumniosè remitti arbitrio Iudicis.
- 51 Cœterum hæc limitatio ab eodem Farinacc. ibidem num. 335. omninò rejicitur, quia Iudex non debet auferre defen-

- 52 siones reo, etiam quod eius confessio esset grauata mille iudicijs, ac pro reo inconstante mille essent coniecturæ, vt videtur requiri Guazzin. *dicto cap. 10. num. 4. Cabal. dicto casu 186. num. 3.*
- 53 Dic secundò, illicitam esse inconstantiam, quando confessioni iudiciali præcessit extraiudicialis confessio, Carrer. in *prax. 1. tract. de appellat. §. Tertius casus num. 20.* Paris de Put. Bald. & Mascard. à Farinacc. *dicta quæst. 81. numero 336.* Sed hanc limitationem valde dubitabilem esse dicit idem Farinacc. *loco cit. ad fin. & contra illam tenet expresse Cabal. dicto casu 186. num. 6.* dicens contrarium vidisse seruari, & hanc etiam sequitur Guazzin. *dicta defens. 32. dicto cap. 10. num. 4. vers. Sed aliqui firmant.*
- 54 Dic tertio, illicitam esse inconstantiam, quando confessio facta est coram Iudice non suo, quia Iudex comprehendens potest cogere consentientem ad perseuerandum, in confessione facta coram Iudice incompetente Doctores omnes in *l. Magistratibus, ff. de iurisd. omni. Iudicum*, & ibi Ias. vbi de communi Doct. *decis. 90. num. 9. cum alijs per Mascard. conclus. 352. num. 2. Farinacc. dicta quæst. 81. num. 216.*
- 55 Quod tamen non procedit in confessione facta à Clerico coram Iudice laico, quia huiusmodi confessio, etiam non docto de errore, potest reuocari, Felyn. in *cap. At si Clerici n. 6. ver. Secundo refringe*, Berous *num. 140.* Mantua *num. 31. extra de Indic. Ias. d. l. Magistratibus num. 6. cum alijs per Farin. dicta quæst. 81. num. 215.*
- A cuius tamen dictis omnino cauendum est, dum asserit, confessionem factam à Clerico coram Iudice seculari facere coram Iudice Ecclesiastico indicium ad torturam, Quia contrarium verius est, etiam quod Clericus coram Ecclesiastico Iudice, eam non reuocet, vt reprobato Baldo in *l. unica, C. de confess. voluit Barbat. in dicto cap. At si Clerici, de Indic. & latè prosequitur Mart. de iurisdic. par. 4. cent. 2. cas. 139. à num. 11.* cuius dicta transcripsit Ricc. *decis. Archiep. Neapolitan. 81. par. 4.* per Rot. & ita dicit fuisse resolutum, & cum sequitur Sperell. *dec. 18. num. 11. par. 1.* Sed si confessio facta fuisset à Clerico coram Ecclesiastico, aliàs tamen incompetente, tunc coram competente egeretur in eadem confessione perseuerare, & valebit, vt extraiudicialis, Blanc. *de indic. & tortur. num. 218.* cum alijs per Mart. *loco cit. num. 15.*
- 60 Idem dicendum est, si confessio facta esset coram Iudice incompetente, non solum ratione personæ, verum etiam ratione causæ, verbi gratia, si quis fateatur homicidium coram Iudice, qui non habet, nisi modicam iurisdictionem, & iste delinquens ad Iudicem suum ordinarium
- 62 remitteretur, posset cogi ad perseuerandum in ea confessione, sed non ex ea condemnari valeret, Doctores in *d. l. Magistratibus, ff. de iurisd. omnium Iudicum*, vbi Alex. *num. 5. in fin.* Angel. *numero 5.* Bald. *num. 2.* Castren. *num. 3.* Fulgos. *num. 4.* Dec. *num. 8.* Iacobin. de S. Georgio *num. 9.* Ias. *num. 3.* qui tamen parum sibi constans videtur, dum ait, hanc confessionem posse reuocare, nam, si cogitur perseuerare, quomodo poterit eam reuocare? Bald. in *dicto cap. At si Clerici numero 4. de Indic. Farin. dicta quæst. 81. num. 204.* Guazzin. *d. defens. 32. cap. 26. num. 1. vers. Et etiam.*
- Vidi tamen in vna Amerina Sacrilegij quosdam reos confessos fuisse coram Episcopo Amerino se de nocte ingressos in quoddam Monasterium Monialium, & furtum valde notabile commississe, causa eorum auocata à Sanctissimo D. N. Innocentio X. eaque in S. C. commissa post longam disputationem in ea cōfessio sufficeret, vt posset eadem S. C. in pœnam vltimi supplicij reos condemnare, eò quia esset emanata coram Episcopo, qui non poterat illos condemnare in pœnam sanguinis, fuisse resolutum, solum illam confessionem sufficere ad condemnandos reos in pœnam vltimi supplicij, & ita fuit executum, scio tamen nonnullos ex Cardinalibus, & Prælati S. C. apud me iuisse sententiam Fateor resolutionem S. C. apud me fuisse periculosem, nisi dicas, quod potuisset summus Pontifex, etià eo casu inbere Episcopo, vt traderet reos Curia seculari, ex latè traditis per Cyriac. *contr. iur. c. 435. per tot. & maxime n. 35.* & ita voluisse ex seipso, vel mediante S. C. hęc executioni demandare.
- 67 Dic quarto, non solum allegandum esse errorem, sed etiam probandum, quia in dubio confessio præsumitur vera, & non erronea, Bald. *l. fin. num. 2. C. de probat. cum alijs per Farinaccium dicta quæst. 81. num. 337.* Cabal. *dicto casu 186. num. 7. & 9.* Guazzin. *d. defens. 32. cap. 12. num. 1. & 2. vers. necnon*, vbi monet Aduocatam, ne prius citet ad dicendum contra articulos, ne vè illos exhibeat, nisi prius facta per eum reuocatione confessionis, & declarato velle probare errorem dictæ confessionis.
- 70 Quomodo autem probetur error confessionis, & an sufficiat probare errorem, vel debeat probari causa erroris. Videndi sunt Farinacc. Guazzin. Cabal. in *loco cit. & per eosdem allegati.*
- 71 Causæ verò legitimæ huius inconstantia, & reuocationis confessionis erunt, metus si cadat in constantem virum, & vestiatur aliqua causa probabili, quod verè per metum confessus sit.

- 72 Secunda erit ignorantia rusticitatis, im-
peritiæ, ruditatis, & similia, maxime in fa-
73 cto alieno, nam, si esset confessio in facto
proprio non solum esset allegandus error,
74 sed etiam probandus, ut latè Farinaccius
d. quæst. 81. num. 344.
75 Tertia erit obliuio, quæ æquiparatur
76 ignorantia.
77 Quarta erit ira, quæ impedit animum,

nè quis verum dicere possit.

- 78 Quinta persuasiones, blanditiæ, supposi-
tiones, impunitas promissa, tædium car-
ceris, & vitæ.
79 De quibus omnibus causis latè dixerit
Guazzin. ad defens. d. defens. 32. cap. 13. per
tot. ubi benè docet Aduocatos, quomodo
debeant hæc omnia deducere, ut Reos
liberent à pœnis.

Q V Æ S T I O XXXI.

ARGVMENTVM.

An Iudex, qui Reo promisit impunitatem, ex qua promissione confessio-
nem extorsit, inconstans esse possit illi impunitatem postea denegando.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex, qui Rei confessionem extorsit cum pro-
missione impunitatis an, & quando possit
inconstans illam denegare, & num. 8,
10. & 13.
- 2 Iudex ad inuestigandam veritatem potest uti
cauillationibus, & simulare.
- 3 Maxime concurrente publica utilitate.
- 4 Fidem seruare non expedit in malis promissis.
- 5 Pacta contra publicam utilitatem etiam in-
rata seruari non debent.
- 6 Veritas dummodo habeatur, non refert quo-
modo habeatur.
- 7 Blanditijs, & bonis verbis uti licet ad veri-
tatem habendam.
- 9 Fides data etiam hosti seruanda est.
- 11 Fides publica preferenda est publicæ utili-
tati.
- 12 Deceptio sub publica fide non permittenda.
- 14 Hæresis in crimine impunitas per Inquisito-
res promissa reo confesso seruanda est, &
num. 17.
- 15 Inquisitores Sancti Officij maiorem habent
auctoritatem in promittenda misericordia,
gratia, & fortasse impunitate, quam alij
Iudices.
- 16 Et an possint saltem promittere gratiam, &
misericordiam.
- 18 Relapsus, cui Inquisitor misericordiam pro-
miserat, fuit liberatus.

LICITAM esse in Iudice huiusmodi
inconstantiam voluere Card. Alex.
& Gemin. in cap. Si quilibet, & in
cap. Vitilem 22. quæst. 2. Felyn. in cap. Acce-
dens il secundo, ut licet non contestata, & in
cap. asserite col. 2. de præsumpt. & hanc esse
communem opinionem dixere Adden.
ad Decium in l. ea est matura, de regul. iur.
Archidiacon. in dicto cap. Vitilem, ubi refert
factum Alexandri Tertij, qui Episcopo
Simoniaco promisit dispensationem, &
De Inconstantia in Iudicijs.

- gratiam, qua promissione non obstante,
illum deposuit Soccin. cap. Qualiter, &
quando il secundo num. 974. de accusat. Alciat.
de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 27. qui alios
Couuar. var. resolut. lib. 1. cap. 2. cum alijs
latè per Farinacc. de Reo confesso quæst. 81.
num. 279.
- 2 Et hæc opinio non caret suis rationibus.
nam Iudex ad inuestigandam veritatem,
potest uti cauillationibus, aut simulare,
d. cap. Asserite, & in cap. Non enim volebat,
3 Dens 22. quæst. 2. maxime concurrente
publica utilitate, ut in d. cap. Vitilem.
 - 4 Secundo, quia in malis promissis non
expedit fidem seruare, cap. in malis promissis
de reg. iur. in 6. hinc est, quod pacta contra
publicam utilitatem, etiam si iuramento
5 vallata sint, minime seruari debent, Bart.
l. si quis pro eo, ff. de fideius. & in l. 1. de dolo.
 - 6 Tertio, quia non refert, quomodo ve-
ritas habeatur, dummodo habeatur, l. cum
seruus, ff. de verb. oblig.
 - 7 Quarto, nam si licet torquere, & alia
nonnulla in corpore hominis facere pro
veritate habenda, tantò magis blanditijs,
ac bonis verbis uti, Archidiacon. dicto cap.
Vitilem, quas rationes in vnum congerit
Viu. commun. opin. in verb. Iudex promittens
liberationem art. 2. latè Pegna ad Eymeric.
par. 3. comment. 23. num. 105. vers. quantum
ad secundum.

8 Contrariam tamen opinionem nempe
in Iudice impunitatem promittente illicitam
esse inconstantiam, voluere Beluif.
in præf. lib. 3. cap. 18. num. 19. & seq.
Dec. in dicta l. ea est natura, num. 7. & seq.
ff. de reg. iur. & ibi Cagnol. num. 17. Ma-
galott. de saluacord. par. 2. num. 21. Couuar.
loco cit. num. 16. cum alijs, quos refert idem
Farinaccius d. quæst. 81. num. 277. Gnazzin.
ad defensam defens. 20. cap. 25. num. 2. vers.
sed contrarium, Ludouic. decif. Lucens. 15.
num. 72. & 73. Peguer. decif. 39. num. 10.

T ij

vbi dicit ita pluries in illo Senatu fuisse resolutum, Farinacc. *conf.* 53. num. 1. & *seq. lib.* 1. Guazzin. *de pace par.* 1. *quæst.* 38. num. 21. Conciolus *resolut. crimin. in verb. impunitas resolut.* 1. à num. 1.

- 9 Ratio potissima est, quia fides data, etiam hosti seruanda est secundum Text. cum *Glofs. in cap. Noli* 22. *quæst.* 1. & *in cap. Innocens* 22. *quæst.* 4. & *Glofs. in cap. Dominus autem* 13. *quæst.* 2. *Glofs. in l. conuentio de passis*, Remig. de Gonn. *de immunitate Eccles.* qui latissimè tractat de materia fallent. 26. *ferè per tot.*
- 10 Non recedat ab hac opinione, quæ tutior est, & moribus approbata, vt dicit Ceuall. *commun. contr. commun. quæst.* 292. *ad finem*, & absque dubio seruatur in Statu Ecclesiastico.
- 11 Non obstant in contrarium adducta, quia concurrent vtilitate publica, & fide publica, vtique fides debet præferri, ne
- 12 quis sub ea decipiatur ad not. per Doctores relatos à Cagnolo *dist. l. ea est natura*, ff. *de reg. iur.*
- 13 Nec vera est distinctio Clar. *quæst.* 55. num. 6. quem sequitur Guazzinus *dist. defens.* 20. *cap.* 25. quod si promittens impunitatem, potest illam concedere, seruanda sit, sin minus, imputandum sit Reo, qui credidit tali promissioni, quia Reus non teneretur persequari, an Iudex possit, vel non possit, satis enim est, quod fides

publica intercedat, quæ, vt dixi, omnino seruanda est.

- 14 Et etiam opinio hæc habet locum in crimine hæresis, quammis enim quoad promittendam misericordiam, & gratiam, & fortasè impunitatem maiorem habeant Inquisitores auctoritatem, quam alij Iudices, iuxta Textum *in cap. Vt committis*, *de Hæret. in 6. latè Pegna loco citato num.* 105. *vers. veruntamen*, nihilominus non inde resultat, quod si impunitatem promiserint, quin eam teneantur seruare; aliud enim est quærere, an impunitatem possint promittere, aliud, an ea promissa teneantur seruare, nam primò casu nonnulli putant, illos posse promittere, saltem gratiam, & misericordiam, vt per Pegnam loco citato, cuius tamen sententiam mordicus impugnatur Scaccia *de Iudic. lib.* 1. *cap.* 87. num. 25.
- 17 Promissam tamen etiam Inquisitores tenentur seruare, vt testatur Canteria *in suis questionibus crimin. cap.* 1. *de vera confessione*, num. 9. vbi dicit sic non fuisse relaxatum quandam relapsum, cui ab Inquisitore promissa fuerat misericordia, sequitur Canteriam, Diana 4. *par. tract. 8. resol.* 22. Soufa *in aphorism. lib.* 2. *cap.* 20. num. 43. Nec recedat ab hac opinione, quamquam vt vociferatum fuit in causa N. cui à Patre Commissario N. fuerat promissa impunitas aliter obseruatum fuerit.

Q V Æ S T I O XXXII.

ARGVMENTVM.

An stante Statuto minuente pœnam confitentibus; augente verò negantibus, is, qui primò negauit, & postea inconstans fatetur, gaudeat priuilegio Statuti.

S V M M A R I V M.

- 1 Statuti minuentis pœnam spontè confitentibus, illamque augentis negantibus priuilegio gaudet, qui primò negauit, postea inconstans confessus est.
- 2 Quid si confessionem emisit post litem contestatam.
- 3 Quid si Statutum in prima responsione confessionem exposceret.
- 4 Vel si negatio respiceret, quæ emergunt ante litem contestatam, puta declinationem fori, vel locum maliciæ.
- 5 Quid si hoc casu Reus de mendacio conuinceretur.
- 6 Iurisdictionis causa separata est à causa maliciæ.
- 7 Fines ad vnum indulta trahi non debent ad aliud diuersum.
- 8 Minor, qui primò negauit etiam post litem contestatam potest per viam restitutionis in integrum fateri delictum, vt gaudeat Statuto pœnam minuente spontè confitentibus.
- 9 Pœnam à Statuto aucta negantibus delictum, an incurrat qui negationem reuocauit post litem contestatam, antequam de mendacio conuincatur.
- 10 Statuto minuyente pœnam spontè confitentibus an gaudeat, qui in prima instantia constans negauit, quatenus fateatur in causa appellationis.
- 11 Pœnam maiorem in Statuto impositam negantibus non incurrit, qui negauit in prima instantia, & in causa appellationis confessus est, non adhuc probata intentione agentis.
- 12 Homicidium negans, & postea conuictus potest excipere se illud fecisse ad sui defensionem.

- 13 Beneficio Statuti pœnam minuents sponte confitentibus non gaudet, qui primò confessus, inconstans renouavit confessionem, & negauit, quatenus denuo inconstans negationem renouare velit, & in prima confessione persistere.
- 14 Priuilegium istius Statuti non intrat, nisi confessus constans persistit in confessione.
- 15 Nec ad hunc effectum admittitur renouatio renouationis.
- 16 Pœnam in Sancto Officio euitant sponte comparentes.
- 17 Quid si in confessione constans non persistant.
- 18 Confessionis renouatio an sit admittenda in Tribunalis Sancti Officii.
- 19 Confessio extraiudicialis renouari potest inconuenienti.
- 20 Quid ex interno.
- 21 Confessio extraiudicialis redacta in scriptis renouari non potest errore non probato.
- 22 Quid si sit acceptata à parte.
- 23 Quando renouari possit confessio extraiudicialis remissuè.

1 **Q**UÆSTIONEM hanc latè disputat doctissimus Caballus *cas. 56.* vbi duas refert Doctorum opiniones, alteram negatiuam, affirmatiuam alteram, & in hac residet tanquam verissima, & secundum Clar. in *prax. quæst. 82.* mitiori.

- 2 Quæ tamen opinio non procedit, si confessio facta sit post litem contestatam, quia negatio ante litem contestatam non inducit Fiscò, vel Accusatori onus probandi, idè licet reo variare, secus autem, si fiat in contestatione litis, quia inducit onus probandi agentis, idè non licet variare, Bald. l. *quidam affirmauerunt*, numero 5. ff. si cert. pet. Rol. à Val. conf. 88. num. 18. lib. 4. cum alijs per Caball. *disso. cas. 56. num. 7.* vbi dicit se vidisse practitari, quando reus respondet Inquisitioni, & Accusationi, eam negando, si postea confiteatur, non gaudet beneficio statuti,
- 3 quia res non est amplius integra, cum sit ius quæsitum Fiscò per negationem, quoad integram pœnam, cuius pars confitenti remittebatur, & onus probandi delictum incumbit Curix, vel Accusatori Agenti, qui habita negatione semper grauatur; Nisi essemus in leuibus pœnis, quia, et si Fiscus, vel Accusator fecerint aliquas expensas in probando post negationem rei, & is nondum conuictus fateatur delictum, poterit quidem in expensis condemnari, sed non priuari beneficio statuti, Angel. in l. *eum qui*, & ibi Corn. num. 4. ff. de iur. iur. Caball. loco cit. num. 7.

4 Secundò, non procedit opinio affirmatiua, quando statutum requireret in prima responsione confessionem, quo casu non

esset licita variatio, Salyc. in *disso. l. eum*, qui num. 2. Bart. conf. 115. lib. 1. Sed si negatio respiceret ea, quæ emergunt ante litem, contestatam, maxime circa declinatoriam fori, & iurisdictionis, vt si quis negaret, locum maleficij esse de territorio, vel esse Clericum, & demum conuinceretur de mendacio, sibi non præiudicauit, quia postea in contestatione litis possit esse inconstans, & fateri delictum, vt consequatur præmium statuti, quia separata est causa iurisdictionis à causa maleficij, & facta ad vnum finem, non debent trahi ad diuersum, Bald. l. *ea quæ*, num. 19. C. de condit. indebit. & post Angelum Caball. loco citato, num. 9. Quemadmodum etiam succurritur minori, qui primo negauit, & per viam restitutionis in integrum poterit fateri delictum lite contestata, l. si ex causa, §. Nunc viden. ff. de minor. Blancus in *prax. in cautel. pro reo defendendo caut. 6.* Repert. Inquisit. verb. confessio, vers. Postquam quis negauerit, & in verb. negatiua, eodem §. Caball. loco citato, num. 9.

9 Tertiò, non procedit opinio, quando tractatur de fugiendo augmento pœnarum propter negationem, quia tunc sufficit, quod confiteatur quodcumque, antequam de mendacio conuincatur, & sic post litem contestatam, sed antequam conuincatur de mendacio, & probatum fuerit delictum per Curiam, sic Corn. d. l. *Eum qui*, num. 1. Ias. num. 10. & in §. Ex maleficijs, nu. 27. de actionibus, Caball. qui alios loco citato num. 10. Quamuis dicat, contrariam opinionem, quam tener Roman. *disso. l. Eum qui*, num. 5. Alex. num. 1. Roman. conf. 59. esse de iure sustentabilem, nempe licitam esse variationem vsque ad litem contestatam exclusiuè; sed hanc tanquam mitiorem esse amplectendam, & relictis tamen expensis factis per Curiam, vel Accusatorem, vt ibi per eum, numero 14. & 16.

10 Quartò, non procedit, si in causa appellationis velit negans confiteri, vt contra Angel. de malef. verb. *Presente D. Coio*, & Appellatio, num. 31. dicit August. de Arim. in addit. Caball. d. *casu* nu. 85. & 86. vbi, quod hæc opinio indubitabilis est pro obtinendo beneficio statuti. Contraria.

11 Verò Angeli posset procedere ad euitandam maiorem pœnam, si non esset probata Agentis intentio, quando Appellans confitetur.

12 Quintò, non procedit, quando quis negasset ab initio maleficium, postea conuictus inconstans fateretur, se illud fecisse ad sui defensionem, tunc enim inconstantiam dari in iure nemini dubium est, vt notant Doct. in *auth. Contra qui propriam*, C. de non numer. pecun. vbi Bart. numero 7. Bald. num. 17. Salyc. num. 8. cum alijs per

- Dec. & Cagnol. in l. Nemo ex his, ff. de reg. iur. ille num. 1. hic num. 5. Caball. resol. crimin. casu 49. per Rot. & pro hac opinione tenet Salyc. in dista Auth. Contra qui propriam, C. de non numer. pecun. num. 8. Caball. dista resol. 56. num. 83. & 84.
- 13 Sexto, non procedit, si quis primò confessus sit maleficium, demum inconstans reuocauerit confessionem, iterumque inconstans vellet reuocare negationem, & persistere in confessione, quia cum prius reuocauerit confessionem non potest gaudere beneficio statuti, cum beneficiū conferatur ei, qui fuit constans in confessione, Bald. in l. eo quæ, num. 23. C. de condit. indebit. Nec valet reuocatio negationis, quia non potest dari ad hunc effectum reuocatio reuocationis, l. si quis ius iurand. C. de reb. credit. latè Caball. disto casu 56. à num. 21. vsque ad 28. Larrea allegat. Fiscal. 65. num. 85. par. 1.
- 16 Quod nota pro spontè comparentibus in S. Officio, qui omnino euitant pœnam, quod debet intelligi iuxta supra deducta,
- 17 si constans sint in propria confessione. Accidit enim meo tempore casus cuiusdam Confessarii, qui spontè falsus est, sollicitasse quosdam Moniales in actu confessionis sacramentalis ad turpia, demum facta spontanea comparitione inconstans iterum accessit ad S. Tribunal, protestatusque fuit, se vera non fuisse confessum, & ea omnia, quæ dixit falsa esse, putauit enim posse suam spontaneam confessionem propriæ famæ penès S. C. sibi esse præiudicio, cum fortasse ab aliquo Eminentiss. Card. Supremæ Inquisitionis speraret aliquod munus in Vrbe. Hic enim, si fuisset demum denunciatus, absque dubio non potuisset gaudere priuilegio spontè comparentium, cum in confessione non persistere, neque perseuerauerit.
- 18 Cæterum valdè dubio an deberet admitti hæc inconstantia in hoc Sanctissimo Tribunali, quod est mixtum fori pœnitentialis, & iudicialis idèò considera.
- Quando autem in extraiudiciali confessione licita sit inconstantia, videndum est latius suo loco, cum hic tantum de inconstantia in actibus iudicialibus tractemus.
- 19 Dic solum licitam esse inconstantiam, non tantum incontinenti, Gloss. in cap. apud misericordiam 32. quæst. 1. Gloss. c. fin. de iur. iur. cum alijs per Guido de viribus confess. par. 7. cap. 1. num. 2.
- 20 Sed etiam ex intervallo, & non probato errore, Gloss. d. l. error, C. iur. & fall. ignor. Quod tamen intelligi debet cum distinctione relata à lasone ibidem, quod si confessio causa sit veltita, requiratur erroris probatio secus si nulla causa roboretur, quam distinctionem, sequitur Guido de virib. confess. loco cit. à nu. 13. vsque ad 21.
- 21 Illicitam verò esse inconstantiam in confessione extraiudiciali, si illa sit redacta in scriptis errore non probato, voluerunt Hostien. & Io. Andr. in cap. Ex litteris, de diuor. Gloss. in cap. fin. de iur. iur. in 6. & disto cap. Apud misericordiam 32. quæst. 1. Alex. conf. 87. num. 1. & conf. 92. num. 10. lib. 5. Moderni vbi supra num. 4.
- 22 Vel si à parte fuerit acceptata, Bald. in l. Gallus, §. 1. ff. lib. & Posthum. Franc. Marc. decis. 1184. num. 28. Franch. decis. 60. num. 8. Guido. vbi supra num. 6. apud quos
- 23 videbis, quando extraiudicialis confessio possit reuocari, probato errore, quæ omnia nos retulimus supra circa reuocationem confessionis iudicialis.
- Et hæc dicta sint circa inconstantiam in probatione, quæ oritur ex confessione siue expressa, siue tacita per iurium productionem; Modo videndum est de inconstantia circa probationem per testes.

Q V Æ S T I O XXXIII.

A R G V M E N T V M.

An qui produxit Testes, vt examinentur, possit inconstans pœnitere, illosque examini subtrahere. Et si renunciauerit testium productioni, an adhuc eos producere possit, tam in ciuilibus, quam in criminalibus, præsertim quoad defensiones: Et an post conclusum in causa possint noui Testes examinari.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes producens, vt examinentur, an, & quando possit inconstans pœnitere, eosque ab examine subtrahere, §. num. 5. & 8.
- 2 Testes ad repulsam producens tenetur illos

examinari facere, & ad id compelli potest, & de ratione,

- 3 Testes iurare debent pro utraque parte.
- 4 Et pro utraque parte tenentur dicere veritatem.
- 6 Testium depositiones communes sunt.

- 7 *Productio testium non est communis, sed solius producentis.*
- 9 *Testes producens etiam iuratos non potest cogi ad illos examinandos, sed aduersarius cogere eos potest ad subiiciendum se examini.*
- 10 *Testes postquam iurauerunt an, & quando possint inconstantes ab examine se retrahere.*
- 11 *Testes inducens postquam iurauerunt, potest eos cogere ad se examinandum.*
- 12 *Inducens, qui testes inuitos cogit ad se examinandum, quibus se subiiciat periculis.*
- 13 *Et quomodo possit protefari.*
- 14 *Protestatio de inducendo testes in parte, & partibus, operatur, quod inducens dicatur approbare eorum personas, non autem dicta.*
- 15 *Testes inductos super vno articulo, & qui super illo limitate iurauerunt, atque admissi fuerunt à Iudice producens, an petere, inconstans possit, quod examinentur super tota causa.*
- 16 *Testium productioni renunciari potest tacite, & expresse.*
- 17 *Testium productioni quando tacite dicatur renunciatum.*
- 18 *Testium productioni renuncians, an, & quando possit inconstans illos producere remissus.*
- 19 *Regulariter non potest.*
- 20 *Testium productioni renuncians in causa principali an possit inconstans illos producere in causa appellationis.*
- 21 *Appellationis causa non diuersificat iudicium, quamuis diuersificet Tribunal.*
- 22 *Testium productioni renuncians adhuc potest illos producere in causa appellationis super nouis capitulis dependentibus à primis.*
- 23 *Quid super articulis omnino nouis, & non pertinentibus.*
- 24 *Testium productioni renuncians non potest inconstans illos producere, quamuis nullos prius testes induxisset.*
- 25 *Testium productioni renuncians adhuc potest illos producere super articulis nouis.*
- 26 *Quid in criminalibus.*
- 27 *Probationibus in causa criminali renunciari non potest.*
- 28 *Quid de renunciatione iurata.*
- 29 *Vel ubi non intret alia pena, quam mutilationis alicuius membri.*
- 30 *Quid si reus dixerit nullam sibi competere defensionem, an, & quando debeat in defensionibus ad probationes admitti num. 33. & 35.*
- 31 *Reus in criminalibus renuncians probationibus potest inconstans renunciationem renouare, & num. 34.*
- 32 *Quamuis delictum notorium sit, & ipsemet dixerit nullas competere defensiones.*
- 36 *Defensionibus renunciari non potest.*
- 37 *Quid si reus fuerit repertus in flagranti.*
- 38 *Quid in latrone famoso.*
- 39 *Vel in affassino.*
- 40 *Defensiones danda sunt cuilibet, etiam sceleratissimo.*
- 41 *Reus crimen confessus an, & quando possit defensionibus renunciare.*
- 42 *Defensionibus renunciare, an possit reus in delictis, pro quibus irrogatur pena sanguinis.*
- 43 *Quid ubi irrogatur pena infamiae.*
- 44 *Membrorum suorum nemo dominus est.*
- 45 *Fama propria quilibet est dominus.*
- 46 *Defensionibus introductis à iure civili renunciari potest.*
- 47 *Quid de defensionibus introductis à iure natura, vel gentium.*
- 48 *Defensionum renunciatio an possit à Iudice acceptari, quando imminet scandalum.*
- 49 *Hæresis in crimine an, & quando valeat renuntiatio defensionum, & refertur praxis Tribunalis Sanctissime Inquisitionis.*
- 50 *Iudex Tribunalis Sanctissime Inquisitionis tenetur ex officio inquirere defensiones pro reo inquisito.*
- 51 *Quid in delictis lenilibus.*
- 52 *Defensionum renunciatio admittitur, quando sit, ut reus citius absoluitur.*
- 53 *Reus renuncians defensionibus potest incontinenti renunciationem renouare.*
- 54 *Et secuta renouatione Iudex non potest procedere ad aliquam executionem.*
- 55 *Renunciatio probationum in causa matrimoniali non attenditur.*
- 56 *Renunciatio probationum facta absente parte, potest per renunciantem renouari.*
- 57 *Renunciatione probationum non obstante potest Iudex ex iusta causa renunciantem admittere ad probandum.*
- 58 *Et an illum admittere possit per viam restitutionis in integrum ex clausula generali si qua mihi, &c.*
- 59 *Probationibus renuncians adhuc admittitur ad probandam suam exceptionem elisam per replicationem Aduersarij.*
- 60 *Testium productioni renuncians adhuc potest illos examinare super articulo, qui sit indirectè primò contrariis.*
- 61 *Examen testium, quos tempore renunciationis signabat.*
- 62 *Quid ubi renunciatio non est iurata.*
- 63 *Vel quando vult simul producere testes, & instrumenta.*
- 64 *Processu publicato, & didicitis testificatis non possunt examinari alij testes super eisdem articulis, vel directè contrariis.*
- 65 *Ex quatenus examinentur, nihil probant.*
- 66 *Consentiens publicationi testium videtur tacite renunciare aliorum productioni.*
- 67 *Nec potest inconstans ad eorum nouam productionem deuenire.*
- 68 *Remissoria non conceditur ad examinandos novos testes post publicatum processum, & didicita testificata.*
- 69 *Quid in causa appellationis, & num. 61. cum seq.*
- 70 *Quid in causa criminali.*

- 73 *Ius canonicum seruandum est etiam in foro seculari in ijs, quæ de directo disponit contra ius ciuile.*
- 74 *Remissoria in causa appellationis, quando sit concedenda super articulis dependentibus à primis.*
- 75 *Remissoria super articulis diuersis omnino nouis, & impertinentibus in causa appellationis non conceditur.*
- 76 *Articuli noui non directè, sed indirectè contrarij primis articulis sunt admittendi.*
- 77 *Articuli super eisdem in gradu appellationis admittuntur, quando materias continent magis specificas, & distinctas.*
- 78 *Quid in gradu restitutionis in integrum.*
- 79 *Articuli in gradu appellationis admittuntur in omnibus casibus, in quibus admittuntur testes post publicationem in causa principali.*
- 80 *Et è conuerso in gradu appellationis non admittuntur articuli in omnibus casibus, in quibus non admittuntur testes post publicationem in causa principali.*
- 81 *Publicatio sola processus est terminus exclusus productionis aliorum testium, quamuis testificata non fuerint didicita.*
- 82 *Intellige sciente, & patiente parte.*
- 83 *Secus parte inscia, vel absente.*
- 84 *Protectio partis in actu publicationis, quod nolit testificata, didicere tanquam contraria factò non attendenda.*
- 85 *Petens notificationem processus præsumitur habere notas depositiones testium, & scire testificata.*
- 86 *Remissoria secunda an, & quando concedatur super nouis articulis.*
- 89 *Remissoria secunda an concedatur in causa summaria.*
- 90 *Subornationis testium timor viget etiam in causa summaria.*
- 91 *Remissoria non conceditur post didicita testificata, sine illa, quis didicerit per se, siue per alium.*
- 92 *Remissoria non conceditur post didicita testificata, quamuis testificata non sint propria, sed partis aliuersæ.*
- 93 *Examinis à beneficio non excluditur pars, quæ testificata non didicit.*
- 94 *Remissoria non conceditur post didicita testificata, quamuis non sit facta publicatio testium.*
- 95 *Et an ad hunc effectum sufficiat, quod testium depositiones permanserint penes partem.*
- 96 *Remissoria non conceditur post factas testium publicationes etiam super articulis diuersis, sed sub primis contentis ex necessitate probationis.*
- 97 *Prescriptionem articulans post publicatas depositiones testium non admittitur ad articulandum titulum, seu possessionem.*
- 98 *Remissoria non conceditur post testes publicatos, quando testes sunt producti super libello, vel petitione, vel super tota causa.*
- 99 *Remissoria secunda conceditur, quando testes vigore primæ fuerunt nulliter examinati.*
- 100 *Testes nulliter examinati adhuc deferuiunt pro sufficienti fumo ad concedendam remissoriam.*
- 101 *Remissoria secunda conceditur, quando testes vigore primæ fuerunt examinati nulliter, quamuis publicatio eorum facta sit ad instantiam partis volentis illos nouiter examinare.*
- 102 *Quid si examen non est omnino nullum, sed potest tantummodo repelli ope exceptionis.*
- 103 *Vel quado nullitas nõ inluit in ipsū examen.*
- 104 *Remissoria secunda an possit concedi post didicita testificata, quæ erant nulla.*
- 105 *Remissoria secunda conceditur etiam si testes sint ritè, & rectè recepti, quando eorum publicatio est nulla.*
- 106 *Quid si publicatio facta sit parte inuita, & reluctante.*
- 107 *Vel si facta sit inscia, vel absente parte.*
- 108 *Protectio partis in actu publicationis testium, quod velit alios testes producere tanquam contraria factò non attenditur.*
- 109 *Testificatis didicitis deuegatur remissoria, non obstante quod testes fuerint publicati inuita parte.*
- 110 *Remissoria non conceditur post publicatas depositiones, quamuis publicatio facta fuerit per Iudicem ex aliqua causa, parte inuita, vel ignorante, sed legitime citata.*
- 111 *Remissoria conceditur etiam post publicatas testium depositiones in diuersa instantia, vel in diuerso iudicio.*
- 112 *Publicatio testium in vno iudicio non impedit illorum productionem in alio.*
- 113 *Intellige quando aliud iudicium est aded diuersum, vt sententia lata in vno non pariat exceptionem rei indicatæ, in alio.*
- 114 *Publicatio testium in vno iudicio impedit illorum productionem in alio, quando vltra publicationem depositionum fuerunt etiam didicita testificata.*
- 115 *Quando agitur inter easdem personas, & eadem est agendi causa.*
- 116 *Quando negotium esset plene cognitum in prima instantia.*
- 117 *Publicatio aliquorum testium in iudicio possessorio non impedit productionem aliorum in petitorio.*
- 118 *Et è conuerso publicatio aliquorum in petitorio non impedit productionem aliorum in possessorio.*
- 119 *Iudicium petitorium, & possessorium tendunt ad diuersum finem.*
- 120 *Publicatio aliquorum testium in iudicio summario plenariè receptorum impedit productionem aliorum in petitorio.*
- 121 *Testes plenariè recepti in iudicio summario probant etiam in iudicio plenario.*
- 122 *Publicatio testium examinatorum coram Arbitro non impedit productionem aliorum testium coram Iudice.*

- 123 *Iudicium, quod fit coram Indice est diuersum à iudicio, quod fit coram arbitro.*
- 124 *Publicatio testium coram Arbitratore non impedit publicationem aliorum testium coram Indice.*
- 125 *Quid si post publicationem pars accepit corum depositiones.*
- 126 *Testes examinati coram arbitro, & postea mortui non fidem faciunt coram Indice.*
- 127 *Et secuta corum publicatione coram arbitro, an admittatur pars ad productionem aliorum testium coram Indice.*
- 128 *Publicatio testium facta coram Indice, impedit productionem aliorum coram arbitro, & de ratione.*
- 129 *Quid in Arbitratore.*
- 130 *Publicatio testium non tendentium ad eundem finem, vel examinatorum in causa nullitatis, non impedit productionem aliorum in causa principali.*
- 131 *Publicatio testium in iudicio, cuius sententia non transit in iudicatum, non impedit aliorum examen.*
- 132 *Partium relationes publicæ, non impediunt contrariam probationem fieri per alios peritiores, & num. 140.*
- 133 *Publicatio testium deponentium de credulitate non impedit examen aliorum deponentium contraria credulitate, & num. 150.*
- 134 *Publicatio testium non impedit aliorum examen in causa matrimoniali.*
- 135 *Sententia lata in causa matrimoniali nunquam transit in iudicatum.*
- 136 *Quid si Index ex officio procedat.*
- 137 *Publicatio testium in causa matrimonij spiritualis, an impediatur aliorum examen.*
- 138 *Sententia lata in causa matrimonij spiritualis, an, & quando transeat in iudicatum.*
- 139 *Publicatio testium in causa matrimoniali, an impediatur aliorum examen siue deponent pro matrimonio, siue contra illud.*
- 140 *Testes quando dicantur deponere contra matrimonium remissuè.*
- 141 *Publicatio testium in causa matrimoniali impedit aliorum examen, quando sententia lata transit in iudicatum, secus è contra.*
- 142 *Quid si testes producerentur super extrinsecis ad vinculum matrimonij.*
- 143 *Publicatio testium productorum ad impinguandum processum, in causa matrimoniali impedit aliorum examen.*
- 144 *Publicatio testium impedit aliorum examen in causa sponsalium.*
- 145 *Publicatio testium in causa matrimoniali impedit aliorum examen, quando agitur de periculo animæ.*
- 146 *Iudex in causa matrimoniali non debet admittere nouum examen post testes publicatos nisi cum causa.*
- 147 *Et quando non debeat illos admittere.*
- 148 *Producens nouos testes post primos publicatos, non admittitur ad examen, nisi prauo iuramento, quod illos non subornauerit.*
- 149 *De Inconstantia in Iudicijs.*
- 151 *Publicatio testium non impedit nouum examen, quando variatur modus agendi.*
- 152 *Quid si agitur ad diuersum finem.*
- 153 *Vel quando agitur inter diuersas personas.*
- 154 *Vel in diuerso iudicio.*
- 155 *Quid si noui articuli dependent ab antiquis.*
- 156 *Vel si testes iam examinati iurarent de dicenda veritate, & fuerunt interrogati super tota causa.*
- 157 *Publicatio testium, an, & quando impediatur nouum examen super articulis indirectè contrarijs.*
- 158 *Vel quando agitur de probanda negativa.*
- 159 *Publicatio testium in causa matrimoniali, & criminali non impedit nouum examen, quando agitur de probando falsitatem testium à parte examinatorum.*
- 160 *Quid si cum falsitate velit etiam probari eorum corruptio.*
- 161 *Publicatio testium non impedit nouum examen, quando in eo intenditur reprobari personas, vel dicta testium.*
- 162 *Quid ubi agitur de reprobandis testes reprobatórios partis aduersæ ad coadiuvandam priorem probationem.*
- 163 *Vel agitur de probanda confessione partis.*
- 164 *Quid si imputari non potest parti producenti cor non fecerit eos examinare.*
- 165 *Quid si pars producens articulos potnit ad illos instrui ex articulis partis aduersæ.*
- 166 *Quid si testes examinari volint super re notoria, vel super euidencia facti.*
- 167 *Aut super fama.*
- 168 *Quid ubi agitur de periculo animarum.*
- 169 *Vel in beneficialibus.*
- 170 *Aut in causa Monachatus.*
- 171 *Quid consentiente parte.*
- 172 *Vel ubi agitur de materia concernente bonum publicum.*
- 173 *Probatio nona post publicationem processus, neque de partis consensu admittitur, ubi tractatur de publico bono.*
- 174 *Productio nouorum testium post publicatas attestaciones admittitur, si pars tacitè consentiat.*
- 175 *Et quando tacitè consentire dicatur pars.*
- 176 *Publicatio testium, an, & quando impediatur nouum examen in causa criminali.*
- 177 *Sive agatur de testibus ad offensam, siue ad defensionem.*
- 178 *Publicatio testium non impedit nouum examen tendens ad probationem instrumenti.*
- 179 *Quid ubi agitur de testibus noniter reperijs.*
- 180 *Vel si pars procedat per viam restitutionis in integrum.*
- 181 *Quid ex causa superueniente.*
- 182 *Vel quando testes sunt dignissimi.*
- 183 *Episcopus, & Archiepiscopus dicuntur testes dignissimi.*
- 184 *Publicatio testium, an impedit nouum examen, quando aliqui ex testibus productis non sunt examinati.*

- 185 Quid si super articulis datis nulli testes fuerint producti.
- 186 Vel quando testes examinati, & interrogati dixerunt nihil scire.
- 187 Vel quando testes non fuerunt interrogati, vel non fuerunt perfectè interrogati culpa, vel negligentia Iudicis.
- 188 Quid si id procedat ex culpa partis.
- 189 Culpa, & negligentia in testibus interrogandis, an presumatur Iudicis, vel partis.
- 190 Publicatio testium non impedit nouum examen, quando agitur de probando eo, quod sub primis articulis continebatur de necessitate facti, non de necessitate probationis.
- 191 Quid ubi agitur de probando qualitatem contractus in primis articulis deducti, & probati.
- 192 Excommunicatione probata per testes examinatos super primis articulis, & publicato processu, an inde impediatur examen ad probandam qualitatem excommunicationis.
- 193 Publicatio processus non impedit nouum examen ad probandam legitimam etatem contrahentis, vel ingredientis Religionem.
- 194 Quid super dependentibus, de quibus extra articulos deposuerunt testes inducti super primis articulis.
- 195 An impediatur nouum examen, quando est perempta instantia.
- 196 Non impedit nouum examen concurrente Principis concessione.
- 197 Et an ista concessio resultet ex clausula non obstante, &c.
- 198 Quid de concessione Papæ.
- 199 Publicatio testium examinatorum ad perpetuum rei memoriam, & ante litem contestatam, an impediatur nouum examen.
- 200 Quando impediatur nouum examen, eo, quod attestaciones primæ sint perditæ.
- 201 Quid de nouo examine ad declarandas dubias testium depositiones.
- 202 Quid si pars fuit ad nouum examen restituta.
- 203 Et quæ ad hunc effectum considerentur pro istis causis restitutionis remissæ.
- 204 An hæc restitutio concedatur minori, rustico, & Ecclesiæ remissæ.
- 205 Publicatio testium non impedit nouum examen, stante consuetudine, quod post publicationem, adhuc testes possint examinari.
- 206 Quid stante Statuto, quod post publicationem possint testes examinari.
- 207 Publicatio non impedit examen, quando quis fuit impeditus factio aduersary, ne testes examinaret.
- 208 Examen admittitur etiam post didicita testificata, quando illa fuerint didicita dolo aduersary noua admitterentur attestaciones.
- 209 Publicatio testium non impedit nouum exa-

- men, quando Iudex illorum publicationem reuocauit.
- 210 Examen admittitur etiam post didicita testificata, quando pars fuit illorum obliua.
- 211 Publicatio testium examinatorum ad probandam intentionem Afforis, non impedit examen faciendum à reo ad probandam suam exceptionem, quæ non sit directè contraria intentioni eiusdem Afforis.
- 212 Publicatio testium non impedit nouum examen ubi agitur, de probanda absentia.
- 213 Quid si testes ante publicationem erant excommunicati, vel inhabiles.
- 214 Testes post conclusum in causa examinari amplius non possunt.
- 215 Quid in causa appellationis.
- 216 Conclusio in causa principali non extenditur ad causam appellationis.
- 217 Quid si conclusio fit super aliquo articulo particulari.
- 218 Testes nouiter reperti examinari possunt etiam post conclusum in causa.
- 219 Quid super nouis articulis.
- 220 Quid de testibus, qui de tempore conclusionis ignorabantur.
- 221 Testes in causa matrimoniali examinari possunt etiam post conclusum in causa.
- 222 Quid de testibus ad defensam in causa criminali.
- 223 Testes examinari possunt post conclusum in causa, parte non opponente.
- 225 Testes examinari possunt post conclusum in causa, per viam restitutionis in integrum.
- 226 Quid æquitate suadente.
- 227 Vel si sint personæ legales, & nobiles.
- 228 Quid ubi agitur de periculo animæ.

QUOAD primam partem de eo, qui produxit testes, illicitum esse inconstantiam voluere Innocent. in cap. Presentium col. 2. de testibus, qui dixit, quod, si Pars semel produxit testes super probatione obiectiua contra testes suæ partis proposita, non poterit poenitere, quia testes pro vtraque parte iurare solent, cap. non sanè 14. quæst. 5. & potest esse, quod, si examinentur, magis probarent confirmationem testium, quam reprobationem, & Innocent. sequuntur Doctor. vt testatur Panormitanus in diſſo cap. Presentium num. 12. Imol. num. 9. Felyn. ibidem, & cap. de testibus num. 13. eodem tit. Arctin. cons. 140. Crauet. de antiq. temp. par. 1. verb. quartum num. 2. Farinacc. de testibus qu. 62. num. 224. Capic. decif. 39. num. 3.

Quæ doctrina Innocentij licet loquatur in testibus productis ad repulſam, eadem tamen viget ratio in omni casu, ex quo testes debent dicere veritatem in omni causa pro vtraque parte, sic Capic. diſſa decif. 39. Carthar. decif. Genuen. execut. 106. num. 9. Farin. loco cit. num. 224.

Contrarium voluere Baldus in l. adita

- num. 105. *C. eden.* qui dicit, *edidi nomina testium*, ad quod de iure cogor, l. non ex omnibus, ff. de arbit. quia nemo de iure inuitus probare cogitur. Volo aliqua nomina detrachere, Aduersarius contradicit, queritur an possint? Respondet Bald. videri quod possit, sed tamen de cætero eos non producat, l. 3. de fid. instrum. & licet attestaciones sint communes, tamen productio testium non est communis, sed solius producentis, ideo renunciare potest productioni. Idem concludit Baldus dicto loco, & eo non citato, licet rationibus non habentibus saporem, tenet Hieronymus de Laurentijs decis. 116. per tot.
- 8 In hac contrarietate dic, quod, si testes sint iurati, tunc nullo modo licita est inconstantia, si autem non sint iurati, non est cogenda pars producens ad eos examini subijciendum, sed poterit altera pars eos compellere, vt se examini subijciant, Capic. dicta decis. 39. Carthar. d. decis. 106. num. 9. qui dicunt ita intelligendum esse dictum Innocentij, Marfilian. decis. Ianua 41. vbi tradit ita fuisse dictum in dicto Senatu, Niger de execut. rei indic. pag. 286. nu. 9. Rota decis. 549. n. 2. par. 3. & decis. 102.
- 9 num. 18. par. 9. recent. & aduertendum est, quod Rota in d. decis. 549. dixit non esse cogendam partem producentem testes, etiam iuratos, vt eos examini subijciat, sed relinquendum arbitrio alterius partis, vt possit cogere testes ad subeundum examen, Cancr. var. lib. 1. cap. 20. num. 101. vbi bene sequitur Posth. de manut. obseruat. 89. num. 8. & seqq.
- 10 An autem testes possint cogi ad examinandum, ne posteaquam iurauerunt se inconstantes possint ab examine retrahere, videndus est Farin. quest. 78. per tot.
- 11 Aduertendum tamen est, quod etiam si ad ipsius inducentis instantiam sint inuiti ad testificandum cogendi, vt per Grauat. ad Vestr. lib. 16. cap. 2. nu. 26. & 27. Posth. d. obseru. 89. nu. 10. est tamen periculosum eos cogere, quia immemores iuramenti præstiti, aliquando veritatem tacent, vel imò contra inducentem probant, Posth. dicta obseruat. 89. num. 11. vbi dat caute-
- 13 lam, quod inducens protestetur se eos in parte, & partibus, inducere, quia tunc
- 14 censetur approbare personam non dicta, vt per eum num. 12.
- 15 Cæterum si inducti sint super vno articulo limitate, & limitate iurauerunt, ac Iuramentum fuerit sic admissum à Iudice, & à parte, poterit pars producens inconstans esse, si petat examinari super tota causa, Rota decis. 268. par. 2. diuers.
- Quo verò ad secundam partem questionis de eo, qui renunciauit testimonio productioni, an inconstans denum illos producere possit: Hæc renunciatio duplici
- 16 citer potest contingere; Primò expressè cap. intimaui, ibi, nec est ab renunciatum, sumpto argumento à contrario sensu extr. de testib. Secundò tacitè, hoc est vel post-
- 17 quam publicatus est processus, & didicita sunt testificata, vel post conclusum in causa, §. quia verò, in auth. de testib.
- 18 De vnoquoque horum casuum breuiter differendum est, & compendiosè, cum latissimè materiam tractauerit Farinacc. in suo aureo tract. de testibus quest. 75.
- 19 Dic ergo primò, quod postquam pars renunciauit productioni testium, non potest inconstans amplius redire ad illos examinandos, vt ex d. Text. in d. cap. intimaui, volunt Doctor. nempe Butr. Imol. Ancharan. extr. de testib. Gloss. per illum Text. in cap. Cum venissent, & ibi omnes Canonistæ eodem tit. Surd. conf. 176. num. 7. cum alijs per Farinacc. d. quest. 75. num. 275.
- 20 Quæ conclusio habet locum, etiam in causa appellationis, vt scilicet renuncians productioni testium in causa principali non possit inconstans eos producere in causa appellationis, Innoc. in cap. Fraternitatis, in princ. & ibi Hostien. & alijs Canonistæ de testib. Farinacc. d. quest. 75. nu. 279. vbi num. 280. refert contrarium tenentes, & num. 282. concordat opinionem. Sed non recedas à priori opinione, quæ cum habeat locum in tacita renunciatione, hoc est publicatis attestacionibus, vt videbimus, multò magis debet locum habere in expressa, cum diuersum non sit iudicium, licet diuersum sit Tribunal, Barb. in Clem. 2. de testib. à num. 3.
- 22 Licita tamen esset dicta inconstantia in causa appellationis, quando vellet examinari testes super nouis capitulis, dependentibus tamen à primis, licet si articuli essent noui, & non pertinentes, Innoc. in dicto cap. Fraternitatis, de testib. cum alijs per Farinacc. d. quest. 75. num. 284. & 286. Barbof. in d. Clem. 2. num. 5.
- 24 Secundò conclusio habet locum, etiam quod renuncians productioni testium, nullos prius testes induxisset, Gloss. fin. in cap. Cum venissent, & ibi Doctor. extra. de testib. cum alijs per Farinacc. d. quest. 75. num. 287.
- 25 Dic primò, licitam esse inconstantiam, si Renuncians velit nouos producere articulos, & testes, cap. Causam, quæ il. 2. & ibi Canonistæ extr. de testib. cum alijs per Farin. dicta quest. 75. num. 288. Barbof. ad d. cap. Causam quæ num. 1.
- 26 Secundò dic, licitam esse inconstantiam in causis criminalibus, in quibus
- 27 probationibus renunciari non posse, voluerunt Bald. in cap. Cum venissent num. 7. & ibi Anchar. Felyn. & alijs relati à Farin. dicta quest. 75. num. 290. Balthassar Gomes de potestate in seipsum lib. 1. cap. 17. num. 23.

- latè ideam Farin. *quæst.* 39. num. 51. Gallerat. de *renunc.* centur. 1. *renunc.* 34. num. 15. vbi innumeros refert Viu. *decif.* 68. num. 15. & 16.
- 28 Quod dictum ampliatur etiam quod renunciatio sit iurata, Bald. in *cap. Pastoralis* num. 13. in *fin.* de *except.* & in *l. unica*, C. de *confess.* Guttierrez de *iuram. confirmat.* 3. par. *cap.* 10. num. 3. Decian. *lib.* 9. *tract.* *crimin.* *cap.* 1. num. 26. cum alijs per Gomes *dicto tract.* de *potestate in seipsum* *cap.* 18. num. 1. Gallerat. de *renunc.* 34. *sub* num. 15. *vers.* *ampl. dict.* *conclus.* Viuian. *dicta* *decif.* 68. *propè fin.*
- 29 Secundò ampliatur etiam quod sit imponendi tantummodo poena mutilationis alicuius membri, Salycet. in *auth. iubemus* num. 2. C. *iudic.* Balthassar Gomes *loco cit.* num. 2.
- 30 Tertiò ampliatur tamen reus dicat, nullas habere defensiones, Iason *l. pactum inter heredem*, ff. de *pactis*, Farinacc. qui plures *dicta* *quæst.* 39. num. 56. Contra quam ampliationem licet aliqui teneant nempè Bald. in *l. Raptores* n. 4. C. de *Episc. & Cler.* & alij per Farinacc. *dicta* *quæst.* 39. num. 57. Gomes *loco cit.* num. 4. *vers.* *Contrarium*; Non tamen recedas ab ampliatione, quia verior, communis, & practica opinio est, vt reus non possit dictis defensionibus renunciare, etiamquod asserat, nullas habere defensiones per ea, quæ tradit idem Balthassar Gomes *loco cit.* num. 4. vbi *vers.* itaque *priori sententia*, dicit praxis contraria est euitanda, ne sanguis eorum, qui inducti fuerant ad eam renunciationem, faciendam super Iudice, & Assessore, ac eorum filijs conuertatur, quod etiam admittit Guazzin. in *defens.* 27. *cap.* 1. num. 7.
- 31 Et hæc opinio tanto magis sequenda, est, quando reus, qui renunciavit inconstans hanc renouet renunciationem, Marsil. in *prax. cap. Examinanda* num. 31. Foller. Franc. Farin. Laderch. à Guazzino *dicta* *defens.* 27. *cap.* 1. num. 8. Balthassar Gomes *loco cit.* num. 4. *vers.* *ceterum casu*, quo.
- 32 Imò non solum si reus asserat, nullas habere defensiones, sed si notorium sit, nullas habere, crederem nullo modo posse renunciare defensionibus, & facta renunciatione illam posse renouare, vt bene ad propositum ratiocinatur Balthass. Gomes *loco cit.* num. 7. *vers.* *idè ipse contrarium*.
- 33 Multo ergo magis renunciatio erit illicita, quando est dubium, an reus habeat aliquas defensiones, Rub. Alexand. *l. seruum quoque*, §. *publicè* num. 28. *vers.* in *dubio tamen*, ff. de *publicis iudicijs*, Farin. d. *quæst.* 39. num. 60. Guttierrez de *iur. confirmat.* 3. par. *cap.* 10. num. 5. Balthassar Gomes *loco cit.* num. 5. *vers.* *Contrarium*.
- 34 Et licet aliqui dissentiant, valereque hoc casu renunciationem asserunt, hi tamen concludunt, reum renunciantem posse esse inconstantem, & renunciationem renouare, Angel. *dicta* *l. pactum inter heredem* num. 5. ff. de *pactis*, cum alijs, quos citat Laderch. *conf.* 184. num. 8. idem Gomes *loco cit.* num. 5. Cauendum est ergo ab illis, qui volunt, valere renunciationem, quando defensiones sunt illiquida, nam quidquid habet reus defensionis siue liquidum 36 sit, siue illiquidum, defensionis pars est, cui non potest renunciari, Balthass. Gom. *loco cit.* num. 6. *vers.* *sexto* ergo *ampliat.*
- 37 Valere tamen renunciationem defensionis, nec dari hoc casu inconstantiam, asserunt Doctor. quando reus repertus est in flagranti, Angel. de *malef.* in *verb. quæ Index dictis inquisitis*, num. 11. cum alijs per Farinacc. *dicta* *quæst.* 39. num. 61. Triuifan. *decif.* 1. *lib.* 2. Laderch. *conf.* 184. num. 8. Guazzin. d. *defens.* 27. num. 10. Balthassar Gomes *lib.* 1. *cap.* 19. num. 11. qui tamen contrarium defendit num. 12. *vers.* *sed respondetur*, rationibus, quidem non contemnendis.
- 38 Secundò, valer renunciatio defensionibus, quando sumus in fauoso latrone, Foller. in *prax. verb.* & si *confitebuntur* n. 57. cum alijs per Farinacc. d. *quæst.* 39. num. 63. Guazzin. d. *defens.* 27. num. 7. 3. & 9. Gallerat. de *renunc. dicta* *renunc.* 34. *sub* num. 16. *vers.* *similiter*, Balthassar Gomes d. *lib.* 1. *cap.* 19. num. 3. quamuis ipse more suo contrarium defendat.
- 39 Tertiò, assassinus poterit renunciare defensionibus, Marsilius *dicto* §. *examinanda* num. 11. cum alijs per Farin. d. *quæst.* 39. num. 64. Guazzin. d. *defens.* 27. *cap.* 1. num. 10. *vers.* *tertiò limita*, Decian. *lib.* 19. *tract.* *crimin.* *cap.* 30. num. 29. Balthassar Gomes d. *cap.* 19. num. 6. qui tamen cum Guttier. de *iuram. confirmat.* 3. par. *cap.* 10. num. 7. tenet, nullo modo assassinum posse renunciare defensionibus, cum cilibet etiam sceleratissimo danda sint defensiones, Gallerat. de *renunc. dicta* *renunc.* 34. *sub* num. 16. *vers.* *similiter*.
- 40 Quartò, confessus poterit defensionibus renunciare, Marsilius *dicto* §. *examinata* num. 11. 12. & 17. Clar. *quæst.* 49. num. 6. cum alijs per Farin. *dicta* *quæst.* 39. num. 62. Gallerat. *dicta* *renunc.* 34. *sub* num. 16. *vers.* *constare autem*, Guazzin. *dicto* *cap.* 1. num. 10. *vers.* 6. vbi tamen dicit, hoc procedere si notoriè constaret, nullam defensionem, competerè aduersus confessionem, aliàs dicta renunciatio non valeret, quod etiam sequitur Guttierrez *loco cit.* num. 5. *vers.* *quatenus verò*, Balthassar Gomes *dicto* *cap.* 19. num. 13. qui tamen strenuè pluribus rationibus latè contrariam opinionem defendit, nempè confessum crimen non posse defensionibus renunciare.
- 42 Quintò, valeret renunciatio defensionibus, quando sumus in delictis, pro quibus non irrogatur poena sanguinis, Marsil.

- dicto §. examinanda num. 15. cum alijs per Farin. d. quæst. 39. num. 65. & seq. Guazzin. d. defens. 27. cap. 1. num. 10. vers. quinto limita, Balthassar Gomes d. cap. 19. num. 1. Viuius decif. 68. in fine.*
- 43 An autem ubi ex poena irrogatur infamia, possit quis renunciare suis defensionibus? Forin. Guazzin. & ab eis allegati loco cit. tenent non valere renunciacionem, Anchar. Arcet. Guttier. & Couarr. allegati à Balthassare Gomes *dicto cap. 1. num. 2. vers. contrarium, tener oppositum ea*
- 44 *ratione, quia, licet quis non sit dominus membrorum suorum, vnusquisque ta-*
- 45 *men dominus est fame propriæ, Anchar. & Arcet. in cap. cum dilecti num. 6. de accusat. cum alijs, quos citat idem Balthass. Gom. dicto tract. lib. 2. cap. 12. num. 3.*
- 46 Sexto, valet renunciatio defensionibus introductis à iure ciuili, secus verò à iure
- 47 naturali, vel gentium, Marfil. *dicto §. examinanda num. 13. cum alijs per Farin. dicta quæst. 39. nu. 67. Guazzin dicto cap. 1. nu. 10. vers. quinto limita, Balthassar Gomes dicto cap. 19. n. 26. 28. & 29. Gallerat. d. renunc. 34. sub num. 16. vers. intellige.*
- 48 Septimo, valet renunciatio defensionibus, quando immineret scandalum, Bald. in l. cum reis, C. de penis, Marfil. *dicto §. examinanda num. 30. Gallerat. d. renunc. 34. sub num. 16. vers. debent tamen, Vrsill. ad Aflic. decif. 391. num. 4.*
- Contrarium voluit Balthassar Gomes loco cit. num. 35. qui dicit, quod si esset Iudex, ab huiusmodi executionibus semper abstinere, nam contrarium faciens imitaretur Pilatum pessimum Iudicem, qui innocentissimum Saluatorem Dominum Nostrium crucifixit propter tumultum Iudeorum, Carrer. in prax. in materia torture quæst. 7. num. 26.
- 49 Octauo, valet renunciatio defensionibus in crimine hæresis, Carrer. in tract. de Hæreticis, §. 8. num. 70. Balthassar Gomes *dicto tract. lib. 1. cap. 19. num. 37. licet ipse contrarium teneat. Quidquid dicant Doctores. in hoc Supremo Tribunali S. Officij obseruatur, quod, si Rei renuncient defensionibus, admittitur renunciatio, quando sumus in leuibus delictis; si autem sumus in hæresi formali, vel in delicto, pro quo veniat tradendus reus Curie seculari, vel alijs damnandus sit ad tiremes saltem per decennium, renunciatio non admittitur, sed iniungitur Procuratori reorum, vt illas omnino faciat ex officio ea ratione, quia in hoc Sanctissimo Tribunali Iudex ex officio tenetur inquirere defensiones pro Reo inquisito, iuxta Textum in l. & si non defendantur, ff. de penis, Farin. de Hæresi quæst. 183. num. 211.*
- 51 In delictis verò leuibus semper sinitur labi terminus ad illas faciendas, Caren.
- par. 3. de defens. reor. tit. 9. §. 19. num. 94.*
- 52 Nonò, valet renunciatio defensionum, quando fit, vt reus citius absoluitur, Bart. l. custodias, ff. de public. iudic. Laderch. *dicto conf. 184. num. 8. Guazzin. dicto cap. 1. nu. 10. vers. 7. limiti.*
- 53 Si tamen reus reuocaret incontinenti renunciacionem, vt potest facere, Angel. in dicta l. Pæstum, col. fin. ff. de pæcis, non.
- 54 poterit Iudex aliquam executionem facere contrariam, Marfil. *dicto §. Examina- num. 31. cum alijs per Balthassarem Gomes dicto cap. 19. num. 40.*
- 55 Redundo modò ad principalem conclusionem, dic tertio, licitam esse inconstantiam in causa matrimoniali, in qua non attenditur renunciatio, Hostien. in cap. constitutis, il 2. de testib. Farinacc. *dicta quæst. 75. num. 291.*
- 56 Dic quarto, licitam esse inconstantiam, si renunciatio facta sit absente Parte, Arcet. in dicto cap. Cum venissent num. 4. de testib. Farinacc. *dicta quæst. 75. num. 293.*
- 57 Dic quinto, licitam esse inconstantiam, si ex iusta causa Iudex admiserit renunciacionem ad probandum, Bald. *dicto cap. Cum venissent num. 7. & ibi Boich. num. 1. Bellamer. num. 10. Farinacc. dicta quæst. 75. num. 294. qui num. 295. latè probat ex clau-*
- 58 *sula generali, si qua mihi iusta causa, posse concedi restitutionem ad examinandum testes non obstante renunciacione.*
- 59 Dic sexto, licitam esse inconstantiam, quando, qui renunciavit, debet probare suam exceptionem elisam per replicationem aduersarii, Angel. in Auth. Qui semel num. 4. C. de probat. Innocent. in dicto cap. Cum venissent, & ibi Canonistæ de testibus, Farinacc. *dicta quæst. 75. num. 296.*
- 60 Dic septimo, licitam esse inconstantiam, quando renunciaciones formaret articulum indirectè contrarium primo, quia, tunc potest super eo testes examinare, non obstante renunciacione, Bald. in dicto cap. Cum venisset num. 7. de testib. Farinacc. *dicta quæst. 75. num. 297.*
- 61 Dic octauo, licitam esse inconstantiam, si producantur testes, quos tempore renunciacionis ignorabat, adhibito tamen iuramento, de quo in dicta Auth. At qui semel, C. de probationibus, Bart. ibi num. 12. Castren. num. 3. & Io. Sighard. num. 6. Farin. d. quæst. 75. num. 298. & num. 333.
- 62 Dic nonò, licitam esse inconstantiam, si renunciatio non sit iurata, Felyn. in cap. Si diligenti num. 14. de for. compet. Monticell. in rept. test. rubr. Testium productioni quomodo renunc. Farinacc. *dicta quæstione 75. num. 299.*
- 63 Dic decimo, licitam esse inconstantiam, si renunciaciones velit producere testes, & instrumenta simul, post Monticell. Farin. d. quæst. 75. num. 300.

- 64 In 2. verò casu, quando publicatus est processus, & didicita sunt testificata, fac regulam, illicitum esse inconstantiam, nec posse examinari alios testes super eisdem
- 65 articulis, vel directi contrariis, & si examinentur nihil probent, §. *Quia verum, vers. Illud tamen*, & ibi Angel. Doct. omnes in *dicta Auth. At qui semel, C. de probat. Canonistæ, in cap. Fraternitatis, ext. de testib. infinitos allegat Gabr. de testib. conclus. 21. num. 1. Farinacc. dicta quæst. 75. numero 68. Greg. XV. decis. 497. num. 1. & decis. 583. item num. 1. Rot. decis. 41. par. 7. & dec. 285. num. 7. par. 12. recent. & alibi sæpissimè, & Ridolphin. in prax. parte prima cap. 11. num. 117.*
- 66 Rationes plures huiusmodi conclusionis assignantur, sed ea, quæ convenit tractamini nostro illa est, quia consentiens publicationi, tacite videtur renunciare productioni testium, idèò inconstans ad
- 67 eorum novam productionem devenire non potest, Pellamer. *dicto cap. Fraternitatis num. 18. Abbas ibidem, Surdus conf. 8. num. 20. Farinac. loco citato num. 70. Hinc*
- 68 propterea post publicationem, & didicita testificata non posse concedi remissionem ad novos testes producendos, & examinandos voluit Thefaur. *decis. 262. num. 1. Rot. Roman. dicta decis. 497. & 583. coram Greg. XV. & dicta decis. 41. num. 1. par. 7. recent.*
- 69 Angi autem inconstantia non solum illicita est in causa principali, sed etiam in causa appellationis, Clem. 2. *de testib. dicto cap. Fraternitatis, eodem tit. & vtrobique Canonistæ, & Ciuilibz in dicta Auth. At qui semel, de probat. Mascard. de probat. lib. 1. in præfat. quæst. 5. num. 46. Afiliæ. decis. 216. num. 1. cum alijs per Farinacc. d. quæst. 75. num. 307. Gabr. dicta conclus. 21. numero 17. ampliat. 7. Scacc. de appellat. lib. 3. cap. 2. quæst. 11. num. 106. bellè Rot. decis. 266. nu. 2. par. 6. in recent. Et hoc idem procedere in criminalibus, prout in causa criminali*
- 70 ad exclusionem defensionis rei median-
ticulis articulis directò contrariis, dixit Vulpell. *conf. 126. per tot. quem sequitur Vermigliol. conf. crim. 262. per tot.*
- 71 Et quamvis huic conclusioni videatur refragari, Textus in l. *Per hæc diuinam sanctionem, C. de tempor. appellat. per quem Textum voluit Doct. esse permissam inconstantiam, & nouorum testium pro-*
- 72 ductionem in causa appellationis, illius tamen dispositorio vel procedit de iure ciuili secundum Bart. in d. l. *Legge numero 3. Angel. conf. 155. ante num. 1. Anguisciol. conf. 55. num. 5. & 6. lib. 3. Vel quia dubium est, an Textus ille sit correctus per §. Quia verò, in Auth. de testib. vt dicit Anguisciol. loco citato num. 6. seruandum est ius canonicum etiam in foro ciuili, Bart.*
- dicta l. Per hanc numero 5. ad fin. vers. Videmus Domini, vbi quod cum Textus iuris*
- 73 *Canonici dicat directò contrarium in dicto cap. Fraternitatis, de testib. Idèò standum est illi Decretali, Rip. l. 1. Is apud quem numero 43. C. de eden. Guidopap. decis. 14. & decis. 347. propè fin. Castr. conf. 192. num. 5. Surd. dicto conf. 8. num. 10. Quoties enim aliquod de iure ciuili dubium existit, iure autem Canonico clarè diffinitum, vel si etiam iure ciuili clarum existit, manifesto tamen iure Canonico corrigitur, tunc standum est iuri Canonico in vtroque foro, Misinger. obseruat. 41. Ridolphin. in prax. par. 1. cap. 3. num. 65. & in dicto cap. Fraternitatis num. 7. cap. 1. & seq. vbi Glofs. & communiter Doct. de nou. oper. nunc. & ita in puncto ratiocinatur doctissimus Coccin. decis. 266. à num. 4. vsque ad 9. p. 6. recent. Farinacc. dicta quæst. 75. à num. 302. vsque ad num. 314. vbi num. 313. dum dicit seruandas esse consuetudines fori, non benè loquitur ex traditis à Rot. dicta decis. 266. num. 8. parte 6. recent.*
- 74 Dic primò, licitam esse inconstantiam in causa appellationis, si articuli sunt dependentes à primis, Glofs. in *dicto cap. Fraternitatis, vers. Nouis*, & ibi Innoc. num. 2. Hostien. num. 5. Marian. Soccin. num. 93. cum alijs per Farinacc. *dicta quæst. 75. numero 314. qui num. 315. ait dictum hoc non procedere, si testes producti in priori instantia iurauerunt dicere veritatem non solum super articulis, sed etiam super tota causa, ex Innoc. Soccin. Angel. & alijs ibidem per eum allegatis.*
- Die secundò, licitam esse inconstantiam, si in causa appellationis producuntur articuli noui, & connexi tamen, & dependentes à primis, secus si super omnino
- 75 nouis, diuersis, ac impertinentibus, vt probat Text. in *dicto cap. Fraternitatis, & declarant Bald. ibidem num. 6. & 7. Bellamer. num. 42. & 43. Imol. num. 3. Ancharan. num. 8. Zabarell. nu. 7. cum alijs per Farin. dicta quæst. 75. num. 316. & 317.*
- 76 Dic tertio, licitam esse inconstantiam, si producantur articuli indirectè, non verò directè contrarij primis articulis, Alber. de Malet. *dicto tract. de testib. cap. 7. num. 114. Campeg. eodem tract. regul. 269. vers. Secundo falli, cum alijs per Rot. dicta decis. 266. numero 12. parte sexta recentior.*
- 77 Dic quarto, licitam esse inconstantiam in causa appellationis, si producantur testes super iisdem articulis prioris instantiæ, & contineant materias magis explicite specificatas, & distinctas, Abb. in d. cap. *Fraternitatis nu. 8. & plures citat Rot. coram Cualerio decis. 459. num. 3. vbi lo-*
- 78 *quitur etiam in gradu restitutionis in integrum, & Greg. XV. decis. 191. num. 3. & coram Coccin. dec. 23. nu. 2. & dicta dec. 266.*

- num. 13. vbi alia numerantur par. 6. recent. Ridolphin. in praxi par. 1. cap. 11. nu. 127. Duran. decis. 236. num. 3.
- 79 Dic quintò, licitam esse inconstantiam in causa appellationis in omni casu, in quo in causa principali admittuntur testes post publicationem, Butr. in dicto cap. Fraternitatis num. 15. & ibi Marian. numero 106. Farinacc. dicta quæst. 75. num. 118.
- 80 Sicuti è contrario in omni casu, in quo non admittuntur testes in causa principali post publicationem, nec etiam admittuntur in causa appellationis, Butr. dicto cap. Fraternitatis nu. 15. Farin. loco cit. numero 320.
- 81 Secundò, illicita est inconstantia post publicationem, etiam quod testificata didicita non fuerint, quia sola publicatio est terminus exclusivus productioni aliorum testium, Paris. dicto cap. Fraternitatis num. 64. latissimè Surd. conf. 176. num. 3. & seq. Farin. dicta quæst. 75. num. 76. & latius recapitulado articulo cap. 8. num. 325.
- 82 Sed hoc intelligendum est, si publicatio facta sit Parte sciente, & petente, secus autem si ea inscia, vel absente, quia tunc necessarium est, ut non detur inconstantia, quod etiam fuerint didicita testificata secundum distinctionem, Bart. in dicta Auth. Qui semel num. 17. C. de probat. & post alios latissimè comprobatur Surd. dicto conf. 176. num. 4. & seq. & nu. 8. vbi quod ex publicatione oritur presumptio, quod Pars didicerit testificata, & propterea lura Canonica ponderant solum publicationem, non autem percuntationem, & hanc distinctionem sequitur Rot. in Albanen. consilium 22. Aprilis 1622. coram Pironano, registrata post Posth. de manutenendo decis. 62. la prima numero 6. 8. & 9. Adden. ad decis. Buratt. 228. nu. 23.
- 84 Et hæc procedunt quamvis Pars protestetur in actu publicationis nolle testificata didicere, quia huiusmodi protestatio tanquam factio contraria non releuat, petendo enim publicationem, fateri videtur, se habere notas depositiones, & scire testificata, Surd. dicto conf. 176. numero 4. Rota in dicta Albanen. consilium coram Pironano num. 12. Adden. ad dict. dec. Buratti 228. num. 23. in fin. & ad hæc possunt reduci ea quæ longa serie ratiocinatur, Farinacc. dicta quæst. 75. & num. 324. usque ad num. 341.
- 86 Tertiò dic, illicitam esse inconstantiam non solum si quis velit examinare testes super iidem articulis, vel directo contrariis, sed etiam si super nouis, Rot. dec. 26. de testib. in nou. Vestr. in prax. lib. 6. cap. fin. num. 3. Seuerol. de remiss. cap. 6. numero 2. & Rot. sepius, ut testatur Buratt. decis. 130. numero 2. Dummodò articuli sint
- 87 omnino noui, secus autem si sint dependentes, pertinentes, aut aliquo modo inclusi sub primis, ut concordando contrarias opiniones voluit Bald. in dicta Auth. At qui semel num. 2. C. de probat. Farin. dicta quæst. 75. num. 77. 78. & 82.
- 89 Quartò dic, illicitam esse inconstantiam, etiam si essentius in causa summaria, Abb. dicto cap. Fraternitatis num. 1. & ibi Aretin. num. 22. Menoch. de Arbitr. lib. 1. quæst. 34. num. 3. Olasc. decis. 1. numero 26. Surd. conf. 118. num. 11. lib. 1. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 75. num. 83. qui licet num. 84. adducat multos contrarium tenentes, dicit tamen sibi placere hanc opinionem, quia timor subornationis viget etiam in summarijs.
- 91 Dic quintò, illicitam esse inconstantiam post didicita testificata, siue quis didicerit per se, siue per alium, dicto §. Quia verò, in Auth. de testib. cap. pen. ext. de testib. Farin. dicta quæst. 75. num. 26.
- 92 Dic sexto, illicitam esse inconstantiam post didicita testificata, non solum quando propria sunt testificata, sed etiam si sint Partis aduersæ, dicta Auth. At qui semel, & ibi Glos. & Doct. C. de probat. Canonistæ in dicto cap. Cum venissent, de testib. Farin. dicta quæst. 75. num. 89. Ea tamen Pars, quæ
- 93 non didicit testificata, non excluditur à beneficio inconstantia, Alber. d. Auth. At qui semel num. 6. C. de probat. Farin. dicta quæst. 75. num. 90.
- 94 Dic septimò, excludi inconstantiam, post didicita testificata, etiam quod non sit facta publicatio testium, d. Auth. At qui semel, Farinacc. dicta quæst. 75. numero 88. Rot. dicta decis. 266. num. 11. par. 6. recent.
- 95 vbi quod sufficit, quod in potestate Partis remanent depositiones testium, Bart. dicta Auth. At qui semel num. 18. Gregor. XV. decis. 583.
- 96 Dic octauò, illicitam esse inconstantiam post publicationem non solum si quis veller producere testes super iidem, vel directo contrariis articulis, sed etiam super alijs, & diuersis, inclusis tamen sub primis de necessitate probationis, Bart. in dicta Auth. At qui semel num. 24. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 75. num. 91. vbi num. 92. exemplificat, quando primi articuli continent præscriptionem, secundum verò titulum, & possessionem.
- 98 Dic nonò, illicitam esse inconstantiam, ut post publicationem testes non possint produci, non solum si producti sint super articulis firmatis, sed etiam quando illis non firmatis producti sunt super libello, petitione, vel tota causa, Imol. in dicto cap. Fraternitatis num. 12. extr. de testib. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 75. num. 96.
- 99 Primò, licita erit inconstantia, si testes primi sint nulliter, & non ritè examinati,

- Clem. 2. de testib. & ibi Imol. Anchar. Zabarell. Bonifac. & alij relati à Farinacc. dista quæst. 75. numero 358. Barbof. in dista Clem. 2. nu. 7. & est tritum axioma in Rota,*
 100 *testes nulliter examinatos dare sufficiẽtem sumum concedendi remissoriam, Ruin. conf. 46. num. 10. lib. 4. Cassad. dec. 3. num. 2. de dilat. Verall. decif. 208. numero 10. par. 1. Seraphin. decif. 585. num. 1. cum alijs per Adden. ad dec. Greg. XV. 562. n. 6.*
 101 *Quæ limitario procedit, etiam quod publicatio sit facta ad instantiam Partis, testes producere volentis, Buttr. in d. cap. Fraternitatis num. 14. & ibi Soccin. num. 32. extr. de testibus, Farinacc. qui alios dista quæst. 75. num. 360. Non tamen procede-*
 102 *ret, vel si ope exceptionis tantummodo possit examen repelli, & mutari, nec esset ipso iure nullum, vel si nullitas non in-*
 103 *fluit in examen, vt multis relatis idem Farinacc. dista quæst. 75. num. 361. & 363.*
 104 *An autem, si didicita sint testificata, nulliter facta possit quis producere nonos testes, variant Interpretes i non recedas ab opinione affirmatiua, quã magis communem dixit Thefaurus decif. 28. num. 1. & seq. Farinacc. dista quæst. 75. num. 365. pro ea videtur facere Textus in l. fin. C. de testib. quem explicat Barbof. ad dist. Clem. 2. num. 6.*
 105 *Secundò, licita est inconstantia, si testes quidem sunt ritè, & rectè recepti, sed publicatio nulliter facta est, Bald. in l. per hanc num. 25. C. de temp. appellat. Io. Andr. in cap. Fraternitatis num. 23. Buttr. num. 14. & alij à Farinacc. dista quæst. 75. numero 375. Rota decif. 113. aliàs 163. de testib. in nou.*
 106 *Quod maxime procedit si publicatio facta sit Parte inuita, & relucente, Io. Andr. in dicto cap. Fraternitatis numero 25. & ibi Bellam. num. 19. Buttr. num. 14. Imol. num. 5. Anchar. num. 17. Abb. num. 4. Aret. num. 28. Soccin. num. 24. Felyn. numero 10. cum alijs per Farinacc. dista quæst. 75. nu-*
 107 *m. 376. Imò si facta sit parte in scia, & absente, vt voluerit Buttr. in dicta Auth. At qui semel num. 17. & ibi Castren. num. 3. C. de probat. Canonistæ in dicto cap. Fraternitatis, Farinacc. d. quæst. 75. num. 382.*
 108 *Si verò Pars ipsa peteret publicationem, & nihilominus protestaretur, se velle producere nouos testes non obstant publicatione, talis protestatio nihil operaretur, veluti contraria factò, Imol. dicto cap. Fraternitatis, & ibi Marian. Soccin. num. 181. Farinacc. dista quæst. 75. nu. 379. Surd. dicto conf. 176. num. 4. lib. 2. Rota decif. 62. la prima num. 12. post tract. Posthij de manut. Sicut etiam si Pars didicisset testi-*
 109 *ficata, quia non obstante publicatione, facta Parte inuita cessaret inconstantia, Imol. dicto cap. Fraternitatis num. 5. Aret. num. 28. Marian. Soccin. num. 36. Boich.*
num. 6. Farin. d. quæst. 75. num. 380.
 110 *Quemadmodum cessaret etiam inconstantia, si Iudex ex causa inuita Parte, vel etiam ignorante, legitime tamen citata, testes publicasset, Imol. in cap. Constitutus il. 2. num. 5. extr. de testib. Farinacc. dista quæst. 75. num. 381.*
 111 *Tertiò, licita est inconstantia, quando sumus in diuersa instantia, & in diuerso iudicio, publicatio enim facta in vno iudicio non impedit productionem testium*
 112 *in alio, Bart. dista Auth. At qui semel numero 10. & ibi Angel. num. 2. C. de probat. Farin. qui alios d. quæst. 75. num. 102.*
 113 *Sed hoc dictum patitur plures limitationes, & prima est, si iudicium, & instantia ita sunt diuersa, vt exceptio rei indicata in vno non pareret exceptionem rei indicata in alio, secus si pareret.*
 114 *Secunda est, si vltra publicationem didicita sunt testificata.*
 115 *Tertia est, quando personæ sunt eadem, eadè agendi causæ, & idem petitur.*
 116 *Quarta, quando in prima instantia, esset plene cognitum, itaut sententia pareret rem iudicatam in alio iudicio, Farinacc. qui authoritatibus bonis comprobatur, d. quæst. 75. nu. 103. 104. 105. & 106.*
 117 *Hinc primò inferitur, publicationem factam in possessorio iudicio non impedire productionem aliorum testium in petitorio, Buttr. dicto cap. Fraternitatis numero 17. Imol. num. 8. Marian. num. 131. Paris. nu. 57. Farin. d. quæst. 75. num. 107.*
 118 *Ita è contra publicatio testium facta in petitorio non tollit inconstantiam in*
 119 *possessorio, ex quo agitur ad diuersum finem, Rol. conf. 45. num. 10. lib. 2. Rota decif. 23. aliàs 437. de fid. instrumen. in antiq. Farinacc. dista quæst. 75. num. 109.*
 120 *Si verò in summario iudicio testes essent plenariè recepti, tunc eorum publicatio obstaret in petitorio, Buttr. dicto cap. Fraternitatis num. 17. & ibi Arcin. num. 14. Farin. dista quæst. 75. num. 110. & ratio esse*
 121 *potest, quia testes plenariè recepti in summario iudicio probant in plenario, Buttr. in cap. Cum dilectus, §. verum num. 35. de ordin. cognit. Felyn. in cap. causam il primo nu. 6. extr. de testib. cum alijs per Greg. XV. decif. 535. num. 14. & ibi Adden. liti. C.*
 122 *Secundò inferitur, vt, facta publicatione testium examinatorum coram Arbitro, non impediantur quis examinare, &*
 123 *producere alios testes coram Iudice, ex quo sumus in diuerso iudicio, l. fin. C. de testib. cap. presentata, vbi Doctor. eodem tit.*
 124 *Farin. dista quæst. 75. num. 112. qui sequentibus numeri, siue mutato iudicio de Arbitratore ad Iudicem, siue non mutato ad notata per Marian. Soccin. in dicto cap. Fraternitatis nu. 132. de testib. Illatio tamen*
 125 *non procedit, si, facta publicatione, pars*

- pars eorum attestaciones acceptaret, tunc enim, non datur inconstantia, Marian. loco cit. num. 132. Farin. loco cit. num. 115.
- 126 Secundò procedit, quando testes sunt mortui, tunc enim, quia fidem faciunt coram Iudice, l. fin. C. de testib. Greg. XV. dista decis. 535. num. 12. facta publicatione
- 127 cessat inconstantia, Marian. disto nu. 132. Farin. dista quæst. 75. num. 116.
- 128 Quemadmodum etiam cessaret, si facta publicatione coram Iudice, vellet produci alij testes coram Arbitro, cum arbitria redacta sint ad instar iudiciorum, l. i. ff. de arbitr. Marian. d. num. 132. Farin. num. 117. Secus, si coram arbitratore, seu
- 129 amicabili compositore, & hoc in vim potestatis arbitratorum, cap. Quintanallis, extr. de iure iur. Marian. disto nu. 132. Gabr. de testib. lib. 1. conclus. 21. num. 62. Farinacc. num. 118.
- 130 Quartò, licita erit inconstantia, quando sumus in iudicio nullitatis, si testes non tendant ad eundem finem, vt declarant Butr. & Marian. disto cap. Fraternitatis, ille num. 16. iste num. 132. Farin. dista quæst. 75. num. 119. & 120.
- 131 Quintò, licita erit inconstantia, quando sumus in casu, quo sententia non transit in iudicatum, tunc enim post factam publicationem possunt testes examinari, Canonistæ omnes in disto cap. Fraternitatis, quos recenset idem Farin. num. 124.
- 132 Et propterea, licet attestaciones peritorum sint publicatæ, potest tamen probari contrarium per alios peritiores, Marian. disto cap. Fraternitatis num. 173. Gabr. dista conclus. 21. num. 89. Farinacc. num. 124. & 125.
- 133 Sicuti etiam post publicationem testium deponentium de credulitate alij testes possunt examinari, de credulitate contrarium deponentes, Gabr. dista conclus. num. 148. Farin. dista quæst. num. 126.
- 134 Hinc infertur licitam esse inconstantiam in causa matrimoniali, quia eius sententia nunquam transit in iudicatum, cap. series, cap. constitutus, extr. de testib. latè Farin. dista quæst. 75. qui propemodum infinitos allegat num. 383., addo Thesaur. decis. 8. num. 2. qui hanc rationem assignat Ricc. collect. 1769. par. 5. Barboi. ad dist. cap. series num. 2. de testib. & multo magis si
- 136 Iudex in huiusmodi causa procedat ex officio, Paris. in disto cap. Fraternitatis, de testib. num. 25. in fin. Farinacc. dista quæst. 75. num. 385.
- 137 An autem hæc illatio procedat in matrimonio spirituali? dissentiunt Doctores. nam Paris. disto cap. Fraternitatis num. 26. & Gabr. de testib. conclus. 2. num. 70. Felyn. & Abb. ab eo allegati tenent opinionem affirmatiuam. Negatiuam verò tenet Moncad. ad Crot. in tradit. de testib. nu. 265.
- De Inconstantia in Iudicijs.
- lit. R. Quæstionis resolutio dependet ab
- 138 eo, an sententia super matrimonio spirituali transeat, vel ne in iudicatum? de quo videndus est Couarr. de matrim. par. 2. cap. 8. §. 12. num. 14. Si enim transit in iudicatum, tunc illicita est inconstantia, secus, si non transeat; Tu dic, quod, si sententia lata sit contra legem Diuinam, tunc non transit, si autem contra legem positiuam, bene transit, vt post Hostien. tenet Butr. in cap. cum dilectus 32. num. 67. & 68. de elect.
- 139 Dic primò, in causa matrimoniali illicitam esse inconstantiam, si testes producantur pro matrimonio, secus autem contra matrimonium, Io. Andr. in cap. series num. 9. & ibi Bellamer. Anchoran. & Felyn. de testib. & alij, quos refert Farin. dista quæst. 75. num. 388.
- Contrarium voluere Butrig. in disto cap. series, Zabarell. Abb. Felyn. ibid. Paris. disto cap. Fraternitatis nu. 25. Alber. Malett. de testib. cap. 7. num. 131. quos refert Farin. dista quæst. 75. num. 389. ea ratione, quia siue pro matrimonio, siue contra testes producantur, semper vertitur periculum animarum, cui opinioni libenter adhareo; Vide tamen Farinacc. loco cit. qui
- 140 Doctor. distinguens assert, & latè tradit, quando testis dicatur deponere contra matrimonium.
- 141 Dic secundò, in causa matrimoniali licitam esse inconstantiam in productione testium in casibus, in quibus sententia non transit in iudicatum, secus verò si transeat, Butr. in d. cap. Fraternitatis nu. 16. Gail. obseruat. 105. num. 6. lib. 1. Farin. dista quæst. 75. num. 399.
- 142 Dic tertio, illicitam esse inconstantiam in causa matrimoniali, si testes producerentur super extrinsecis ad vinculum matrimonij, Butrig. disto cap. Fraternitatis num. 16. Farinacc. dista quæst. 75. num. 400.
- 143 Et propterea, si testes producerentur ad impugnandum processum factum in causa matrimoniali, obstaret publicatio, Glofs. in cap. Constitutus il secundo, vcrf. dicerit, Innocent. ibid. in princip. Hostien. num. 4. Io. Andr. Bald. Bellam. Butr. Zabarell. & alij à Farin. d. quæst. 75. num. 401.
- 144 Dic quartò, illicitam esse inconstantiam in causis sponsalium, quia tunc obstat publicatio, Paris. disto cap. Fraternitatis num. 26. Farin. dista quæst. 75. num. 403.
- 145 Dic quintò, illicitam esse inconstantiam in causa matrimoniali, quando de nullo periculo animæ agitur, Bonifac. in Clem. 2. num. 149. de testib. Gabr. d. concl. 21. num. 70. de testib. Farinacc. dista quæst. 75. num. 404.
- 146 Aduerte tamen, quod in casibus, in quibus testes in causa matrimoniali post publicationem admitti possunt, non paf-

- sim Iudex illos admittere debet, sed ex
147 causa, & cum aliquali cognitione, vt
scilicet cesset timor subornationis, vexatio
partium, & elongatio iudicii, Parif. *disso*
cap. Fraternitatis num. 27. de testib.
- 148 Et propterea producens sic testes de-
bet iurare, illos non subornasse, aliis non
admittitur ad illos producendum, vt de-
clarat Moncad. *loco cit.* Farin. d. *quæst.* 75.
num. 406.
- 149 Secundò infertur, post publicatas pe-
ritorum relationes posse probari contra-
rium per alios peritiores, Marian. Soccin.
in *disso cap. Fraternitatis num. 173.* Adden.
ad Abbat. *ibidem num. 4. littera C.* cum alijs
per Farinacc. *disso quæst.* 75. nu. 124. & 127.
- 150 Sicuti etiam post publicationem testium
deponentium de credulitate admittuntur
alij testes de eadem credulitate deponen-
tes, Giabr. *disso conclus.* 21. num. 148. Farin.
disso quæst. 75. num. 126.
- 151 Sextò dic, licitam esse inconstantiam,
quando variatur modus agendi; vel quia
152 primò fuerit actum ad vnum finem, &
deinde agatur ad alium, Bald. in *disso Auth.*
at qui semel num. 1. Salycet. num. 5. C. de pro-
bat. Hostien. & alij in d. cap. Fraternitatis,
& plures alij *relati* à Farin. *disso quæst.* 75.
num. 128. Ridolphin. in *prax. par. 1. cap. 11.*
num. 126. Buratt. *decis.* 824. num. 4.
- 153 Dic septimò, licitam esse inconstan-
tiam, quando sumus inter diuersas perso-
154 nas, publicatio enim facta in vno iudi-
cio non obstat in alio, vt tradunt *relati* à
Farinacc. *disso quæst.* 75. num. 132.
- 155 Dic septimò, licitam esse inconstan-
tiam, quando articuli sunt dependentes
ab antiquis, quia tunc post publicationem
possunt super illis testes examinari, Glos.
in d. cap. Fraternitatis, & ibi Hostien. num. 8.
Io. Andr. num. 13. Bald. num. 1. 6. & 7. &
ceteri Canonistæ *relati* à Farin. d. *quæst.* 75.
num. 136.
- 156 Quod verum est, nisi testes iurauerint
dicere veritatem super tota causa, & sint
à Iudice interrogati super eadem tota
causa, vt bene Farinacc. *loco cit.* num. 137.
& 138.
- 157 Dic nonò, licitam esse inconstantiam,
quando testes examinantur super articulis
158 indirectè contrarijs, vt puta probando
negatiuam, iuxta terminos legis optimam,
C. *contrab. & commis. stipul.* late Farin. *disso*
quæst. 75. nu. 139. vbi ampliat, & sublimitat
hoc dictum.
- 159 Dic decimò, licitam esse inconstan-
tiam in causa matrimoniali, & criminali,
quando quis vult probare falsitatem tes-
tium à parte productorum, vt concilian-
do opinionem bene distinguit Farinacc.
disso quæst. 75. à nu. 144. vsque ad 150. Quod
tanto magis habet locum, quando pro-
ponitur falsitas cum corruptione, tunc
enim ad huiusmodi falsitatem cum cor-
160 ruptione probandum testes post publi-
cationem admittuntur, Glos. s. *quia verò,*
vers. illud tamen, in verbo non habebit, vers.
Sed tu distingue, & ibi Angel. num. 10. in
Auth. de testib. cum alijs per Farin. *loco cit.*
num. 150.
- 161 Dic vndecimò, licitam esse inconstan-
tiam, quando quis vult reprobare perso-
nas testium publicarum, vel dicta, &
personas, Bart. in d. *Auth. at qui semel nu. 25.*
C. de probat. cum alijs per Farin. d. *quæst.* 75.
num. 152. & 153.
- 162 Dic duodecimò, licitam esse inconstan-
tiam, vbi tractatur de reprobando tes-
tes reprobatorios partis aduersæ, & de
coadiuuando priorem probationem, &
confirmando primos testes examinatos,
Glos. d. *Auth. at qui semel, in verb. producitur,*
& ibi Doctor. Farin. d. *quæst.* 75. num. 153.
qui tamen sublimitat hoc dictum, vsque
ad num. 163.
- 163 Dic decimotertiò, licitam esse inconstan-
tiam, quando tractatur de probanda
partis confessione, Butr. *disso cap. Frater-*
nitatis num. 14. de testib. Farinacc. *loco cit.*
num. 163.
- 164 Dic decimoquartò, licitam esse in-
constantiam super articulis directè contra-
rijs, quando non potest imputari parti
producenti, quare non fecerit examinare,
Soccin. *disso cap. Fraternitatis nu. 88.* Farin.
loco cit. num. 168.
- 165 Dic decimoquintò, licitam esse in-
constantiam, quando pars ex articulis partis
aduersæ potuit instrui de eo, super quo
vult producere testes, Bald. l. *per hanc*
num. 24. C. *tempor. appellat.* Farinacc. *loco*
cit. num. 169. Et propterea si articulus ad-
uersarij fuit confusè formatus, vt ex eo
producens non possit plenè instrui, dabi-
tur huiusmodi inconstancia, Butr. *disso*
cap. Fraternitatis num. 13. & 14. Farinacc.
num. 170.
- 166 Dic decimosexto, admitti inconstan-
tiam, quando quis vult probare per testes
notorium, vel producere testes super eu-
identia facti, post Soccin. *disso cap. Frater-*
nitatis num. 170. & 171. Farinacc. num. 171.
& 172.
- 167 Dic decimoseptimò, dari inconstan-
tiam, quando quis vult producere testes
super fama, Doctor. *disso cap. Fraternita-*
tis, præsertim Arctin. num. 61. Felyn. nu. 7.
Farinacc. num. 174.
- 168 Dic decimoctauò, licitam esse inconstan-
tiam, quando tractatur de periculo
animarum, Boich. *disso cap. Fraternitatis*
num. 10. Farin. *disso quæst.* 75. num. 176.
- 169 Dic decimononò, licitam esse inconstan-
tiam in causis beneficialibus, maximè
Curatis, Soccin. d. *cap. Fraternitatis nu. 180.*
Farinacc. num. 177.

- 170 Dic vigesimò, licitam esse inconstantiam in causa Monachus, Felyn. in *dicto cap. Fraternitatis* num. 9. Farin. num. 178.
- 171 Dic vigesimoprimum, posse quem esse inconstantem in producendo testes post publicationem, si altera pars consentiat, Bald. *dicta* l. per hanc num. 6. vers. non obstat, & de probat. Farinacc. *dicta* quæst. 75. nu. 179. vbi num. 181. dicit, hoc non procedere in
- 172 materia tangente bonum publicum, vt in cap. si diligenti, de for. competi. tunc enim
- 173 nec de consensu partium, potest fieri noua probatio post publicationem.
- 174 Quod dictum est, licitam esse inconstantiam de partium consensu, amplia ad consensum tacitum, si enim testes produ-
- 175 cantur post publicationem, & pars non opponat, vtique probant Hostien. *dicto cap. Fraternitatis* num. 3. Farinacc. d. quæst. 75. num. 182.
- 176 An autem in causa criminali licita sit inconstantia? Dic, quod aut Iudex procedit ex officio, vel ad instantiam partis, siue Procuratoris Fiscalis, priori casu licita est inconstantia, secundo verò non, vt latè probat, ampliat, ac limitat Farinacc. *dicta* quæst. 75. à num. 407. vsque ad 430. latissimè Conciol. resolut. crimin. in verb. testes quoad examen, resolut. 1. per totam.
- 177 Quod intellige, quando testes vellet pars producere ad offensam, secus si ad defensionem, quia si agatur de pœna corporali, licita erit inconstantia, Farin. *dicta* quæst. 75. num. 420. & 422.
- 178 Dic vigesimosecundò, licitam esse inconstantiam, quotiescunque pars vellet testes examinare ad comprobationem Instrumenti, Bald. in l. ampliore col. 3. C. de appellat. Farin. *dicta* quæst. 75. num. 189.
- 179 Dic vigesimotertiò, licitam esse inconstantiam, si testes de nouo reperiantur, Marfil. l. 1. §. si quis ultro num. 21. ff. de quæst. Farin. *dicta* quæst. 75. num. 190. Quod eo
- 180 magis procedit, si pars per viam restitutionis in integrum procedat, Soccin. in *dicto cap. Fraternitatis* num. 153. Farin. *dicta* quæst. 75. num. 435.
- 181 Dic vigesimoquartò, dari inconstantiam ex causa superueniente, Gloss. in §. quia verò, vers. illud tamen, in verb. non habebis, in Auth. de testib. Farin. *dicta* quæst. 75. num. 192. 193. & 194. vbi exemplificat.
- 182 Dic vigesimoquintò, licitam esse inconstantiam, quando testes examinandi
- 183 essent dignissimi, vt puta Episcopus, & Archiepiscopus, Soccin. *dicto cap. Fraternitatis* num. 107. Farin. num. 195.
- 184 Dic vigesimosexto, licitam esse inconstantiam, si ex testibus productis aliqui non sunt examinati, Io. Andr. *dicto cap. Fraternitatis* num. 25. Farinacc. *dicta* quæst. 75. num. 197. qui tamen num. 198. adducit Petrum Surdum conf. 8. num. 19. contrarium
- sentientem, & num. 199. reprobatur distinctionem Gabriellii in conclus. 21. de testibus num. 127. Quod multo magis procedit, si
- 185 nulli essent testes producti super datis articulis, Gloss. per illum Text. in cap. causam, quæ, il secundo, in verb. alij capitulis, vers. intellige, & ibi Hostien. & alij Canonistæ de testib. Farinacc. *dicta* quæst. 75. num. 200.
- 186 Dic vigesimoseptimò, dari inconstantiam, si testes examinati, & interrogati dixerunt, se nihil scire, Addent. ad Bartol. in *dicta* Auth. at qui semel num. 18. Farinacc. num. 201.
- 187 Dic vigesimo octauò, licitam esse inconstantiam, si testes non fuerunt interrogati, vel non bene, aut perfectè interrogati, & examinati super capitulis produ-
- 188 ctis dolo, aut culpa Iudicis examinantis, cap. per tuas, de testib. Farin. *dicta* quæst. 75. num. 202. Secus si culpa partis, Felyn. in d. cap. Fraternitatis num. 5. Farin. num. 203.
- 189 In dubio autem præsumitur culpa, & negligentia in Iudice, Farinacc. quæst. 66. num. 232. & *dicta* quæst. 75. num. 204.
- 190 Dic vigesimo nono, dari inconstantiam, quando tractatur de probando aliquid, quod continetur sub primis articulis de necessitate facti, sed non de necessitate probationis, Angel. *dicto* §. quia verò num. 19. in Auth. de testib. Farinacc. *dicta* quæst. 75. num. 205. vbi num. 206. dat exempla, & prosequitur materiam, vsque ad num. 209.
- 191 Dic trigessimò, dari inconstantiam, quando agitur de probando aliquam qualitatē contractus in primis articulis deducti, & probari, Bartol. in *dicta* Auth. at qui semel num. 25. Farin. *dicta* quæst. 75. nu. 210. vbi nu. 211. declarat. Et propterea, quando in primis articulis fuit deducta, & probata excommunicationis, possunt post publicationem testes examinari super qualitate excommunicationis, Alberic. *dicta* Auth. at qui semel num. 6. Canonistæ in *dicto cap. Fraternitatis*, Farinacc. *dicta* quæst. 75. num. 213. vbi num. 214. 215. & 216. declarat.
- 193 Dic trigesimoprimum, dari inconstantiam, quando agitur de probanda legitima ætate contrahentis, vel ingredientis Religionem pro validitate contractus, vel ingressus, Butr. d. cap. Fraternitatis num. 10. Farin. *dicta* quæst. 75. num. 217.
- 194 Dic trigesimosecundò, dari inconstantiam, quando testes super primis articulis inducti deposuerunt extra articulos super aliquibus de eidentibus ab eis, tunc enim post eorum publicationem possunt alij testes examinari super eis non dependentibus, super quibus primi testes deposuerunt, Hostien. *dicto cap. Fraternitatis* n. 10. Farinacc. *dicta* quæstione 75. num. 218. vbi

- num. 219. 220. & 221. declarat.
- 195 Dic trigefimotertiò, licitam esse inconstantiam, si instantia sit perempta, Hostien. *disto cap. Fraternitatis post num. 3.* Farinacc. *disto quæst. 75. num. 222.* qui tamen num. 223. & 224. bene declarat.
- 196 Dic trigefimoquartò, licitam esse inconstantiam, si accedat Principis concessio, Butr. *disto cap. Fraternitatis num. 14.* Menoch. *de Arbitr. lib. 1. quæst. 44. num. 5.*
- 197 vbi, quod Princeps censetur concessisse, quando rescribit cum clausula, non obstante, Farinacc. *d. quæst. 75. num. 225. & 226.*
- 198 qui num. 227. ampliatur in Papa, & nu. seqq. bene declarat.
- 199 Dic trigefimoquintò, inconstantiam, esse licitam, si est facta publicatio testium examinatorum ante litem contestatam, & ad perpetuam rei memoriam, Butr. *disto cap. Fraternitatis nu. 14.* Farinacc. *d. quæst. 75. num. 231.* qui nu. 232. contrarium tenentes adducit, & nu. 233. concordat, & nu. 234. sublimitat.
- 200 Dic trigefimosexto, dari inconstantiam, quando attestaciones sunt deperditæ, Bald. *disto l. per hanc num. 25.* Farinacc. *disto quæst. 75. num. 235.* Dummodo tamen sint deperditæ à Iudice, vel à Notario, non autem si perdantur ab ipso producente, & taliter sint deperditæ, vt de illis nullatenus possit apparere, Farin. *d. quæst. 75. num. 236. & 237. & num. 238.* vbi dicit relinquere arbitrio Iudicis, cuius culpa deperditæ sint, ex Paris. *disto cap. Fraternitatis num. 34.*
- 201 Dic trigefimoseptimò, licitam esse inconstantiam, quando tractatur de declarando dubias testium depositiones, Doct. in cap. cum clamor, & ibi Gloss magna in verb. deponere, de testib. Farin. *disto quæst. 75. num. 239.*
- 202 Dic trigefimooctauò, licitam esse inconstantiam, si à Iudice fuerit pars restituta ad examinandum post publicationem ex clausula generali, si qua mihi insula causa, Innocent. cap. intimavit, & ceteri Canonistæ extr. de testib. Farinacc. *disto quæst. 75. num. 431.* vbi num. 432. facta conclusione,
- 203 quod maiori conceditur restitutio ad examinandos testes post publicationem, enumerat in seqq. numeris causas restitutionis iustas, vbi etiam quid de minore, ruto.
- 204 sico, & Ecclesia, ad quem re remitto, ne videar omnino hic omnia eius dicta transplantare.
- 205 Dic trigefimononò, dari inconstantiam, si in loco iudicii adesset consuetudo, vt post publicationem possint testes examinari, Soccin. *disto cap. Fraternitatis nu. 184.* Farin. qui dicit, hanc opinionem communiter esse à Doctore receptam *disto q. 75. n. 241.* quidquid dixerit Gloss. fin. in fin. in cap. per tuas, extr. de testib. & Eclyn. in *disto cap. Fraternitatis num. 10.*
- 206 Dic quadagesimò, dari inconstantiam, si Statutum disponderet, quod post publicationem possint testes examinari, Anan. cap. series num. 4. extr. de testib. Farin. *disto quæst. 75. num. 243.*
- 207 Dic quadagesimoprimum, licitam esse inconstantiam, si quis impeditus esse facto aduersarii testes examinare, Doct. in *disto cap. intimavit, extr. de testib.* Farinacc. *disto quæst. 75. num. 244.* Vel si dolo aduersarii didicisset testificata, vt excluderetur à testium productione, Soccin. *disto cap. Fraternitatis num. 62.* Farin. *disto quæst. 75. num. 245.*
- 209 Dic quadagesimosecundò, licitam, esse inconstantiam, si Iudex decretum publicationis reuocasset, Soccin. *disto cap. Fraternitatis num. 24.* Farinacc. *d. quæst. 75. num. 246.*
- 210 Dic quadagesimotertiò, licitam esse inconstantiam in eo, qui, licet didicerit, percunctatusque fuerit testificata, eorum tamen obliuiscitur, Angel. post Gloss. *disto §. quia verò num. 19. extr. de testib.* Farin. *disto quæst. 75. num. 247.*
- 211 Dic quadagesimoquartò, licitam esse inconstantiam, quando, probata intentione Actoris, Reus vult probare suam exceptionem, dummodo non sit directè contraria intentioni Actoris, Angel. *disto §. quia verò, Farin. disto quæst. 75. num. 248. & 251.*
- 212 Dic quadagesimoquintò, licitam esse inconstantiam in probatione absentie, cap. ex tenore, de testib. Farin. *disto quæst. 75. num. 252.*
- 213 Dic quadagesimosexto, quando testes examinati ante publicationem sunt excommunicati, vel inhabiles, tunc licita est inconstantia, & possunt illi, vel alij examinari, Gabr. *disto conclus. 21. de testib. num. 120.* Farin. *disto quæst. 75. num. 254.*
- Quò vero ad tertiam partem questionis, nempe quando liceat post conclusum in causa inconstantem esse, ac novos testes examinare.
- 214 Fac regulam negatiuam, dicque illicitam esse inconstantiam, & nullo modo posse post conclusum in causa testes examinari, §. quia verò, & ibi Gloss. in verb. concluderint, cum alijs, quos refert Farinac. *disto quæst. 75. num. 257.*
- 215 Primò dic, non habere locum hanc regulam in causa appellationis, conclusio enim in causa principali non extenditur
- 216 ad causam appellationis, Innoc. in cap. cum venisset num. 3. & ibi Io. Andr. num. 5. cum alijs per Farin. *disto quæst. 75. num. 258.*
- 217 quod tamen non habet locum, si conclusio in causa esset facta super vno articulo, quia illa conclusio extenditur etiam ad causam appellationis, Angel. *d. §. quia*

- verò num. 24. Farinacc. *diſſa quaſtione* 75. num. 259.
- 218 Secundò, non habet locum regula in teſtibus de nouo repertis ad Text. in cap. *P' aſtoralis*, de except. Farinacc. *diſſa quaſt.* 75. num. 260.
- 219 Tertiò, licita eſt inconstantia, quando teſtes poſt conſeſſum in cauſa producuntur ſuper nouis capitulis, Pariſ. *diſſo cap. Fraternitatis* num. 17. Farin. *diſſa quaſt.* 75. num. 261.
- 220 Quartò, licita eſt inconstantia, quando quis tempore conſeſſionis in cauſa teſtes ignorabat, Bartol. in *Auth. at qui ſemel* n. 12. C. de probat.
- 221 Quintò, licita eſt inconstantia in cauſa matrimoniali, Alex. l. 3. num. 1. ff. *in re iur.* Farin. *diſſa quaſt.* 75. num. 263.
- 222 Sextò, licita eſt inconstantia in cauſa criminali, maximè ſi ad deſenſam teſtes producuntur, Bartol. d. *Auth. at qui ſemel* num. 14. Farin. *diſſa quaſt.* 75. num. 264.
- 223 Septimò, licita eſt inconstantia, ſi pars

non opponat, Felyn. in cap. *cauſis*, extr. de teſtib. Farin. *diſſa quaſt.* 75. num. 269.

- 224 Idem erit, ſi Iudex ſuam conſeſſionem reuocauerit, de qua quaſtione dicemus infra, Farinacc. *diſſa quaſt.* 75. num. 246. & 270.
- 225 Octauò, licita erit inconstantia, ſi procedatur per viam reſtitutionis in integrum, Odd. Menoch. & cæteri allegati à Farinacc. *diſſa quaſt.* 75. num. 271.
- 226 Nonò, licita erit inconstantia, ſi magna ſuadeat æquitas, Menoch. de Arbitr. *quaſt.* 35. num. 22. Farinacc. *diſſa quaſt.* 75. num. 272.
- 227 Decimò, licita eſt inconstantia, ſi producantur teſtes legales, & nobiles, Farin. poſt Monticellum de teſtib. *quaſt.* 75. numer. 273.
- 228 Vndecimò, licita eſt inconstantia, vbi tractatur de periculo animarum, vt poſt Barbat. Mil. & Monticell. tenet Farinacc. *diſſa quaſt.* 75. num. 274.

Q V Æ S T I O XXXIV.

A R G V M E N T V M.

An in Teſtibus licita, vel illicita ſit inconstantia, tam in ciuilibus, quàm in criminalibus, & quid in cauſa hæreſis.

S V M M A R I V M.

- 1 Teſtis poteſt inconstantem diſſum ſuum corrigere incontinenti.
- 2 Et quando dicatur incontinenti ſe corrigere, & num. 6.
- 3 Teſtis partem non allocutus, ſed aliam perſonam, à qua potuerit moneri, vel ſubornari, an poſſit ſe corrigere.
- 4 Teſtis correctio ad poſtulationem partis non admittitur.
- 5 Teſti dicenti ſe non fuiſſe allocutum cum parte, an, & quando credendum ſit.
- 7 Correctio teſtis quando per Iudicem ſit admittenda.
- 8 Teſtis, an poſſit corrigere ſuum diſſum, non docto de errore.
- 9 Teſtis, qui vellet ſe corrigere non allegando cauſam erroris, tanquam ſuſpectus de falſo torqueri poteſt.
- 10 Teſtis non poteſt eius depoſitionem corrigere poſtquam pars illam acceperit.
- 11 Teſtis an, & quando poſſit ſuam depoſitionem corrigere, quando militat præſumptio ſubornationis.
- 12 Teſtis ex interuallo non poteſt eſſe inconstantis in ſuo diſſo, nec illud corrigere.
- 13 Quid poſt publicatas atteſtationes.
- 14 Teſtis poſt publicatas atteſtationes præſumitur

partem allocutus.

- 15 Teſtis poſtè quodcumque corrigere eius depoſitionem docto de errore.
- 16 Teſtis ex cauſa obliuionis an, & quando poſſit quodcumque eius diſſum corrigere, & num. 18.
- 17 Obluio teſtis ad correctionem admittendam an ſit vcrifimilis necne ſtatut arbitrio Iudicis.
- 19 Teſtis probate fidei, an, & quomodo poſſit corrigere ſuum diſſum ante publicatas atteſtationes.
- 20 Quid in teſte nobili.
- 21 Teſtis quando admittatur ad addendum aliquid ſuæ depoſitioni.
- 22 Teſtis inconstantis, & ſibi contrarius nihil probat.
- 23 Quid ſi contrarius, & inconstantis ſit in vna tantum parte.
- 24 Teſtis ſibi contrarius in vna parte talis præſumitur in omnibus.
- 25 Teſtis varius in loco, & tempore actus, de cuius probatione agitur, non probat.
- 26 Teſtis contrarius non facit indicium ad inquirendum.
- 27 Quid ſi agatur de teſte ruſtico, vel ſimplice.
- 28 Contrarietas teſtis ſublata non cenſetur ex eo, quod ſublata fuerit omnis exceptio, vel reprobatio.

- 29 *Contrarietas testis non consistens in substantialibus, sed in qualitatibus, & accidentibus accessorijis non attenditur.*
- 30 *Quid si huiusmodi qualitates pertineant ad negotium principale.*
- 31 *Contrarietas testis, etiam in non substantialibus minuit eius fidem.*
- 32 *Contrarietas testis in non substantialibus, quando tollat illius fidem.*
- 33 *Contrarietas, vel varietas testis non attenditur, quando evenit per errorem, vel ignorantiam.*
- 34 *Oblivio in teste, per quod tempus præsumatur.*
- 35 *Varietas testis si sit modica, etiam in substantialibus illius fidem non adimit.*
- 36 *Testis varius an dicatur, qui in secundo examine plus, aut minus deposuit, quam in primo.*
- 37 *Testis in secundo examine, an ad effugiendam contrarietatem possit se referre ad primum.*
- 38 *Et Iudice nolente admittere hanc responsionem an possit insistere, quod sibi legatur primum examen, & quatenus Iudex nolit illud legere protestari, quod si in primo examine appareat aliter dictum, quam in secundo, ex nunc corrigat secundum dictum, & se refert ad primum.*
- 39 *Testi legendum est primum examen, quomvis non fuerit publicatum.*
- 40 *Testis antequam se subscribat, potest petere, ut sibi legatur examen.*
- 41 *Imo Iudex, & examinador debet ad id testem invitare.*
- 42 *Testis post examen completum, revertens, & petens sibi legi depositionem factam, illamque corrigi, vel mutari, an sit audiendus.*
- 43 *Testis in secundo examine potest se remittere ad primum, quantum illud sit nullum.*
- 44 *Quid ubi primum examen esset nullum ratione falsitatis.*
- 45 *Vel si primum examen esset extrajudiciale, aut sine citatione partis.*
- 46 *Testium depositiones recepte contra præceptum Iudicis non attenduntur.*
- 47 *Testis in criminalibus, an, & quando possit se referre ad primum examen.*
- 48 *Stylus quod in omnibus criminibus à Notario legatur testi fiscali eius depositio de verbo ad verbum ante interrogatoria per reum facienda.*
- 49 *Iudicis arbitrio relinquatur an, & quando testis in criminalibus possit se referre ad primum examen.*
- 50 *Quando intret istud arbitrium, & quomodo se gerere debeat Iudex in eo moderando.*
- 51 *Testis examinatus coram arbitro in repetitione facienda coram Iudice ordinario, non admititur, quod se referat ad primum examen.*
- 52 *Testis examinatus in iudicio summario quatenus repetatur in iudicio plenario non admit-*
- titur, quod ad primum examen se referat.*
- 53 *Testis suspectus non potest se referre ad primum examen.*
- 54 *Sed an possit petere, quod sibi exhibeatur, & legatur primum examen.*
- 55 *Testis inconstans, varius, & contrarius torqueri potest ad dignoscendum, in quo dicto persistat.*
- 56 *Quid si nulla contra eum præcedant indicia.*
- 57 *Quid in teste, qui sit Clericus, vel Sacerdos.*
- 58 *Testis multipliciter varius, & inconstans multipliciter torqueri potest.*
- 59 *Non tamen ultra tres vice s.*
- 60 *Testis in dicto iudiciali varius ab eo, quod dixerat extra iudicium torqueri potest.*
- 61 *Quid si depositio extrajudicialis esset vallata iuramento, vel in scripturam redacta.*
- 62 *Testis, qui falso non interfuit ex capite inconstantie, seu varietatis torqueri non potest.*
- 63 *Testis in causa civili ex capite varietatis torqueri non potest.*
- 64 *Quid si sit persona vilis.*
- 65 *Quid in servis.*
- 66 *Vel in causa civili habitare crimen annexum.*
- 67 *Testis depositio cum contrarietatibus emissæ in causa civili, reproducta per viam querelæ coram Iudice criminali operatur, quod ab eo torqueri possit.*
- 68 *Et de qua contrarietate hoc fit intelligendum.*
- 69 *Testis inconstans, & sibi contrarius in non substantialibus torqueri non potest.*
- 70 *Quid si varietas consisteret in formalitate verborum.*
- 71 *Testes in dignitate constitutus non torquetur propter varietatem, nisi in criminibus exceptis.*
- 72 *Testis propter varietatem non torquetur, quando in secundo dicto allegat causam, propter quam à primo recedat.*
- 73 *Testis varius, & sibi inconstans, seu contrarius puniri potest de falso.*
- 74 *Quid in teste vacillante.*
- 75 *Vel in teste timente, vel titubante.*
- 76 *Testis sibi contrarius, & inconstans, puniri potest de falso, etiam in alio iudicio.*
- 77 *Quid si in alio iudicio contrarium deposuisset calore iracundiæ.*
- 78 *Testis sine iuramento deponens unum, ac cum iuramento deponens aliud, puniri adhuc potest de falso.*
- 79 *Quid de teste, qui in iudicio plenario deponat contrarium eius, quod deposuerat in iudicio summario.*
- 80 *Quid de teste deponente in tormentis contrarium eius, quod deposuerat extra tormenta.*
- 81 *Testis puniri non potest de falso, nec de stellationatu ex capite contrarietatis, quando illa non versatur in substantialibus.*
- 82 *Testis, qui in iudicio valido dixit contrarium eius, quod deposuerat in iudicio invalido,*

- ignorata illius inualiditate, non potest puniri de falso.
- 83 Sed an cuius penam stellionatus.
- 84 Falsi pena non intrat contra testem contrarium, quando contrarietas processit per ignorantiam, vel obliuionem.
- 85 Quid si testis contrarium deposuit animo se corrigendi.
- 86 Vel ex intervallo.
- 87 Quid si testis examinari non debuerat.
- 88 Quid in teste rustico.
- 89 Testis rusticus non presumitur, quod dolo in depositione sibi contrarius, & inconstans fuerit.
- 90 Testis rusticus quando contrarius sibi dolo censetur, arbitrio Iudicis remittitur.
- 91 Testis in iudicio deponens contrarium eius, quod extra iudicium deposuerat, an, & quando puniri possit pena falsi, vel stellionatus.
- 92 Testis inconstans primum dictum est attendendum potius, quam secundum.
- 93 Quid si secundo examini pars non se opposuerit.
- 94 Quid ubi secundum examen fuit factum post publicatum processum primi examinis.
- 95 Ac quando testis secundo loco non erat examinandus.
- 96 Testium plarium contrariorum primum dictum attenditur potius, quam secundum.
- 97 Testis primum dictum attenditur potius, quam secundum etiam in diuersis iudicijs, & inter diuersas personas.
- 98 Multo magis inter easdem personas.
- 99 Testis primum dictum eo facilius praefertur secundo, quando est geminatum, & ratificatum.
- 100 Testis secunda depositio emanata cum animo corrigendi prima praefertur primæ, quando aliàs licita erat illius correctio.
- 101 Quid si prima depositio emanauit per iocum, vel calore iracundiæ.
- 102 Vel constat de falsitate primæ depositionis.
- 103 Ac quando secunda depositio est iurata, & prima absque iuramento.
- 104 Quid si pro prima depositione non iurata concurrerent coniecturæ.
- 105 Testis secunda depositio ratione concludenti munita praefertur primæ ratione carenti, vel illam habenti non adeo efficacem.
- 106 Quid si secunda depositio sit magis verisimilis.
- 107 Testis secunda depositio in iudicio plenario praefertur primæ contrariæ in iudicio summario.
- 108 Sed ubi in hoc casu agitur de ferenda sententia neutri credendum est.
- 109 Testis secunda depositio in iudicio valido praefertur primæ in iudicio inualido.
- 110 Quid in causa hæresis.
- 111 Quid si secunda depositio est iudicijs admi-nistrata, & non suspecta.
- 112 Ac quando in secunda depositione apparet verum dixisse.
- 113 Et an in causa hæresis standum sit secundæ depositioni testis, quando in illa negat hæresim, quam in prima favebatur, & num. 115. & 118.
- 114 Exculpans alium, à quo fuerat infamatus de hæresi dicitur vehementer de hæresi suspectus.
- 116 Aequalitas in iudicijs seruanda est.
- 117 Testis vilis, perinri, vel suspecti, an, & quando primo, vel secundo dicto standum potius sit in causa hæresis.
- 118 Testis inconstans periuurus, & sibi contrarius in causa hæresis torquendus est ad videndum, in quo dicto persistat.
- 119 Testem periuurum torquendi maior est ratio, quam de alijs testibus inhabilibus.
- 120 Dispositio generalis mondens admitti omnes testes inhabiles non comprehendit periuurum, nisi de eo specialiter caueatur.
- 121 Testis periuurus renouans suum dictum zelo fidei in causa hæresis, an, & quando torquendus sit.
- 122 Testes aliàs inhabiles in causa hæresis, an admittantur sine tortura.
- 123 Testis secunda dispositio in tortura praefertur primæ extra torturam.
- 124 Sine incontinenti, siue ex intervallo secundum dictum in tortura emanauerit.
- 125 Quid non citata parte.
- 126 Et an hoc procedat tam in iudicio civili, quam in criminali.
- 127 Testis secunda dispositio in tortura debilitatur à prima extra torturam.
- 128 Quod si pluries fuerit illata tortura ob multiplicem testis varietatem, attendendum, an, & quando sit dictum emanatum in vltima tortura.
- 129 Quid ubi primum dictum fuit extraiudiciale, & sine iuramento.
- 130 Testis depositio in tortura non praefertur primæ extra torturam, quando tortura non fuit illata præcedentibus legitimis iudicijs.
- 131 Quid ubi prima videretur, magis rationalis, seu verisimilis.
- 132 Testis secunda depositio in tortura, quando praefertur primæ.
- 133 Quid ubi quis torquetur uti principalis quoad se, & testis quoad alios.
- 134 Testis primum dictum emanatum extra torturam in articulo mortis praefertur secundo emanato in tortura.
- 135 Periculum mortis est tortura animarum.
- 136 Testis non solum contrarij, sed & aliàs inhabilis secundum dictum in tortura non attenditur.
- 137 Testis secundum dictum in tortura non praefertur primo, quando emanauit post publicationem primi dicti, & postquam cum parte fuit allocutus.
- 138 Quando testis dispositio emissa in tortura praefertur remissæ.

- 139 Testis depositio in iudicio præfertur depositioni extraiudiciali.
- 140 Quid ubi primum dictum extraiudiciale emanasset parte presente.
- 141 Vel ubi primum dictum iuratum sit.
- 142 Quid ubi primum dictum extraiudiciale est magis verisimile, vel coniecturis administratum.
- 143 Testis primum dictum extraiudiciale confirmatum per scripturam, quando præferatur secundo iudiciali.
- 144 Testis secundum dictum iudiciale debilitatur à primo extraiudiciali.
- 145 Et an iudex ex eo possit ferre sententiam, vel deferre iuramentum in supplementum, aut sumere iudicium ad torturam.
- 146 Testis primum dictum iudiciale attenditur potius, quam secundum extraiudiciale.
- 147 Quid si testis profiteretur, se falsum in iudicio deposuisse.
- 148 Vel si secundum emanaverit in articulo mortis, vel in aliu confessionis Sacramentalis.
- 149 Testis in articulo mortis, declarans se falsum deposuisse non attenditur in præiudicium tertij.
- 150 Quid re integra.
- 151 Quid in criminalibus.
- 152 Testis etiam principalis quoad se declarans in articulo mortis falsum deposuisse præiudicat fisco, itant ex illius depositione torqueri nequeat inculpatus.
- 153 Quid ubi primum dictum, & inculpatio administrandis ministraretur.
- 154 Quando hæc declaratio dicatur falsa in articulo mortis, ut prosit inculpato.
- 155 Testis, vel rei depositio tertio non præiudicans in civili, vel criminali causa, adhuc præiudicat ipsi testi, vel reo.
- 156 Testis dictum posterius extraiudiciale an, & quando tollat primum, vel illi præiudicet nondum lata sententia.
- 157 Et quando præferri debeat iudiciali.
- 158 Interpretatio omnis sumenda, ut testis inconstans ad constantiam revocetur.
- 159 Testis varius, & inconstans de iure non presumitur.
- 160 Verba pro reducendis testibus ad concordiam, nedum improprie, sed & improprie sumi permissum est.
- 161 Imo admittitur interpretatio suppletiva, & per intellectus subauditos.
- 162 Concordia, & conciliatio testium fieri non potest, quando contrarietas, & varietas est manifesta.
- 163 Testis varius ad concordiam redactus an solummodo evitet pernam falsi, vel etiam probet, & num. 165.
- 164 Quid in causa criminali.
- 165 Testis deponens factum affirmativè in prima depositione, & in secunda dicens non recordari an possit excusari à contrarietate, & an probet.
- 166 Oblivio hodierna non impleat de eo, quod quis antea recordabatur.
- 168 Testis dicens prius se non recordari, & deinde dicens se recordari, non exinde est inconstans.
- 169 Recordatio de eo, quod prius non recordabatur, dari potest.
- 170 Testis, qui dixerat non recordari, deponens deinde se recordari postquam fuerat locutus cum parte, præsumitur subornatus, & non probat.
- 171 Quid si testis nona memoria causam non allegat.
- 172 Testis, qui primo loco deposuerat dubitativè, deponens deinde assertivè, an dicatur varius, & inconstans, & num. seq.
- 174 Testis, qui in primo examine deposuerat, se credere, quatenus in secundo deponat scire, an, & quando fidem mereatur, & probet, & num. 176.
- 175 Scientia hodie certa dari potest de eo, quod prius tantummodo credebatur.
- 177 Quid de teste, qui primo dixit sibi videri, & deinde se scire.
- 178 Testis, qui primo dixit se scire, ac deinde se credere censetur varius, vel potius probet, & quando.
- 179 Scire idem est ac credere in ijs, quæ nobis innotescunt per fidem.
- 180 Testis, qui primo dixit nescire, & deinde dixit se credere, an sit varius, & inconstans.
- 181 Testis varius an dicatur, qui prius dixit credere, & deinde non credere, & num. 183.
- 182 Hodie credere unum, & cras aliud stant bene simul.
- 184 Testis varius non dicitur, qui pro ratione, suæ scientiæ allegat se vidisse, & deinde se audivisse, vel e contra.
- 185 Testis varius non dicitur, qui primo deposuit se scire, & postea se audivisse, & an probet.
- 186 Testis, qui primo dixit scire, & deinde nescire, an, & quomodo possit concordari.
- 187 Testis varius an dicatur, qui primo deposuit se esse fratrem producentis, & deinde non esse eius attinentem.
- 188 Testis, qui prius dixerat nescire, & postea se scire an dici possit contrarius.
- 189 Scire hodie potest, quod prius ignorabatur.
- 190 Testis, qui prius dixerat nescire, quatenus postea scire deponat, an præsumatur subornatus, si repetatur ad instantiam partis, vel se corrigat ex intervallo.
- 191 Quid si non alleget probabilem causam scientiæ.
- 192 Testis allegans se fuisse presentem actui, sed illum nescire, quatenus deinde deponat scire an dicatur sibi varius, inconstans, & contrarius.
- 193 Testis, qui primo dixit hoc tantum scire, & hoc tantum verum esse, quatenus deinde addat aliquid aliud, dicitur sibi contrarius, & inconstans.

Testis

- 194 Testis varius an dicatur, qui examinatus in Palatio Potestatis dixit aliquid actum fuisse in Palatio Episcopi, & deinde subdit illud idem gestum fuisse in hoc Palatio.
- 195 Testis varius an dicatur, qui deponit maleficia fuisse commissum presentibus Titio, & Seio, & deinde deposuit fuisse commissum nullo presente.
- 196 Testis varius an dicatur, qui dixit se vidisse possidere Titium per certum tempus, & deinde asserit Titium aliquando fuisse absentem, & quomodo, & quando possit concordari.
- 197 Testis varius an dicatur, qui dixit aliquid non fuisse factum, quia ipse vidisset, si deinde subiungat illud idem factum fuisse.
- 198 Testis varius an dicatur, qui deponit Martinum esse debitorem Sempronii in scutis 100. & pro causa scientia asserit Martinum una die promississe 50. & alia die 100.
- 199 Quid si deponat clausulam codicillarem fuisse expressam in testatore, & deinde à Notario.
- 200 Testis varius an dicatur, qui primo deponit aliquem non fuisse habitum pro filio legitimo, & deinde patrem illum tractasse tanquam filium legitimum.
- 201 Testis varius an dicatur, qui primo deposuit se vidisse designare ædificium, & deinde se respexisse ædificium.
- 202 Quid primo deposuit pecunias fuisse solutas Patri suo, & deinde fuisse solutas sibi.
- 203 Testis an dicatur varius, qui primo deposuit se fuisse monitum à Titio, antequam appropinquaret ad fenestram, ut aduerceret ad ea, quæ dici debeant, & deinde deposuit, quod Titius cepit ipsum per manum, & duxit ad fenestram.
- 204 Testis varius, & sibi contrarius dicitur, qui primo deposuit defecisse quædam in molendinis, & deinde dixit se gubernasse molendinum, in quo erant omnia.
- 205 Testis varius an dicatur, qui de venditione deponens primo loco dixit se non cognovisse emptorem, & deinde, quod venditio fuerit facta Titio.
- 206 Testis varius an dicatur, qui primo loco deposuit pretium fuisse venditum scut. 100, & deinde scut. 150.

IN hac quæstione Farinacc. de testib. quæst. 66. par. 7. num. 227. procedit per conclusiones, quas hic breviter referre non pigebit.

- 1 Prima est conclusio, testem incontinenti posse esse inconstantem, dictumque suum corrigere, Alber. in l. qui falso, ff. de testib. Doctor. in Auth. as qui semel, C. de probat. vbi Cyn. Bald. & Salyc. Gloss. in cap. per tuas, in verb. audien. & ibi Doctor. de testib. latè plures adducens Farinacc. dicta quæst. 66. dicto num. 227. Scraphin. de priuil.

De Inconstantia in Iudicijs.

iuram. priuil. 121. num. 1. Bellon. de potest. eorum, quæ incontinenti sunt lib. 1. cap. 20. num. 2.

- 2 Sed quando dicatur testis incontinenti se corrigere, varæ sunt opiniones. Alij enim dicunt, tunc correctionem factam incontinenti censeri, si testis eam faciat, antequam è conspectu Iudicis discedat, Butr. cap. præterea num. 13. & ibi Abbas num. 2. Zabarell. num. 1. de testibus cogend. Farinacc. dicta quæst. 66. num. 229.

Alij verò antequam testis se examini subscribat, Gloss. in cap. ad misericordiam 32. quæst. 1. quam notabilem valde dixit Alex. in l. qui bona, §. si quis stipulatus num. 6. ff. de damno infecto, Menoch. de arbit. cas. 108. num. 5. Farinacc. dicta quæst. 66. nu. 230. & 231.

Alij verò dicunt, quod incontinenti semper intelligatur, antequam testis sit allocutus partem, Butr. dicto cap. præterea num. 13. & alij Canonistæ latè de testibus cogend. Gabr. lib. 7. de malef. conclus. 27. nu. 6. Farinacc. dicta quæst. 66. num. 232. Scraphin.

- 3 d. priuil. 121. Inò Gabriel ampliat, etiam quod sit allocutus aliquam aliam personam, à qua potuerit esse monitus, & subornatus, quod dictum reputat mirabile, si verum est, Scraphin. loco cit. num. 3. in fin. quod tamen Farinaccio non placet dicta quæst. 66. num. 234. Et propterea, si velit se corrigere testis ad postulationem partis, non admittitur, Gloss. in Auth. at qui semel in gloss. fin. vers. Item quid si per se redierit, C. de probat. Farinacc. qui alios d. quæst. 66. num. 233.

- 4 Alij autem credatur testi dicenti, se partem non fuisse allocutum, Felynus dicto cap. præterea, voluit minime credi, si tamen iureiurando id assermet, omnino ei esse credendum, voluit Arctin. dicto cap. præterea num. 4. Gabr. de malef. lib. 7. conclus. 28. num. 28. Scraph. d. priuil. 121. num. 2. Farin. dicta quæst. 66. num. 236. & num. 237. vult hoc procedere, dummodò testis sit notæ fidei, & autoritatis.

- 5 Alij voluerunt incontinenti esse intelligendum ante publicatam attestationem, Scraphin. qui multos allegat d. priuil. 121. num. 3. vers. tertij dicunt, sed videndi sunt Text. in cap. per tuas, & ibi Imol. num. 4. Addit. ad Felyn. ibidem num. 2. littera A, vers. supradictis, extr. de testib. Gabr. dicta conclus. 27. num. 3. qui tamen dum cadem conclusione nu. 11. dicit opinionem Rotæ esse, quod incontinenti dicatur intra triiduum, & allegat decisionem 293. alijs 19. de testib. in novis, valde allucinator, quia Rota ibi rotum contrarium resoluit.

Alij denique hoc totum residere in arbitrio Iudicis, Hostien. dicto cap. præterea num. 4. de testib. cogend. Anan. nu. 5. Io. Andr. num. 16. Imol. num. 8. Butr. num. 13. Abb.

Y

- num. 12. Gabr. qui alios refert *dicta concl.* 27. num. 12. Seraphin. d. *privileg.* 121. num. 3. *vers. alij rursus*, Menoch. d. *arbitr.* d. *cas.* 103. num. 8. alios Barbof. de *dict.* *diffione* 155. num. 12. Bellon. de *potest.* *eorum quæ sunt in continenti lib.* 1. *cap.* 20. *sub num.* 5.
- 7 Iudex tamen debet esse in hoc admodum diligens, vt intelligat, an correctio hæc sit verisimilis, vel non, an hic testis potuerit alloqui partem, à qua subornari potuerit, vel non, & an testis sit vir probus, vel non, vt ex Alciato voluit Menoch. d. *cas.* 103. num. 6.
- 8 Ampliatur conclusio, vt licita sit inconstantia, & correctio incontinenti in teste, etiam quod non doceat de errore, Couarr. *var. lib.* 2. *cap.* 13. num. 8. *vers. caterum*, ibi, *incontinenti verò*, Gabr. d. *concl.* 27. num. 12. Menoch. d. *cas.* 103. num. 6. Farin. qui alios *dicta quæst.* 66. num. 240. in 6. *conclusionem*.
- Quod tamen intellige, dummodo causam erroris alleget, alias non daretur inconstantia, neque correctio, Bartol. l. *eos* num. 3. *vers. respondeo quod testis*, ff. ad legem *Cornel. de falsis*, Innocent. *dicto cap. præterea* num. 2. & ibi Canonistæ, quos allegat Farinacc. *dicta quæst.* 66. num. 241. & si causam erroris non allegaret, vt suspectus de falso posset torqueri vt post Bossium voluit Farinacc. *dicta quæst.* 66. num. 244.
- 10 Illicita tamen esset inconstantia, & correctio, si depositio iam esset à Parte acceptata, quia tunc non admitteretur, nisi errore probato, Marfil. *singul.* 315. cum alijs per Seraph. *dicto privileg.* 121. numero 4.
- 11 Secundò, illicita esset inconstantia, si aliqua militaret præsumptio, quod esset subornatus, Seraph. *dicto privileg.* 121. num. 4. in *fin.* quod tamen dictum valde dubitabile redditur in correctione facta incontinenti, scilicet antequam testis discedat à iudicio, vel ante examen subscriptum.
- 12 Secunda sit conclusio, testem ex intervallo non posse esse in suo dicto inconstanti, nec illud corrigere, Alber. l. *Qui falso* num. 1. *vers. Intellige, de testibus*, Cynus in *Authen. Atqui semel*, C. de probat. Canonistæ in *cap. Per tuas*, & in *cap. Præterea, de testib.* Gabr. *dicto conclus.* 22. num. 4. Boss. de *publ. process.* num. 28. & 33. Clar. s. *fin. quæst.* 53. *vers. Quartus casus est*, Farin. *dicta quæst.* 66. num. 228.
- 14 Amplia multò magis, si publicate essent arrestationes, quia præsumitur testis cum Parte locutus, *dicto cap. Per tuas*, & ibi Imol. num. 4. Addit ad Felyn. *ibidem littera A, de testib.* Farinacc. *dicta quæst.* 66. num. 234.
- 15 Dic primò, licitam esse inconstantiam si testis doceat de errore, tunc enim quæcunque eius correctio sustinetur, Couarr. *dicto cap.* 13. *vers. Caterum*, ibi, *sed si testis*, Menoch. *dicto casu* 108. num. 7. cum alijs per Farinacc. d. *quæst.* 66. num. 245.
- 16 Idem erit, si ex causa obliuionis dictum suum testis corrigat, quia tunc poterit ex intervallo se corrigere, Alciat. de *præsumpt. regul.* 2. *præsumpt.* 29. numero 3. & 4. Petr. de *fideicom. quæst.* 12. num. 1012. Menoch. *dicto casu* 108. num. 8. Farinacc. *dicta quæst.* 66. num. 246. vbi cum Menoch.
- 17 quod isto casu, an obliuio sit verisimilis, necne, statuit arbitrio Iudicis, & ex Arer. in *dicto cap. Per tuas* num. 8. de probat. quod
- 18 si testis dicit contraria, tunc debet causam obliuionis adducere, secus si tantum addit.
- 19 Dic secundò, licitam esse inconstantiam in teste probatæ fidei, quia iste potest corrigere dictum suum, antequam fiat publicatio, & iuret, quod de hoc cum aliquo non sit locutus, Bald. d. *cap. Præterea* num. 4. de *testib. cogend.* Cattel. Cott. in *memor. in vers. Testis regulariter non potest corrigere*, Farinacc. *dicta quæst.* 66. num. 247. & 248. vbi dicit, hoc procedere in teste
- 20 nobili, & quando agitur inter viles, & de modica causa.
- 21 Dic terciò, licitam esse inconstantiam, quando tractatur solum de addendo primæ depositioni, dummodò tamen spontè accedat ad addendum, non autem ad instantiam Partis, Gabr. & alij à Farinacc. *dicta quæst.* 66. num. 251. 252. & 253.
- 22 Effectus autem illicitæ inconstantie sunt: Primò, quod testis sic inconstans, & sibi contrarius nihil probat, *cap. Licet causam*, & ibi Glos. in *vers. Contradictum*, Arer. num. 15. Dec. num. 58. Pero. num. 37. de probat. Canonistæ in *cap. Cum tua, de testib.* Farinac. *dicta quæst.* 66. num. 13. addo Barbof. ad *dict. cap. Licet causam* numero 4. Rota *decis.* 167. num. 10. & 11. *par. 1. reccv. coram Gregor. decis.* 298. num. 3. Eminentiis. Cels. *decis.* 40. num. 4.
- 23 Etiam quod in vna tantum parte sit sibi inconstans, & contrarius, quia in totum
- 24 reputatur contrarius, & nihil probat, Arer. in *cap. In nostra* num. 5. *extr. de testib.* & ibi Abb. num. 2. Farinacc. qui alios *dicta quæst.* 66. num. 19.
- 25 Eoque magis procedit conclusio, si inconstantia, & varietas consistat in loco, & tempore actus, de cuius probatione agitur, Bart. Marfil. Monticell. & Mascard. allegari à Farin. *dicta quæst.* 66. num. 20.
- 26 Non solum autem non probat testis sibi inconstans, & contrarius, sed nec etiam facit indicium ad inquirendum, Alciat. de *præsumpt. regul.* 2. *præsumpt.* 10. in *fin.* Grammat. *concl.* 35. & 44. Bertazzol. *concl.* 559. num. 8. *lib. 2.* Farinacc. *dicta quæst.* 66. num. 21. Nec ab hoc inconstantia effectum
- 27 excusare potest rusticitas, vel simplicitas

- testificantis, Id: Andr. in cap. Cum Ioannes de fide instrum. Bald. Cagnol. Tiraquell. & alij à Barbof. dicto cap. Causam num. 6. vers. Intellige, de probat. Imò sublatà, vel probatà hibita quacumque exceptione, vel reprobatione testium non censetur sublatà effectus huius contrarietatis, & inconstantia, Dec. l. Edità, C. de eden. numero 2. Cagnol. l. Vbi repugnantià num. 1. ff. regul. iur. Barbof. dicto cap. Licet causam num. 6. vers. Tertiò intellige.
29. At effectus istius inconstantia cessabit, si varietas, & contrarietates in substantialibus non consistat, sed in qualitatibus, circumstantiis, accessorij, & accidentibus, Bart. in dicta l. Eos num. 5. & ibi Marfil. & Alber. ff. de fals. cum alijs per Farin. dicta quæst. 66. num. 24. addo Rebuffum de reprobat. test. num. 10. 5. Barbof. in dicto cap. Licet causam num. 6. vers. Quartò intellige, & limita, Rota decif. 304. num. 14. parte 7. recent. & decif. 53. post Paul. Mell. in addit. ad controuerf. Castill. num. 15.
30. Dummodò tamen huiusmodi qualitates, & circumstantia non pertineant quomodo ad negocium principale, sed sint extrinsecæ, extraneæ, & impertinentes, Bart. dicta l. Eos num. 5. & ibi Marfil. num. 23. Petr. de fideicom. dicta quæst. 12. num. 954. cum alijs per Farin. dicta quæst. 66. numero 38. 29. & 30. Imò etiam quod
- 31 contrarietas consistat in qualitatibus extraneis non tollitur in totum huiusmodi effectus, quia testi diminuitur saltem de fide, Marfil. singul. 118. in fin. vers. Item scias, Menoch. de presump. lib. 5. presumptione 23. num. 17. Farinacc. post Bofs. dicta quæst. 66. num. 31. Si verò testis sit aliqua ex causa iudici suspectus, vel iuravit dicere veritatem super tota causa, vel illius depositio factum proprium concernat,
- 32 non cessabit utique effectus illius inconstantia, sed sibi contrarius etiam in accidentibus, nihil omnino probabit, Petr. de fideicom. dicta quæst. 12. num. 967. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 66. numero 25. 26. & 27.
33. Secundò, cessabit effectus inconstantia, si testis varia, & contraria deposuit per errorem, & ignorantiam, Bald. l. Si ex falsis, circa fin. C. de transact. Petr. de fideicom. dicta quæst. 12. num. 967. Farin. dicta quæst. 66. num. 32. Iusta autem erroris causa in teste erit obliuio ex allegatis à Farin. dicta quæst. 66. num. 34. Obliuio verò in teste præsumitur non solum ex cursu
- 34 duorum, vel trium annorum, Cephal. conf. 164. num. 5. vol. 2. Riminald. conf. 344. num. 73. vol. 3. sed etiam ex lapsu vnius anni, mensis, vel diei, Bofs. de respons. & neo faciendà num. 1. Farinacc. conf. 44. numero 18. lib. 1.
35. Tertiò, cessabit effectus inconstantia, si varietas sit modica, modica enim varietas, etiam in substantialibus testi fidem non adimit, Alex. conf. 5. num. 10. lib. 1. Grammat. decif. 43. nu. 6. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 66. num. 36.
36. Quartò, cessabit huiusmodi effectus, si testis in secundo examine plus, aut minus dixit, quàm in primo, non enim tunc dicitur varius, Grammat. conf. 50. numero 30. cum alijs per Farinacc. qui dicit hanc opinionem communiter receptam, quamuis contrarium velint Bald. & Petr. ab eo allegati, dicta quæst. 66. num. 37. & 38.
37. Sed an testis, vt notam inconstantia, & contrarietatis effugiat, possit in secundo examine se referre ad primum? Affirmatiuè respondendum est per doctrinam Abb. in cap. Cum in tua num. 3. & ibi Felyn. num. 1. & alij latè extr. de testib. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 66. numero 39. Et si iudex hanc responsionem nolit recipere, potest testis instare, vt sibi legatur primum examen, & si nolit legere,
- 38 protestari testis idem potest, quod, si in primo examine quodcumque appareat aliter dictum, quàm in secundo, ex nunc corrigit suum secundum dictum, & se refert ad primum tanquam verius, quia tunc recordabatur de facto, Bart. dicta l. Eos num. 6. & 7. & ibi Marfil. num. 5. & 6. ff. de fals. Butr. in cap. Cum tua num. 10. & in fin. & ibi Abb. num. 3. & alij, quos refert, & sequitur Farinacc. dicta quæst. 66. numero 40. & 41. reiectis Baldo, Tindar. & Felyn. alijsque contrarium tenentibus, & præsertim Thefaur. decif. 128. vt ibidem, num. 42. & 43.
39. Quod primum examen debet testi legi, etiamquod non fuerit publicarum, Bart. dicta l. Eos num. 7. Butr. dicto cap. Cum tua, & ibi Felyn. post num. 1. de testib. Farinacc. dicta quæst. 66. num. 44.
40. Sed an antequam testis se subscribat examini, possit petere, vt ei suum examen legatur? Dicendum est, non solum hanc petitionem esse legitimam, sed iudicem, seu Examinatorem deputatum,
- 41 debere testem inuitare ad hoc, ad effectum corrigendi, addendi, vel mutandi examen, vt ex Bald. in l. vlt. C. Plus val. quod agit, Felyn. & alijs resoluit Rota decif. 41. post secundum volum. conf. Farin. quæ
- 42 doctrina Baldi habet locum, etiamquod post quatuor dies ab examine completo testis reueratur ad petendum, quod sibi suum legatur examen, Rota d. dec. 41. numero 2. licet isto casu Domini resolverunt, quod nihil de examine mutaretur, aut deleteretur, sed quod in Processu cause arbitrio Rotæ relinquendum erat iudicare, quid esset de eo sciendum, & quantum fidei, vel detrahendum, vel tribuendum examini, & quod interim Notarius adno-

taret diem factarum additionum, vel mutationum per testes.

- 43 Quid autem, si examen primum sit nullum, an testis possit se remittere ad illud? affirmatiue respondet Bart. in *dist. l. Eos num. 6. l. l. Legata inutiliter numero 17. de Leg. 1. Menoch. d. Arbitr. casu 109. num. 4. & c. Farinac. d. quæst. 66. num. 45.*
- 44 Quod intellige, nisi examen sit nullum ratione falsitatis, Menoch. loco citato numero 10. Farinac. loco citato nu. 47. Royas decis. 411. num. 4.
- 45 Secundò intellige, nisi primum examen sit nullum, ex quo extraiudicialiter, vel absque citatione Partis emanasset, Menoch. d. casu 109. num. 4. & c. Farinac. d. quæst. 66. num. 48. Royas d. decis. 411. numero 3. vbi de examine nullo facto contra præceptum Iudicis imponentis testibus, vt per extensum deponentur.
- 47 Quod procedere etiam in criminalibus voluerit, Corn. conf. 16. lib. 1. Crauet. consil. 115. num. 3. cum alijs per Farinac. *dist. quæst. 66. num. 52.* qui tamen sub num. 48. dicit, quod contrarium apud nos seruatur, & forsan malè, cum testibus rependis ad fauorem Iſci, non solum permittatur se referre ad primum examen, sed etià legatur illud à Notario de verbo ad verbum, prout iacet, & etiam antequàm interrogetur super interrogatorijs datis
- 48 pro parte rei; quæ consuetudo locum habet in omnibus criminibus; Arbitrio tamè
- 49 Iudicis esse relinquendum, quando Testis possit se referre ad primum examen, voluerit Bartol. *dist. l. Eos*, & ibi Marfil. num. 4. ff. de falsis, Menoch. d. casu 109. numero 3. & 12. vbi monet Iudicem quomodo se gerere debeat in moderando arbitrio, Farinac. d. quæst. 66. num. 49. & 50. Huiusmodi tamen arbitrium intraret, quando Iudex repeteret testem ad declarationem eius primi dicti dubij, vt per Tindar. & Farin. *ibidem* num. 51.
- 51 Nec si testis examinatus esset coram Arbitro, & repeteretur coram Iudice Ordinario, Felyn. d. cap. Cum in tua num. 1. & ibi Aretin. numero 8. de testib. Farinac. *ibidem* num. 53.
- 52 Nec, si examinatus in summano repeteretur in plenario, Laurent. d. decis. Aenionen. 91. num. 4. & c. Farin. d. num. 54.
- 53 Nec denique si testis esset persona suspecta, quia nec possit se referre ad primum examen, nec petere illud sibi exhiberi, & legi, Felyn. d. cap. Cum in tua nu. 1. de testib. Menoch. d. casu 109. num. 11. cum alijs per Farin. *dist. quæst. 66. num. 55.* vbi quod ita communiter est receptum, & in practica seruatur. Licet quod iste testis
- 54 non possit petere, vt sibi legatur examen, videtur esse contra decisionem Rotæ 41. post d. 2. vol. consil. Farinac. *supra* cit.

ibi enim licet testis allocutus fuisset Patrem, & se reddidisset suspectum; nihilominus Rota voluit sibi legi examen.

- 55 Secundus effectus inconstantia in teste est, quod varius, vacillans, aut contrarius potest torqueri ad videndum, in quo dicto perſiſtat, Bald. in l. Presbyteri nu. 2. C. de Epiſc. & Cleric. idem Bald. in tract. de testib. par. 2. num. 2. Clar. §. fin. quæst. 25. vers. Item testis varius, cum alijs per Farin. *dist. quæst. 66. num. 98.*
- 56 Quod procedit, etiam si nulla alia præcedant indicia, quidquid enim sit in reo, certè in teste sola variatio, & inconstantia sufficit, Foller. in *prax. verb. Et si constabuntur tertia parte tertiae partis principal.* num. 5. cum alijs per Farin. d. quæst. 66. numero 100. & quæst. 79. num. 75.
- 57 Secundò procedit, etiam quod Testis sit Clericus, & Sacerdos, Gloss. in cap. Presbyteri 6. quæst. ult. Clar. d. §. fin. qu. 25. cum alijs per Farin. d. quæst. 66. num. 101. & d. quæst. 79. num. 55.

Dummodò torqueatur à Iudice Ecclesiastico, non autem laico, etiamquod coram ipſo fuerit in depositione contrarius, Clar. d. §. fin. d. quæst. 25. Capic. decis. 141. Farin. d. quæst. 66. nu. 101. Guazzin. *defens. 19. cap. 1. num. 18. vers. Sed iste*; Contrarium, quod Clericus testis etiam vacillans, & contrarius non possit torqueri, tenent relati à Grasso *eff. 14. num. 18.*

- 58 Tertiò procedit, etiam in multiplici torture, si inconstantia, & contrarietas sit multiplex, Bosſ. de tort. test. nu. 21. Cepoll. conf. 60. num. 19. cum alijs per Farin. *dist. quæst. 66. num. 104.* qui num. 105. dicit, tormentum non posse inferri, nisi vsque ad tertiam vicem.

- 60 Quartò procedit, etiamquod inconstantia consistat in dicto extraiudiciali, vtputà si testis dicat in iudicio contrarium eius, quod dixit extra iudicium, Iacobin. de S. Georgio l. Qui falso num. 7. ff. de testib. cum alijs per Farin. d. quæst. 66. nu. 105. addo Tuschum *litt. T. concl. 243. num. 7.* cum alijs per Guazzin. *defens. 19. cap. 2. num. 4.*

- 61 Et hoc eò magis procedit, si dictum extraiudiciale esset vallatum iuramento, vel redactum in scripturam, vt per Cepoll. conf. 60. num. 8. & per Farin. d. quæst. 66. num. 107. & 108. Cessaret tamen iste effectus, si non probaretur, testem factò interfuisse, non enim sola inconstantia sufficit, Marfil. d. l. Eos, num. 1. ff. ad l. Corneliæ de falsis. post Bosſ. & Gomeſ. Farinac. d. quæst. 66. num. 114. & *dist. quæst. 79. numero 12.* addo Guazzin. *dist. defens. 19. cap. 2. num. 5.*

- 62 Etus, si non probaretur, testem factò interfuisse, non enim sola inconstantia sufficit, Marfil. d. l. Eos, num. 1. ff. ad l. Corneliæ de falsis. post Bosſ. & Gomeſ. Farinac. d. quæst. 66. num. 114. & *dist. quæst. 79. numero 12.* addo Guazzin. *dist. defens. 19. cap. 2. num. 5.*
- 63 Secundò, si sumus in causa ciuili, quia testis non potest ex variatione, & inconstantia torqueri, Marfil. d. l. Eos numero 2.

- Bofs. *de tort. testium* num. 14. Farinac. *dicta* quæst. 66. num. 114. Guazzin. *d. defen.* 19. 64. cap. 1. num. 17. Etiamquod testes huiusmodi essent viles secundum maiorem opinionem, de qua per Farinacc. *d. qu. 79. numero* 34. 64. & 69. Guazzin. *dicto* cap. 1. numero 17.
- 65 Si tamen testes essent serui, vel causa civilis haberet annexum crimen, non possent excusari à tortura, ut de Seruis dixit Bofs. *de tort. test. num.* 14. & 15. Farinac. *d. quæst.* 66. num. 117. & de crimine annexo idem Farinacc. *loco cit. num.* 119.
- 67 At licet in causa civilis, & à Iudice civili non possit testis inconstans torqueri, si tamen eius depositio coram Iudice criminali reproducatur per viam querelæ, procul dubio à Iudice criminali possit torqueri, Farinacc. *d. quæst.* 66. num. 120. & *dicta* quæst. 79. num. 69. Guazzin. *d. defen.* 19. cap. 1. num. 17. vbi dicit hoc pro-
- 68 cedere in inconstantia varietate, seu contrarietate, quæ versatur circa substantiam negocij, & sapiat apertam falsitatem.
- 69 Tertiò, cessat effectus iste, si inconstantia non sit in substantialibus, Bofs. *de tort. reor. num.* 29. Farinacc. *d. quæst.* 66. nu. 121. & *d. quæst.* 79. num. 14. latè Guazzin. *dicta defen.* 19. cap. 2. num. 6. & 7. vbi tamen ex mente Baiardi, & Deciani dicit, quod
- 70 quod hoc procedit, nisi tractaretur de formalitate verborum, quia tunc qualibet variatio sufficit.
- 71 Quartò, cessabit effectus respectu testium in dignitate constitutorum, hi enim non torquentur, propter inconstantiam, nisi in criminibus exceptis, Bofs. & Clar. per Farin. *d. qu. 66. num.* 122. Guazzin. *dicto* cap. 2. num. 9. *vers.* Nec etiam.
- 72 Quintò, cessabit effectus, si testis in secundo dicto allegat verisimilem causam, quare à primo dicto recedat, Bertazzol. *conf.* 153. num. 5. & 6. lib. 1. Guazzin. *dicto* cap. 2. num. 3.
- 73 Tertiùs effectus huius inconstantie, quod testis sit inconstans potest puniri de falso, l. *Qui falso*, & ibi Glos. in verb. *Puniantur*, ff. de testib. cap. *Qui falso* 4. quæst. 3. l. *Eos*, ff. de falsis, Buttr. cap. *In tua* num. 10. Abb. num. 9. Arretin. num. 14. de testib. cum alijs per Farinacc. *d. qu. 66. num.* 56.
- 74 Quod non solum procedit, si inconstantia consistat in contrarietate, sed in vacillatione, Alber. *d. l. Qui falso* num. 1. & Florian. in *Summar. ff. de testib.* lo. Andr. in cap. *Præterea* num. 11. Hostien. numero 4. Buttr. num. 14. de testib. cum alijs per Farin. *d. quæst.* 66. num. 57. qui declarat non pro-
- 75 cedere, si testis tantum deponeret timendo, vel ritubando, vbi num. 58.
- 76 Secundò, procedit in inconstantia, & contrarietate, non solum in eodem iudi-

- cio à teste commissà, sed etiam in alio iudicio perpetrata, Bart. *d. l. Eos* nu. 4. Mar. il. in *fin. ff. ad l. Corn. de fals.* cum alijs per Farinacc. *loco citato numero* 59. 60. & 61.
- 77 Etiam si in vno iudicio calore iracundie deposuerit, & postea cessante iracundia aliud in alio iudicio inconstans testificetur, post Tindar. Farinac. *loco cit. num.* 62.
- 78 Tertiò, procedit in teste, qui primo sine iuramento vnum deposuit, deinde cum iuramento aliud, Farinacc. *loco cit. numero* 63.
- 79 Quartò, procedit in Teste, qui in iudicio plenario deposuit contrarium eius, quod in iudicio summario deposuerat, Buttr. in cap. *Cum in tua* nu. 10. & ibi Innoc. numero 6. extr. de testib. Tindar. allegatus à Farinacc. *d. quæst.* 66. num. 64.
- 80 Quintò, procedit, etiamquod testis dicat in tormentis contrarium eius, quod dixit extra tormenta, Clar. §. *fin. quæst.* 53. *vers.* *Quartus est casus*, Gabr. & Tindar. à Farinacc. *loco cit. num.* 65. qui declarat ex mente Gabr. quando ex intervallo testis dicit contrarium in tormentis, secus si incontinenti, & ex mente Tindar. dummodo testis suum dictum in tormentis prolarum extra torturam ratificet.
- 81 Cessabit tamen primò effectus iste, si inconstantia, & contrarietas non sit in substantialibus, Alber. l. *Eos*, num. 1. ff. ad l. *Corn. de fals.* Bofs. Viu. & Corrad. à Farinacc. *loco citato num.* 69. qui num. 70. ex Corrado dicit, hunc testem non euitare poenam stellationatus, quod voluit etiam Achil. Personal. de adipisc. possess. num. 132.
- 82 Secundò, cessabit effectus in teste, qui in iudicio valido dixit contrarium eius, quod dixerat in iudicio nullo, si tamen testis ignorabat inualiditatem iudicij, Tindar. de testib. cap. 10. num. 4. & 11. Farinacc. *dicta* quæst. 66. num. 71. & 73. qui num. 74.
- 83 dicit, non euitare hunc testem poenam stellationatus propter perurium.
- 84 Tertiò, cessabit effectus in teste inconstante, & vario, atque contrario per ignorantiam, & obliuionem, Farinacc. *dicta* quæst. 66. num. 32. & 75.
- 85 Quartò, cessabit effectus in teste, qui
- 86 contraria deponit animo se corrigendi, etiamquod depositio sit ex intervallo, ut ex Tindar. & Bofs. Farinac. *dicta* quæst. 66. num. 76.
- 87 Quintò, cessabit effectus in teste, qui examinari non debuerat, ex Tindar. Farinacc. *dicta* quæst. num. 77.
- 88 Sextò, cessat effectus inconstantie in teste rustico, qui non præsumitur, quod
- 89 dolo fuerit inconstans, Natt. *conf.* 586. num. 5. lib. 3. cum alijs per Farinacc. *dicta* quæst. 66. num. 80. vbi refert contrarium reponentes, & hoc casu, an dolo rusticus fuerit inconstans arbitrio Iudicis remitten-

dum esse, dixit Magon. *decif. Lucens. 42. num. 9. & seqq.*

- 91 Septimò, cessabit effectus inconstantia, si testis contrarium deponat eius, quod prius dixerat extra iudicium, & è contra, Florian. de Sancto Petro *dicta l. qui falso num. 2. ff. de testib. Marfil. dicta l. eos num. 9. infinitos adducit Farinacc. loco cit. num. 83. & 84.*

Quod procedit etiam si pars fuerit præsens, ex Tindaro, Farinacc. *num. 86.* hoc casu tamen potest puniri testis poena stellionatus, Tindar. & Marfil. à Farin. *dicta quæst. 66. num. 87.* Si verò cum partis præsentia causa concurret, poterit testis sic inconstans puniri de falso, ex *dicta l. eos, ff. de fals. Tindar., & Farinacc. loco cit. num. 88.* imò absque partis præsentia si dictum extrajudiciale sit iuratum, & iuramentum sit formiter præstitum, non culpabitur testis poenam falsitatis, Cepoll. *conf. 60. num. 8. 9. & 12.* quamvis verius esse, quod solum isto casu testis puniatur poena stellionatus, dicat Tindar. per Farinacc. *loco cit. num. 92.* nisi dictum extrajudiciale esset verisimile, Farinacc. *loco cit. num. 93.* Quod tamen non haberet locum si dictum secundum iudiciale esset in tormentis confirmatum, Farinacc. ex Tindar. *num. 94.* Vel si secundum dictum iudiciale esset emanatum ad correctionem, vel primum dictum esset dubitative prolutum, Farinacc. *loco cit. num. 96. & 97.*

- 92 Quartus effectus est, quod in hac inconstantia primum dictum, & non secundum attenditur, Alber. l. *qui falso num. 6. & ibi Bald. ante num. 1. ff. de testib. Glos. in cap. cum in tua, ad fin. verb. in hoc casu, & ibi Abb. num. 9. Felyn. num. 4. Aret. num. 14. extr. de testib. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 66. num. 124. Adden. ad Gregor. decif. 230. num. 10. Rojas decif. 447. num. 4.*

- 93 Qui quidem effectus locum habet, etiam quod testis secundo loco fuerit examinatus parte non opponente, Alciat. de præsumpt. reg. 2. præsumpt. 29. num. 6. Farin. *dicta quæst. 66. num. 120.*

- 94 Et inulto magis, si testis contrarius fuerit examinatus post publicatum processum, vel si secundo loco non debebat examinari, vt de primo dixit Bosf. de opposit. 95 contra testes num. 1. ad fin. & de secundo Bosf. eodem loco num. 3. & de vtroque Farin. *dicta quæst. 66. num. 130. & 131.*

- 96 Pariter habebit locum effectus iste in pluribus testibus, qui secundo loco examinari contraria in prioribus examinibus dictis deposuerunt, Alciat. d. præsumpt. 29. num. 9. Gabr. lib. 7. conclus. 29. num. 27. Farin. *dicta quæst. 66. num. 132.*

- 97 Item habebit locum, etiamquod simus in diuersis causis, instantiis, & personis, ac iudicijs diuersis, vt benè Clar. §. fin.

quæst. 53. num. 15. vers. quartus est casus, Gabr. dicta conclus. 29. num. 19. Farinacc. d. quæst. 66. num. 133. 134. 135. vbi num. 137.

- 98 ampliatur, etiamquod simus inter easdem personas.

- 99 Denique effectus iste locum habebit multo magis, si primum dictum sit geminatum, & ratificatum, Rolan. *conf. 73. num. 33. lib. 1. Menoch. & Brunor. à Sole, à Farin. dicta quæst. 66. num. 141.*

- 100 Cessabit autem primò iste effectus, quando secundum dictum fuit emanatum animo primum corrigendi, eo tamen casu, quo licita est correctio, Bart. *dicta l. eos num. 4. & ibi Marfil. num. 8. C. ad l. Cornel. de fals. Farin. qui benè declarat d. quæst. 66. num. 142. & 143.*

- 101 Secundò cessabit, si primum dictum emanasset per iocum, vel calore iracundia, Abb. in *dicto cap. cum tua num. 9. & ibi Felyn. num. 3. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 66. num. 144. 145. & 146.* vbi dicit, quod vix credit, dari hunc casum.

- 102 Tertio, cessabit effectus, si iudici constiterit de falsitate primi dicti, vt post Tindar. idem Farinacc. *loco cit. num. 147.*

- 103 Quarto, cessabit effectus, si primum dictum emanatum esset absque iuramento, secundum verò cum iuramento, Nell.

- 104 de testib. num. 198. nisi pro dicto non iurato concurrerent coniecturae, vt post Tindar. Farinacc. *dicta quæst. 66. num. 149.*

- 105 Quintò, cessat effectus, si primum dictum ratione careret, vel ratione minus sufficienti vallatum erit, secundum verò concludenti ratione vestitum, vt post Tindar. & Gabriel. Farinacc. *loco citato num. 150.*

- 106 Sextò, cessabit effectus, si secundum dictum testis esset magis verisimile, quam primum, vt post Tindar. Roland. Vulpell. & Fachineum, dicit idem Farinacc. *dicta quæst. 66. num. 151.*

- 107 Septimò, cessabit effectus, quando testis in iudicio plenario contrarium, dixit eius, quod dixerat in summario, vt post Tindar. Crot. & Gabriel. voluit Farinacc. *loco cit. num. 152. & 153.* qui tamen *num. 154.*

- 108 dicit neutri dicto hoc casu standum esse, quando agitur de ferenda sententia.

- 109 Octauò, cessabit effectus, quando testis in iudicio valido contrarium deponit eius, quod dixit in iudicio inualido, Abb. *dicto cap. cum in tua num. 9. Felyn. num. 5. Imol. num. 6. de testib. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 66. num. 155.*

- 110 Nonò, cessabit effectus, quando sumus in causa hæretica, tunc enim secundum dictum, & non primum attenditur, cap. Accusatus, S. licet, de Hæret. in 6. Felyn. *dicto cap. cum in tua num. 6. de testib. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 66. num. 157. & tractatu de Hæresi quæst. 138. num. 86. addo*

- Barbof. *ad diſt. cap. Accuſatus, §. licet*, vbi plures Sanctarell. *de Hæreſi cap. 38. dub. vnic. num. 12. P. Diana par. 4. reſolut. traſt. 7. reſolut. 22. verſed quia dictum eſt*, Carena *in prax. par. 3. tit. 6. §. 7. num. 60. verſ. ex hoc textu.*
- 111 Cæterum effectus iſte non ita ſimpliciter intelligendus eſt, ſed dummodo ex manifeſtis indicijs appareat, non animi leuitate, aut odij fomite, ſeu corruptione pecuniz, ſed zelo fidei orthodoxæ dictum ſuum voluiſſe corrigere, prout ſunt verba Text. *in diſto cap. Accuſatus, §. licet, de Hæret. in 6. & ibi Gloſs. Archid. Gemin. Franc. cum alijs*, quos ad ſaturitatem refert Farinacc. *diſta quaſt. 188. num. 90. Souſa in aphoriſm. lib. 2. cap. 6. §. 4. num. 63.*
- 112 Secundò, intelligi debet, dummodo ex veriſimilibus coniecturis appareat, teſtem in ſecundo dicto verum dixiſſe, Pegn. *in addit. ad EymERIC. par. 3. quaſt. 65. comment. 114. verſ. ut autem*, Decian. & Royas à Farinacc. *diſta quaſt. 188. num. 91. Couarr. var. lib. 2. cap. 13. num. 5. Simanch. de Cathol. tit. 64. n. 58. & 60. Souſa loco cit. num. 63.*
- 113 An autem ſtetur ſecundo dicto, ſi non fateatur hæreſim, ſed illam neget? Variant Interpretes, nam Textus *in diſto cap. Accuſatus, §. licet*, expreſſè videtur diſponere, quod debet teſtis hæreſim reuelare, imò ex cap. *litteris*, extr. *de præſumpt. deducitur*, quod ille, qui exculpat eum, à quo prius fuerat inſamatus de hæreſi, dicitur de hæreſi vehementer ſuſpectus; ex quibus quidem textibus, Reper. Inquiſ. *verb. Teſtes*, & ibi Mandos. *in addit. litt. H. Zanchin. de Hæreticis cap. 14. num. 5. verſ. & circa hoc dicat*, Pegn. *in addit. ad EymERIC. par. 3. quaſt. 65. comment. 114. verſ. poſtremo*, Bertazzol. *conf. 157. Zecch. in ſumma par. 1. tit. de fid. vñbr. de Hæreſ. cap. 11. num. 14. Farinacc. hos adducens diſta quaſt. 188. num. 93. & diſta quaſt. 66. vbi alios allegat num. 160. quibus addo Prax. Archiepiſcop. cap. 84. n. 11. Sanctarell. *de Hæreſ. c. 38. n. 12. Simanch. de Cathol. inſtit. tit. 64. num. 60. & in Eucheridon. violata Belg. tit. 36. rubric. de reſtaſ. teſium*, quem videtur ſequi Farinacc. *de teſtib. diſta quaſt. 66. num. 161. & diſta quaſt. 188. num. 95. Martin. del Rio diſquiſit. Magic. lib. 5. ſect. 5. verſ. 6. ea ratio**
- 115 *ne*, quia in iudicijs eſt ſeruanda æqualitas, contrarium voluere, quibus addo Souſ. *in aphoriſm. lib. 2. cap. 6. §. 4. num. 63.*
- 116 Sed non recedas à priori opinione, quæ in Supremo Vniuerſalis Inquiſitionis Romanæ Tribunali, me Aſſeſſore, practicata fuit, quam etiam tenent Truiſau. *de ciſ. 39. num. 13. lib. 2. Diana par. 4. traſt. 7. reſolut. 22. ad fin. Carena par. 3. tit. 6. num. 61. Bordon. in Tribun. Sacr. cap. 33. num. 36.*
- 117 Si tamen ultra inconstantiam aliud teſti obſtaret, vt quia pluries peierauit, vel vel ſit perſona vilis, vel odio, vel corruptione pecuniz id faceret, vel detegeretur falſus, tunc primo, non ſecundo dicto ſtandum eſſet, *diſto cap. Accuſatus, §. licet*, in illis verbis, *nifi aliud obſtat*, & ibi Gloſs. *in verb. aliud*, Monach. *num. 6. Archid. num. 4. Pariſ. conf. 2. num. 78. lib. 4. Bertazzol. conf. 157. num. 17. Farinacc. diſta quaſt. 188. num. 97. vbi de Conſtitutione Alexandri Quarti; & num. 98. ſubiungit*, quod licet ſecundo dicto ſtetur in fidei fauorem, negari tamen non poteſt, quin eius depoſitioni aliquid detrahatur propter periurium, & inconstantiam arbitrio Iudicis, ex Pegn. *ad EymERIC. par. 3. comment. 114. verſ. illud tamen verum.*
- 118 Sed an in cauſa hæreſis inconstans, & periurus ſit torquendus ad videndum in quo dicto ſit conſtans? Affirmat Pegn. *diſt. comment. 114. quem ſequitur Farinacc. diſta quaſt. 188. num. 99. Praxis Neapolit. diſto cap. 84. fol. mibi 68. num. 11. Souſ. in aphoriſm. lib. 2. cap. 9. num. 6.*
- 119 Et certè in teſte periuro rationem maiorem eſſe ipſum torquendi, quàm in alijs teſtibus inhabilibus voluit idem Pegn. *loco cit.*
- 120 Hinc propterea in generali diſpoſitione, qua cauetur, vt omnes teſtes inhabiles admittantur, periurus tamen in ea non comprehenditur, niſi de eo ſpecialiter cauatur, Gloſs. *in cap. per tñas, in verb. ad ult. vñbr. de ſimon. vbi Abb. n. 12. Roland. conf. 16. num. 13. lib. 1. cum alijs per Farin. quaſt. 56. num. 195.*
- 121 Vidi tamen in hoc Supremo Vniuerſalis Inquiſitionis Tribunali practicatam opinionem Pegniz, quod ſi in teſte vario, & inconstanti, & ſic periuro concurrant veriſimiles coniecturæ, ipſum reuocantur ſuum dictum zelo fidei, nullo modo adhibitam fuiſſe torturam, ſecus autem non, concurrentibus requiſitis, de quibus *in cap. in fidei fauorem, de Hæret. in 6. ſic Pegn. d. comment. 114. verſ. ut autem.*
- 122 An autem in crimine hæreſis teſtes aliàs inhabiles admittantur ſine tortura? vide omnino relatos à P. Diana *par. 4. traſt. 6. reſolut. 10. & 11. Vide tamen in propoſito notabilem reſolutionem Hieronymi de Federicis 62. per tot. impreſſ. poſt ſecundum volum. conf. Farin. qui late rueret*, nullo modo huiusmodi teſtes admitti abſque tortura, & dicit, Cardinalem Creſcentium vnũ ex Supremis Inquiſitoribus eiſdem fuiſſe opinionis, cui acceſſit etiam Cardinalis Verallus alter ex Supremis Inquiſitoribus, quamuis primo loco contrariæ eſſet opinionis.
- 123 Sed tanta eſt vis torturæ, vt omnino ſtetur dicto emanato in tortura, non autem priori extra torturam emiſſo, Bartol.

- di *ita l. eos num. 2. & 4. Marfil. num. 8. ff. ad l. Cornel. de fals. Felyn. in dicto cap. cum in tu a num. 3. & ibi Abb. num. 9. Aretin. nu. 11. ex rr. de testib. cum alijs latè per Farinacc. dicta quæst. 66. num. 165. vbi num. 166. ampliat siue incontinenti, siue ex intervallo secundum dictum in tortura emanauit.*
- 125 rit, & hoc procedit etiam quod non fuerit citata pars, vt de consuetudine citari non solet, Bofs. de opposit. contr. test. num. 1. Clar. §. fin. quæst. 53. vers. quartus est casus, Farinacc. dicta quæst. 66. num. 168. siue finis in iudicio ciuili, siue criminali,
- 126 quauis in iudicio criminali secundum dictum debilitetur à primo, Farinacc. d. quæst. 66. num. 184. 185. & 186. Si autem pluries fuerit illata tortura ob multiplicata tam inconstantiam, tunc attenditur dictum emanatum in vltima tortura, si illa fuerit grauior, vt concordando opiniones tenet ex Decian. conf. 62. n. 46. lib. 2. Farin. dicta quæst. 66. num. 174.
- 129 Multoquæ magis hæc omnia locum habebunt, si primum dictum fuerit extrajudicialiter, & absque iuramento emanatum, secundum verò in iudicio, Cepoll. Gabr. & Tindar. à Farinacc. loco cit. n. 175. & 176.
- 130 Dic tamen non attendi secundum dictum in tortura, si tortura non esset illata legitimis præcedentibus iudicijs, Bofs., Angel. & Menoch. allegari à Farin. dicta quæst. 66. num. 177.
- 131 Secundò, non attenditur secundum dictum in tortura emanatum, si primum dictum ex aliqua rationabili causa apparet iudici magis verisimile, Dec. conf. 189. Crauett. conf. 49. cum alijs per Farinacc. loco cit. num. 178.
- 132 Tertio, non attenditur secundum dictum in tortura emanatum, quando profertur ab homine libero, qui non sit infamis, criminofus, vilis, vel varius, quia si torquetur, indebitè torquetur, sed solum quando secundum dictum emanat ab eo, qui sine tortura admitti non potest, vt bene ex mente Aciati probat Farinacc. loco cit. num. 179. & 180.
- 133 Quarto, non attenditur secundum dictum in tortura, quando quis torquetur non vti testis solum, sed tanquam principalis quoad se, & testis quoad alios, Bart. l. 1. §. questioni, ff. de quæst. Aretin. in dicto cap. cum in tua num. 11. extr. de testib. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 66. num. 181. qui licet num. 182. afferat contrarium tenentes, tamen 183. dicit non esse recedendum à priori opinione.
- 134 Quintò dic, attendi primum dictum, & non secundum in tortura, quando illud primum emanauit in articulo mortis, illud enim periculum est tortura spiritalis, Crauett. conf. 6. num. 51. Gabriel. lib. 7. conclus. 26. numer. 11.
- 136 Sextò, non attenditur secundum in tortura, quando testis vltra inconstantie notam parit alios defectus, & alias inhabilis, Aym. conf. 6. num. 54. Gabr. loco cit. num. 12. Farin. loco cit. num. 188.
- 137 Dic septimò, non attendi secundum dictum in tortura, si emanauit post publicationem primi dicti, & postquam testis est locutus cum parte, Gabriel., Bofs. Angel. Cephal. à Farinacc. dicta quæst. 66. num. 171.
- 138 Duas alias limitationes affert Farinacc. quæ destruant conclusionem, & eas refellit, idè apud illum videas.
- 139 Nec minor est virtus iudicij, quam torturæ, si enim quis extra iudicium aliquid asserat, deinde examinatus in iudicio contrarium deponat, attenditur dictum iudiciale, non autem extrajudiciale, Felyn. in dicto cap. cum tua num. 7. & 8. vbi de communiore, cum alijs, quos refert, & sequitur Farinacc. dicta quæst. 66. num. 193. & 194. vers. retenta; quod procedit etiam
- 140 quod primum dictum extrajudiciale emanasset parte præfente, Tindar. de testib. lib. 2. par. 1. cap. 5. num. 1. Farinacc. d. quæst. 66. num. 195. & 198.
- 141 Fallit primò, si primum extrajudiciale dictum esset iuratum, & inrumentum esset formiter præstitum, quia vel non attenditur secundum dictum iudiciale, vel neutrum attenditur, vt ex pluribus tenetur Farin. dicta quæst. 66. num. 211. 214. & 215.
- 142 Fallit secundò, quando primum dictum extrajudiciale esset magis verisimile coniecturis, & præsumptionibus adminiculatum, Felyn. in dicto cap. cum in tua, extr. de testib. Aretin. & alij à Farin. dicta quæst. 66. num. 216.
- Sed, quod etiam hoc casu neutri dicto standum sit, volnere Gabriel. lib. 7. conclus. 31. num. 17. Roland. conf. 40. num. 13. lib. 1. cum alijs per Farinacc. dicta quæst. 66. num. 217. qui tamen ex Facchinese concludit standum esse in hoc arbitrio Iudicis; & num. seqq. declarat non attendi primum dictum extrajudiciale, esse magis verisimile, si secundum dictum esset emanatum ad correctionem dicti extrajudicialis, vel primum dictum esset dubitatum, vel incidenter prolatum, & secundum esset in tortura confirmatum, vt ibi per eum.
- 143 Fallit tertio, quando dictum primum extrajudiciale tempore actus gesti emanatum fuisset in scriptura confirmatum, Aretin. Dec. Menoch. & alij à Farinacc. loco cit. num. 223. vbi num. 225. ex mente Aretin. intelligit, dummodo scriptura, vel subscriptio interueniat tempore actus gesti, secus si post.
- 144 Declara tamen, quod licet attendatur secundum

- secundum iudiciale, negari tamen non poterit, quod hoc non remaneat debilitatum à primo extraiudiciali, itaut, nec Iudex ex eo dicto possit ferre sententiam, nec deferre iuramentum in supplemen-
 145 tum, nec sumere iudicium ad torturam, vt pluribus relatis tenet Farinacc. loco cit. num. 226.
- 146 Sed an attendatur primum dictum iudiciale, an verò secundum extraiudiciale? Tu dic attendi primum dictum iudiciale, Bart. l. eos num. 3. ff. ad l. Cornel. de fals. & ibi Marfil. num. 8. Abb. dicto cap. Cum in tua num. 9. Felyn. num. 6. Imol. num. 6. Aretin. num. 14. cum alijs per Farinacc. dicta quest. 66. num. 200. quod procedit, quamvis testis profiteretur, se falsum in-
 147 iudicio deposuisse, Farinacc. d. quest. 66. num. 203. Secundò procedit, etiamquod
 148 secundum extraiudiciale emanauerit in mortis articulo, vel in actu confessionis, vt post Aretin. Tindar. Simanch. & alios, voluit Farinacc. dicta quest. 66. num. 204. & 205.
- 149 An autem talis inconstantia in articulo mortis præiudicat tertio? Dic nullo modo præiudicare ad tradita per Doctores communiter in l. si quis in gravi, §. si quis moriens, ff. ad Sillan. Clar. §. fin. quest. 53. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præsumpt. 5. num. 18. cum alijs per Farinacc. quest. 46. num. 56. vers. secundus casus.
- 150 Quod intellige, si ius sit questum parti, secus autem re integra, Grammat. conf. 72. Gabriel. lib. 7. conclus. 32. num. 16. Farinacc. dicta quest. 46.
- 151 Secundò intellige in causa ciuili, secus in causa criminali, in qua testis etiam prin-
 152 cipalis quoad fe nocet Fisco, itaut prius inculpatus torqueri nequeat, Grammat. vot. 3. num. 15. & vot. 11. num. 11. Marfil. conf. 109. num. 30. Farinacc. dicta quest. 46. num. 68.
- 153 Dummodo tamen prius dictum esset nudum, solum, & sine alijs indicijs, & coniecturis, secus, si dicta inculpatio esset adminiculis, coniecturis, & præsumptionibus adminiculata, vt ex Marfil. Foller. Bursatt. Rimin. & Mascard. concludit Farinacc. dicta quest. 46. num. 72. qui nu. 73. subiungit, quod hoc non procedit, si adminicula sint leuia.
- 154 Aduerte tamen, quod inconstantia huiusmodi in criminalibus habet suum effectum, si exculpato, sine reuocatio fiat loco, & tempore apto, nempe si facta sit in Confortatorio, & eo tempore, quo testis, seu socius criminis confessus est peccata sua Sacerdoti, Sanctissimamque acceperit Eucharistiam, secus autem si facta sit in carcere, vt bene Marfil. in præf. §. restat num. 12. 16. & 17. Bursatt. conf. 201. nu. 148. lib. 2. Farin. d. quest. 46. nu. 70. 71. & 74.
- De Inconstantia in Iudicijs.
- 155 Sed quamuis huiusmodi inconstantia tertio non nocet tam in causa ciuili, quam criminali, nocebit tamen testi, vel reo inconstanti, Boer. decis. 255. ad fin. Gabr. dicta conclus. 32. num. 14. Farinacc. dicta quest. 46. num. 67.
- 156 Tertio, procedit non solum si lata sit sententia, sed etiam si ferenda sit, adhuc enim per secundum extraiudiciale dictum non tollitur primum, Felyn. dicto cap. Cum in tua num. 6. Arch. num. 14. cum alijs per Farinacc. dicta quest. 66. nu. 206. vbi nu. 207. adducit contrarium tenentes, & concordat opiniones, vt hoc remittatur arbitrio Iudicis, qui attendat personam, negocij, & temporis qualitate diiudicabit, quale di-
 157 ctum sit attendendum. Si autem secundum dictum extraiudiciale habeat in se hæc qualitates, nempe verisimilitudinem depositionis, causam inconstantia, & fuerit factum in articulo mortis, tunc deberet attendi hoc, & non primum, Simanch. de Catholic. instit. tit. 64. num. 58. & 59. Farinacc. loco cit. num. 210.
- 158 Cæterum omnis interpretatio sumenda, vt testis inconstans ad constantiam, reducat, secundum Bart. in l. non solum, §. Sed vt probari num. 3. ff. oper. nou. nunciat. Buttr. in cap. Cum tu num. 4. & ibi Abb. nu. 4. Felyn. num. 1. extr. de testib. Farinacc. dicta quest. 66. num. 317. de iure enim non præ-
 159 sumitur testis inconstans, & varius, Bald. l. de quibus in prima lectura, col. fin. de legibus, Dec. consil. 100. Petra de fidei commissis. quest. 12. num. 939. & propterea ad hunc
 160 effectum verba sunt nedum improprie, sed improprie intelligenda, Rimin. sen. conf. 53. lib. 1. Petr. d. quest. 12. num. 956. Farinacc. loco cit. num. 318.
- 161 Imò facienda est concordia per subauditos intellectus, & sic per interpretationem suppletinam, Alex. conf. 43. nu. 35. lib. 4. Rimin. sen. conf. 56. num. 6. lib. 1. cum alijs per Farinacc. d. quest. 66. num. 319.
- 162 At, si inconstantia, & contrarietas esset manifesta, nullo pacto posset fieri concordia, vel conciliatio, Bald. l. sed, essi possessorij, §. Sed, essi rerum, ff. de iur. iur. Cæsar de Grafs. decis. 73. num. 5. cum alijs per Farinacc. dicta quest. 66. num. 320.
- 163 An autem testis concordatus euitet poenam falsi solummodo, an verò etiam probet? variant Interpretes, vt patet ex adductis per Farinacc. d. quest. 66. num. 322. cum seq. Tu dic, quod, quando testis potest reduci ad concordiam, non solum euitat poenam falsi, sed etiam probat, vt resoluit Rot. coram Put. decis. 28. lib. 3. & ibi Addit. ex Felyn. & Löffred. conf. 49.
- 164 Quod tamen intelligit Farin. si sumus in causa ciuili, non autem in causa criminali, dicta quest. 66. num. 327. & 328. & in causa ciuili, si fiat concordia per intelle-

- 165 Etiam repetitionem sermonis, secus si per actum multiplicationem, vel per impropriationem verborum, vt ibi *num. 328.*
- 166 Primò ergo infer ex principali quæstione, quod si testis primo loco deposuit super factò affirmatiue, demum super eodem interrogatus deponat se non recordari, quod iste testis non dicitur inconstans secundum Bartolum in l. in exercendis, *vers. quæro quid si testis, C. de fid. instrument.*
- 167 quia potest esse, quod quis hodie non recorde tur de eo, de quo antea recordabatur, *Alex. conf. 185. num. 4. lib. 7.* vbi de teste, qui prius deposuit, quod sunt tot anni, quod Titius fuit confessus tale quid, postea interrogatus de tempore, & loco dicit, se non recordari, quomodo huiusmodi inconstantia concordetur, de quo *Farinacc. d. quæst. 66. num. 329. qui nu. 330.* dicit, quod bene testis excusatur à contrarietate, sed non videtur, quod probet.
- 168 Secundò infer, quod si testis primo loco dixit se non recordari, deinde dicat se recordari, non erit inconstans, quia potest stare, quod quis demum recorde tur de eo, de quo prius non recordabatur, *Felyn. cap. Præterea ad finem, vers. quod autem dicitur, de testibus cog. Farinacc. dicta quæst. 66. num. 331.* Quod non procedit, si 170 dixisset, se recordari, postquam locutus est cum parte, quia tunc præsumitur subornatus, & non probat *Felyn. Diaz. Corrad. Gabriel. & Bertazzol. à Farinaccio d. quæst. 66. num. 332. vbi num. 333.* idem 171 dicit, quando testis nouæ memoriæ causam non allegat.
- 172 Tertiò inferitur, quod testis, qui primò dubitatiue, deinde assertiue, & sine dubitatione deponit, non dicitur inconstans, sed probat, dummodo non in eo 173 dem examine, sed in diuersis examinibus, vt post *Tindar. Crot. Foller. Gabriel. dicit Farinaccius loco cit. num. 335.*
- 174 Quarto inferitur, quod testis, qui primò dixit, se credere, deinde se scire, non dicitur varius, neque inconstans, sed statur eius secundo dicto, quia possum hodie pro certo scire id, quod prius tantum credebam, *Gloss. in l. de iurei. in verb. probata, C. de in integr. restit. Soccin. conf. 92. num. 7. lib. 3.* Farinaccius, qui alios *dicta quæst. 66. num. 336. qui num. 337. 338. & 339.* limitat procedere, dummodo testis alleget causam nouæ certitudinis, vel sinus in casu, quo licita est correctio, vel nisi testi de credulitate plenè credatur.
- 177 Idem dicendum est de teste, qui primò dixit, sibi videri, deinde se scire *Tind. restib. lib. 1. cap. 6. num. 1.* Farinaccius qui alios *d. quæst. num. 340.*
- 178 Quid autem est contra, si testis primò dixit, se scire, deinde dixit se credere, an dicatur varius, & inconstans: Dic, quod non reputatur inconstans, sed probat, dummodo sinus in eodem examine, vel 179 sinus in his, quæ nobis innouescunt per fidem, in quibus idem est scire, quod credere, vel tandem quando testis allegauit veram rationem suæ scientiæ, his enim casibus non euacuatur primum dictum, vt concordando opiniones, voluit *Farin. d. quæst. 66. num. 344.*
- 180 Quintò inferitur, quod testis, qui primò dixit, se nescire, deinde dixit se credere, dicitur varius, & inconstans, & propterea nihil probat, *Aretin. conf. 71. num. 1. Farinacc. d. quæst. 66. num. 345.*
- 181 Sextò inferitur, quod testis, qui primò dixit, se credere, deinde, se non credere, vel è contra, nullo modo est varius, quia 182 hodie possum vnum credere, & cras aliud, *Felyn. d. cap. Per tuas n. t. de testibus, cum alijs per Farinaccium dicta quæst. 66. num. 346.* qui tamen limitat tribus modis: Priuò, vt non procedat in illis casibus, in quibus testi de credulitate deponenti 183 plenè creditur; Secundo si non sit licita correctio; Terriò, si non alleget causam nouæ credulitatis, vt post *Tindar. Crot. & Gabriellum ibidem Farinaccius num. 348. 349. 350.*
- 184 Septimò inferitur, quod testis, qui sui dicti rationem reddendo, primò dixit, quia vidit, secundo, quia audiuit, vel è contra, nullo modo est varius, neque inconstans, *Ruin. conf. 54. num. 4. lib. 4. Petr. de fideicom. quæst. 12. num. 996. Marfil. singul. 418. Put. decij. 28. num. 1. & 3. lib. 3. Farinacc. d. quæst. 66. num. 351. & 354.*
- 185 Si tamen testis primò dixit, se scire, demum se audiuisse, licet ab inconstantia liberetur, non tamen probat, quia dicitur testis de auditu, *Ruin. d. conf. 54. nu. 4. Farinacc. dicta quæst. 66. num. 352. & 353.*
- 186 Octauò inferitur, quod testis, qui primò dixit, se scire, deinde se nescire, non dicitur varius, sed eius dicta concordantur, vt scilicet nesciat, nisi prout dixit, *Dec. conf. 272. num. 2. Neuizan. conf. 48. nu. 7.*
- 187 vbi de teste, qui primò dixit se esse fratrem producentis, demum dixit, non esse attinentem, nam debet intelligi, non esse attinentem, nisi vt supra dixit, *Rimin. iun. conf. 344. n. 9. Rota decij. 141. par. 2. diuers. Farinacc. d. quæst. 66. num. 355. vbi Loffred. & Tindar. contrarium sentientes reprobat.*
- 188 Nonò inferitur, quod testis, qui primò dixit nescire, demum scire, nullo modo est contrarius, quia potest esse, quod 189 hodie incipiam scire id, quod antea ignorabam, *Aretin. Tindar. & alij à Farinacc. d. quæst. 66. num. 357.* vbi tamen adducit alios contrarium sentientes.
- 190 Hæc tamen illatio non procedit primò

- si testis ad partis instantiam repeteretur, vel ex intervallo se corrigeret, quia præfumeretur à parte subornatus, Aretinus, Tindar. Crot. Gabriel. & alij à Farinaccio d. quæst. 66. num. 360.
- 191 Nec si testis probabilem scientiæ causam non alleget Bertazzol. conf. 359. nu. 10. lib. 2. Farinacc. ubi supra num. 363.
- 192 Nec si testis in prima probatione, in qua asserit, se nescire, dixerit etiam, se fuisse præsentem in illo actu, de quo nihil scire affirmat, quia tunc dicitur varius, inconstans, & contrarius, & ideo nihil probat Gabriel. Aretinus, & Loffred. à Farinaccio d. quæst. 66. num. 364.
- 193 Decimò infertur, quod testis, qui primò dixit, se hoc tantum scire, vel hoc tantum verum esse, postea aliquid aliud addit, illudque etiam verum asserit, reputatur varius, & inconstans, ideo nihil probat, Capr. conf. 75. num. 4. Bos. de public. process. num. 35. cum alijs per Farinacc. d. quæst. 66. num. 366. Petr. dista quæst. 12. num. 986. ubi declarat.
- 194 Undecimò infertur, quod testis examinatus in Palatio Pœfclatis, qui dicit, aliquid factum in Palatio Episcopi, deinde dicit, illud idem factum in hoc Palatio, non est varius, quia intelligitur eius dictum non de hoc Palatio Pœfclatis, sed de Palatio Episcopi, Bartol. in l. 1. in principio num. 3. ff. de oper. non. nunciat. cum alijs per Farinaccium d. quæst. 66. num. 367.
- 195 Duodecimò infertur, quod testis, qui in principio sui examinis dixit, maleficium fuisse commissum præsentibus Titio, & Scio, dein interrogatus, qui fuerint præfentes, dicat, quod nullus fuit præfens, non est varius, quia debet intelligi, quod nullus fuit præfens præter Titium, & Scium, Alexand. conf. 185. num. 4. lib. 2. Caputag. decis. 370. num. 8. par. 3. cum alijs per Farinaccium d. quæst. 66. nu. 368.
- 196 Decimotertiò infertur, quod si testis dicat, se vidisse Titium per certum tempus possidere, deinde dicat, quod aliquando fuit absens, non est varius, quia possessio absentis potest intelligi de civili, Rip. l. 1. num. 107. ff. solut. matrim. Petr. de fideicom. quæst. 12. num. 1156. ubi tamen, quod hoc non habet locum, si testis, reddendo causam scientiæ, dixerit, quia vidit eos colere, quia tunc intelligitur de possessione naturali, nisi tenuisset familiam suam in loco rei, de cuius possessione quæritur; Vel potest concordari iste testis, quod per illud tempus non semper, sed plerumque possedit ex Ripa idem Petr. num. 1189.
- 197 Decimoquartò infertur, quod si testis primò dicat, quod tale non fuit factum, quia ipse vidisset, & demum dicat fuisse factum, si illud, quod fuit factum, dura-
- uit per octo, vel decem dies, testis non dicitur inconstans, Rimin. iun. conf. 53. num. 12. vol. 1. Petr. d. quæst. 12. num. 970.
- 198 Decimoquintò infertur, quod testis, qui deposuit, Martinum esse debitorem Sempronij in centum, & causam scientiæ reddens deponit, quia tali die promisit 50. tali die 100. non est varius, quia intelligitur de 100. computatis 50. Abbas cap. Cum tu num. 3. & ibi Felyn. col. 4. circa medium, de testibus Petra dista quæst. 12. num. 978.
- 199 Decimosexto infertur, quod testis, qui primò dixit, clausulam codicillarem fuisse expressam per testatorem, deinde per Notarium, non est varius, quia debet intelligi per Notarium dicante testatore, Neuizan. conf. 80. num. 26. Petra d. qu. 12. num. 988. & 989.
- 200 Decimoseptimò infertur, quod testis, qui primò dixit, quod Titius non fuit tentus, cognitus, nec reputatus pro filio legitimo Sempronij, sed fuisse, & esse suppositum, demum dicat, quod Sempronius tenebat Titium pro filio legitimo, non est varius, neque inconstans, quia primum dictum debet intelligi de tractatu coniunctorum, & secundum, quoad tractatum Sempronij, Dec. conf. 342. num. 4. Petra d. quæst. 12. num. 990.
- 201 Decimooctavo, quod testis, qui primò dixit, quod vidit designare ædificium, demum dixit, quod respiciebat ædificia, non est inconstans, Petr. dista quæst. 12. num. 1000.
- 202 Decimonono infertur, quod testis, qui primò dixit, pecunias fuisse solutas patri, demum sibi solutas fuisse, non est varius, neque inconstans, quia intelligitur de ordine patris, latè Rimin. iun. conf. 344. vol. 3. ubi restem à pœna falsi solum excusat, Petr. d. quæst. 12. num. 1009.
- 203 Vigesimo infertur, quod testis, qui primò dixit, quod antequam, appropinquarent ad fenestram, fuit permonitus à Titio, quod adverteret ad verba, quæ dicturus erat, deinde dixit, quod Titius cepit ipsum per manum, & duxit cum ad fenestram, esse varium, & inconstantem, ita ut nullo modo possit conciliari, Ruin. conf. 149. num. 27. ad finem volum. 5. Petr. d. quæst. 12. num. 975. Quod tamen dictum apud me valde redditur dubitabile, quia possunt insimul stare, quod & cepit cum per brachium, ducendo ad fenestram, & dixerit ei, quod adverteret ad verba, quæ dicturus erat.
- 204 Vigesimo primò infertur, testis, qui primo loco dixit, quod in molendino quædam deficiebant, deinde dixit, quod gubernavit dictum molendinum, & omnia aderant ad illud pertinentia, est inconstans, neque à contrarietate

potest saluari, Petr. d. *quest.* 12. num. 931.
 205 Vigesimo secundo inferitur, quod si
 testis primò dicat, venditionem factam,
 fuisse, sed quod non cognoscebat empro-
 rem, demum dicat, quod venditio fuit
 facta Titio, est varius, nec potest saluari
 ab inconstantia, Alex. *conf.* 183. num. 8.
vol. 6. Petra d. *quest.* 12. num. 934. Quæ
 tamen illatio apud me dubia est, quia po-
 test concordari, quod non cognoscebat
 emptorem antequam illi fieret emptio,

sed quod à die emptionis illud cognouit.
 206 Vigesimo tertio, quod testis, qui pri-
 mò dixit, quod tale prædium fuit vendi-
 tum scutis centum, demum dixit scutis
 150. varius est, & inconstans, Alex. *dicto*
conf. 183. num. 10. lib. 6. Petr. d. *quest.* 12.
 num. 987. Quæ tamen illatio potest pati
 difficultatem, quia in summa maiori scu-
 torum 150. inest minor summa scutorum
 centum.

Q V Æ S T I O XXXV.

ARGVMENTVM.

An Testes testamentarij possint inconstantes dicere se non interfuisse testa-
 mentum.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes testamentarij an, & quando deponere,
 possint se, non interfuisse testamento, &
 num. 9. cum seqq. num. 34. 57. 61. 63. 70.
 cum seqq.
- 2 Testamentum, quas habere debeat qualitates,
 & num. 60.
- 3 Hæredi scripto in testamento, quando debeatur
 immissio.
- 4 Instrumentum testamenti à Notario rogatum
 facit probationem probatam.
- 5 Recognitio manus testatoris quando requira-
 tur ad probationem testamenti, & num. 33.
- 6 Testes contra inducentem plenè probant.
- 7 Contrahitor legitimus contra venientem ex
 posteriori testamento, quando dicatur possi-
 dens ex testamento priori, & num. 58.
- 8 Probationes contra testamentum quando non
 sint admittendæ.
- 11 Testes in testamento subscripti si afferant se
 ad subscribendam acceptos, an fidem me-
 reantur.
- 12 Deceptio, & fraus quomodo excludantur,
 & num. 56.
- 13 Notarij sine magno lucro fraudes regulariter
 non committunt, & num. 47.
- 14 Deceptionis suspicio cessat in Caxiali, & de
 ratione.
- 15 Testis quando, & quomodo possit declarare
 suam attestationem, & num. 17. & 74.
 cum seq.
- 16 Maxime ex intervallo.
- 18 Distinguitur ut supra repetitima est omnium supra,
 expressum.
- 19 Testes contra testamentum, qui non admit-
 tantur, & num. 23.
- 20 Testes familiares, & domestici fidem non me-
 rentur.
- 21 Testes affectu deponentes non probant.
- 22 Falsitas testium fidem destruit.
- 24 Contrarietas in substantialibus tollit fidem
 testium.
- 25 Attestatio attendenda potissimum est contra
 partem, quæ illa in iudicio usa fuit.
- 26 Testes quomodo debeant deponere de negati-
 na contra testamentum, & num. seq. ac
 num. 67.
- 28 Instrumentum attendendum est, quando potuit
 expediri aliter quàm testes dicant, &
 num. 22.
- 29 Testis varius plenè probat contra inducen-
 tem.
- 30 Consignatio schedula testamenti quando pro-
 bari debeat.
- 31 Verba Notarij de testamento rogati dicuntur
 verba testatoris.
- 33 Testamentum aliquoties vacillans an, & quan-
 do adhuc subsineatur vigore clausula codi-
 cillaris, & num. seq.
- 35 Testibus, & Notario deponentibus pro testa-
 mento in concursu testium contrariorum mul-
 tum deferri debet.
- 36 Notarij duobus rogatis, unus eorum compu-
 tari potest inter testes.
- 37 Testes in codicillis admittuntur etiam non
 rogati, & quid si non se subscripserunt.
- 38 Clausula codicillaris an, & quando operetur
 quod consignatio, & stipulatio probeatur
 etiam ex testibus non rogatis, & num. 82.
 & 84.
- 39 Solemnitas extrinseca testamenti probari po-
 test, etiam per duos, vel tres testes non ro-
 gatos, neque in testamento descriptos.
- 40 Testamentum subscriptum à testatore facit eni-
 demissimam, & indubitatam probatio-
 nem.
- 41 Voluntas testandi, perfecta, & libera, ex quib-
 us arguatur, vel excludatur, & num. 54.
 & 73.
- 42 Voluntas testatoris probata satis remanet ex
 testamento.

43. Identitas subdola testamenti, ex quibus verificetur, vel excludatur, & num. 49. & 79.
44. Suppositio solij intermediij quomodo excludatur.
45. Fides Notarii approbata censetur ab eo, qui vixit illius opera.
46. Falsitas testamenti quomodo excludatur.
48. Testamentum an pendere possit à fide solius Notarii.
50. Comestura ad infringendum testamentum, quæ requirantur.
51. Testamentum an vitiatur ex cancellaturis, & lineaturis.
52. Testamentum subscriptum à testatore presumitur ab eo visum, & lectum.
53. Testamentum facere possunt etiam in extremis laborantes.
55. Testes deponentes dubitatine non probant.
59. Testamentum, ex quibus corruat.
62. Testes sunt de forma, & solemnitate substantiali testamenti. Amplia, ut num. 63.
64. Attestatio extrajudicialis falsa per existentem in articulo mortis plenè probat.
65. Attestationes extrajudiciales adminiculate plene probant.
66. Testis prima depositio quando præferri debeat secunda.
69. Testium contrarietas, & affectatio quomodo excludatur.
73. Testis secundi depositio, quando prima sit præferenda.
76. Testamentum coadiuvari non potest attestationibus extrajudicialibus.
77. Notarius non est testis idoneus ad sustinendum actum ab ipso factum.
81. Testes quinque requiruntur in codicillis, ac in omni aliâ ultima voluntate.
83. Falsitas sine dolo an faciat corrumpere instrumentum.

PRO resolutione huius questionis erit distinguendum, quod aut testes sunt simpliciter descripi, sed non subscripti, aut sunt etiam subscripti. In primo casu admittitur eorum inconstantia; in secundo verò casu non audintur, nisi probent se fuisse deceptos; Et hæc est communis Doctorum opinio, tam Italarum, quam Germanorum, Gallorum, & Hispanorum; & prout:

Ex Italis docent Surd. conf. 454. à nu. 77. cum seqq. Alrograd. conf. 50. à num. 90. Francisc. à Ponte conf. 129. à num. 9. to. 2. Capon. discept. 370. à num. 50. to. 5. Rub. de testam. in cap. 42. ferè per tot. Antonius Capic. decif. 192. num. 5. & Prosper Petr. ad d. Capic. decif. 302.

Ex Germanis, Herman. Vultens in conf. 15. num. 151. to. 1. & in conf. 30. num. 213. tom. 2. Francif. Terr. Crement. inter consilia Kirchou to. 3. conf. 19. num. 32. 34. & 70. vers. secundo inferitur, cum pluribus seqq.

Ex Gallis sufficiat doctissimus Anton. Faber. in suo Cod. Fabriano lib. 9. sub tit. 13. ad l. Coracl. de fals. defm. 3.

Ex Hispanis, Counarnu. lib. 2. variar. cap. 13. sub num. 11. vers. secunda conclusio in fin. Valboa ad cap. 5. de probat. Valasc. decif. 183.

Sed quia similis quæstio agitur in Rota inter D. Duceum Io. Baptistam Rospiliosam, & Bainlinum eius filium, & D. Augustinum Pallanicinum, placuit hic inserere duas elegantissimas Decisiones in causa Romana, seu Tannen. Testamenti, emanatas coram R. P. D. Hieronymo Matthæio Rotæ Auditore, & Domus Pontificiæ Præfeco, quarum prima prodijt sub die 9. Innij 1681. favore Domini Augustini Pallanicini, & secunda recedens à prima consultis omnibus eiusdem Rotæ Auditoribus emanavit favore Dominorum de Rospiliosis sub die 2. Aprilis 1683.

In qua sub §. Hodie fuit dictum, quod ad trutinam provocari omnibus auctoritatibus, ex procedunt solam in casu, quo secundum dictum testium esset omnino destructivum primi, nec remaneret aliunde probatum, siue adminiculatum: secus verò quando posterior depositio judicialis est declarativa subscriptionis antecedentis, & aliunde probatur vera, siue adminiculatur; isto enim casu Domini crediderunt in controuersiam cadere non posse, quod testes etiam subscripti ex intervallo admittantur ad declarandam propriam subscriptionem; ad quod allegati fuerunt Innoc. Abb. Spad. Palm. Rub. de testam. & alias Rotæ decisiones, ut videre est in d. §. Hodie.

Verum causa acriter discussa, ut apparet ex hisce duabus Rotæ decisionibus, composita tandem fuit laudabilis concordia, inita inter partes sub mense Ianuarij 1684.

DVM vixit bon. mem. Nicolaus Pallanicinus Cinitellæ Princeps duo condidit Testamenta, & primum de anno 1670. in quo instituit hæredibus filijs masculis nascituris, substituit in eorum defectum clar. mem. D. Cardinalem Pallanicinum patrum, & secundum sub die 13. Augusti 1679. exaravit in quo eundem D. Cardinalem nominavit, & post illius mortem eidem D. Augustinum Pallanicinum sibi coniunctum substituit eius erectione perpetuæ primogenituræ, & onere assumendi nomen.

Secuto de anno 1680. obitu eiusdem bon. mem. Cardinalis, qui præcedenter commissionem iac. iac. ex l. diffamari, obtinuerat mihi directam, cum factus esset locus substitutioni ad favorem D. Augustini, D. Dux Io: Baptista Rospiliosus,

& Bainlius eius filius, eiusdem D. Cardinalis hæres similem commissionem pariter mihi directam expedierunt, præcedentes ex primo testamento eiusdem bon. mem. Principis Nicolai debitam eis fuisse successionem eiusdem D. Cardinalis, cuius hæredes in suo testamento, cum quo decessit fuerunt infirmi, & cum causam primo loco sub die 23. Febr. 1680. proposuerim super remissoria, quam petebat dict. D. Cardinalis Pallaucinus, cuius vigore fuerant examinati tam testes testamentarii, quam extranei contra validitatem testamenti, ut in dicta decisione dicta die edita, demum sub die 26. Iunii 1680. & 24. Ianuarij 1681. reposita, causa super negotio principali, an esset danda immissio nulla capta fuit resolutio, & sub die 21. eiusdem anni fuit dictum, ut videretur de bono iure etiam ad effectum immissionis, & tandem hodie constare de bono iure D. Augustini etiam ad effectum immissionis resolutum fuit.

Patens enim est bonum ius super quo ipse nixitur, ex quo suam habet intentionem sufficienter fundatam in publico testamento instrumento in omni sua parte perfecto, non abolito, non cancellato, non vitato, & rogato à duobus Notariis Verbis in dorso schedulæ coram septem testibus subscriptis, in quo concurrunt omnia necessaria requisita pro validitate testamenti nuncupatiuè implicita, iuxta inueteratum styllum huius Supremi Tribunalis, & cautelam Clar. communiter receptam in §. Testamentum quæst. 4. sub numero 3. *vers. Sed pone*, sæpius à Rota comprobatum, & cuius vigore immissio hæredi scripto deberetur in vim l. fin. C. de edit. Diu. Adr. tollen. ut est decif. coram Duran. 180. numero 4. & in recent. decif. 359. nu. 13. par. 11. & decif. 109. num. 1. par. 17. rec.

Ita ut ad inducendam concludentem probationem validitatis testamenti sufficeret publicum, & solemne instrumentum ab ipso Notario rogatum, quod de per se facit probationem probatam, & rem claram reddit, & manifestat, argumento l. in donat. 31. C. de donat. Glof. in l. hæres palam in verb. Ante, circa finem, *vers. Alij contr. ff. qui testam. fac. poss.* absque eo quod requiratur vltior recognitio manus Testatoris, quia cū super dorso ipsius schedulæ confectum fuerit publicum instrumentum, standum est fidei Notarii, iustque in hac materia omnino deferendum venit, Crafs. in §. Testamentum quæst. 4. *vers. Sed pone*, Bart. in l. 2. num. 1. *vers. Sed si Notarius est rogatus, ff. quem adm. test. aper.* Costa cons. 93. num. 3. & 4. lib. 1. Fulgos. consil. 56. num. 1. *vers. Sed Testator*, Mantica. de coniect. ult. volunt. lib. 1. tit. 7. nu. 7. circa med. Add. ad Buratt. decif. 475. num. 21. *vers. Tertius*

casus est, Duran. decif. 178. num. 6. in recent. decif. 96. num. 9. par. 5. & decif. 149. num. 4. parte 17.

Idque eo clarius comprobatur ex subscriptione testamenti facta ab eodem Principe Nicolao Testatore, de qua vltra attestaciones Antamori, & P. Pallanicini deponit de visu vnus ex testibus testamentariis, & alij duo, nempe Caballionis iuxta 19. Interrogatorium, & Sabbatinus iuxta 13. qui deponunt audiuisse testamentum ab eodem Principe fuisse subscriptum, & tanquam inducti à Dominis de Rospiliosis contra eosdem plenè probant, Dinnozetti. inn. decif. 790. numero 13. Buratt. decif. 668. num. 4. & decif. 208. nu. 13. par. 17. recent.

His concurrentibus existimabant nonnulli ex Dominis in alijs propositionibus consonum esse æquari, & iustitiæ D. Augustino immissionem concedere in vim l. fin. C. de Edict. Diu. Adrian. tollen. ac alij reluctantibus, sub iuridico mortuo, quod immissio denegari soleat, quando illa petitur aduerfus hæredem possidentem ex aliquo priori testamento, & cum Domini de Rospiliosis hodie reperiantur in possessionem in vim prioris testamenti conditi de anno 1670. dicuntur legitimi contradictores ad impediendum hanc immissionem, quam petit D. Augustinus, ut in decif. Seraph. 253. & Cavalier. decif. 485. firmatum fuit, & idcirco inclinarunt Domini, quod videretur de bono iure, etiam ad effectum immissionis, & præsertim, cum in vim Remissoriae Rotalis iam fuerint examinati nonnulli testes, de quo bono iure, ut iam dictum est hodie constare resolutum fuit favore dicti D. Augustini, eique dandam esse immissionem, quia illud ab eo concludenter probatur ex rogatu Notarij, & septem testium subscriptione in dorso eiusdem schedulæ de configuratione supradicta, contra quos admittendæ non sunt probationes in contrarium, nisi sint liquidissimæ, & excludant omnem dubitandi rationem, Altograd. cons. 50. num. 38. cum seqq. lib. 1. Coccin. decif. 2226. num. 7. & seq. Rota in recent. decif. 375. num. 48. par. 16. & decif. 109. nu. 46. & seqq. par. 17. & in Senogalien. Testamento 15. Februarij 1677. S. Et tamen, & S. Quia ultra quod, coram Reuerendis. Bourlemont, alijs enim actum esset de testamentis, quia de facili aperiretur via prosterneendi vltimas voluntates, decif. 395. numero 19. par. 17. recent.

Hinc nihil releuant exceptiones ab informantibus pro Domini de Rospiliosis adductæ ad prosterneendam testamenti validitatem, restrictæ in tribus obiectis, quorum primum oritur ex deficientia solemnatum, secundum ex defectu volunta-

tis, & tertium ex identitate schedulæ. Et quoad deficientiam solemnitarum deducitur probatio, quod tres testes testamentarii, nempe Urbanus Fabretus, Carolus Seralta, & Io: Baptista Sabbatinus deposuerunt, se non fuisse præsentēs consignationi testamenti in principio rogatus, sed interpretiisse. cubiculum Principis quando Antamorus Notarius habens in manibus schedulam testamenti, dicebat perlegendam illa verba, *cassando, & annullando*, sed huiusmodi defectus non est attendendus, nec ex eo vitiatum remanet testamentum.

Siquidem cum prædicti tres, & nominati testes adhibiti fuerint à Notario in consignatione schedulæ, & in dorso illius se subscripserint, *fui presente alla consegna del presente testamento*, eorum depositio ex post in contrarium facta non est attendenda, quia deponunt contra propriam subscriptionem, etiam si huiusmodi depositio posterior sit iurata, cum præsumantur subornati, & non obstante huiusmodi depositione plena fides est præstanda testamenti instrumento, *l. qui testam. §. ult. ubi Doct. ff. de testam. Farinacc. conf. 170. num. 3. lib. 2. & in his præcis terminis testatur Capic. decif. 192. num. 4. & 7. Sefs. decif. 119. num. 32. & seq. Rota decif. 263. num. 24. & seq. par. 4. tom. 2. & decif. 581. num. 35. par. 4. tom. 3. & decif. 353. num. 20. par. 13. recent.*

Et hæc conclusio est tanti roboris, tantæque virtutis, ut etiam si omnes testes testamentarii contradicerent propriæ subscriptioni, adhuc præferendum esset testamentum eorum dictis subscriptioni contrariis, iuxta doctrinam Ancharan. in cap. Cum Ioann. num. 12. de fid. instrum. quem sequitur Hodier. contron. 19. num. 10. & seq. ubi testatur ita fuisse iudicatum, Surdus conf. 378. num. 21. in fin. Rota decif. 109. numero 19. par. 17. recent. maximè ad evitandam eorum turpitudinem, ut ait Bos. in sit. de fals. num. 10. vers. Potest dici, Rota decif. 263. num. 24. & 25. par. 4. tom. 2. & dista decif. 109. num. 18. & 19. par. 17. recent.

Non subsistente replicatione, quod testes se subscripserint ad dictam Notarii, & quod fuerint ab ipso decepti, & malis artibus induci ad se subscribendum, quoniam visa fuit insubsistens huiusmodi replicatio, quia dum reperiuntur testes subscripti allegata deceptio debet aliunde probari, ex quo non creditur dictis testibus descriptis allegantibus se fuisse deceptos, Arcin. in cap. Per tuas num. 33. de probat. Roder. conf. 34. num. 10. Capon. discept. 370. num. 54. lib. 1. Gratian. discept. forens. cap. 192. num. 2. Rota decif. 263. numero 24. & 26. par. 4. tom. 2. decif. 66. num. 3. parte 6. & dista decif. 353. num. 22. & 27. par. 13. &

dista decif. 109. num. 20. par. 17. recent.

In casu autem, de quo agitur, omnis suspicio deceptionis excluditur ex legalitate Notariorum, & præcipue vnius ab ipsismet testibus commendata, ac etiam à Card. Pallaucino, qui erat illius Compater, & à Principe Testatore approbata, dum eius opera vti fuerunt in conficiendis instrumentis, & insuper concurrunt nobilitas, & absentia D. Augustini substituti, ex quibus exclusa remanet qualibet suspicio deceptionis, & fraudis, quæ in istis non cadit, Rota coram Celf. decif. 271. numero 13. & dista decif. 109. num. 42. & seq. par. 17. recent. cessante præsertim magno lucro, & vitilitate Notarii, sine qua fraudes regulariter non committuntur, Crau. conf. 75. numero 13. & seq. Menoch. præsumpt. 20. num. 48. lib. 5. Theaur. decif. 171. Merlin. decif. 636. utrobique num. 7. potissimum, quia alter ex eis est Curialis, in quo tanquam non ignaro literarum cadere nequit deceptionis suspicio, Surdus conf. 378. num. 22. in fin.

Nihil penitus refragante altero, & citato obiecto, quod idem testes se declarare potuerint, quia ommissi alijs destruit obiectum responso, quod cum ipsi testes scripserint se fuisse præsentēs eiusdem, consignationi schedulæ testamentariæ, & postea deposuerint non fuisse præsentēs eiusdem consignationi non dicuntur se declarasse, sed de directo destruere primum dictum, cum de natura declarationis sit, quod aliquo modo conveniat eidem primo dicto, non autem, quod illud totaliter destruat, & contrarietas ex eorum dictis oriatur, Alciat. regul. 2. præsumpt. 29. num. 5. in fin. Menoch. de arbit. lib. 2. casu 108. num. 11. vers. Extenditur secundo, Gabriel. de malef. conclus. 7. nu. 14.

Regulare enim est in testibus, quod non possint ex intervallo se corrigere, & secundum dictum nunquam attenditur, quia præsumitur dolus, & subornatio, quando agitur de re substantiali, in qua se retractarent, cap. Propterea de testibus cog. §. Et licet, Auth. de testib. Gabriel. de malef. conclus. 27. num. 4. Farinacc. de testib. qu. 66. num. 228. Tepat. var. sen. lib. 2. tit. de Test. in genere, vers. Tres testes, Capon. contr. 370. num. 50. Grammat. decif. 103. nu. 146. Rota decif. 19. de testib. in nouis.

Præsertim verò, quia verba illa, *fui presente alla consegna*, vti clara, & vulgari idiomate prolata, nullam admittunt contrariam interpretationem, in quibus proinde nulla cadere poterat declaratio, quæ solum testes facere possunt in illis, quæ sunt ambigua, & à quorum dubietate, nisi per illorum declarationem extricari valeat intellectus, Rota decif. 351. numero 7. & 8. par. 6. recent. & decif. 140. num. 14. parte 7.

- 17 Tantoque certius, quia isti tres testes in secunda depositione dixerunt, se subscripsisse per veritatem, & Fabrettus ait: Io mai mi sono sottoscritto, nè ho dato assento una cosa nella mia scrittura. che non sia stata vera, & Sabbatinus pariter deposuit, e mi sottoscritti anche per la verità circa quello, che hanno veduto dentro la Camera del Signor Principe, & illa verba, che hanno veduto, non possunt referri ad simplicem auditum verborum, cassando, & annullando, sed necessario intelligenda veniunt de re cadente sub sensu visus, qualis dicitur esse consignatio, cui se fuisse præsentem subscripserunt, vt ad propositum egregie firmat Spad. *consil.* 90. num. 1. lib. 1.
- 18 Denum nullius est momenti, quod Seralta, & Sabbatinus se subscripserint *sui presente come sopra*, quia cum alij quinque testes immediatè supra dixerint *io fui presente alla consegna del detto Testamento*, per relatiuum dictionem *vt supra*, adiectam in subscriptione Seraltæ, & Sabbatini idem est, ac si subscripserint fuisse præsentem consignationi, prout alij dixerunt, attento præsertim, quod dictio *vt supra* repetat omnia, quæ superius fuerunt expressè dicta, Curt. iun. *conf.* 266. num. 23. Barbof. *diff.* 441. num. 1. Rota *decis.* 179. nu. 12. par. 6. & *decis.* 147. num. 14. & 15. par. 9. recent.
- Nullatenus pariter fuit admissum, quod ad coadiuandum eorumdem trium restium testamentariorum absentiam tempore consignationis ultra eorum dicta essent sufficientes, & validæ aliorum restium examinatorum depositiones, quia perpenfium fuit illos pati quamplures, & validissimas exceptiones tam in personis, quam in dictis, & cum isti testes inducantur ad effectum infringendum testamentum debitis solemnitatibus factum, iuxta receptissimam omnium sententiam debent esse omni exceptione maiores, adeout omnis friuola, & minima exceptio sufficiat ad illos repellendos, iuxta Text. in l. *optimam*, C. de contrah. & commit. stipul. Specul. de instrument. edit. tit. 1. §. 2. num. 15. & 16. Alexan. *conf.* 43. num. 20. lib. 4. Carill. *decis.* 47. num. 3. & *decis.* 375. num. 45. par. 16. & *decis.* 272. num. 9. par. 17. recent.
- 20 In personis exceptiones, quas patiuntur euitari non possunt cum de tempore examinis essent domestici, vel salariati bonæ memoriæ Cardinalis Pallaucinini, ex quo illorum fides destruiatur ad Text. in l. 2. C. de test. Glof. in cap. in literis, eodem tit. Rota *decis.* 156. num. 4. par. 6. & *decis.* 331. num. 8. par. 13. & vltierius in illis cadit considerabilis affectatio, seu verius affectio, & signanter in Vrbanò Fabretto, qui deponit: *Mi farci applicato a consigliarlo, che egli s'istimasse il Sig. Principe di Galliciano, la sua Sign. Figlia, con li figli di detti Signori*

Eccellentissimi; quo stante multo minus sunt admittendi ad probandum, Altograd. *conf.* 50. num. 126. & 163. Capon. *contr.* 370. num. 51. Ciriac. *controu.* 407. num. 198. Et vltierius tam Iacobus Tessera, quam Lælius Auocatus dignoscuntur pariter affectati ex eo, quod primus ex eis deponit Principem non fuisse in recto sensu, & tamen recenset contrarium in interrogatorio 10. §. & *prosequendo litt. E*, in eius examine, dato in primo Summario Dom. Augustini num. 1. dum refert discursum Principis factum Notario, quem facere non poterat, nisi homo sanæ mentis; & secundus deponit, quod Princeps non erat in statu applicandi negotio leui, quodque Notarius dixerit P. Pallaucino, *che si era fatta vn' acciuanatura*, audientibus alijs testibus, de quorum nullus ex illis deponit, imò Medici de eius perfectâ mentis sanitate testati fuerunt: Vnde non solum de regitur affectatio, sed etiam falsitas, quæ Testibus fidem destruit, Surd. *conf.* 414. num. 47. Ciriac. *contr.* 407. num. 207.

23 In dictis clariore redduntur exceptiones cum vnus depositio destruat alterius dictum, & sic inuicem contrariantur in substantialibus, & nullo modo coardant negatiuum, & propterea non sunt apri ad probandam inualiditatem Testamenti, Bald. in l. 1. C. de bon. possess. secundum Tab. & ibi Alex. num. 8. Signorol. *conf.* 69. nu. 12. Surd. *conf.* 414. num. 48. & seq. Farinacc. *conf.* 97. num. 3. lib. 1. Rota coram Coccin. *decis.* 2167. num. 13. & 20.

De contrarietate haud dubitari valet, si primo loco consideretur depositio Fabretti, qui dum Io. Bapt. Sabbatini absentiam probare intendit super quinto articulo asserit nec ipsum, nec Carolum Seraltam, neque Sabbatinum potuisse videre consignationem schedulæ Testamenti, & tamen dum Sabbatinus ingressus fuit cubiculum Principis ante ipsum Fabrettum, vt ipsemet Sabbatinus in examine deposuit super quinto articulo Fabrettus deponere non poterat, quod Sabbatinus non vidit, nec videre potuit consignationem Testamenti, dum post Sabbatinum ipse ingressus fuit, adeout negari non possit, quod hic non adit manifesta contrarietas in re adeo substantiali, quæ tollit omnem fidem, Altograd. *conf.* 50. num. 130. Ciriac. *contr.* 407. num. 208.

Præsertim quia Carolus Seralta in duabus attestationibus datis à DD. de Rospiliosis in Summario num. 5. & in *hoderneo Summario D. Augustini* nu. 2. deponit prima vice Patr. Pallaucinum vocasse in testes Franciscum Caballonium, & Sabbatinum illosque introduxisse, & postea vocasse ipsum Seraltam, & Fabrettum, & cum non sit controuersum, quod Caballonus viderit

viderit configurationem schedulæ factam à Principe, dum de illa deponit cum qualitate, quod dixerit verbum *famento*, consequens est, quod etiam Sabbatinus omnia viderit, ex quo dictus testis, vt supra in-
 25 troductus fuit cum Caballono in cubiculum Principis, & ideo de præsentia Sabbatini dubitari nequit, ex quo etiam ipse examinatus deponit se subscripsisse *per veritat di quello, che hancua veduto*, & præcipue quia Carolus Seralta in depositione exaduerso producta, vt supra deposuit, & hæc attestatio venit potissimè attendenda contra partem, quæ illa in iudicio vsa fuit, Farin. de test. quæst. 62. nu. 243. Adden. ad Gregor. decif. 215. num. 9. vers. *si tamen*, Rota coram Bich. decif. 214. num. 18.

Neque absentiam Sabbatini in actu configurationis probant Caballonus, & Lelius Auocanis, dum nec verbum quidem dicunt de eo tempore de absentia ipsius, & illam nec Iacobus Tessera probat, quia in suo examine dato in præterito Summario D. Augustini lit. Q. & R, apertè deponit nescire vbi stabat dictus Sabbatinus, & an potuerit videre ea, quæ agebantur in camera Principis Testatoris, & sic ista est contrarietas cum alijs testibus.

Vis autem, quæ fit in absentia Urbani Fabretti, & Caroli Seralta tempore configurationis testamenti multo minus videtur probata, ex quo totum id, quod fiebat in cubiculo Principis videri poterat in alio antecedenti cubiculo, vt fatentur Caballonus, Iacobus Tessera, & Io. Baptista Sabbatinus, præfenti Summario nu. 3. Testes autem, qui deponunt aliquem non fuisse
 26 præsentem configurationi, debent coardare negatiuum, & remouere actum à sensu, & ità deponere, quod prædicti Fabrettus, & Seralta non fuerint præsentés, & quod neque in alio cubiculo videre poterant configurationem, quin ipsi scirent secus huiusmodi negatiuum non coarctantes nihil probant, nec vacillare faciunt Testamentum, Andreol. contr. 223. Hodiern. contr. 25. nu. 52. Capon. contr. 170. num. 53. Gratian. cap. 843. nu. 14. Thomat. decif. 50. num. 350. Coccin. dista decif. 2167. num. 13. & 21. & decif. 2226. num. 11.

Cumque agatur de probanda negatiua præsentie Testium in actu, qui cadit sub sensu oculorum, & auditus non sufficit, quod contrarii testes deponant Seraltam, & Fabrettum non vidisse configurationem, ex quo tunc temporis, quo fuerunt in-
 27 gressi cameram Principis Testamentum inerat manibus Notarij, qui rogatum inceperat, sed necesse est probare, quod non solum non erant in dicta camera, sed etiam quod non aderant in loco, vbi configurationem prædictam videre poterant, coar-

De Inconstantia in Iudicijs.

ctando negatiuum, & excludendo quamcumque possibilitatem, quam testes contrarii non probant, neque coarctant dum omnes fatentur nescire, quo in loco reperirentur Fabrettus, & Seralta tempore configurationis testamenti, Surd. conf. 414. num. 49. Thomat. dista decif. 50. num. 350. Rota coram Bich. decif. 238. num. 18. & in recent. decif. 149. num. 4. & 5. par. 5. & decif. 247. num. 11. par. 17. recent. Hic autem non
 28 excluditur quin configuratio videri potuerit à camera audientie, & illius ianuæ, prout præsumuntur, vidisse attentam illorum subscriptionem, ob quam fuisse præsentés eidem configurationi præsumendum est. Et hoc etiam comprobatur ex publico instrumento, cui standum est, quando res aliter potuit expediri, quam testes dicant, Surd. conf. 414. num. 33. Altograd. conf. 50. num. 62. & 118. lib. 1. Eugen. conf. 90. num. 70.

Accedit depositio P. Pallaucini, cum quo contrarii testes dicunt fuisse ingressos Fabrettum, & Seraltam, in qua depositione medio iuramento, asserit se fuisse præsentem configurationi testamenti, & implicitè nominationi hæredis à principio vsque ad finem, & Principem dixisse, *questo è il mio Testamento, vt in præterito Summario num. 2.* & idem deponunt duo testes Testamentarij P. Bonifilius Confessarius, & Dominicus Gagliardus, eodem Summario num. 3. Ideo dum P. Pallaucinus vidit configurationem, & audiuit implicitam hæredis nuncupationem, illam quoque videre, & audire potuerunt Fabrettus, & Seralta cum illo ingressi, imò viderunt, dum subscripserunt, quod fuerunt præsentés configurationi, & licet huiusmodi depositiones factæ sint ad perpetuam rei memoriam, tamen pro sustinen-
 29 do testamento probant, maximè quia præsentia dicti Patris Pallaucini educitur etiam ex depositione Io. Baptistæ Sabbatini, qui deponens se fuisse præsentem, rogatum, & quod Notarius dicebat, *che quello era il Testamento del Sig. Principe, e che voleua valere sopra di ogn' altro*, subdit, & alla detta stipulatione vi si trouò anche il P. Pallaucino, & hic testis plenè probat, licet vnicus contra ipsos DD. de Rospiolis, à quibus inductus fuit, Rota decif. 208. num. 12. par. 17. recent.

Imò admissio etiam, quod prædicti testes Fabrettus, & Seralta non vidissent configurare dictum testamentum adhuc dici, non potest ex hoc capite resultare nullitatem eiusdem testamenti. Quoniam in hac
 30 materia procedendum est cum distinctione, quod quando potest dubitari de identitate schedulæ, tali casu si ea sit præsens probari debet configuratio facta à Testatore, & in his terminis intelligendæ sunt

A a

decisiones, quæ exaduerso allegantur, nempe 467. par. 14. & decif. 72. par. 15. recent.

Secus verò quando de identitate nulla cadit dubitatio, vt est casus, de quo agitur, vt infra offendam, tunc enim non est opus, quod testes videant consignationem ex inconcussa ratione, quod potest quis testari per relationem ad schedulam penès tertium existentem, vt in puncto notant Buttiglier *disert. for. cap. 1. num. 8. & seq. Tor. de pact. fut. success. lib. 3. cap. 2. num. 201. Hodiern. controu. 25. per tot. Grat. cap. 843. num. 14. 20. & 21. Boer. decif. 14. num. 20. vers. nec requiritur, Sola in comment. ad Decr. Sabaud. tit. de vlt. volunt. gloss. 1. num. 16. Rota decif. 362. num. 11. par. 11. & decif. 200. num. 6. par. 18. recent.*

Hinc passim admittunt Doctores, quod consignatio proprijs manibus non est de forma, vt de schedula existente penès Guardianum Sancti Francisci, est casus figuratus à Bartol. in l. si ita scripsero, ff. de condit. & demonstr. quem secuta fuit Rota decif. 200. num. 6. & 7. par. 18. recent. vbi allegantur plures decisiones, & signanter coram Duran. decif. 180. num. 2. Otthobon. decif. 181. num. 9. & 10. & in recent. decif. 581. num. 12. & 20. par. 4. tom. 3. decif. 226. num. 4. decif. 359. num. 11. & decif. 366. pariter nu. 11. par. 11.

Et hoc bene verificatur in præsentī, dum quamuis probatum fuisset, quod testes superuenerunt, dum dicebatur *cassando*, & *annullando*, tamen quia in eodem rogitu adiūnt alia verba, videlicet, *cassans omne aliud Testamentum, habens ab Excellentia Sue factum per acta cū suis Notarij, volens, & mandans hoc ceteris alijs præferri debere*, probatum remanet, quod audierunt Testatorem dicentem illud esse suum testamentum, quia verba Notarij dicuntur verba Testatoris, Gratian. *disc. 711. nu. 69. Menoch. præsumpt. 100. num. 24. lib. 4. maxime* quia in ipsa schedula à Testatore subscripta leguntur verba omnino similia illis prolatis in rogitu à Notario, ideo de eius ordine dicta censetur, l. adeo, ff. de acquir. rer. dom. R. P. D. de Luca de credit. *disc. 37. num. 10.*

Non obstantē, quod non probetur Testatorem ore proprio talia verba protulisse, quia, cum testes contrarij non probent illa non fuisse ab eodem Testatore prolata coarctando negatiuiam, quod dictus Testator dicta verba non protulerit post eorum aduentum standum est rogiti, scē instrumento, ac fidei Notarij, vt cōgregiè respondit Rota decif. 200. num. 4. & seq. par. 18. recent.

Et in omnem casum testamentum subscineretur vigore clausulæ codicillaris contentæ tam in corpore schedulæ, quàm in

rogitu Notarij, l. fin. §. si quis, circa med. C. de Codicill. Bartol. in l. 1. ff. de iur. Codicill. Grafs. §. Codicilli num. 25. Surd. conf. 414. in fin.

Non obstat, quod etiam in codicillis requirantur saltem quinque testes, & tamen deimpis tribus, qui, vt supra depōnunt se non interfuisse consignationi schedulæ, remanent quatuor tantum, quia, alijs quatuor testibus testamentarijs, quorum præsentia non controuertitur addendus est Sabbatinus pariter testamentarius, de cuius absentia, seu non præsentia depōnit solus Tesseræ testis non testamentarius, adeo ut tanquam vnicus non probet ex vulgari, & vltius depōnit dubitatiuè, ibi, *ne so se lui possa hauer veduto tutto ciò, che si faceua dentro la Camera prima, che io lo vedessi entrare, & propterea cum ex ista depositione non remaneat coarctata negatiua, nec probatur dicti testis absentia ex supra allegatis.*

Nihil refragante in hoc casu obiecto, quod vacillante testamento, & consequenter fide Notarij, per aliquorum testamentum contraditionem clausula codicillaris nihil operatur, ex quo tota scriptura testamenti redditur suspecta, quoniam vitraquod hæc conclusio, quod aliquorum contraditio faciat vacillare fidem testamenti non est ita tuta, & absoluta, vt in iudicando veniat sequenda, sicuti firmavit Surd. conf. 358. sub nu. 25. cum seq. Tollitur difficultas ex quo non agitur de testibus simpliciter descriptis, in quibus terminis loquuntur Soccini. sen. ceterique alij, qui exaduerso in contrarium allegantur, sed de subscriptis, & qui in subscriptione asserunt se fuisse præsentem consignationi, quare etiam si omnes contradicerent nihil probarent, ex quo standum est priori subscriptioni, & non contrariæ depositioni posteriori, & ferè omnia testamenta corruerent, si postquam testes se subscripserunt in testamento esset in eorum arbitrio dicere, quod non fuerint præsentēs, & præsertim quia alij testes, & Notarij deposuerunt pro testamento, qui sunt alijs præferendi, & Notario hoc attestanti multum deferri consuevit, Ciriac. contr. 407. num. 73. & seq. Rota decif. 638. num. 8. par. 1. *diners. & decif. 137. nu. 5. par. 14. recent. & in Senogallien. Testamenti 1. Iulij 1676. coram R. P. D. Bourlemont, §. adeo ut.*

Iuncto etiam, quod cum duo interfuerint Notarij, vnus ex istis sine difficultate, potuit computari inter testes, iuxta doctrinam Bellanger. conf. 42. num. 12. & Fulgof. conf. 79. num. 2. vbi quod si sunt duo Notarij rogati in solidum, tunc benè potest vnus Notarius computari inter testes, quorum opinionem secutus fuit Cardin. Tusc. conclus. 122. verb. testam. num. 5. Iason.

conf. 124. num. 4. Altograd. contr. 98. num. 37. & seq. ubi communiter firmant, quod iste Notarius æquipollet duobus testibus, si cuncti etiam habenda est aliqua consideratio alterius Notarii, qui metu excommunicationis etiam viva voce pro testamento deposuit, qui etiam si non admittatur ad probandum testamentum, admittitur tamen ad illud codiuiandum, Fulgos. *dicto* conf. 79. num. 2. *vers. quoniam*, Alex. conf. 93. num. 12. lib. 5. Hodiern. contr. 19. num. 16. Altograd. conf. 50. num. 37.

Et præter Notarium interfuerunt alij testes non testamentarii, nempe Iacobus Testera, & Lælius Auocatus, & P. Pallaucinus, ut ipsimet contrarii testes deposuerunt, & proinde non quinque tantum, sed 37 multo plures adfuerunt in dicta signatione, qui superabundarent, etiam si non essent rogati, cum in codicillis admittantur etiam testes fortuiti, & qui non fuerunt rogati, nec se subscripserunt, per Text. expressum in l. fin. C. de Codicill. Surd. conf. 158. num. 21. & conf. 414. num. 33. Mart. *succes. legat. par. 4. quæst. 20. artic. 2. num. 1.* Barri de *succes. lib. 1. tit. de Codicill. vers. in omni*, Magon. *decis. Lucen. 32. num. 27.* Rota coram Priol. *decis. 209. num. 8.*

38 Attenta præsertim clausula codicillari, quæ operatur, quod signatio, & stipulatio probetur etiam ex his testibus non rogatis, Surd. *dicto* conf. 414. num. 33. Mascard. de probat. *conclus. 1360. num. 6.* Bart. de *succes. lib. 1. nu. 3. vers. ita non rogantur*, Vrecol. *consult. 38. nu. 13.* Castill. *contr. lib. 4. cap. 20. num. 8.* & 9. Capic. *Larr. consult. 15. num. 34.* Boer. *decis. 34. num. 9.* Rota coram Priol. *decis. 109. num. 8.*

Et cum hic agatur de solemnitate merè extrinseca præsentia testium probari potest etiam per duos, vel tres testes non 39 rogatos, neque in testamento descriptos, & præsertim quando suppletio, prout hic, fit per testes ab ipsa parte examinatos, Bartol. in l. hered. palam num. 5. §. in Testamento, ff. de hered. institut. Castill. d. cap. 20. numero 8. & 9. Capic. *dicta consultat. 15. num. 34.*

Sublato itaque defectu solemnitatum, penitus quoque cessat alterum obiectum respectu voluntatis ipsius D. Principis, quæ clarè resultat ex eius speciali, & indiuia subscriptione eiusdem testamenti, ibi: Io Nicolò Pallaucino testore, dispongo, & 40 ex hoc inducitur sufficientissima probatio veri testamenti, itaut dicatur facere euentissimam, & indubitatam probationem, iuxta distinctionem Bartol. in l. Diuus, §. idem Senatus num. 2. ff. ad l. Cornel. de fals. Clar. in §. Testamentum quæst. 14. sub num. 4. Mascard. de probat. *conclus. 1358. sub num. 65.* Grafs. in §. Testamentum quæst. 16. num. 6.

De Inconstantia in Iudicijs.

Propterea Spada in contrarium allegat conf. 92. to. 1. non facit ad casum, de quo agitur, ex quo ibi apertè constabat de voluntate testatoris simpliciter codicillandi, & etiam apparebat generalis testatoris subscriptio indifferens ad testamentum, & ad codicillum, & contra conf. Spad. & casum ab ipso narratum fuit à Rota in contrarium iudicatum in *decis. 581. par. 4. to. 3. recent.*

41 Certius, quod voluntas bo. mem. Principis Nicolai fuerit propensa erga D. Augustinum, & quod illum heredem instituere voluerit clarè manifestat epistola eiusdem Principis, cum alia scripta à R. P. D. de Marinis, datæ in Summario num. 4. & regulando suum testamentum, prout confecerat bo. me. Cardinalis patruus, in quo pariter substituerat D. Augustinum, quæ omnia videntur valde propria ad inducendam liberam, & perfectam voluntatem testandi, Altograd. *dicto* conf. 50. num. 148. cum plur. seqq. Menoch. *pref. 20. num. 5.* & 46. lib. 8. Palm. *alleg. 68. nu. 30.*

Hoc etiam patet ex depositionibus contrariorum testium, & Franciscus Caballero in eius examine *litt. E.* deposuit Principem consignasse testamentum Notario, & dixisse verbum flamento, & prius monuisse labia, licet non intellexerit, quid dixerit, & idem testis postquam audiuerat à Lælio Auocato, quod Antamorus faciebat testamentum Principis, ita retulit Cardinali Pallaucino, qui nihil respondit, ut in examine *littera E.*; & Lælius Auocatus

42 in suo examine *littera A.* deponit audiuisse à familia dicti Cardinalis, quod Antamorus faciebat testamentum d. Principis, & istud testamentum duabus vicibus fuit à Principe signatum, ut fateretur Testera, & Auocatus, cum quibus concordant iuratae attestaciones Notariorum PP. Bonfilij, & Pallaucini, ac Dominici Gagliardi Medici assistentis, deponentium fuisse vocatum ad conficiendum, testamentum, ac respectu fuisse signatum à Principe, dicente: *questo è il mio testamento, ut in primo Summario num. 2.* quæ exuberant ad comprobandum voluntatem Testatoris, quæ alioquin ab ipso testamento remanet satis probata, ut post alios firmat Altograd. *dicto* conf. 50. num. 10. & 11. lib. 1.

43 Tandem identitas schedulæ frustra fuit impugnata, dum signata apparet Notario, de cuius fide, & legalitate constat per testes, & lex ipsa in eo confidit, ideoque præualere debet cuiusvis imaginariæ suppositionis, & fraudis possibilitati, Decian. *conf. 24. num. 20. lib. 5.* Alex. *conf. 105. num. 2. vers. respondeo lib. 2.* Duran. *dicta* *decis. 180. num. 3.* Bich. *decis. 513. num. 12.*

Præcipuè verò, quia dicta schedula

A a j j

consistit in duobus foliis, quæ fuit à Testatore subscripta, & postea eidem Notario coram septem testibus consignata cum 44 rogatu ipsius, & subscriptione eorundem testium, & subscriptio Testatoris legitur in folio continente institutionem hæredis, & sic substantiam testamenti, ex quo nullo modo ambigi potest, quod Notarius supponere voluerit folium intermedium continens tantum legata, Soccin. sen. in l. si ita scripsero num. 3. vers. tamen, Antonel. conf. 25. num. 23. & 24.

Multumque confert ad excludendam omnem præsumptionem suppositionis, quod agitur de persona electa à testatore ad seruandam schedulam testamenti, & ob id licet reperiretur penes tertiam personam, puta penes Guardianum S. Francisci, iuxta superius allegatum exemplum à Bartol. traditum in d. l. si ita scripsero, ff. de condit. & demonstr. non dubitatur de identitate, nec cadere potest hæsitatio circa possibilitatem suppositionis illius ex eo, quod agitur de persona electa, & confidenti, Castren. in l. hæres palam num. 3. ff. de testam. Valsq. de success. creat. lib. 2. §. 17. num. 53. Rota coram Bich. decif. 513. num. 13. & in recent. decif. 362. num. 20. par. 11.

Idque procedit licet Notarius postquam legit testamentum Principis ab eius cubiculo decessit, vt alia sibi demandata describeret, quia dum postmodum Princeps testamentum subscripsit, præsumi debet, quod illud denuo viderit, & legerit, Ioseph. Vel. dissert. 26. num. 37. Rub. de test. cap. 26. num. 248. Rota coram Priol. decif. 146. num. 17. & in recent. decif. 263. num. 16. to. 2. par. 4. & decif. 581. num. 16. 17. & 21. ead. par. 4. to. 3.

Sine difficultate ex quo ad excludendam omnem possibilitatem suppositionis adfunt plures hæredes vocati, & ex illorum absentia non præsumitur Notarium 45 voluisse falsitatem committere, cum ipsius fides generaliter approbetur à lege, & specialiter admissa fuerit à testatore, & ab ipsomet Cardinali Pallaucino, ex quo ambo in conficiendis testamentis illius opera vti sunt, Bart. in l. 1. §. si quis neget num. 12. ff. quemad. test. aper. Sird. conf. 414. num. 97. Rota decif. 581. in fine par. 4. tom. 3. recent. & in Spoletana testamenti 14. Aprilis 1679. §. penultimo, coram R.P.D. Rondinino, attenta maximè breuitate temporis, in qua non ponitur vnicui contextus, & de repente excogitari, & committi falsitas consuecudi aliud testamentum, cum tamen S. Rota tempus septem dierum putauerit nimis breue ad persiciendam similem falsitatem, maximè ad corruptendum Antamorum, & Bellum æquè virum probum, qui insolitum se rogauerunt de huiusmodi testamento, vt ponderauit Rot. in decif.

2177. num. 24. coram Coccin. & agitur de 46 dispositione verisimili, & bene regulari favore consanguinei, & conjuncti, & in dorso testamenti fuerunt subscripti testes cum particulari expressione consignationis, quæ non erat necessaria, iuxta opinionem Bartol. in d. l. si ita scripsero, & exinde ista individualis subscriptio videtur cautela super cautelam ne dum respectu identitatis, sed ad effectum, vt testes subscripti nequeant amplius impugnare instrumentum, nec eius certitudinem, & vterius Notarius addidit cautelam Fulgos. conf. 56. dum adnotauit rogatum non in folio inuolvente, sed in ipsamet schedula testamenti, ex quibus excluditur omnis possibilitas suppositionis alterius schedulæ illiusque falsitatis, quæ vt plurimum vafre, & callide, & solummodo obaliquid notabile emolumentum perpetrari solet, Crauet. conf. 75. num. 13. Menoch. præsumpt. 20. num. 48. lib. 5. Merlin. decif. 636. num. 7.

His omnibus firmatis non aduersantur doctrinæ in contrarium relatæ, quia Paris. conf. 19. num. 26. lib. 3. reprobatur à Rota decif. 3. §. non obstat, penes Fenzon. ad Statut. Urb. & respondit Mehan. l. eod. obser. 409. Menoch. verò conf. 313. loquitur de scheda 48 dula non scripta, neque subscripta à Testatore; & licet dicat, quod à sola fide Notarij pendere non debet testamentum, tamen sub num. 6. admittit contrarium, procedere si concurrat alia circumstantia, quæ coadiuuet fidem Notarij, & multo magis si schedula contineat subscriptionem Testatoris, vel testium in dorso foliorum, & nullo modo percutere videntur casum, de quo agitur, sicuti minus obstat, Couarr. in cap. cum tibi, sub num. 5. Gratian. cap. 973. Mantica. Andreol. Alto-grad. & Ciriac. ex quo isti solum firmant, 49 quod debeat indubitanter constare de identitate schedulæ, & ista indubitata identitas sufficit, quod sit moralis, & quod probetur ex subscriptione Testatoris, vel ex rogatu Notarij, vel ex utroque simul, prout adamussim concurrere latissimè fuit supra demonstratum, vt firmavit Rota coram Bich. d. decif. 513. num. 20. & seq.

50 Libratis denique coniecturis, hincinde cumulatis, tam pro subsistentia, quam pro inualiditate testamenti præponderare visæ fuerunt illæ adductæ ab informantibus pro D. Augustino, ad effectum subsistendi testamentum, cum ad illud infringendum debeant esse omnino vrgentes, & desumptæ à lege, non autem ab homine, Caputaq. decif. 3. num. 4. par. 2. & decif. 422. num. 5. par. 1. & decif. 581. num. 39. & 40. par. 4. to. 3. recent.

Parum idcirco releuare videtur, quod

Princeps volebat facere codicillos, non autem testamentum, quia hoc non probatur in facto, nisi de auditu à D. Cardinali Pallaucino, cui sicuti non esset credendum, ita nec fides præstanda est testibus, qui ab ipso audierunt; imò etiam si verum esset, quod Princeps dixisset velle condere codicillos, potuit tamen mutare voluntatem, & loco illorum condere testamentum, prout fecit, & ex supra deductis plenissimè constat, ex quo ambulatoria est hominum voluntas vsque ad mortem, Canaler. *decis.* 394. num. 3. & *in recent.* d. *decis.* 581. num. 41. par. 4. to. 3. & *dist.* *decis.* 200. num. 13. & 14. par. 18. *recent.*

Prout non vrget, quod Antamorus cæperit scribere, & post locutionem cum P. Pallaucino habitam solum laceravit, cum hoc non probetur, nisi à Iacobo Testifera unico teste; & quando etiam concludentissimè probaretur, non exinde argui debet defectus voluntatis, cum quotidie prædicari solet, quod de vno negotio antequam redigatur ad conclusionem, plures conficiantur minuta; & in ipso testamento, vt plurimum apparent quamplures cancellaturæ, & lineaturæ, quæ nullatenus dispositionem viciant, Orthob. *decis.* 244. & *decis.* 295. par. 11. *recent.*

Eodem modo diluitur obiectum, quod testamentum fuerit scriptum in dinersa camera, quod nullo modo obitare visum fuit, ex quo per Testatorem subscriptum reperitur, qui proinde præsumitur illud vidisse, & legisse, sason in *l. si ita stipulauero* 126. §. *Grisogonus* num. 14. *vers.* aduerte, ff. de verb. obligat. Palm. allegat. 68. num. 21. Rota *dist.* *decis.* 581. num. 16. & 17. par. 4. tom. 3. *recent.*

Cessat etiam obiectum, quod Princeps erat semimortuus, & non poterat ordinare testamentum cum primogenitura, continente multiplici aras substitutiones, quia Medici falsi fuerunt immediatè post conditum testamentum ipsum reperisse in perfecta sensus sanitate, & Iacobus Tessera contrarium deponens, conuincitur de falsitate, dum narrat discursum habitum à D. Principe cum Antamoro, ibi: *Signor Antamoro il mio testamento è fatto, vorrei riconoscere la mia famiglia abbondantemente, lei si contenti di fare un' abozzo, che io dirò poi quello haueva da fare*, & ex his verbis nullo pacto deduci potest aliquam sensuum diminutio, & quando etiam illa adfuisset, non exinde fuisset prohibitus testari, dum leges permittunt factionem testamenti, etiam laborantibus in extremis, Palm. d. allegat. 68. nu. 18. & 19. Mansius consult. 42. num. 4. & seq. Ciriaci, contr. 407. num. 112. & contr. 543. nu. 26. & 27. Rot. in d. *Scnogallien. Testamenti* 1. Julij 1676. *S. tanto magis, coram R. P. D. Bourlemont.*

Penitus etiam corrui alius obiectum; quod Notarius per breue tempus manserit in Camera Principis, qui proinde nec legere, nec audire potuit testamentum, ex quo Iacobus Tessera deposuit introduxisse Notarium in Cameram Principis hora decima, & testamentum fuisse rogatum hora duodecima, vt dixit in examine super decimo interrogatorio; & I. ælius Auacarus deposuit dictum Notarium vidisse hora vndecima; & per consequens euidenter constat spatium vnius horæ cum dimidia. Notarium cum Principe stitisse, intra quod temporis spatium poterat videri, ac legi non vnum, sed plura testamenta, & indubitatum est, & in iure admittitur, quod substantia totius dispositionis potuit breuissimi temporis intervallo audiri, & approbari ab eodem testatore, Rota *dist.* *decis.* 263. num. 17. par. 4. to. 2. *recent.*

Similique ratione rejicitur illud, quod dicitur dispositionem esse irrationabilem, dum fororibus, & agnatis modica legata reliquit, quia ex testamenti lectura contrarium conuincitur, & eo magis, quia in primo testamento nulla fuit habita ratio fororum, & agnatorum, & in hoc secundo fuit instituta primogenitura, cum voto consuevendi agnationem, ex quo præsumi debet Testatorem magis dilexisse se ipsum, quam ipsummet Augustinum, vocatum, qui si fraudem committere voluisset liberam, & simplicem institutionem fieri curasset, Pen. *decis.* 478. num. 6. iuxta Venetam impressionem.

Porrò, nec aliud obiectum substatinetur, quod Antamorus Notarius dixerit P. Pallaucino, *Io non vorrei patirne*, quia hoc in facto non subsistit, & simplices attestaciones ad perpetuam rei memoriam lite pendente extorte, nihil probant, & præsertim, quia loquuntur per verba dubitativa, ibi: *E mi parue anco di sentire, che dicessero male di carcere*, & non percutiunt fuisse illa verba prolata occasione testamenti, & per consequens nihil probant, vel quia testes deponunt dubitatiuè, Altrograd. *dist.* *conf.* 50. num. 199. & seqq. Rota coram Card. Cels. *decis.* 166. num. 7. & 11. vel quia depositio non percutiens testamentum dicitur dubia, & nihil probans, ad Text. in cap. in presentia, de probat. Rota coram Coccin. *decis.* 2118. num. 9.

Quibus reiectis valde vrget alia copiosa adimnicula adducta ad demonstrandam legalitatem testamenti, consistentia in dilectione D. Principis erga D. Augustinum, in expressionibus ad illius fauorem publicè factis, quod illum veller relinquere hæredem, in testamento primo ipsiusmet h. mem. Cardinalis, in quo D. Principi defuncto subistituebatur D. Augustinus, in legalitate Notariorum, ac spiritali affini-

tate Antamori cum d. D. Cardinali, & in
 senitiis semper præstitis ab eodem Anta-
 moro eidem D. Cardinali dum vixit in
 consignatione, & rogatu testamenti ianuis
 apertis, & coram dignissimis viris condi-
 to, & in prudenti dispositione in co ordi-
 nata, & in subscriptione D. Testatoris, &
 in dorso rogatus Notarii adiecta subscrip-
 tione testium, in qualitate D. Augustini,
 nobilitate, & virtutibus exornatis, in absen-
 tia eiusdem, in reuelationibus iuratis ob
 metum excommunicationis editis per tot
 qualificados viros, nempe Physicos, Cu-
 riales, & Notarios, & PP. Bonfilium, &
 56 Pallauicinum conspicuæ nobilitatis, ex
 quibus omnibus excluditur quælibet sus-
 picio fraudis, *Altogr. dicto conf. 50. lib. 1.
 num. 154. Ciriac. controu. 407. num. 269. &
 seqq. Conciol. allegat. 68. num. 2. Menoch.
 præsumpt. 20. num. 5. & 46. lib. 5. Farinacc.
 de falsis. quæst. 153. numero 147. Surdus dicto
 conf. 414. num. 41. Fontanel. decif. 443. nu-
 mero 11. Rota coram Coccin. decif. 2177. nu-
 mero 24. & coram Bich. decif. 458. numero 12.
 & seqq. & in recent. decif. 588. nu. 19. par. 5.
 & decif. 109. num. 42. & seq. par. 17.*

Sublatis ex his omnibus difficultatibus
 contra validitatem testamenti excitatis
 reiecta fuit, quoque exceptio, quod isti
 quinque testes, de quorum præsentia non
 fuit dubitatum, veniant forimter exami-
 nandi, quia consideratum fuit hoc solum-
 modo prædicari in testibus non subscrip-
 tis, & sine Notarii interuentu stipulatis,
 non autem cum illis, qui se subscripserunt
 in testamento à Notario rogato, quodque
 57 videtur in iure comprobatum ea potissi-
 mum ratione, quia testes non subscripti
 præsumitur, quod dicturi sint idem, quod
 reliqui testes, quod non cadit in testibus
 subscriptis, cum ad dignoscendum vtrum
 ipsi fuerint præsentés instrumento opus
 non sit alia eorum depositione, cum iam
 ista habeatur ex subscriptione, & sic præ-
 sumptio cedit veritati, nec à testibus de-
 scriptis ad subscriptos valet illatio, Rub.
 de test. cap. 42. num. 355.

Atque hinc ex supra deductis firmum
 remanet constare de bono iure D. Augu-
 stini, & illi dandum esse immiſſionem, ex
 quo eadem petiit in vim l. fin. C. de edit.
 Din. Adu. toll. ex testamento non abolito,
 non cancellato, non viati, & omnes tes-
 tes testamentarii examinati cum se sub-
 scripserint à tergo schedulæ, non valent
 contrarium deponere, & alij extranei
 quamplures exceptiones patiuntur, tam
 in personis, quam in dictis, & in omnem
 casum testamentum subſtituit virtute
 clausulæ codicillaris non obſtante, quod
 Domini de Roſpilioſis poſſideant in vim
 58 prioris testamenti, ex quo dicunt habere
 parem titulum, quia non valent impedire

immiſſionem D. Auguſtino illam perenti
 ex poſteriori teſtamento, ex quo primum
 reuocatum fuit per ſecundum, §. poſtior
 inſtit. quibus mod. teſt. inſtrm. l. ſi quis prior,
 ff. ad Trebel. poſſiſſimum attentis clauſulis
 reuocatorijs in teſtamento eiſdem D.
 Principis vltimo loco condito, ibi, reuo-
 cando, & annullando, ex quo titulus redu-
 citur ad non titulum, Rot. poſt Merlinum
 de legit. decif. 151. num. 53. Peutingerus
 decif. 100. num. 2. Bich. decif. 349. num. 4.
 Arguel. decif. 110. num. 20. Dunoz. iun.
 decif. 793. num. 9. Otthob. decif. 180. nu. 4.
 & 5. in recent. decif. 526. num. 2. par. 1. &
 decif. 210. num. 9. & 10. par. 13. & decif. 131.
 num. 5. & decif. 175. num. 9. par. 14.

Et ita poſt quartam poſitionem,
 vtraque parte acriter informante tam in
 voce, quam in ſcriptis in hac cauſa gra-
 uiſſima, & à Dominis maturè diſcuſſa,
 fuit reſolutum, &c.

Veritatem rerum vt plurimum men-
 tibz humanis inuenire propter varia-
 rias, & intricatas Iuriſperitorum opi-
 niones arduum eſt; Et tamen cum ſit vni-
 ca, tandem reperitur, ex quo fortius
 impugnatur, eo clariuſ effeſcit: Qua-
 propter quæſtio, quam propoſui ſub die
 9. Iunii 1681. Dominis diſceptandam,
 ſuam reſolutionem conſecuta fuit fauore
 D. Auguſtini, nempe conſtare de illius bo-
 no iure etiam ad effectum immiſſionis. Et cum
 demum ad inſtantiam DD. de Roſpilioſis
 in iudicium vocatorum ſub diebus
 16. Ianuarij, 11. Martij, & 15. Iunii anni
 elapſi, & demum 27. Ianuarij præſentis
 anni cauſam repropoſuerim, omnibus
 Dominis conſulſis, nulla capta fuit reſo-
 lutio, & inuolutis magis alta conſidera-
 tione cunctis fundamentis hinc inde de-
 ductis; tandem ea, quæ in tot reiteratis
 poſitionibus DD. apparuerunt ſpino-
 ſis difficultatibus intricata ob acutiſſimas
 ſcribentium conſultationes, hodie veritate
 detecta, non fuit ab ipsis in dubium re-
 uocatum, quod non eſſet recedendum à
 decifis.

Quamobrem cum hodie dilucidatum
 remaneat factum vnà cum circumſtantijs
 teſtamenti factionem concomitantibus,
 ceſſare viſa fuit omnis hæſitatio circa
 eiſdem teſtamenti validitatem, & Domi-
 nis apparuit ex illis rem eſſe claram, &
 manifeſtam, itaut rectè, iuſtèque dixerint
 indubitatam eſſe eiſdem teſtamenti inua-
 liditatem.

Binas tabulas teſtamentariâs exarauit
 bon. mem. Princeps Nicolaus Pallauici-
 nus: primas de anno 1670. in optima va-
 letudine conſtitutus, in quibus in defe-
 ctum ſuorum ſubſtituit bon. mem. Car-
 dinalem Pallauicinum Patrum: & ſe-

cundas de anno 1679. dum vitium vitæ respirum erat emissurus, vocato Notario, dixit, quod volebat conficere Codicillos ad effectum larga manu remunerandi suam familiam, & petijt licentiam ab eodem Cardinali, dum suum testamentum iam prius condiderat, *ut in præterito Summario Domini de Rospilios num. 1.* & cietis per Notarium à cubiculo, vbi ipse infirmus iacebat, tam bon. mem. Cardinali, quàm Iacobo Tessera, istum idem Princeps reuocauit, *ut in dicto Summario num. 2.* Et statim ac Notarius cepit scribere, superuenit Pater Pallaucinus, & alloquendo cum secreto, & ad aures, laceratis folijs iam scriptis, ambo discesserunt ab eodem cubiculo Principis, & accesserunt ad alia cubicula, vt dicitur, *allistantolini*, & ibi testamentum scripserunt, *dicto Summ. num. 3. & 4. ante litt. A, & B,* & hoc idem comprobat Notarius in sua reuelatione data in *Summario D. Augustini Pallaucini nu. 2. & D.D. de Rospilios nu. 5.*

Scripto testamento, Notarius vnà cum eodem Patre Pallaucino iterum ingressi sunt cubiculum Principis, & ibi commorati sunt tantisper, *ut in Summario num. 4. litt. A, & D,* & postea redierunt iterum ad parua cubicula pro addendis nonnullis legatis, itaut infra istud tempus nec Princeps, nec Notarius, nec alius legere potuerint testamentum, de quo agitur, *ut in Summ. num. 5.* & constat ex reuelatione eiusdem Notarij.

Interim dum ista peragebantur, Notarius timens, ne quid sibi sinistra accideret, dixit in regressu ad parua cubicula Patri Pallaucino: *Mà, Padre mio, io non vorrei, che da questa cosa me ne venisse qualche male di carcere; Et hoc testantur duo Religiosi Strictioris Observantiæ, quorum alter iam obiit facta dicta arrestatione, vt in dicto Summario num. 4.* Et deinde cum aliam secretam allocutionem habuerint, *ut in d. Summ. num. 4.* Notarius sigillauit folia tementi in dictis paruis cubiculis extra conspectum Principis, *d. Sum. nu. 4. litt. B, & D.*

Quibus peractis, Notarius iterum ingressus fuit cubiculum Principis, qui in extremis laborabat, & P. Pallaucinus dixit Notario: *Signor Antamoro, non habbiamo tempo da perdere, dicto Summ. num. 7.* Sumptoque inuolucro chartarum de illius manibus, dixit Principi: *Signor Principe, Signor Principe, bisogna far il rogito: & accommodando illud in dextera Principis, propriis manibus clenata, & sustentata, quibus subductis dextera Principis cecidit super lecto vnà cum dicto inuolucro chartarum, & Notarius nulla præcedente expressa, & determinata voluntate Principis, ex quo comprehendi potuisset scientia illius comprehensa in dicto inuolucro*

chartarum, cepit legere assertum rogatum, de quo deponunt quatuor testes, *Summ. num. 7. & 8. litt. B.*

Cum verò non adessent ibi in cubiculo testes sufficientes pro valida confessione, & stipulatione testamenti, Pater Pallaucinus se consulit extra cubiculum ad querendum alios testes, *Summ. num. 9. & 10.* Cumque in quarta Anticamera inuenisset Ioannem Baptistam Sabbatinum, eidem mandauit, vt ingrederetur cubiculum Principis, in quo vidit Notarium habentem in manibus inuolucrum chartarum, & profectum stipulationem antea captam, & postea secum duxit alios duos, nempe Carolum Sceralam, & Vrbanum Fabretum, qui pedes imposuerunt in cubiculo Principis, quando Notarius proferebat verba illa: *Cassando, & annullando ogn' altro testamento, Summ. num. 8. 9. & 10.*

Confesso hoc modo testamento, & sine imposito rogatu, omnes relicto cubiculo, accesserunt ad aliud proximum, vt dicitur, *dell' audienza*, vbi dictante Notario, testibus interrogantibus modum, & formam, quibus se subscribere debebant, fuit iuxta præcisa verba dictata à Notario bona fide subscriptum testamentum à nonnullis testibus: *Fui presente alla consegna del presente testamento, à duobus verò Scrala, & Sabbatino: Fui presente come sopra, Summario num. 11.* & fatetur Notarius in sua reuelatione, *ut in Summ. D. Augustini nu. 2. & D.D. de Rospilios num. 5.*

Ex huiusmodi facti serie depositionibus testium testamentariorum extraneorum, & Notarij, qui rogatum fecit adamussim iustificata, *ex datis in Summ. D.D. de Rospilios*, hodie magis exactè examinatis omnibus circumstantiis, vltra quod cessant coniecturæ, quæ in decisione, quæ reuidetur in §. *Libratis denique*, fuerunt considerate præponderare coniecturis, quæ ab informantibus pro Domino Augustino adductæ fuerunt ad effectum subitendi testamentum, manifestè apparet, nullam adesse præordinationem, nullam deliberatam testandi voluntatem, nullam heredis denominationem ore proprio Testatoris, nullam adesse testamenti cognitionem, sed illud fuisse conditum ad dictamen alterius, quorum vnum ex his sufficeret ad invalidandam testamenti factionem, iuxta Text. *in l. heredes palam, ff. qui testam. facere possunt, & in l. hac consuetissima, & in l. iubemus, in princ. C. de testam.* 59 præcipuè quando nuncupatio heredis explicita, siue implicita fieri debet ab ipso Testatore ore proprio, cum verba solius Notarij non sufficiant, sed prolata à Notario interrogante per Testatorem, coram testibus debent probari, iuxta Text. *in dicta l. iubemus, §. Oportet enim, C. de te-*

flam. Sord. conf. 414. numero 53. Parinace. conf. 97. nu. 1. lib. 1. Clar. in §. Testamentum quæst. 37. per tot. Ciriace. controu. 549. nu. 72. & sequen. Castill. controu. inr. lib. 4. cap. 27. num. 54. & seq. Rota coram Bich. decis. 458. num. 3. cum seqq. & decis. 353. num. 34. cum seq. par. 13. recent.

Et ex his corrunt illa duo fundamenta, quæ primo loco in decisione, quæ reuocetur, firmata fuerunt circa validitatem testamenti, de quo agitur. Primum nempe, quod in eo interuenerint omnes solemnitates de iure requisitæ, illudque fuerit à Notario in publicam formam receptum, & non sit abolitum, non cancellatum, non vitiatum, & in dorso schedulæ reperiantur subscripti septem testes, & manu, & sigillo ipsius Testatoris reperitur munitum, & sic cum concurrant omnia necessaria requisita pro validitate testamenti nuncupatiui nuncupatione implicita, subsistendi debeat, *vt in §. Patens enim, in §. Tract. & in §. Idque, cum auctoritatibus ibidem allegatis.* Alterum, quod testes adhibiti à Notario in consignatione schedulæ, cum se subscripserint in dorso illius, non possent aliam declarationem facere, nec coram dictum retractare, & proinde fides sit præstanda testamenti instrumentum, iuxta Text. in l. qui Testamentum, §. ultimo, vbi Doctor. ff. de Testam. cum alijs auctoritatibus in eadem decisione allegatis in §. Siquidem.

Veruntamen his duobus fundamentis non obstantibus ex ijs, quæ hodie magis exactè repetita fuerunt, consideratum fuit non posse amplius dubitari de vitio lethali, quo laborat testamentum, dum requisitis necessarijs carere visum fuit, cuius nullitas ex defectu solemnitatum defumitur ex eo, quod tres ex testibus in illo subscriptis non fuerunt præsentibus implicitæ nominationi hæredis, quæ fit per consignationem schedulæ clausæ in manibus Notarii cum expressione, quod in ea continetur suum testamentum, vt ex facto supra deducto apertè demonstratum fuit; Et tamen comprobari iuris est, quod pro forma, & solemnitate substantiali testamenti insimul, & copulatiuè requiruntur septem testes, iuxta dispositionem Text. in l. hac consultißima, C. de testam. & in l. si vnus, C. eodem, Fagnan. in cap. cum effes num. 37. de testam. Magdalen. de numero Testium cap. 4. num. 2. & seq. cap. 5. num. 1. Rub. de testam. cap. 37. num. 35. & seq. Mart. de success. legal. par. 4. quæst. 1. art. 3. num. 3. & seqq. Clar. in §. Testamentum quæst. 56. num. 2. Grafs. in dicto §. Testamentum quæst. 54. pariter num. 2.

Imò data, & comprobata præcisa Testatoris voluntate condendi testamentum, si tamen illud sine solemnitatibus exarauit,

nullius momenti erit, ex quo solemnitas testium adeò cum ipsa voluntate defuncti vnita est, vt vna simul formam substantialem constituent; & si vnus solus deficiat ex dicto numero septenario à lege constituto, testamentum ipso iure annullatur, ex dispositione Textus in dicta l. si vnus, C. de testam. Fagnan. in dicto cap. cum effes num. 37. eodem tit. Et hanc esse communem opinionem, tradunt Bartol. in l. nemo potest, de legat. 1. Alexan. in l. 1. col. 2. ff. de condiß. indebit. Dec. in l. 2. col. 3. C. de bon. poss. secund. tabul. Clar. in dicto §. Testamentum quæst. 56. num. 2. Mart. de success. legal. par. 4. quæst. 1. art. 3. num. 2. & seq.

Itant requiritur præsentia eorundem testium in tota, & integra testamenti factione, & in iure non admittitur, quod testes sint præsentibus vni, & alij alteri parti testamenti, sed omnes debent præsentiam præstare vsque ab initio insimul, & coniunctim toti testamento, Textus sunt expressi in l. qui testamento, §. veteres, & in l. casus, & in l. cum antiquitas, C. de test. ibique Bald. sub num. 5. vers. sic nota, Soccin. sen. conf. 229. nu. 6. lib. 2. Spin. de testam. glos. 31. num. 23. Mart. de success. legal. par. 4. quæst. 2. art. 1. num. 2. & seq.

Eoque magis ista solemnitas testium, adhiberi debet nuncupationi hæredis, siue explicite in testamento nuncupatiuo explicito, siue implicitè in testamento nuncupatiuo implicito, adeò vt vnus nuncupationi præsens non est, non dicitur præsens esse testamento, quia in dicta nuncupatione, seu hæredis institutione implicita consistit substantia, & fundamentum testamenti, ac proinde testator consignare debet cedulam Notario, vel ad illam se referre implicitè hæredem suum nuncupando, præsentibus, & audientibus septem testibus, quibus saltem necesse est, quod testator scripturam ostendat testibus, & coram ipsis dicat, in illa contineri suam ultimam voluntatem, seu testamentum, & omnes testes audire debent nomen hæredis, saltem per relationem, iuxta Text. in l. hæredes palam, ff. de hæred. insti. & in l. iubemus, & in l. hac consultißima, C. de test. Soccin. sen. conf. 229. num. 5. vers. secundo loco lib. 2. Spad. conf. 90. num. 5. & conf. 92. num. 19. lib. 1. Manf. de testam. tit. & quæst. 1. num. 109. & seq. Escagn. eodem tract. cap. 17. & cap. 18. per tot. & signanter num. 35. Mart. Medic. decis. 96. num. 4. cum seqq. Rota decis. 215. num. 3. vers. nam est quidem, cum seq. par. 11. recent. & in Romana Testamenti 19. Ianuarij 1682. §. Nec ob stare visum fuit, & §. seq. vers. vis enim, coram R. P. D. Emerix.

Testamentum autem, de quo agitur, & super quo cadit controuersia ex defectu solemnitatum subsistendi nequit, ex quo tres ex septem testibus necessarijs pro illius vali-

lius validitate, & in eo subscriptis non fuerunt præfentes implicite nuncupationi hæredis, quod satis superque iustificatum remanet, nedum ex depositionibus ipso- rum testium testamentariorum iudiciali- ter deponentium se non fuisse præfentes, sed etiam quia absentia duorum, nempe Fabretti, & Seraltæ aliunde remanet con- cludentissimè probata etiam per negati- uum coarctatam ex alijs quingue testibus formiter examinatis, vt constat ex *Sum- mario D.D. de Rospiliosijs num. 8. 9. & 10.*

64 & resultat ex facti serie supra narrata, & licet attestatio facta à Seralta sit extraiudi- cialis, quia tamen est iurata, & geminata; & altera facta fuit in articulo mortis, & immediatè ante susceptionem Sanctissimi Viatici, *Summario num. 8.* haberi debet, ac si fuisset iudicialis, ac plenè probat Valenzuel. *confil. 202. num. 95. & seq. iuncto numer. 106. Rota coram Coccin. decif. 2207. num. 7. & coram Arguell. decif. 63. num. 50. & in recent. decif. 168. num. 7. & decif. 787. num. 25. par. 18.* & absentia Fabretti ultra propriam depositionem iudicalem, compro- bata remanet ex depositionibus iudi- cialibus Sacerdotis Caballoni, & Sabba- tini, Lælij Auocati, & Iacobi Tessari for- miter examinatorum, & ex attestationibus Seraltæ, & Blanchini, *Summario d. nu. 8. 9. & 10.* quæ etiam sint extraiudiciales, cum

65 tamen sint adminiculatæ ex dictis depo- sitionibus aliorum testium, admitti de- bent ac si essent iudiciales, & plenè pro- bant, ad Text. in l. *Instrumenta*, vbi Bart. num. 1. C. de probat. Caputaquen. *decif. 234. par. 1. & coram Duran. decif. 416. sub num. 8. & coram Bich. decif. 423. num. 4.*

Nec de absentia Sabbarini dubitari va- let, etiam si ea acriter impugnetur, & pa- ter manifestè illum non interfuisse assertæ nuncupationi, non solum ex propria illius iudiciali depositione, de qua in *Summario num. 10.* sed etiam abundè iustificata re- manet ex aliorum depositionibus, nempe Tessari formiter examinati; & ex attesta- tione inrata Blanchini, & insuper Lælij Auocati testantis Patrem Pallauicinum à cubiculo Principis discessisse, postquam Notarius folia reassumpserat de lecto eius- dem Principis, & rogatum inceperat, vt apparet ex eodem *Summario num. 9. & 10.* & ad comprobandam absentiam dictorum trium testium adest reuelatio Notarii An- tiamori, qui testamentum rogauit, & sin- ceram, & candidam facti veritatem reue- lare professus est ob metum excommuni- cationis promulgatæ ad instantiam eius- dem D. Augustini; Ille namque in sua reuelatione enumerat quatuor testes dum- taxat, qui consignationi eiusdem testa- menti præfentes fuerunt, & artificiosè sub silentio inuoluit alios tres testes suprano-

De Inconstantia in Iudicijs.

minatos, nempe Seraltam, Fabretum, & Sabbarinum, dum ausus non fuit illorum 66 præfentiam testari, & licet ex intervallo deinde quatuor post dies ad instantiam partis per viam declarationis, & supple- tionis addiderit per alios testes suprano- minatos, scilicet Fabretum, Sabbarinum, & Seraltam fuisse suppletum numerum, nihilominus ista vltima depositio reiici debet, & venit attendenda prima, quia concordat cum tot depositionibus testiũ, non autem secunda, quæ emanata præsumitur ad subornationem Partis, & præci- puè quando ex illa nulla elici potest certa, & verisimilis veritas, dum in pluribus de mendacio redarguitur à testibus, qui formiter examinati fuerunt, Soccin. sen. *conf. 255. num. 1. vers. primo qua lib. 2.*

Certior, & imperturbabilis insuper red- ditur absentia Sabbarini ex valida eiusdem Tessari depositione, in qua proficendo se veritatem dicere deponit prima vice vidisse Sabbarinum ingredientem cubiculum Principis, postquam ab eo discesserat Pater Pallauicinus, vt in alio *Summario De minorum de Rospiliosijs num. 3.* ex qua dili- genter patet ad sensum probatum remanere Sabbarinum vt potè ingressum cubiculum Principis post discessum ab eo P. Pallani- cini, nec interfuisse, nec interesse potuisse assertæ consignationi, & nuncupationi secutæ ante egressum à dicto cubiculo eiusdem Religiosi, & eo euidentiùs hoc certum probatum remanere videtur, quia idem testis subiungit se non vidisse toto tempore rogatus aliquam personam stantem in portis cubiculi Principis, eodem *Summario num. 4.* Consonum enim est ex hac depositione resultare negatiuum coarctatam existentiam in certo loco, quæ optimè, sufficienterque firmata remanet per solam depositionem non visum iur- cer-

67 to loco, & certo tempore, ex quo in se virtualiter includit affirmatiuum visum in casu existentia, ex qua negatiua coarctata resultat, Bald. in cap. *tertio loco num. 11. de probation. Dec. in cap. quoniam contra n. 66. eodem tit. de probat. Butr. in cap. bona, il- l. primo num. 57. vers. primo aucto, quo legi- tur ibique Bellamer. num. 57. vers. decimo circa idem, & Abb. num. 13. de elect. Paccian. de probat. lib. 1. cap. 37. num. 25. & seq. Farinac. de testib. quæst. 65. num. 215. cum seq. iuncto num. 219.*

68 Propterea cum isti testes in testamento necessarii, & qui se subscripserunt in dorso schedulæ contradicant veritati illius, negando, se fuissent præfentes, testamen- tum dicitur laborare vitio nullitatis, & transire nequit sine suspitione falsitatis, & per consequens nullam meretur execu- tionem, iuxta ea, quæ tradunt Io. Andr. Innocent. Abb. cæterique Canonistæ in

B b

cap. cum Ioannes, de fid. instrum. ibique Imol. sub num. 9. in fine, iuncto num. 21.

Sine autem hæsitacione hoc locum sibi vindicat in casu, de quo agitur, quia plurimum testium necessariorum absentia ultra propriam illorum contradiçtionem, aliunde concludentissimè probata remanet ex alijs pluribus testibus, siue testamentarijs, siue extraneis, & idcirco testamentum uti inualidum ex defectu solemnitarum necessariorum nullius redditur roboris, & fidei, iuxta Textum in l. 1. §. si quis neget, ibique Bartol. num. 2. ff. quemad. Testam. aper. Innocent. Bellamer. Hostien. Abb. Felyn. cæterique Canonistæ in *cap. cum Ioannes, de fide instrum. ibique egregiè Imol. sub nu. 20. vers. secundo casu, Spad. dicto conf. 90. sub num. 1. vers. præsertim, Bertrand. conf. 120. num. 1. vol. 2. par. postcr. Menoch. de arbitr. cas. 105. num. 37. 38. & seq. Ciriac. contr. 289. num. 28. & 29. Farinacc. de fals. quæst. 158. nu. 4. & 20. & seq. iuncto n. 162. Staiban. iun. resol. 68. num. 11. & seq. Rota decif. 543. sub nu. 8. & seq. coram Buratt. & decif. 251. nu. 1. par. 1. recent.*

Exceptiones verò contra Testes adductæ, & in quibus informantes pro D. Augustino mordicus insistebant, pariter nullius relevantiæ visæ fuerunt, illasque prostratas remanere tam circa personas, quam circa dicta; Nam exceptiones personales, vel sunt admodum leues, vel penitus insubsistentes, ex quo familiaritas tam in Lælio Auocato, quam in Sacerdote Caballono, & Iacobo Tesseræ, & Fabretto, non subsistit, vel non remanet iustificata, quod de tempore examinis insensuerunt, siue etiam quia de tempore examinis familiares esse desierant: Exceptiones verò reales pariter reputatæ fuerunt insufficientes ad illos repellendos ab ipsorum depositione, quia non versamur circa substantialia, & optimè eorum dicta conciliantur per informantes pro DD. de Rospilioijs in folio ad partes dato, & ex his, & alijs rationibus in eo adductis exclusa remanet omnis affectio, de qua maculati esse dicuntur, & insuper cessat omnis contrarietas, & falsitas contra Lælium Auocatum, ex quo vnus testis pius altero deponere valet per ea, quæ tradit Iason in l. cum antiquitas 28. num. 10. C. de testamen. Alex. conf. 10. num. 5. lib. 5. Corn. conf. 202. num. 2. lib. 4. Ciriac. contron. 407. num. 153. Rota coram Bieb. decif. 20. num. 10.

Quouero ad aliam conclusionem firmatam in præserta decisione in §. siquidem, cum prædicti tres nominati testes testamentaria 70 rij, nempe Seralta, Fabretus, & Sabbatius se subscripserint in dorso schedulæ his præcisus verbis: *Fui presente alla consegna del presente Testamento, e fui presente come sopra*, non potuerint se retractare, &

eorum depositio in contrarium postea facta non sit attendenda, dum deponunt contra propriam subscriptionem, etiamsi ista depositio posterior sit iurata, iuxta Text. in l. qui Testam. §. vltimò, vbi Doct. ff. de Testam. cum alijs auctoritatibus ibidem adductis, quæ hanc conclusionem firmant.

Hodie ad trutinam reuocatis omnibus auctoritatibus superius deductis, DD. in contrariam sententiam venerunt, & distinguendo conclusionem supra generaliter firmatam dixerunt procedere solum in casu, quo secundum dictum testium, esset omnino destructum primi, & secundum non remaneret aliunde probatum, siue adminiculatum; secus verò quando posterior depositio iudicialis est declaratiua subscriptionis antecessoris, & aliunde probatur vera, siue adminiculatur, ut superius iam fuit dictum; Isto enim casu in controuersiam cadere nequit, & omni luce meridiana clarius redditur, quod testes etiam subscripti ex intervallo admittantur ad declarandam subscriptionem, & hoc iustum, & licitum esse eis facere, postquam se subscripserunt, tradunt Innocent. in *cap. præserta num. 3. & num. 13. vers. Sed si non corrigis, Abb. num. 12. vers. Si verò vult dicere de testib. cogen. Spad. dicto conf. 90. num. 2. & conf. 92. num. 25. vers. cum igitur lib. 1. Hieron. Palm. alleg. 65. num. 50. Rub. de testamen. cap. 41. num. 359. Rota decif. 538. sub num. 26. vers. Tum etiam quia par. 18. recent.*

72 Vrget vltcrius consideratio fundata in distinctione, quam magistratiter facit, Imol. in *cap. cum Ioannes sub num. 20. de fid. instrum.* quod scilicet testis subscriptus non facit vacillare fidem Instrumenti, quando est vnicus de numero non necessario, & alij testes subscripti sunt mortui, vel ipsorum copia haberi non potest; At quia, prout in casu præsentis, testes reprobatorii sunt plures, & de numero necessario; isto enim casu absolute concludit, quod testes subscripti possunt deponere se non interfuisse, & eorum depositio facit omnimodè vacillare fidem Instrumenti, nisi illud ab alijs testibus fuerit comprobatum reddendo inuicissimè, & falsum dictum aliorum testium, ut ipse Imol. optimè distinguendo tradit sub numer. 20. iuncto num. 21. & seqq.

73 In conspectu autem harum duarum depositionum proueniendum ex eodem fonte ad euellendam radicem omnem difficultatem semper attendi debet secunda depositio iurata, & declaratiua, quæ aliunde probata, & adminiculata certa remanet, & præferenda omnibus alijs adminiculis carentibus, Alexan. conf. 222. num. 13. lib. 2. Spad. dicto conf. 90. num. 1.

versus finem, Buratt. decif. 543. num. 3. vers. Et idem, cum duobus seqq.

Vis enim hodie tota restringitur ad hoc, ut habeat locum conclusio, an ad factum iuxta illud, quod supra ex Doctorum auctoritatibus firmitur fuit, nempe an depositio dictorum trium testium sit destruetina, seu potius declarativa propriæ confessionis, & in hoc casu declarationem Domini esse existimarunt, & per 74 consequens procedere conclusionem supra firmatam, & à Rota, & ab Informantibus pro D. Augustino admittam, quod testis, quamvis subscriptus possit etiam ex intervallo propriam subscriptionem declarare, ut præter auctoritates supra allegatas, fuit etiam in eadem causa firmatum in eadem decisione edita super examine testium sub die 23. Februarij 1680. §. Nec visa fuit Dominiis, & in Romana Testamento 19. Januarij 1682. §. Eodem modo, coram R.P.D. Emerix, ex quo euidenter liquet, quod dicti testes non deponunt, se non fuisse vlllo modo, & tempore præsentis, sed simpliciter declarant, quid intellexerint sub nomine signationis testamenti, & in qua parte signationis præsentis fuerint; Et proinde si illi deponunt, quod præsentis fuerint rogati dumtaxat à Notario facto, non contrariantur, nec deponunt contra propriam subscriptionem, in qua dixerunt *Fui presente alla consegna del Testamento*, sed declarant, se intellexisse de illa signatione vocali rogata, & stipulata per Notarium, non autem de illa signatione reali per Testatorem facta, ut distinguendo tradit Spad. dicto conf. 90. num. 4. lib. 1.

Eoque magis declaratio ista admitti debet, quia testium credulitas redargui non potest de inuicem simili, ex quo verba illa *Fui presente alla consegna del Testamento*, sunt clara, & moderno idiomate relata; Etenim credere potuerunt, quod rogatus Notarij, & stipulatio verbalis habeat vim veræ confirmationis, & sit realis, & successiva signatio, vel saltem pars essentialis confirmationis, & sine dubio ista credulitas in illis supponi debet, ex quo ita etiam crediderunt, & pluries in hac causa dixerunt in suis informationibus scribentes pro D. Augustino, *Summario Dominorum de Rospiosis* num. 12. & testes subscripserunt ad dictamen Notarij, qui dictavit formulam subscriptionis, & legere neglexit testibus rogatum ab illis subscriptum, nec contenta in folijs eis manifestavit, ut deponunt ipsi testes, & Franciscus Caballonus, & Lælius Anocatus, & patet etiam ex revelationibus Notariorum, dicto *Summario* num. 5. & 8. littera C, iuncto num. 11. & 20. Et ideo testes subscriptum approbare non potuerunt, etiã

De Inconstantia in Iudicijs.

verum sit, quod per subscriptionem inducatur approbatio scripturæ, quia regula ista non procedit in testamentis quoribus testes contenta in scriptura non audierunt, nec legerunt, ut in proposito respondit Rota coram Buratt. dicta decif. 543. num. 5. vers. secundo quatenus.

Auctoritates in præterita decisione allegatæ ad sustinendam contrariam opinionem non merentur attendi, ex quo 75 illæ, quæ allegantur non loquuntur de declaratione, vel quando declaratio aliunde probatur, & adminiculatur, & multo minus quando constat testes subscripserunt scripturam non lectam, solo Notario dicente, sub cuius fide possunt dicere remansisse decepti, & non vnus, sed plures Testes contradicunt, ut ex eorum lectura euidenter patet, & nulla auctoritas illorum applicatur casui, de quo agitur, quia, ut dixi, testes remanserunt decepti, ut ex euidenti probatione id confirmatur, dum constat, se subscripserunt ad dictamen Notarij, nec legerunt scripturam, nec eidem fuit lecta per Notarium, aut explicatus tenor eiusdem scripturæ, dum dicto Notario plenam fidem præstiterunt, atque hinc intrat alia iuris conclusio, quod testis subscriptus semper admittitur ad testificandum contra propriam subscriptionem, quando ostendit, & probat se fuisse, aut remansisse deceptum, Bart. in l. 1. §. Si quis negot. num. 11. ff. quemadmodum. Testament. aper. 10. de Amic. conf. 13. num. 11. & 12. & conf. 44. num. 12. & conf. 137. num. 28. & seqq. Ruin. conf. 103. num. 6. lib. 2. & conf. 22. nu. 8. lib. 4. Spad. dicto conf. 90. nu. 2. lib. 1. Guidop. decif. 503. nu. 3. Rota coram Buratt. dicta decif. 543. num. 7. & seqq.

76 His firmitatis, vanum est dicere, testamentum posse coadiuvari ex testibus exaduerso adductis, tam vnus viri Religiosi, quam aliarum duarum personarum, quia cum istæ sint extraiudiciales, nullum probationis gradum constituere valent, & testamentum iuvare non potest per testes non descriptos, quia isti non sunt rogati, prout ad hunc effectum requiritur per Textum in cap. relatum, de testam. & in dicta l. hanc consultissima in prius. & in Auth. rogati, C. eod. & in l. hares palam, §. in Testamentis, ff. eod. & in terminis respondit Soccin. sen. conf. 92. sub num. 4. versum quia licet lib. 3.

Minusque testamentum sustineri valet ex alijs testibus testamentarijs subscriptis, ex quo in ipsum subscriptionibus non testantur de præsentia aliorum, sed solum de propria, ideoque donec examinentur, non dicuntur stare pro testamento, & probare præsentiam aliorum, de quorum subscriptionibus non testantur, Pancinol. conf. 58. num. 17. Crauet. conf. 56. num. 15. vers. tertio respondeo, Mart. de success. legal.

B b ij

par. 4. quæst. 2. art. 1. num. 2. Mart. Medic. decis. 96. num. 25. Et multò minus testamentum coadiuvari potest ex revelationibus extraiudicialibus duorum Notariorum, ut
 77 firmatur in decisione, quæ revidetur §. *Unde etiam*, quia sunt extraiudiciales, tum etiam quia quando non agitur de probando contractu, seu testamento per testes, sed de substinendo instrumentum testamenti, aut alterius dispositionis, in tali casu cum agatur de ipsius Notarii honore, & reputatione, & sic de interesse præcisio ipsius Notarii, non admittitur, nec illius depositio attenditur, iuxta distinctionem, quam communiter sequuntur Doctores, de qua Bart. in l. *hanc consultißima*, §. *Præcipue* num. 3. Bald. num. 16. vers. *ubi testes*, Salicet. num. 7. vers. *aut Notarius*, C. *qui testamen. facer. post.* Bald. conf. 444. num. 2. lib. 5. Ancharan. conf. 423. num. 3. vers. *quando certus*, Arcet. conf. 104. n. 29. Alex. conf. 141. num. 9. lib. 1. & conf. 153. num. 17. lib. 2. Rimin. iun. conf. 160. num. 32. Simon de Petr. conf. 55. num. 12. vers. & Serantonio, Pauciro. conf. 140. num. 8. vers. *nec potest*, Peregrin. conf. 41. num. 8. lib. 6. Rocc. respons. 20. nu. 13. & seqq. lib. 2. Mart. de success. legal. par. 4. quæst. 2. art. 1. num. 8. & seq. Rota coram Puteo decis. 372. vers. *Notarius lib. 1. in correctis*.

Postquam in decisione, quæ revidetur, firmatum fuit, testamentum esse validum, ex quo in eo interveniunt omnes solemnitates de iure requisitæ in §. *sublato itaque cum duobus* seqq. pariter conclusum fuit non posse dubitari de voluntate Principis testandi, resultant ex eius speciali, & individua subscriptione, ut nec etiam de identitate schedulæ, dum fuit consignata eidem Notario, qui de illa se rogavit, ut in §. *Tandem identitas schedulæ, cum pluribus* seqq. At nec illam, nec istam substineri ex rationibus ab informantibus pro DD. de Rospiliosis hodie adductis in hac nova repositione visum fuit.

Voluntas enim testandi in b. m. Principe excluditur ex eo, quia idem iam testamentum considerat, & Notarium accedere mandavit solum ad effectum condendi codicillos pro remuneranda familia, ut in *Summario* num. 1. & hoc idem Notarius executioni demandare volebat, dum constat ipsum incapax scribere, sed deinde ad instantiam P. Pallaucini scripta laceravit, & recedendo ab eodem cubiculo, ubi Princeps morti proximus degebat, transiit vna cum eodem Religioso ad cubacula remota, ut in *Summario* num. 3. quæ facta dicuntur absque voluntate Principis, sine qua testamentum corrumpi dicitur, dum ipse Princeps suam voluntatem patefecit Notario circa confectionem codicillorum, non autem testamenti; Et

hoc sufficit ad hoc, ut testamentum ex defectu voluntatis dicatur nullum, & irritum, ut in præcisus terminis tradunt Mannen. conf. 9. num. 90. & in sæpè citato consil. Spad. 92. num. 3. lib. 1.

Præterquamquod defectus voluntatis Testatoris valde considerabilis redditur, quod nullibi doceri potest de præordinata voluntate Principis heredem substituendi D. Augustinum, quinimò potius contrarium desumitur ex eo, quod in suo priori testamento illum non solum non substituit, sed nec etiam nominavit, quamvis Cardinalis Pallaucinus eius patruus ei D. Augustinum substituisse, addidit quod in ipsomet tempore ultimi testamenti Princeps nolebat testari; & sic novum, heredem instituere, sed duntaxat codicillari, & exinde ex testamento postea condito deduci non potest certitudo voluntatis, quia illud scriptum non fuit in præsentia Testatoris, neque ad ipsius dictamen, sed absentibus Principe, & testibus scriptum probatur ab ipso Notario in alieno cubiculo ad dictamen P. Pallaucini, quod indubitanter excludit testatoris voluntatem cum tamen ad hoc, ut constet de præcisâ voluntate testatoris, ad effectum substinendi testamentum debeat ab ipso testatore dictari, vel ipso audiente ab alio legi coram testibus, quia voluntas, seu dispositio non debet ab alieno pendere arbitrio, ut disponit Textus in l. 1. ff. de testam. & in l. *illa institutio, ff. de hered. instit.* & in nostris terminis tradit Mart. Medic. decis. 96. num. 7. vers. *imò, cum seq.* Manfrel. in observat. ad Capic. latr. dicta decis. 140. num. 7. vers. *consideratum, cum seq.* Rota coram Coccin. decis. 2000. num. 7. cum seq. & decis. 360. num. 3. par. 13. recent.

Exclusa ex his penitus voluntate in Principe testandi, fortius ex sequentibus exclusâ remanet identitas schedulæ, dum fundamentum decisionis in §. *Tandem, cum pluribus* §§. seqq. Dominis non placuit, 79 quod constet de illius identitate, ex quo consignata appareat Notario, de cuius fide, & legalitate constare dicitur per testes, & in eo testatorem confidisse. Quoniam atrecta tota facti serie, & ex his, quæ iam dicta fuimus circa deficientiam voluntatis D. Principis, dum testamentum fuit in alio cubiculo sigillatum, & a testibus subscriptis in dictis parvis cubiculis, dispositio testatoris diversificare, vel aliter poni, quam ipse voluerit, sine difficultate poterit, stantibus præsertim reiteratis regressibus ad parva cubicula, quæ non excludunt possibilitatem suppositionis, cum tamen pro validitate testamenti requiratur, ut excludatur penitus possibilitas suppositionis, quæ nec saluatur per quamcumque Notarii legationem ex Bartol. in

l. si ita scripsero, ff. de condit. & demonstr. Conuat. in cap. cum tibi sub num. 5. vers. & probatur, & vers. satis tamen, de testam. Paris. conf. 19. num. 26. & seq. lib. 3. Menoch. conf. 313. num. 47. Altograd. conf. 96. nu. 14. vers. tamen hæc verissima sunt, in llo num. 15. & seq. lib. 2. Gratian. discept. 973. num. 44. & seqq. Altograd. controu. 50. num. 33. & seqq. Andreol. controu. 346. num. 24. & 25. Rota coram Priolo. decif. 315. per tot. & decif. 149. num. 2. par. 17. recent.

Possibilitas autem suppositionis schedulæ probatur non solum ex eo, quia asserta schedula vix per momentum temporis permansit in manibus Principis, vt in Summario num. 7. & ex reuelatione Notarii num. 5. constat, quod Princeps non legit, verum etiam quia post præsentam lecturam à Notario factam ipse Notarius cum assertis folijs iterum, atque iterum rediit ad parua cubicularia, vt in Summario num. 4. litt. A, & D, ac num. 5. Idque etiam comprobatur ex reuelatione Notarii, assertis post lecturam foliorum non semel, sed bis discessisse è conspectu Testatoris, & rediisse ad cubiculum, vbi scriptum fuerat testamentum. Et idcirco cum ibi potuerit folia mutare, penitus exclusa remanet certa, & indubitata identitas omnino necessaria pro validitate testamenti, vt in specie considerat Paris. conf. 19. nu. 26. vers. unde cum asserta scriptura lib. 3. Spad. conf. 92. in fine principij nu. 1. lib. 1. Altograd. conf. 96. num. 14. & seq. lib. 2. Manc. de coniect. ultim. volunt. lib. 1. tit. 7. num. 7. & hanc esse veriorem, & receptiorem sententiam firmavit Rota coram Priolo dicta decif. 315. & decif. 149. par. 17. recent. per tot. & in Romano testamenti 19. Ianuarij 1682. S. Nec obflare, coram R. P. D. Emerix.

Accedit ad hanc suppositionis possibilitatem inducendam grauitas morbi, qua præmebatur Princeps, adeout impossibile dignoscatur, quod tam breui temporis intervallo confici potuerit scriptura continens tam longam dispositionem, cum successiva primogenitura, & multiplicatis substitutionibus, & ex imitato modo, qui fuit seruatus in confectione testamenti, dum ex cubiculo fuerunt eiectioni Cardinalis patruus, & Iacobus Testera, & remansit solus Pater Pallauicinus vnà cum Notario, qui scripsit, & sigillauit testamentum extra cubiculum Principis, & ipse Notarius rimuit de carcere, pluresque interfuerunt secreta allocutiones inter Notarium, & Religiosum, qui pluries conuocauit testes, & accelerauit testamenti factionem, & se iactauit testamentum ipsum condidisse, & non Principem, Summario dicto num. 15. vt in his terminis considerat Menoch. conf. 45. num. 25. & 26.

Hinc nullius momenti visa fuit subscri-

prio Testatoris post hæc parrata: Licet enim regulariter subscriptio Testatoris multum conferat ad excludendam suppositionem schedulæ; Attamen huiusmodi præsumptio applicari non debet casui, de quo agitur, cum procedat in suis puris terminis, non autem quando subscriptio, vt hic, est de falso suspecta ex relatione duorum Peritorum, & fuit semper negata, vt in Summario num. 17. nec exaduerso cognita, vt omnino requirebatur, non obstante rogitu Notarii, ex quo dictus ronitus non cadit super subscriptione, nec dicit, quod Princeps afferuerit folia fuisse sua manu subscripta, quo casu necessaria est omnino recognitio, vt distinguendo tradit Bald. in l. capiatorias nu. 10. vers. quia est approbata, C. de testam. milit. Adden. ad Buratt. decif. 475. num. 21. Alexan. conf. 76. num. 12. vers. nisi testator afferuisset lib. 3. & conf. 176. ante num. 3. vers. primo quod illa assertio, Lana conf. 1. num. 41. vers. sic probatur, post tractat. de form. testam. Capon. controu. 48. num. 28. Rota decif. 96. num. 5. cum duobus seqq. par. 5. recent. Et quod tollit omnem difficultatem est, quod dicta subscriptio facta fuit ab infirmo morti proximo, & laborante imbecillitate oculorum, itaut præsumptio, quæ oritur ex subscriptione, nempe quod consecrat testatore testamentum legisse antequam subscriberet, exclusa remaneat ex impossibilitate contraria, & ex eodem fuisse, dum Notarius testatur, illud non fuisse à testatore lectum, & in omnem casum, vt superius dictum est, hæc omnia reddunt Iudicis animum valde dubium de voluntate testatoris, ac non certum de identitate schedulæ, quod operatur, vt facilius inclinet ad fidem præstandam potius testibus reprobandis, & contradicentibus, quam comprobantibus testamentum, quibus stantibus, sola subscriptio non probat, quod Princeps habuerit notitiam contentorum in folijs, Spad. dicto conf. 92. in princ. num. 1. & 15. cum seq. lib. 1. Rub. de Testam. cap. 26. nu. 224. & seq. Gratian. discept. 973. num. 54. Rota decif. 360. nu. 10. & decif. 404. num. 13. par. 13. recent.

Attenta maxime antecedenti declaratione facta à Principe, quod volebat condere codicillos, cum iam suum testamentum consecrerit, & proinde ex huiusmodi subscriptione à Principe facta temere, quo ipse morti proximus in lecto iacebat, credere potuit se subscribere codicillos, ad quos conficiendos paulò ante Notarium vocauerat, vt in his terminis considerat Spad. dicto consil. 92. numer. 15. & sequen.

Sublatis igitur de medio omnibus fundamentis in decisione, quæ reuiderit, adductis tam circa validitatem testamenti,

voluntatis, & identitatis schedulæ, multo magis cornuere videntur ea, quæ in casu 81 deur decisione firmata fuerunt in §. Et in omnem casum, ubi dicitur saltem testamentum substineri vigore clausulæ codicillaris contentæ tam in corpore schedulæ, quam in rogitu Notarij, iuxta Textum in l. si quis, circa med. C. de Codicill. Et quamvis vigore dictæ clausulæ codicillaris testamenta substineri valeant; Conclusio tamen non procedit, quando in eo non adfuit quinque testes, qui in codicillis, & in omni alia vltima voluntate excepto testamento requiruntur, iuxta Textum in l. fin. C. de Codicill. Soccin. sen. conf. 28. num. 6. vers. aut vult se fundare lib. 3. Turrett. de Claus. Codicill. quæst. 103. per tot. Peregrin. de fideicom. art. 43. num. 2. vers. nam, & Codicillis.

In casu autem, de quo agitur, exceptis Seralta, Fabretto, & Sabbatino, vt supra dictum est, qui declararunt, se non interfuisse toti rogitu Notarij, & quorum absentia ex alijs testibus, vt supra dictum est, probata remanet; & proinde nec vti codicillis testamentum substineri valet ex allegatis. Imò quando etiam diceretur, vt exaduerso pratenditur, quod solus Fabretus, & Seralta fuerint absentes, adhuc in vim clausulæ codicillaris testamentum non substineretur, cum regulare, & incontrouertibile sit in iure, quod quando vnus, vel duo ex septem testibus subscriptis negant se interfuisse testamento, & probant suam absentiæ, testamentum tanquam suspectum, vel falsum, respectu testium, qui non interfuerunt, nullam facit fidem etiam quoad clausulam codicillarem, & omnia alia contenta in asserto testamento, vt in indiuidualibus terminis firmant Soccin. sen. dicto conf. 28. num. 7. lib. 3. Alciat. conf. 124. num. 4. & seq. lib. 9. Iason conf. 13. num. 5. lib. 3. secundum impressionem Francfurten. , aliàs conf. 152. secundum Venetam, Crot. consil. 121. num. 40. cum seqq. Mandell. conf. 271. nu. 24. & seq. & ibi Adden. littera O, Simon. de Pret. de interpret. vlt. volunt. lib. 2. interpret. 1. resolut. 11. nu. 3. in fine, cum sequen. fol. 171. Turrett. de Claus. Codicill. quæst. 106. per tot. Barri de success. lib. 10. tit. 16. num. 7. vers. certe non obtinet, Rub. de testamen. cap. 40. num. 261. & sequen. Aetolin. resolut. 26. num. 133.

Penitus verò irreleuans perpenfium fuit obiectum, quod duo ex septem testibus in asserto testamento descriptis sint supranumerarij respectu codicillorum, quibus etiam reiectis, sufficient illi quinque, qui remanent ad hoc, vt testamentum respectu codicillorum substineri valeat, quoniam animaduertebant Domini, quod aut contradictio testium supranumerario-

rum aliunde non iustificatur; & tunc quia dicuntur singulares in suo dicto non præiudicant instrumenti validitati fundatæ in sufficienti numero testium; Secus verò procedit, quando absentia testium supranumerarij alunde probatur ex alijs testibus, vel instrumentarijs, vel extraneis, & tunc instrumentum remanet falsum, & nullam fidem meretur, quamuis testes negantes propriam præsentiam sint supra numerum, & alij plures, & centum testes in eodem instrumento descripti remanerent propter falsam assertionem Notarij, dum posuit, & scripsit pro præsentibus testes, qui verò non interfuerunt, & hæc videtur esse communis Doctorum opinio, quam communiter tradunt Canonistæ, vt testatur Io. Sichert. in l. in exercendis num. 11. vers. tertio ampliatur conclusio, ibique Salycet. num. 5. vers. secus inquit, C. de fid. instrum. Bellamer. in dicto cap. cum Ioannes num. 39. vers. si autem aliquis, & num. 40. Innocent. num. 5. vers. esto quod centum remaneant, Io. Andr. num. 8. vers. & hoc mihi placeat, Hostien. num. 7. in princ. & num. 9. vers. si autem aliqui, Abb. num. 14. vers. secundo casu subdistingue, Butr. num. 29. vers. secundus casus, & vers. venio ad secundum, cum duobus seqq. Bellencin. num. 163. in princ. Felyn. num. 48. Henric. Boich. ibidem in §. Porro sub num. 11. & num. seq. Bertrand. conf. 220. num. 1. vol. 2. par. post. Suarez conf. 1. num. 49. vers. unde concludit, Gait. de credit. cap. 3. tit. 1. num. 632. & seqq. Farinacc. de fals. quæst. 158. num. 161. Foller in praxi crimin. par. 1. secunda par. rubr. item quod commisit falsitatem, verb. fficus num. 64. vers. secunda conclusio est fol. 203. Ibaniz. in addit. ad Couarr. lib. 2. cap. 13. num. 123. Corrad. in prax. rubr. de instrument. num. 19. in 3. ampliatur, Rota coram Rojas decif. 474. sub num. 6.

In nihilo aduersante responsione pro D. Augustino adducta, & semper repetita, quod Doctores isti loquantur de testibus descriptis, non autem de subscriptis, quia in vtroque casu militat ratio per eodem Doctores adducta, nempe falsæ assertionis factæ per Notarium, quotiescunque testium contradicentium absentia non probatur ex sola depositione ipsorummet testium subscriptorum, sed etiam ex alijs, vt supra probatum est.

De absentia autem Seraltæ, & Fabretti dubitari nequit, dum illa habetur non solum ex eorum expressa depositione, verum etiam ex alijs quinque testibus, vt supra dictum fuit, concludenter probata remanet, & proinde locum habet supra firmata conclusio, quam Doctores tenent in casu supra expresse, & idcirco quouique non redarguantur de mendacio per alios testes instrumentarios, vel non instrumentarios, semper instrumentum re-

manet inualidum, & reprobatur, Bald. in l. in exercendis num. 30. vers. tamen Instru-
mentum, ibique Salycet. num. 6. C. de fid. In-
strum. Innocent. in cap. cum Ioannes num. 3.
vers. & in tantum, Hostien. num. 6. in fine,
vers. & in tantum, in l. in l. Imol. nu. 20.
in fine, vers. Si autem simpliciter, Felyn. 51.
vers. secundum intelligi, Butr. num. 29. circa med.
Henric. Boich. ibidem dicto §. Porro sub
num. 11. vers. in primo casu, de fid. instrum.
Rub. de Testam. cap. 40. num. 270. & seq. &
301. cum seq. & alii proximè allegati.

Nihil refert, quod dicitur, Notarium
non operatum fuisse cum dolo, & malitia,
nec falsitatem dolosam commississe, quo-
niam compertum est in iure sufficere fal-
situdinem re ipsa sine malitia, & dolo com-
missam, ut instrumentum in totum fal-
sum, & nullius fidei reputetur, cum hu-
iusmodi falsitas respiciat substantialia ip-
sius instrumenti, & absentia fuerit aliunde
probat, Innocent. in cap. Fraternitatis num-
mer. 1. vers. si autem super his, Hostien. nu. 6.
in fine, vers. & est ratio, Io. Andr. nu. 1. col. 1.
post med. vers. & est ratio, Ancharan. num. 2.
vers. tunc sine scienter, sine ignoranter, Butr.
num. 4. vers. quia non debet ponere, Soccin.
num. 14. Anan. num. 3. vers. aut illa falsitas,
iuncto num. 10. vers. istud ponderat, de haret.
Bartol. in l. si ex falsis num. 12. vers. aut propter
alterum, Alexan. num. 10. prope finem, vers.
& istam opinionem, iuncto num. 14. C. de trans-
act. Corn. conf. 304. num. 5. lib. 1. Farinacc.
in fragmen. par. 2. verb. instrumentum nu. 386.
Rota coram Coccin. decis. 1369. num. 90.
cum tribus seqq.

Mulroque minus coadiuvare possunt
codicilli, vel ex revelationibus Notario-
rum, vel ex aliis testibus ibidem adstanti-
bus, & in dicto testamento non descriptis,
quoniam, ut considerabant Domini, in
codicillis, & in omnibus aliis instrumen-
tis, & ultimis voluntatibus excepto testa-
mento, debent omnes vno, eodemque
tempore adhiberi, & inscribi iuxta litem
Textum in dicta l. fin. C. de Codicill.,
Bald. conf. 103. num. 2. lib. 3. Berlich. concl. 2.
num. 3. par. 3. Grafs. de success. §. Codicillus

num. 4. Rota coram Pamphil. decis. 661.
num. 2. & decis. 697. num. 1. & coram Emin.
Otthob. decis. 145. num. 28. & coram Priol.
decis. 209. num. 8.

Vnde clausula codicillaris nihil opera-
tur in casu, de quo agitur, dum adest de-
fectus voluntatis, & de illa dubitari ne-
84 quit, dum nuncupatio hæredis facta non
fuit per testatorem coram septem testi-
bus, sicuti nec etiam consignatio eiusdem
testamenti facta fuit coram eisdem testi-
bus ab eodem D. Principe, qui debebat
dicere illud esse suum testamentum, quod
proinde tanquam non in forma probanti,
nec sustineri valet iure codicillorum, ut
in puncto firmavit Rota decis. 54. num. 15.
par. 10. & decis. 72. num. 12. par. 15. recent.

Cæterum pro corroboranda conclusio-
ne, quod testamentum, de quo agitur,
sustineri debeat in vim clausulæ codicil-
laris, adductæ fuerunt quamplures aucto-
ritates in decisione, quæ revidetur, sed non
merentur attendi, dum loquuntur in casu
longè diuerso, & nulla ex illis percutit
casum, in quo absentia testium negan-
tium, se interfuisse testamento, fuerit per
alios testes probata, & nonnullæ aliæ lo-
quuntur in casu, quo testes contradicen-
tes fuerunt reprobat ab aliis testibus pro
testamento examinatis, & las. in conf. 124.
lib. 1. est sibi contrarius in d. conf. 13. lib. 3.
secundum impressionem Francfurtensem,
& secundum Venetam conf. 252. & fuit
reprobatus ab Alciat. in conf. 129. lib. 9.
& à Rub. de testam. dicto cap. 40. num. 265.
& Surd. conf. 414. non loquitur, quando
instrumentum testamenti ex contradic-
tione vnius, vel plurium testium impugna-
tur indirectè, & redditur suspectum, sed
quando testamentum impugnatur ex quo
testes non audierant, Cephal. conf. 546.
num. 55. & seq. loquitur in testamento ad
nutum, & signis facto ab homine obtusi,
& crassi ingenij, Bofs. in tit. de falsis nu. 48.
retorquetur, dum se remittit ad Soccin.
sen. dicto conf. 28.

Et ita post quintam propositionem vtra-
que Parte informante resolutum fuit.

Q V Æ S T I O XXXVI.

ARGUMENTVM.

An qui produxit testes, possit inconstans eos reprobare.

S Y M M A R I U M.

- 1 Testes inducens non potest eorum personas in-
constans reprobare.
- 2 Quid in diuerso iudicio, & num. 6.

- 3 Vel si alijs iisdem testes sint inhabiles, & de
iure non admissibiles.
- 4 Et an id procedat tam in iudicio civili, quam
criminali.
- 5 Fiscus non potest reprobare testes ab ipso exa-

- parte num. 12. extr. de testib. Clar. §. fin. numero 24. cum alijs per Gilken. *dist. l. si quis*
- 13 *testib. num. 23.* Quod tamen non procedit, si in alia causa contra ipsum producatur, quia tunc poterit eos reprobare, Cyn. d. l. num. 7. Alber. num. 3. Salyc. numero 10. Gilken. num. 29.
- 14 Nonô, procedit non solum quoad examen futurum, sed etiam quoad præteritum, ut benè, disputato ter articulo, resoluit Rota coram Scraph. *decis. 295. per tot. vbi benè comprobat, & respondet contrarijs, Gratian. discept. 151. à numero 25.* Barbof. d. l. si quis test. num. 9. Quod tamen
- 15 intelligi debet respectu expressæ approbationis, quæ resultat ex productione, secus in tacita proveniente per non oppositionem, ut ex Salyc. Gratian. loco cit. num. 23. Barbof. *dist. l. si quis test. num. 10.*
- 16 Inconstantia tamen non erit reprobata, quoad exceptiones superuenientes post testium inductionem, d. l. si quis testib. C. de testib. ibi, nisi ostenderit inimicitias inter se, & illos postea emerfas fuisse, ex quibus testes repellii leges præcipiunt, & ibi Glosf. Bart. Bald. Salyc. Cyn. Odofred. Castren. Sichard. & alij à Farin. d. *quæst. 62. nu. 240.* addo Gilken. d. l. si quis testibus nu. 12. & 13.
- 17 Secundò, licita erit inconstantia, si Produccens testes, illorum inhabilitates callebat, secus verò, si illas ignorabat, Doctor. omnes d. l. si quis testib. Boer. *decis. 245.* cum
- 18 alijs per Farin. d. *q. 62. n. 244.* vbi n. 245. dicit hoc casu ignorantiam probari iuramento.
- 19 Tertiò, licita erit inconstantia, si Produccens post productionem repererit eos subornatos, *dist. l. si quis testib. ibi, sed, si liquidis probationibus, datione, vel promissione pecuniarum eos corruptos esse ostenderit, etiam allegationem integram ei servuari præcipimus, & ibi Glosf. in verb. Ostenderit, Alber. num. 2. vbi ampliatur, etiam quod subornatio sit facta præmio, vel prece, Bald. in prin. Cyn. num. 13. Fulgof. num. 3. Odofred. num. 1. Salyc. numero 24. Castren. num. 9. cum alijs per Farinac. dist. *quæst. 62. num. 246.* addo Gilken. *dist. l. si quis testib. num. 19.* Et hoc habet locum,*
- 20 etiam quod testis falsa non deposuerit, ut aduerit post Farinacc. de testib. *quæst. 57. num. 38.* Gilken. loco cit. num. 20.
- 21 Quartò, licita erit inconstantia, quando inter Produccentem, & Aduersarium militat diuersa ratio, verb. gr. produxi contra te fratrem, vel con sanguineum tuum,
- 22 tu vis iterum contra me eundem fratrem tuum producere, vti que hoc casu illum poterò reprobare, quia ratio affectionis, ob quam possum cum impugnare, quando à te producitur, non militat, quando ego illum produxi contra te, ut voluit Castrenf. *dist. l. si quis testib. num. 2.* Camppeg. de testib. regul. 292. 4. fall. Mascard. de
- 23 *Inconstantia in Iudicijs.*
- probat. *concl. 1215. n. 10.* cum alijs per Farin. d. *quæst. 62. num. 248.* Gilken. loco cit. nu. 25.
- 24 Quintò, licita erit inconstantia, si testis patiatut alias exceptiones respicientes
- 25 eius interesse, quia tunc non est testis, sed Pars, Malet. de testib. par. 4. num. 56. Hector Amil. de testib. par. 1. verb. Testis approbatus num. 17. cum alijs per Farinacc. d. *quæst. 62. num. 249.*
- 26 Sextò, licita est inconstantia, quando Pars, contra quam fuit à me productus testis, illum reprobat, quia tunc ego possum illum reprobare, Cyn. *dist. l. si quis testib. num. 9.* Castren. num. 7. Angel. num. 1. Boer. *dist. decis. 245. num. 5.* cum alijs per Farinacc. *dist. quæst. 62. num. 254. & 255.* Menoch. lib. 2. *presumpt. 45. num. 16.* Gilken. d. l. si quis testib. num. 27.
- 27 Quod tamen intelligendum est, si Pars produccens oppositioni acquiescit, nec voluerit vti iisdem testibus, Nell. de testib. num. 58. Mascard. *dist. conclus. 1215. num. 7.* Farinacc. d. *quæst. 62. num. 257.* addo Corn. Crauett. Innoc. Gilken. loco cit. num. 27. vers. Adscribitur tamen, qui dicit hanc declarationem sibi duram videri.
- 28 Secundò, declara procedere, si oppositio facta à Parte sit specialis, non autem generalis, Boer. *dist. decis. 245. numero 6.* Laurent. *decis. Auenionen. 116. num. 3.* Farin. *dist. quæst. 62. num. 258.*
- 29 Tertiò, declara procedere, si oppositio sit contra personam, non autem contra dicta Testium, Felyn. cap. Examinate num. 3. de Iudic. Mascard. de probat. lib. 3. *concl. 1215. num. 8.* Farinacc. *dist. quæst. 62. numero 259.* Gilken. loco cit. num. 27. vers. Quod si verò,
- 30 Quo verò ad dicta, licita semper erit inconstantia, quia per productionem testium eorum dicta non sententur approbata, *dist. l. si quis testibus, & ibi Odofred. num. 1. Cyn. num. 12. Bart. in prin. Fulgof. num. 2. Angel. num. 1. Castren. nu. 5. Salyc. num. 3. Sicard. num. 3. Paris. num. 60. Doncell. num. 5. Mascard. d. conclus. 1235. mihi 1240. num. 26.* cum alijs per Farinac. *dist. qu. 62. num. 241.* addo Gilken. *dist. l. si quis testib. nu. 21.* Honded. *conf. 84. nu. 49. lib. 2.* Adden. ad *decis. 215. Greg. XV. num. 9. vers. 2.*
- 31 Quæ tamen conclusio non procedit, si vltra inductionem testium, quis producceret etiam eorum dicta, tunc enim cessaret inconstantia, etiam quod testis esset vnicus, Crauett. de antiq. temp. par. 1. *scilicet. quæritur etiam in hac materia nu. 14.* Bursatt. *conf. 89. nu. 11. lib. 1.* cum alijs per Farin. d. *qu. 62. nu. 243.* Adden. ad *decis. Greg. XV. 215. cod. num. 9.* & propterea cauendum est à Gilken. *dist. l. si quis testibus num. 22.* qui cõtrarium substat, hanc enim limitationem sequitur Rota in Bonon. Tutela 1. Iunij 1615. coram Card. Verospio sen. Ad den. vbi supra, Grat. *discept. 753. num. 15.*

Q V Æ S T I O XXXVII.

A R G V M E N T V M.

De inconstantia in Iudiciis tam delegatis, quàm Ordinarijs; qua occasione discutiuntur variæ, ac viles quæstiones, quæ videri possunt in Summario; & præcipuè tractatur illa, an Iudex in conflictu opinionum, adhærere teneatur opinioni probabiliori.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Iudices, qui in alijs inconstantiam puniunt, non debent ipsi esse inconstantes.*
- 2 *Delegatio recipienda est à Iudice etiam inuito.*
- 3 *Delegatione acceptata non potest Iudex delegatus sine iusta causa se illa exonerare.*
- 4 *Delegatus à Principe potest subdelegare.*
- 5 *Delegatus in causa delegata censetur maior quolibet ordinario.*
- 6 *Iudex ordinarius potest delegare.*
- 7 *Iudex delegatus à Principe subdelegare potest siue delegetur ex officio, & motu proprio, siue de consensu partium.*
- 8 *Quid si velit subdelegare sine causa.*
- 9 *Quid inuitis partibus.*
- 10 *Iudex delegatus à Principe potest subdelegare, quamvis habeat Collegam, qui vult procedere.*
- 11 *Quid si subdelegare nolit totam causam, sed modicum reservata sibi iurisdictione.*
- 12 *Iudex delegatus à Principe ad Vniuersitatem causarum eo facilius potest subdelegare.*
- 13 *Iudex delegatus ad Vniuersitatem causarum reputatur quasi ordinarius.*
- 14 *Iudex subdelegatus à delegato Principis eum facultate subdelegandi an possit subdelegare.*
- 15 *Iudex delegatus à Principe subdelegare non potest quando fuit electa industria eius persone.*
- 16 *Quid si delegatus non sit à Principe Supremo.*
- 17 *Industria persone Iudicis in dubio non censetur electa ad impediendam subdelegationem.*
- 18 *Electa an censetur, quando commissæ esset causa gravis, & ardua, & num. 20.*
- 19 *Quid in causa Matrimonij.*
- 21 *Causa magna, & ardua, quæ sit, relinquatur arbitrio Iudicis.*
- 22 *Matrimonialis causa inter arduas connumeratur.*
- 23 *Quid de causa hæresis.*
- 24 *Electa dicitur industria persone, quando causa fuit commissæ Iudicis fidei, & diligentie.*
- 25 *Quid si fuit ordinatum, quod delegatus ipse procedat, ut cum verbis per te, vel per vos.*
- 26 *Quid si expressè addatur dictio ipsum, ut per te ipsum.*
- 27 *Quid si legantur verba confisi de tua prudentia, & dexteritate.*
- 28 *Vel si nominata esset persona executoris.*
- 29 *Vel si in delegatione legantur verba discretionis tuæ mandamus.*
- 30 *Quid de verbis conscientiam tuam oneramus.*
- 31 *Electa presumitur persona Iudicis quando in delegatione legantur dictiones, & clausulæ personalissimæ.*
- 32 *Officiales omnes tenentur per seipsos inservire, nec possunt inservire per alium.*
- 33 *Officiales à loco administrationis recedere non possunt.*
- 34 *Quid si recederent per noctem, vel causa recreationis.*
- 35 *Officiales recedentes à loco administrationis priuantur salario.*
- 36 *Et an priuentur officio.*
- 37 *Inquisitores hereticae prauitatis tenentur deservire per seipsos, nec possunt per substitutos.*
- 38 *Officialis stante consuetudine potest deservire per substitutum.*
- 39 *Officialis potest ad tempus deservire per substitutum stante licentia Principis.*
- 40 *Officialis in casu infirmitatis potest deservire per substitutum.*
- 41 *Et quomodo ad hunc effectum probetur infirmitas.*
- 42 *Lex multum presumit pro Iudice.*
- 43 *Officialis recessurus pro seruitio Principis durante absentia potest alium substituere.*
- 44 *Quid si à Principe habeat facultatem substituendi.*
- 45 *Officialis substituens an de excessibus substituti teneatur.*
- 46 *Iudex delegatus à Principe in causa de sui natura non delegabili non potest alium subdelegare.*
- 47 *Causa meri, vel mixti Imperij de iure ciuili non est delegabilis.*
- 48 *Specialia duo concurrere non debent circa idem.*
- 49 *Causa meri, & mixti imperij an possit à delegato Principis subdelegari.*
- 50 *Quid de iure Canonico.*
- 51 *Delegatus ad octum nudi ministerij, puta ambasiatam non potest subdelegare.*

- 52 Quid si nudum ministerium aliquid aliud requireret, quod sonaret in merum factum.
- 53 Delegatus in iis, quæ sunt reservata Principi in signum Supremæ potestatis non potest alterum subdelegare, & de ratione.
- 54 Reservata, quæ dicantur Principi in signum Supremæ potestatis remissæ.
- 55 Delegatus ad legitimandum non potest alium subdelegare.
- 56 Delegatus recusatus tanquam suspectus non potest alium subdelegare.
- 57 Invisiōis delegati remanet suspensio, quando fuit proposita illius recusatio; tanquam suspecti.
- 58 Quid stante consensu recusatoris.
- 59 Et an hoc casu sufficiat proponere recusationem, vel debeat probari causa suspicionis.
- 60 Et an interim delegatus possit subdelegare donec causa probetur.
- 61 Quid si arbitri super recusatione pronunciasent.
- 62 Index postquam arbitri pronunciarunt super illius recusatione, desinit esse Index, & iurisdictionem amittit.
- 63 Iurisdictionem partes conferre non possunt illi, qui nulla ratione Index est.
- 64 Index delegatus post sui recusationem adhuc potest subdelegare, quando recusatio est frivola.
- 65 Delegatus ab inferiore non potest inconstans alium subdelegare.
- 66 Quid si in eo concurreret aliquid potestatis data à Principe.
- 67 Delegatus Proconsulis potest alium subdelegare.
- 68 Proconsul in sua Provincia habetur ad instar Principis.
- 69 Delegatus Legati à latere an possit subdelegare, & num. 73. & 75.
- 70 Legatus à latere aequiparatur Proconsuli.
- 71 Legatus à latere in sua Provincia est maior omnibus post Papam.
- 72 Legatus à latere aequiparatur Prefecto Prætorio.
- 73 Delegatus Legati à latere non aquiparatur delegato Proconsulis.
- 74 Delegatus ab inferiore ad Universitatem causarum potest subdelegare.
- 75 Vicarius foraneus deputatus in una parte, Diocesis potest subdelegare.
- 76 Et an causarum universitatem subdelegare possit.
- 77 Delegatus inferioris cum facultate expressa subdelegandi, puta expedias per te, vel alium, potest subdelegare.
- 78 Quid si data esset facultas subdelegandi nomine ipsius subdelegati.
- 79 Delegatus inferioris potest subdelegare unum articulum non iurisdictionalem.
- 80 Quid stante consuetudine.
- 81 Quid post litem coram eo contestatam.
- 82 Subdelegatio fieri non potest extra locum delegationis, etiam de consensu partium.
- 83 Quibus personis dirigi possit subdelegatio.
- 84 Delegatus non potest renunciare delegationi sine iusta causa.
- 85 Debilitas corporis laborem impediens, an ad hunc effectum reputetur iusta causa.
- 86 Quid de agritudine.
- 87 De connascentia cum debilitate.
- 88 Mulier, quæ peperit, torqueri non potest ante 40. dies.
- 89 Necessitas est iusta causa rennuciandi delegationi.
- 90 Quid de necessitate, quæ posset faciliter expediti.
- 91 Quæ alia causa ad hunc effectum admittantur.
- 92 Delegatus ire debens ad Regem suum, potest rennuciare delegationi.
- 93 Delegato assenti se impeditum, & propterea volenti renunciare, vel alterum subdelegare, an, & quando credatur.
- 94 Delegatus Principis potest subdelegare etiam sine causa.
- 95 Delegatus cum conditione, quod teneatur sequi alicuius consilium, an possit inconstans illud non sequi.
- 96 Quid si in causa spiritali adstringeretur ad sequendum consilium laici.
- 97 Vel si adstringeretur sequi consilium imperii.
- 98 Vel quando consilium esset iniustum.
- 99 Consilium de sui natura debet esse iustum.
- 100 Index sequens consilium non euidenter iniustum, excusatur.
- 101 Consilium qui dare debet, si recuset illud dare, & deinde inconstans illud dare velit, an sit expectandus remissive.
- 102 Index, qui remisit causam ad consilium sapientis non potest inconstans, eo non expectato sententiam proferre.
- 103 Alias sententia est nulla.
- 104 Dilatione ob consilium sapientis petiitum pendente Iudicis officium conquiscit.
- 105 Causam commissam esse consilio sapientis, & relationem pendere paria sunt.
- 106 Index tenetur expectare consilium sapientis non solum quando fuit ab ipso petiitum, sed etiam quando peti debet ex dispositione Statuti.
- 107 Quid si consilium à Iudice petiitum pro sua maiori satisfatione.
- 108 Quid de consilio, quod fuit calumniose petiitum, vel concessum.
- 109 Quid si Index revocasset hanc remissionem.
- 110 Index revocare potest remissionem ad consilium sapientis, & de ratione.
- 111 Consilium sapientis expectare non tenetur Index, & sine eo valide potest sententiaré, quando fuit petiitum super articulo non habente probabilem dubitationem.
- 112 Quid partibus sic consentientibus.
- 113 Consilio pendente potest Index instruire causam, & iura recipere, ut ad Consultorem transmittat.
- 114 Consilij sola petitio non sufficit ad differendum.

- dam causæ expeditionem, nisi fuerit etiam procuratum.*
- 117 *Sententia lata de consilio sapientis an transeat in iudicatum cum alijs ad materiam petendi, & sequendi consilium remissive.*
- 118 *Index subrogatus in locum alterius, qui ceperat procedere de voto alicuius, puta Rotæ, an teneatur constans procedere de eodem voto.*
- 119 *Consultor non potest renuocare consilium semel ab ipso datum.*
- 120 *Quid si renuocari incontinenti.*
- 121 *Vel quando illud renuocaret expressa ratione.*
- 122 *Consultor potest consilio iam dato addere, illudque declarare.*
- 123 *Index post causam coram ipso instructam non potest inconstans ab officio iudicandi se abstinere.*
- 124 *Alias non solum committit iniustitiam, & peccat, sed etiam tenetur ad restitutionem omnium damnorum.*
- 125 *Ac etiam punitur pana fisco applicanda.*
- 126 *Et parti in hoc casu pro interesse an competeat actio in factum.*
- 127 *Actio in factum datur pro quolibet crimine.*
- 128 *Index non potest se abstinere à iudicando ex eo, quod in sua privata conscientia nouerit rem se habere in contrarium eius, quod coram ipso probatam fuit.*
- 129 *Quid in criminalibus, & num. seqq.*
- 130 *Index criminalis sciens reum secundum allegata, & probata nocentem reperiunt in rei veritate esse innocentem, tenetur quærere omnes vias pro eius liberatione.*
- 131 *Et an ei possit aperire carcerem.*
- 132 *Vel possit remittere causam ad Superiorem.*
- 133 *Vel deponere officium saltem ad tempus.*
- 134 *Vel coram Superiore fungi officio testis si opinetur id reo profuturum.*
- 135 *Quid si populus inflet reum damnari, tanquam probationibus conuictum, idque effigere nequeat sine magna offensione populi.*
- 136 *Scientiam contra propriam agere nemini licet.*
- 137 *Ius gentium derogare non potest iuri naturali.*
- 138 *Iudices secundum acta, & probata iudicare est de iure gentium.*
- 139 *Reum innocentem à morte liberare est de iure naturale.*
- 140 *Bonum publicum præferri debet bono privato.*
- 141 *Scientia privata postponitur scientie publice.*
- 142 *Reum innocentem occidere, an, & quando sit contra ius naturale.*
- 143 *Pueros, & innocentes occidere licet in bello info, quando alias Ciuitas expugnari non posset.*
- 144 *Princeps ex sola scientia privata an possit condemnare reum sine alia probatione.*
- 145 *Princeps an possit aliquem in exilium mittere, vel de suo Statu amandare sine alia probatione.*
- 146 *Index negligens in administranda iustitia, quibus penis subiciatur.*
- 147 *Delegatus potest re integra subdelegationem renuocare, & causam sibi reassumere.*
- 148 *Et an ad hunc effectum sufficiat renuocatio tacita.*
- 149 *Attemptata sunt omnia gesta per subdelegationem renuocata subdelegatione, & tanquam talia circumscribenda.*
- 150 *Quid de gestis ante intimatam renuocationem subdelegationis.*
- 151 *Delegatus re non integra non potest renuocare subdelegationem.*
- 152 *Quid si delegatus sibi aliquid reseruasset.*
- 153 *Delegatus ad vniuersitatem causarum potest etiam re non integra subdelegationem renuocare.*
- 154 *Delegatus ad vniuersitatem causarum equiparatur ordinario.*
- 155 *Ordinarius siue causam committat in totum, siue in partem semper potest commissionem renuocare.*
- 156 *Subdelegationis res quando non dicatur integra.*
- 157 *Index potest quodcumque renuocare suam sententiam interlocutoriam.*
- 158 *Index per interlocutoriam non adhuc dicitur functus officio suo.*
- 159 *Index corrigere potest, & emendare quod male fecit.*
- 160 *Errorem suum cuique licet corrigere.*
- 161 *Consilium mutare in melius prudentis est.*
- 162 *Index, & persona honesta debet corrigere suum errorem cautius quam potest.*
- 163 *Errorem suum Index non debet sponte fateri, ne vilescat eius auctoritas.*
- 164 *Index non debet defendere errorem suum.*
- 165 *Sententiam interlocutoriam renuocare potest tam Index ordinarius, quam delegatus.*
- 166 *Et an ferre possit sententiam contrariam priori interlocutoria.*
- 167 *Index potest renuocare suam sententiam interlocutoriam etiam parte non petente, imò, & inuitis partibus.*
- 168 *Et sine causa an, & quando id facere possit.*
- 169 *Appellatio datur à sententia renuocatoria interlocutoria partem grauante.*
- 170 *Index potest renuocare sententiam interlocutoriam usque ad sententiam definitiuam.*
- 171 *Quid in calculo ferenda definitiua.*
- 172 *Et an elapsis decem diebus latis ad appellandum.*
- 173 *Sententia quamuis transeat in iudicatum quoad partem, non tamen transit quoad Iudicem.*
- 174 *Index potest renuocare sententiam interlocutoriam quamuis ab ea fuisset appellatum.*

- 175 Et an talis reuocatio annullet alia medio tempore facta coram Iudice ad quem .
- 176 Quid si Index appellationi derulisset .
- 177 Appellatione per Iudicem admissa abdicatur ab eo iurisdiclio, & transfunditur in Iudicem ad quem .
- 178 Sententia interlocutoria reuocari an possit à Iudice postquam fuit inhibitus per Iudicem ad quem .
- 179 Quid si inhibitio non sit legitima .
- 180 Quid si sententia sit nulla .
- 181 Index an possit reuocare sententiam interlocutoriam continentem aliquid dari, vel fieri .
- 182 Quid de interlocutoria lata super incidenti, vel emergenti .
- 183 Expense an, & quando rehci debeant in reuocatione sententia interlocutoria .
- 184 Sententia interlocutoria potest reuocari non solum semel, sed etiam pluries, ac millicies, sique practicitur coram A. Camera, & num. 186. & 187 .
- 185 Verbum possit extenditur in futurum .
- 188 Index etiam tacite reuocare potest sententiam interlocutoriam .
- 189 Conclusio in causa est decretum merè interlocutorium .
- 190 Conclusio in causa possit quandoenque reuocari .
- 191 Quid de reuocatione tacita .
- 192 Quid si Index sibi reseruasset facultatem illam reuocandi .
- 193 Conclusionem in causa potest Index reuocare etiam sine consensu partium .
- 194 Conclusio in causa expresse reuocari non potest sine iusta causa, & num. 194 .
- 195 Iura admitti petente parte ad reuocandam conclusionem in causa debet Index prius videre quod illa faciant ad causam .
- 197 Iurium admissione reuocari potest conclusio in causa etiam parte contradicente .
- 198 Conclusionem in causa reuocare non potest Index sine rationabili motivo, quamuis facultatem reuocandi eam sibi reseruasset .
- 199 Alias grauaret, & pars posset appellare .
- 200 Rota non admittit appellationem à reuocatione conclusionis in causa .
- 201 Causa reuocandi hanc conclusionem presumitur iusta presumptione iuris, & de iure .
- 202 Conclusionem in causa reuocare potest Index, quando ipse ad eam deuenit, non autem quando ad eam deuenerunt partes .
- 203 Conclusio in causa facta per partes transit in contrarium .
- 204 Conclusionem in causa factam per partes reuocare potest Index sic requirente honestate .
- 205 Vel quando apparet de notoria iniustitia contradicentis .
- 206 Quid si traheretur de periculo animarum .
- 207 Index admittendo nouas probationes dicitur tacite reuocare conclusionem in causa .
- 208 Conclusio in causa circumfusa dicitur per admissionem nonorum iurium, etiam non citata parte, in præiudicium productus .
- 209 Sed quoad aliam partem requiritur admissio, & decretum .
- 210 Conclusionem in causa circumducere non pendet ab arbitrio partium, sed à voluntate Iudicis .
- 211 Clausula Sine præiudicio conclusionis in causa apposita in admissione iurium, an impediatur illius circumductionem .
- 212 Cantela ista per cautos Procuratores non recipitur .
- 213 Index ignorans conclusionem in causa an censetur illam voluisse tacite circumducere .
- 214 Ignorantia conclusionis in causa non est in Iudice admittenda .
- 215 Arbitrarius potest reuocare suam sententiam interlocutoriam .
- 216 Executor mixtus reuocare potest suam sententiam interlocutoriam .
- 217 Index quando possit reuocare suam sententiam interlocutoriam remissiuè .
- 218 Sententia interlocutoria non expectans aliam definitiuam post se non potest ab eodem Iudice reuocari .
- 219 Quid de interlocutoria habente vim definitiuè .
- 220 Sententia interlocutoria definiens unam partem substantialem iudicij, dicitur habere vim definitiuè, quamuis non definiat totum negotium principale .
- 221 Sententia interlocutoria quando dicatur habere vim definitiuè remissiuè .
- 222 Sententia interlocutoria habens vim definitiuè reuocari non potest ab eodem Iudice, quando processit officio mercenario, vel ad instantiam partis .
- 223 Iudicis officium nobile durat etiam post instantiam .
- 224 Et an Index sic procedens reuocare possit sententiam interlocutoriam .
- 225 Sententia interlocutoria, per quam finitur iurisdiclio non potest ab eodem Iudice reuocari .
- 226 Index, qui se declarauit incompetentem an, & quando possit ob hoc decreto reponere, & causam reassumere, & num. seqq .
- 229 Index ordinarius non potest solo verbo à se abdicare iurisdiclionem radicatam .
- 231 Index delegatus declarans se incompetentem non in causa principali, sed in aliquo articulo dependente, an possit huiusmodi interlocutoriam reuocare .
- 232 Index laicus, qui articulum matrimonij incidentem in causa coram ipso introducta remisit ad Iudicem Ecclesiasticum an possit huiusmodi remissionem reuocare .
- 233 Sententiam interlocutoriam, per quam finitur iurisdiclio, Index delegatus potest inconsultus reuocare, quando ab ea fuit appellatum, & de ratione num. seqq .
- 234 Sententia suspenditur per appellationem .

- 235 Sententia suspensa per appellationem de præfenti fingitur non lata.
- 236 Iudex delegatus an possit reuocare sententiam interlocutoriam, per quam finitur eius iurisdictio postquam detulit appellationi ab illa interposita, & num. 246. & 248.
- 237 Sententiam interlocutoriam reuocare potest iam Iudex ordinarius, quam delegatus de consensu partium, quamvis per eam finiat iurisdictio.
- 238 Quid si res non sit integra.
- 239 Sententia quando habeat vim definitiua remissæ.
- 240 Sententia interlocutoria declarans appellationem esse desertam, vel quod super libello non sit procedendum, non potest ab eodem Iudice reuocari.
- 241 Sententia interlocutoria bis confirmata reuocari non potest.
- 242 Appellatio non datur à sententia bis confirmata.
- 243 Quid si confirmatio sit oborta ab eodem Iudice per viam repositionis.
- 244 Sententia interlocutoria lata de consensu partium, reuocari non potest ab eodem Iudice altera parte relincente.
- 245 Quid si ante infra causa reuocandi.
- 246 Appellationi Iudex detulisse quando dicatur.
- 247 Sententiam interlocutoriam an reuocare possit idem Iudex postquam appellationem ab eo interpositam admisit cum clausula si, & in quantum.
- 248 Sententiam interlocutoriam an reuocare possit Iudex, à quo postquam fuit inhibitus coram Iudice ad quem.
- 249 Quid si inhibitio est minus legitima.
- 250 Vel si inhibitio sit nulla.
- 251 Sententia interlocutoria executioni iam demandata non potest ab eodem Iudice reuocari.
- 252 Siue executio facta sit à Iudice, siue à parte.
- 253 Sententiam interlocutoriam trahentem secum executionem absque facto hominis, idem Iudex reuocare non potest.
- 254 Quid si ante consensu partium.
- 255 Vel concurrente infra causa reuocandi.
- 256 Sententiam interlocutoriam latam super primo decreto, vel super noui operis nuntiatione, idem Iudex potest reuocare.
- 257 Sententiam interlocutoriam executioni demandatam potest idem Iudex ex capite nullitatis reuocare.
- 258 Sententiam interlocutoriam latam ex officio Iudicis nobili, potest idem Iudex reuocare quamvis executioni demandatam.
- 259 Sententiam interlocutoriam, ex qua fuit questum ius parti, idem Iudex reuocare non potest.
- 260 Quando autem ex ea dicatur ius parti questum.
- 261 Iudex quando possit re non integra sententiam interlocutoriam reuocare.
- 262 Pronunciam positionum pro confessatis non potest idem Iudex reuocare.
- 263 Pronuncia positionum pro confessatis tributius parti, & trahit secum executionem.
- 264 Iudex, cui fuit commissæ cognitio articuli incidentis, vel dependentis non potest reuocare interlocutoriam latam super eodem articulo.
- 265 Sententiam interlocutoriam latam simul cum definitiua non potest idem Iudex reuocare.
- 266 Sententia interlocutoria lata cum definitiua assumit vim definitiua.
- 267 Sententia interlocutoria non potest ab eodem Iudice reuocari stante consuetudine, vel quod reuocari non possit.
- 268 Interpretatio semel à Iudice data obsequiis verbis sententia, non potest ab eodem Iudice mutari, vel reuocari.
- 269 Interpretatio dispositionis dubia semel facta per priuatum non potest ab eo reuocari.
- 270 Auditor Rote, cui fuit commissæ causa cum facultatibus Aud. Cam. an possit interlocutoriam reuocare.
- 271 Appellationis causa diuersificat instantiam.
- 272 Sententiam interlocutoriam latam per cedula non potest idem Iudex reuocare, & de ratione.
- 273 Sententiam interlocutoriam reuocare non potest Iudex, postquam ab ea Signatura commisit causam appellationis, & de ratione.
- 274 Quamvis illam commiserit cum clausula sine præiudicio legitimæ executionis.
- 275 Et an possit agnita illius iniustitia ab ulteriores executione abstinere.
- 276 Signatura representat Papam.
- 277 Iudex idem reuocare inconstans non potest suam definitiuam sententiam, & de rationibus num. seqq.
- 278 Iudex lata sententia definitiua finitius dicitur officio suo.
- 279 Et desinit esse Iudex in illa causa.
- 280 Sententia definitiua fertur cum deliberatione.
- 281 Sententiam definitiuam si reuocare possit idem Iudex nunquam daretur finis litibus.
- 282 Litium infinitas est contra leges, & Reipublicam utilitatem.
- 283 Sententiam definitiuam idem Iudex reuocare non potest etiam de consensu partium.
- 284 Sententiam definitiuam idem Iudex reuocare non potest tam in civilibus, quam in criminalibus.
- 285 Iudex absolueri non potest reum semel de crimine condemnatum, quamvis postea de innocentia appareret.
- 286 Et an possit executionem suspendere donec Princeps consultus gratiam concesserit.
- 287 Sententia in causa criminali nunquam transit in indicatum.
- 288 Princeps in causis criminalibus rescribit

- stante rei innocentia propter iura noniter reperta, non autem in civilibus.
- 289 *Iudex idem non potest renuocare suam sententiam definitivam prætextu erroris.*
- 290 *Sententiam propriam renuocare non potest idem Iudex sine sit ordinarius, sine delegatus, sine subdelegatus.*
- 291 *Quid de Auditoribus Rote.*
- 292 *Sententiam suam renuocare non potest Iudex etiam infra 10. dies datos ad appellandum.*
- 293 *Sententiam definitivam an idem Iudex possit in melius reformare.*
- 294 *Arbitrè non potest suum laudum definitivum renuocare.*
- 295 *Quid si data esset illi facultas pluries pronunciandi.*
- 296 *Notarius an, & quando mutare possit, & corrigere instrumenta remissive.*
- 297 *Sententiam definitivam idem Iudex renuocare non potest, etiam quo ad accessoria.*
- 298 *Expensarum, vel fructuum condemnationem, seu absolutionem semel factam, idem Iudex renuocare non potest.*
- 299 *Accessorium sequi debet naturam sui principalis.*
- 300 *Sententiam definitivam latam contra formam Statuti, vel consuetudinis, idem Iudex renuocare non potest.*
- 301 *Accessoria in sententia omissa potest idem Iudex addere eadem die.*
- 302 *Iudex, qui condemnavit super negocio principali, nulla facta mentione fructuum, & expensarum, potest eadem die illorum condemnationem addere.*
- 303 *Imò tenetur eodem die etiam super illis pronunciare.*
- 304 *Quid in Arbitro.*
- 305 *Sententiam definitivam non potest idem Iudex interpretari, addendo, vel minnendo aliquid de substantia.*
- 306 *Sententia renovatoria definitiva lata ab eodem Iudice est nulla ipso iure.*
- 307 *Et an appellatio ab ea sit necessaria.*
- 308 *Princeps an possit sententiam definitivam ab ipso latam mutare, & corrigere ad sui libitum, & num. 314.*
- 309 *Quid dicendum de Senatoribus, & Senatu, & num. 314.*
- 310 *Senator, seu Senatus est loco Principis.*
- 311 *Senatus an possit mutare penam pecuniariam in corporalem lata sententia.*
- 312 *Princeps, & Senatus mutare, & renuocare non possunt eorum sententiam, nisi cum iusta causa.*
- 313 *Senatores Gallie quomodo mutant, vel renovant eorum sententias.*
- 315 *Sententiam definitivam ab ipso latam potest idem Iudex rescindere per viam restitutionis in integrum.*
- 316 *Princeps solus solet concedere restitutionem in integrum.*
- 317 *Iudex, qui sententiam trahit potest interdum concedere restitutionem in integrum.*
- 318 *Iudex favore minoris per viam restitutionis in integrum potest renuocare propriam sententiam, etiamsi minor fuisset latus propter fatuitatem, vel imperitiam ipsius Iudicis.*
- 319 *Dummodo id expediat ipsi lasso, vel ipse latus consentiat.*
- 320 *Iudex per viam restitutionis in integrum potest renuocare propriam sententiam, non obstante contraria consuetudine.*
- 321 *Restitutio in integrum adversus lapsum temporis ad appellandum peti debet coram eodem Iudice.*
- 322 *Delegatus Principis potest concedere restitutionem in integrum adversus sententiam interlocutoriam, non autem adversus definitivam.*
- 323 *Delegatus adversus propriam sententiam potest cognoscere causam restitutionis in integrum, & interim suspendere executionem, ac Principi referre.*
- 324 *Sententiam definitivam nulliter latam potest idem Iudex renuocare.*
- 325 *Nullitas sententiæ quando, & quomodo deducit possit coram eodem Iudice.*
- 326 *Iurisdictio Iudicis Ordinarj prorogari non potest post latam ab eo sententiam.*
- 327 *Sententia lata nulliter datur iurisdictio in Iudice, quamvis Ordinarij.*
- 328 *Sententiam propriam per sordes nulliter latam non potest idem Iudex renuocare.*
- 329 *Quid si nullitas appareret ex novis actis.*
- 330 *Quid si sententia esset nulla tantummodo ope exceptionis.*
- 331 *Iudex delegatus non potest renuocare propriam sententiam ex capite nullitatis.*
- 332 *Quid si haberet iurisditionem ordinariam in cognoscendo, & delegatam in decidendo.*
- 333 *Auditores Rota habent iurisditionem ordinariam in cognoscendo, & delegatam in decidendo.*
- 334 *Delegatus Principis an possit renuocare propriam sententiam definitivam ex capite nullitatis.*
- 335 *Delegatus sententiam definitivam, quam sine scriptis protulit, renuocare non potest, nec iterum in causa iudicare.*
- 336 *Delegatus ad universitatem causarum potest ex capite nullitatis propriam sententiam definitivam renuocare, & num. 341.*
- 337 *Delegatus ad universitatem causarum dicitur cui sub unico universali verbo commissæ sint omnes causæ alicuius Universitatis, vel Territorij.*
- 338 *Iudices constituti à Feudatarijs in suis Castris ad cognoscendum causas hominum ipsorum Castrorum, dicuntur delegati ad Universitatem causarum.*
- 339 *Quid de Vicarijs foraneis.*

- 340 Indices delegati ad vniuersitatem causarum, qui sint.
- 342 Delegatus ad eertum genus causarum non potest propriam sententiam ex capite nullitatis renocare, & iterum de causa iudicare.
- 343 Delegationes tot reputantur quot sunt causæ, quæ delegantur.
- 344 Delegatus, qui nulliter iudicauit per errorem facti, an possit suam sententiam renocare.
- 345 Executor deputatus ad prouidendum de beneficio, dicitur deputatus ad actum extrajudicalem.
- 346 Quid si nulliter beneficium contulit, & an possit illud iterum conferre.
- 347 Principis beneficium est latius interpretandum.
- 348 Index delegatus, qui non pronunciauit super toto negotio, potest quod nulliter pronunciauit renocare.
- 349 Quid de delegato, qui sententiauit non seruata forma delegationis.
- 350 Sententia definitiua lata officio Iudicis nobili potest ab eodem Iudice renocari.
- 351 Officio Iudicis nobili multa imponitur.
- 352 Multam impositam potest Index retrahere.
- 353 Quid de pœna.
- 354 Parte consistente sententiam definitiuam ad ipsius fauorem latam iniustam esse, potest Index eam retrahere.
- 355 Cautela eueniente hoc casu.
- 356 Quid si sententia lata non est fauore ipsius confessa.
- 357 Vel quando ageretur de vinculo matrimonij.
- 358 Index delegatus renocare non potest propriam sententiam etiamsi pars fateretur illam esse iniustam.
- 359 Index renocare potest propriam sententiam definitiuam in causis, in quibus sententia non transit in iudicatum.
- 360 Sententiam definitiuam latam in causa matrimonij carnalis, vel spiritualis, ac in causa reusurarij idem Index nouis superuenientibus probationibus renocare.
- 361 Quid in delegato.
- 362 Sententia definitiua lata in causa Fisci an, & quando possit ab eodem Iudice renocari.
- 363 Sententia lata contra Fiscum legitime defensum, seruatis omnibus solemnitatibus renocari non potest, nisi per appellationem.
- 364 Fiscus circa renocationem sententiae non habet maius ius, quam priuatus.
- 365 Sententia lata contra Fiscum renocari non potest, nisi per appellationem, tam in civilibus, quam in criminalibus causis.
- 366 Fiscus in criminalibus non datur restitutio contra sententiam latam.
- 367 Sententia lata in iudicio Peritorum potest inuentis peritoribus retrahari.
- 368 Quid concurrente Principis rescripto.
- 369 Sententiam definitiuam renocare potest idem Index ordinarius quando uisitor coram eodem patitur de viribus illius disputari.
- 370 Quid si partes prima sententia renunciantes uellent coram eo seruato iuris ordine nouum efformari processum.
- 371 Vel si partes absque libello, aliisque solemnitatibus uellent quod Index sententiarct contra primam sententiam.
- 372 Sententia contra sententiam non ualet postquam prima sententia transit in iudicatum, etiam de consensu partium.
- 373 Index potest interpretari, & declarare sententiam definitiuam, quam pronunciauit.
- 374 Quid si declaratio immutet substantiam sententiae.
- 375 Declaratio non est prohibita illi, cui est prohibita emendatio, vel mutatio.
- 376 Princeps potest suam sententiam definitiuam declarare.
- 377 Magistratus maiores possunt eorum sententiam definitiuam declarare.
- 378 Indices inferiores an possint declarare eorum sententias definitiuas.
- 379 Index an possit declarare eius sententiam postquam fuit ab ea appellatum.
- 380 Index potest declarare eius sententiam definitiuam, etiam in prauiudicium iuris tertij.
- 381 Arbitr incontinenti potest interpretari eius laudum.
- 382 Quid ex intervallo.
- 383 Index postquam terminauit eius officium non potest declarare sententiam definitiuam ab isto latam, & num. 393.
- 384 Index potest declarare eius sententiam, cuius uerba sunt dubia, non autem cuius sunt clara.
- 385 Verba dubia, & obscura sententiae declarari possunt à Iudice, etiam contra dispositionem, & regulas iuris, non autem contra veram ipsorum uerborum significationem.
- 386 Sententia per Iudicem, qui illam proculius declarari non potest taliter, quod offendantur natura eius uerborum.
- 387 Verba sententiae sunt taliter interpretanda, quod ab ea remoueatur absurditas, & iniustitia, quamuis interpretatio fiat improprie, & largo modo.
- 388 Quid si immutetur natura ipsorum uerborum.
- 389 Interpretatio sententiae taliter fieri debet, quod à sapientibus reprehendi non mereatur.
- 390 Idè debet esse laudabilis, uerisimilis, & non dissona.
- 391 A declaratione, vel interpretatione sententiae an, & quando detur appellatio, ubi non datur ab ipsa sententia.
- 392 Declaratio, seu interpretatio sententiae Iudici,

- dici, qui illam protulit semel tantum permittitur.
- 394 Sententiam, in qua iuris ordo non fuit servatus, potest idem Iudex revocare.
- 395 Potest idem Iudex mutare, & corrigere, sententiam, quam non habet pro perfecta.
- 396 Sententia potest declarari per decisionem in causa emanatam.
- 397 Item per interlocutoriam explicando illius ambiguitatem.
- 398 Verba ultima sententia corrigunt prima, & debent attendi.
- 399 Iudex scribens sententiam in thalamo potest donec publicetur semel, & pluries illam lacerare, mutare, & corrigere.
- 400 Iudex in actu legendi sententiam in scriptis ferendam potest illam corrigere.
- 401 Iudex postquam sententiam solemniter in scriptis recitavit, & causam absoluit, non potest illam amplius corrigere, etiam statim.
- 402 Accessoria sententia potest Iudex incontinenti, & eadem die, qua illam protulit declarare.
- 403 Correctio sententia ex intervallo facta debet apponi cum illius data.
- 404 Sententia mutatio dicitur nonum instrumentum.
- 405 Reformatio gratis beneficii an, & quando fieri debeat sub prima data, vel potius sub data ipsius reformationis.
- 406 Correctio sententia in uno capite iam lecto fieri potest per Iudicem, etiam post diversum ad aliud caput.
- 407 Correctio sententia Iudici permittitur usque ad illius absolutam prolationem.
- 408 Contrarietas vitiat sententiam, ut si Iudex diceret eodemmo, & absolvo ratione incertitudinis.
- 409 Rotæ Romanæ inconstantia in eius decisionibus an sit commendanda, vel reprehensibilis, & num. 419. & 424.
- 410 Statuta humana variantur secundum varietatem temporum.
- 411 Sententia quandoque tot sunt, quot capita.
- 412 Stylus recipit varietatem ex tempore.
- 413 Intellectum suum quilibet sequi debet in dubijs iuris, etiamsi in votando erraret.
- 414 Stylis nomine quid veniat.
- 415 Presumptio pro modernis est maior, quam pro antiquioribus, & de ratione.
- 416 Indices cernicosti esse non debent in suis opinionibus, itaut nolint à prudentioribus corrigi.
- 417 Magistratus Supremi etiam in eadem facti specie mutare possunt opiniones, & diversas ferre sententias.
- 418 Stylus Curie volubilis est, & de ratione.
- 420 Recta auctoritas aufert eius inconstantia.
- 421 Decisiones Rotæ contraria allegari non possunt pro causis decidendis.
- 422 Inconstantia in omnibus, sed precipue in Iudicibus, reprobatum.
- 423 Legis vim habet, quod pro infamia cum causa cognitione decernitur.
- 425 Constitutio Pij Quarti circa Tribunal Rotæ refertur.
- 426 Ac alia Pauli Quinti.
- 427 Arresta contraria in Parlamentis Franciæ an, & quando permittantur.
- 428 Decisiones inter contrarias ultime standum est, quando distinctionis fœdere conciliari non possunt.
- 429 Decisionum Romanæ Rotæ auctoritas remissivæ.
- 430 Decisiones novæ attenduntur quoad futura, non autem quoad præterita acta.
- 431 Decisiones novæ attendenda sunt in concursu antiquarum, quando emanarint plenè discussso articulo, non autem perfunctoriè, & incidenter.
- 432 Decisiones Rotales fundatæ in sola auctoritate Doctorum, non ponderatis rationibus, non attenduntur.
- 433 Quid de auctoritate aliorum Doctorum.
- 434 Inquisitor Hæreticæ pravitatis potest sententiam latam contra Hæreticum non relapsam, & penitentem mitigare.
- 435 Et è converso potest etiam post sententiam penam augere.
- 436 Sed an requiratur ad hunc effectum, quod in sententia sibi reservet facultatem augendi, & minuendi penam.
- 437 Inquisitores hodiè penam non immutant, quamvis sibi reservaverint facultatem, nisi consulta Suprema Inquisitione Romana.
- 438 Et Inquisitores Hispaniarum an, & quomodo illas mutare possint.
- 439 Inquisitor mutare non potest penam ipso iure impositam, puta excommunicationem.
- 440 Hæretico non penitenti, vel relapso, vel confesso, aut convicto, nec Inquisitor, nec Episcopus penam mutare, vel dispensare possunt.
- 441 Sed illum tradere debent Brachio seculari.
- 442 Sententiam definitivam quando Iudex mutare possit remissivæ.
- 443 De opinione probabilis remissivæ.
- 444 Iudex in foro exteriori tenetur sequi opinionem magis receptam, & magis probabilem.
- 445 Quid in foro conscientie.
- 446 Confessarius, & Iudex an possint tuta conscientia sequi opinionem minus receptam, quam ex meliori ratione putet esse veram.
- 447 Sententia unius forsan deterioris potest multos, & maiores aliqua ex parte superare.
- 448 Iudex non potest sequi opinionem minus receptam.

- ceptam, quando pro communi urget aliqua lex, vel consuetudo approbata, vel melior ratio.
- 449 Trebellianica an prohiberi possit filijs primi gradus.
- 450 Quid in Statu Ecclesiastico.
- 451 Rota auctoritas extra Statum Ecclesiasticum est probabilis, non autem necessaria pro decisione causarum.
- 452 Rota est omnium Tribunalium Orbis Auriga, & Magistra.
- 453 Connatus apud Hispanos spectatur tanquam iurim Coripheus.
- 454 Manutentio civiliter possidenti an concedatur contra eum, qui naturaliter possidet.
- 455 A Decreto Auditoris Nunciij Hispaniarum datur appellatio ad Rotam.
- 456 Inter opiniones, quæ utrinque communes appellantur Index auiorem, & humaniorem sequi debet, & sic Rota servat.
- 457 Mater heres instituta in vita sua, an debeat imputare fructus in legitimam.
- 458 Legitima parentibus debetur de iure natura.
- 459 Rota in conflictu opinionum non tam movetur ex numero Doctorum, quam ex firmitatibus rationibus.
- 460 Hypotheca competit pro legatis conditionalibus à die obitus Testatoris, non à die purificata conditionis.
- 461 Emphyteuta non satisfacit facultati nominandi per solam successionem ab intestato.
- 462 Nepos tenetur alere patrui.
- 463 Inter opiniones varias, aequè probabiles, an possit Index inconstans modo adhaerere uni, modo alteri, & numeris 467. & 470.
- 464 Opiniones aequè probabiles sunt aequè iustæ.
- 465 Index an possit opinionem aequè probabilem ad libitum sequi absque peccato.
- 466 Indicem habere amicum, ubi disputatur de opinionibus aequè probabilibus, bonum est.
- 468 Iudici in re dubia non licet pro amico iudicare.
- 469 Et quomodo iudicare debeat.
- 471 Intellectus potest successibus temporibus nunc adherere uni opinioni, & paulò post illa relicta adherere oppositæ.
- 472 Falso ex utraque parte aequè probato, Index non potest totum uni parti adiudicare, & quomodo possit, ac debeat partes componere.
- 473 Et an possit quoad rem individuum uti forte.
- 474 Iudicium sortis appellatur iudicium rusticorum.
- 475 Solus Papa, vel Princeps potest compellere partes ad concordiam.
- 476 Index potest suadere, non autem compellere partes ad concordiam.
- 477 Et an possit etiam eas compellere ad concordiam, quando ex ipsarum discordia adest timor scandalis.
- 478 Concordia quibus in casibus olim locus fuerit.
- 479 Index non potest sequi modo unam, modo alteram opinionem aequè probabilem, quando exinde oriretur scandalum.
- 480 Alias peccaret.
- 481 Et an teneatur ad restitutionem.
- 482 Index in concursu opinionum equalium quando debeat iudicare pro causa privilegiata.
- 483 Et quæ ad hunc effectum dicantur causæ privilegiatæ.
- 484 Favore causæ privilegiatæ licet Iudici recedere à communi opinione.
- 485 Sententia ad sui favorem lata renunciari potest.
- 486 Minor potest si velit non uti sententia restitutionis in integrum.
- 487 Nec cogitur pretium restituere, & rem emptam reddere.
- 488 Sententia ad sui favorem lata nemo cogitur uti.
- 489 Quid si sententia funderetur in dispositione iuris communis.
- 490 Vendere uni plusquam alteri, nemo cogitur de iure.
- 491 Sententia obtesta super iure retractus potest renunciari.
- 492 Termino concesso de iure speciali potest impetrans renunciare.
- 493 Quid de concesso à iure communi.
- 494 Emptor renunciare non potest sententia obtesta in aditicia actione.
- 495 Sententia lata in actione aditicia tribuit venditori actionem ad factum.
- 496 Aequalitas in iudicijs servanda est.

1 **I**NCONSTANTIA in Iudicijs est reprobatæ, quia ipsi eam in alijs puniunt, l. in causis, §. 1. ff. de Procurat. cap. 2. de rescript. lib. 6. Clement. 1. de renunciationib. Hippolyt. singul. 166. Vincent. in l. in ratione, in princ. §. fin. ff. ad leg. falsci. Rebuff. in l. quod iussit, in princ. num. 1. ff. de re iudic. Vbert. de modo, & ratione citandi par. 5. formula 13. vers. variatio.

Primò videndum est, quando licita, vel illicita sit inconstantia in Iudice Delegato, demùm quando in Iudice Ordinario.

2 Et statuenda est conclusio, etiam inuitum, quem cogi ad suscipiendam iudicalem delegationem, cap. sanè, l. secundo, cap. Pastoralis, & ibi Gloss. in verb. veniente, de offic. deleg. l. unica, C. qui pro sua iurisdictione, l. muncrum la secunda, §. iudicandi quoque necessitas, ff. de muner. & bonor. l. Prator, §. qui autem, ff. de vacat. & excus. mun. l. sancimus, la prima, C. de Advocat. dinerf. Iud. & ibi

Gloſs. & Doctor. Rota decif. 12. num. 1. de *Præbendis in nouis*, Caſſador. decif. vnic. de *verb. ſignificat.* num. 4. vbi de officio Colle-
ctoris Monet. de *decimis quaſt.* 5. num. 191.
& de *Conſervat.* cap. 10. numer. 341. Barboſ. l. cum *Prætor*, §. 1. numer. 161. ff. de
iudic.

3 Suſcepta ergò delegatione non poteſt
Iudex Delegatus inſtans ſine iuſta,
cauſa ſe exonerare ipſa delegatione, diſſo
cap. *Pæſtoralis*, ibi, dummodò ipſe exonerare ſe
ipſum malitioſe non querat, cap. Si pro debili-
tate, de offic. deleg. Monet. de *conſervat. diſſa*
quaſt. 10. numero 341. Barboſ. loco citato
num. 161.

4 Sed, an ſaltem poſſit vices ſuas ſubdele-
gare? Diſtinguendum eſt in Delegato à
Principe, & in Delegato ab inferiori à
Principe: Priori caſu licita eſt inſtanti-
a, quia Delegatus à Principe hoc habet
à lege priuilegium, vt vices ſuas alteri
delegare poſſit, Abb. in cap. *Pæſtoralis*, in 1.
notab. & ibi Felyn. in princ. l. à Iudice, C. de
iudic. Iacob. Niger in l. 1. ff. de offic. eius,
Syntragm. comm. opin. to. 4. cap. 23. in princ.
Peregrin. de iuriſd. ordin. & deleg. ad rubr.
lib. 1. num. 6. fol. mibi 16. Menoch. de arbit.
quaſt. 54. & conſ. 17. num. 2. & 3. lib. 1.
Germon. lib. 1. animadu. cap. 8. Quinta-
naduennas de iuriſd. & imper. cap. 6. nu. 13.
& cap. 11. per tot. Peregrin. de citat. real.
lib. 1. cap. 1. num. 424. Solozan. de iur. Ind.
cap. 4. num. 36. lib. 2. Capuc. in praxi par. 2.
cap. 1. num. 163. Fagnan. in 2. par. princip.
decretal. cap. quoniam, de offic. deleg. nu. 1. & 9.
Coccin. decif. 1496. num. 2. & decif. 1749.
num. 6. Ratio eſt, quia in cauſa delegata

5 ipſe Delegatus conſeruit maior quilibet
ordinario, l. fin. §. penult. ff. de damn. infeſt.
cap. ſanè, il ſecondo, de offic. deleg. cap. *Pæſto-
ralis*, de offic. ordin. Gratian. cap. 111. nu. 65.
Fagnan. ſuper diſſo cap. ſanè, il ſecondo, nu. 1.
6 Si ergò ordinarius poteſt delegare, multo
fortius delegatus Principis, Felyn. in diſſo
verb. *Delegatus Papa*, quæ tamen ratio non
placet Petro Barboſæ in l. cum *Prætor*, §. 1.
num. 387. cum ſeq.

7 Quæ conſuſio habet locum, ſiue Prin-
ceps ex officio, vel motu proprio, ſiue de
conſenſu partium dederit Delegatum,
cap. fin. de offic. deleg. in princip. & ibi Abb.
num. 1. & cæteri Canoniſte, quos adducit
Barboſ. diſſo cap. fin. in princip. Iaſon d. l. à
Iudice num. 11. Fagnan. diſſo cap. quoniam, de
offic. delegat. num. 1.

Secundò habet locum, ſiue adſit iuſta
8 cauſa delegandi, ſiue nulla, Gloſs. in diſſo
cap. *Pæſtoralis*, verb. *exoneratus*, de offic. deleg.
Felyn. nu. repert. in verb. deleg. Papa, verſ. ſe-
cundò extendit, Dec. in cap. ſi pro debilitate
num. 9. ff. de offic. deleg. vbi latè Iaſ. num. 11.
verſ. 2.

9 Tertiò habet locum huiusmodi ſubde-
De Inconſtantia in Iudicijs.

legatio etiam inuitis partibus, Felyn. loco
citato, verſ. 3. Extendit, Iaſon diſſa l. à Iudice
num. 11. verſ. 3.

10 Quattò habet locum, non ſolùm quan-
do vnus ſolus datus eſt delegatus, ſed
etiamſi habet Collegam, qui velit per ſe
procedere, hoc enim non obſtante pote-
rit procedere ad ſubdelegationem, cap.
Quamuis, de off. delegati, & ibi Doctores al-
legati à Barboſa d. cap. Quamuis, Felynus
loco citato verſ. 4. Iaſon loco citato num. 11.
verſ. 4.

11 Quittò habet locum, ſiue velit dele-
gare totam cauſam, ſiue modicam, & etiam
reſeruare ſibi ſolam ſententiam, cap. Super
quaſt. de offic. deleg. cap. ſi delegatus, de offic.
deleg. in 6. & ibi Barboſa num. 16.

12 Sextò, habet locum multò magis, ſi
Delegatus eſſet ad vniuerſitatem cauſa-
13 rum, quia reputatur quaſi Ordinarius, &
propterea ſubdelegare poteſt, l. 1. §. Ab eo,
ff. qui, & à quo, & ibi Gloſs. verb. Non ipſe,
& verb. Ab eo, Gloſs. in d. l. à Iudice, verb.
Non habet, C. de Iudic. & in cap. Cum cau-
ſam, verb. Delegatus, Hoſtien. cap. fin. de off.
Ordin. alios tam Canoniſtas, quam Iuriſtas,
Summiſtas, & Theologos adducit more
ſuo Sanchez de Ma. rin. lib. 3. diſputat. 31.
num. 2. Fragoſ. de regim. Reuol. par. 1. lib. 4.
numero 129. vbi reprobatur Dec. in cap. Cum
cauſam num. 7. de appellat. iuris, & Cur-
tium iuniorem in l. More maiorum num. 67.
ff. de iuriſd. om. Iudic. contrarium ſen-
tientes.

14 Dic primò, licitam eſſe inſtantiã in
Delegato immediatè à Principe, ſecus
autem in illius Subdelegato, quia licet ille
poſſit ſubdelegare, hic autem non, etiam
quod haberet à Delegante facultatem
ſubdelegandi, quam illi concedere non
poteſt, Gloſs. in cap. Super quaſt. §. Porro,
verb. Transferre, de off. Deleg. vbi Abb. cod.
§. num. 2. cum alijs per Sanchez loco citato
num. 9. Peregr. ad rubr. de off. & poteſt. Ind.
Deleg. num. 12. Cauendum eſt propterea à
Iaſ. in l. à Iudice, C. de Iudic. qui numero 9.
dicit, fortaſſe hanc facultatem inſeſe in-
Delegato Principis, quia contra eum eſt
communis opinio, vt bene poſt multos
idem Sanchez loco cit.

15 Dic ſecundò, illicitam eſſe inſtantiã
quando eſſet electa induſtria perſo-
næ, tunc enim Delegatus à Principe ſub-
delegare non poteſt, cap. fin. §. Is autem, de
off. Deleg. & ibi Gloſs. & Doctor. cap. Is
cui eodem tit. in 6. Menoch. de arbit. lib. 1.
quaſt. 54. num. 8. Capic. decif. 151. numero 5.
Monaldus conſ. 143. num. 12. Honded. con-
ſil. 55. num. 79. lib. 1. cum alijs per Barboſ.
ad diſſo cap. fin. §. Is autem, de off. & poteſt.
Ind. Deleg. Rota decif. 234. num. 1. parte 1.
& decif. 38. à num. 24. par. 6. recent. Coccin.
decif. 1153. num. 3.

- 16 Quæ conclusio procedit, quamvis iste sic Delegatus esset Delegatus à Principe supremæ potestatis, Cochier. *ad reg. Cancell.* 47. num. 7. Rota *decif.* 462. num. 3. par. 2. *recent.* Barbof. *loco citato*, Fragof. *de regim. Reipub.* d. *disput.* 10. lib. 4. num. 124.
- 17 Electa autem industria personæ non censetur in dubio ad impediendam subdelegationem, ex *dicto cap. fin.* Peregrin. *loco cit.* num. 8. Barbof. *dicto cap. fin.* num. 4. Gratian. *discept.* 644. num. 23. & 24.
- 18 Sed tunc, quando commissio esset gravis, & ardua causa, Abb. *dicto cap. fin.* num. 6. Felyn. num. 4. Bald. *consil.* 123. num. 5. & 6. *vers.* tertium est magnitudo negocii lib. 5. Cracuet. *cons.* 303. num. 3. Capic. *dicta decif.* 151. num. 6. cum alijs per eundem Barbof. *dicto cap. fin.* num. 5. & de potest. Episc. par. 3. allegat. 84. num. 12. vbi de causa matrimon. Rota *dicta decif.* 38 num. 44. & d. *decif.* 234. num. 3. par. 1. *recent.*
- Et quamvis Abb. *dicto §. is autem* num. 6. & alij, quos refert Petr. Barbof. in *dicta l. cum Prator*, §. 1. num. 463. ff. *de iudic.* voluerint ex sola gravitate causæ non censeri electam industriam personæ, nisi aliunde de hoc constet.
- 20 Nihilominus verior sententia est, quod magnitudo negocij per se sola sufficiat, ut dicatur electa industria personæ, Innoc. *cap. cum Apostolica* num. 2. *de offic. delegat.* Bald. *dicto cons.* 123. num. 5. & 6. lib. 5. Rota *dicta decif.* 234. num. 3. Menoch. *de arbitr. lib. 1. quæst.* 68. num. 15. & *cas.* 205. num. 1. & *presumpt.* 92. num. 43. lib. 6. Quod videtur probari expressè in *dicto cap. fin.* §. is autem, vbi tantummodo fit mentio de negotijs grauib, neque de provisionibus Ecclesiarum, earumque Ministris, ut censetur denegata subdelegatio, & ibi Innocent. Rota *dicta decif.* 38. num. 45. & 46. par. 6. *recent.*
- 21 An verò negocium sit magnum, & arduum, relinquatur arbitrio Iudicis, Imol. in *cap. fin.* num. 12. *de donat.* in *cap. Sedes* num. 65. & 72. *de rescript.* cum alijs per Menoch. d. *cas.* 205. num. 3. vbi, quod causa matrimonialis inter ardua negocia connumeratur, *cap. ult. de Procurat.* in 6. Item causa hæresis, *cap. literas* *de presump.*
- 24 Vel, si fidei, & diligentia commissum fuerit negocium, Innocent. *dicto cap. cum Apostolica* num. 2. *de offic. delegat.* & ibi Bald. num. 6. Imol. num. 7. Menoch. *dicta quæst.* 68. num. 11. Rota *dicta decif.* 234. num. 2.
- 25 Item, si fuerit dictum, quod delegatus per se cognoscat, neque per te, vel per eos, Foller. *ad Marant.* *de ordin. Iudic.* par. 4. *distin.* 5. nu. 27. Causalcan. *decif.* 46. nu. 384. par. 2. Ricc. *decif.* 88. par. 1. num. 1. *vers.* tertio quando, Barbof. *dicto cap. fin.* num. 3. *vers.* 4.
- 26 vbi subiungit, quod minus dubitationis habet, si addatur dictio *ipsum*, neque per te ipsum, Abb. *dicto cap. fin.* num. 1. Felyn. num. 3. Ricc. *dicta decif.* 88. num. 1. Menoch. *presumpt.* 21. nu. 9. lib. 2. cum alijs per eundem Barbof. *loco cit.*
- 27 Pariter, si dictum sit in rescripto, *confissi de tua prudentia, & dexteritate*, Honded. *cons.* 55. num. 77. lib. 1. Mascard. *de probat. conclus.* 594. num. 34. Rauden. *respons.* 26. num. 181. Ricc. *dicta decif.* 88. nu. 1. Barbof. *dicto cap. fin.* num. 9.
- 28 Item, si dictum esset, *personaliter exequaris*, Menoch. *dicta quæst.* 21. num. 13. & 14. Mascard. *loco cit.* num. 4. Gonzal. *ad reg. Cancell.* 8. *glos.* 43. num. 23. Barbof. *ibidem* num. 10.
- 29 Pariter si diceretur, *discretionis tue mandamus*, Mascard. *dicta conclus.* 594. numer. 5. Antonin. *var. lib. 1. resolut.* 89. num. 2. Marta *claus.* 199. nu. 3. par. 1. Barbof. *loco cit.* nu. 11. Rota *decif.* 628. num. 7. par. 3. *recent.*
- 30 Item, si dictum esset, *conscientiam oueramus*, Abb. *dicto cap. fin.* num. 7. Felyn. num. 2. Iason *dicta l. à Iudice* num. 11. *vers.* quinto limita, C. *de iudic.* Menoch. *d. quæst.* 21. num. 12. & *de arbitr. quæst.* 63. lib. 1. num. 12. cum alijs per Barbof. *dicto cap. fin.* num. 12. quibus addo Fragof. *de regim. Reipub.* par. 1. lib. 4. *disput.* 10. num. 124.
- Et quamvis Nauarr. Rodriguez, Ricc. & Genuen. in *prax. allegati* à Barbof. contrarium teneant, quod hoc etiam casu licita sit subdelegatio, non recedas tamen ab opinione supradicta, quam tenet Rota *dicta decif.* 628. num. 7. in *fin.* par. 3. *recent.*
- 31 Censetur denique electa industria personæ, si in commissione dictiones, & clausulæ sint personalissimæ, Castren. *cons.* 177. & 221. lib. 2. Rota in *Romana Vineæ* 19. Novembris 1629. coram R. P. D. Terracinen. & coram eod. *decif.* 68. num. 5. par. 7. *recent.*
- 32 Ex supradictis de industria personæ electa inferitur, quod officiales omnes personaliter servire tenentur, nec inconstantes recepto officio possunt per alium deferuire, Auth. *ut nullus Iudex*, in *Rubr. l. inter Artifices*, vbi Bartol. ff. *de solut. l. nullus* *terza*, C. *de decur.* lib. 10. vbi Glosf. in *verb.* *decoratur*, allegat iura Capic. *dicta decif.* 151. num. 1. latè Mastrill. *de Magistrat.* lib. 1. cap. 29. à num. 1. Gabriel. Berart. in *speculo visitationis* cap. 16. num. 48. Menoch. *de presump.* lib. 2. *dicta presump.* 21. Giurb. *conf.* 36. à num. 1. Fulu. *Constant.* in *l. nullus*, C. *de decur.* lib. 10. Amaya *ibidem* num. 1.
- 33 In tantum, quod nec etiam à loco administrationis recedere possunt, Bald. *l. illud*, ff. *de offic. Presid.* Paris. *de Put. de sindicat.* in *verb.* *licentia offic.* Mastrill. *loco cit.* num. 6. Berart. *loco cit.* num. 50. etiam si per noctem vellent recedere, vel recreationis causa, Afflic. in *Consist. Regni Statutus* notab. 6. Vincent. *de Franch.* *decif.* 455. Mastrill. *de Magistr.* lib. 5. cap. 6. numer. 288.

- 35 Berart. *loco cit. num. 50.* Et si, absque licentia superioris recedant, indistinctè priuantur salario, l. 3. §. *qui militat*, ff. *de re milit.*
- 36 Imò, & officio, Cagnol. in l. *diem sancto num. 212. ff. de offic. Assess.* Viu. decif. 356. num. 2. Berart. *loco cit. num. 51. & 52.* Ideo in Regno Neapolitano Iudices Vicariæ, & alij, quos nūmerat Mastrill. d. cap. 29. lib. 1. à num. 8. per subititutum deferuire non possunt.
- 37 Pariter hæreticæ prauitatis Inquisitores per se, non autem per substitutos deferuire possunt, Simanch. *de Cathol. instit. tit. 41. num. 35.* Mastrill. *loco cit. num. 18.*
- 38 Si tamen consuetudine introductum sit, vt officiales substituant, hoc illis erit permittendum, Bartol. in l. *nemo est, qui nesciat*, ff. *de duob. reis*, idem Bart. & Bald. in l. *obseruare*, ff. *de offic. Pro-cons.* Afflict. decif. 22. Capic. *dist. decif. 151. num. 2.* cum alijs per Mastrill. *loco cit. num. 20.* qui num. 24. subiungit, in Regno Officiales posse ad mentem per totum annum, idque de licentia Principis substituere.
- 40 Pariter in casu infirmitatis poterit Officialis per substitutum deferuire, l. 2. C. *de offic. eius, qui vic. ger. l. 1. ff. de offic. eius*, vbi Alexan. Angel. in *auth. vt elect.* apud pop. collat. 6. Mastrill. cum alijs *loco citato num. 25.* Amaya *loco cit. num. 3.*
- 41 Et in hoc casu statur assertioni Officialis substituentis, Glof. in cap. *Pastoralis*, in verb. *exonerare*, de offic. delegat. Bald. in cap. *de causis*, eod. tit. & in l. *Imperium num. 9. ff. de iurisdic. omnium Iudicum*, Alexan. l. 1. num. 55. & ibi Dec. num. 66. vbi de communi, ff. *de offic. eius*, cum alijs per Mastrill.
- 42 *loco cit. num. 26.* & est ratio, quia lex multum præsumit pro Iudice, Bald. in rubr. *de offic. delegat. Iason l. donat. in fin. C. de collat.*
- 43 Item, si pro seruitio Principis sit recessus, durante absentia poterit alterum substituere, Mastrill. *loco cit. num. 28.* Amaya *dist. l. nullus num. 30.*
- 44 Vel, si habeat facultatem in priuilegio officij, vel licentiam extra illud substituenti à Principe, ad Text. in l. *nullus*, C. *de decur. lib. 10.* Mastrill. *disto loco num. 29.* Amaya *loco cit. num. 29.*
- 45 An autem substituentis teneatur de excessibus substituti? vide apud eundem, Amaya *dist. l. nullus.*
- 46 Redeundo ad primam quæstionem, tertio die, illicitam esse inconstantiam, quando tractatur de causis, quæ de sui
- 47 natura non sunt delegabiles, prout sunt de iure ciuili causæ meri, vel mixti imperij, l. 1. in princ. ff. *de offic. eius*, tunc enim delegatus Principis non potest subdelegare,
- 48 re, ne duo specialia circa idem concurrant, Alex. in l. 1. ff. *de offic. eius num. 2.* cum alijs, quos adducit Ias. in *dist. l. à Iudice num. 11. vers. quareo limita.*
- 49 Contrarium tamen opinionem, quod causæ meri, & mixti imperij possint à delegato Principis subdelegari, voluere per Text. in l. *unic. in fin. C. qui pro suo iurisd.* & in Clement. 1. §. 1. ad fin. de Hæret. Bart. l. 1. num. 10. ff. *de offic. eius*, & ibi Ias. num. 3. Rimin. num. 30. Dec. num. 84. Curt. iun. num. 74. Ias. *dist. l. à Iudice num. 11. C. de iudic. Corn. conf. 34. num. 10. lib. 1.* Guidopap. decif. 624. cum alijs latè congestis per Petr. Barbof. *dist. l. cum Prætor. §. 1. ff. de iudic. à num. 509.*
- 50 Quæ opinio multò magis procedit de iure Canonico, ex cuius dispositione causis meri, & mixti imperij delegari posse, voluit Glof. cap. *quod sedem*, de offic. Ordin. Glof. fin. in cap. in Archiepiscop. de raptor. Glof. in cap. *peruenit 95. dist. 1. Alex. l. 3. num. 6.* & ibi Iason. nu. 23. Curt. iun. nu. 27. Purpurat. num. 492. de offic. eius, cum alijs, quos congerit Petr. Barbof. *loco cit. num. 517.* Ideo cauendum est ab Imol. Felyn. Alciat. & Conuarr. locis relatis ab eodem Petr. Barbof. num. 519. qui contrarium tenent.
- 51 Quareo dic, illicitam esse inconstantiam, quando Princeps delegaret actum nudi ministerij, puta ambulationem, vt dicit Iason in *dist. l. à Iudice num. 11. vers. 12. limit.* per multa iura, quæ ibi allegat, Rota d. decif. 38. num. 24. par. 6. recent.
- 52 Si autem circa nudum ministerium aliquid implendum esset, quod sonaret in merum factum, vtrique posset alteri committere, cap. *ex litteris*, de offic. delegat. cap. 2. de dolo, Rot. *dist. decif. 38. num. 31.*
- 53 Dic quintò, illicitam esse inconstantiam, quando Princeps delegaret ea, quæ sunt sibi reseruata in signum supremæ potestatis, quæ enumerat Bald. in l. 1. C. *de iur. aur. anul. & in l. rescriptis*, vbi Ias. C. *de precib. Imper. offer.* quia ex grauitate negocij censetur electa industria personæ, Ias. *dist. l. à Iudice num. 11. vers. 13. limita*, vbi
- 55 ponit exemplum in legitimatione, Petr. Barbof. in *dist. l. cum Prætor. §. 1. num. 313. 314. & 315.*
- 56 Dic sextò, cessare inconstantiam, si delegatus fuisset recensatus tanquam suspectus, quia opposita recuscatione illius iurisdictionis exercitium est suspensum, cap. *Iudex*, de offic. delegat. in 6. Vant. *ex defectu Iudic. delegat. num. 33.* Hoc tamen intellige, nisi adfuit consensus recusatoris, quia tunc non solum proposita, sed etiam probata causa suspicionis licita est subdelegatio, Glof. ult. in cap. *cum speciali*, in princ. & Glof. penult. in cap. 2. requirit, §. *ult. de appellat.* Franc. *disto cap. Iudex not. 2.* Anchar. num. 4. Gemin. num. 3. cum alijs per Barbof. *disto cap. Iudex num. 4.*
- 61 Cæterum, si super recuscatione iam ef-

- set per arbitros pronuntiarum, quia recusatus Iudex esse desijt, & iurisdictionem amisit, neque de consensu recusatoris, neque etiam de consensu vtriusque partis poterit subdelegare, quoniam partes conferre iurisdictionem non possunt ei, qui nulla ratione est Iudex, Abb. in dicto cap. cum speciali num. 4. Molin. de inflit. & iur. tract. 5. disput. 23. num. 14. Barbof. dicto cap. Iudex num. 7.
- 64 Si autem suspicio tanquam friuola rejecta esset, non impediretur subdelegare, Franc. dicto cap. Iudex num. 7.
- 65 Delegatus verò ab inferiore à Principe non potest inconstans alium subdelegare, cap. super quæst. §. Si verò, de offic. delegat. cap. cum caus. de appellat. l. à Iudice, C. de iudic. l. more maiorum, ff. de iurisdict. omnium Iudicum, Peregrin. ad rubr. de offic. & potest. Iud. deleg. num. 6. Felyn. in dicto cap. super quæst. §. Si verò num. 16. Quod amplia etiam si in isto delegato concurreret aliquid potestatis data à Principe, vt est casus in d. §. si verò, Felyn. ibidem num. 16. vers. & ista sit regula.
- 67 Primò, limita in delegato Pro-consulis, Glof. in l. à Iudice, C. de iudic. Felyn. in dicto §. si verò num. 16. vers. fallit primò, vbi assignat tres rationes huius limitationis, quarum melior est, quia Pro-consul in Provincia, in qua est datus, redactus est ad instar Principis, l. nec quisquam, ff. de offic. Pro-consul.
- 69 Secundò, fallit in delegato Legati à latere, quia potest subdelegare, Bald. in l. à Iudice, C. de iudic. Abb. in cap. cum Bertoldus, de re iudic. Angel. in dicta l. cum Prator, §. 1. ff. de iudic. Felyn. dicto §. Si verò nu. 16.
- 70 vers. secundò fallit; tum quia Pro-consuli equiparatur, cap. 2. de offic. delegat. in 6.
- 71 tum quia in Provincia est omnibus maior post Papam, cap. si Abbatem, de elect. in 6.
- 72 tum denique, quia equiparatur Præfecto Prætorio, Glof. in l. 1. ff. de offic. Præfect. Prætor. Felyn. vbi supra.
- 73 Contrarium voluere Archidiaconus. Io. Andr. & Bonaccin. in dicto cap. 2. & Roman. in l. & quia, ff. de iurisdict. omnium Iudic.
- 74 ea ratione, quod delegatus Legati à latere non equiparatur Legato Pro-consulis, quod voluit latè Couarr. lib. 3. var. cap. 20. num. 10. quem sequitur Zocf. ad tit. de offic. delegat. num. 6.
- 75 Sed non recedas à communi opinione, pro qua est Textus in cap. cum Bertoldus, de re iudic. Felyn. loco cit. num. 17. & hanc sequitur, & benè probat Gambar. de potest. Legati à latere lib. 8. de potest. Legat. in Iudicialibus à num. 140.
- 76 Tertiò fallit in Delegato ad Vniuersitatem causarum, hoc est in Vicario Episcopi copii foraneo dato in vna parte Diocesis, de quo in Clement. 2. in verbo Foraneo, de rescriptis, & hanc opinionem tenet Glof.

- in cap. cum causam, in verb. Delegatus, in fin. de appellat. Bartol. in l. 1. ff. qui, & à quo, & in l. more, ff. de iurisdict. omnium Iudicum, & in dicta l. à Iudice, Felyn. in dicto §. Si verò num. 17. vers. tertiò fallit, Fagnan. in dicto cap. cum causam, de appellat. num. 3.
- 78 Quod tamen intellige dummodò vnam causam solum subdeleget, secus tamen, si Vniuersitatem causarum, quia non potest, Argum. l. penult. & ibi not. ff. de offic. Præsid. Fragos. de regim. Reipubl. par. 1. lib. 4. disput. 10. num. 131. Felyn. loco cit. num. 17. vers. limita quarto.
- 79 Quartò fallit in Delegato inferioris dato cum potestate expressa subdelegandi, vt, si Episcopus committat causam, & dicat expediri per te, vel per alium, Glof. fin. in cap. 15. cui ab Apostolica, de offic. deleg. lib. 6. Abb. in dicto cap. cum Bertoldus, & in dicto §. Si verò, in princ. Rota decis. 103. in non. aliis 14. de offic. delegat. cum aliis per Felyn. loco cit. num. 18. Quod tamen pro-
- 80 cedit, nisi daret potestatem subdelegandi nomine ipsius subdelegati, Angel. in l. & quia, ff. de iurisdict. omnium Iudicum, Felyn. loco cit. num. 18. vers. nisi.
- 81 Quintò fallit in Delegato inferioris subdelegante vnum articulum non iurisdictionalem, Abb. in dicto cap. cum Bertoldus, de re iudic. num. 19. vers. quero, Felyn. dicto §. Si verò num. 19. vers. Fallit quintò.
- 82 Fallit sextò, nisi consuetudo aliter disponat, Text. est cum Glof. in l. cum Prator, §. 1. ff. de iudic. de quo exclamant ibi Angel. dicens, esse meliorem Textum de corpore iuris, Felyn. dicto §. Si verò nu. 19. vers. sextò fallit.
- 83 Fallit septimò, nisi lis esset contestata coram Delegato inferioris, Glof. in l. legatus, ff. de offic. Pro-consul. cum aliis per Felyn. loco cit. vers. ult.
- 84 Dic tamen generaliter, quod quotiescunque est licita subdelegatio, non potest fieri extrà locum delegationis, etiam de consensu partium, Io. Andr. in cap. statutum, in nullo, de rescriptis in 6. & ibi Gemin. Felyn. in cap. cum olim, de except. nu. 3. vers. dum dicit Abb.
- 85 Nec potest fieri alijs personis, quam expressis in dicto cap. statutum, §. in nullo, de rescriptis in 6. Io. Andr. Gemin. & Felyn. loco cit.
- 86 Sed quia dictum est supra, non posse Delegatum acceptata delegatione, inconstantem esse, & renunciare delegationi; nisi ex iusta causa, videndum est, quanam sint iuste causæ in casu, de quo agitur.
- 87 Et primò, iusta causa erit debilitas corporis grauis, quæ cunctis impotentiam ad laborem, per Text. in dicto cap. si pro debilitate, l. si Legatus, ff. de re iudic. cap. quærebatur, de iureiur. l. quæsitum, ff. de re iudic. Glof. in cap. communis filius, 23. distincti. Felyn. dicto

cap. si pro debilitate num. 3. Dec. in princip. ubi, quod debilitas est, quando officium membri impeditur, Menoch. de arbit. cap. 60. num. 15. ad fin. & num. 20. ad fin.

83 - Secunda causa erit ægrotudo, quæ in casu, de quo agitur, non differt à debilitate, *cap. si quis testium, de testib. cum alijs per Dec. dicto cap. si pro debilitate num. 2. Felyn. num. 3.*

89 Tertia causa erit conualescentia, cum debilitate, *ex dicta l. si quis testium, ff. de testib. l. 2. §. si quis in iudicio, ff. si quis caut.*

90 per quam legem dicit Bartol. in l. pregnantis, ff. de penis, quod illa, quæ peperit post quadraginta dies non potest torqueri, de quo Farin. de indic. & tortur. quæst. 41. num. 79. Felyn. dicto cap. si pro debilitate num. 3.

91 Quarta causa est necessitas, ut in Textu in dicto cap. si pro debilitate, Guidopap. ibid. num. 1. Felyn. num. 4. qui dicit, quod neces-

92 sitas debet esse talis, in qua imminet periculum, secus si facile posset expediri.

93 Quinta causa erit alia similis, ut in dicto Textu, ubi Gloss. in verb. alia, exempli-

94 car, si Delegatus debet ire ad Regem.

An autem credatur Delegato dicenti, se impediri? Felyn. in dicto cap. si pro de-

95 bilitate, tenet, quod debeat fieri fides de impedimento, & sic non statuit dicto De-

legati, ut ibidem num. 4. Imol. ibid. tenet, stari dicto Delegantis, nisi præcedant ali-

quæ coniecturæ, quod non ratione impedimenti, sed nē displaceat parti, fecerit subdelegationem: Dec. verò in dicto cap.

num. 43. tenet indistinctè stari dicto Delegantis super impedimento, siue enim De-

legatus possit subdelegare, etiam nulla subsistente causa, & hoc casu non videtur

dubitandum, siue non possit, nisi ex iusta causa, & hoc casu dicto iudicis est stan-

dum, quia, quidquid sit in priuato, tamen quia pro iudice præsumitur, nimi-

rum si eius dicto statuit, remittit tamen se ad ea, quæ dixit in cap. cum sit Romana, de

appellat. in princip. ubi tenet contrarium, nempe non stari dicto iudicis Delegantis circa impedimentum.

96 Quid dicendum, Ego non discedo ab opinione Imolæ, tum quia Delegatus Principis hoc habet ex priuilegio, ut

etiam nulla subsistente causa possit subdelegare, ut latè voluit Barbof. ad l. cum Pra-

tor, §. 1. num. 396. de iudic. Tum multo magis si addit aliqua causa, vel aliquod

impedimentum, de quo ipse fidem faciat, ut dicit Dec. dicto cap. si pro debilitate num. 44.

quamuis in Delegato inferioris, qui sine iusta causa subdelegare nequit, communi

sit opinio, eidem credi, si asserat, se ex iustis causis subdelegare, ut per Gulielm.

de Cun. Alber. Bald. & Signorol. quos

refert Dec. loco cit. & in l. 1. num. 69. ff. de offic. eius, & ibi Rimin. num. 23. Paulus de

Orian. num. 119. Curt. iun. num. 69. Sappia num. 75. Purpurat. num. 546. Bolognetti.

num. 124. Iafon in l. si donatione, col. vlt. vers. ego ultra, C. de collat. & conf. 227. num. 39.

lib. 2. & conf. 101. lib. 4. Ruin. conf. 98. nu. 8. lib. 4. & conf. 3. num. 1. lib. 5. Thom. Ferrar.

cautel. 11. quamuis aliter fenserint Cardin. in cap. Pastoralis, de offic. deleg. Felyn. dicto

cap. si pro debilitate num. 5. Dec. sibi parum constans in cap. quæ in Ecclesiarius num. 28.

de Constit. & in dicto cap. cum sit Romana, Iaf. sibi contrarius in l. 1. num. 60. ff. de offic.

eius, & ibi Iacob. Niger num. 122. sed non est recedendum à communi, de qua Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 76. num. 15.

Sed quid, si causa fuerit delegata cum conditione, quod Delegatus teneatur se-

97 qui alicuius consilium, an possit inconstans illud non sequi? Tu dic, non posse

esse inconstantem, sed teneri sequi cum si-

lium cum Commissio facta eo modo teneat, ut voluit Abb. dicto cap. si pro debili-

tate num. 70. qui reprobatur Barbatiam contrarium tenentem, Felyn. dicto cap. si pro

debilitate num. 5. in fin. Lancellotti. de attent. par. 2. cap. 9. num. 3.

98 Primò limita, quando Delegatus ad-

strictus esset ad consilium laici in causa,

spirituali, Hostien. in dicto cap. si pro debili-

tate, quem sequuntur Abb. Anton. de Butr. & Dec. ibid. num. 71.

99 Secundò limita, si delegatus adstringe-

retur ad consilium imperiti, Anton. de Butr. ibid. Dec. num. 72.

100 Tertiò limita, nisi consilium esset iniustum, Abb. ibid. nam de sui natura,

101 consilium hoc importare videtur, quod sit iustum, Bartol. in dicta l. 1. §. si plures, ff. de exercit. a7. col. 7. in 3. quæst. cum alijs

per Dec. dicto cap. si pro debilitate num. 73. 102 latè Felyn. ibid. nu. 6. excusaretur tamen

Iudex illud sequi, si non esset euidenter iniustum, ut ibidem notat Felyn.

103 Quid autem, si ille, qui teneretur dare

consilium, illud dare recusat, postea in-

constans pœnitet, & vult dare, an debeat expectari? vide Castren. in l. 1. §. si plures num. 8. ff. de exercit. a7. qui se remittit ad

notat in cap. si pro te, de rescript. in 6.

104 An autem Iudex, qui causam remisit

ad consilium Sapientis, possit eo non expectato inconstans sententiam proferre.

105 Dic, illicitem esse inconstantiam, & Iudicem teneri expectare consilium, alias sententia nulla est, post Bald. tener Franc. in cap. Vt debitis honor num. 43. de appellat. Alex. conf. 248. lib. 6. Corrad. de off. prætor. in causis civilibus, §. 2. & in cap. de except.

- numero 8. Paulus de Cast. *conf. 87. Soccin. conf. 10. num. 11. lib. 4. Ruin. conf. 77. lib. 5. & conf. 71. num. 8. lib. 4.* hos omnes, Lancellott. *de Attent. 2. par. cap. 9. numero 3. addo Scalam de consilio sapientis lib. 4. cap. 3. Grat. discept. 123. num. fin. Marchesian. de commiss. par. 3. fol. mihi 407. nu. 105. Vant. de nullis. ex defect. iurisd. num. 151. Scacc. de re iudic. gloss. 13. num. 39. & melius numero 59. ubi dicit, ita iudicasse; Ratio est,*
- 106 quia pendente huiusmodi dilatione officium iudicis conquiescit, *l. sine pars, C. de dilat. Scacc. de Iudic. lib. 2. cap. 3. num. 165. & in terminis dicta gloss. 13. num. 39. vers. Secus, Ruin. conf. 77. nu. 1. lib. 5.* ubi quod
- 107 à pari procedunt, causam esse commissam consilio Sapientis, & relationem pendere: Hæcque inconstantia cessat non solum quando causa est commissa à iudice ad consilium Sapientis, sed etiam, quando
- 108 debet committi vigore Statuti, Ruin. *dicto conf. 77. num. 1. lib. 5. Lancellott. de attent. 2. par. cap. 9. num. 6.*
- 109 Dic primò, licitam esse inconstantiam, quando Iudex peteret consilium pro majori sui satisfactione, quia non teneretur illud expectare, Franc. *in cap. Et debemus numero 43. Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 23. num. 40. Lancellott. loco cit. num. 11.*
- 110 Secundò limita, nisi consilium fuisset calumniosè petitum, & concessum, Ruin. *conf. 7. num. 4. lib. 4. Lancellott. loco citato num. 17.* ubi multa ad propositum.
- 111 Tertiò limita, quando Iudex reuocasset huiusmodi remissionem, quam tanquam interlocutoriam reuocare potest, Bald. *conf. 70. lib. 3. Vant. de nullis. loco cit. num. 15. Lancellott. loco cit. num. 19. Scacc. de re iudic. dicta gloss. 13. num. 38.*
- 112 Quartò limita, nisi consilium petitum, & concessum fuisset super articulo non habente probabilem dubitationem, quia Iudex inconstans potest co non expectato sententiam valide ferre, Ias. *lib. 1. num. 7. ff. oper. nou. nunc. Cephal. conf. 201. num. 3. lib. 2. Lancell. loco cit. num. 22.*
- 113 Quintò limita, quando de partium consensu Iudex non expectato Consilio inconstans esset, Marches. *de commiss. par. 3. §. 1. num. 105. Scacc. dicta gloss. 13. num. 38. Vant. loco cit. num. 151.*
- 114 Sextò limita, quod potest Iudex huiusmodi consilio pendente instruere causam, recipiendo iura, & ad Consultorem transmittit, Marches. *loco cit.*
- 115 Septimò limita, quando consilium solum petitum fuisset, sed neque datum, neque procuratum, vt daretur, quia petitio sola non sufficit, Ruin. & Alex. *per Lancell. loco cit. num. 23.*
- 116 An autem sententia lata de consilio Peritorum transeat in iudicatum, & cætera, quæ in hac materia petendi, & sequendi consilium, tractantur; vide apud Lancellott. *loco cit. num. 24. & Scacc. dicta gloss. 13. à num. 39. usque ad fin. & per Card. Tusc. littera C, conclus. 767. cum seq.*
- 117 Vnum addo, quod, si vnus Iudex voluntariè cepit procedere de voto alicuius, videlicet, de voto Roræ, qui subro-
- 118 gatur in locum illius, non teneretur procedere de voto illius, vt per Rot. *decis. 95. num. 2. & 3. post Mangil. de subfast.*
- 119 Sed an Consultor, qui dedit consilium, possit illud reuocare, antequam sit pronunciatum? Dic non posse esse inconstantem, & reuocare consilium iam datum, Bald. *dicto cap. Si pro debilitate*, quem sequitur Felyn. *ibidem num. fin. Bartol. l. de tutela circa med. C. de integ. restitut. Vide de materia, Scalam de conf. Sapientis.*
- 120 Fallit, si renocaret incontinenti.
- 121 Fallit, si reuocaret ex ratione expressa.
- 122 Fallit, si vellet addere, vel declarare, Felyn. *ubi supra*
- An autem Iudex, postquam coram eo Actor cepit iudicium, & seruatis seruandis legitimè causam suam per publica documenta, & testes prosecutus est, tuta conscientia possit esse inconstans, & abstinere se ab officio iudicandi. Et ille iudicà esse inconstantiam, quia Iudex non potest
- 123 se abstinere ab officio iudicandi, aliàs de iure iniustitiam committit, peccat, &
- 124 tenetur ad restitutionem omnium damnorum, vt ex communi sententia Canonistarum, & Theologorum dicit ex nostris Castill. *decis. 94. num. 2. & 3. par. 1. & puni-*
- 125 tur poena Fisco applicanda, & ad in-
- 126 tereffe Parti, pro quo datur actio in-
- 127 factum descendens ex quolibet crimine, vt ex Bart. Tusc. *conclus. 393. num. 10. verb. Iudex, Castill. loco cit. num. 4.*
- 128 Quæ conclusio ampliatur, etiam quod Iudex tanquam persona priuata, & priuata conscientia nouerit cõtrarium eius, quam quod per testes, & per instrumenta publica probatum fuerit, iuxta doctrinam D. Thoma 2. 2. *quæst. 67. artic. 2.* quam sequuntur cæteri Theologi, quos adducit idem Castill. *dicta decis. 94. num. 19. Giurba decis. 99. num. 11. & facit Text. in cap. Pastoralis, §. quia verò, de off. Deleg. ubi Papa præcipit Ordinario, vt manet executioni sententiam Delegati, licet sciat contrarium, idem in cap. Iudices 3. qu. 7.*
- 129 Quod maximè procedit in ciuilibus; in criminalibus verò maior est difficultas.
- 130 Nam, si Iudex ex scientia priuata sciat, reum esse innocentem, & secundum allegata, & probata nocens reperitur, tenetur omnes vias prius querere, quibus inno-
- 131 cens liberetur, potest enim reo aperire
- 132 carcerem, remittere causam ad Superiorem, vel deponere officium saltem ad tempus

- 133 tempus, & fungi officio testis apud Superiorem, si opinetur prodesse posse reo,
- 134 D. Thomas 2. 2. *quæst.* 64. art. 3. Cactan. *quæst.* 57. art. 2. Alber. cap. *Pastoralis*, §. *quia verò num. 7. de off. Deleg. Adrian. quodlib. 2. p. 117. 3. ad 5. Lels. de iust. & iur. lib. 2. c. 29. num. 77. Azor. par. 1. lib. 2. cap. 17. quæst. 8. Baldel. *Theol. moral. lib. 4. disput. 15. nu. 23. & 24.* Sicutem hæc omnia agere nequeat, & populus instet, reum damnandum,*
- 135 quem scit esse conuictum probationibus, quod, si Iudex non faciat magnam offensionem populi incurreret, Calderin. *disso cap. Pastoralis*, §. *quia verò de off. Deleg. Angel. & Imol. in l. ad D. Pio, ff. de sentent. & re iud. Summ. Angel. verb. Indicare nu. 7. Rosell. verb. Index 1. qu. 18. dicunt omnino*
- 136 non Iudicem debere abstinere se à condemnatione, quia nemini licet contra propriam scientiam agere, secundo quia
- 137 ius gentium iuri naturali derogare non potest, sed de iure gentium est, vt Iudices
- 138 secundum acta, & probata iudicent, de iure autem naturali, vt innocentem à morte liberemus.
- 139 Contrarium tamen voluit D. Thomas 2. 2. *quæst.* 67. art. 2. & *quæst.* 64. art. 6. ad 3. Alex. Caiet. Couarr. Siluest. Innocent. Io. Andr. Cardin. But. Gloss. & Archid. Ricard. Maior, & Dian. Anton. in *locis allegatis* per eundem Siluest. verb. Index 2. q. 5. Azor. *disso quæst.* 8. Baldel. *loco cit. num. 24.* Costa *de remed. subsid. remed. 70. illar. 2. à num. 1. & hæc sententia est verior, quia,*
- 140 Iudex publicum bonum priuato præferre debet, ergo ne populus in offensionem incurrat, poterit Iudex Titium, licet innocentem condemnare, criminis tamen in iudicio conuictum.
- Nec obstant rationes in contrarium adductæ, quia isto casu licet Iudici sequi probabilem opinionem contra suam certam conscientiam, quia scientia est priuata
- 141 tamen, quæ postponitur hoc casu publicæ, quæ oritur ex actis, & probatis, Azor. *loco cit. disso quæst. 8. vers. Ad obiectionem*, Baldell. *loco cit. num. 24.* Fragos. *de Regim. Reipub. par. 1. lib. 4. disp. 10. num. 168.*
- 142 Ad secundum responderetur, non esse contra ius naturale occidere innocentem, dando operam rei licitæ, & sic per accedens, & præter intentionem, sed quando sit directè, & ex proposito, sicuti vide-
- 143 mus, quod, si Ciuitas in bello iusto non possit expugnari, nisi occidantur pueri, & innocentes, posse licitè occidi, quia præfertur bonum publicum, & commune scientiæ Iudicis priuatæ, Azor. *loco cit.* Fragos. *loco cit.* qui plura alia in proposito adducit.
- 144 Quid autem in Principe, an ex sola scientia priuata possit condemnare reum absque probatione? Vide apud eundem Fragosium *loco cit.* Et an in exilium mit-

De Inconstantia in Iudicijs.

- 145 tere alii quem, siue à suo Statu amandaret vide Natt. *conf. 625. per tot.*
- 146 Quibus autem poenis subiciatur Iudex negligens in iustitia administranda, videndus est, Farin. *quæst.* 111. à num. 196.
- 147 Sed quid si Delegatus facta delegatione inconstans illam vellent reuocare, an possit dic, quod si res sit integra, licitum esse inconstantiam, si verò res non sit integra, illicitam esse inconstantiam, prior pars colligitur ex cap. *Quamuis*, de off. Deleg. in 6. & ibi Franc. Gemin. & Anchar. Gloss. in cap. *Is qui*, in verb. aliud, de Procur. in 6. & in cap. *Super questionum*, §. si verò, in verb. aliud, de off. Deleg. Doctor. in cap. *De litteris*, & in cap. *Significante*, vbi Bero. à num. 19. eod. tit. Castr. in l. iudicium soluitur num. 1. ff. de iudic. vbi Alber. num. 2. & 3. Castill. lib. 2. controu. cap. 29. num. 3. Molin. de iust. & iur. tract. 5. disput. 21. nu. 1. Costa de re integr. distinct. 55. num. 1. Barbof. ad d. cap. *Quamuis* num. 2. vbi nu. 3. probat hanc resolutionem non solum locum habere post decis. d. tex. in cap. *Quamuis*, sed etiam de iure antiquo decretalium per Text. in in cap. *In litteris*, in cap. *Venerabili*, de off. Deleg.
- 148 Et hæc inconstantia non solum habebit locum, si expressè appareat, vt potè si Delegatus expressè renouauerit, & causam sibi reassumpserit, sed etiam si tacitè manifestetur, hoc est si Delegatus procedat per seipsum in causis, vel alteri subdelegat, Anchar. *disso cap. Quamuis in princ.* Franc. num. 2. Gemin. num. 3. Card. Tusc. litt. D. concl. ff. 155. num. 2.
- 149 Et in tantum hæc inconstantia, & reuocatio valida erit, vt omnia gesta subdelegati corruant, & tanquam attentata reuocatione pendente annullentur, argum. cap. *Ecclesia* 2. vlt. lit. pend. cap. *Vt nostrum* 36. de appellat. Lancellott. de attent. part. 2. cap. 10. num. 1. cum seqq. Barbof. *disso cap. Quamuis* nu. 5. Dummodò reuocatio sub-
- 150 delegato innoteat, vel intimeretur, alias gesta ab eo tanquam ab ignorante valida erunt, Franc. *disso cap. Quamuis* numero 2. Molin. *disso disput. 21. num. 2. in fin. loco cit. numero 5.*
- 151 Secunda pars huius conclusionis probatur in cap. *Super quæst.* §. si verò, de off. deleg. & in cap. *Venerabili* eodem tit. Barbof. *disso cap. quamuis* num. 1. & *disso cap. Venerabili*, in princip. Molin. *disso disput. 21. num. 1.* Castil. *disso cap. 29. num. 3. num. 3.* Costa *disso distinct. 55. num. 1.* Hæc tamen conclusio procedit, si delegatus in totum alicui subdelegauerit, secus autem,
- 152 si aliquid sibi reseruauerit, tunc enim, etiam re non integra poterit per eundem à subdelegato commissio reuocari, d. cap. *super quæst.* & cap. *si delegatus*, de off. deleg. in 6. in *disso cap. quamuis* verb. in totum. An-

Ec

- char. in princ. Franc. num. 2. Molin. *dicta disput.* 21. num. 4. Barbof. *dicto cap. quamvis numero 6.*
- 153 Secundò, non procedit in Delegato ad vniuersitatem causarum, quia is
- 154 æquiparetur Ordinario, iuxta Glof. in cap. statutum, §. in super, in verb. moderatus, de reſcript. in 6. Ordinarius verò, ſiue in totum committit, ſiue in parte, poteſt ſemper commiſſionem reuocare, Caſtren. l. iudicium ſoluatur nn. 3. ff. de iudic. Conuarr. praſt. cap. 9. num. 1. Molin. *dicta disput.* 21. num. 3. Barbof. qui alios *dicto cap. quamvis numero 7.*
- 156 Caterum difficultas eſt, quando in hac materia res integra, vel non integra dicatur; In hac difficultate tres ſunt Doctòr. opiniones, quas ſingillarim examinat Caſtill. ſed more ſuo iactanter, d. cap. 29. à num. 4. verior, & communis opinio eſt, ſufficere directam eſſe citationem à ſubdelegato, cap. gratum, & cap. relatum, de off. deleg. Dec. *dicto cap. relatum*, num. 5. laf. d. l. & quia num. 57. ff. de iuriſd. omni. iudic. Caſtill. loco cit. num. 4. verſ. apud omnes, & numero 15. Coſta *dicta diſtinct.* 55. numero 1. poſt Bald. *conſ.* 449. vol. 1. & Ruthard. de commiſſis, par. 1. lib. 3. cap. 6. num. 10.
- Sed videndum eſt, quando Iudex poſſit ſuam ſententiam reuocare; Quæſtio hæc habet duas partes, altera circa ſententiam interlocutoriam, altera circa definitiuam; Quod attinet ad inconstantiam in ſententia interlocutoria.
- 157 Regula eſt, Iudicem ſuam poſſe reuocare ſententiam interlocutoriam, licitaque eſt hoc caſu incoſtantia, t. quod iuſſit, ff. de re iudic. & ibi laf. num. 1. Imol. num. 7. Angel. Caſtren. num. 7. Odoſt. num. 7. Alber. num. 5. Fulgoſ. nu. 1. Soecin. nu. 41. Alex. num. 1. Rip. num. 14. l. poſt ſententiam, & ibi Doctòr. de ſent. interloc. cap. cum ceſſante, & ibi Dec. num. 8. Franc. numero 6. de appellat. & in cap. ſi à Iudice, de appellat. in 6. Felyn. in cap. qualiter, & quando, de accuſat. num. 6. Surd. de alim. tit. 9. quaſt. 7. numero 7. & conſil. 167. per tot. Gratian. diſcepte. 147. num. 10. & diſcepte. 155. num. 16. Caſtill. decif. 58. Scacc. de appellat. quaſt. 19. remed. 1. conſulſ. 6. num. 13. & quaſt. 17. limit. 47. num. 1. Lancellott. de attent. p. 2. cap. 12. limit. 1. num. 12. Caldas Pereyra. quaſt. forenſ. lib. 1. quaſt. 9. à princip. cum alijs relatis à Barbof. in *dicto cap. cum ceſſante* num. 22. de appellat. addo Coſtam de re integra diſtinct. 38. num. 12. cum ſequentib. Menoch. de præſumpt. lib. 2. præſumpt. 63. num. 1. Fragof. de Regim. Reipubl. par. 1. lib. 4. diſput. 16. §. 4. num. 228. Ridolphin. in praxi par. 1. cap. 13. num. 572. Buratt. decif. 329. num. 5. Rota decif. 20. num. 37. par. 10. recent. & decif. 298. eadem par. 10. ſub numer. 4. §. neque.
- 158 Ratio eſt, quia, cum Iudex adhuc non ſit functus officio ſuo, cap. ſignificantibus, & cap. quærentibus, de off. deleg. nil mirum, ſi inconstantem poteſt interlocutoriam reuocare, Felyn. *dicto cap. qualiter* num. 6. de appellat.
- 159 Secundò, quia Iudex corrigere, & emendare poteſt, quod malè fecit, cap. qualiter, & quando, il primo, de accuſat. Glof. in cap. querelam, Glof. ſin. de Procur. Bald. in l. 1. quaſt. 2. C. ſent. reſcind. Alex.
- 160 l. quod iuſſit num. 30. & licet vnicuique errorem ſuum corrigere, cap. loci, §. porro 3. s. quaſt. 9. & prudentis eſt mutare conſilium in melius, l. nonnunquam, vbi Glof. ff. de collat. & melius eſt ſciſmum corrigere, quam corrigi, §. 1. in Auth. de nupt. & eſt Text. in cap. cum ceſſante, vbi dicitur ſano vſum conſilio Iudicem, qui ſciſmum emendauit, & ibi Dec. num. 8. Abb. nu. 6. vbi dicit, talem non eſſe de inconstantia notandum, ſed ſapientia commendandum, Felyn. *dicto cap. qualiter, & quando* in 3. not. Præpoſit. *dicto cap. cum ceſſante* num. 7. Surd. *dicto conſ.* 167. num. 9. & 10. Addit tamen Felyn. loco cit. quod Iudex,
- 162 & alia honeſta perſona debet corrigere errorem ſuum cantius, quam poteſt, quia
- 163 ſi in aliquo errauerit, non debet ſpontè fateri errorem ſuum, ne auctoritas eius vileſcat, non tamen debet errorem ſuum
- 164 defendere, nec in illo perſeuerare, ex Text. in cap. magna 22. quaſt. 4. nam, qui volunt eſſe conſtantes, & ſubſtinere, incidunt in multa inconuenientia, quia tales appellantur pertinaces, non ſapientes, vt enim Cicer. ait Tuſculan. magis pudendum, ſi in ſententia falſa permaneres, quam ſi ipſam corrigeres; variatio enim reprobatur, quando tendit ad malum, ſed ſi ad bonum, non, imò commendatur, qui variat, *dicto cap. magna*, Rebuff. *dicta l. quod iuſſit*, in princip. num. 5. & Herodes, qui ſuam non mutauit ſententiam, periit. Diuus Petrus, qui mutauit votum, ſaluus extitit, cap. aſtione 22. quaſtione 4. Nec poteſt dici inconstantis, qui in melius variat, imò ſapiens, *dicto cap. magna*, & Textus in cap. qualiter, & quando, de accuſat. alloquendo Iudices, dicit, Non pudeat vos errorem veſtrum corrigere, qui poſſiti eſt, vt aliorum corrigatis errores, & nonnunquam Prætor varietatem non repellit, & conſilium mutantis non aſpernatur, l. nonnunquam, ff. de collat. bon. Rebuff. *dicta l. quod iuſſit*, in princ. num. 5. vbi dicit, quod Iudices ſi errauerint in iure, vel factò, & non corrigant ſuos errores, poſſunt multari ex ordinatione Regis Galliarum, & ibi videnda plura circa variationem notanda forſan in Præſatione.
- 165 Amplia primò regulam, ſiue ſimus in Iudice ordinario, ſiue in delegato, Ripa

- dicta l. quod iussit num. 9. cap. cum cessante, & ibi Doctor. de appellat. Glos. in cap. fin. de appellat. in 6. Præpositus in dicto cap. cum cessante num. 5. vbi de communi, Surd. dicto conf. 167. num. 2. Gratian. dicta discept. 155. num. 20. & 21. Costa d. distinct. 38. num. 4. latè Scacc. dicta quest. 19. remed. 1. conclus. 6. num. 12. Fragof. dicta disput. 10. §. 4. num. 228. Ridolphin. dicto cap. 13. num. 57. 2.*
- 166 Amplia secundò, vt non solum Iudex possit reuocare sententiam interlocutoriam, sed etiam contrarium priori interlocutoria ferrè argum. eorum, quæ notat Felyn. in cap. in literis num. 5. declarat. 2. de offic. & potest. Iudicis delegati, & in dicto cap. qualiter, & quando, de accusat. num. 37. Scacc. dicta quest. 19. remed. 1. conclus. 6. num. 14.
- 167 Amplia terciò, vt illam possit reuocare etiam parte non petente, Soccin. dicta l. quod iussit num. 24. & ibi Iason numer. 3. Scacc. loco cit. num. 16. Surd. dicto conf. 167. num. 9. Imò, & absente, Bartol. dicta l. quod iussit num. 18. Rip. num. 27. Surd. dicto conf. num. 6. Ac iniunctis etiam partibus, Franc. dicto cap. cum cessante numer. 4. de appellat. Bartol. dicta l. quod iussit num. 16. Bald. l. 1. C. sententiam rescindi, Gratianus discept. 155. num. 22. Scacc. loco cit. num. 17. Surd. dicto conf. 167. num. 5. vers. non etiam.
- 168 Amplia quartò, vt eam possit reuocare, etiam sine causa, Caldas Pereyra. quest. forens. lib. 1. quest. 3. num. 3. Emmanuel Barbof. ad tit. l. 65. Portugallie lib. 3. Augustinus eius filius dicto cap. cum cessante num. 24. Rip. dicta l. quod iussit num. 14. vers. 9. qui tamen intelligit in sententiis interlocutoris non grauantibus Partem, vt si Iudex iusserit Partem adesse Kalendis, sed in interlocutoris grauantibus licet reuocatio valeat, poterit tamen Pars appellare, dicto cap. cum cessante, Alexan. dicta l. quod iussit, Fragof. de regim. Reipubl. dicta disput. 10. sub num. 228. vers. addo posse.
- 170 Amplia quintò, vt possit esse inconstans vsque ad sententiam definitiuam, 171 imò in calculo ferendæ definitiuæ, 172 quamuis lapsi essent decem dies ad appellandum, Cardin. Clement. sæpè, §. & quia in 7. not. de verb. signific. Dec. conf. 84. in fin. Marant. de ordin. Iudic. par. 6. vers. & demum ferat sententiam num. 7. Surd. dicto conf. 167. num. 2. Scacc. loco cit. num. 20. Iaf. d. l. quod iussit num. 5. Soccin. num. 23. & 24.
- 173 Ratio est, quia licet quoad Partem non appellantem sententia transeat in iudicatum, non transit tamen quoad Iudicem, Iaf. dicta l. quod iussit num. 28. Glos. in cap. Romana, §. Si verò interlocutoriam, de appell. in 6. Scacc. loco cit. num. 20. Surd. dicto conf. 167. num. 6. Iaf. dicta l. quod iussit num. 27. & 28.
- 174 Amplia sextò, vt possit sententiam interlocutoriam reuocare, etiam quod ab ea fuisset appellatum, dicto cap. cum cessante, Rip. d. l. quod iussit num. 14. vers. sexid amplia, Iaf. num. 5. & 36. Capic. decis. 1. num. 28. Scacc. loco cit. num. 20. Pereyra dicta quest. 9. num. 4. vterque Barbof. locis cit. ex eodem Pereyra, Fragof. de Regim. Reipubl. par. 1. dicta disput. 10. sub num. 228. vers. quod si appelletur, latè Lancellott. de attent. limit. 10. 2. par. cap. 12. limit. 1. nu. 16. qui num. 19. ampliat, vt non solum possit 175 reuocare, sed quod illa reuocatio irritat, & annullat processum per Iudicem, ad quem medio tempore factum, Doer. decis. 256. post princip.
- 176 Sed hæc ampliatio non habet locum, si Iudex desulisset appellatori, quia tunc 177 omnis iurisdicctio Iudicis ab eo est abdicata, & transfusa in Superiorem, cap. cum appellatio frinolis, de appellat. in 6. Iaf. dicta l. quod iussit num. 36. vers. limita quando Iudex, Lancell. de attent. loco cit. num. 24. Felyn. in cap. qualiter 1. num. 14. de accusat. post Panormitan in cap. cum cessante, de appellationibus num. 15. Rota decis. 562. par. 2. recent. de qua re tamen videndus est Fragof. d. discept. 10. à num. 230. cum seqq.
- 178 Secundò limita, quando à Iudice, ad quem fuisset inhibitiuam Iudici à quo dicto cap. Romana, §. si verò, cap. non solum, de appellat. in 6. Alexan. dicta l. quod iussit in 3. fallent. Iaf. loco cit. num. 36. qui tamen obiciendo tenet, non obstante inhibitiuæ posse Iudicem à quo reuocare grauamen illarum, vide Lancellott. vbi supra num. 25. qui etiam ibi dicit, quod proba- 179 biliter de hac opinione potest dubitari, eamque sublimat, vt procedat, si inhibitiu sit legitima, aliàs Iudex poterit suam interlocutoriam reuocare, Marant. in specul. 3. par. 6. par. principalis questione 2. num. 195.
- 180 Secundò sublimat, nisi interlocutoria esset nulla, quia, stante illius nullitate, non obstante inhibitiuone, potest reuocari, Capic. decis. 1. num. 30.
- 181 Amplia septimò, in interlocutoria, continente aliquid dari, vel fieri, l. 1. in fin. & l. penult. ff. de Prator. stipul. l. si opus, ff. non. oper. nunciat. Rip. d. l. quod iussit num. 14. vers. quariò amplia, dicto cap. cum cessante, cum alijs per Cost. dicta distinct. 38. num. 5. Cardin. dicto cap. cum cessante num. 39.
- 182 Amplia octauò, in interlocutoria lata super incidenti, vel emergenti, secundum Bartol. & Doctor. communiter in dicta l. quod iussit, Rip. ibidem num. 14. vers. quariò amplia, Costa dicta distinct. 38. num. 5. de qua re tamen videndus est Scacc. dicta quest. 19. remed. 1. conclus. 6. à num. 29.
- 183 Amplia nonò, vt possit reuocari etiam non reiectis expensis Parti, in cuius præiudicium reuocatur, Alexan. dicta l. quod iussit in 5. fallent. Iaf. ibidem num. 9. vbi de Ec ii

communi Rip. num. 15. vers. 10. vbi tamen refert contrarium tenentes, nempe Gloss. Innoc. & Butr. in *disso. cap. cum cessante*.

Concorda, aut ille, qui obtinuit reuocari interlocutoriam, non fuit in culpa, aut negligentia, quare lata fuerit interlocutoria, & tunc expensæ non debent refici: Aut fuit in culpa, & negligentia, & debent refici, eo quia, tunc ratione negligentia sapienti naturam expensarum, contumacialium, & ad hæc restringuntur ea, quæ latè tradit post Alexan. Rip. loco cit. Ità etiam concordat Scacc. loco cit. num. 21.

- 184 Amplia decimò, vt non solum licita sit semel inconstantia, sed pluries, & millicies, Angel. in *l. quidquid astringendæ, in fin. de verb. oblig.* Cuman. *disso. l. quod iussit num. 4.* Gratian. *d. discept. 155. num. 16.* Ratio est, quia illud verbum, *possit*, quod habetur in *disso. l. quod iussit*, habet extensionem in futurum, *l. si ita quis iuramento, vbi Gloss. in verb. quancunque de leg. 2. l. quod fecus, in fin. vbi C. lols. in verb. petisti, de condit. caus. dat. §. 1. iussit. quibus modis i. s. l. am. firm.* & hanc esse veram opinionem, tenet Mandos. in *9. cennisi. in verb. admutat, per Text. in l. vlt. iur. quæ, ff. de interrogat. adl. l. itaque illi. in l. bever, §. hoc sermone num. 43. de verb. signif. & Auditorem Cameræ seruare hanc opinionem, & ità esse de stylo restatur Vestr. in *prax. lib. 8. cap. penult. vt lit. pend. num. 6.* Gallef. *de obligat. Camer. rubr. reliqua de processu num. 29.* Lancellott. *de attentat. par. 2. cap. 12. limit. 1. num. 16. & 17.* Scacc. *d. traft. de appellat. quæst. 17. limit. 47. num. 37.* Monter. *decif. Aragon. 3. per tot. Surd. conf. 288. num. 15.* Fragot. *de regim. Reipub. disso. par. 1. lib. 4. disput. 10. sub num. 223. vers. quæstionis est.* Ridolphin. in *prax. par. 1. cap. 13. num. 573.**
- 187 Contrariam tamen opinionem, quod scilicet non liceat huiusmodi inconstantia, nisi semel, aut bis, tenuit Bartol. *disso. l. quod iussit num. 17.* Soccin. num. 60. & 64. Ias. num. 43. & 46. vbi dicit, hanc esse communem, & magis communem opinionem, Salyc. in *l. post iustitiam, C. de sententiarum pass. Butr. in cap. Fraternitatis num. 32. de frigid. & mal. sic.* Canonizet in *disso. cap. cum cessante.* Rebuff. *l. vlt. num. 6. C. de sent. cum pro eo quod interest, Scacc. loco citato num. 63.* Iaffred. *decif. 194.* Lancellott. *de attent. disso. cap. 12. num. 16. & 17.*
- 188 Amplia vndecimò, vt non solum expresse, sed etiam tacite possit iuxta Iudex interlocutoriam reuocare, Cardin. Zabarella. *conf. 30. num. 3.* Alexan. *conf. 34. num. 9. vol. 3. l. iusc. ltr. S. concl. 115. num. 2.*
- 189 Hinc primò inferitur, quod, cum conclusio in causa sit merè interlocutoria, Gloss. in *l. cum Clerici, C. de Episc. & Cleric.* Felyn. *cap. cum Ioannes, de fid. instrument.*

- num. 12. Mascard. *de probat. conclus. 1236. num. 6.* Menoch. *de arbitr. cas. 51. num. 29.* Nicolaus Reusin. *conf. 24. num. 31. lib. 2.* Graueus ad Gayll. *concl. f. 107. num. 19. lib. 1.* Crauett. *conf. 144. num. 20.* Afín. in *prax. §. 23. limit. 21. num. 3.* Afflicti. *decif. 115. ad fin.* Possit per Iudicem, & expresse, & 190 tacitè reuocari, vt de expressa reuocatione dixerunt Abb. in *cap. quoniam contra num. 24. de probat.* Bellamer. *decif. 55. 56. & 57.* Alexan. *l. admonendi num. 20. ff. de iure iur. & in disso. l. quod iussit num. 2.* Dec. *disso. cap. quoniam contra num. 38.* & ibi Berous num. 204. Crauett. *disso. conf. 144. num. 20.* Afín. loco cit. Menoch. *presumpt. 63. lib. 2. num. 1.* Ludouif. *decif. 140. num. 8.* Afflicti. *disso. decif. 115. num. 1.*
- 191 De tacita verò reuocatione vltra allegat. Crauett. *conf. 716. num. 4.* Reusner. *disso. conf. 24. num. 31.* Graueus loco citato nu. 41. Scacc. *de Iudic. lib. 2. cap. 12. nu. 29.*
- 192 Quod eo magis locum habet, si Iudex referuauerit sibi facultatem reuocandi, lo. de Grafs. in *arbore iudic. in 4. quæst. principal. vers. decimusquintus num. 13.* Scacc. loco cit. *disso. num. 29.*
- 193 Secundò habet locum, vt possit Iudex reuocare expresse conclusionem etiam sine consensu partium, Anton. de Butr. & Imol. in *cap. auditis, de Procur. Cardin. Clem. 2. de testib. Afín. d. limit. 21. num. 3.* Graueus *disso. conclus. num. 23.* Ludouif. *d. decif. 140. num. 8.*
- 194 Declara tamen, quod ad validitatem reuocationis expresse requiritur iusta causa, Bellamer. *d. decif. 57.* Afín. *d. limit. 21. num. 2.* Scacc. loco cit. num. 31. qui dicit, quod Iudex Parti petenti reuocari conclusionem, debet dicere, quod producat illa iura, quæ intendit producere, & si 195 videt, quod illa faciant ad iustitiam causæ, reuocabit conclusionem, aliàs non, & ità seruare Auditores Rotæ, vt in *decif. 8. aliàs 757. de Iudic. in antiq. Aufser. addit. ad Cappell. Tholosan. decif. 14. in fin.* quod etiam voluit Graueus loco cit. num. 22. Crauett. *disso. conf. 144. num. 20. & 716. num. 5.* Vbert.
- 196 de citat. *cap. 6. num. 9.* Et quod requiratur iusta causa, Menoch. *d. presump. 63. num. 1. lib. 2.* Afflicti. *disso. decif. 115. num. 1.* Et isto 197 casu licita est inconstantia, etiam Parte contradicente, Menoch. loco cit. num. 2.
- 198 Si autem iusta causa deesset, non liceret Iudici reuocare, etiamquod facultatem reuocandi sibi referuasset, Bellamer. *disso. decif. 55. & 57.* Scacc. loco cit. num. 32. Et 199 reuocando sine iusta causa grauaret Partem, quæ posset appellare, Bellamer. *disso. decif. 57.* Scacc. loco cit. num. 31. qui tamen 200 dicit non admitti tales appellationes per Auditores Rotæ, quia sumus in interlocutoria, & iusta causa prefumitur præsumptione iuris, & de iure; sed Mascard.

- de probat. conclus. mibi 1286. num. 12. dicit, quod Auditores malè faciunt in non admittendo huiusmodi appellationes, super quo considera.
- 202 Declara secundò procedere, quando Iudex ad conclusionem in causa ipse processisset, secus verò, si Partes ad eam deuenissent, quia tunc non est licita inconstantia, argum. l. postquam liti, C. de pass. cum alijs per Afm. d. limit. 21. num. 7. Rip. dicta l. quod iussit num. 49. Rebuff. num. 86. Menoch. d. presumpt. 63. num. 3. & de arbit. cas. 51. num. 28. Græu. dicta concl. 107. nu. 21. plenè Surd. dicto conf. 167. num. 13. vers.
- 203 tercio, et ratione, quia transiit in contractum.
- 204 Quod tamen intellige, nisi honestas aliud requireret, vt ex Marco Antonio de Amat. decis. Marchia 3. num. 13. voluit Græu. loco citato num. 23. Felynus cap. Quoniam contra num. 19. de probat. Mascard. d. conclus. 1286. num. 16. vel appareret de
- 205 notoria iniustitia contradicentis, Crauert. conf. 622. num. 16. Reusner. d. conf. 24. num. 31. lib. 2. Græu. loco citato num. 24.
- 206 Vel tractaretur de salute animarum, nisi reuocario indulgeretur, Farinacc. de testibus quest. 75. num. 274. Crauert. dicto conf. 716. Græu. loco citato num. 25.
- 207 Tacitè verò reuocatur conclusio in causa, quando Iudex, testes, instrumenta, vel alias probationes admittit, Abbas cap. Quoniam contra, de probat. col. 3. Butr. & Imol. in cap. Auditus, de Procurat. Alexand. conf. 84. lib. 4. cum alijs per Menochium d. presumpt. 63. num. 4. Ludouif. decis. 140. num. 7. & decis. 451. num. 11. par. 2. & decis. 558. num. 2. par. 4. recent. Coccinius decis. 1848. num. 2. Vbaldus decis. 355. num. 4.
- 208 Quæ conclusio procedit, etiam quod super admissione iurium non intercesserit decretum Iudicis quoad præiudicium partis producentis, Ludouif. d. decis. 140. num. 9. Quouero ad præiudicium alterius
- 209 partis requiritur, & decretum, & admissio Iudicis, cum hoc non pendeat à sola
- 210 voluntate partium, sed Iudicis Greg. XV. decis. 339. num. 2. & decis. 457. num. 5. & 6. Vbert. de cit. d. cap. 6. num. 10. vers. Imò dicerem, Ridolphin. in prax. par. 1. cap. 8. num. 162.
- 211 Secundò, habet locum, etiam quod admissio iurium facta fuerit sine præiudicio conclusionis in causa, quia nihilominus censetur conclusio in causa reuocata; Licet enim Rota in Romana Pecuniaria, seu restitutionis in integrum 1. Iulij 1609. coram Ortembergbo, approbauerit huiusmodi cautelam, de qua etiam Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. in annot. contra nullitates num. 123. Gratian. discep. 156. num. 38. Ab ea tamen resolutione recessit in eadem causa 15. Decembris 1610. coram Corduba, de qua per Marches. de commissis, to. 1. fil. 1222. Ridolphin. in prax. par. 1. cap. 8. in ea enim fuit conclusum, veriore esse opinionem, quod admissio iurium facta sine præiudicio termini profectio habuit, 212 non inuat, ideo talis forma admittendi iura sine præiudicio, non est recepta à cautis Procuratoribus, vt dicit eadem Rota coram Corduba, Gratian. discep. 438. nu. 4. s. & 6. Addent. ad d. decis. 140. Gregorij XV. num. 17. Vbert. de citat. d. cap. 6. num. 11.
- 213 Non censetur tamen reuocata conclusio in causa, si Iudex ignoraret, fuisse factum, vt quia esset in iussu, vel conclusio esset multum antiqua, Marsil. in prax. §. sequens num. 52. Alex. conf. 72. nu. 7. lib. 3. multos refert Afm. d. limit. 21. num. 6. Menoch. d. presumpt. 63. num. 4. in fin. Gonzalez loco cit. num. 129. Gratian. discep. 156. ad fin. vbi tamen dubitat de huiusmodi opinione, quomodo possit in praxi verificari ex eo, quod non est verisimile, quod procedatur ad huiusmodi
- 214 admissionem non viso registro, ideo talis ignorantia tanquam non tuta admittenda non videtur, Rota decis. 1. de testib. in nou. vbi pulchre Ridolphin. in praxi par. 1. cap. 8. num. 161. & huic declarationi subscribunt, Addent. ad dict. decis. Gregorij XV. 140. in fin.
- 215 Principalem conclusionem amplia 12. etiam in arbitro, Ripa d. l. quod iussit nu. 14. vers. ampliatur duobus modis, l. dicere, ff. de arbit. Costa d. distinct. 38. num. 4. Scaccia d. quest. 19. remed. 1. conclus. 6. num. 22. vers. amplia 11.
- 216 Amplia decimotertiò in executores mixto, Ripa d. l. quod iussit, num. 14. vers. tercio amplia, Scaccia loco cit. vers. amplia decimò.
- 217 Plures aliæ ampliaciones videri possunt apud Doctores in d. l. quod iussit, quæ potius sunt illationes, quam ampliaciones.
- 218 Dic primò illicitam esse inconstantiam in illis sententijs interlocutorijs, quæ non exspectant aliam diffinitiuam post se, vt puta, quibus pronuntiatur, quem non esse audiendum, nam tunc expirat per talem pronunciationem officium Iudicis, ergo reuocari non poterit, l. 4. C. de posit. l. terminato, C. fruct. & lit. expens. post Eutr. Card. Alex. d. cap. Cum cessante, num. 40. de appellat. Franc. num. 60. Scacc. de appellat. quest. 19. remed. 1. concl. 6. num. 38.
- 219 Secundò dic, illicitam esse inconstantiam, quando sententia interlocutoria habet vim sententiæ definitiuæ, Franc. d. cap. Cum cessante num. 6. limit. 1. de appell. cap. ultim. & ibi Eutr. num. 10. Abbas num. 11. Dec. num. 36. Gloss. in cap. ultim.

- verb. minis de appellat. in 6. Alex. d. l. quod iussit num. 17. fallen. 4. Soccin. num. 16. not. 9. Iaf. num. 10 limit. 9. Ripa num. 27. fallen. 3. Felyn. in d. cap. Qualiter, & quando num. 7. limit. 1. de accusat. Roman. conf. 358. Triufan. decif. 4. num. 23. lib. 1. Bredierod. de appellat. par. 2. tit. 3. vers. sed tantum littera B, Capic. decif. 1. num. 27. latè Scaccia loco cit. nu. 26. quid iud contra fenserit Caldas Pereyra lib. 1. quæst. 9. qui fustè num. 1.
- 220 Tunc autem sententia dicitur habere vim diffinitivæ, quando per eam diffinitur vna pars substantialis iudicii, licet non diffiniatur totaliter negotium principale, Ripa d. l. quod iussit num. 27. Iafon num. 10. vers. nono, & super hoc videndus est, Roderod. in sua praxi par. 1. cap. 13. num. 221. 300. per modum exempli refert viginti, & vnum casus, in quibus interlocutoria habet vim diffinitivæ.
- 222 Quod habet locum, quando vel Iudicis officio mercenario, vel ad instantiam partis interlocutoria prædicta erat expedienda, secus, si officio Iudicis nobili, quia
- 223 cum Iudicis officium nobile duret etiam post instantiam, l. 1. ff. de iurisd. omni. Iudic. cap. fin. de offic. Iudic. ordin. tunc talis interlocutoria poterit reuocari, Bart. l. 1. in princip. ff. de Prætor. stipul. Card. dicto cap. Cum cessante num. 40. ubi dicit, quod ideo secundum decretum potest reuocari, quia expeditur diffinitivè officio Iudicis nobili ad vindicandam contumaciam partis, Bart. l. si finita, §. Iulianus, & S. si plures, ff. de damno infecto, Abbas, & Butr. in cap. Quoriam frequenter, §. in alijs, ut lit. non contest.
- 224 Hinc primò inferitur, interlocutoriam, per quam finitur iurisdicção, nec reuocari, nec Iudicem reponendo iurisdicção-
- 226 nem reassumere posse, veluti si Iudex se incompetentem declararet, Abb. d. cap. Cum cessante num. 11. & 12. Card. Alex. num. 4. fall. 2. Felyn. d. cap. Qualiter, & quando il primo num. 9. fall. 7. de accusat. Guidopap. de appellat. quæst. 30. num. 53. Iafon d. l. quod iussit num. 25. Ripa num. 16. Intantum quod, si Iudex de facto reuocet prædictam interlocutoriam, nulliter reuocare dicatur, Guidopap. loco cit. Scaccia de appellat. d. quæst. 19. remedi. 1. conclus. 6. num. 52. Hæc autem cessatio inconstantiæ procedit quidem in delegato, non autem
- 228 in Iudice ordinario, delegatus enim nec etiam de partium consensu prædictam interlocutoriam reuocare potest, Iafon d. l. quod iussit num. 26. Franc. d. cap. Cum cessante num. 10.
- 229 Ordinarius verò illam reuocare potest, Alex. d. l. quod iussit num. 27. fall. 12. Franc. cap. Ex ratione num. 82. vers. secundo quaeritur, Card. Alex. num. 43. de appellat. idem
- Franc. d. cap. Cum cessante num. 11. limit. 2. vers. secundo aliter, Dec. num. 43. Bartol. in repetit. 2. legis ex quacunque num. 13. ff. si quis in ius vocat. Iafon num. 18. vers. 2. limita, Scaccia de appellat. quæst. 19. remedi. 1. conclus. 6. d. num. 55. & hanc opinionem latè defendit Rebuff. d. l. quod iussit num. 106. Rota decif. 163. in fin. in nova. Roman. conf. 358. Addit. ad Roman. singul. 129. Ratio
- 230 est, quia non potest Iudex ordinarius solo verbo radicatam à se abdicare iurisdictionem ordinariam, l. legatus, ff. de offic. Præsid. Bart. & communiter Doctores in l. 2. ff. si quis in ius vocat. non iur. per text. in l. si ut proponis la prima, & in l. præsis, C. quomodo, & quando Iudex.
- 231 At si delegatus declarauerit, se Iudicem incompetentem, non in causâ principali, sed in aliquo articulo dependente à principali, quia tunc cum non expiret eius iurisdicção, poterit esse inconstans, & hanc reuocare interlocutoriam, Alex. l. quod iussit, fall. 12. num. 23. & ibi Ripa num. 19. Felyn. d. cap. Qualiter, & quando il primo num. 9. limit. 3. Scaccia de appellat. d. quæst. 19. remedi. 1. num. 57.
- 232 Hinc inferunt Doctores, quod si Iudex laicus, coram quo discutitur causâ filiationis, & in isto articulo esset discutenda causâ matrimonii, ideo remitteret causam Iudici Ecclesiastico, iuxta Textum in cap. Tuam, de ordin. Iudic. postea hanc interlocutoriam reuocare, Ripa dicta l. quod iussit num. 19. dicens ita consuliisse, Rebuffus num. 107. Scacc. loco cit. num. 53.
- 233 Poterit item inconstans esse delegatus, & reuocare interlocutoriam, per quam finitur eius iurisdicção, si ab ea interlocutoria fuerit appellatum, Dec. in dicto cap. cessante num. 41. & 42. de appellat. & ibi Anton. de Butr. num. 10. Abb. num. 12. Cardin. Alex. num. 4. Franc. cap. ex ratione num. 82. & ibi Cardin. Alexan. num. 43. de appellat. Felyn. dicto cap. Qualiter num. 8. Capic. dicta decif. 1. num. 27. & 29. Lancell. de attent. 2. par. cap. 12. limit. 1. num. 18. Scacc. loco cit. num. 59. Rota decif. 42. alijs 455. de appellat. in auri. Tusc. littera S. concl. 115. numer. 33. Auser. decif. Cappell. Tholos. quæst. 185. Rebuff. d. l. quod iussit num. 106.
- 234 Ratio est, quia cum sententia per appellationem suspendatur, l. causâ cognita, C. de transact. l. si quis iusurand. circa fin. ff. de iure iur. vel extinguatur l. 1. §. 1. ff. ad Turpil. &
- 235 singulariter de præsentibus non lata, ideo potestas Iudicis remanet integra per reuocationem prohibitionis, & impedimenti ad reuocandam eandem, Rot. decif. 64. si Auditor, & 36. si à pronuntiatione, in non. Roman. singul. 129. & tenent ferè omnes sumptuati. Quod non procedit, si Iudex
- 236 demittit appellationi ab interlocutoria, illam enim reuocare non poterit, Abb. in

- dicto cap. cum cessante num. 15. Franc. nu. 14. limit. 5. Cardin. Alexan. num. 40. fall. 6. Dec. num. 50. fall. 6. Gemin. in cap. ut super num. 6. de appellat. De qua questione dicemus infra in inconstantia appellationis.*
- 237 Nisi demum interueniat consensus Partium, quia tunc de eorum consensu poterit siue Iudex ordinarius, siue delegatus interlocutoriam reuocare, Cardin. Alexan. *dicto cap. cum cessante numer. 40. Franc. num. 14. Dec. num. 50. Lancellort. de attent. limit. 1. num. 74. Scacc. d. quæst. 17. limit. 47. membr. 1. num. 44.*
- 238 Dummodo res sit integra, Franc. loco cit. num. 15. Scacc. num. 46. Lancell. nu. 74. Franc. Jacob. Enricus conf. 34. lib. 3. per tot. Alexan. conf. 133. num. 12. lib. 6. Tusc. libr. 5, conclus. 115. num. 48.
- 239 Quæ autem sententiæ habeant vim definitiuæ, viden. est omnino Ruginell. de appellat. §. 1. cap. 2. d. num. 40. qui ordine alphabetico ferè omnes enumerat Capell. Tholos. decis. 48. 129. num. 2. 364. nu. 3. Granat. ad Vestr. lib. 7. cap. 3. Dec. resp. 62. per tot. vol. 5. Valasc. confil. 47. Viu. decis. 302. Brederod. de appellat. par. 1. tit. 20. d. col. 433. vsque ad 450. latè Scacc. de appell. quæst. 17. limit. 47. membr. 1. d. num. 172. vsque ad num. 215.
- 240 Idem erit de sententia interlocutoria, per quam Iudex declarat, appellationem esse deserram, aut non Iudicem, vel quod super libello non sit procedendum, quia cum per has sententias finiatu eius iurisdicctio, illas idem Iudex reuocare non poterit, Cardin. Alex. *dicto cap. cum cessante num. 40. Franc. num. 11. Bartol. dicta l. quod iussit num. 9. Iaf. & Alex. num. 12. & hoc etiam voluit Rot. decis. 88. in nou. Castren. conf. 282. num. 2. vers. nam imò dicit lib. 1. & conf. 283. num. 6. eodem lib. Roman. conf. 358. Bald. confil. 144. lib. 4. Angel. confil. 200. num. 5.*
- 241 Die tertio, inconstantiam cessare in interlocutoriis bis confirmatis, quia sicuti
- 242 non licet à sententia bis confirmata tertio prouocare, cap. tua, de appellat. & tot. tit. C. ne liceat tertio prouocare, ita etiam interlocutoria bis confirmata reuocari non poterit, Gloss. singul. in Clem. fin. vers. super ea, de appellat. Cardin. *dicto cap. cum cessante num. 40. vers. tertio fallit, Abb. nu. 13. cas. 3. Franc. num. 12. limit. 3. Dec. num. 45. Felyn. dicto cap. qualiter, & quando fall. 3. num. 10. Alexan. dicto cap. quod iussit num. 21. Rip. num. 25. dicens, hanc limitationem nullum habere dubium, Grat. discept. 155. num. 26. Scacc. dicta quæst. 19. remed. 1. conclus. 6. num. 61. qui hoc dictum intelligit de confirmatione facta per viam appellationis*
- 243 nis à Iudice ad quem, non autem, si facta sit ab eodem Iudice per viam repositionis, de qua per Gallef. ad formul. obligat. Camer. par. 3. rubr. reliqua de processu num. 27. Scacc. ibidem in vers. neque in hac.
- 244 Dic quartò, illicitam esse inconstantiam in interlocutoria lata de consensu Partium, quia eam Iudex reuocare non potest altera parte inuita, Abb. *dicto cap. cum cessante num. 16. per Text. in cap. significante, de appellat. Dec. num. 48. Innocent. in cap. ceterum, in fin. de rescript. Alex. dicta l. quod iussit num. 23. fall. 8.*
- 245 Si tamen adsit iusta causa reuocandi, poterit Iudex etiam inuitis Partibus reuocare, ex Bald. Angel. Cardin. Alexan. *dicto cap. cum cessante num. 40. vers. quinto fallit, Dec. num. 49.*
- 246 Dic quintò, illicitam esse inconstantiam, quando Iudex appellationi ab interlocutoria per eum lata detulit, nam, quia à se abdicauit iurisdictionem reuocando sententiam, illam reasumere non potest, Abb. *dicto cap. cum cessante num. 15. Franc. num. 14. limit. 5. Cardin. num. 40. fall. 6. Dec. num. 50. fall. 6. Barbof. num. 26. Gemin. in cap. ut super num. 6. de appellat. in 6. Alexan. dicta l. quod iussit fall. 3. num. 16. Iaf. num. 36. Felyn. dicto cap. qualiter, & quando num. 24. Lancellort. de attent. 2. par. cap. 12. limit. 1. num. 20. Scacc. quæst. 17. limit. 47. membr. 1. num. 42. Gratian. dicta discept. 155. num. 31. Quod procedit, siue Iudex tradiderit Apostolos, siue non, quia sufficit, quod appellationi detulerit, vt declarando Gemin. voluit Scacc. loco cit. num. 42. vers. subextende primò; & etiam habet locum post*
- 247 tempus dandorum Apostolorum, quorum negotio, aut non datio vim habet declarationis, Scacc. loco cit. vers. subextende secundo.
- 248 Sed hæc dux limitationes habent locum in Delegato, secus in Ordinario, Rot. decis. 88. & 360. in nou. Bald. l. Præses, C. quomodo, & quando Iudex, Cardin. Alex. *dicto cap. cum cessante num. 40. vers. hæc tamen dux limitationes.*
- 249 Tertio, habet locum dictum, quamuis appellatio fuisset admissa cum clausula, si, & in quantum, Beninten. decis. 1. num. 1. Gratian. d. discept. 155. num. 33.
- Sed de hac questione inferius vide conclusionem apud Lancellort loco cit. d. num. 72. Salgad. de protest. Reg. par. 3. cap. 18. per tot. Gratian. d. discept. 155.
- Dic sexto, illicitam esse inconstantiam, postquam Iudex, ad quem inhibuerit, nam tunc Iudex à quo interlocutoriam reuocare non poterit, Cardin. Alex. *dicto cap. cum cessante fall. 10. Barbof. num. 27. Felyn. dicto cap. qualiter, & quando num. 14. Lancellort. dicta cap. 12. limit. 1. num. 25. Lancell. Corrad. de Prætoro §. 2. de offic. Prat. in caus. civil. in cap. de sententia limit. 6. num. 16. Lantfranc. de iis. 459. Scacc. dicta quæst. 17. limit. 47. membr. 1. num. 38. & 39. Ridolphin. in*

praxi par. 1. cap. 12. num. 478.

Contrarium voluit Abb. in *disso* cap. cum cessante num. 16. cas. 7. Franc. num. 16. limit. 6. Dec. num. 53. fall. 7. de appell.

250 Retenta priori opinione fallit, si inhibito minus legitima sit, quia, ea non obstante, locus erit inconstans, ut post Marant. tenet Lancellott. de attent. 2. par. cap. 12. limit. 1. num. 22.

251 Secundò fallit, si interlocutoria esset valida, secus si nulla, quia tunc est locus inconstans, inhibitione non obstante, Franc. *disso* cap. cum cessante num. 17. Capic. *disso* decis. 1. num. 30. Lancellott. loco cit. num. 22. Scacc. d. quæst. 17. limit. 47. membr. 1. num. 69.

252 Dic septimò, illicitam esse inconstantiam, quando interlocutoria est executioni demandata, Bartol. *disso* l. quod iussit num. 16. Alexan. num. 24. limit. 9. Soccin. num. 30. & 55. lafon num. 32. Rip. num. 29. Franc. *disso* cap. cum cessante num. 20. limit. 9. Cardin. Alex. num. 40. limit. 12. Dec. nu. 60. Roman. conf. 226. Felyn. in rubr. num. 15. de sent. & re indic. & in cap. qualiter, & quando num. 15. fall. 5. de accusat. laf. l. ferni electione num. 13. ff. deleg. 1. Scacc. *disso* quæst. 17. limit. 47. membr. 1. num. 58. Lancellott. loco cit. nu. 23. Brederod. de appellat. par. 2. tit. 3. num. 58. & 59. Menoch. de retin. remed. ult. quæst. 21. num. 56. & 57. Tusci. d. conclus. 115. littera S, num. 45. Caldas Pereyra quæst. fo-

253 vers. 9. num. 8. lib. 1. Ethoc habet locum, siue sententia sit missa executioni à iudice, siue à Parte, Cardin. Alexan. Franc. Lancell. & Scacc. loco cit.

254 Secundò habet locum in his interlocutoriis, quæ absque facto hominis trahunt secum executionem, quia illam iudex reuocare non potest, Cardin. Alexan. *disso* cap. cum cessante num. 40. fall. 13. & ibi Abb. col. ult. Alex. *disso* l. quod iussit nu. 24. fall. 9. laf. num. 32. Scacc. loco cit. num. 62. cum seq. ubi adducit exempla, & est Gloss. in l. 1. §. ult. in verb. vel adde, & ibi Rayner. Bartol. & Bald. ff. de Præst. stipul. Roman. *disso* conf. 226. Tiraquell. in l. si unquam, verb. reueratur num. 309.

255 De partium tamen consensu licita erit inconstantia, Bartol. Alexan. Soccin. laf. Cardin. Alexan. & Felyn. loco cit. Berous conf. 107. num. 2 lib. 3. Scacc. loco cit. num. 66. vers. primus est casus.

256 Item, si adit iusta causa reuocandi, & ea cognita fieret reuocatio, ut volunt omnes Scribentes, Lancellott. loco cit. nu. 25. Costa de re integr. *disso* 38. nu. 11.

257 ubi insert ad interlocutoriam interpositam super primo decreto, & super noui operis nunciatione, iuxta terminos Authentica Ei qui iurat, C. de bon. auth. Indic. possid. & l. si opus, ff. oper. nou. nunciat.

258 Denique, si interlocutoria executioni

demandata nulla esset, & inualida, reputa si fuisset lata sine causæ cognitione, citatione, aut alium iuris defectum patere- tur, tunc iudex poterit inconstans eam reuocare, quantumuis sit executioni tradita, Felyn. *disso* cap. qualiter, & quando fall. 4. num. 1 si limit. 3. laf. *disso* l. quod iussit num. 32. Scacc. loco cit. nu. 68. Bero. conf. 19. num. 25. lib. 2.

259 Et si officio Iudicis nobili lata esset, vtrique posset reuocari, Rip. d. l. quod iussit num. 49. Cardin. Alexan. *disso* cap. cum cessante num. 40. Rebuff. ad l. Gallia, de sent. art. 3. gloss. unic. num. 32. Pereyra loco cit. num. 8. vers. nisi dicamus.

260 Dic octauò, illicitam esse inconstantiam, quando fuit quæsitum ius Parti ex sententia interlocutoria, Gloss. Bartol. & alij apud lafon in *disso* l. quod iussit num. 32. Rip. num. 33. Felyn. *disso* cap. qualiter, & quando num. 15. Cardin. Alexan. *disso* cap. cum cessante num. 40. vers. 20. fallit, Surd. conf. 288. num. 7. Cost. de re integr. *disso* *disso* 38. num. 8.

261 Tunc autem dicitur ius quæsitum Parti, quando sententia fuit ab homine, vel à lege executioni demandata, secus autem, si solum ea sit prolata, Surd. *disso* conf. 288. num. 26. vers. postremò.

Secus autem, si pars post interlocutoriam plures faceret expensas, nam illis non obstantibus quamuis res non possit dici integra, potest nihilominus iudex reuocare, ut post Hostien. Io. Andr. & alios tenet Surd. *disso* conf. 288. num. 27.

262 De quo tamen vide Alex. conf. 133. n. 12. vol. 6. & Cost. de re integr. *disso* 38. num. 11. in fin. qui dicit, re non integrat, Iudicem non posse reuocare interlocutoriam inuita parte, intelligenda est enim eius doctrina iuxta superius tradita, nempe, si verè ius sit parti quæsitum. Hinc

263 propterea, si iudex pronunciaret, quemquam haberi pro confesso, eo quia negauerit respondere positionibus, hanc in-

264 terlocutoriam reuocare nequit, quia trahit secum executionem, & per eam ius est quæsitum Parti, Castren. in l. Prætorio, §. sed, & si quid, ff. de Prætor. stipul. Costa de re integr. *disso* *disso* 38. num. 11.

265 Dic nonò, illicitam esse inconstantiam in Iudice dato ad vnum articulum incidentem, vel emergentem tantum, puta ad cognoscendum, an sententia sit exequenda, vel testes sint admittendi, hoc enim casu, si iudex interroquatur super illo articulo, non poterit interlocutoriam reuocare, quia fundus est officio suo, Bald. conf. 58. in 1. vol. Rip. *disso* l. quod iussit num. 21. vers. secundò limita.

266 Dic decimò, illicitam esse inconstantiam, quando interlocutoria profertur simul cum principali sententia, nam, quia tunc

267 tunc assumit naturam definitivæ, Iudex illam reuocare non potest, Salyc. *Lante sententia*, C. que appellat. non recip. Alexan. in l. patris, & filij num. 3. ff. vulg. & pupill. Rip. *dicta l. quod iussit* num. 23.

268 Dic vndecimò, illicitam esse inconstantiam, quando consuetudo, aut stylus fori diceret, non esse interlocutoriam, semel latam reuocandam, Barbat. *conf. 34. vol. 4. Percyra dicta quæst. 9. num. 8. vers. limit. 2.*

269 Dic duodecimò, illicitam esse inconstantiam, quando Iudex vellet reuocare interpretationem, quam semel dedit ad obscura verba sententiæ, quia talem interpretationem mutare non potest, Bald. in l. 2. C. de senten. ex periculo recit. Imol. in l. ab executione, ff. de appellat. Curt. sen. *conf. 27. num. 34. Angel. dicta l. quod iussit*, & ibi Rip. num. 24. Cardin. Alexan. *dicto cap. cum cessante* num. 40. *vers. 15. fallit.*

270 Contrarium voluit Imol. *dicta l. quod iussit*, quem sequitur Rip. num. 24. *vers. contrarium*, Angel. *dicta l. quidquid adstringende*, ff. de verb. obligat. Cardin. Alexan. loco cit. qui dicit, quod interpretatio verbi dubij semel facta non potest reuocari a priuato, secus in Iudice, latè Surd. *dicto conf. 288. d. num. 8. & præsertim num. 29. vbi*, quod etiam fieri potest in præiudicium iuris quæstio, ex Castren. in *Liberes palam*, §. si quid post, ff. de testamentis.

271 Dic decimotertiò, illicitam esse inconstantiam in Auditore Sacri Palatii Apostolici, cui in gradu appellationis commissæ fuit causa, cum facultatibus Audit. Cam. nam licet ipse, vigore facultatis sibi in commissione attributæ possit procedere executiue, non tamen potest tanquam Audit. Cam. subrogatus interlocutoriam reuocare, quia causa appellationis 272 nis diuersificat instantiam, & in hoc non censetur ei per huiusmodi commissionem facultas concessa, Ridolph. in *praxi par. 1. cap. 13. num. 576. ex Coccin. decis. 78. num. 9. & seqq.*

273 Dic decimoquartò, illicitam esse inconstantiam, quando Iudex pronunciaisset in scriptis per cedulam, nam tunc non potest reuocare, cum sit functus officio suo, Salust. Tiber. in *praxi lib. 1. cap. 53. num. 7. Ridolphin. dicto cap. 13. num. 577. Rota recent. par. 10. decis. 20. num. 39.*

274 Dic decimoquintò, illicitam esse inconstantiam postquam causa appellationis fuit commissæ a Signatura, etiam si illam 275 commiserit cum clausula sine præiudicio legitimæ executionis, licet enim tunc Iudex a quo possit procedere ad vltiora in executione suæ interlocutorie, non tamen potest illam reuocare, sed si videt illam iniustam, debet ab vltiori executione abstinere, cum enim in ea Signatura,

De Inconstantia in Iudicijs.

quæ Papam repræsentat, manus apposuerit, inferior se amplius ingerere non potest, nec debet, teste Ridolphin. *dicto cap. 13. num. 579.*

277 An autem detur inconstantia in Iudice respectu sententiæ definitivæ? Dic illicitam omnino esse inconstantiam, nec Iudicem posse suam definitiuam sententiam reuocare, l. Paulus, l. Iudex, ff. de re iudic. l. 1. in fin. ff. de questionibus, l. 1. C. sent. rescind. non posse, Specul. tit. de sententia, §. qualiter, *vers. hoc quoque notandum*, Abb. *conf. 73. & 92. lib. 1. Romm. consil. 362. Fulgof. conf. 166. Alex. conf. 71. col. 2. lib. 5. Rebuff. dicta l. quod iussit in 2. notab. num. 1. Cardin. Alexan. dicto cap. cum cessante* num. 41. de appell. & per l. quod iussit, tradit Rebuff. ad leges Gallicas, tit. de sent. art. 3. *glos. vnic. num. 6. Rip. dicta l. quod iussit* num. 50. Felyn. in *dicto cap. qualiter*, & quando il primo num. 23. & ibi Soccin. num. 63. & 64. de accusat. Scacc. de sent. & re iudic. *glos. 14. quæst. 17. num. 1. Percyra quæst. forens. lib. 1. quæst. 9. num. 10. Fragof. de regim. Reipub. par. 1. lib. 4. disp. 10. §. 4. d. num. 215. cum seqq.*

278 Ratio est, quia Iudex, lata sententia, definitiua, functus est officio suo, & desi-

279 nit esse Iudex in illa causa. l. actor, l. Iudex, l. Paulus, ff. re iudic. & omnes supracitati Doctor. cap. in litteris, de offic. delegat. l. qualem, §. dicere, ibi, dum Arbitrarius esse desierit, ff. de arbit. cap. si Compromissarius, de elect. in 6. Rebuff. *dicta l. quod iussit*, in princ. num. 4. ad quod respexit Senec. lib. 7. contr. cap. fin. Iudex, quam tulit de reo tabellam, reuocare non potest, & illud Apulei lib. 1. florid. Proconsulis tabella sententia est, quæ semel lecta, neque augeri littera una, neque minui potest, Ofual. ad Donell. lib. 27. cap. 1. littera H; Amaya ad l. vnic. C. de sent. aduersus Fiscum lib. 10. num. 1.

280 Ratio secunda est, quia sententia definitiua fertur cum deliberatione, l. 2. C. de sent. ex periculo recit. Ideo de facili non fole reuocari, argum. l. fin. C. arbit. tutel. l. dubium non est, C. de repud. cum alijs per Rebuff. loco cit. num. 4.

281 Ratio tertia est, vt sit litium finis, aliàs enim non esset, si posset Iudex inconstans suam reuocare definitiuam sententiam, Bald. l. 1. num. 2. C. sent. rescind.

282 non posse, & quia esset procedere in infinitum, quod est contra leges, & Reipublicæ vtilitatem, l. propterandum, C. de Iudic. l. si Prator, ff. eodem, Rebuff. loco cit. num. 4. *vers. quartò ratio.*

Hinc Cassiodorus lib. 1. epist. 5.
In immensum trahi non debent finita litigia,
Quæ enim dabitur discordantibus pax, si nec
legitimis sententijs acquiescit.

283 Amplia primò, vt nec etiam possit esse inconstans de partium consensu, l. si diuersa, C. de transact. Bald. cap. presentata
F f

- col. 2. de testib. Rebuff. *dist. l. quod iussit* 2. nor. num. 2. Pereyra loco cit. num. 10. *vers. quæ quidem conclusio*, Frago. de regim. Reipubl. par. 1. lib. 4. *disput.* 10. num. 224.
- 284 Amplia secundo, ut procedat siue sententia lata fuerit in causa ciuili, siue in causa criminali, l. 1. in fin. ff. de quest. l. panam, C. de panis, l. Dini, l. relegati, l. moris, S. pen. ff. od. Cardin. conf. 29. cum alijs per Rebuff. loco cit. nu. 3. Pereyra loco cit. nu. 10.
- 285 Vnde Iudex condemnatum non potest absolueri, etiam si postea appareat de innocentia, l. acti, S. 1. ff. de re iudic. l. Dini, ff. de panis, Abb. conf. 73. & conf. 92. lib. 1.
- 286 sed debet ab executione superfedere, donec consultus fuerit Princeps, & gratiam delinquenti concesserit, Bald. l. additior, C. de Episcop. audien. Felyn. cap. consanguinci col. 2. extr. de re iudic. Rebuff. loco cit. num. 3. Pereyra loco cit. num. 10. Abb. cap. de his num. 2. de accusat. Couarr. de spons. 2. par. cap. 8. S. ultim. nu. 15. Pereyra loco cit. qui dicit propterea cauendum ab Anania, & Monacho, qui contrarium tenuerunt.
- 287 ea ratione, quod sententia in causa criminali nunquam transeat in iudicatum, quod tamen conuincitur ex supradictis, quia solum speciale est in causis criminalibus, quod in eas rescribitur a Principe, si constet de rei innocentia, secus autem in causa ciuili, l. fin. C. ut lit. pend. l. fin. C. sent. rescind. non possit, & ab eodem Principe rescindatur propter instrumenta de nouo reperta, *dist. l. Dini*, quod secus est in causa ciuili, l. 1. admoendi num. 56. ff. de iure iur. Pereyra loco cit. num. 10. lib. 1.
- 289 Amplia tertio, ut nec liceat esse inconstans, etiam prætextu erroris, l. error, & ibi Doct. C. de iur. & fact. ignor. Rebuff. *dist. l. quod iussit* num. 5. Pereyra loco cit. num. 10. *vers. Amplia etiam*, Scacc. loco cit. num. 6. & 7.
- 290 Amplia quarto, siue sinus in Iudice ordinario, delegato, vel subdelegato, cum in illis habeat locum regula, quod lata sententia definitiua functi sunt officio suo, d. l. Iudex, & cap. in litteris, de offic. delegat. Rebuff. loco cit. num. 9. Felyn. *dist. cap. qualiter, & quando* num. 23. & ibi Soccin. nu. 64.
- 291 Scacc. loco cit. num. 3. Quod procedere etiam in Auditoribus Rotæ, dixit ex decis. Rota 341. in non. idem Rebuff. loco citato num. 7.
- 292 Amplia quinto, ut illicita sit inconstantia etiam intra decem dies ad appellandum, Bartol. & alij in l. post sententiam, C. de sent. Doct. *dist. l. Iudex*, de re iudic. Rebuff. *dist. l. quod iussit* num. 10. & ad leges Gallie tit. de sent. art. 3. gloss. unic. num. 18.
- 293 Amplia sexto, ut illicita sit inconstantia in Iudice, ut nec possit definitiuam sententiam in melius reformare, quia functus est officio suo, l. Iudex, ff. de re iudic. Rebuff. d. l. quod iussit num. 11. *vers. 10.* Frago. de regim. Reipubl. *dist. disput.* 10. & num. 216. ubi latissime reprobatur Baldum, & Angelum in *dist. l. Iudex*, ff. de re iudic. Ancharanum in conf. 208. num. 15. & seq. Alexandrum conf. 118. volum. 3. & conf. 90. volum. 1. in princ. tenentes, non ex intervallo, sed incontinenti Iudicem corrigere, & reformare posse sententiam.
- 294 Amplia septimo, ut illicita sit inconstantia etiam in arbitro, l. dicere, S. fin. ff. de arbit. Rebuff. *dist. l. quod iussit* num. 12. ubi 295 ampliat, etiam quod data illi esset facultas pluries pronuntiandi, Bartol. in l. quid tamen, in princ. ff. eodem tit. de arbit.
- 296 De Notario autem, quando possit mutare, vel corrigere instrumenta, vide in sua conclusione, l. si librarius, ff. de reg. iur. & ibi Dec. Cagnol. Rip. *dist. l. quod iussit* num. 52. Rebuff. *ibid.* *vers. 12.*
- 297 Amplia octauo, ut illicita sit inconstantia, etiam quoad accessoria, unde, l. 298 dex expensarum condemnationem, vel fructuum, siue absolutionem reuocare non potest, Gloss. in l. 1. C. de sent. qua sine cert. quant. profer. Innocent. cap. auditis, de Procur. Bald. l. quia arbitri, ff. de arbit. Alex. in l. Paulus, ff. de re iudic. Rebuff. *dist. l. quod iussit* num. 12. *vers. ult. amplia*. Et ratio est, quia, postquam non datur inconstantia in 299 sententia definitiua, ergo nec in accessorijs, hoc est expensarum condemnatione, quia naturam principalis sequi debet, l. cum principalis, ff. de reg. iur. Rebuff. loco cit.
- 300 ubi ampliat etiam quod sententia lata, esset contra formam Statuti, vel consuetudinis, Ancharan. conf. 182.
- 301 Sed hæc ampliatio intelligitur, si super accessorijs iam sententia esset, secus autem, si illa omisisset, quia eadem die posset illa addere, l. Paulus, ff. de re iudic. Bartol. l. hac lege num. 4. C. sent. ex pericul. recitan. l. ab executore num. 7. *quæst.* 2. ff. de appellat. Abb. cap. qualiter num. 4. Anan. 7. Soccin. nu. 126. & 127. in 15. full. Surd. d. conf. 233. num. 5. Scacc. *dist. gloss.* 14. *quæst.* 17. nu. 16.
- 302 ubi dicit, quod, si Iudex condemnauit in principali, nec aliquid dixerit de fructibus, vel expensis, poterit eos con- 303 demnationi addere eadem die, ex Soccin. Innocent. Menoch. & Caraut. Imò hoc casu teneri eadem die super istis pronuntiare, voluit ex Textu *dist. l. Paulus*, de re iudic. Soccin. *dist. cap. qualiter* num. 130.
- 304 Scacc. loco cit. num. 18. qui addit hoc procedere in arbitro.
- 305 Amplia nono, ut nec etiam possit sententiam interpretari, addendo, vel minuendo aliquid de substantia, *dist. l. Iudex*, & l. 1. C. sent. rescind. Bartol. in l. ab executore num. 7. *quæst.* 2. ff. de appellat. & in l. 2. num. 4. & ibi Salyc. num. 4. Bald. num. 9. C. de sent. ex periculo recitand. Felyn. *dist. cap. qualiter*,

- Et quando num. 25. 2. limit. Gabr. lib. 6. de reg. iur. conclus. 3. num. 14. illat. 6. hos omnes Scacc. desent. Et re iudic. dista glof. 14. qu. 17. num. 4.*
- 306 Amplia decimò, vt, si Iudex reuocet suam definitiuam sententiam altera sententia, huiusmodi sententia reuocatoria nulla sit ipso iure, itaut appellatio non sit necessaria, l. 1. C. sent. rescin. non posse, Scacc. loco cit. num. 5.
- 308 Primò dic, licitam esse inconstantiam in sententia lata à Principe, quàm poterit ipse mutare, & corrigere ad libitum, Bart. dista l. ab executore, ff. de appellat. Cardin. Alexan. disto cap. cum cessante num. 41. vers. 11. fallit, Rebuff. dista l. quod iussit num. 13. vers. primò limita, & seqq. & ibi Rip. nu. 57. vers. sed ego crederem, Alexan. dista l. Iudex num. 11. in fin. Arias de Mesa var. resolut. lib. 2. cap. 36. num. 10.
- 309 Secundò dic, licitam esse inconstantiam in Senatoribus, siue Senatu, qui suam potest mutare, & reuocare sententiam, quia loco Principis est, Bald. l. 1. C. sentent. rescin. non posse, Montan. de auctorit. Magni Consilij in 6. argum. Rebuff. dista l. quod iussit num. 17. Thesaur. decif. 232. qui dixit, quod Senatus potest mutare poenam pecuniariam in corporalem, etiam lata sententia, de qua re videndus est Garron. de Senator. lib. 1. tit. 4. art. 11. per tot.
- 312 Quod tamen intellige tam in Principe, quàm in Senatu, si mutatio, vel reuocatio fiat iusta de causa, Addent. ad dist. decif. Thesaur. 232. littera B.
- 313 Quomodo autem fiat in Gallia huiusmodi reuocatio, siue mutatio à Senatoribus, vide latè Rebuffum dista l. quod iussit à num. 18.
- 314 Contrarium, quod etiam in Senatu, seu Præfecto Prætorio illicita sit inconstantia, itaut non possit suam corrigere sententiam definitiuam, tenet Socinus d. cap. qualiter, & quando num. 84. vers. quarò fallit, vbi dicit, quod hæc sententia communiter reprobatur, Alexan. dista l. Iudex num. 11.
- 315 Dic tertio, licitam esse inconstantiam, quando sententia definitiuam rescindi peteretur per viam restitutionis in integrum, siue sententia sit lata in iudicio criminali, siue in ciuili, nam tunc poterit mutari, dista l. Diui, ff. de pænis, l. in cause, S. fin. ff. de min. Glof. in dista l. Iudex l. 1. & ibi Bald. C. sent. rescindi non posse, Rebuff. dista l. quod iussit num. 127. vers. tertio limita, qui dicit, hanc mutationem, seu reuocationem non fieri contrario imperio, sed ope restitutionis.
- 316 Et quamuis solus Princeps soleat restitutionem in integrum concedere, Abb. in cap. 2. in fin. de purgat. vulgar. Nihilominus
- 317 idem Iudex, qui tulit sententiam, interdum illam concedere potest, l. perfectè ff. de minorib. & l. præcedant, in fin. & ibi notant Glof. Bartol. Alber. Bald. & alij, l. Præses, ff. eod. quam non allegant Doctores. vt dicit Oddus de restit. in integr. quæst. 32. artic. 17. Marches. de commissis. restit. in integr. par. 2. §. 1. num. 20. to. 2.
- 318 Quod procedit, etiam, si fatuitate, vel imperitia propria ipsius Iudicis læsus fuisset minor, Alber. dista l. perfectè num. 1. Odd. loco cit. num. 133. qui hoc declarat,
- 319 dummodo ita consentiat ipse læsus, vel expediat ipsi læso, quod illemet Iudex illam concedat.
- 320 Secundò procedit, etiam, si consuetudo esset in contrarium, Castren. l. 3. C. si aduers. rem iudic. num. 2.
- 321 Tertiò procedit, vt etiam in aliquo casu debeat omnino peti restitutio coram eodem Iudice, vt quando peteretur aduersus lapsum temporis ad appellandum, Jacob. de Aren. Cyn. Castren. in l. Præses num. 2. C. de appellat. Bald. in cap. Pastoralis, §. praterca num. 8. de offic. delegat. Mattesil. l. 2. num. 11. C. de sent. ex pericul. recit. Franc. Marc. decif. 56 num. 5. Odd. loco cit. nu. 136. qui reprobatur Bald. contrarium tenentem.
- 322 An autem Delegatus possit concedere huiusmodi restitutionem? Dic, quod, si Delegatus est Principis, possit concedere restitutionem ab interlocutoria, non autem à definitiua, Odd. latè loco cit. art. 18. à num. 137. qui num. 142. dicit, quod licet
- 323 Delegatus non possit restituere contra sententiam propriam, potest tamen cognoscere causam restitutionis, & interim suspendere executionem, & referre ipsi Principi, Abb. in cap. Auduisti, de offic. auleg. & in cons. 37. in fin. lib. 1.
- 324 Dic quarto, Iudicem inconstantem, esse posse in sententia definitiua, illamque posse reuocare, si nulliter ab eo sit lata, Textus est singularis in l. fin. C. de sent. qua fin. cert. quantis. & ibi Bald. & Angel. l. si Præses, C. quomodo, & quando Iudex, l. si occusator. C. de accusat. Rip. dista l. quod iussit num. 62. Alex. dista l. Iudex num. 20. Felyn. d. cap. qualiter, & quando num. 37. I. anfranc. in repet. cap. quoniam contra, in verb. interlocutiones col. 12. de probat. Doctores. in cap. Fratemit. de frigid. & malef. Afflict. decif. 283. Rot. decif. 341. in nou. cum alijs per Rot. off. dista l. quod iussit num. 131. Scacc. de appellat. quæst. 19. remed. 1. conclus. 6. num. 87. vbi latè
- 325 quando, & quomodo possit deduci nullitas sententiæ coram eodem Iudice, Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 67. à num. 20.
- 326 Quod amplia, etiam, quod Iudicis ordinarij iurisdicctio sit prorogata, nam tunc
- 327 lata sententia nulla durat eius iurisdicctio, Guidop. decif. 462. Capic. decif. 1. num. 26. Vant. de nullit. cit. coram quo null. proponit. num. 9. Menoch. loco cit. numer. 6. & 7.

vbi de ratione.

- 328 Non habet tamen locum hoc dictum, si Index per fordes nulliter iudicasset, quia non debet esse suæ iniquitatis, ac turpitudinis cognitor, nec Pars cogi possit, ut illum Iudicem iterum adiret, vt ex Bartol. Felyn. & Vant. dixit Menoch. loco cit. num. 15.
- 329 Neque, si ex nouis actis nullitas appareret, Menoch. loco cit. num. 16. & 17.
- 330 Nec si ope exceptionis tantummodo sententia esset nulla, Bald. l. ult. C. de contrahen. empt. Tiraquell. l. boues, §. hoc sermone limit. 1. num. 55. Menoch. loco cit. num. 20.
- 331 Sed hoc dictum procedit in Indice Ordinario, secus autem in Iudice Delegato, quia is, postquam definitiuam tulit sententiam, dicitur functus officio suo, siue bene, siue male pronunciauerit, l. si, vt proponis, & ibi Bartol. num. 1. & 3. Bald. num. 7. & 8. Salyc. num. 3. C. quomodo, & quando Index, Innocent. in cap. 1. de sent. & re iudic. Bartol. in l. si expressum num. 14. ff. de appellat. Franc. in cap. dilecto num. 64. quæst. 27. & ibi Cardin. Alex. quæst. 8. nu. 58. de appellat. Felyn. dicto cap. qualiter, & quando, fall. 8. num. 38. Rip. dicta l. quod iussit num. 63. & ibi Rebuff. num. 132. Scacc. de appell. d. quæst. 19. rem. 1. concl. 6. num. 91. Menoch loco cit. num. 21.
- 332 Quod procedit etiam in Delegato, qui habet iurisdictionem ordinariam in 333 cognoscendo, & delegatum in decidendo, quales sunt Auditores Rotæ, Rip. dicta l. quod iussit num. 63. Scacc. loco cit. num. 92. & lib. 1. de iudic. cap. 26. num. 3. Rota decis. 341. in nou. latè Menoch. loco cit. num. 35.
- 334 Secundò habet locum, etiam in Delegato Principis, quia is non potest reuocare sententiam, quam nulliter protulit, Felyn. in cap. in litteris fallent. 1. vers. contrarium num. 1. de offic. & potest. Indic. Deleg. & in dicto cap. qualiter, & quando num. 39. vers. sic aduerse, & de communi Rip. dicta l. quod iussit num. 63. ampliat. 2. Dec. dicto cap. in litteris fallent. 1. num. 14. Scacc. dicta quæst. 19. remed. 1. concl. 6. num. 93.
- Contrarium voluerunt Angel. dicta l. Index num. 6. de re iudic. Boer. decis. 6. Vant. de nullit. rubr. coram quo possit, Dec. dicto cap. in litteris num. 25. & seq. quos refert Scacc. loco cit. num. 94. Menoch. de arbit. d. qu. 67. num. 28. Pereyra dicto cap. 9. recept. sentent. num. 13. qui latè hanc defendit, & fortasse verior est opinio, & hanc opinionem latè defendit Menoch. loco cit. num. 44. vers. non ignoro tamen, vbi dicit leuia esse opinionis contrariæ fundamenta.
- 335 Tertiò habet locum, etiam quod Delegatus protulisset sententiam sine scriptis, quia nec iterum iudicare potest, Alexan. & Dec. relati, & probati à Rip. dicta l. quod

- iussit num. 66. reprobatà ibidem opinione, Felyn. & Bald. & hanc opinionem sequitur Menoch. dicta quæst. 67. num. 34.
- 336 Licita tamen erit inconstantia in Delegato ad Vniuersitatem causarum, Bart. in l. si vt proponis num. 13. & ibi Salyc. num. 3. C. quomodo, & quando Index, vers. secundus est casus, & in dicto cap. in litteris fall. 2. Vant. loco cit. num. 17. Rip. dicta l. quod iussit nu. 64. vbi de ratione, Scacc. loco cit. num. 99. latè Menoch. loco cit. num. 47. vbi pulchrè de 337 clarat quis dicatur Delegatus ad Vniuersitatem causarum, nempe illum esse, cui sub vno vniuersali verbo commissæ sunt causæ omnes, vtputa, si mandentur lites, & controuersie illæ omnes, quæ contigerint agitari inter Mercatores Ciuitatis, vel delegentur causæ omnes vnius Territorij.
- 338 Hinc propterea Iudicantes constituti à Feudatarijs suis in Castris, vt eorum auctoritate ius dicant in causis hominum ipsorum 339 forum Castrorum; ita pariter Vicarij foranei, qui de causis Clericorum vnius Diocesis, vel partis cognoscunt, dicuntur Delegati ad Vniuersitatem causarum.
- 340 Itemque in Romana Curia Camerarium, Auditorem Camere, Gubernatorem, Vicarium, Senatorem, Marefcalcum, & Auditorem Contradictarum esse Delegatos ad Vniuersitatem causarum, testatur idem Menoch. loco cit. 4. num. 48. Ideò cauendum ab Imol. in l. Index posteaquam num. 4. ff. de re iudic. & à Dec. in cap. litteris num. 5. vers. secundò fallit, de offic. Deleg. 341 tenentibus, Delegatum ad Vniuersitatem causarum non posse sententiam reuocare, quia is sit functus officio suo, quia cum æquiparentur Ordinario, potest suam mutare sententiam, Menoch. loco citato num. 57. vers. ceterum.
- 342 An autem Delegatus ad certum genus causarum possit iterum de causa iudicare, de qua primum tulit sententiam nullam: Dic negatiuè, & sic cessare in eo inconstantiam, quia huius Delegati natura propius accedit ad naturam simplicis delegati, tot enim reputantur delegationes quot sunt causæ, vt post Gulielm. de Cuneo, dixit Bart. in l. more n. 14. ff. de iurisdictione omnium Iudicum, cum alijs à Menoch. loco cit. num. 67.
- 344 Pariter licita erit inconstantia, si delegatus nulliter iudicauit per errorem facti, Innoc. in cap. 1. de sent. & re iudic. Petr. de Anchar. in Clem. 1. eodem tit. Castren. in l. cum querebatur, ff. eodem, Scacc. loco citato nu. 100. Menoch. sibi inconstans dicta q. 67. num. 31.
- 345 Contrarium in hoc voluit Imol. Alex. in dicta l. quod iussit, & alij, quos refert, & sequitur Rip. in dicta l. quod iussit num. 65. vers. secundò fallit, respondens ad doctrinam

- Innocentij de mente Imolæ, quod habet locum in Executore dato ad providendum de beneficio, & sic in adn extraiudiciali, propterea alia ratio suadet in Delegato ad providendum, quod possit iterum conferre, si nulliter contulit, quia agitur de beneficio Principis, in quo latior fit interpretatio, l. 1. de *Constit. Princ. cap. cum dilecti, de donat.* In actu autem iudiciali, prout in sententia, prior est opinio, quod non possit Delegatus suam sententiam mutare, vel reuocare, prætextu erroris, vt ex Felyn. *disto cap. in litteris*, voluit Scacc. *loco cit. num. 101.*
- 348 Item licita erit inconstantia in Iudice Delegato, si non iudicauit super toto, sique non est perfectè functus officio suo, quia tunc illud, quod nulliter pronunciauit, potest reuocare, Bartol. l. *si vt proponis num. 3. C. quomodo, & quando Index*, Misinger. *obseruat. 92. centur. 5. num. 7.* Scacc. *loco cit. num. 108.*
- 349 Item licita erit inconstantia in Delegato, qui non obseruata delegationis forma, sententiam tulit.
- 350 Dic quintò, licitam esse inconstantiam in sententia lata officio Iudicis nobili, quia, cum officium Iudicis non exipraueat, illam poterit retractare, l. *Diuus, ff. de in integr. restit. Bart. dista l. quod iussit num. 20. & in l. 1. in fin. ff. de Prætor. stipul. & in l. Iudex, de re iudicata*, Cardin. Alex. *disto cap. cum cessante num. 41. vers. tertio fallit*, cum alijs, quos adducit Rebuff. *dista l. quod iussit num. 135.* vbi propterea infert, quod, cum
- 351 multa officio Iudicis nobili imponitur, l. 1. in *princ. ff. si quis iudicanti non obtemperauit*, poterit Index eam remittere, l. *illicitas, S. fin. ff. de offic. Præsid.* secus autem in
- 352 poena etiam pauperi imposita, Rip. *dista l. quod iussit num. 55. vers. fallit primò*, Rebuff. *ibidem num. 137.*
- 354 Dic sextò, licitam esse inconstantiam, quando Pars, in vtilitatem cuius sententia lata est, fatetur, eam iniustam in toto, vel in parte, quia Iudex poterit eam corrigere, & reuocare, iuxta Partis confessionem, Innoc. in *cap. quia plectitur num. 2. vers. est autem ea ratio, de immunit. Eccles. per Text. in cap. 2. de purgat. vulg. Bald. in autb. ad hac, C. de vsur. num. 54.* Anton. de Burr. *conf. 27. vol. 3. Abb. conf. 89. vol. 1. l. si constante, S. quoties, & ibi Roman. ff. solut. matrim. cum alijs, quos congerit Rebuff. dista l. quod iussit num. 138. qui num. 142. subdit*, quod tutius esset consulere Superiorem,
- 355 & litteras impetrare à Principe, vt prædicatur in Francia, ex Felyn. in *cap. Consanguinei, in fin. de re iudic. Salycet. & Marfil.*
- 356 Quod tamen dictum intelligendum est, vt procedat quoad sententiæ fauorem, non autem quoad sui præiudiciam, Roman. l. *admonendi num. 38. ff. iure iur. & ibi Ias. num. 48. Abb. in cap. Fraternitatis nu. 18. de frigid. Rebuff. loco cit. num. 144.*
- 357 Secundò procedit, quando agitur de commodo consentientis, secus si ageretur de fauore vinculi matrimonij, quia confessio Partis nihil operaretur, *cap. super eo, de eo, qui cognouit consanguineam uxoris suæ, Rebuff. loco cit. num. 145.*
- 358 Tertio, procedit in Iudice Ordinario, secus in Delegato, quia, cum iurisdicatio eius extincta sit, inconstans eam reuocare non potest, *cap. in litteris, de offic. delegat. Rebuff. loco cit. num. 145. vers. tertio intellige.*
- 359 Dic septimò, licitam esse inconstantiam in sententijs, quæ non transcunt in iudicatum, *cap. tenot, cap. lator, de re iudic. Rip. d. l. quod iussit num. 61. Rebuff. ibidem num. 146. Zipet. lib. 3. consult. Canonic. consult. 3. in princip.*
- 360 Hinc propterea sententiam latam in causa matrimoniali, & beneficiis, quando tractatur de matrimonio spirituali, in causa vsuraria ex præsumptionibus, vel probationibus priuilegiatis, si contraria, & veræ, & naturales probationes superueniunt, retractare Iudex poterit, vt bene
- 361 Rip. *loco cit. num. 61.* Qui tamen declarat procedere in Iudice ordinario, non autem in delegato.
- 362 Secundò infertur, in causa Fisci licitam esse inconstantiam, quia, si sententia lata est intra terminum, reuocari potest, si superueniant probationes, post terminum verò si præuaricatione, vel manifesta fraus arguatur, l. *Imperatores 75. ff. de re iudic. l. 4. C. eodem, l. sub prætextu 19. C. de transact. Alexan. & Ias. d. l. Imperatores*, Roman. Curt. & Alciat. d. l. *sub prætextu*, Amaya l. *unic. C. de sentent. aduers. Fisc. lib. 10.*
- 363 Quod tamen non procedit, vbi Fiscus fuit legitimè defensus, & omnia solemnia interuenerunt, & sententia ritè lata sit, nam tunc non potest retractari, nisi per appellationem, l. *illud 9. ff. de appellat. cum*
- 364 in hoc casu Fiscus nullum maius ius habeat, quam priuatus, Accurs. & Plat. *dista l. unic. Amaya loco cit. num. 4.* Et hoc priuilegium Fisci habet locum, siue sit in sententia ciuili, siue in criminali propter generalitatem dicti Textus, vt bene per Amayam *loco cit. num. 27.*
- 366 Licet enim videatur communis opinio, quod in criminalibus Fiscus non deat restitutio contra sententiam latam, per Textum in l. *auxilium, ff. de minor. & per eum Textum dicit Peregrinus de iur. Fisc. lib. 6. tit. 2. num. 11. Garzias de nobilit. glof. 3. S. 1. num. 18. multos adducens The-saur. iun. lib. 1. quæst. forens. quæst. 59. per tot. Facchin. lib. 9. contron. cap. 81. Farinacc.*

- quæst. 101. nu. 35. Ricc. decif. 81. nu. 2. par. 2. Alphar. de offic. Fiscal. gloss. 17. numer. 45. Nihilominus in casu d. legis unica Fiscus non procedit per viam restitutionis in integrum, sed mero iure, vt bene probat Amaya loco cit.
- 367 Dic octauo, licitam esse inconstantiam in sententia lata in iudicio Peritorum, quia, si inueniantur peritiores, illa retractari potest, Textus est singularis in cap. biduum, §. recessus num. 2. quæst. 6. Lanfranc. in repet. leg. admonendi num. 9. ff. de iure iuran. cap. propofuisti, & ibi plenè Decius de probat. Rebuff. dicta l. quod iussit num. 148. qui
- 368 tamen subiungit, hoc fieri ex Principis rescripto, ad notat. per Dec. dicto cap. propofuisti, col. penult. de probat.
- 369 Dic nono, licitam esse inconstantiam, quando victor patitur discuti, & disputari de viribus sententiæ, & contrarius probari, quia tunc idem Iudex ordinarius poterit sententiam retractare, Innocent. cap. cum Bertoldus num. 4. de re iudic. & ibi Abb. Butr. conf. 27. vol. 3. Panormit. conf. 381. 2. volum. cum alijs, quos copiosè adducit Rebuff. loco cit. num. 149.
- 370 Quod tamen intellige, quando Partes vellent quod seruato iuris ordine, & nouo processu agitato, & primæ renunciantes sententiæ ex aliqua noua causa Iudex iudicaret, quia licita erit inconstantia, l. iuris gentium, §. si pacificus, ff. de pass. Bald. in l. si diuersa, l. aia, ff. de re iudic. & ibi Alex. cum alijs, quos adducit Rebuff. loco cit. nu. 150. vers. respondeo; secus autem, quando
- 371 do Partes vellent, quod absque instantia, & libello, litis contestatione, & alijs solemnitatibus in sententia Iudex contra primam sententiam sententiaret, quia tunc obstarat Textus in l. 1. C. quando pronoc.
- 372 non est necesse, vbi sententia contra sententiam non valet, quando prima transiuit in rem iudicatam, etiam de Partium consensu, Gloss. dicta l. si diuersa, C. de transact. & per alios, quos adducit Rebuff. loco cit. num. 150. versic. sed obstat, & versic. respondeo.
- 373 Dic decimo, licitam esse inconstantiam, quando Iudex veller interpretari, & declarare sententiam definitiuam, l. ab executore, ff. de appellat. Gloss. in cap. loci, §. his ita 35. quæst. 9. Fab. l. 1. C. sent. rescind. non posse, Alexan. conf. 3. voffo instrumento, vers. super alio 1. volum. Soccin. conf. 242. vol. 2. Dec. l. in ambiguis, ff. de reg. iur. Rebuff. loco cit. num. 153.
- 374 Quod tamen intellige in tali declaratione, quæ non immutat substantiam sententiæ, Bald. l. hac num. 9. & ibi Salyc. nu. 4. C. de sent. ex periculo recit. Soccin. dicto cap. qualiter, & quando num. 65. in 1. fall. Felyn. ibidem num. 23. fall. 1. & ceteri Canonistæ ab eodem adducti, Lanfranc. cap. quoniam
- contra numer. 560. de probat. Franc. Marc. decif. 670. num. 7. Gabr. de reg. iur. conclus. 3. num. 14. Guill. lib. 1. obseruat. 116. num. 3. Scacc. de sent. & re iudic. gloss. 14. quæst. 17. num. 20. Secus, si illa interpretatio, vel declaratio mutaret sententiæ substantiam, Bald. Salyc. Felyn. Gabr. loco cit. Scacc. loco cit. num. 4.
- 375 Rationes huius dicti sunt plures videntur apud Scacc. sed ea potissimum, quia ille, qui prohibitus est emendare, vel mutare, non prohibetur declarare, Felyn. dicta cap. qualiter, & quando num. 23. fall. 1. Gabr. dicta conclus. 3. num. 3. Scacc. loco cit. numer. 36.
- 376 Sed an huiusmodi inconstantia licita sit solum in Principe, & maioribus Magistratibus, an verò etiam in inferioribus, vt de Principe, qui, cum possit suam sententiam reuocare, vt dictum est supra, possit etiam illam declarare, voluere Bartol. Felyn. Soccin. & Afflic. decif. 215. relati à Scacc. loco cit. num. 38.
- 377 Et de maioribus Magistratibus solum, Bartol. Bald. Salycet. Gabr. & alij relati à dicto Scacc. loco cit. num. 40.
- 378 De inferioribus verò Iudicibus dubium est nam supracitati numero proximo negarunt, illis hanc facultatem competere.
- Sed Anan. dicto cap. qualiter num. 3. & Felyn. fall. 1. num. 24. aperte firmant, hanc etiam inconstantiam licitam esse in Iudicibus inferioribus, quos videntur sequi Scacc. loco cit. nu. 41. quamuis contrariam opinionem magis communem asserat Gabriel. dicta conclus. 3. num. 19. Surd. dicto conf. 288. num. 1. quamuis malè pro hac opinione alleget Felyn. loco cit. vt aduertit Scacc. loco cit.
- 379 Intantumque licita est huiusmodi inconstantia, vt sententiam declarare possit Iudex, etiam si ab ea fuerit appellatum, Gui. Iopap. singul. 349. Gabr. dicta conclus. 3. num. 55. Scacc. loco cit. num. 42. quamuis dicat, hoc non firmare.
- 380 Imò, et si per huiusmodi declarationem inferretur præiudicium iuri tertij, Castren. in l. heredes palam, §. si quid post, ff. de testam. Surd. dicto consil. 283. num. 29. Scacc. loco cit. num. 43. vers. extendit sextò.
- 381 Et non solum in Iudice, sed etiam in arbitro licitam esse hoc casu inconstantiam, dummodò incontinenti suam interpretetur sententiam, voluere Archid. in cap. sicut, §. ex his 11. quæst. 1. Gloss. in cap. 1. & ibi Angel. ff. de arbit. Specul. tit. de arbit. §. fin. vers. sed nunquid verbum obscurum, Anchar. conf. 208. Bald. in l. ne in arbitris, in fin. C. de arbit. Doct. in cap. Quintanall. de iureiur. Cardin. in cap. exhibitæ qu. 6. de arbit. Alex. in addit. ad Bart. in l. ab executore, ff. de appell. Rebuff. dicta l. quod iussit num. 160.

- 382 Secus autem, si ex intervallo, Henric. Boich. in cap. cum olim, de arbitr. Rebuff. loco cit. num. 106. Gabriel. dicta conclus. 3. num. 18.
- 383 Illicitam autem in hoc casu esse inconstantiam, quando Iudex officium suū terminavit, Bald. l. ca, qua, C. commin. vel epist. & cap. 1. qui inest. Fend. dare teneantur, cum alijs per Rebuff. dicta l. quod iussit num. 172. Gabr. d. conclus. 3. num. 23. Scacc. loco cit. num. 47.
- 384 Secundò, illicita est inconstantia, quando verba sunt clara, secus autem si sunt dubia, Bald. in l. si voluntate, col. 3. vers. quæro si Statutum, & de fideicomm. Castren. in l. heredes palam, §. si quid, C. consil. 338. vol. 1. cum alijs per Gabr. dicta conclus. 3. num. 25. Scacc. loco cit. num. 61. vers. & quod interpretentur, ubi autem verba sunt dubia,
- 385 & obscura, admitteretur declaratio etiā contra dispositionem, & regulas iuris, dummodò declaratio non sit contra veram, propriamque verborum significationem, Surd. dicto conf. 288. num. 24. Scacc. loco cit. num. 54. vers. declaro secundò.
- 386 Tertiò, illicita est inconstantia, quando declaratio naturam verborum offendet, Litum veniunt, §. aptanda, ff. de petit. hered. Glof. & ibi Bald. in l. si, ut proponis, C. excent. rei iudic. Doctot. in cap. cum dilecti, de accusat. Dyn. in reg. cum sint iura, de reg. iur. lib. 6. cum alijs per Rebuff. dicta l. quod iussit num. 166. Scacc. loco cit. num. 61. Cum
- 387 hoc tamen temperamento, quod, si verba sententiæ possunt intelligi propriè, & impropiè, seu strictè, & largè, debent intelligi, prout remouetur absurditas, & iniustitia à sententia, etiam si sumerentur impropiè, & largo modo, Glof. in l. puto, in verb. non communicari, ff. famil. erciscenn. Felyn. dicto cap. qualiter num. 25. dicens,
- 388 hanc interpretationem tolerari, dummodò non immutet naturam verbi, Gabr. dicta concl. 3. num. 89. Scacc. loco cit. num. 62.
- 389 Ratio temperamenti est, quia sententiæ Iudicum sunt taliter interpretandæ, ut non mereantur reprehendi à Sapientibus, Scacc. loco cit. num. 63. Et propterea inter-
- 390 pretatio debet esse laudabilis, verisimilis, & non dissona, Felyn. dicto cap. qualiter, & quando num. 25. Scacc. loco cit. num. 67.
- 391 Ideò, si Iudex malè interpretaretur sententiam, daretur appellatio ab illa declaratione, quamvis esset subtila appellatio à sententia definitiva, Scacc. loco cit. num. 68. & 71. quod tamen intellige, ut per cum ibidem Rebuff. dicta l. quod iussit num. 171.
- 392 Quod dictum est de declaratione, & interpretatione intellige, vel licita sit semel inconstantia, Glof. singul. in l. quidquid adstringenda, in glof. magna, ff. de verb. obligat. Bald. in l. 2. C. de sent. ex pericul. recit. & in l. de die, in princ. ff. qui satis. cog. Felyn. dicto cap.
- qualiter num. 27. limit. 4. Rebuff. dicta l. quod iussit num. 172. Scacc. loco cit. num. 52.
- 393 Inconstantia verò cessaret, finito officio, nam non poterit in eum casum Iudex interpretari, Bald. l. ca, qua, C. comminationes Epist. cap. 1. qui successi. feud. dare teneant. cum alijs per Rebuff. loco cit. n. 172. vers. ultimo fallit.
- 394 Dic vndecimò, licitam esse inconstantiam, quando iuris ordo non servaretur, quia nunquam transiret in iudicatum, Anchar. conf. 259. Felyn. in cap. Ecclesia num. 35. vers. ult. de constit. Rebuff. post Caffren. & Purpur. dicta l. quod iussit num. 173. Sed hæc limitatio includitur in ea, quæ continet sententiam nullam.
- 395 Dic duodecimò, licitam esse inconstantiam, si Iudex, antequam haberet sententiam pro perfectâ, vellet immutare, vel corrigere, Glof. in cap. Predicator 16. quæst. 1. Felyn. dicto cap. qualiter num. 31. de accusat. cum alijs per Rebuff. loco cit. n. 174. Scacc. loco cit. num. 78. ubi prius numer. 73. dixit, quod interpretatio sententiæ fieri potest tribus modis.
- 396 Primò, per decisionem, quæ solet fieri antequam feratur sententia, prout servat Tribunal Rotæ; Vel post latam sententiam, ut servat communiter alia Tribunalia; nam, si circa sententiam latam aliquod indigeat declaratione, potest declarari in decisione.
- 397 Secundò, potest fieri post sententiam per interlocutoriam, quæ explicet ambiguitatem sententiæ circa ea, quæ superius sunt tradita.
- 398 Tertiò, fit in prolatione sententiæ, cum Iudex in sententia dixisset condemnò, imò absolvo, quia talis inconstantia non reprobat, sententia enim tenet, & attenditur ultimum verbum, quod est correctorium primi, Glof. dicto cap. Predicator, in verb. contra verò 16. quæst. 1. Felyn. dicto cap. qualiter num. 3. fall. 2. & ibi Soccin. num. 98. & 99. Sed melius in hac materia num. 81. dicit, quod, aut Iudex scribit in thalamo
- 399 sententiam sub illis formulis correctorijs, & postea illam correctam legit, & profert sedens pro Tribunali, & tunc nulla potest considerari inconstantia, & correctio sententiæ lata, sed solum potius ferendæ, quia inconstantia, & correctio in sententia ferenda est semper permissa, quia Iudex in thalamo, dum componit sententiam, potest illam semel, & pluries lacerare, mutare, & corrigere.
- 400 Aut Iudex, dum legendo, & ferendo sententiam in scriptis sistit, & corrigat verbum condemnò, quia dicit imò absolvo, & ita scribit in sententia, & postea sequitur illius recitationem, & prolationem, & licita est inconstantia, & correctio, quia non est differentia, an eam corrigat

thalamo, an in tribunali ante absolutam sententiæ prolationem, præsertim si fuisset error ex lapsu calami, sine consensu intellectus, imò, etiam si fuisset error cum consensu intellectus, quæ tamen correctio, & inconstantia videretur sine prudentia, quia fieret sine causæ cognitione, & non sine sui magna verecundia, quod diuturna deliberatione firmasset præcipitata festinatione infirmare.

401 Aut vult corrigere, postquam eam solemniter recitavit in scriptis, & ita causam absoluit, & non potest, etiam si statim veller corrigere per ea, quæ dixit *supra* nu. 4. *ampliat. secunda*, & per dictum Felyni dicto cap. *qualiter* num. 31. *vers. non obstat*.

402 Hoc tamen verum est in puncto principalis, focus in accessoriis, quia potest ludex eadem die, & incontinenti addere, *ut supra* dictum est, Scacc. *loco cit. num. 16. & num. 77.* Et de hac materia latè Franc. Marc. *decis. mibi 668. qui, etiam decis. 670.*

403 dicit, quod, si corrigatur sententia ex intervallo, debet apponi data correctio-
404 nis, quia, vbi mutatur sententia, censetur novum instrumentum, secundum Bartol. *l. ius civile, §. Imperator, ff. de stat. homin. & in l. ius civile, ff. de inst. & iur. Alber. in proem. Cod. & facit Regula Cancellaria 42.*

405 vbi, quod, si post impetrationem beneficii fiat reformatio, non debet fieri sub prima data, sed sub data reformationis, nisi aliud constet de intentione Papæ, vt quia expeditur per verbum *Fiat*.

406 Hæc autem inconstantia, seu facultas mutandi, seu corrigendi sententiam, antequam illa sit absoluta, licita est, non solum in eodem contextu orationis, idest in ipso capite ante diversificationem ad aliud caput, sed etiam post diversificationem

407 ad aliud caput, quia correctio semper admittitur, imò ad absolutam sententiæ prolationem, Felyn. *d. cap. qualiter* num. 31. Scacc. *loco cit. num. 78.*

408 At quamvis licita sit inconstantia, quæ consistit in correctione, illicita est illa, quæ continet contrarietatem: Nam, quia correctio non vitiat sententiam, cum remaneat certa, sed contrarietas vitiat, & facit sententiam nullam, quia remanet omnino incerta, & vnum contrarium non cedit alteri, sed inuicem conquisantur, vtputa, cum dicit, *condemno*; & *absolvo*, Glof. in *cap. si quis præstet, in verb. cogi non possunt* 11. *quæst. 3.* vbi dicit, quod, si Prælati sententiando diceret, *excommunico te, vel absolvo*, sententia esset nulla, & Prælati haberetur pro fatuo, Felyn. *d. cap. qualiter* num. 31. in *secunda limitatione*, Scacc. *loco cit. num. 85.* Rebuff. *dicta l. quod insistit* nu. 180. vbi, quod isto casu in nullo contrarius est consensus, vel saltem non potest apparere ex verbis.

Sed quia diximus, sententiam posse declarari per decisiones, quaeritur an sit laudanda inconstantia, quam aliquando videmus in decisionibus Rotæ Romanæ.

409 Et non esse reprehensibilem, voluit Cassador. *decis. 9. de caus. possid. & propriet. num. 15.* per Text. in *cap. non debet, de consanguin. & affin.* vbi, quod non debet reprehensibile iudicari, si secundum varietatem
410 temporum statuta quandoque varientur humana, huiusmodi autem inconstantiam accidere in Rota Romana dicit idem, Cassador. *loco cit.* propter mutationem
411 Auditorum variè sententium, vt enim inquit Persius Satyra quinta:

*Velle suū cuiusque est, nec voto vivitur vnus
& tot sunt quandoque sententiæ, quot capita,* Thesaur. in *prefat. ad suas decisiones Pedemont. num. 33.*

412 Secundò, quia stylus ex tempore recipit varietatem, & in dubiis iuris quilibet

413 cogitur sequi suum intellectum, etiam si erraret in votando, ne alias sufficeret ad gehennam, *cap. per tuas, l. 2. de simon. stylus*

414 autem hic non est accipiendus iudiciarius ordo, sed ius Prætorium à Curia non digrediens, vt in propòsito dicit Lotther. *de re benefic. lib. 1. in apparat. num. 72.* Thesaur. *loco cit. num. 32. in fin.*

Tertiò, quia sæpè revelatur paruulis, quod occultum fuit magnis, & vni, quod later aliis, & quia detegitur hodie, quod non fuerat cognitum, ex Text. *singul. in l. 3. §. sed neque, C. de iur. vet. enucl.*

415 Quarto, quia magis præsumitur pro modernis, quam antiquioribus, quanto enim iuniores, tantò perspicaciores, Glof. in *l. Gallus* num. 1. *ff. liber. & posthum.* & hanc opinionem descendit iterum idem Cassad. *decis. 8. num. 5. de concess. prebend.* Lotther. *de re benefic. in apparat. num. 90.* vbi dicit, hanc inconstantiam addere auctoritatem Rotæ potius, quam detrahat, cum illa raro contingat, imò esse conveniens, etiam seipsum corrigere, quam à Deo corrigi, vt dicebat Iustinian. latè Thesaur. in *dicta præfatione suarum decisionum Pedemont. nu. 33.*

416 vbi, quod boni Iudices ita ceruicofis opinionioni suæ niti non debent, vt non velint à prudentioribus corrigi, *cap. ne innotatis, de Constitut.*

417 Quintò, quia, cum simus in Supremo Magistratu, videretur permissa, etiam in eadem facti specie mutatio opinionum, & diversitas sententiarum, vt in puncto voluit Grat. *disceptat. 127. num. 49.* quanius Doctor. ab eo allegati loquantur in alio casu, nempe in diversis Supremis Tribunalibus, Valenzuel. *conf. 69. nu. 216.* Garon. *de Senat. prælud. 7. num. 85.*

418 Contrarium tamen, hanc inconstantiam Rotæ non esse laudabilem, volvere omnes illi Doctores, qui dixere, Rotam quandoque

quandoque rotare, idest à suis recedere sententiis, vt post antiquum Glossatorem *super regul. Cancell. in probam. nu. 11. voluere Neuizan. in filia nupt. lib. 5. num. 62. Menoch. conf. 393. num. 5. & conf. 1050. nu. 38. Decian. conf. 63. num. 15. lib. 5. Scacc. de iudic. lib. 1. cap. 97. num. 131. vers. non obstat, quod Rota, Mart. de success. legal. par. 4. q. 28. artic. 5. num. 6. in fine.*

419 Secundò, hanc Rotæ inconstantiam, omnes illi reprobant, qui dixerunt, stylum Curiae esse volubilem, & mutari ad mutationem Auditorum, & Aduocatorum, qui faciles sunt in mutandis institutis prædictæ fori, Io. Andr. in cap. super gloss. 4. de elect. in 6. Felyn. in cap. Rodolphus nu. 22. versic. ita sernat Curia, de rescriptis, Ferrett. conf. 11. num. 8. & 9. lib. 1. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 49. n. 29. ante eos Gemin. conf. 24. & conf. 143. num. 2. Magdalen. de nuncup. testam. par. 2. cap. 9. num. 35. Cened. quasi. Canon. 45. num. 50.

420 Tertiò, quia huiusmodi inconstantia secundum aliquos anferre videtur auctoritatem Rotæ, vt dixit Scacc. de iudic. lib. 1. cap. 97. num. 131. vers. nec obstat etiam Rota,

421 & propterea Rotæ decisiones inconstantes, & contrarias allegari non posse ad causarum decisionem, dixerunt Cauar. in oculo Reipublicæ cap. 6. nu. 32. vers. tertiò loco Doctor, Marta decif. 224. num. 9.

422 Quartò, quia, etsi in omnibus illicita sit inconstantia, in Iudiciis tamen omnino reprobatur, l. in causæ, §. 1. de Procur. cum alijs supra enumeratis, & per Rebuff. in l. quod iussit, in princ. num. 1. ff. de re iudic. quod enim semel pro iustitia est decisum, non videtur immutandum, Bero. conf. 237. num. 9. Garon. loco cit. nam quod pro iu-

423 stitia cum causæ cognitione decernitur, vim legis habet, Rimin. conf. 80. num. 22. Garon. loco cit.

424 In hac quæstione nolo meum interponere iudicium, cupere tamen, vt doctissimi illi Patres exactè obseruarent Constitutionem Pij Quarti, incipiens. In throno iustitiæ, Dat. Romæ 6. Kalen. Ianuarij 1561. vbi in §. 12. Item Decanus, & alij Auditores,

425 præsertim antiquiores, attendant, ne aliquid non solum contra ius, sed nec etiam contra stylum, & decisiones antiquas factas in Rota, quæ impressæ habentur, quoquo modo decidatur, etiam prætextu aequitatis in iure non scriptæ, nisi maxima cum ratione, & discussione omnibus votis, seu saltem illorum duobus tertijs partibus aliter faciendum esse indicauerit.

426 Quæ iussio replicatur à Paulo Quinto in Bulla Reformationis Tribunalium Almæ Urbis, §. 5. nu. 18. in Bullar. nouo to. 3. Const. 71. fol. 264.

427 Quod exactè obseruatur in Parlamento Franciæ, si enim notabile aliquod dubium occurrat, de quo antea solemniter
De Inconstantia in Iudicijs.

iudicatum fuisse non appareat, omnes Cameræ cogi, vel congregari solent, & arrestum, cum in modum datum in omnibus similibus causis obtinet, atsi datum sit arrestum in vna, solique Camera, cæteræ Cameræ ad obseruantiam huius arresti sese neutiquam adstringunt, nempe ijs ita videtur, argue in contrarium ita inducunt suum, siue ex potestatis æqualitate, siue ex præsumpta opinione, animique cogitatione se posse, vel aliter, vel etiam melius iudicare: Nihilominus tamen nisi magna facti, aliæ diuersitas sit, vix aduersus arrestum iudicari solet, & si in vna, & sola Camera datum fuerit, verum ponderatur, & formam idem in similibus casibus iudicandi præbet, nisi, vt fieri solet, successu temporis nouæ rationes, vel vera resolutio dubiorum emerger, tunc enim necesse est iudicare aduersus id, quod iudicatum fuit: Hæc Paponius in præfatione arrestorum vers. nam attinet ad ea, quæ contraria sunt.

Cauant tamen ab eo, de quo miratur, & dolet Plin. iun. lib. 6. Epistolarum Epist. penult. Vbi secutus est varius euentus, nam duobus consilijs vicinus, totidem victi sumus, notabilis prorsus, & mira res, eadem in causa, iisdem Iudicibus, iisdem Aduocatis, eodem tempore tanta diuersitas accidit casu quidem, sed non vt casus videtur.

428 At inter contrarias, & inconstantes decisiones standum esse vltimæ, si fœdere distinctionis conciliari non possint, dixit Pavin. in præludij extrav. Io. 22. Mascard.

429 de probat. conclus. 485. num. 15. vbi plura de auctoritate decisionum Rotæ Romanæ, Martin. Andr. decif. 23. numer. 3. & 13. & decif. 48. num. 2. & 13. & decif. 70. num. 3. & 4. post hæc scripserat visus, Tanaglia de S. Rotæ Rom. Auditorio lib. 1. cap. 4. num. 1.

430 Quod intellige vt attendantur nouæ decisiones quoad futura, non autem quoad præterita, vt scilicet annullentur acta vigore antiquarum decisionum, vt bene Rot. in dicta decif. coram Martin. Andrea.

431 Secundò intellige si nouæ decisiones expresso discurrant articulum, non autem si perfunctoriæ, & incidenter tractent materiam, Seraphin. decif. 299. nu. 12. Rota decif. 128. num. 29. & 30. par. 4. recent. to. 2. vbi quod non sunt attendendæ deci-

432 siones Rorales, quæ mouentur solum auctoritate Doctor. non ponderatis rationibus, & decif. 60. post Merlin de legis. num. 11. & in Romana societatis officij, registr. in par. 5. recent. to. 2. decif. 497. num. 78. cum

433 alijs per eundem Tanagliam loco cit. Quod etiam de alijs Doctor. dicit Ger. Spin. conf. 50. num. 1. vbi præsertim de sententia Nauar. in Man. cap. 27. nu. 289. dicit communem se existimare conclusionem,
G g

quam sex, aut septem Doctor. classici rem ex professo tradantes tenuerunt, quam probatam à quinquaginta solum ferè aliorum auctoritate adductis.

Sed ad nostrum redeamus institutum.

- 434 Dic decimotertiò, licitam esse inconstantiam in Inquisitore, qui sententiam laram contra Hæreticum non relapsam, & poenitentem potest mitigare, cap. vii commissi, & ibi Gloss. in verb. vel minuendi, Franc. num. 4. de Hæret. in 6. Rebuff. dista l. quod infir. num. 137. vers. ult. ubi dicit, hoc esse speciale fauore fidei, & hoc cautum fuit in Concilio Narbonen. cap. 7. & in Concilio Bistren. cap. 22. Franc. Pegna par. 3. comment. 44. num. 194. vers. quod verò, sic docet Eymerius, Farin. de Hæresi qu. 193. num. 96. Scacc. de re iudic. gloss. 14. quæst. 18. num. 87.

- 435 Imò posse post sententiam poenam augere, siue in sententia hanc sibi facultatem referuauerit, siue non, tenet Eymeric. per Text. in dicto cap. vii commissi, quem sequitur Pegna dicto comment. 44. num. 195. Farinacc. loco cit. num. 97. qui tamen loquitur, quando

- 436 do Inquisitor sibi referuauit facultatem addendi, vel minuendi poenas.

- 437 Sed quicquid sit de iure, hodie Inquisitores huiusmodi poenas, etiamquod sibi referuauerint facultatem illas augendi, vel minuendi, non possunt illas immutare inconsulta Suprema, & Vniuersali Inquisitione Romana, ut testatur Farinacc. loco cit. num. 98. & hoc idem testari possum, qui, dum hæc scribo, iam compleui 17. annum mei Assessoratus, & extat Decretum generale in hac materia latum die 5. Aprilis 1606.

- 438 Ità etiam Inquisitores Regni Hispaniarum non mutant poenas inflictas ab eis, sed huiusmodi commutatio referuatur Inquisitori Generali, ut post Simane. & Royas testatur Farinacc. loco cit. num. 98. Scacc. loco cit. num. 97.

- 439 Cessat autem inconstantia in Inquisitore, quando tractatur de poenis ipso iure impositis, vtputa, excommunicationis, quia illas mutare non potest Inquisitor, Royas de Hæret. assert. 47. num. 380. & 381. Farinacc. loco cit. num. 99. Scacc. loco cit. num. 92.

- 440 Cessat pariter inconstantia, quando tractatur de poenis impositis Hæretico non poenitenti, vel relapsio, vel de hæresi confesso, aut conuicto, quia nec Inquisitor, nec Episcopus, villam habent auctoritatem poenam mutandi, vel dispensan-

- 441 di, sed illius omnino Brachio seculari tradere debent, Reperit. Inquisit. verb. dispensare, vers. 1. Zanchini de Hæret. cap. 19. & cap. 21. nu. 1. & cap. 38. nu. 1. & ibi Campeg. in addit. littera A, Squillacen. de fide Catholic. cap. 44. num. 1. Decian. tract. crimin. lib. 5.

cap. 44. num. 7. & cap. 49. num. 14. Royas singul. 155. num. 4. Farinacc. loco cit. nu. 100.

- 442 Cætera, quæ spectant ad materiam facultatis ludicis mutandi sententiam diffinitiuam, vide apud Doctor. in d. l. Index posteaquam, & in dicta l. quod infir. ff. de re iudic. & apud alios in discursu conclusionis citatos, & Cardinale Tuscum in verb. Index, conclus. 432. per tot.

Sed an Iudex inconstans possit in sententiando adhærere modo vni opinioni, modo alteri, dummodo vtraque opinio sit probabilis.

- 443 Hæc materia probabilis opinionis dum hæc scriberem concitauit maximas turbas inter Reuerendiss. D. Camamelem Episcopum Campanien. & R. P. D. Fagnanum. Nam iste in cap. ne inuitari, de Constitut. Tractatum vberimum conscripsit contra opiniones probabiles.

Sed nos paucis quæstionem nostram absoluemus,

- 444 Et in primis certum est, quod Iudex in foro exteriori tenetur sequi opinionem magis receptam, & magis probabilem, cap. nouimus, de verborum significat. ibi, opinio à pluribus approbata, cap. de iudicis 3. quæst. 3. ibi, in quo plurimi concordant, l. 1. ff. de offic. Quaestoris, ibi, crebrior apud veteres opinio, Gloss. in verbo de cætero, in cap. 1. de postulat. Pralat. in 6. Gloss. in cap. fin. de poenit. dist. 1. Io. Andr. in cap. 1. de Constit. & ibi copiosè Add. ad Abbarem nu. 15. littera C, Dec. qui de communi cons. 431. num. 12. infinitos adducit Coraf. de communi opinione lib. 8. num. 16. & hanc esse opinionem Summistarum, nempe Siluest. in verb. opinio, §. 2. Caiet. eodem verb. Angel. verb. opinio §. 1. Tabien. eodem verb. §. 4. dixit Valer. qui alios allegat, & differunt. vtriusque iuris verb. opinio num. 1.

- 445 Et quamuis Coraf. loco cit. num. 17. putet hanc esse à Indice in foro conscientie pariter sequendam ex Summ. Angelic. & Tabien. locis citatis, super hoc tamen videndus est Valer. loco cit. num. 3. vers. sed quod possit, qui latè defendit non solum.

- 446 Confessarium, sed Iudicem posse tuta conscientia in iudicando sequi opinionem minus receptam, dummodo innitatur subtiliori, & meliori ratione, & eam iudicet esse veram; quod etiam de foro exteriori dixerunt Doct. omnes ad cap. 1. de Constit. teste Felyni. ibidem per cap. Cappellanus de fer. ibi, subtiliori ratione, & per l. 1. vers. sed neque, C. de vet. iur. enculeant. ibi, neque ex multitudine Auditorum, quod me-
447 lius, & equius est indicatore, cum possit vnus forsitan, & deterioris sententia, & multos, & maiores aliqua ex parte superare, Mandos. ad reg. 29. Cancell. de subrogan. litig. quæst. 10. num. 7. Rora coram Duran. decis. 76. nu. 14. quæ est repetita par. 5. recent.

- decif. 62. to. 1. Coraf. latè diffo traft. de comm. opinione caf. 17. tot. num. 37. qui tamen limi-*
 448 *tat nifi pro communi extaret aliqualex,*
vel fuerit confuetudo approbata, vel nifi
rationes vtgentiores fuiffent à Doctoribus
communem fectantibus confideratæ, &
illis licet malè refponfum, vt per cum.
num. 33. 89. 90. 91. & 92.
- 449 Ideò licet fint opiniones æquè proba-
 biles, quod Trebellianica poffit, vel non
 poffit prohiberi filijs primi gradus, itaut
 vix hodie difcerni poffit quid vir iuftus,
 & timens Deum, & veritatem fequi de-
 beat, Odd. *conf. 8. num. 1. & indigere decifio-*
ne Cafarea aliqui dixerunt, vt testatur
Mangil. de impur. quæft. 116. num. 1. vbi hanc
quæftionem, vel forte dirimendam, vel à
Iudice Partes fuadendas efle ad concor-
diam. Nihilominus cum Rota Romana
adhæferit opinioni Caffad. affirmatiuæ, vt
per decif. 4. de teftam. decif. 693. par. 1. diuerf.
& decif. 313. par. 2. & per alias decifiones
relatas à Rubeo in fingul. Rotæ Romanæ in
add. ad dift. decif. Caffad. 4. de teftam. & vltra
illas plures refert Bich. decif. 559. num. 9.
- 450 In Statu Ecclefiaftico non deberet Iudex
 adhære parrinægiatæ, cum Supremum
 Tribunal hanc opinionem fequatur; quia
 ftylus introductus eft circa hanc quæftio-
 nem, Mafcard. *de probat. conful. 435.*
num. 11.
- 451 Dixi in Statu Ecclefiaftico, quia extra
 Statum Auctoritas Rote eft probabilis,
 non autem neceffaria, vt ad caufarum
 decifionem adduci poffit, fecundum Fe-
 lyn. in *cap. 2. num. 48. de refcript. Mangil. in*
terminis loco cit. num. 29. licet omnium Tri-
 452 *bunalius Orbis fit Auriga, & Magiftra,*
vt per Rub. ad decif. 282. num. 54. par. 9. to. 1.
recent.
- 453 Hinc dum munus Auditoris Nuncia-
 turæ Hispaniæ fugebat dicebam me non
 poffe adhære opinioni Couarr. apud
 Hispanos veluti iurium Coriphæi fpectati,
 dicentis non dari manutentionem pro ci-
 454 *uili poffeffione aduerfus eum, qui natu-*
ralliter poffidet, vt cap. 17. præfcar. quæft.
num. 5. quia cum Rota Romana aliter fen-
tiant, vt per decifiones Rorales, quas ad-
ducit Poft. de manut. cap. 16. & in fpecie
reprobauerit opinionem Couarr. vt in
decif. 169. num. 6. poft traft. Pacif. de Salu.
- 455 Non erat conueniens vt contra opinio-
 nem Rotæ decretarem, cum ad eam à pri-
 mo decreto daretur appellatio Sanch. in
Decalog. cap. 9. num. 47. lib. 1. ne minus pruden-
ti apud illam iudicaret, & decretum
reuocaretur, vt confiderat idem Sanchez
loco cit.
- 456 Secundo, quando vtrinque funt opi-
 niones, quas Doctor. communes appel-
 lant, de quibus per Ceuall. *comm. opin. con-*
tra comm. ferè toto traftatu. Tunc Iudex de-
De Inconstantia in Iudicijs.
- bet fequi eam opinionem, quæ eft æquior,
 & humanior, Gigas *fingul. 6. Grammatic.*
conf. ciuil. 5. num. 46. Præpof. in cap. fi vir
num. 2. de cognat. fpiritual. alios Ceuall. diffo
traft. in præfcar. nu. 41. & 42. Rota d. decif. 76.
num. 12. coram Duran. ibi, quod in confiftu
opinionum Rota fequitur illam, quæ eft æquior,
 457 *& humanior, vbi quod licet magis com-*
munis opinio fit, quod inater inflituta,
hæres in vita fua debeat imputare fructus
perceptos in legitimam. Nihilominus Ro-
 458 *ta tenuit contrariam opinionem tan-*
quam æquiozem, & humaniozem, cum
tamen legitimam parentibus debeatur de iure
naturæ fecundum veriozem, & æquio-
zem opinionem; ideo fructus in eâ impu-
 459 *tari nõ debent, quod etiam dixit coram*
Eminentiff. Pancirolo, vt in decif. 17. nu. 10.
par. 7. recent. ibi, quod in confiftu opinionum
Rota non tam foleat moveri ex numero Docto-
rum, quàm ex firmitatibus rationibus. Putauit
 460 *enim opinionem, quod pro legatis etiam*
conditionalibus debeat dari hypothecca à
dic obitus Teftatoris, & non purificata
conditiois efle melioribus fultitã ratio-
nibus, idem dixit in decif. 163. num. 7.
eadem par. 7. coram Card. Verfio iunior, &
 461 *vbi, quod non fatifacit emphiteuta,*
facultati nominandi per folam fuccelfio-
nem ab interfato, & in decif. 194. ead. parte,
 462 *ibi, Rota autem in confiftu opinionum am-*
plexa eft eâ, quæ diftabat deberi alimenta à
nepote patruo tanquam æquior, & verior, quæ
quidem decifio in materia magiftralis eft,
quia non folum enumerat Doctores pro
utraque opinione, fed etiam ponderat ra-
tiones omnes hinc inde adductas.
- 463 Tertiò, quando opiniones funt variæ
 fi funt æquè probabiles, tunc licita eft in
 Iudice inconstantia, vt fcilicet poffit mo-
 do adhære vni, modo alteri, Sanchez *ad*
præcept. Decal. lib. 1. cap. 9. num. 45. Valer.
de diff. vtriusque iur. diff. 3. verb. opinio, P. Dia-
na de opinione probabilis refolut. 3. verf. hunc
etiam quod, Cardin. de Lugo de iuft. & iure
to. 2. difput. 37. num. 118. verf. obijcies fecundò,
Fragof. de Regim. Reipubl. to. 1. lib. 4. difput. 10.
num. 198. P. Iulius Mercorus in praxi opi-
nionum 2. par. artic. 17. verf. & hoc in cafu.
- 464 Ratio eft, quia quando opiniones funt
 465 æquè probabiles, funt æquè tutæ, ideo
 poteft Iudex illas ad libitum fequi abfque
 peccato, Marchant. in *Tribunal. Sacrament.*
traft. 5. tit. 5. quæft. 7. verf. fupponitur primò,
Becan. par. 2. fumme qu. 9. cap. 4. 2. concluf.
num. 3. alias rationes adducit Bonacin. de
peccatis difput. 2. quæft. 4. punct. 9. num. 13.
verf. addo.
- 466 Ideò inoleuit adagium, quod ifto cafu
 bonum eft habere Iudicem amicum, Fran-
 cifc. Marc. *decif. mihi 1146. num. 1. rom. 1.*
 Menoch. *de retinend. rcmcd. 3. num. 763.*
 Valer. *de different. vtriusque iur. difta differ. 3.*
 G g j

qui alios *numero* 1.

- 467 Contrarium, quod non sit licita hoc casu in Iudice inconstantia saltem in foro conscientiae, voluit Menoch. *de arbitrar. quæst.* 339. num. 32. ibi, *dicit non licere pro*
 468 *amico in re dubia iudicare*, idem sequitur in *disso tract.* 3. *retin.* à num. 765. per multos ex Doct. Nanarr. in *cap. si quis autem nu. 13. de panit. distict.* 7. idem tenet Escobar. *de puritate sanguinis* 2. par. *quæst.* 9. §. 4. num. 28.
 469 vbi dicit, quod in conflictu opinionum sequi debet, quod rationabilius, æquius, tutius, & benignius videatur, non quod amico vtilius, idem tenet post I. edesin. Bann. & Layman. Fagnanus *disso cap. ne imitatus* num. 355. Layman. *tract.* 1. cap. 5. §. 3. *de Iudice in causa dubia* num. 16. *vers. canendum*, cum *seq.* vbi reprobatur Valer. & Sanchez locis citatis.
 470 Sed non recedas à priori opinione, quam sequuntur omnes Moralistæ, & vltra adductos à Sanchez, & à Valerio locis citatis, tenent Fragof. *de Regim. Reipubl.* par. 1. lib. 4. *disput.* 10. num. 198. Bonacin. *de legibus disp.* 2. *quæst.* 4. *punct.* 9. num. 13. *vers. addo*, Giballinus *de vniuersa rerum negotiat.* 10. 2. lib. 6. cap. 3. art. 3. num. 10. *ad finem*;
 471 Imò eandem opinionum tenent aduersarii opinionum probabilium, nempe Fagnanus *disso cap. ne imitatus* num. 138. vbi fatetur posse intellectum successibus temporibus nunc adherere vni opinioni, & paulò post relicta illa adherere oppositæ, melius P. Mercorus 2. par. art. 17. *vers. & in hoc casu*, Becan. in *summ.* par. 2. *tract.* 1. cap. 4. *secunda conclus.* num. 3. licet pro contraria opinione allegatos à Fagnan. in *qu.* 9. num. 13. vbi agit non de opinione æquè probabili, sed de probabiliori.

- Quod tamen intellige quando sumus in opinionibus æquè probabilibus in questione iuris, secus in questione facti, quia tunc quando vtraque pars probauit ex æquo factum suum, in ciuilibus causis Index debet Partes componere, & rem
 472 diuiduam inter partes diuidere æqualiter, quod si sit indiuidua per æstimationem diuidere, sic Salon 2.2. *quæst.* 63. art. 4. *contro.* 2. *concl.* 2. Sayr. in *clauib. lib. 1. cap. 11. num. 12.* Fragof. *disso disput.* 10. num. 200. Bann. num. 22. *quæst.* 63. art. 4. *dub.* 1. Bonacin. *loco cit.* num. 14. *vers. dixi*, Giball. *loco cit.* num. 9. Sanchez *de matrim.* lib. 2. *quæst.* 41. num. 15. & 16. vbi dicit, quod hoc casu
 473 Iudex potest vti forte si res sit indiuidua, ex nostris verò Anchar. *conf.* 210. Soccin. *sen. conf.* 150. *ad fin. lib. 1.* Fagnanus *d. cap.*
 474 *ne imitatus, de Constit.* à num. 236. quod nostri appellant iudicium rusticorum.
 475 Ex his fortasse mota Rota Romana, solet quandoque mandare, vt fiat concordia, vel saltem rescribere placeret
 476 cordia. Quia de iure solus Papa, vel

Princeps potest compellere partes ad concordiam, Abb. in *cap. cum inter R.* primo not. & n. 7. *de elect.* Tufschus *littera C.* *concl.* 564. *numcr.* 1. Iudex autem potest suadere partes ad concordiam, non autem compellere, Baldus, & Salycet. in l. *ex stipulatione*, C. *de sentent. & interloc. omn. Iudic.* Alexan. *consil.* 144. Menoch. *de arbitrar. Iudic.* *cap.* 442. num. 3. & ita seruare Rotam Romanam in arduis, & intricatis litibus, dixit Tusc. *loco cit.* num. 5.

- 477 Addit tamen Menoch. Iudicem posse compellere ad concordiam Partes, quando ex eorum discordia adesset timor, scandalus, ex Bartolo, Angelo, & Ruino locis per cum ibidem citatis.

- 478 Et quibus casibus olim fuerit locus concordia, vide allegatos à Tufcho in *verb. opinio conclus.* 155. *per totam*.

- 479 Secundo, intellige secluso scandalo, quia si datur scandalum Iudex modo vnâ, modo alteram opinionem æquè probabilem sequi non potest, sic volunt Medina, Sor. Salon, Aragon. Sanchez, Sayr. Salaz. allegati à Fragof. *loco cit.* num. 198. Bonacin. *loco cit.* Giballin. *loco cit.* num. 10. *in fine*, Valer. *verb. opinio dicta differentia* 3. num. 1. Card. *de Lugo loco cit.* num. 118. *in fine*, vbi quod si aliquando sequeretur scandalum pusillorum, tunc seruari deberent regulæ communes de simili scandalo in rebus ex se licitis.

- 480 Imò dato scandalo si Iudex modo vni, modo alteri opinioni adhereret, licet pec-

- 481 caret, non tamen teneretur ad restitutionem, ita Reginal. Sor. Sanchez. à Bonacin. *allegat. loco cit.* num. 13. *disso vers. addo*, Fragof. *loco cit.*

- 482 Tertiò intelligere nisi in concursu æqualium opinionum causa vnus esset

- 483 priuilegiata nempe causa dotis, matrimonij, causa criminalis pro reo, pupillorum, viduarum, pauperum, & simulum; nam tunc Iudex debet pro ea priuilegiata iudicare, Mascard. *conclus.* 1443. num. 12. & 13. quem sequitur Giballinus *loco cit.* num. 9. dummodò tamen altera opinio non appareret verior, quia tunc istæ causæ non possunt reputari fauorabiles, vt aliqua fiat iniustitia, sed vt in æquali iure illis porius faueat, & non vbi ius alterius partis verius, aut probabilius appareat, quod vt datur innuere Mercorus *disso* *loco cit.* 17. *vers. & in hoc casu licet obscure*.

- 484 Imò in hisce causis priuilegiatis licet discedere à communi opinione, vt per Text. in *cap. fin. de re iudic.* voluere Hostien. & Abb. in *cap. si vtr, de cognat. spiritual.* cum alijs, quos refert Fagnan. *disso cap. ne imitatus* num. 232.

Post hæc scripta in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersæ Inquisitionis, habita coram Sanctissimo

Domino Nostro feria 5. die 11. Martij 1679. emanauit Decretum Innocentij Papæ XI. contra Propositiones 65. scandalosas, & in praxi perniciosas; inter quas duæ habentur circa probabiliterem, quarum prima in ordine la secunda, talis est: *Probabiliter existimo, Iudicem posse iudicare iuxta opinionem etiam minus probabilem*. Et altera in ordine la terza, talis est: *Generatim dum probabilitate, siue intrinseca, siue extrinseca, quantumvis tenui, modo à probabilitatis finibus non exeat, confisi aliquid agimus, semper prudenter agimus*. Quas duas Propositiones vnâcum alijs idem Sanctiss. Dominus Noster re maturè considerata statuit, & decreuit, vt tanquam scandalosas, & in praxi perniciosas esse damnandas, & prohibendas, sicuti eas damnauit, & prohibuit.

Itaque cum supradicto Decreto meo omnino conformando, assertiones recensitas circa opinionem probabilem profiteor, & declaro.

Sed an Pars, quæ obtinuit sententiam pro se, possit inconstans sententiæ renunciare? Hanc quæstionem vltimam appellat Scacc. *de sent. & re iudic. gloss. 14. quæst. 29. num. 1.* vti de re nunquam, aut rarò contingenti, quia, quis est, qui quod desiderauit, & labore, & impensa, tandem consecutus est, postea sine villo vsu abiciat, & renunciet?

- 485 Sed dic licitam esse inconstantiam, & posse renunciare sententiæ, siue ea non vti, per Text. in *l. si Index circumuento*, ff. de 496 minoribus, vbi minor potest, si velit, non vti sententia restitutionis in integrum., 487 nec cogitur pretium restituere, & rem ab eo emptam reddere; Rationem reddit Iurisconsultus, quia vnicuique licet contemnere, quæ pro se introducta sunt, per quem Textum, dixit Bald. in *l. 2. quæst. 2. C. de fideiussor minor.* quod sententia lata pro 488 aliquo in ipsius priuilegium non imponit ei necessitatem ea vtendi, si nolit Odd. de *restit. in integr. par. 1. quæst. 48. art. 9. num. 81.* Matienzo lib. 5. tit. 11. leg. 12. gloss. 2. num. 8.

Scacc. *de sent. & re iudic. loco cit. num. 57.* Vincent. de Franc. *decis. 346. per tot.* Tiraquell. *de retrat. lignagier. ad fin. qu. 4. num. 24.* Guttier. *practice. quæst. cap. 22. num. 4. vers. 2. per legem si Index.*

Sed difficultas est, an huiusmodi conclusio procedat in his, quæ sunt quæsitæ, iure extraordinario, & speciali, an autem in his, quæ procedunt de iure communi?

- 489 Et quidem omnes Doctor. *supracitati*, excepto vno, Scacc. tenent huiusmodi inconstantiam licitam esse, quia sententia nititur aliquo iure speciali, & priuilegio, iuxta terminos *dictæ l. si Index circumuento*, secus autem, si procedat ex dispositione iuris communis. Hinc propterea dicunt *præcitati* Doctor. quod consanguineus, cui competit ius retractus iure quodam speciali, cum de iure communi nemo cogatur vendere vni, plusquam alteri, *l. dudum, C. de contrahenda emptione*, 491 potest renunciare sententiæ obtentæ super iure retractus, Vincent. de Franchi. *dicta decis. 346.*

- 492 Pariter videmus, quod termino alicui concessio de iure speciali posse impetranter renunciare, ne aduersarius eo vtatur, Bartol. in *l. si post mortem, §. fin. num. 2. ff. de bon. posses. contra tabul.* Bald. *l. postquam num. 13. C. de pass.* Secus tamen de iure 493 communi, vt latè probat Guttiercz. *loco cit. num. 20. vers. & tenendo.*

- 494 Ità è contrario si in ædilitia actione lata sit sententia ad commodum emptoris, qua condemnatur venditor, rem recipere, & restituere pretium, non potest emptor sententiæ renunciare, quia ex ista sententia nascitur venditori actio in factum, Bald. in *l. si prædium, C. de ædilit. act.* Tiraquell. *loco cit. num. 25. in fin.* Sequenda est igitur huiusmodi opinio, quod, si sententia lata sit ex aliquo iure speciali, inconstantiam admittat, secus, si de iure communi, quia in iudicijs æqualitas est seruanda, latè Tiraquell. *loco cit. num. 27.* quidquid dicat Scacc. *loco cit.*

QVÆSTIO XXXVIII.

ARGVMENTVM.

Inconstantia in appellatione iam interposita an, & quando admittatur.

SVMMARIVM.

- 1 Appellatio conceditur cuilibet oppresso, vel iniuste grauato.
- 2 Appellans renunciare potest appellationi interposita.
- 3 Non solum expressè, sed etiam tacitè.

- 4 Appellationi dicitur expressè renunciatum quando quis per pactum, vel alium actum possit illi renunciare.
- 5 Appellationi dicitur tacitè renunciatum quando labi tempus ad appellandum.
- 6 Non appellans intra legitima tempora censetur acquiescere sententiæ.

7. Appellans cui datus est terminus iuris si intra terminum non rediit pro Apostolis, dicitur appellationi tacite renunciasse.
8. Nec excusatur propter impedimentum superueniens.
9. Nec propter negligentiam Procuratoris.
10. Procuratoris negligentia præiudicat Principali.
11. Rediens pro Apostolis die 31. non impedit quin sententia transierit in iudicatum.
12. Appellans, qui commissionem obtinuit infra terminum iuris sibi assignatum, non tenetur redire pro Apostolis.
13. Quid si in actu appellationis interposita non fuerint petiti Apostoli.
14. Appellans, cui Index dedit terminum iuris non sufficit, quod doceat de diligentis, vel de presentata obtenta à Regère Cancellaria.
15. Quid si Index dederit reuerentiales.
16. Appellans non tenetur redire pro Apostolis quando Index detulit appellationi.
17. Appellationi dicitur tacite renunciata ex eo, quod appellans non se presentauerit coram Iudice appellationis in tempore præstituto.
18. Quid si non declaravit in tempore, ad quem ex pluribus Iudicibus competentibus intenderit appellare.
19. Vel si non prosequitur appellationem.
20. Appellationem non prosequi, & non appellare, vel appellationi renunciare paria sunt.
21. Procurator appellationi non potest expressè renunciare in præiudicium Principalis, & num. 39.
22. Quid de tacita renunciatione.
23. Tempus appellationis prosequenda non currit legitime impedito.
24. Impeditus non censetur appellationi renunciassse.
25. Quid si impedimentum sit tale, quod de facili remoueri possit.
26. Impeditus tenetur de impedimento protestari.
27. Tempus ad appellandum non currit pendente compromisso.
28. Fatalium cursum sistit appellantis paupertas.
29. Procurator pauperis appellantis debet illum sepius impellere ad protestandum de paupertate ne currant fatalia.
30. Minori datur restituito in integrum aduersus lapsum fatalium causatum ex negligentia Tutoris.
31. Quid si Tutor soluendo existat.
32. Fatalium cursus, quibus ex causis impediatur remissus.
33. Appellans rediens ad Iudicem à quo dicitur tacite appellationi renunciasse.
34. Exceptioni opposita incompetentis Iudicis renunciare dicitur, qui coram eo comparet, & litem prosequitur.
35. Appellationi renunciatum dicitur per solam comparitionem coram Iudice, à quo licet

Index nil decreuerit.

36. Quid de comparitione coram alio Iudice superiori, ad quem non fuit appellatum.
37. Vel de comparitione coram Iudice aequali.
38. Procurator appellantis comparens coram Iudice à quo non censetur appellationi renunciassse in præiudicium Principalis.
40. Procurator potest præiudicare Domino in committendo, non autem in omittendo.
41. Appellans rediens ad Iudicem, à quo infra terminum ad appellandum, an, & quando censetur futura appellationi renunciassse, & num. 43.
42. Iuri querendo facilius renunciatur, quam iuri quesito.
44. Appellans rediens ad Iudicem, à quo, & faciens oñum tendentem ad executionem sententia dicitur renunciassse iuri appellandi.
45. Terminum ad soluendum petens dicitur acquisisse sententia, & appellationi renunciasse.
46. Acceptans decretum Iudicis, seu præceptum de aliquid faciendo, dicitur renunciassse iuri appellandi.
47. Procurator petens terminum ad soluendum, an dicatur tacite renunciassse appellationi in præiudicium Principalis.
48. Offerens se soluturum summam in sententia contentam, dicitur appellationi renunciasse.
49. Quid de offerente cautionem de stando iuri.
50. Terminum petens à Iudice super alio articulo censetur renunciassse facultati appellandi.
51. Erronea termini petitio non inducit tacitam renunciationem appellationis.
52. Quid si quis coactus ex forma Statuti terminum suscipiat, vel soluat.
53. Quid si petens terminum protestetur, quod non intendit renunciare appellationi.
54. Appellationi interposita à sententia excommunicationis renunciare non dicitur excommunicatus, qui seruat excommunicationem.
55. Quid si de eo protestetur, & num. 66.
56. Quando excommunicatus dicitur renunciassse appellationi per reditum coram Iudice à quo.
57. Renunciatio appellationis inducitur ex approbatione expressa sententia.
58. Appellans rediens ad Iudicem à quo pro reuocatione grauaminis sibi illati non dicitur renunciare appellationi, & num. 60.
59. Signatura mandante ut idem Index iterum audiat circumducitur appellatio per comparitionem appellantis coram Iudice à quo.
61. Appellationi renunciatum non dicitur per quemlibet actum illi non contrarium.
62. Appellans rediens ad Iudicem à quo tanquam ad bonum virum, & ad tractandam compositionem cum parte non censetur renunciassse appellationi.
63. Quid si redeat ad Iudicem grauantem ut causam ad suos Iudices remittat.

- 64 Vel quando Iudex potest cognoscere de causis, in quibus ab eo fuit appellatum, prout est Legatus.
- 65 Aut quando alius factus coram Iudice à quo sonat in pati, non autem in agere.
- 67 Consensus ab alio passus non arguitur.
- 68 Appellans comparens coram Iudice à quo, & protestans, quod non intendit appellationi renunciare non dicitur illi renunciassse.
- 69 Excommunicatus comparens coram Iudice à quo, & petens absolui ut possit appellationem prosecui, non dicitur appellationi renunciassse.
- 70 Quid si petat absolui simpliciter.
- 71 Vel taliter, quod ipse Iudex cogniturus sit de iustitia.
- 72 Appellans qui redit coram Iudice à quo, & iura producit, ut ab executione absteat, non dicitur appellationi renunciassse.
- 73 Quid si redeat pro revocatione attentatorum.
- 74 Vel si petat coram Iudice à quo prouideri ne turbetur in sua possessione.
- 75 Vel petat remoueri turbationes ab appellato prestatas, siue à tertio.
- 76 Comparitio coram Iudice, à quo non importat renunciacionem appellationis, quando non fuit à parte acceptata.
- 77 Quid si illam impugnet pars, siue Iudex.
- 78 Appellans rediens coram Iudice à quo postquam is appellationi detulerat an censetur illi renunciassse.
- 79 Quid de Iudice Ordinario, & quid de Delegato.
- 80 Appellans rediens coram Iudice à quo per metum, vel dolum partis, non dicitur appellationi tacite renunciassse.
- 81 Amicus, vel filius appellantis rediens ad Iudicem à quo sine mandato, vel ratificatione ipsius appellantis illi non praiudicat.
- 82 Dicens se velle renunciare appellationi, non dicitur illi renunciassse.
- 83 Renunciatio appellationis fieri potest per pactum, & sine pacto.
- 84 Per Scripturam, & sine scriptura.
- 85 Grauitus renunciare potest appellationi etiam inuito appellato.
- 86 Quid in preiudicium appellati.
- 87 Consilium mutare non licet in alterius iniuriam.
- 88 Appellatio efficitur communis.
- 89 Appellatus potest prosecui appellationem inuito appellante.
- 90 Appellationi renunciari non potest nedum in preiudicium appellati, sed cuiusunque alterius habentis interesse in causa, & appellationi adherentis.
- 91 Renunciatio appellationis an quidquam operatur quoad litis consortem, non appellantem.
- 92 Quid si res non sit integra.
- 93 Cessante interesse appellati renunciari potest

appellationi siue res sit integra, siue non, etiam inuito appellato.

94 Appellati quando interfit, vel non interfit appellationis prosecutio.

95 Appellans appellationi renuncians, siue res sit integra, siue non, tenetur expensas reficere, & de ratione.

96 Appellans temere condemnatur ad expensas.

97 Appellans renuncians appellationi tenetur ad expensas, quamuis appellatus non recepisset appellationem.

98 Quid si haberet iustam causam litigandi.

99 Appellans renuncians appellationi sub conditione, puta quod sibi reuocetur gratamen non tenetur ad expensas.

100 Expense factæ per appellatum ratione desertionis non sunt reficienda, sed solummodo factæ ad proseguendam appellationem.

101 Appellationi renuncians censetur etiam renunciassse nullitati sententie incluse in eadem appellatione, & de ratione.

102 Quid si nullitas sit principaliter, & de per se.

103 Appellationi renuncians audiendus est super nullitate principaliter deducta, & de ratione.

104 Appellationis renunciatio, nec tacita, nec expressa admittitur in causa criminali.

105 Sine agatur de morte naturali, siue de morte civili, siue de absissione membri.

106 Quid in delinquente notorio, confesso, vel conuicto, & non valente negare delictum.

107 Reus appellans in criminalibus, & causam appellationis deserens, vel non proseguens infra legitimam tempora, an censetur appellationi renunciassse.

108 Appellationi renunciari non potest in causa status.

109 Quid in causa matrimoniali.

110 Quid de renunciacione tacita.

CVM quilibet oppressus, seu iniuste grauatus possit appellare, cap. Omnis oppressus 2. quæst. 6. cap. Vt debitus, de appellat. Specul. de appellat. §. 1. in princip. Ruginell. eodem tract. §. 2. cap. 1. ampliat. 12. num. 118. Papien. in form. appellat. à sentent. diffinita in gloss. coram vobis num. 5. Scaccia de appellat. lib. 3. cap. 2. quæst. 5. art. 1. num. 1. Barbosa in cap. ut debitus num. 4. de appellat. Surdus conf. 271. num. 17. Ridolphin. in praxi par. 1. cap. 13. num. 111. Herman. Vultrec. de Iudic. lib. 4. cap. 2. num. 14.

Videndum est, an qui appellauit à sententia, inconstans possit eadem appellatione renunciare; & posse esse inconstantem, ac appellationi appellantem renunciare, probat Text. in l. fin. in fin. C. de tempor. appellat. l. si quis libell. C. de appellat. cap.

- Sollicitudinem, de appellat.* Andr. de Iser. in cap. 1. §. Item sacramenta, col. 5. in fin. de pace iuramen. firman. Soccin. conf. 45. nu. 12. lib. 1. Marant. in Specul. par. 6. vers. & quandoque appellatur numer. 341. Baldus dicta l. fin. C. de tempor. appellat. num. 5. & ibi Salyc. & alij in apostill. ad Baldum, Angel. conf. 187. num. 3. Barbat. conf. 12. lib. 4. in princip. Donad. de renunc. tom. 1. cap. 45. num. 21. Gallerat. de renunc. centur. 2. renunc. 173. num. 9. Vueltec. d. cap. 2. num. 13.
- 3 Huiusmodi autem inconstantia potest esse expressa, vel tacita: Expressa, quando quis per pactum, vel aliis expressis renunciat appellationi, cap. Interposita, §. ille, denique, & cap. Dilecti de appellat. Baldus l. tale pactum, §. qui pronocavit, ff. de pactis, Rebuff. de appellat. art. 15. gloss. 1. num. 3. Ruginell. de appellat. §. 9. gloss. 1. cap. 1. num. 3. Scacc. de appellat. quæst. 17. limit. 2. num. 6. & num. 12.
- Tacite autem fit renunciatio multis modis.
- 5 Et primò, si grauatus sinat labi tempus ab homine, lege, statuto, vel constitutione, concessum ad appellandum, Doctores omnes in cap. Cum sit Romana, & in cap. personas, de appellat. Bart. in l. 1. ff. nil nouan. appellat. pend. Bald. l. eos nu. 5. C. appellat. Castrenf. l. Prasfes, ff. de re iudic. cum alijs quos adducit Ruginell. de appellat. loc. cit. num. 15. Scacc. d. quæst. 17. limit. 2. num. 69.
- 6 Censetur enim tunc grauatus acquiescere sententiæ Baldi l. si ut proponis num. 1. & 2. C. de nupt. & in l. qui satisfacere num. 3. ff. de fideiussor. Rotà decif. 24. num. 13. par. 7. & decif. 176. num. 8. par. 10. recent.
- Secundò, tacite quis videtur renunciare appellationi, si post appellationem interpositam, & ei concessum termino iuris non rediit in tempore pro Apostolis, Clem. quamuis, ubi Gloss. in verb. videtur, & ibi Doctores communiter de appellat. Caus. decif. 194. num. 1. Cassad. decif. 8. num. 1. de appellat. Rotà decif. 57. aliis 460. eodem titul. Mantica decif. 92. numer. 1. & decif. 128. num. 3. Rebuff. d. tract. de appellat. gloss. 1. num. 11. art. 15. Scaccia eodem tract. lib. 2. quæst. 13. num. 24. Rotà decif. 178. par. 1. diuers. & decif. 144. nu. 1. par. 2. diuers. & decif. 420. num. 2. par. 2. in recent. cum alijs per Addent. ad decif. 573. Gregorij XV. nu. 12. Merlin. dec. 275. num. 1. Scacc. loco cit. num. 70. Ridolphin. in prax. par. 1. cap. 13. sub num. 175. & 182. Rotà decif. 24. sub num. 3. par. 11. recent. & decif. 345. par. 1. nu. 1. Dunozett iun. decif. 696. num. 1. Bich. decif. 251. num. 1.
- 8 Adeo nec propter impedimentum superueniens appellans excusetur, Rotà d. decif. 144. num. 2. diuers. & fuit dictum in Salutarum pensionis 14. Nonembris 1616. coram Cardin. Fecrofp. sen. vbi,
- 9 quod nec etiam excuset negligentia Procuratoris, quia debet sibi imputari, qui negligentem Procuratorem constituit, Addent. ut supra, Ridolphin. in prax. dicto cap. 13. num. 182. Burattus decif. 747. nu. 1. & seqq. Ferentill. ad Burattum decif. 556. num. 8. & seqq.
- 11 Si autem infra terminum iuris ei assignatum causam commiserit, non tenebitur redire pro Apostolis, Rotà decif. 54. de appellat. in antiq. Crescen. decif. 65. lib. 1. Mantica dicta decif. 128. num. 3. Verallus decif. 138. par. 1. & decif. 115. par. 2. Rotà decif. 734. num. 2. par. 4. diuers. Addent. ad decif. Gregorij 563. num. 14. Duranus decif. 43. num. 4. Rotà decif. 24. numer. 4. par. 10. recent.
- 12 Quod procedit, etiam quod die 31. pro Apostolis reuerfus fuerit, ut in pluribus decisionibus allegatis ab eodem Mantica dicta decif. 92. num. 1. Barbol. in Clement. quamuis num. 3. de appellat.
- 13 Intelligence, si quando interposita fuit appellatio petiti sunt Apostoli, alijs non suffraganeis commissio causæ infra terminum iuris, ut declarando dictam decisionem Veralli dixit Comitulus decif. 48. num. 8. Ridolphin. in praxi d. cap. 13. num. 185. Duran. decif. 43. num. 4. Addent. ad Burattum d. decif. 556. num. 12.
- 14 Aduertendum tamen est, quod non sufficit ostendere diligentiam, & præsentatam obtentam à Domino Regente, si Iudex dedit terminum iuris, quia appellans omnino tenetur redire pro Apostolis, si fecus, si Iudex dedecit reuerentiales, ut bene declarat Merlinus dicta decif. 275. num. 6.
- 16 Si autem Iudex detulit appellationi, appellans non tenetur redire pro Apostolis, Lancellottus de arcent. par. 2. cap. 50. num. 203. Seraphin. decif. 565. num. 1. cum alijs per Addent. loc. cit. num. 15. Ferentill. ad Buratt. d. decif. 556. num. 14. Ridolphin. dicto cap. 13. num. 179.
- 17 Terriò, videtur tacite renunciatur appellatoni, si appellans non se præsentet in tempore præstituto ad se præsentandum coram Iudice, ad quem, cap. Personas, de appellat. cap. sepe eodem tit. Baldus l. Prasfes, C. eodem, Rebuffus loco citato num. 12.
- 18 Ideo si quis appellauerit ad Iudicem competentem, & plures sint Iudices competentes appellationis, si infra tempus, quo poterat appellari, non declarauit, ad quem Iudicem illorum appellabat, videtur tacite appellationi renunciasse, Gloss. in cap. Si is, cui, vers. durante, de offic. Deleg. in 6. Alex. conf. 12. num. 3. lib. 6. Rebuffus de appellat. artic. 5. gloss. vnic. num. 5. cum alijs per Ruginellum loco cit. num. 19.

Quartò,

- 19 Quartò, videtur tacite renunciare appellationi, quia appellationem non profectur, cum paria sint non appellare, & appellationem non profecti, & appellationi renunciare, Rota decis. 1. de appellat. in nou. Lancellotti. de attent. cap. 12. ampliat. 2. num. 2. Scaccia loco cit. num. 30. Verall. decis. 177. par. 3. Afflict. decis. 78. num. 2. Buratt. decis. 301. num. 17.
- 21 Quod procedit etiam in Procuratore, quia licet Procurator non possit expressè renunciare appellationi, Bald. in l. fin. §. ultim. num. 7. C. de tempor. appellat. cum alijs, quos citat Scaccia loco citato num. 71.
- 22 Potest tamen tacite renunciare appellationi eam non profectuendo, Franc. in cap. Ex ratione num. 40. & ibi Cardin. Alex. num. 18. de appellat. idem Franc. cap. Nicolai, quæst. 3. num. 13. eodem titul. Versill. ad Afflict. d. decis. 73. Scaccia loco cit. num. 71.
- 23 Ceterum plures sunt causæ, quæ huiusmodi inconstantie præsumptionem excludunt. Nam impeditur, cui non currit tempus ad profectuendam appellationem, non videtur appellationi renunciare.
- 24 Sc. Franc. in cap. Ex ratione in gloss. 1. de appellat. Gloss. in cap. Penrabilis, vers. impedimento, de sent. excomm. in 6. Guidopap. decis. 213. cum alijs per Paris. de resignat. lib. 11. quæst. 13. num. 13. latè etiam Scaccia de appellat. quæst. 15. Barbosa ad cap. Cum sit Romana, de appellat. in 6. vbi quod
- 25 impedimentum debet esse tale, quod facile remoueri non possit ex Menochio conf. 100. num. 127. & Surd. decis. 189. num. 30. & Paris. loco citato, & debet ab appellante probari, Ludou. decis. Pers. 36. Surd. de aliment. tit. 4. quæst. 15. num. 52.
- 26 Cum alijs per eum allegatis: imò tenetur eadem protestari, Menoch. di. 30 conf. 100. num. 113. Mascard. de probat. conclus. 116. num. 10.
- 27 Secunda causa est, si pendeat commissum, quia non currit tempus, Abb. in di. 10 cap. Ex ratione num. 7. & ibi Bur. num. 6. Franc. num. 16. Card. Alex. num. 16. Dec. nu. 27. de appellat. Minsger. obser. 98. cent. 5. num. 4. cas. 3. Capuraq. decis. 11. num. 1. par. 2. Scaccia de appellat. d. quæst. 15. num. 108. vbi plura ad interitum.
- 28 Tertia causa est paupertas, nam illa cursum fatalium sistit, Boer. decis. 247. num. 16. Guidopap. de appellat. ionib. qu. 15. num. 1. Mandos. de monit. quæst. 37. num. 3. Thesaur. decis. Pedemont. 10. num. 5. vbi
- 29 admonet Procuratorem pauperis, vt sapius illum ad protestandum impellat, Scaccia d. quæst. 15. à num. 45. vbi plura, Barbof. d. cap. Cum sit Romana num. 10.
- 30 Quarta causa est minoritas, quia minori datur restitutio in integrum aduersus lapsum fatalium ob tutoris negligenti-

- tiam causatum, etiamquod tutor soluen-
- 31 do existat, Vincent. de Franc. decis. 473. per Rotam, Earb. d. cap. Cum sit Romana
- 32 num. 12. alias causas adducit Thesaurus dista decis. 10. sed quia reducuntur ad impedimenta, ideo ad illum te remitto.
- 33 Quintò, videtur inconstans esse, & renunciare tacite appellationi appellans, si post appellationem non redit ad eundem Iudicem, à quo appellauit, Franc. in cap. Cum teneantur num. 4. & in cap. Sollicitudinem, quæst. 6. num. 10. de appellat. Rebuff. disto tract. artic. 15. gloss. 1. numer. 7. Marant. par. 6. in verb. & quandoque appellat limit. 29. num. 142. Gabriel. de appellat. conclus. 2. num. 1. Verall. decis. 29. num. 1. par. 1. cum alijs per Scacciam d. quæst. 17. limit. 2. num. 14. vbi comprobatur exemplo illius, qui opponit contra Iudicem exceptionem
- 34 incompetentie, quia si post oppositam exceptionem inconstans coram eo compareat, & litiget huiusmodi exceptioni renunciare videtur Lancellotti. de attent. par. 2. cap. 6. de attent. post reclus. num. 28. & ex alijs, quos ibi allegat Scaccia lib. 1. d. Iudic. cap. 101. num. 19. & ultra allegat. à Scaccia dista quæst. 17. limit. 2. num. 14. dixit Rota coram Bichio decis. 397. num. 19. & decis. 718. numer. 22. par. 4. tom. 3. recent.
- 35 Quod habet locum, etiamquod Iudex nihil faciat, quia sufficit ad hunc effectum appellantis comparitio, Felyn. in d. cap. Cum sit Romana num. 10. de appellat. Gabriel. d. conclus. 2. ampliat. 2. num. 3. Scaccia dista quæst. 17. num. 14.
- 36 Secundo, habet locum, etiam si appellans comparet non coram eodem Iudice, qui grauit, sed coram alio Iudice illius Superiore, ad quem tamen non sit appellatum, Abbas d. cap. Sollicitudinem num. 4. de appellat. Marant. loco cit. limit. 29. Gabr. d. conclus. ampliat. 1. num. 2. Scacc. loco cit. num. 15. vers. amplia secundo.
- 37 Multo magis si comparuisset coram Iudice æquali, qui tamen potuisset cognoscere de causis principali, quia tunc censetur renunciare appellationi, Dec. disto cap. Sollicitudinem, in fin. de appellat. Scacc. loco citato num. 17. vers. sub amplia à fortiori.
- 38 Tertiò, habet locum, non solum in principali appellante, sed etiam in eius Procuratore, Bellam. decis. 137. Gabr. d. conclus. 2. ampliat. 3. num. 4. Scacc. loco cit. num. 18. vers. amplia 3.
- 39 Contrarium de directo voluit Rota coram Verallo decis. 29. par. 1. ea ratione, quia Procurator non potest Domino præiudicare renunciando appellationi pro se interpositæ, Alexander l. bonorum, ff. rem rat. bab. & hanc opinionem tenuit eadem Rota coram Mohed. decis. 3. alijs 9. de

- de appellat. & ibi Addit. littera B, Vrsill. ad Afflic. decif. 78. num. 9.
- 40 Quam opinionem credo veram, quia licet Procurator possit præiudicare Domino omittendo, non tamen potest præiudicare committendo, Bald. in cap. 1. vt lit. non contesl. Iaf. l. si Procurator 8. limit. C. Procur. cum alijs per Addent. ad decif. 75. Gregor. XV. num. 4.
- 41 Non videtur tamen esse inconstans redeundo ad Iudicem grauantiem appellans intra terminum ad appellandum, qui appellationi futura non censetur renunciassse, Felyn. in cap. gratum num. 7. de offic. & potest. Iud. delegat. & ibi Dec. num. 19. cum alijs, quos refert Gabr. loco cit. num. 5. & 6. Scacc. loco cit. num. 26.
- 42 Contrarium voluit Rota decif. 2. aliàs 287. de appellat. in nou. optima quidem ratione, quia facilius renunciatur iuri quærendo, quam quæsito, dummodo actus
- 43 factus ab appellante non sit actus declinatorius iurisdictionis, sed approbatorius, & hanc opinionem tenet Dec. dislo cap. gratum num. 20. de offic. & potest. Iud. delegat. Scacc. qui alijs fundamentis eam comprobat loco cit. num. 26. vers. contra hanc restrictionem, & num. 27.
- 44 Hinc primò inferitur, quod, si appellans redeat ad Iudicem, & faciat actum, qui tendat ad executionem sententiæ, tunc procul dubio dicitur renunciassse iuri appellandi secundum distinctionem, quam ex Ioanne de I.ignano, refert Rota decif. 2. de renunc. in nou. Abb. dislo cap. sollicitudinem, in fin. num. 10. Franc. num. 14. de appell. Felyn. dislo cap. gratum num. 7. & ibi Dec. num. 20. de offic. & potest. Iud. delegat. Gabr. disla conclus. 2. num. 7. Scacc. loco cit. num. 28. vers. amplia primò.
- 45 Et idèò, si condemnatus petat tempus ad soluendum id, in quo condemnatus est, videtur acquiescisse sententiæ, & appellationi renunciassse, l. ad solutionem, C. de re iudic. Abb. cap. quoad consultationem num. 25. & ibi Felyn. num. 6. de sent. & re iudic. Abb. in dislo cap. sollicitudinem num. 10. de appellat. Rebuff. eodem tract. art. 15. gloss. 1. num. 26. Gabr. disla conclus. 2. num. 8. Scacc. loco cit. num. 28. vers. pone primò casum, Rot. d. decif. 2. de renunciat. in nou.
- Quod procedit non solum si condemnatus, & appellans non suo spontaneo motu terminum petierit, sed acceptauerit terminum, seu præceptum sibi factum à Iudice de aliquid faciendo, quia per hanc acceptationem dicitur renunciassse iuri appellandi, Franc. dislo cap. sollicitudinem num. 14. & ibi Cardin. Alex. num. 28. Felyn. dislo cap. consultationem num. 7. limit. 2. Dec. dislo cap. gratum num. 20. de offic. delegat. Scacc. loco cit. num. 35.
- Et quamvis nonnulli recesserint ab hac opinione, quos adducunt Gabr. d. conclus. 2. num. 9. vers. contrarium, & Scacc. loco cit. num. 35. vers. contra hanc; Non recedas à priori opinione, quam tenet Rot. d. decif. 2. aliàs 287. de renunciat. in nou. quia est actus approbatorius iurisdictionis, & non declinatorius, vt ibi per Rot.
- 47 An autem, si non Principalis, sed Procurator peteret terminum ad soluendum, videretur tacite renunciare appellationi? Credit renunciaturum, Felyn. dislo cap. quoad consultationem num. 7. in fin. de re iudic. Marsil. singul. 187. quos sequitur Gabr. conclus. 3. de appellat. num. 2.
- 48 Sed hæc opinio patitur difficultatem per ea, quæ diximus supra de Procuratore coram Iudice, qui grauauit; quod autem dictum fuit de petitione termini ad soluendum, idem dic in offerente, se soluturum, Gozzadin. conf. 98. num. 19. Corn. conf. 259. num. 1. vol. 1. Gabr. disla conclus. 2. num. 5. vbi num. 6. dicit idem esse in offerente cautionem de stando iuri, Alexan. in aposill. ad Bartol. l. ad solutionem, de re iudic.
- 50 Imò, si peteret terminum à Iudice super alio articulo, censetur renunciassse facultati appellandi, vt ex Rot. & Abb. refert, & sequitur Gabr. disla conclus. 2. num. 10. Scacc. loco cit. num. 42.
- 51 Aduerte tamen, quod non inducitur tacita renunciatio appellationis per terminum susceptionem, quando ille fuisset petitus per errorem, Felyn. dislo cap. quoad consultationem num. 7. Alex. in aposill. ad Bartol. disla l. ad solutionem, Bald. & Salyc. disla l. vt per Gabr. disla conclus. 3. num. 12. Scacc. loco cit. num. 40.
- 52 Nec induceretur, si coactus ex forma Statuti illum susciperet, vel solueret, Petr. de Bellapertica l. cum ex causa nu. 11. de appellat. Gabr. disla conclus. 3. num. 10. & 11. Vrsill. ad Afflic. d. decif. 78. num. 7. Scacc. loco cit. num. 41.
- 53 Pariter cessaret inconstantia, si petens terminum, seu dilationem protestaretur, quod non intendit renunciare appellationi, Cyn. disla l. ad solutionem, C. de re iudic. Felyn. dislo cap. quoad consultationem num. 5. Gabr. disla conclus. 3. num. 13. de qua tamen conclusione vide plura apud Scacc. loco cit. à num. 43. & apud Iur. decif. 370. lib. 1. in correct. aliàs 380. in antiq. Bich. decif. 491. num. 8. Rota decif. 718. num. 22. par. 4. to. 3. recent.
- Nec esset argumentum inconstantiæ, si quis appellasset ab excommunicatione,
- 54 & nihilominus illam obseruaret, quia non diceretur renunciassse appellationi, Felyn. dislo cap. quoad consultationem num. 7. Gabriel. disla conclus. 3. num. 25. vbi, quod
- 55 hoc tanto magis procederet, si appellans protestaretur, se ea de causâ excommuni-

cationem obseruare, quia timet ne excommunicatio teneat.

- 56 Si autem excommunicatus compareret coram Iudice, & peteret absolutionem ab excommunicatione, tunc non diceretur renunciaſſe appellationi, ſi peteret tantummodo reuocationem grauaminis, vt poſſit proſequi appellationem, ſecus ſi compareret ad effectum, vt videretur de iuſtitia, vel iniuſtitia cauſe, vt conciliandorum opinionēs, voluit Abb. in cap. *quaſtioni* num. 5. & 6. de appellat. Gabr. *diſſa conſul.* 2. num. 26. & 27. Scacc. loco cit. a num. 60.
- 57 Secundò inferitur, quod ſi grauatus expreſſe approbat ſententiam, tunc videtur renunciaſſe appellationi, Scacc. loco cit. num. 2.

- Non erit tamen ſignum inconstantia, & tacita renunciationis appellationis, ſi
- 58 Pars grauata compareret coram Iudice grauate pro reuocatione grauaminis, Gloſ. in cap. *ſi à Iudice*, in verb. *Renunciatus*, de appellat. in 6. Abb. in diſſo cap. *gratum* nu. 7. de offi. delegat. & in diſſo cap. *quoad conſultationem* num. 13. de re iudic. cum alijs per Gabr. *diſſa conſul.* 2. num. 14. Carill. *decif.* 221. num. 5. Bich. *decif.* 324. num. 5. vbi quod
- 59 ſecus eſt vbi præceſſit reſcriptum Signaturæ mandans Iudici à quo, vt iterum audiat, nam exinde remanet circumducta appellatio, & appellans redendo ad Iudicem à quo dicitur renunciaſſe appellationi, quia acceptauit reſcriptum Signaturæ incompoſſibile cum appellatione.
- 60 Dummodò verè iuſter, vt Iudex cognoscat de grauamine ad effectum illud reuocandi, Dec. in cap. *cum teneamur*, in 3. not. de appellat. *decif.* 287. alijs 2. de renunc. in nou. Gabr. *diſſa conſul.* 2. num. 15. vbi nu. 16.
- 61 ampliatur in quolibet actu non contrario appellationi, vt per Felyn. *conf.* 13. num. 2.
- 62 Pariter non erit ſignum inconstantia, quando grauatus adiret Iudicem non tanquam Iudicem, ſed tanquam bonum virum ad compoſitionem tractandam cum Parte, Felyn. *diſſo cap. gratum* limit. 9. addit. ad Cappell. Tholoſ. *decif.* 193. 4. fall. cum alijs per Gabr. *diſſa conſul.* 2. num. 20.
- 63 Nec erit ſignum tacita renunciationis appellationi, ſi grauatus adit Iudicem grauantem, vt cauſam ad ſuos Iudices remittat, Anton. de Butr. in cap. *cum veniſſent*, & ibi Abb. num. 9. Io. Andr. circa finem, de eo, qui mitt. in poſſeſſ. cauſ. rei ſerman. Gabriel. *diſſa conſul.* 2. num. 21.
- 64 Ceſſabit pariter præſumptio renunciationis appellationi, ſi Iudex eſſet talis, qui poſſet etiam cognoscere de cauſis, de quibus ab ipſo eſt appellatum, vt poſt Hoſtien. tenet Anton. de Butr. *diſſo cap. cum veniſſent* num. 4. & ibi Abb. num. 9. Bald. num. 8. Io. Andr. circa fin. Felyn. *diſſo cap. gratum* 3. limit. cum alijs per Gabr. *d. conſul.* 2.

De Inconstantia in Iudicijs.

num. 22. Scacc. *diſſa quaſt.* 17. limit. 2. nu. 66. qui exemplificat in Legato in partibus.

- 65 Minus erit ſignum inconstantia, ſi actus factus ab appellante coram Iudice à quo ſonat in pati, non autem in agere, vt puta cum excommunicatus à Iudice appellat, 66 ſed tamen abſtinet à prohibitis excommunicatis, nam, licet videatur tolerare, & acquieſcere præcepto excommunicationis, non tamen dicitur per hoc renunciaſſe appellationi, quia actus conſiſtens in patiendo non arguit conſenſum, ſicut actus conſiſtens in agendo, Anton. de Butr. *d. cap. gratum* num. 4. Felyn. num. 8. Dec. num. 26. Franc. in diſſo cap. *ſollicitudinem* quaſt. 6. num. 10. limit. 1. de appellat. cum alijs per Gabr. *diſſa conſul.* 2. num. 23. & conſul. 3. num. 8. Scacc. loco cit. num. 56.
- 68 Ceſſabit quoque inconstantia, ſi grauatus compareat coram Iudice à quo cum proteſtatione, quod non intendit appellationi renunciare, vt probat Text. in diſſo cap. *ſollicitudinem*, & ibi Franc. nu. 3. Innoc. in cap. *quaſtioni*, de appellat. & in cap. *qua fronte*, eodem tit. Hoſtien. cap. *ſignificauerunt* num. 3. de teſtib. & ibi Io. Andr. Addent. ad Cappell. Tholoſ. *decif.* 194. cum alijs per Gabr. *diſſa conſul.* 2. num. 24. late Scacc. loco cit. a num. 43. Bich. *decif.* 491. num. 3.
- 69 Ceſſabit etiam tacita appellationis renunciatio, quando excommunicatus comparet coram Iudice excommunicante, & perit abſolui, vt poſſit proſequi ſuam appellationem, Abb. in diſſo cap. *quaſtioni* num. 5. & 6. de appellat. Gabr. *diſſa conſul.* 2. num. 26. & 27. cum alijs per Scacc. loco cit. num. 60.
- 70 Secus autem, ſi abſolutionem peteret ſimpliciter, Franc. *d. cap. qua fronte* num. 26.
- 71 de appellat. vel taliter, quod ipſe Iudex cogniturus ſit de iuſtitia, Scacc. loco cit. num. 60. verſ. ſecus.
- 72 Pariter ceſſabit præſumptio inconstantia, ſi rediens ad Iudicem coram eo iura producat, vt ab executione abſtineat, quia non videretur appellationi renunciare, Franc. in diſſo cap. *cum teneamur*, col. 1. in fin. de appellat. & in diſſo cap. *ſollicitudinem* col. 4. de re iudic. Addent. ad Cappell. Tholoſ. *decif.* 194. 12. limit. Rora *decif.* 63. alijs 475. de appellat. in nou. vbi per hanc rationem comprobat hoc dictum, Gabr. *diſſa conſul.* 2. num. 28.
- 73 Ceſſabit quoque tacita appellationis renunciatio, ſi grauatus compareat coram Iudice à quo pro reuocatione attentatum, Abb. in diſſo cap. *cum teneamur* in 2. not. de appellat. & ibi Dec. in 3. not. Additio ad Cappell. Tholoſ. *decif.* 193. in 3. fall. Gabr. *diſſa conſul.* 2. num. 29. Lancell. de attent. par. 2. cap. 12. ampliatur 2. num. 5. Scacc. loco cit. num. 53.
- 74 Ceſſabit quoque inconstantia, quando

H h j)

- grauatus comparet coram Iudice à quo petendo, vt provideat, ne ipse appellans turbetur in sua possessione, Paris. *conf.* 54. num. 21. vol. 3. Gabr. *dist.* conclus. 2. num. 30. Scacc. *loco cit.* num. 61.
- 75 Hoc autem potest contingere dupliciter; Primò, si turbetur ab ipso appellato, hoc est si spoliatur ab eo appellatione pendente; Secundò, si turbetur ab aliquo tertio, vt post Franc. in *disto cap. cum teneamur* num. 15. 16. 17. & 19. declarat Scacc. *loco cit.* à num. 61.
- 76 Item non habebit locum inconstantia, si comparitio facta coram Iudice à quo non fuit acceptata, quia tunc non censetur grauatus renunciare appellationi, Anton. de Butr. in *disto cap. gratum* in 4. not. & ibi Felyn. in 3. limit. Dec. in 3. limit. cum alijs per Gabr. *dist.* conclus. 2. num. 19. Scacc. *loco cit.* num. 51.
- 77 Et hoc procedit siue comparitio fuerit impugnata à Iudice, siue à parte, & multo magis, si ab utroque, vt post Anton. de Butr. & Franc. tenet Scacc. *loco cit.* num. 51. & 52.
- 78 Item cessabit inconstantia, si Iudex à quo detulerit appellationi, quia, etiam quod grauatus compareret coram eo, non propterea censetur renunciare appellationi, Franc. in *cap. si à Iudice* num. 6. in fin. de *appellat.* in 6. Soccin. *conf.* 21. vol. 4. Roman. *conf.* 501. num. 2. Addit ad Cappell. Tholof. *decis.* 193. in 10. limit. Rota *decis.* 49. alijs 363. de *appellat.* in nou. Gabriel. *dist.* conclus. 2. num. 17. Scacc. *loco cit.* num. 54.
- Et quamuis contrarium tenuerint Felyn. & Dec. in *disto cap. gratum*, ille num. 9. hic num. 31. eisdem ferè argumentis; non
- 79 recedas ab opinione Rotæ, quàm tamen dic procedere in Iudice delegato, non autem in Iudice ordinario, vel tali Iudice, qui potest adiri per simplicem querelam, vt dicit Rot. *dist.* *decis.* & sequuntur Gabr. & Scacc. *loco cit.*
- 80 Denique dic cessare inconstantiam, & præsumptionem tacite renunciationis, si Iudex à quo induxerit dolosè appellantem ad comparandum, & faciendum actum, vel metu appellans prosequitur iudicium coram Iudice à quo, Felyn. *disto cap. gratum* num. 10. limit. 6. vbi etiam latè
- 81 dicit cessare tacitam renunciationem, si actus fiat ab aliquo appellantis amico, vel filio, ipso appellante, non mandante, neque ratum habente, sequitur Scacc. num. 57. & 58.
- 82 Redcundo igitur ad renunciationem, appellationis expressam, dic eam non probari, ex eo, quod, qui appellauit, dicat velle renunciare appellationi, quia aliud est velle renunciare, aliud renunciare, Rebuff. de *appellat.* art. 13. *gloss.* 3. num. 3. Scacc. *loco cit.* num. 8. *vers.* *aducerte.*
- 83 Dic secundò, huiusmodi renunciationem posse fieri per pactum, & sine pacto,
- 84 tam per scripturam, quàm sine scriptura, Franc. in *cap. interposita*, §. ille denique num. 2. de *appellat.* Scacc. *loco cit.* num. 9.
- 85 Dic tertio, vt possit grauatus renunciare appellationi, etiam inuito appellato, Bartol. in l. si quis libellus, C. de *appellat.* Scacc. *loco cit.* num. 44.
- 86 Quod intellige in præiudicium ipsius renunciantis, secus quoad præiudicium appellati, quia eo inuito, renunciatio fieri nequit, Bartol. *dist.* l. si quis libellus, C. de *appellat.* Franc. *disto cap. interposita*, §. ille denique *quest.* 8. num. 12. & ibi Cardin. Alex. 7. full. Anton. de Butr. num. 2. de *appellat.* Papien. in forma *appellat.* à sent. *de finit.* in in *gloss.* occasione cuiusdam num. 4. Felyn. in *cap. ex parte* il secundo num. 5. de *rescript.* Scacc. *loco cit.* num. 94. addo Surdum *decis.* 143. num. 3. Donad. de *renunc.* cap. 25. nu. 90.
- 87 & 127. Ratio est, cum quia nemo potest mutare consilium in alterius iniuriam, l. nemo potest, ff. de *regul. iur.* cap. mutare, eodem
- 88 tit. in 6. Tum quia appellatio efficitur communis, Verall. *decis.* 36. num. 2. par. 1. Scacc. *loco cit.* num. 94. *vers.* ratio est aperta, Donad. de *renunc.* cap. 25. *disto* num. 99. Et
- 89 appellatus potest prosequi appellationem appellante inuito, Rota *decis.* 47. alijs 507. de *appellat.* in antiq. & *decis.* 7. alijs 65. eodem tit. in nou. Ideò appellans non potest disponere, nisi quoad sui præiudicium, Scacc. *loco cit.* num. 94. *vers.* ratio est aperta, ad fin.
- 90 Quod procedit non solum respectu appellati, sed cuiuscunque alterius habentis interesse, & dictæ appellationi adherentis, Franc. in *cap. una sententia*, de *appellat.* Aret. in l. ab executore, §. alio condemnato
- 91 num. 6. ff. de *appellat.* qui loquitur in consorte non appellante, Scacc. *loco cit.* num. 95. & 96. vbi in pluribus condemnatis.
- 92 Hinc propterea, si appellato interfit, parum curandum est, an res sit integra, an non, hoc est an fuerit præsentata citatio appellato, cum ad hunc effectum non sufficiat, vel præsentatio appellationis, vel oblatio libelli facta superiori, *disto cap. interposita*, §. ille denique, de *appellat.* Bart. Angel. & Imol. in l. 1. §. 1. ff. de quibus *appellare* non liceat, & in l. prolixorio, §. 1. ff. de *appellat.* cum alijs per Cost. de re integr. *dist.* 53. num. 10. cum seq. At si cesset interesse
- 93 resse appellati, tunc, siue res sit integra, vel non, semper valet renunciatio, inuito etiam appellato, Cost. *disto tract.* & *loc.* num. 13. Scacc. *loco cit.* num. 102.
- 94 Quando autem interfit, vel non interfit appellato, seu alteri, videndus est latè Scacc. *dist.* *quest.* 17. limit. 2. à num. 98. vbi ponit plures casus; Dic tamen, quod in omni casu, in quo appellans potest renun-

- 95 ciare appellationi, etiam inuito appellato, siue res sit integra, siue non, debet reficere expensas, quas appellatus fecit prosequendo appellationem, *disso cap. interposita*, §. *ille denique*, & ibi Abb. Franc. & cæteri de appellat. Scacc. loco cit. num. 112. Cost. loco cit. num. 15. Ratio est, quia ex huiusmodi inconstantia præsumitur, quod appellans temerè appellauerit, meritò condemnatur in expensis, Dec. *disso* §. *ille denique* num. 2. Scacc. loco cit. num. 112. *vers. ratio*.
- 97 Quæ condemnatio habet locum, etiam si appellatus non receperit appellationem, Addit. ad Felyn. in *disso cap. ex parte* il 2. num. 5. de *rescript*. Scacc. loco cit. num. 113.
- 98 Imò, & si appellans habuisset iustam causam litigandi, vt reprobat Franco, dixit Dec. *disso* §. *ille denique* num. 6. Scacc. loco cit. num. 122.
- 99 Cessabit tamen condemnatio expensarum, si appellans renunciat appellationi conditionaliter, vtputa, si diceret, iudicem esse bonum virum, & non grauasse ex proposito, & contentaretur, quod ipse indicaret, dummodo grauamen reuocaretur, Franc. post Io. Andr. & Imol. in *disso* §. *ille denique* limit. 2. num. 1. & ibi Dec. num. 7. Scacc. loco cit. num. 123.
- 100 Nec reficiendæ erunt expensæ, quas appellatus fecit ratione desertionis, sed solum illæ, quas fecit prosequendo appellationem, Anton. de Butr. *disso* §. *ille denique* num. 5. Franc. num. 1. limit. 3. Cardin. Alex. num. 5. Dec. num. 8. Scacc. loco cit. num. 124.
- 101 Dic quartò, vt renunciata appellatione censeatur etiam renunciatum nullitati sententiæ, si nullitas stet adhærenter, & accessoriè inclusa in appellatione, Franc. *disso* §. *ille denique* quest. 4. num. 5. & in *cap. dilecto* quest. 49. num. 114. de appellat. Rip. in l. 4. §. *condemnatum* fall. 3. num. 18. ff. de re iudic. Scacc. loco cit. num. 131. *vers. secus*, Cancer. *var. 10. 2. cap. 18. num. 22*. Ratio est, quia nullitas sic deducta assumit naturam appellationis, & secundum eam regularatur, Butr. in *cap. exhibita* numer. 16. de Iudic. Contard. ad l. *unic. limit. 7. num. 6. cum alijs* seqq. C. *vt de moment. possesr.* Gregor. XV. *decis. 470. num. 13*. Secus, si nullitas stet
- 102 principaliter, quia tunc ei non censetur renunciatum, Bartol. l. *tale passum*, §. *qui promoueat* il *secondo* quest. 13. num. 12. ff. de pact. Franc. *disso cap. dilecto* quest. 49. num. 114. & quest. 58. num. 171. Scacc. loco cit. num. 125. 126. & 131. Cancer. *var. disso cap. 18. num. 21. 10. 2*. Imò, si nullitas principaliter deducatur, etiam renunciās appellationi grauatus erit audiendus, cum sint iura separata, & diuersa, Franc. *disso cap. dilecto* quest. 49. num. 114. Scacc. loco cit. num. 128.
- 104 Aduerte tamen, quod quamuis quis possit renunciare appellationi tacitè, & expressè in causa ciuili, denegatur tamen huiusmodi inconstantia in causa criminali, Bald. l. *fin. §. ult. num. 5. C. de tempor. appell.* Franc. *cap. cum speciali*, §. *porro* num. 6. de appellat. Guidopap. de appellat. q. 120. num. 85. Rebuff. *eodem tract. art. 15. gl. 2. num. 25. latè* Farinacc. quest. 101. *ampliat. 9. num. 20*. Balthassar Gomes de potestate in seipsum lib. 1. cap. 19. num. 19. Guazzin. *defens. 27. cap. 1. num. 5*. Quæ conclusio procedit siue agatur de morte naturali, siue de morte
- 105 ciuili, siue de membri abscissione, Guidopap. *disso tract. de appellat. quest. 120. num. 85*. Scacc. loco cit. num. 92. Baiard. ad Clar. quest. 49. num. 57. Guazzin. loco cit. num. 5.
- 106 Fallit primò in notorio delinquente, confesso, vel conuicto, taliter quod non possit delictum negare, vt post Bald. & Angel. voluere Addent. ad Angelum de malefic. in verb. *praesente* Caio num. 11. Farinacc. *disso quest. 101. num. 23*. Scacc. loco cit. num. 93.
- 107 Fallit secundò, vt non procedat in renunciatione tacita, quæ inducitur ex desertione appellationis non appellando, sen non prosequendo infra legitimam tempora, cum in causis criminalibus debeat intra legitimam tempora appellari, l. *addictos*, & ibi Gloss. C. de Episc. audientia, & hanc opinionem post Franc. tenet Scacc. loco cit. num. 91. *vers. restringe* secundò, qui reprobatur Lancellott. contrarium tenentem, dicens inaducertenter in contrarium scripsisse.
- 108 Denegatur pariter huiusmodi inconstantia in causa status, in qua appellans appellationi renunciare non potest, Bald. *disso fin. §. ult. num. 5. C. de tempor. appellat.* Scacc. loco cit. num. 92. in fin.
- 109 Denegatur pariter renunciatio appellationi in causa matrimoniali, Franc. *disso* §. *ille denique* num. 23. Scacc. loco cit. num. 94.
- 110 Intellige tamen, quod in hisce causis non possit renunciari appellationi expressè, secus autem tacitè, Franc. & Scacc. loco cit.

QVÆSTIO XXXIX.

ARGVMENTVM.

An si quis ante sententiam promisit non appellare, possit inconstans hoc remedio uti: Et quid in sententijs, seu laudis Arbitrorum, siue sint illi electi voluntariè, siue ex necessitate Statuti; Et an iuramentum impedire possit reclamationem: Quid etiam in causis commissis *appellatione remota?*

SVMMARIVM.

- 1 Promittens non appellare non potest inconstans appellationem interponere.
- 2 Siue promissio facta sit cum scriptura, siue sine scriptura.
- 3 Quid in beneficiis.
- 4 Vel si agatur de sententia interlocutoria.
- 5 Quid si appellationi fuerit renunciatum simpliciter per pactum expressum.
- 6 Et an hoc pactum debeat esse reciprocum.
- 7 Quid si fiat extra iudicium.
- 8 Pactum de non appellando potest fieri ante, & post litem contestatam, ante, & post sententiam.
- 9 Pactum de non appellando iuratum, eo magis valet.
- 10 Promissio de parendo sententiæ valet.
- 11 Et ab ea recedi non potest.
- 12 Promissio de parendo sententiæ facta in secunda instantia, operatur non solum in quantum secunda sententia confirmet primam, sed etiam in quantum per eam canonizantur nova iura producta in eadem instantia.
- 13 Obligatio de stando sententiæ Iudicis substituitur.
- 14 Promittens parere sententiæ, an, & quando censetur renunciasse appellationi, & num. seqq.
- 15 Quid si promissio esset iurata.
- 16 Vel obligatione Camerali vallata.
- 17 Promittens stare sententiæ qualiscunque illa erit, non censetur renunciasse appellationi.
- 18 Quid si ferenda esset de consilio Sapientis.
- 19 Appellationi renunciasse non censetur partes expressè consentientes, quod sententia feratur de consilio Sapientis.
- 20 Quid si Consultor, seu Sapiens ab ipsis partibus electus esset.
- 21 Vel ex forma Statuti Iudex consilium Sapientis sequi teneretur.
- 22 Quid si partes firmato consensissent.
- 23 Appellationi renunciasse non censetur consentiens sententiam ferri iuxta consilium Sapientis sibi apertum.
- 24 Quid si voto aperto, & sibi noto stare promitteret.
- 25 Vel si Consultor votum apertum, & partibus notificatum de earum voluntate referret.
- 26 Quid si Consultor haberet certam notitiam quod votum non esset iustum.
- 27 Consensus partium purgat iniquitatem consilij, seu sententiæ.
- 28 Imperitus ignorans quid contineat consilium, seu sententiæ, illique stare promittens adhuc appellare potest.
- 29 Iurans parere mandato Iudicis, vel iudicio Ecclesiæ, adhuc potest appellare quando appellatio non derogat iuramento.
- 30 Quid si Iudex excessit terminos iuris.
- 31 Iuramentum de parendo sententiæ interpretatur quatenus iustum fuerit iudicatum.
- 32 Appellatio admittenda est, quannvis appellans inrasset non appellare, quando est dubium an appellatio derogat iuramento, necne.
- 33 Mulier consentiens sententiæ contra se late appellare non potest.
- 34 Quid si egerit contra Velleianum.
- 35 Iurans parere mandatis Iudicis in actu rogandæ iurisdictionis, adhuc potest ab eius sententiæ appellare.
- 36 Quid si Iudex virtute iuramenti prestiti inhibeat ne appellet.
- 37 Arbitrorum, seu arbitratorum communiter electorum à sententiæ non licet appellare.
- 38 Quid stante expressa conventionione quod ab eorum iniqua sententiâ possit appellari.
- 39 Sententiæ arbitratorum an sit sententiæ iurisdictionalis, vel pariat actionem.
- 40 Appellatio datur à sententiâ arbitri electi ex necessitate Statuti.
- 41 Quid de arbitro electo ex dispositione iuris communis.
- 42 Quid in tertio arbitro.
- 43 Arbitrarius tertius eligitur inter duos discordantes.
- 44 Appellatio datur à sententiâ arbitri electi cum clausula quod pronunciare possit solum de iure.
- 45 Quid stante Statuto quod sententiæ arbitratorum, seu arbitratorum mandentur executioni sicut sententiæ Iudicium.
- 46 Quid si compromissum factum esset sine pena.
- 47 Sententiæ arbitri parit actionem, & excep-

- tionem quando compromissum factum est sine pena.
- 43 Appellatio non datur à laudo arbitrarium acceptato per emologationem, vel per lapsum decedendi ad appellandum.
- 49 Appellatio datur à sententia arbitri, quando compromissum factum est de mandato Iudicis.
- 50 Reclamatio, querela, & supplicatio admittitur à sententia arbitri etiam in casibus, in quibus ab ea non licet appellare.
- 51 Appellatio à sententia arbitrarium an detur de iure Canonico.
- 52 Appellatio à sententia arbitrarium datur de generali consuetudine, sine adiecta, sine non adiecta sit pena.
- 53 Arbitri à sententia datur reductio ad arbitrium boni viri.
- 54 Declara concurrente lesione.
- 55 Quid si compromissum esset iuratum.
- 56 Quid si fuisset iuratum de stando laudo.
- 57 Iuramentum non potest tollere enormissimam lesionem.
- 58 Lesio enormissima operatur, quod à sententia arbitri detur reductio ad arbitrium boni viri, non obstante iuramento, siue agatur de maiore, siue de minore.
- 59 Siue compromissum sit deductum in stipulationem, siue non.
- 60 Quid si compromissum vallatum sit certa pena.
- 61 Vel obstante pacto de parendo laudo.
- 62 Aut cum pacto concurrente Statuto, quod laudum servari debent.
- 63 Vel quod auferret reductionem ad arbitrium boni viri.
- 64 Statuta ista intelliguntur quoad effectum suspensivum, non autem quoad devolutivum.
- 65 Reductio ad arbitrium boni viri datur à sententia arbitratoris, cui fuit concessum liberum arbitrium, stante lesione.
- 66 Item ex maxima lesione datur, quamvis in compromisso fuisset data facultas ledendi in multo.
- 67 Quid si fuisset data facultas ledendi in magna quantitate.
- 68 Quid si in compromisso adesset clausula moderatè, vel immoderatè.
- 69 Vel si fuisset promissum habere sententiam ratam, & gratam.
- 70 Vel stare laudo qualecunque fuerit.
- 71 Item datur quamvis laudum fuisset emologatum priusquam proferretur.
- 72 Quid si in compromisso legerentur verba generalia, & ampla.
- 73 Vel renunciatum fuisset reductioni ad arbitrium boni viri.
- 74 Quid si hec renunciatio esset iurata.
- 75 Nec renunciatio huic contraveniens tenetur petere absolutionem à iuramento.
- 76 Sed nihilominus absolutionis petitio commendatur.
- 77 Renunciatio cum iuramento reductioni ad arbitrium boni viri à sententia ferenda per arbitrum, vel arbitratores, etiam ex capite lesionis enormissimæ, an possit inconstans renunciatio contrare.
- 78 Rescriptum obtinens cum clausula appellatione remota, non potest inconstans à sententia appellare.
- 79 Tam in iudicio possessorio, quam in petitorio.
- 80 Quid dicendum in accessorij, seu incidentibus iudicij.
- 81 Quid de appellatione iusta, & legitima.
- 82 Appellatio omnis etiam ista sublata censetur per clausulam appellatione remota, quando causa est commissa Cardinali.
- 83 Quid ubi agitur de executione privilegiorum alicuius Religionis, ad quam Summus Pontifex procedi mandavit appellatione remota.
- 84 Verba remota contradictione, vel querela, equipollent clausula appellatione remota, & impediunt appellationem.
- 85 Clausula appellatione remota, in commissione non expressa, sed tacite subintellecta impedit appellationem.
- 86 Clausula ista non impedit appellationem à sententia notoriè iniusta.
- 87 Quid si dictum esset, omni, & quacunque appellatione remota.
- 88 Appellationis prohibitio generalis non impedit appellationem, que interponitur à notoria iniustitia.
- 89 Clausula appellatione remota, non impedit appellationem quando Iudex dolo, vel lata culpa sententiauit.
- 90 Quid si sententia sit absque parte, vel extra iudicium.
- 91 Vel si appellans fuisset citatus ad locum notitum.
- 92 Clausula appellatione remota, non impedit supplicationem ad Superiorem.
- 93 Nec recusationem Iudicis.
- 94 Nullitas non censetur sublata per clausulam appellatione remota.
- 95 Nec restitutum in integrum.
- 96 Clausula appellatione remota, non impedit appellationem, cui Iudex utitur.
- 97 Nec à Principe, vel Superiore admissam.
- 98 Clausula appellatione remota, à solo Principe apponi potest.
- 99 Quid de inferiore, qui superiorem non recognoscit.
- 100 Legatus à latere non potest rescribere cum clausula appellatione remota, nisi id habeat in facultatibus.
- 101 Rex potest rescribere cum clausula appellatione remota.
- 102 Quid de Domino superiori non recognoscente.
- 103 Clausula appellatione remota, tunc operatur quando fuit apposta à Principe, cum maturo consilio, secus si apponatur

absque causa cognitione.

410 Nil operatur in gratia subreptitia.

105 De clausula appellatione remota remissuè,

HACTENVS de Inconstantia in appellatione interposita, modo videndum est, an, si quis ante sententiam promiserit non appellare, inconstans nihilominus ad appellationem possit conuolare.

1 Et illicitam esse inconstantiam probat Text. in l. 1. §. fin. ff. de quib. appell. non lic. vbi, si quis ante sententiam professus fuerit, se à Iudice non promouaturum, indubitatè promouendi auxilium perdidit, Specul. de appellat. §. in quibus numer. 13. vers. nota, Azo. in summa, C. que appellationes non recip. num. 7. Bald. l. tale pactum, §. qui promouauit num. 10. ff. de pact. & ibi las. num. 7. Guidopap. de appellat. qu. 118. num. 84. Rebuff. cod. tit. art. 15. gloss. 1. Ruginell. eod. tract. §. 2. cap. 3. num. 29. cum aliis per Scacc. d. qu. 17. limit. 2. num. 1. Rot. dec. 2. alias 187. de renunciat. in nou.

2 Et hæc conclusio procedit, siue renunciatio appellationis futura facta sit cum scriptura, siue sine scriptura, Franc. d. §.

3 Ille denique num. 21. de appellat. Scacc. loc. cit. num. 2. Et siue in prophanis, siue in beneficialibus, Franc. d. §. ille denique num. 21. Scacc. loc. cit. num. 3.

4 Pariter procedit, tam in appellatione interposita à diffinitiuâ sententia, quam ab interlocutoria, Franc. d. §. ille denique qu. 5. num. 6. Scacc. loco cit. num. 4.

5 Aduerte tamen, quod, ut cesset inconstantia, huiusmodi renunciatio debet fieri expressè, & per pactum, alias, cum appellationi futura renunciari non possit simpliciter intraret penitentia, & inconstantia, Franc. d. §. ille denique num. 2. & est Text. in l. 1. C. de pact. Rot. dec. 2. alias 287. num. 1. de renunc. in nou. Scacc. loc. cit. num. 5. 6. & 9.

6 Non est tamen necesse, quod pactum sit reciprocum, sed fufficit, quod sit appositum ex parte vnus tantum, Franc. d. §. ille denique num. 22. Scacc. loc. cit. nu. 7.

7 Dummodo fiat in iudicio, secus, si extra iudicium, quia hoc casu requiritur, quod ambe Parties pacificentur, vel altera pars sit præfens, Franc. d. §. ille denique num. 2. Rot. d. dec. 2. num. 1. Scacc. loc. cit. num. 11.

8 Et hoc pactum potest fieri indistinctè, siue ante litem contestatam, siue post, siue ante sententiam, siue post, Franc. vbi supra, Rot. d. dec. 2. nu. 1. Scacc. loc. cit. nu. 10.

9 Eoque maximè valebit, si pactum fuerit iuratum, Ruginell. de appellat. §. 9. gloss. 1. num. 4. Scacc. loc. cit. num. 6. vers. præcipue.

10 Et prædicta procedunt, non solum in pacto expresso de non appellando, sed in promissione de parendo sententiæ, quam valere, ex Textu in l. fin. C. de tempor. appellat. Voluit Rot. d. dec. 2. alias 282. & ex alijs relatis per Lancellot. de attent. 2. par. cap. 12. in profat. num. 23. & non dari hoc casu inconstantiam voluit Rot. in vna Pampilonen. Prioratus 8. Nouembris 1555. coram Clusianen. Lancellot. loc. cit. num. 23. ad fin. vbi num. 24. dicit promissionem, si sit facta in secunda instantia operari, non solum si feratur sententia confirmatoria primæ, verum etiam, si secunda sententia sit canonizatoria iuris de nouo in secunda instantia producti, & de obligatio-
13 ne facta standi sententiæ Iudicis, Rot. cor. Cocc. dec. 1348. num. 1. & 2.

14 Contrarium, quod, qui promittit parere sententiæ, non censetur renunciare appellationi, videtur probare Text. in l. cum apud, ff. Iudic. solu. Bald. in d. l. tale pactum, §. qui promouauit num. 10. ff. de pact. & ibi las. num. 7. Franc. in c. ad hæc num. 4. de appellat. vbi amplius voluit, licitam esse

15 inconstantiam, quamuis iure iurando promissio fuerit confirmata; Idem testatur in d. §. denique num. 3. qu. 2. de appellat. Ruginell. de appellat. §. 2. cap. 6. num. 98. cum alijs per Scacc. d. qu. 17. limit. 2. num. 73. vers. contra hanc exemplificationem, vbi

16 dicit ita passim seruari, quamuis obligatione Camerali sit vallata promissio, nihilominus admitti appellationem, quod intelligendum iuxta tradita per Surd. d. conf. 271. num. 17. hoc est, quod, si obligatio facta est apud acta, vel extra iudicium, priori casu non liceat appellare saltem ad effectum suspensionum, secundo verò ad vtrumque effectum.

17 Retenta hæc opinio primo amplius procedere, etiam si quis promississet stare sententiæ Iudicis, qualiscumque erit sententia, quia adhuc inconstans poterit appellare, Soccin. conf. 24. num. 3. lib. 1. Scala de conf. sapien. lib. 4. cap. 19. Scacc. loc. cit. num. 75. vers. amplia.

18 Secundo amplia, etiam, quod partes promississent stare sententiæ ferendæ de consilio sapientis, qualiscumque esset, Soccin. & Scal. loc. cit. Scacc. loc. cit. num. 75. & d. qu. 17. limit. 12. num. 11. vers. contra.

Sed contra hæc ampliationem tenet Bald. in d. l. tale pactum, §. qui promouauit num. 10. ff. de pact. Franc. in c. intimasti num. 11. & ibi Dec. nu. 20. de appellat. Felyn. c. causam qua num. 2. in fin. de fest. & re iudic. cum alijs per Scacc. d. limit. 12. num. 11.

19 Retenta ampliatione dic, cum tanto magis procedere, si partes solum consentiant, etiam expressè, quod sententia feratur de consilio Sapientis, Bart. l. 1. §. questionum num. 7. & ibi Alex. in Addit. ff. de appellat.

- appellat. Idem Bart. l. ex consensu num. 3. ff. eod. & in l. si convenirent num. 5. ff. de re iudic. Abb. in c. causam que num. 4. & ibi Felyn. num. 2. de sent. & re iudic. Franc. d. cap. in-
 20 timali num. 11. Dec. num. 19. de appellat. cum alijs per Scacc. d. limit. 12. num. 1. & 5. etiam
 quod Confultor, siue sapiens electus fue-
 rit de consensu partium. Nicell. d. concord. l. gloss. concord. 6. fall. 73. num. 119. cum alijs
 per Scacc. d. limit. 12. num. 2. vers. extende
 21 1. Vel ex forma Statuti Iudex teneatur se
 Confilium Sapientis, Scacc. post Scal. loc.
 cit. num. 3.
 22 Et etiam, quod partes consenserint
 puncto firmato, Frauc. d. c. inimali nu. 7.
 Ruginell. de appellat. §. 2. cap. 3. num. 220.
 Scacc. loc. cit. numer. 2. vers. extende 2.
 23 Imò, & si Confilium e'let apertum, &
 Partes consenserint, vt secundum illud
 feratur sententia, Soccin. d. conf. 24. num.
 4. lib. 1. Felyn. Scal. & Scacc. loc. cit.
 num. 6.
 24 Si tamen non solùm e'let apertum vo-
 tum, seu sententia, sed eis e'let notus tenor
 voti, & sententiae, & promitterent
 stare illi sententiae, tunc non daretur in-
 constantia, Soccin. d. conf. 24. num. 4. Scal.
 d. lib. 4. cap. 19. cum alijs per Scacc. loc. cit.
 num. 5.
 25 Multo magis, si aperto voto, & noto
 parti'us fieret relatio à Confultore de co-
 rum voluntate, Nicell. d. concord. 6. fall. 73.
 num. 119.
 26 Etiam quod haberent certam notitiam,
 quod Confilium non e'let iustum, quia,
 27 quia partium consensus purgat illam ini-
 quitatem, Cathald. d. fudiciali. num. 163. ibi,
 certe si partes, Scacc. loc. cit. num. 13.
 28 Si autem ignorarent, quid contineret
 Confilium, vt quia e'let imperiti, non ce-
 cessaret inconstantia, Cathald. loc. cit. sub
 num. 163. Scacc. loc. cit. num. 9. & 10.
 29 Tertio amplia, etiam si quis iuraverit
 parere mandatis Iudicis, vel Ecclesie iu-
 dicio, quia non obstante iuramento ap-
 pelle poterit, si appellatio iuramento
 non deroget, c. ad hæc propterea, vbi Doctores
 de appellat. Ruginell. §. 2. cap. 1. num.
 93. & 94.
 30 Imò, si Iudex iuris terminos exce-
 serit, etiam quod appellatio deroget iu-
 ramento, licita erit, Abb. in d. c. ad hæc, in
 primis, & ibi Bellamer. & in c. questioni, de
 appellat. Ruginell. d. §. 2. cap. 1. num. 94.
 31 Ratio est, quia iuramentum intelligitur,
 si iuste fuerit iudicatum, Ruin. conf. 149.
 num. 10. Ruginell. vbi sup. num. 95.
 32 Et si dubium sit, an appellatio deroget
 iuramento, illa venit ad nitenda, Abb. d.
 c. ad hæc num. 3. Ruginell. num. 95. vbi,
 33 quod, & si mulier confentiat sententiae
 contra se late, appellari non possit, si ta-
 34 men egerit contra Velleianum, admitta-
 De Inconstantia in Iudicijs.

- tur Faber. in Codic. tit. 21. lib. 4. diffn. 25.
 35 Quod etiam habet locum, & si in pro-
 rogatione iurisdictionis iuratum fuerit de
 stando mandatis Iudicis, d. c. ad hæc iuncta
 Gloss. singul. in c. quod bene 6. q. 4. Petr. de
 Anchar. q. 4. lib. 2. Ruginell. loc. cit. num. 96.
 36 Denique locum habet sententia, si Iu-
 dex inhibeat, ne appellat vigore iuramen-
 ti præstiti, Bellamer. d. c. quæstum num. 3.
 post Archid. d. c. quod bene in gloss. fin. 6. qu.
 4. Ruginell. loc. cit. num. 97.
 37 Quarto amplia, vt e'let inconstantia,
 quando voluntariè sunt electi Arbitri, vel
 Arbitratores, quia ab eorum sententijs
 non licet appellare, vt de Arbitro Text.
 est in l. 1. & ibi Doctores C. de recep. arbit.
 Ruginell. decis. Dolan. 1. numer. 1. & de
 Arbitratore voluit Ias. in l. admouendi in 1.
 lectura num. 46. & de utroque Ruginell.
 de appellat. §. 2. cap. 2. num. 76. Scacc. lim. 13.
 num. 1. & limit. 14. cod. num.
 38 Quod procedit, quamvis partes expref-
 so pacto conuenerint, vt possit ab eorum
 iniqua sententia appellari, vt reprobo
 Hugone, & Dyno, voluit Cyn. in l. 1. C.
 de recep. arbit. Specul. de appellat. §. in qui-
 bus num. 16. de re iudic. Scacc. d. limit. 13.
 num. 2.
 Contrarium, quod in hoc casu datur
 inconstantia ultra, Dyn. in l. si quis ex con-
 sensu, C. de Episcop. Audien. voluit Bart. in l.
 nemo potest num. 13. & 16. ff. leg. 1. Roman.
 conf. 27. num. 3. Lanfranc. de Oratio c.
 arbit. p. ult. qu. 28. Gaill. præf. lib. 1. ob-
 iect. 150. num. 16. Borell. in sum. decis. tit.
 63. num. 285.
 Concordant opinioniones, vt prior procedat
 de appellatione propriè sumpta; secunda
 vero de appellatione impropria, vt scilicet
 possit pacificè de appellatō ad effectum, vt
 istud pactum saluet à pœna compromissi,
 Bald. d. l. 1. num. 4. C. de receptis arbitris,
 cum alijs, quos refert Scacc. d. limit. 13.
 num. 2. vers. conciliatur, quamvis hanc con-
 cordiam, siue conciliationem ille dicat
 39 esse vanam, quasi sententia Arbitri non
 est sententia iurisdictionalis, nec producit
 actionem, vt per eundem de Indic. lib. 2.
 cap. 2. num. 327.
 40 Limit. primo, hanc quartam ampliatio-
 nem, vt datur appellatio à sententia Ar-
 bitri electi ex necessitate Statuti, Bald. in l.
 item pr. f. rre, §. stat. autem, ff. de recep. arbit.
 & est Text. & ibi gloss. in c. d. Iudicibus 2. q.
 6. & in c. ab arbitris, de off. deleg. in 6. Bart.
 l. fin. & ibi Salyc. Ias. & Iacob. de S. Georg.
 C. de Indic. quam opinionem Franc. Arret.
 dicit ibi communem Anton. de Eur. in
 c. Quintanalis num. 33. de iur. iur. Felyn.
 in c. super his num. 7. de action. Ias. in §. om-
 nium num. 11. instit. de action. Soccin. reg. 24.
 vers. appellare fall. 10. Scacc. d. limit. 13.
 num. 3. & d. cap. 2. num. 529. Mifinger. ob-
 1 i

feruat. 68. cent. 4. num. 5.

- 41 Secundò limita, vt non procedat in arbitro electo ex dispositione iuris communis, quia ab eius sententia potest appellari, Bart. l. 1. §. *interdum in fin.* num. 8. ff. *de quib. appell. non lic.* Anton. de Put. d. *cap. Quintanallis* num. 36. Soccin. reg. 17. *fil. teu. 3.* Planc. *de compromiss. qu. 10.* num. 10. cum alijs per Scacc. d. *limit. 13.* num. 5.
- 42 dummodo non sit tertius Arbitrator, qui eligitur inter duos discordantes, quia, & si eligatur, ex dispositione iuris communis, l. *item si vnus, §. ult. ff. recept. arbit.* tamen ab eius sententia non potest appellari, Scacc. qui irridet Soccin. *loc. cit. nu. 6.*
- 43 Tertiò limita in Arbitro assumpto cum clausula, vt possit pronunciare solum de iure, Soccin. d. reg. 17. num. 9. Scacc. d. *limit. 13.* num. 9.
- 45 Quartò limita, quando adesset Statutum, quod sententiæ Arbitri, seu Arbitratoris mandetur executioni, sicut sententiæ iudicum, Soccin. d. reg. 17. *fallent.* 7. Scacc. *loc. cit. num. 10.*
- 46 Quintò limita, vt non procedat, quando compromissum factum fuit sine pœna,
- 47 quia tunc ex sententia Arbitri oritur actio, & exceptio, idcirco potest ab ea appellari, Bald. l. 2. ff. *de arbit. & in d. l. nemo potest num. 14.* ff. *de leg. 1. & in l. 1. C. de arbit.* Misinger. d. *obseru. 68. cent. 4.* Guido pap. *dec. 60 in fin.* Franc. Marc. d. 149. & 151. vol. 2. Rebuff. *de arbit. & arbit. art. 1.* gloss. 9. num. 3. Scacc. *de iudic. lib. 2. cap. 2. nu. 407. & seq. & num. 431. & de appellat. d. limit. 13.* num. 13.
- 48 Hoc tamen procedit, nisi per emolagationem, vel per lapsum decem dierum datorum ad appellandum, laudum esset acceptatum, quia tunc cessaret appellatio, Bart. d. l. *nemo potest num. 14.* Faber. in *Code. lib. 2. tit. 35. diffin. 6. in fin. vol. 1.*
- 49 Sextò limita, in compromisso facto de mandato iudicis, quia tunc licita est appellatio, l. *arbitro, ff. qui satisdare cogantur, Roman. conf. 27. nu. 3.* Franc. Aret. l. *ex consensu, ff. de appellat.* Misinger. d. *obseruat. 68. cent. 4. nu. 4.*
- 50 Septimò limita, quia, & si non daretur appellatio à sententiæ Arbitri, non tamen negaretur querela, supplicatio, ac reclamatio ad l. 1. C. *de off. Præf. Præst. & arbit. quæ supplicatio*, vbi Iaf. C. *de precib. Imper. Offend.* Misinger. d. *obseruat. 68.* Gayll. *obseru. 150.* num. 16. lib. 1. Marfil. *singul. 88.*
- 51 Octauò, fallit de iure Canonico, Bald. l. 1. num. 1. C. *recept. arbit.* Alex. *conf. fin. nu. 7. lib. 6.* Soccin. qui de communi d. reg. 17. *fall. 12.* Blanc. d. *qu. 10.* num. 9. *limit. 6.* Scacc. *de iudic. d. cap. 2. num. 337. & seq. & d. limit. 13.* num. 7.
- Contrarium videtur innuere Text. in d. e. d. *Iudicibus 2. q. 6. & ibi Gloss. Soccin. & Blanc. qui alios loc. cit.* Scacc. d. *limit. 13. num. 8.* Ciræus ad Gayll. *conclus. 150. centuria 1. num. 2.*
- 52 Nonò fallit de generali consuetudine, siue pœna sit adiecta in compromisso, siue non, vt de consuetudine Galliarum Rebuff. d. gloss. 9. num. 2. & ita vbique passim seruari dicit Scacc. d. *limit. 13. num. 14.* vbi quod attenta huiusmodi fallentia, subuertitur tota conclusio, Pasfettus *conf. 79.* num. 1. vol. 1.
- 53 Decimò fallit in reductione ad arbitrium boni viri, Soccin. d. reg. 24. *fallent.* 11. Alex. *conf. 106.* num. 5. lib. 3. Boer. *dec. 284.* num. 17. Roman. *conf. 265.* Scacc. *loc. cit. limit. 14.* num. 2.
- 54 Quod tamen declara, stante enormi, vel enormissima læsione, ad Text. in l. *societatem, §. arbitratorum, ff. pro Soc. l. si libertas la seconda, ff. oper. libert. l. 1. §. 1. ff. l. g. 1. Gloss. in c. causam, vers. si tamen de elect. & in c. d. *Iudicibus gloss. 1. 2. quæst. 6.* cum alijs per Gabr. *de arbit. conclus. 3.* num. 1.*
- 55 Et hæc declaratio primò ampliatur, vt procedat, quamvis compromissum esset iuratum c. *veniens, c. Quintanallis de iur. iur. c. non sine, de arbit.* But. in d. c. *Quintanallis col. 23.* Hostien. *col. 2.* Imol. *col. 14.* cum alijs per Gabr. *loc. cit. num. 2.*
- 56 Secundò ampliatur, vt idem sit, si iuratum sit stando laudo, Feder. *conf. 129. & conf. 85.* Bald. l. *fin. C. de non numer. pecun.* Bellamer. *conf. 24.* num. 11. Gabr. *loc. cit. 57.* num. 3. vbi assignat rationem, quia iuramentum non potest tollere enormissimam læsionem, vt vltra allegatos ab eo voluit Rot. *decis. 102.* nu. 4. par. 2. *diuers.* & hanc opinionem, quod stante enormissima læsione iuramentum non operetur, quin reductio peri possit, voluere plures relati à Borell. in *sem. decis. cap. 63.* num. 267. *vers. & est communis opinio*, siue finis in maiore, siue in minore, Felyn. in c. in *presentia num. 8.* de *probat. l. as. conf. 133.* vol. 4. cum alijs per Gabr. *loc. cit. num. 3. vers. amplia hoc.*
- 59 Tertiò ampliatur, siue compromissum sit deductum in stipulatione, siue non, Gloss. in l. *si quis arbitratus, ff. de verb. oblig.* But. & Imol. d. c. *Quintanallis*, Gabr. *loc. cit. num. 4.*
- 60 Quartò ampliatur etiam si compromissum sit vllatum certa pœna, Bart. & alij in d. l. *societatem §. arbitratorum ff. pro socio* Bald. & alij in l. *cum antea C. de arbit.* But. & alij Canonisti in d. c. *Quintanallis*, Gabr. *loc. cit. num. 5.*
- 61 Quintò ampliatur, etiam si sit factum patrum de parendo laudo, iur. iur. firmato, Anchar. *conf. 207.* num. 10. in *fin. vers. sed patrum*, Cepoll. *conf. civil. 34.* cum alijs per Gabr. *loc. cit. num. 6.*

- 62 Imò , & si vltra pactum iuratum adfectum Statutum, quod mandaret, laudum, seruari debere, Anchar. d. conf. 207. nu. 11. *vers.* restat respondere ad statutum, idem. Anchar. conf. 208. cum alijs per Gabr. loc. cit. num. 7.
- 63 Quod procedit etiam, & si adesset Statutum, quod reductionem ad arbitrium boni viri auferret, Grat. conf. 30. num. 7. vol. 1. Gabr. loco cit. num. 7. *vers.* amplia, vbi num. 8. declarat de mente eiusdem. Grat. conf. 34. lib. 1. procedere quoad effectum deuolutiuum, non autem quoad effectum suspensiuum.
- 65 Sextò amplia, etiamsi liberum arbitrium Arbitratori sit concessum Bald. in l. si Procurator nu. 6. ff. de condit. indebit. Gabr. loco cit. num. 12.
- 66 Septimo amplia, etiamsi in compromisso data sit facultas lædendi in multo, quia propter notabilem, & maximam læsionem potest nihilominus peti reductio, Bart. in d. l. societatem, S. arbitrorum, ff. pro socio, Fulgof. conf. 180. in fin. Gabr. loco cit. num. 13.
- 67 Idem est, si fuisset data facultas lædendi in magna quantitate, quia, stante læsione enormissima, vel satis magna, potest peti reductio, secus si læsio sit magna tantum, Hostien. dicto c. Quintauallis num. 11. Gabr. loc. cit. num. 17.
- 68 Pariter procederet ampliatio, si in compromisso addita fuisset clausula, moderatè, vel immoderatè, vt per Bart. in d. S. arbitrium num. 24. Roman. conf. 90. nu. 3. Imol. in c. cum contingat. num. 46. in *vers.* quatuor casus, de iur. iur. Abb. d. c. Quintauallis num. 32. & ibi Butr. cum alijs per Gabr. loc. cit. num. 18. vbi declarat.
- 69 Octauò amplia, etiamsi promissum sit, sententiam ratam, & gratam habere, Bart. in l. cum minor, ff. rem ratam haberi, Alex. in apostill. ad Bart. d. S. arbitrorum, ff. pro Soc. Gabr. loc. cit. num. 23.
- 70 Nonò amplia, etiamsi promissum sit, stare laudo, qualecumque fuerit, Bald. l. tale pactum, S. qui provocauit, in fin. ff. de pact. vel qualescumque fuerit læsio, Felyn. in c. humilis num. 2. de maiorit. & obed. Gabr. loc. cit. num. 24.
- 71 Decimò amplia, etiamsi laudum sit emologatum, antequam sit prolatum, Bald. per illum Text. in l. cum antea num. 2. C. de arbit. & in l. si Procurator, ff. de condit. indebit. Corn. d. l. cum antea in fin. cum alijs per Gabr. loco cit. num. 25.
- 72 Vndecimò amplia, etiam quod in compromisso apposta sint verba generalia, & ampla, Bald. in d. l. si Procur. num. 7. ff. de condit. indebit. Alex. conf. 131. num. 13. vol. 2. Bertrand. conf. 138. col. 3. vol. 2. cum alijs per Gabr. loc. cit. num. 29.
- 73 Duodecimò amplia, etiam, quod renunciatum sit reductioni ad arbitrium boni viri, ità Gloss. in c. cum dilectus, in gloss. magna. in fin. de arbit. Specul. in tit. de arbit. S. differt num. 8. *vers.* item si pactum, Dyn. in reg. scienti de regul. iur. in 6. & in l. quidam cum filium, de verb. oblig. & in conf. 19. in princ. infinitos propemodum adducit Gabr. loc. cit. num. 30. addo Scacc. de appellat. d. q. 17. limit. 14. num. 2. *vers.* extende 1.
- 74 Quæ ampliatio procedit, etiam quod renunciatio reductionis esset iuramento firmata, Io. Andr. in addit. ad Specul. tit. de arbit. S. fin. *vers.* quid, si factum sit compromissum, Oldrad. conf. 156. Bald. l. si Procur. num. 10. ff. de condit. indebit. Angel. conf. 172. Fulgof. conf. 180. cum alijs per Gabr. loco cit. nu. 35. vbi num. 36. contrarium tenentes adducit.
- 75 Neque hoc casu necessariam esse absolutionem à iuramento, si inconstans velit reductioni iurate contraire, Bald. in d. l. si Procur. nu. 4. ff. de condit. indebit. Anton. de But. d. c. Quintauallis num. 47. *vers.* aduerte tamen, Guidopap. decif. 519. Salyc. d. S. arbit. num. 19. cum alijs per Gabr. loc. cit. num. 38.
- 76 Optimum tamen esse, antequam reductio petatur, absolutionem à iuramento petere, dixit Bald. in l. fin. C. de non numer. pecun. Io. de Anan. conf. 16. in fin. Io. de Amic. conf. 31. Causalcan. dec. 9. nu. 42. p. 1. Magon. decif. Florent. 119. num. 9. cum alijs per Borellum in summ. decif. d. tit. 63. de compromiss. & arbit. num. 271.
- 77 An autem, si renunciatio iurata facta sit cum expressione, vt etiam in casu enormissimæ læsionis, peti non possit, & sic in casu expresse à contrahentibus detur inconstantia. Anceps, est quæstio, nam cessare hoc casu inconstantiam, tanquam in casu à partibus expresse, voluere Io. Calder. in disput. sua incipiens duo litigantes, quem refert, & sequitur Io. Andr. in addit. ad Specul. tit. de arbit. S. fin. *vers.* si factum sit compromissum Hostien. in d. cap. Quintauallis num. 10. & ibi Anton. de Butr. num. 47. & Abb. num. 32. de iur. iur. idem Butr. conf. 24. nam. 2. Raphael. l. 1. S. si quis ante ff. à quibus appell. non lic. Salyc. d. S. arbit. num. 21. Soccin. conf. 121. vol. 3. vbi dicit hanc esse magis communem opinionem, à qua in consulendo, & iudicando non est recedendum, cum alijs per Gabrielem loc. cit. num. 39. addo Natam conf. 54. nu. 6. vol. 1. Pasfett. conf. 160. num. 10. vol. 1.
- Contrarium tamen, etiam hoc casu dari inconstantiam, voluere Anchar. in repetit. c. primi in 18. cart. de constit. Paul. de Castr. conf. 70. vol. 1. Alex. conf. 131. vol. 2. Soccin. in conf. 220. vbi dicit, istam opinionem esse communem, & seruari in practica vol. 2. Cassador. dec. 1. de empt. & vendit. cum alijs per Gabr. loc. cit. num. 41.

vbi num. 42. hanc opinionem confirmando dicit, per nullam verborum formulam, siue cauthelem effici posse, vt impediatur reductio ad arbitrium boni viri, vt not. Bald. in l. cum antea num. 3. C. de arbit. Cassador. d. dec. 1. de empt. & vendit. cum alijs per cum ibi allegatis.

Ad cōcordiam possunt huiusmodi opinionones reduci, vt prima procedat, quando bona fide arbitrer procedit, secunda, verò, si dolus ex proposito interueniat, vt ex Calderin. Specul. Bald. & alijs tener idem Gabr. loc. cit. num. 46. apud quem vide alia, quæ ad materiam faciunt, quia hic transcripsi principaliora.

- 78 Quid autem, si quis impetrauerit rescriptum cum clausula, appellatione remota, an lata sententia possit inconstans nihilominus appellare: Et nullo modo licitam esse inconstantiam, & appellari non posse, voluit Felyn. in rub. de rescript. num. 2. vbi quod rescriptum denegans appellationem intelligendum est respectu ipsius impetrantis, sequitur Contard. ad l. vnic. limit. 17. num. 9. Scacc. de appellat. qu. 16. lim. 1. num. 27. & qu. 17. limit. 7. num. 24. de Rubeis singul. par. 4. claus. 171. nu. 15. quamvis ibidem mendose alleget Gonzalem.

Quod procedit, siue simus in iudicio possessorio, siue in petitorio, Bald. l. incertis, in fin. C. de interd. l. 1. num. 4. vbi Salyc. num. 4. C. si de moment. Zuccard. l. fin. num. 439. C. de edict. Diu. Adu. tollen. Rot. diuers. decis. 100. num. 20. & 34. par. 1.

- 80 Secundò procedit, non solum in causa principali, verum etiam in incidenti, & accessoria, Bald. Salyc. Zuccard. Rot. loco citat.

Contrarium, quod huiusmodi clausula habeat locum solum in sententia definitiua, non autem in appellatione, quæ interponitur ab incidentibus, & accessorijs, Salyc. l. fin. num. 8. C. de sent. Franc. c. Pastoralis num. 13. in fin. qu. 1. de appellat. Felyn. c. eam, quæ nu. 27. de rescript.

Concorda has opinionones, vt tunc denegetur appellatio ab incidentibus, & accessorijs, quando militat eadem ratio, vt voluit Rot. d. decis. 100. num. 20. & 34. p. 1. diuers. de Rub. d. claus. 171. nu. 11. Barbof. claus. 9. nu. 4. Marches. par. 1. pag. 361. num. 60.

- 81 Tertiò procedit, non solum quoad appellationem friuolam, sed etiam quoad appellationem iustam, dummodò non sit expressè à iure permessa, c. Pastoralis, & ibi omnes, præcipuè Abb. num. 2. in 2. notab. Franc. num. 2. Preposit. num. 5. de appellat. Lancellot. de attent. d. limit. 8. num. 13. & 14. de Rubeis loco cit. num. 22.

Contrarium, quod hæc clausula intelligatur solum de appellatione friuola, non

autem de legitima voluit Gloss. in cap. vt debitus honor, de appellat. in verbo sententiam Lancellot. d. limit. 8. num. 42. Menoch. de arbit. cas. 197. num. 2. Gratian. discept. 41. num. 18. cum alijs per Barbof. loc. cit. num. 15. Add. ad Euratt. dec. 597. num. 11. Bich. dec. 234. nu. 36. repetita in par. 9. rec. dec. 336. num. 38.

- 82 Si autem commissæ esset causa Cardinali cum tali clausula, tunc censeretur exclusa omnis appellatio etiam friuola, vt dignitas Cardinalitatis aliquid operetur Bald. l. 1. ante fin. ff. de off. Praefecti Prætor. Afflict. rub. quæ sunt regalia num. 4. cum alijs quos refert Farin. Fragm. crimin. par. 2. verb. Index num. 963. cum alijs per Barbof. loc. cit. num. 17. qui idem censet respectu Religioforum, quibus à Summis Pontificibus est concessum, vt ad executionem suorum priuilegiolorum procedatur appellatione remota, ex Emanuele tom. 1. quæst. 8. art. 13.

- 84 Quattò procedit non solum, si commissæ esset causa, appellatione remota, sed etiam per verba æquipollentia, vt remota contradictione, vel querela, vt ex Bald. & Dec. voluit Lancellot. de attent. cap. 12. limit. 18. num. 4. & 5.

- 85 Quintò procedit, etiam quod clausula non sit expressa in commissione, sed tacite subintelliga, vt voluit idem Lancellot. loco cit. num. 8.

- 86 Primò fallit, quando sententia est notoriè iniusta, quia tunc, dicta clausula non obstat, licita est inconstantia, & appellatio, Gloss. in cap. ex conquest. vers. post appellationem, de restit. spol. Abb. in cap. inter ceteras num. 3. de re iudic. & in cap. Pastoralis num. 14. de appellat. Contard. d. l. vnic. limit. 9. num. 4. Lancellot. de attent. appell. pend. limit. 8. num. 24. Put. dec. 414. num. 2. lib. 3. Verall. decis. 33. num. 1. p. 1. & decis. 87. lib. 2. Cæsar. de Grass. decis. 147. alijs 2. num. 3. de solut. cum alijs per Mart. de claus. p. 1. claus. 12. nu. 7. & per Barbof. claus. 9. num. 20. & de Rubeis d. claus. 171. num. 7. Rot. cor. Bichio dec. 526. num. 15.

- 87 Et hæc fallentia procedit, quamvis dictum esset, omni, & quacumque appellatione remota, vt resoluit Rot. in Romana de Mattheis 11. Maij 1562. coram Oradino, de qua per Lancellot. d. limit. 8. num. 24. Mart. Barbof. & de Rub. loc. citat.

- 88 Generale est enim, quod, vbi cumque prohibetur appellatio, non censetur sublatà, quando constat de notoria iniustitia, Gloss. in cap. ex conquest. vers. post appellationem, vbi Bald. num. 5. in fin. de restit. spol. Alex. conf. 177. num. 15. lib. 2. & conf. 106. num. 27. & ibi Natt. lib. 3. idem Natt. conf. 51. num. 31. & conf. 122. num. 4. lib. 1. Contard. d. limit. 9. num. 4. Menoch. de

- adipisc. remed. 4. num. 850. de Rubeis loc. cit. num. 9. Mart. loc. cit. item num. 9. Et propterea dari inconstantiam, si Index do-*
- 89 *lo malo, vel lata culpa sententiauerit, voluit Scacc. de appellat. quæst. 16. limit. 1. num. 83. vel si absque parte, & extra iudicium, Marchef. de commiss. par. 1. pag. 303. num. 83. Barbof. d. claus. 9. num. 21.*
- 91 *Secundò fallit, quando quis esset citatus ad locum non tutum, quia, non obstante dicta clausula, posset appellare, cap. ex parte il primo, & ibi omnes de appellat. de Rubeis loc. cit. num. 13. & 21.*
- 92 *Tertiò fallit in supplicatione ad superiorem, quam nò tolli per hanc clausulam, voluit Scaccia quæst. 17. limit. 15. num. 8. Marchef. d. p. 1. pag. 297. à num. 38. Barbof. loc. cit. num. 27. Gramat. decif. 35. cum alijs per Fragof. de regim. Reipublica par. 1. lib. 8. diffut. 24. num. 218. vers. an vera &c.*
- 93 *Quartò fallit in recusatone iudicis Abb. per illum Text. in cap. postremò num. 1. Præposit. num. 8. Franc. num. 2. Dec. num. 1. de appellat. cum alijs per Theodof. de Rub. d. claus. 171. num. 46.*
- 94 *Fallit quintò in nullitate, quam non esse sublatam à dicta clausula, voluit Lap. allegat. 123. nu. 18. Barbof. loco cit. nu. 28.*
- 95 *Fallit sextò in restitutione in integrum, quam non esse sublatam per hanc clausulam, voluit Gloss. in l. unic. C. si de moment. possess. Rot. in Bononien. census 10. Decembr. 1602. coram Iusto, penès Marchesinum p. 1. pag. 309. Barbof. loc. cit. nu. 29. Castren. l. si finita, §. postquam secundo not. ff. d. ann. infest. Roman. conf. 90. vers. his tamen, de Rubeis loc. cit. num. 15. Rot. cor. Bichio dec. 234. num. 37.*
- 96 *Si autem Index appellationi detulisset, vtrique locum haberet effectus inconstantiz, c. cum appellatur, de appellat. in 6. Imol. in c. Pastoralis §. praterea, & ibi Franc. nu. 5. de appellat. Lancellot. loc. cit. nu. 10.*
- 97 *Idemque esset, si Princeps, vel alius Superior Index appellationem admisisset, Lancellot. de attent. loco cit. num. 12.*
- 98 *Fallit septimò, si clausula, appellatione remota, esset apposita in commissione ab inferiore à Principe, quia tunc nullum operatur effectum, cum, nisi à Principe, apponi possit, Doct. l. 1. §. interdum, ff. à quib. appell. non lic. Marant. de ordin. Iudic. par. 6. tit. & quandoque appellatur num. 337. Rolan. à Vall. conf. 29. num. 15. lib. 1. Lancellot. de attent. d. cap. 12. limit. 8. num. 18. cum seq. Fragof. par. 1. lib. 8. diffut. 24. num. 213. & 220. Barbof. loc. cit. num. 2. de Rubeis d. claus. 171. num. 33. quamvis non recognoscat Superiorem, Barbof. loc. cit.*
- 100 *In tantum quod nec Legatus à latere posset cum huiusmodi clausula referbere, nisi habeat in facultatibus, Scacc. d. qu. 16. limit. 1. num. 106. & 109. Marchef. loc. cit. pag. 302. num. 77. Barbof. loc. cit. num. 3.*
- 101 *Rex tamen poterit referbere cum huiusmodi clausula, Bart. l. 1. §. interdum nu. 3. ff. à quib. appell. non lic. de Rubeis loc. cit.*
- 102 *num. 34. vbi quod etiam procedit in alio Domino non recognoscente Superiorem Barbof. loc. cit. num. 3.*
- 103 *Aduerte tamen, quod huiusmodi clausula apposita à Principe tunc operatur, quando est apposita sciente ipso, & maturo consilio, fucus, si esset apposita in rescripto ordinario absque causæ cognitione, Lancellot. d. cap. 12. limit. 8. num. 42. cum alijs per Barbof. loc. cit. num. 15.*
- 104 *Fallit octauò, quando litteræ, & gratia, vbi apposita est clausula prædicta, essent subreptitiæ, Lapus allegat. 121. Lancellot. d. cap. 12. limit. 8. nu. 47. de Rubeis d. claus. 171. num. 23.*
- 105 *Cetera, quæ ad huiusmodi clausulam spectant, vide Lancellotum, Scacc. Marchef. Barbof. Fragof. & de Rubeis loc. cit.*

Q V Æ S T I O XL.

A R G V M E N T V M.

An qui appellauit omisso medio possit inconstans appellare ad Superiorem immediatum : & quando liceat appellare omisso medio . Et an appellans ad plures Superiores, vel alternatiuè, vel cumulatiuè, possit facta electione variare.

S V M M A R I V M.

- 1 *Appellans ad Superiorem omisso medio potest inconstans appellare ad Superiorem immediatum, quando prior appellatio fuit nulla.*
- 2 *Impedimentum non præstat, quod de infra*

non sortitur effectum.

- 3 *Appellatio interposita omisso medio, regulariter est nulla.*
- 4 *Appellationi interposita ad Superiorem remotum, potest appellans inconstans renunciare, & appellare ad Superiorem immediatè proximum, quamvis superior remotus vi-*

gore appellationis inhibuisset.

- 5 Appellatio ad Papam interponi potest omisso medio.
- 6 Item ad Legatum de latere.
- 7 Ac ad Nuncium habentem facultates Legati.
- 8 Item ad Auditorem Camere.
- 9 Appellationes omnes, quæ interponuntur ad Sedem Apostolicam deuoluuntur ad Audit. Camere.
- 10 Personæ miserabiles appellare possunt ad superiorem omisso medio.
- 11 Quando appellari possit ad superiorem si Index medius ad illum causam remisit.
- 12 Appellatio ad superiorem omisso medio admittitur quando Index immediatus est absens, vel longo detinetur impedimento.
- 13 Quid si impedimentum sit breuiter duraturum.
- 14 Item admittitur quando Index immediatus est inhabilis.
- 15 Vel suspensus.
- 16 Vel hæreticus.
- 17 Appellatio ad Patriarcham interponi potest omisso medio.
- 18 Appellatio ad superiorem omisso medio tenet parte non opponente.
- 19 Quid stante consuetudine.
- 20 Imperio vacante an possit appellari ad Papam omisso medio.
- 21 Appellatio alternatiue interposita, aut ad unum, aut ad alium Iudicem cum reservatione electionis in proseguendo licita est.
- 22 Quid presentata inhibitione coram uno, an possit appellans causam inconstans prosecui coram alio.
- 23 Quid si iste alius non sit equalis, vel maioris iurisdictionis.
- 24 Appellatio cumulatiua ad plures Indices valida est.
- 25 Sed appellans tenetur infra terminum ad appellandum alterum eligere.
- 26 Qua electione semel facta an liceat amplius variare.
- 27 Quid intra tempus ad appellandum.
- 28 Appellatio est valida quamuis appellans infra decem dies unum ex pluribus Iudicibus, ad quos appellauit non elegerit.
- 29 Et quomodo super hoc seruetur in Curia.
- 30 Appellans, qui comparuit coram uno Iudice, & vult deinde causam prosecui coram alio, semel tantum variare potest.

LICITAM esse inconstantiam quando appellatio prior nulla fuit, quia tunc intra legitima tempora poterit variare, & appellare ad Iudicem competentem ea ratione, quia non præstat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum, cap. non præstat, de reg. iur. in 6. Ferrar. de appellat. lib. 2. cap. 5. num. 139. Scacc. disto tract. quæst. 7. num. 27. & quæst. 8. num. 83. Fragof. de regim. Reipublic. par. 1.

- lib. 8. dispur. 24. num. 36. Et regulariter appellatio interposita omisso medio nulla est, Auth. de appellat. cap. anteriorem 2. qu. 6. Misling. obseru. 4. cent. 2. Menoch. conf. 466. num. 32. Surd. conf. 106. num. 9. 10. & 11. cum alijs per Græuenum ad conclus. Gayll. 119. par. 1. num. 1. Scacc. de appellat. quæst. 7. num. 16. Fragof. dista dispur. 24. num. 35.
- 4 Et hoc procedit, etiam si superior remotus inhibuisset in vim appellationis, quia nihilominus possit appellare adire Iudicem competentem proximum, & renunciare illi appellationi, & inhibitioni, latè Scacc. loco cit. num. 28.
- 5 Fallit tamen conclusio, vt non procedat in appellatione ad Papam, quia ad illud potest appellari omisso medio, Abb. cap. Dilectus il serzo num. 11. & ibi Franc. num. 15. Dec. num. 17. de appellat. Franc. in rubr. de appellat. num. 7. Angel. Aret. in l. Imperatores num. 1. ff. de appellat. cum infinitis alijs, quos allegat Scacc. d. quæst. 7. num. 46. Carpan. ad Statut. Mediol. par. 1. cap. 131. num. 281. Fragof. d. dispur. 24. num. 26.
- 6 Fallit secundo in Legato de latere, ad quem omisso medio potest appellari, Glof. in cap. Romana, in princ. verb. ad Curiam, de appellat. in 6. & not. in cap. 1. de offic. legat. Franc. in cap. Dilecti quæst. 8. de appell. Couarr. pract. qq. cap. 4. num. 9. Fragof. loco cit. num. 28. Quod in quocunque Legato Papæ, dixit Specul. tit. de appellat. §. nunc tractemus num. 15. Gambar. Villadieg. allat. à Fragof. loco cit. num. 40. Scacc. d. quæst. 7. num. 103. Ideo ad Nuncios, qui habent facultates Legati, poterit omisso medio appellari.
- 8 Fallit tertio in Auditore Camere, ad quem appellari potest omisso medio, sicuti ad Papam, tum quia omnes appellationes, quæ interponuntur ad Sedem Apostolicam, ad eam deuoluuntur; Tum etiam quia hoc expressè habet in facultatibus,
- 9 vt patet in Bulla earum num. 9. Vestr. in prax. lib. 2. cap. 4. num. 4. Scacc. de Iudic. lib. 1. cap. 22. num. 2. Fragof. loco citato num. 29.
- 10 Fallit quarto in personis miserabilibus, quæ possunt appellare omisso medio, Auth. habita, C. ne fil. pro patr. Rebuff. de prinil. Scholar. priuile. 194. & ad concordata Francia tit. de friuolis appellat. §. fin. 2. reg. Bertrach. de Gabbellis par. 7. quæst. 27. Scacc. de appellat. quæst. 7. num. 102. & 114. Borell. to. 2. Summ. decif. tit. 33. de appellat. num. 48. Fragof. loco cit. num. 30.
- 11 Fallit quinto, si Index medius requisitus sponte sua ab superiore remittat appellationem, Hieronym. Treutler. dispur. Select. par. 2. dispur. 33. Thesi 9. Fragof. loco cit. num. 31. qui hoc intelligit, dummodo absit dolus, vel collusio, ne scilicet pars vexetur expensis.

- 12 Fallit sextò, si Iudex immediatus est absens, longoque impedimento derinctor, Marant. par. 6. aff. 2. principal. vers. & quandoque appellatur limit. 10. num. 379. Secus, si impedimentum breuiter esset duraturum,
- 13 quia tunc debet expectari Iudex, Franc. in rubr. de appellat. num. 40. Fragos. loco citato num. 32.
- 14 Fallit septimò, si superior proximus esset inhabilis, tunc enim eo prætermisso licita est appellatio ad superiorem, Glossa in cap. si is, cui de offic. & potest. Iudic. deleg. in 5. Soccin. reg. 23. fall. 15. num. 12. Misling.
- 15 obseruat. 67. cent. 1. Ideo, si esset suspectus, appellatio ad superiorem valida esset, Neuzzan. conf. 44. num. 7. Carpan. ad Statut. Mediolan. cap. 131. par. 1. num. 280.
- 16 Fallit octauò, si Iudex proximus esset hæreticus, quia tunc eo omisso potest appellari ad superiorem, Felyn. in cap. super quæst. §. porro num. 14. de offic. & potest. Iudic. deleg. Abb. in cap. dilecti num. 15. de appell. Brederod. eod. tract. par. 1. tit. 13. in verb. si medius inhabilis.
- 17 Fallit nonò, in appellatione interposita ad Patriarcham, ad quem potest appellari omisso medio, Felyn. dicto §. porro num. 14. Franc. in cap. denique, §. si duobus num. 8. & cap. dilecti limitat. 9. num. 14. de appellat. Soccin. reg. 23. fall. ult. Fragos. loco cit. numer. 40. cum alijs per Scacc. dicta quæst. 7. num. 104.
- 18 Fallit decimò, si pars appellata non opponit, Gloss. in cap. dilecti tertio, & ibi Abb. num. 7. Franc. num. 12. de appellat. Afili. Constit. cum noua num. 6. lib. 1. Marant. par. 6. aff. 2. verb. & quandoque appellatur limit. 4. num. 373. cum alijs per Scacc. dicta quæst. 7. num. 18. & num. 105.
- 19 Fallit vndecimò, si extaret consuetudo appellandi omisso medio, cap. reference, cum ibi not. de prebend. Alex. dicto cap. dilecti tertio num. 9. & ibi Franc. in 2. limit. num. 24. Dec. num. 15. idem Franc. in rubr. de appellat. num. 7. iuncto cap. Romano, §. ab Archiepiscopo num. 4. limit. 1. cum alijs per Scacc. dicta quæst. 7. num. 93. vbi num. 94. & 95. extendit ad præscriptionem, & priuilegium.
- 20 Fallit duodecimò, vacante Imperio, quia tunc indistinctè appellatur ad Papam omisso medio, cap. licet ex suscepto, & ibi Gloss. in verb. vacante, de for. compet. Marant. dicto ver. & quandoque appellatur, vers. quarta regula num. 338. Scacc. dicta quæst. 7. num. 112.

De qua questione, quæ hodie potius de iure, quam de facto disputari potest, vide Extratag. 10. 22. si fratrum ad Episcop. sub tit. ne de vacante, alioquin citatos à Mart. de iuris. par. 4. cent. 2. cas. 197.

- 21 Sed quia licita est appellatio alternatiuè concepta cum reservatione electionis pro-

sequendi, Specul. in tit. de appellat. §. nunc tractemus num. 18. Eero. conf. 7. nu. 16. & 17. lib. 1. Villadieg. de leg. par. 1. quæst. 8. nu. 37. 38. 39. & 40. cum alijs per Scacc. de appell. quæst. 9. num. 1. & hanc tueretur Rot. decif. 33. alijs 209. de appellat. Grat. decif. Marchia 190. num. 2.

- Quæstionis est, an si appellans præsentauerit instrumentum appellationis coram vno ex Iudicibus, ad quos appellauit, possit inconstans variare, & coram altero
- 22 appellationem prosecui? Hanc quæstionem disputauit in eo, qui appellauerat ad Papam, & Archiepiscopum, & coram Archiepiscopo se præsentauerat, Io. Andr. in addit. ad Specul. tit. de appellat. §. nunc tractemus num. 18. & concludit, licitam esse inconstantiam, appellanti quæ potest prosecui appellationem coram Papa; & Specul. sequitur Scacc. de appellat. quæst. 9. num. 11. Et est ratio, quia in appellante
- 23 admittitur mutatio voluntatis, dummodo æqualis, vel maioris jurisdictionis Iudex appeletur, non autem minoris, ad latè tradita per Ofsacum decif. 131. num. 13. & 14. & per Barz. decif. 155. num. 13. 14. & 15. Scacc. loco cit. num. 11.
- 24 Quod dictum est de appellatione alternatiua, idem dic de cumulatione, quæ valida est, Gratian. dicta decif. 199. Scacc. de appellat. quæst. 10. num. 1. Carpan. d. cap. 131. num. 296.
- 25 Nam cum appellans teneatur infra terminum datum ad appellandum, eligere alterum eorum, Alex. conf. 101. num. 2. & conf. 164. num. 2. & 6. vol. 2. Soccin. reg. 29. cum alijs per Carpan. loco cit. num. 296.
- 26 Facta semel electione, non licet amplius variare etiam intra tempus ad appellandum, Ofsac. dicta decif. 131. num. 4. Carpan. loco cit. num. 297.
- 28 Aduerte tamen ad illud, quod dictum est debere appellantem cumulatim intra decem dies eligere vnum ex Iudicibus, quia, etsi ipsum non eligat, nihilominus appellatio est valida, laff. decif. 449. per authoritatem Rotæ decif. 33. alijs 209. de appellat. in nou. & Curiam indistinctè admittere huiusmodi appellationes, dicit Gambar. de auctor. Legat. à lat. lib. 3. n. 117. Egid. decif. 478. de appellat. Felyn. cap. 2. eodem tit. num. 4. Et ratio est, quia, cum appellans prosequitur appellationem, eo ipso eligit, & per citationem postea subsecutam certificat aduersarium, & sic non est necesse, quod infra decem dies fiat huiusmodi electio, siue certificatio, Rot. decif. 37. de appellat. in nou. argum. cap. præterea, de dilat. & Clem. causam, de elect. & Clem. 2. ut lit. pend. Grati. n. eiffa decif. 199. num. 10. vbi num. 11. & 12. alias rationes allegat.

- 30 Dic tamen, quod, si licita est in casibus

supradictis variatio, illa licita est semel tantummodo, Argum. Text. in l. fideicommissa, §. si quis, ff. de legat. 3. Calder. conf. 3.

aliis 16. de irre-patronatu, in terminis Ruginell. de appellat. §. 5. ad quem sit appellandum num. 17.

Q V Æ S T I O X L I.

ARGVMENTVM.

An, & quando Iudex postquam detulit appellationi, possit inconstans in causa se ingerere.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex, qui detulit appellationi non potest inconstans in causa ulterius procedere.
- 2 Iudex deferens appellationi dicitur abdicasse à se omnem iurisdictionem.
- 3 Sine sit Iudex Ordinarius, sine Delegatus.
- 4 Quid si delatio esset iniusta.
- 5 Vel sine causa.
- 6 Quid si appellatio esset interposita, sine scriptis.
- 7 Vel non fuissent petiti Apostoli.
- 8 Quid si Iudex, qui detulit appellationi vellet revocare grauamen.
- 9 Quid de consensu partium.
- 10 Iudex, qui tacite detulit appellationi, non potest amplius in causa se ingerere.
- 11 Iudex, qui dedit acta pro Apostolis, dicitur tacite appellationi detulisse.
- 12 Iudex appellationi deferens, non potest se ingerere in causa, quamvis sibi non fuisset inhibitum.
- 13 Delegatus cum clausula donec vices suas duxerit renouandas, non potest se in causa ingerere, postquam detulit appellationi.
- 14 Iudex criminalis an possit se ingerere in causa postquam detulit appellationi, & numer. 16.
- 15 Sententia lata contra confessum, & conuictum executioni demandatur, non obstante appellatione interposita.
- 17 Iudex Reipublicæ præiudicare non potest.
- 18 Iudex deferens appellationi frivola, & de iure non admittenda, tenetur illam servare.
- 19 Nec delationem revocare potest.
- 20 Iudici procedere volenti postquam detulit appellationi, an, & quando liceat resistere.
- 21 Iudex, qui detulit appellationi, adhuc potest se ingerere in causa, quatenus superior illam sibi remittat.
- 22 Iudex ordinarius, vel qui adiri potest per viam querelæ procedere valet in causa partibus consentientibus, & re integra quamvis detulisset appellationi interposita p̄ eius interlocutoria.

- 23 Iudex deferens appellationi cum clausula si, & in quantum, an adhuc possit in causa se ingerere, & num. 28.
- 24 Clausula si, & in quantum apposta in admissione appellationis non importat illius delationem, quando illi non erat deferendum.
- 26 Quid in admissione appellationis facta per Papam, aut alium superiorem.
- 27 Quid si commissio contineat decretum irritans.
- 29 Iudex postquam detulit appellationi, potest se ingerere in causa, si lapsus sit terminus appellanti præfixus ad illam proseguendam.
- 30 Quid si terminum præfixerit ex intervallo.
- 31 Unus ex duobus Iudicibus in causa procedentibus, appellationi deferens, potest delationem revocare, antequam illi deferat alius Iudex.
- 32 Iudex, qui non dedit Apostolos Reuerentiales simpliciter, sed reuerentiales in forma, potest in causa se ingerere.
- 33 Apostoli Reuerentiales in forma continent refutatorios.
- 34 Iudex, qui dedit Reuerentiales in forma censetur admisisse appellationem, quatenus veniat admittenda, aliis non.

HACTENVS de inconstantia respectu partis; nunc videndum est de inconstantia in Iudice.

- 1 Regula est, Iudicem, postquam detulit appellationi, nullo modo inconstantem esse posse, neque in illa causa amplius procedere cum per delationem abdicaverit à se omnem iurisdictionem, cap. cum in appellatione, de appellat. in 6. Franc. in cap. cum cessante num. 14. de appellat. lart. in l. eius, qui quæst. 2. num. 5. ff. de appell. recip. & in l. inutile, vers. quæro de aliquibus num. 2. ff. de minor. 25. ann. Felyn. cap. qualiter, & quando il primo fall. 4. num. 14. de accusat. Soccin. conf. 38. nu. 11. lib. 1. Marant. vers. & quandoque appellatur par. 6. alt. 2. limit. 2. nu. 209. Lancello. de attent. 2. par. cap. 12. limit. 1. num. 73. Scacc. de appell. quæst. 17. limit. 47. num. 41. Buratt. decif. 171. nu. 3. Ridolphin. in praxi

in praxi par. 1. cap. 13. num. 247. Add. ad Buratt. decis. 556. num. 15. & 17. decis. 24. per tot. par. 4. recent.

3 Quæ regula procedit tam in Iudice ordinario, quam in delegato, Franc. in cap. cum appellat. §. si verò nu. 1. de appellat. in 6. Scacc. diſſa limit. 47. num. 41. verſ. extende primò.

4 Secundò procedit, quamvis delatio eſſet iniuſta, cui Iudex non debebat deferre, Angel. l. quoniam Iudices num. 4. C. de appellat. Franc. diſſo cap. cum appellat. in 6. §. si verò num. 1. & num. 11. de appellat. in 6. Scacc. diſſo traſſ. quaſt. 17. limit. 36. num. 4. Rota diſſa decis. 24. propè fin. par. 4. recent.

5 Hinc propterea, ſi appellatori etiam ſine cauſa detuliſſet, Iudex à ſe abdicat iuriſdictionem, Pariſ. conf. 106. num. 6. & 25. lib. 4. Rolan. conf. 77. num. 2. lib. 2. Lancellott. de attent. diſſa limit. 1. num. 75. Scacc. d. limit. 36. num. 4.

6 Pariter, ſi appellatio eſſet interpoſita, ſine ſcriptis, cui nihilominus Iudex detuliſſet, eundem eſſectum operatur, Pariſ. & Rolan. ubi ſupra, Caf. de Graſſis decis. 2. de appellat. Lancellott. diſſa limit. 1. num. 76.

7 Scacc. loco cit. num. 4. Idem dicendum, ſi non eſſent petiti Apoſtoli, Pariſ. Rolan. & Lancell. loco cit. num. 78.

8 Terriò procedit, vt poſt delationem Iudex non poſſit eſſe inconfans, etiam ſi vellet grauamen reuocare, Abb. in cap. cum ceſſante num. 15. Franc. num. 14. Card. Alex. num. 50. de appellat. Gemin. cap. vt ſuper num. 6. de appellat. in 6. Alexan. l. quod inſiſt num. 16. & ibi Iaſon num. 36. ff. de re iudic. Lancellott. d. limit. 1. num. 79. Scacc. diſſa limit. 47. num. 42. ubi ſubextendit.

9 Quod habet locum, etiam quod ad eſſet conſenſus partium, Rot. decis. 8. aliàs 70. de appellat. in nou. & decis. 49. aliàs 363. eodem tit. in nou. Lancell. loco cit. num. 80. Scacc. loco cit. num. 43. Et res eſſet integra, Pariſ. conf. 106. num. 25. lib. 4. Lancell. loco cit. num. 81. Scacc. loco cit. num. 46.

Contrarium voluere Franc. in cap. cum appellat. §. si verò num. 5. de appellat. in 6. & in cap. cum ceſſante num. 14. & ibi Dec. num. 51. Cardin. Alex. num. 40. Lancellott. loco cit. num. 81. quos reſert, & ſequitur Scacc. loco cit. num. 43. verſ. contrarium.

Concorda has opiniones, vt poſterior procedat in Iudice Ordinario, prior verò in Iudice Delegato, vt voluit Rota decis. 49. de appellat. in nou. & faciunt ea, quæ diſſa ſunt ſupra in inconfantia reuocationis interlocutoria.

10 Quartò procedit, ſiue expreſſè, ſiue tacitè Iudex deferat appellatori, puta dando acta pro Apoſtoliſ, vt in decis. 8. aliàs 70. de appellat. in nou. Lancellott. diſſa limit. 1. num. 84. Vel nihil reſpondendo de Apoſtoli�, I. ap. allegat. 124. Lancellott.

De Inconfantia in Iudicijs,

loco citato numer. 84.

12 Quintò procedit, etiamſi per Iudicem ad quem ſibi non fuerit inhibitu, quia delatio ſua abſque alia inhibitione dicitur ſibi manus ligariſſe, Rolan. diſſo conf. 77. numer. 2. lib. 3. Lancellott. diſſa limit. 1. num. 85.

13 Sextò procedit, non ſolùm in ipſo Iudice, ſed etiam in delegato ab eo cum clauſula, donec vices ſuas duxerit reuocandas, ſi ante reuocationem detulit, Biſignett. decis. 21. aliàs 30. num. 11. de appellat. Lancellott. loco cit. num. 86. & limit. 6. num. 27.

14 Septimò procedit etiam in iudicio criminali, & in ſententia lata contra conſeſſum, & conuictum, quæ licet aliàs executioni demandetur, non obſtante, quod ab ea fuerit appellatum, vt voluit Doct. in cap. Romana, §. si autem, de appell.

16 in 6. Tamen ſi Iudex illi detulit executio retardatur, Angel. in l. Conſtitutiones, de appellat. Bald. in l. 1. C. de conſeſſis, Auſcr. ad decis. 176. Cappell. Tholoſ. circa med. Lancellott. loco cit. num. 87. addo Scacc. de Iudic. cap. 97. num. 104. lib. 1. Farin. conf. 17. num. 7. & ibi latè addit. littera D. Guazzin. ad deſenſ. deſenſ. 36. circa appellat. num. 30.

17 Cauendum propterea eſt à Poſſio rit. de appellat. num. 16. & à Baiardo quaſt. 74. num. 14. qui contrarium voluere ea mori ratione, quia Iudex Reipublicæ præiudicare non poteſt, parum enim Reipublicæ præiudicator, cum per hanc admiſſionem appellationis non remaneat Reus impunitus, cum à Iudice ſuperiori poſſit ſententia confirmari, & exequi.

18 Octauò procedit etiam in appellacione friuola, quæ de iure non eſſet admittenda, Angel. l. quoniam Iudices num. 4. C. de appellat. cum aliis per Scacc. limit. 36. n. 4.

19 In tantum quod nec etiam ſuam delationem reuocare poterit, Gemin. in cap. cum appellat. §. si verò num. 6. de appellat. in 6. Anguiſciol. conf. 47. num. 1. lib. 3. Lancell. loco cit. num. 83. Scacc. diſſa limit. 47. numer. 47.

20 Nonò procedit, vt ſi Iudex inconfans velit procedere, poſtquam detulit appellacioni, ei poſſit reſiſti, Angel. l. addiſſos num. 2. C. de appellat. Felyn. cap. quarenti num. 6. de offi. & poteſt. Iudic. deleg. Lancell. per Scacc. diſſa limit. 47. num. 87. Qui tamen aduertit, quod extenſio hæc poſſet procedere, quando agitur de executione poenæ corporis afflictiuæ, puta mortis, quia ſic loquuntur Angel. & Felyn. ſupra allegati.

21 Dic primò, licitam eſſe inconfantiam, ſi per Iudicem ad quem cauſa remittitur ad Iudicem, qui detulit appellacioni, diſſo cap. cum appellat. in nou. Rota diſſa decis. 8. aliàs 70. & decis. 49. aliàs 363. de appellat. in nou. Lancellott. de attent. diſſa limit. 1.

K k

numer. 38. versc. limit.

22 Secundò dic, licitam esse inconstantiam, quando essumus in Iudice ordinario, vel alio, qui possit per viam querelæ adiri, quia si ab eius interlocutoria appelleretur, partes possunt re integra, etiam hac appellatione pendente, coram eo comparere, Franc. dicto cap. cum cessante num. 11. Rota dicta decif. 49. Lancellott. loco cit. num. 39.

24 Tertiò dic, licitam esse inconstantiam, quando delatio facta fuit cum clausula solita si, & in quantum, quoniam hoc casu, si non erat deferendum, non censetur delatum, Ruin. conf. 61. num. 27. lib. 5. Maranta in specul. quæst. 23. par. 6. p. princip. num. 200. Rolan. conf. 77. num. 18. lib. 2. Menoch. de adipisc. remed. 4. quæst. 100. num. 368. & de recup. remed. 9. num. 331. cum alijs per Lancellott. loco cit. num. 90. ubi ampliat, etiam quod causa appellationis 26 cum dicta clausula admissa, fuerit per Principem, siue superiorem alteri commissa, & delegata, etiam cum decreto irritanti, nam si appellatio tanquam friuola de iure non erat admitenda, quia non censetur admissa, poterit Iudex procedere post dictam appellationem, Olfac. decif. 5. num. 9.

Sed contra quod si Iudex admiserit appellationem cum clausula si, & in quantum, 28 etiam si inceperit à negatiua tamen ipse habeat ligatas manus, & abdicauerit à se iurisdictionem, itaut non possit procedere ad ulteriorem executionem, voluit Posth. ex multis, quos allegat de manu. obseruat. 106. num. 26. & 27. & ultra allegat

tos à Posth. dicit Intrigiol. singul. lib. 1. singul. 31. num. 2. tu tamen non recedas à priori opinione, quia est magis recepta, & communior, & ultra supra allatos eam secuti sunt Ridolph. in praxi par. 1. cap. 13. num. 249. Adden. ad Buratt. dicta decif. 171. num. 9. Dunozet. iun. decif. 15. num. 4. in fine, cum seqq. & decif. 600. num. 3.

29 Quartò dic, licitam esse inconstantiam, quando Iudex præfigit appellanti terminum ad prosequendam appellationem, etiam si ex interuillo id faciat, Milis in verb. Iudex, qui detulit, Rota decif. 50. aliàs 366. de appellat. in non. Lancellott. loco cit. num. 94. & 95.

31 Quintò, licita est inconstantia, quando essumus in interlocutoria prolata à duobus Iudicibus, quorum vnus detulit, is enim, si antequam alius deferat, velit suam delationem reuocare, hoc facere potest, & non obstante tali delatione actus reuocationis valet, & tener Angel. & Bald. in l. si cum dotem, §. eo tempore, ff. solut. matrim. & sequitur Alexan. ibidem num. 3. Lancellott. loco cit. num. 96. Scacc. dicta limit. 47. num. 47. vers. restringe hanc extensionem, & dixit prius quæst. 13. num. 23. apud quem vide.

32 Sextò, licita est inconstantia quando Iudex non dedit Reuerentiales simplici- 33 ter, sed reuerentiales in forma, sub quibus cum contineatur refutatorii, appellatio censetur tantummodo admissa, quatenus de iure sit admitenda, & non aliàs, Vestr. in praxi lib. 7. cap. ult. num. 2. cum alijs cumulatis per Ridolph. in praxi par. 1. cap. 13. num. 251.

Q V Æ S T I O XLII.

ARGVMENTVM.

An Princeps, qui concessit priuilegium, ne possit ad eum appellari, possit nihilominus inconstans appellationem admittere.

SVMMARIVM.

- 1 Appellatio à sententijs Inquisitorum Hispaniarum datur ad Inquisitorem generalem, non autem ad Sedem Apostolicam.
- 2 Princeps supremus, qui concessit priuilegium ne ad eum appellari possit, adhuc potest inconstans appellationem recipere, & numer. 7.
- 3 Iurisdictio Suprema non potest à Principe, ullo modo alienari.
- 4 Appellationum ius competit Principi in signum supreme potestatis.
- 5 Princeps supremus non potest sibi auferre, supremam regaliam recursus ad ipsum, nisi

sed renunciet.

- 6 Prescriptione, aut Statuto induci non potest quod ad Imperatorem omnino non appellatur.
- 7 Iurisditionis Suprema potestas aded Principis obsequi inhaeret, vs per quamcunque facultatem alteri concessam, sit ab eo inseparabilis.
- 8 Iurisdictio semper censetur concessa cum latitudine, non autem priuatiue.
- 9 Clausula ac si nihil referuarum esset, apposita in priuilegio per Principem concessio non tollit eius supremam potestatem.
- 10 Priuilegium de non appellando non impedit Principi illud concedenti cause auocatione.

- 12 *Africani ex privilegio concesso per Legatos Apostolicos, cum consensu Sanctæ Sedis, appellare non possunt ad Ultramarina, & ad ipsam Sanctam Sedem.*
- 13 *Quid si Summus Pontifex motu proprio causam auocaret.*
- 14 *Privilegium, seu iurisdictionem ex proprio arbitrio concedens potest ex eodem arbitrio revocare.*
- 15 *Privilegium de non appellando non tollit supplicationem, & querelam.*
- 16 *Supplicatio, & querela sunt diversa ab appellatione.*
- 17 *Et respiciunt directè maiestatem Principis.*
- 18 *Privilegium de non appellando concessum à Principe antecessore potest revocari à Principe successore.*
- 19 *Regalium concessionem factam ab antecessore quando possit revocare successor remissè.*
- 20 *Princeps supremus concedens Feudum cum facultate recipiendi appellationes, & ita ut Feudatarius superiorem in eo non recognoscat, non potest appellationes illius Feudi recipere.*
- 21 *Quid in casu denegatæ iustitiæ, vel notoria iniustitiæ.*
- 22 *Et quomodo hoc casu constare debeat de iniustitiæ.*

HÆC quæstio dum hæc scriberem; accidit in hac Suprema, & Vniuersali Romana Inquisitione; quidam enim nobilis Hispanus inquisitus in Sancto Officio Tolleti, appellauerat ad Summum Pontificem, Sanctamque Sedem Apostolicam, Summus Pontifex appellationem admisit. Conquercebatur Inquisitor maior illorum Regnorum, & cum eo etiam Rex non debuisset admitti appellationem, eo quia per Bullas Summorum Pontificum, & præsertim Bullam Iulij Tertiij concessum erat, ut solum ad Inquisitorem Generalem, non autem ad Sedem Apostolicam posset appellari, ac si nihil in Sancta Sede de iurisdictione seruaretur, quam Bullam ponit per extenfum Salgado in opere suo damnato de retentione Bullarum 2. par. cap. 33. num. 102. Et licitam esse inconstantiam, posseque Principem supremum, non obstante privilegio prædicto, ad eum non appellandi, recipere appellationes, voluere omnes illi, qui dixerunt summam hanc iurisdictionem nullo modo à Principe alienari posse, Lucas de Penna in l. quæcumque, c. de omni agro deferro lib. 11. Gulielm. de Benedic. in cap. Raynautius, verb. uxorem nomine Adelasiam 2. decis. num. 319. de testam. Carolus Degraffal. lib. 2. Regal. Franc. iure 14. quos adducit Couarr. præf. quæst. cap. 4. nu. 1. quibus addo Innoc. in cap. venerabilis, de De Inconstantia in Iudicijs.

enfib. Couarr. in regul. male fidei possessor par. 2. §. 2. num. 8. Michael Ferrer. parte 1. obseru. cap. 13. Cancr. var. lib. 2. cap. 2. num. 123. Ius autem appellationum competere Principi in signum supremæ potestatis, voluere Crauett. conf. 209. numer. 8. volum. 2. Petr. de potest. Princip. cap. 6. numer. 96.

5 Secundò, quia Princeps supremus non potest sibi auferre supremam regaliam recurrendi ad eum, nisi sedi renunciaret, Couarr. cap. possessor 2. parte §. 2. vers. 2. rerum species, de reg. iur. in 6. Auedan. de exeq. mandat. lib. 2. cap. 4. num. 20. Gaspar Vall. in l. Imperium num. 79. de iurisd. omni. Indic. las. conf. 208. lib. 2. Dec. conf. 307. num. 9. Natt. conf. 640. numer. 18. Roman. conf. 371. Soccin. sen. conf. 274. numer. 5. volum. 2. Peregr. de iur. Fife. lib. 1. tit. 2. num. 60. cum alijs, quos refert Mastrill. de Magistrat. lib. 1. cap. 19. num. 3. Rosental. de feud. cap. 5. conclus. 16. vbi ex hoc inferit, quod nulla præscriptione, siue statuto induci potest, ut ad Imperatorem omnino non appelletur, ex Bald. in Auth. quas actiones nu. 14. c. de Sacros. Eccles. & in l. 2. nu. 2. c. quæ sit longa consuetudo, Bart. in l. omnes Populi num. 27. de inst. & iur. subdens ita fuisse iudicatum, Peregr. de iur. Fife. lib. 1. tit. 2. num. 60. & seqq. Mastrill. loco cit. nu. 4. Cabed. decis. 40. par. 2. num. 14.

Tertiò, adduco optimum, & rotundum Textum in cap. dudum, de præbend. in 6. ibi, nos igitur attendentes, quod & si memorato Episcopo prædictam concessionem potestatem penes nos nihilominus remansit maior, & ibi Geminian. num. 5.

7 Quamvis ergo Summus Pontifex concesserit privilegium, quod non appelletur ad Sedem Apostolicam, hoc tamen debet intelligi ipso volente, secus, si ipse adscripserit appellationem, quia tunc ex vi maioris potestatis apud se retentæ causas huiusmodi, non obstante prædicto privilegio, cognoscere poterit, Bald. conf. 326. num. 10. ad fin. lib. 1. Paris. conf. 83. num. 15. volum. 4. Couarr. disto cap. 4. præfic. qq. Natt. conf. 405. num. 3. & 408. nu. 7. & 487. Carthar. decis. Genue 68. num. 2. cum alijs per Giurham conf. 59. nu. 13. Peregr. de iur. Fife. lib. 1. tit. 3. num. 31. Et hæc suprema potestas iurisdictionis adeo inhaeret ossibus Principis, ut ab eo per quamcunque facultatem, quam alteri concedat sit inseparabilis, Anchar. conf. 310. Regens Tapia decis. 1. num. 7. ex Bald. in l. qui se Patris, c. unde liberi, Grammat. decis. 30. nu. 3. Rolan. conf. 48. num. 21. lib. 2. Mastrill. de Magistr. lib. 1. cap. 16. num. 9.

9 Quartò, quia concessio iurisdictionis semper censetur concessa cumulatiue, & non priuatiue, disto cap. dudum, §. nos igitur, de præbend. in 6. Bald. dista l. qui se

- patri* nu. 14. *C. unde lib. l. a. l. quod in rerum*
si quis post nu. 8. *de leg. 1. Natt. d. conf. 487.*
num. 24. Roland. conf. 1. num. 134. volum. 2.
cum alijs per Bellon. iunior. consil. 5. nu-
mer. 9.
- 10 Neque obflare videbatur clausula, ac si nihil reservatum esset Sanctæ Sedi, quia huiusmodi clausula non obstante, non tollitur suprema potestas Principis, ad tradita per Osasc. *conf. 3. num. 12.*
- 11 Quæ omnia, si procedunt in terminis appellationis, multo magis procedere debent, quando Summus Pontifex procedit per viam auocationis causarum, quia auocatio sub priuilegio de non appellando non cadit, vt in terminis decidit Regens Tapia *dist. decif. 1. per tot. & præsertim num. 38. 39. 40. & 41. optimè Eminent. D. Cardinalis Auperonius in replicatione facta ad Regem Magnæ Britannæ pag. mibi 391. vbi, quod licet consentiente Sede*
- 12 Apostolica per suos Legatos, non possint Afcanici appellare ad Vltamarina, atque ad eandem Sedem Apostolicam, hoc tamen priuilegium non comprehendebat
- 13 auocationes causarum, ad quas Summi Pontifices motu proprio procedebant, pluribusque exornat hanc conclusionem exemplis; Cum enim in arbitrio suo fuerit priuilegium concedere, illamque iurisdictionem mandare, ita in arbitrio suo est mandatum adimere, *l. solùm, §. sicut, ff. de off. Procons. Rebuff. ad l. quod iussit 2. not. num. 61. apud quem plura de auocationibus causarum videbis.*
- 15 Nec habet locum priuilegium prædictum, si audeat Summus Pontifex per
- 16 viam supplicationis, vel querelæ, licet enim non tollatur appellatio, non ob id
- 17 videntur sublata hæc, quæ sunt diuersa, & respiciunt directè maiestatem Principis, *Dec. l. fin. num. 51. C. de edict. D. Adrian. rollen. & conf. 551. num. 1. Marfil. prax. crim. §. opportunum num. 60. Paris. conf. 164. n. 28. lib. 4. Ruin. conf. 157. col. pen. lib. 5. quos*

- refert, & sequitur Cabed. dist. decif. 40. num. 1 & lib. 2. & hæc omnia, si procedunt*
- 18 in ipsomet Principe, qui priuilegium concessit, tanto magis habent locum in successore, qui non teneatur ad obseruandum prædictum priuilegium, *Bald. in tit. de pace Constantia, §. amplius num. 2. Decius cap. 1. num. 6. de probat. & ibi Felyn. num. 5. Brun. consil. 11. num. 12. Bos. de Princip. num. 384. Surd. conf. 210. num. 62. cum alijs per Mastrill. de Magistr. lib. 1. cap. 18. nu. 24.*
- 19 apud quem reperies, quando possit successor reuocare Regalium concessionem.
- 20 Fallit tamen huiusmodi conclusio, quando concessio appellationum esset concessa simul cum Feudo, itaut Feudatarius in eo superiorem non recognoscat, *Bald. l. 1. ff. de offic. Præf. Prætor. Felyn. in cap. cum non liceat num. 10. & seqq. de præscript. Afflict. in præsid. Constit. Regni qu. 21. per tot. Cæpoll. conf. crim. 17. num. 45. Natt. conf. 408. num. 7. Decian. conf. 56. num. 4. vol. 5. Osasc. conf. 9. num. 41. & 43. Peregr. de iur. Fife. lib. 1. tit. 2. num. 63. hos adducit, & sequitur Bellon. iunior. disto. consil. 5. num. 28.*
- 21 Sed nihilominus hoc in casu Princeps supremus potest adiri per viam querelæ in casu denegatæ iustitiæ, vel notoriæ iniustitiæ, *Gloss. in cap. quoniam, in verb. deseruit. 10. distinct. Abb. in cap. exposita num. 2. de arbit. & in rubr. de appellat. num. 9. Felyn. in cap. si duobus num. 6. eodem tit. Peregrin. disto. num. 62. Abb. in cap. dilecti, qui declarat num. 7. de appellat. Guidopap. quæst. 436. num. 85. Franc. Marc. decif. 375. num. 3. par. 2. Bellon. iun. disto. conf. 5. num. 31. & 38. Sed oportet hoc casu docere de*
- 22 iniustitia notoria, & manifesta, *Abb. in disto. cap. exposita num. 2. de arbit. & in rubr. de appellat. num. 9. Felyn. in disto. cap. si duobus num. 3. vers. primus, Bos. de for. compet. num. 167. cum alijs supra citatis per Bellon. iun. disto. conf. 5. num. 43.*

Q V Æ S T I O XLIII.

ARGVMENTVM.

An capto pignore in causam iudicati, creditor possit eo dimisso ad aliud inconstans se conuertere: Et an in subhastatione, & deliberatione pignoris licita sit inconstantia, tam respectu subhastantis, quam respectu offerentis; Et quid attenda læsione? Et an in locatione gabellarum.

S V M M A R I V M.

- 1 Creditor capto pignore in causam iudicati non potest inconstans illo dimisso ad aliud se conuertere.

- 2 Assistentiam obtinens super quibusdam bonis, an possit pro eodem credito super alijs agere.
- 3 Creditor habens electionem pignoris ex promissione legis, vel contractus, capto uno pi-

- gnore non potest conuolare ad aliud, nisi expectato exitu an bona capta sufficiant pro satisfactione.
- 4 Creditor capto uno pignore potest ad aliud se conuolere quando pignus captum non est sufficiens.
- 5 Executio, & distractio pignorum fit à creditore ad consequendum, quod sibi debetur.
- 6 Pignoribus prioribus distractis non sufficientibus, adhuc remanet creditor in residuo.
- 7 Creditor acquiescens bonis captis, quæ vidit non sufficere, non potest ad alia conuolare.
- 8 Executione prima impedita, vel intricata potest Index committere, quod ad nouam executionem super alijs bonis deueniatur.
- 9 Quid si fuisset concessa adiudicatio, quæ effectum non habuisset.
- 10 Vel si debitor fecisset depositum cum aliqua conditione.
- 11 Depositum ut suffragetur debet esse liberum.
- 12 Creditor capto uno pignore potest eo dimisso ad aliud euolare in executiis.
- 13 Quid stante obligatione Camerali.
- 14 Debitor capto pro debito, potest creditor petere inmissionem in tenutam, vel ad executionem realem procedere in executiis.
- 15 Et an creditor immixtus in tenutam possit instare pro capta debitoris.
- 16 Creditor habens pactum de ingrediendo possessionem propria auctoritate, & Iudicem adiens, an, & quando possit nihilominus propria vi auctoritate sibi competente.
- 17 Obligatio Cameræ continet clausulam quod una via electa, alia non tollatur.
- 18 Actor in executiis electa una via non cogitur in ea persistere.
- 19 Creditor capto principali debitore potest deuenire ad capturam fideiussoris in executiis.
- 20 Creditor habens pignus pro sua asservatione potest eo relicto contra fideiussorem agere.
- 21 Quid si fideiussor sit datus ad id, quod minus ex pignore redigatur.
- 22 Sequens bonorum debitoris non impedit creditori ne valeat ad aliam executionem procedere.
- 23 Executione consumpta per adiudicationem, & traditionem bonorum, non potest creditor ad aliam executionem deuenire.
- 24 Adiudicatio pignorum sola sine illorum traditione non impedit creditori ne valeat procedere ad aliam executionem.
- 25 Nec liberat fideiussores.
- 26 Adiudicatio sola non acquirit bonorum possessionem creditori.
- 27 Executio noua quando fieri potest non debet fieri in eodem instanti, sed ordine successiuo.
- 28 Pignora, & vestigia deliberari debent plus, & ultimo offerenti.
- 29 Licitatio reiterari non debet postquam bona fuerunt ultimo licitatori deliberata.
- 30 Subhastatio dicitur perfecta finito tempore, & extincta candelæ, ita ut non sit amplius locus penitentiae.
- 31 Quid si fuisset oblatum pretium minimum.
- 32 Licitator nouus, & meliorem offerens conditionem admitti non debet etiamsi compareat momento post extinctam candelam.
- 33 Quid si nouus licitator sit idem creditor.
- 34 Creditor admittitur ad licitandum.
- 35 Secundus oblator non admittitur post peractam subhastationem, quamuis offerat pretium duplicatum.
- 36 Quid si magna exinde utilitas subhastantibus proveniret.
- 37 Licitatori ultimo per extinctionem candelæ dicitur questum ius.
- 38 Index non potest prorogare terminum ad licitandum, vel nouum terminum concedere post extinctam candelam.
- 39 Quid si non esset secunda secundum decretum.
- 40 Vel si secuta esset etiam deliberatio.
- 41 Vel adiudicatio ipsi creditori licitanti.
- 42 Quid si nouus licitator compareret ante traditionem rei, vel pretij numerationem.
- 43 Vel si compareret post traditionem.
- 44 Quid si agatur de re Communis, minoris, vel Ecclesiæ.
- 45 Vltimus licitator, in cuius praiudicium Index velit nouum licitatorem admitti, potest appellare.
- 46 Et instrumentum factum cum nouo licitatore esset nullum.
- 47 Ecclesiæ, & loca pia non possunt esse inconstantes, & à contractibus perfectis recedere.
- 48 Imò tenentur illis stare magis quam persona seculares.
- 49 Gratificationi non est locus in subhastatione.
- 50 Ecclesiæ, vel illius administrator, an possint gratificare soluenti iustum pretium.
- 51 Iustum pretium censetur, quod liberaliter offertur à sciente rei conditionem.
- 52 Licitationem, & oblationem iusta subsistente causa potest Index non sequi.
- 53 Quid si fuit oblatum iustum pretium.
- 54 Consuetudo de admittendo nouum licitatorem post extinctam candelam licita est.
- 55 Quid si nouus oblator crescat pretium in tertia, vel maiori parte.
- 56 Et de praxi Tribunalis Audit. Cam.
- 57 Licitator nouus admittitur quando à subhastatione fuit appellatum.
- 58 Quid si maior oblator non est idoneus, sed decoctus.
- 59 Licitator nouus admittitur in praiudicium aliorum licitantium, & potest Index terminum extendere, vel abbreviare, quando suis sim-

- placiter proclamatum, quod qui vult emere veniat ad offerendum, nec fuit adiectum, quod bona deliberabuntur plus offerenti, & num. 63.
- 60 Terminum ad licitandum potest Iudex prorogare ad instantiam creditoris, quando infra terminum præfixum non comparuit aliquis oblatores.
- 61 Quid si Statutum requirat solum unicum bandum.
- 62 Oblator novus admitti potest quando in subbasta-tione non interveniunt debite solemnitates.
- 64 Exponens rem vendendam, & non dicens, quod vendetur plus offerenti, videtur potius velle explorare illum pretium, quam vendere.
- 65 Licitator novus admittitur adversus alium licitatore, cui bona fuerunt vendita pendente termino subbasta-tionis.
- 66 Venditio facta licitatori infra terminum subbasta-tionis habet in se tacitam conditionem, nisi alius accedat licitator, qui maius offerat pretium.
- 67 Quid in venditione facta à primato.
- 68 Vel in subbasta-tione iudiciali.
- 69 Oblatio maior, etiam post perfectam subbasta-tionem, & candelam extinctam, admittitur quando agitur de interesse creditoris.
- 70 Creditorum iura habent multa specialia, de quibus hic remissum.
- 71 Venditor post perfectam venditionem, non potest ab ea recedere.
- 72 Creditor, ad cuius instantiam bona subbasta-antur, potest post subbasta-tionem, pretio non soluto, recedere à venditione, rem retrahere, & alteri vendere.
- 73 Minori, Republicæ, & Ecclesiæ, an, & quando competat restitutio in integrum adversus subbasta-tionem perfectam comparente alio, qui offerat meliorem conditionem.
- 74 Primus oblatores in casibus, in quibus admittitur secundus, si supplere velit pretium à secundo oblatores preferendus est.
- 75 Fiscus an possit revocare locationem factam ad certum tempus, eo pendente, dum compareret alius meliorem conditionem offerens, & primus conductor recusat supplere pretium.
- 76 Terminus subbasta-tionis revocari potest re integra antequam aliquis publicè offerat.
- 77 Licitator novus an semel tantum, vel pluries admitti possit.
- 78 Licitator novus non admittitur post perfectam subbasta-tionem in rebus subiectis casibus fortuitis, nisi in ea intervenissent sordes, vel gratia.
- 79 Subbasta-tio potest rescindi ex capite lesionis.
- 80 Dummodo sit ultra dimidiam.
- 81 Et an sufficiat lesio in sexta parte.
- 82 Lesio maior requiritur in venditione voluntaria, quam in iudiciali, & de ratione.
- 83 Iudex non habet tam absolutam dispositionem rei, quam habet dominus.
- 84 Lesio minima, & etiam in uno nummo ultra dimidiam sufficit ad rescindendam subbasta-tionem.
- 85 Adjudicatio iudicialis ex capite lesionis rescinditur.
- 86 Subbasta-tio rescinditur ex capite lesionis, etiamsi fieret virtute pacti iurati de vendendo rem per subbasta-tionem.
- 87 Quid si lesio sit enormis.
- 88 Iurans non censetur in lesionem enormissimam consensisse.
- 89 Renunciatio enormissima lesionis adhuc ex illa potest petere subbasta-tionis rescissionem.
- 90 Subbasta-tio ex capite lesionis rescinditur siue in ea Iudex interposuerit decretum, siue non.
- 91 Gabellarum locatio an ex capite lesionis rescindatur, & num. 94.
- 92 Lesio considerari non potest in ijs, quæ pendunt ab incerto futuro eventu.
- 93 Minori non datur restitutio in integrum in ijs, quæ pendunt ex futuro eventu.
- 95 Lesionem ad estimandam attenditur tempus contractus.
- 96 Quid de contractibus, qui habent tractum successum.
- 97 Subbasta-tio voluntaria facta per dominum non rescinditur pretextu lesionis.
- 98 Quid si venditor promisit non contravenire, vel subbasta-tionem iuramento firmavit.
- 99 Venditor, qui non ex necessitate, sed per viam voluntatis bono subbasta-tavit, potest ex capite lesionis subbasta-tionem rescindere.
- 100 Fiscus an, & quando rescindere possit subbasta-tionem ex capite lesionis.
- 101 Emptor ex capite lesionis non potest rescindere emptionem factam sub hasta.
- 102 Creditor accipiens in solutum pro toto debito rem minoris valoris non potest contractum rescindere sub pretextu lesionis.
- 103 Lesio an, & quando admittatur ad rescindendam subbasta-tionem, stante Statuto, quod factis subbasta-tionibus bona adiudicentur plus offerenti.
- 104 Lesio non admittitur ad rescindendam venditionem ad tempus.
- 105 Quid in locatione.
- 106 Actio rescissoria ex capite lesionis durat per 30. annos.
- 107 Quid stante Statuto tempus minuent.
- 108 Ecclesiæ potest allegare lesionem usque ad 40. annos.
- 109 Oblatores maior quis dicatur, & quæ conditione admittantur, vel revocentur in obligationibus remissis.
- 110 Iudex, qui decretum interposuit in subbasta-tione bonorum, potest inconsultus iure retractus rem subbasta-tam repetere.
- 111 Auctoritatem interponens alicui alius, vel nomine alieno, vel necessitate officij sibi non preiudicat nomine proprio, & particulari.

- 112 *Iunius nemo compellitur emere, locare, & conducere.*
- 113 *Licitatio est alius voluntarius.*
- 114 *Oblator non potest suam oblationem retrahere in subhaftatione.*
- 115 *Inter offerentem, & subhaftantem oritur contractus perfectus ex oblatione.*
- 116 *Oblator penitens potest cogi ad soluendum pretium oblatum per capturam persona.*
- 117 *Oblator licitans alieno nomine tenetur de proprio, nisi præsentet eum, cuius nomine licitatus est.*
- 118 *Licitor unicuius eo minus admittitur ad renocandam oblationem, quam fecit.*
- 119 *Creditor licitans penitere non potest, & oblationem retrahere.*
- 120 *Hæres licitatoris mortui ante confectum instrumentum, renocare non potest oblationem à defuncto factam.*
- 121 *Quid si velit allegare nullitatem subhaftationis.*
- 122 *Oblator, qui rei subhaftatæ possessionem accipit, illamque retinuit eo minus potest oblationem retrahere.*
- 123 *Oblator non potest retardare effectum suæ oblationis prætextu appellationis.*
- 124 *Oblatore maiori nolente adimplere suam oblationem, an admittatur secundus, pro pretio minori, aut primus oblator condemnatur ad soluendum residuum pretij, nisi habuerit instam causam recedendi.*
- 125 *Quid facere debeat Iudex primo oblatoe recusante adimplere suam oblationem.*
- 126 *Oblator potest recedere ab oblatione quando Officiales subhaftantes non promiserunt deliberare plus offerenti.*
- 127 *Quid variato rerum statu.*
- 128 *Oblator tenetur adimplere oblationem, rebus sic stantibus.*
- 129 *Oblator potest non servare suam oblationem quando ante confectum instrumentum fuit receptum partem bonorum vendi non posse.*
- 130 *Quid si oblatio fuit super omnibus bonis, & non nisi super omnibus offerens fuisset oblatorus.*
- 131 *Quid si separatio esset dura.*
- 132 *Vel si oblator ex una re sibi tradita in communionem incidere.*
- 133 *Vel si tradi sibi non posset una res cuius contemplatione obtulit.*
- 134 *Vel si reperiretur rem aliter se habere, quam in edicto exprimitur.*
- 135 *Vel si detegatur rem subhaftandam esse subiectam alicui fideicommissio, vel alteri hypothecata, vel non esse debitoris.*
- 136 *Danno insolito, puta grandinis succedente, & fructus dissipante potest oblator ab oblatione recedere, nisi offeratur ei remissio pretij pro rata.*
- 137 *Quid stante mora ipsius oblatoris.*
- 138 *Oblator liberatur ab oblatione servanda per satisfactionem creditorum factam à debitore.*
- 139 *Intellige ut liberetur quoad creditores, quibus fuit satisfactum, non autem quoad alios.*
- 140 *Oblator potest recedere ab oblatione quando deliberatio vellet ei fieri contra formam suæ oblationis.*
- 141 *Quid de eo, qui obtulit in re Fisci, vel Reipublica, quando recessus est utilis ipsi Fisco, vel Reipublica.*
- 142 *Quid si ex oblatione non resulset offerenti aliqua utilitas.*
- 143 *Quid in oblatoe paupere, seu dolo ad offerendum indulto.*
- 144 *Minor offerens potest ab oblatione recedere.*
- 145 *Minor non habet personam legitimam standi in iudicio.*
- 146 *Oblator recedere potest ab oblatione, quando dominus pignorum cogi non potest ad vendendum.*
- 147 *Quid si obtulit extra terminum datum ad offerendum.*
- 148 *Vel antequam fiat scriptura.*
- 149 *Vel si oblatio non sit facta Officiali, sed Notario.*
- 150 *Quid si Notarius recepit oblationem præsentente pecunia, & cum obligatione Camerali.*
- 151 *Oblatori an, & quando liceat recedere ab oblatione de consensu creditoris.*

PRO complemento huius tractatus inconstantia iudicialis videndum est, an capto pignore in causa iudicati liceat creditori, illo dimisso ad aliud inconstanter se convertere: & illicitam hoc casu esse inconstantiam apparet ex Textu in l. a. Diuo Pio, §. in venditione, & §. si pignora ff. de re iudic. Cassan. ad conjunct. Burgund. rubr. 4. §. 2. ubi 21. Anton. Sola ad decret. Sabaudia lib. 3. tit. 32. gloss. 20. Guidopap. dec. 343. nu. 2. Gilian. ad Statut. Perus. verb. executio num. 11. Borell. in summa decif. tit. 32. nu. 245. de sent. execut. Franc. Milan. decif. 14. num. 132. hos Posit. de subhaft. in specul. 27. num. 1. Galpar. Anton. Thef. qq. forens. lib. 1. qu. 7. num. 5. vers. in contrarium, ubi num. 6. inuehit contra variationem, & inconstantiam, quæ non est toleranda, Gloss. in l. in cause, in verb. recusabit, ff. de Procur. cap. mutare, cap. quod semel, de reg. iur. & propterea fuit decisum in Concilio Neapolitano, teste Capic. decif. 33. quod, qui obrinuerat assistentiam in quibusdam bonis, non potuisset variare, & pro eadem quantitate super alijs bonis agere, Anton. Thef. loc. cit. Vrsell. conclus. 157. num. 1. de qua tamen decisione dictum fuit supra.

3 Et hæc inconstantia illicita est, siue creditor habere electionem ex legis prouisione, siue ex contractu, quia debet expectari exitus, an bona capta sufficiant pro satisfactione, ut possit ad alia redire, Franc.

Milan. d. decif. 14. nu. 14. Poſth. de ſubſtaſt. d. inſpect. 27. num. 2.

- 4 Licitæ tamen erit inconstantia, ſi pignus captum non ſit ſufficiens, d. l. à Diuo Pio, §. pignora, & ibi DD. Angel. l. reſtituere, ff. de rei vendic. Bero. conf. 107. num. 2. vol. 3. Carthar. decif. Genuen. 105. num. 6. Gaſpar. Anton. Theſ. d. quæſt. 7. num. 9. Poſth. de ſubſtaſt. d. inſpect. 27. nu. 36. ratio eſt, quia executio, & diſtradio pignorum fit à creditore ad effectum conſequendi id, quod ſibi deberetur, l. creditor, C. de diſtrac. pignor.
- 6 ſi priora pignora non ſufficiunt, remanet creditor reſidui, l. hypothecis eod. tit. Rot. dec. 48. poſt Nigr. de ſubſtaſt.

- 7 Dummodo creditor captis bonis videns ea non ſufficere acquiſcat, Gaſpar. Anton. Theſ. loc. cit. verſ. niſi creditor, Poſth. loc. cit. num. 39.

- 8 Secundò, licita eſt variatio, ſi per primam executionem non fuerit benè conſultum creditori, vt quia in prima executione aliquis ſe oppoſuerit, vel controuertatur, an res ſit debitoris, vel reperia fuerint bona intricata, quia hiſce caſibus licita eſt inconstantia, & Iudex poteſt mandare, vt ſuper alijs bonis fiat executio, Gaſpar. Anton. Theſ. d. quæſt. 7. num. 6. verſ. cum iſte caſus, Poſth. de ſubſtaſt. d. inſp. 27. num. 4. cum ſeq. vel ſi eſſet conſeſſa adiudicatio, quæ effectum non habuiſſet, & per quam creditori ſatiſfactum non fuiſſet, Carthar. d. decif. 105. num. 6. uſque in fin. Poſth. d. inſp. 27. num. 11. Rot. dec. 122. num. 18. & 161. num. 24. par. 6. recent. vel ſi debitor feciſſet depositum cum aliqua
- 10 conditione, quia depositum debet eſſe
- 11 liberum, vt fuſſet agitur, Bart. in l. ſoluturnus nu. 5. ff. de ſolutionibus, Salyc. d. acceptam nu. 1. C. de uſur. Cenc. de cenſ. par. 3. cap. 1. qu. 3. art. 9. num. 28. Rot. d. decif. 122. num. 20. Poſth. d. inſpect. 27. num. 10.

- 12 Terriò licita eſt inconstantia, quando ſumus in executiuis, l. conſentaneum, C. quomodo, & quando Index, l. 1. §. 1. ff. de ventr. inſpic. l. hæres à debitore, §. ei autem, ff. de fideiſſ. l. nemo carcerem, C. de exact. tribus, lib. 10. laſ. l. nulli, C. de iudic. & conſ. 9. vol. 1. Aſin. de execut. §. 7. cap. 213. num. 4. Poſth. d. inſpect. 27. n. 16. & 26. Capura. dec. 50. num. 7. par. 1. Rot. d. decif. 122. num. 15. & 16. & d. dec. 161. nu. 4. par. 6. rec. Mer-
- 13 lin. decif. 623. num. 3. Præſertim ſtante obligatione Camerali, Pariſ. conf. 103. n. 3. vol. 3. Galleſ. de oblig. Camer. qu. 15. num. 2. & ibi Zacch. num. 1. Rot. d. dec. 122. num. 19. vbi quod hoc procedit ſine diſſicultate ex triſtiſſimo, & uſurato ſtylo.

- 14 Hinc inferitur, quod, ſi debitor captus ſit pro debito, & adhuc non ſoluat, poteſt creditor petere ſe immitti in tenutam bonorum, vel aliam executionem realem facere, Petr. Pech. de iur. ſiſten. cap. 4. nu. 25.

Aſin. de execut. diſſo loc. Gaſpar. Anton. Theſ. d. qu. 7. nu. 2. Saluſt. Tiber. in praxi lib. 1. nu. 46. Marchef. de commiſſ. par. 3. de commiſſ. admiſſ. ad ceſſ. bonor. §. 1. num. 31. Scacc. de commerc. §. 2. gloſſ. 5. cum alijs per Poſth. loco cit. nu. 20. Rot. d. dec. 122. & 161. num. 24. par. 6. rec. Merlin. d. decif. 263. num. 3.

- 15 Similiter è contrario, ſi creditor ſit immiſſus in tenutam, poteſt inſtare pro captura debitoris, Archid. cap. 1. de eo, qui immiſſus in poſſeſſionem, Bart. in d. l. conſentaneum num. 17. Bald. in l. ignorare, C. de teſtam. milit. Dec. conf. 73. in ſu. Roman. ſingul. 411. Rot. in Romana Pecuniaria 15. Iulij 1609. coram Marcocomontio penes Marchef. de commiſſ. ab obligat. Cameral. p. 1. §. 2. pag. 874. Merlin. d. dec. 623. num. 4. Fab. in Cod. lib. 7. tit. 20. diſſin. 4. Rot. dec. 122. par. 6. rec. nu. 17.

- 16 Pariter, ſi creditor, qui habet pactum ingrediendi poſſeſſionem propria auctoritate, adiuerit Iudicem pro ſatiſſactione, poteſt nihilominus redire ad pactum, & vti propria auctoritate ſibi competente, Rot. apud Merlin. d. dec. 623. num. 4. vnde valde mirandum eſt de inconstantia, modernæ Rotæ, ſeu potius Domini Compilatoris R. P. D. Bichij, qui in deciſione Romana, ſeu Veliterna aſſeſus 25. Iunij 1646. quæ eſt inter eius impreſſ. dec. 281. reſoluit, non potuiſſe Capitulum S. Petri vti pacto appoſito in inſtrumento aſſeſus Caſalis Campi-mortui cum DD. de Venturinis, obligatione Camerali vallato vendendi fructus dicti Caſalis propria auctoritate, ex quo Iudicem adiuit pro licentia vendendi; quia omnes doctrinæ allegatæ in dicta deciſione procedunt, quando ſumus in iudicio ordinario, non autem in executiuo, vt declarat laſ. d. conſ. 0. n. 4. & in puncto Vrſill. ad Aſſili. dec. 326. n. 2.

- 17 & ratio eſt, quia, cum in obligatione Camerali contineatur clauſula, quod una via electa, alia non tollatur, & in executione
- 18 titius actor una via electa non cogatur in ea perſiſtere, Merlin. d. decif. 623. nu. 3. ſibi non præiudicauit Capitulum in poteſtate capiendi poſſeſſionem fructuum propria auctoritate adendum Iudicem pro licentia illos capiendi, & vendendi, Caput. dec. 50. num. 5. par. 1. Sured. decif. 44. nu. 17. & 18. Rot. d. dec. 122. num. 16. & d. dec. 161. n. 4. par. 6. rec.

- 19 Hinc etiam inferitur, quod, ſi captus eſt principalis debitor, poteſt creditor ad capturam fideiſſoris, etiam denenire, l. hæres à debitore, §. quod ſtipulator, & ibi Bart. ff. de fideiſſ. Fenzon. ad Statut. Vrb. cap. 193. nu. 36. Poſth. d. inſpect. 27. nu. 22.
- 20 Idem eſt, ſi creditor pro ſui aſſecuratio- nis pignus habeat, quia nihilominus relicto pignore poteſt aduerſus fideiſſorem agere

agere, Mangil. de subhast. qu. 62. nu. 11. & 12. Posth. d. inspect. 27. num. 30. Nisi fide-
21 iusfor datus fit ad id, quod minus ex pignore redigatur, Mangil. & Posth. loco citat.

Idemque erit, si creditor habeat bona debitoris sequestrata, quia nihilominus
22 inconstans poterit debitum petere, & ad executionem procedere, quia non est sibi satisfactum, Surd. conf. 365. n. 21. Crauett. conf. 63. num. 9. Posth. d. inspect. 27. nu. 32. Rot. d. dec. 122. num. 18. par. 6. recent.

23 Cessabit tamen omnino inconstantia, quando consumpta est executio mediante adiudicatione bonorum, traditione, & liberatione, l. apud Anfid. ff. de opt. legat. Doct. l. servi elect. ff. de leg. 1. Franc. decif. 53. Rot. dec. 4. 14. par. 4. diuers. Merlin. dec. 566. num. 2. & d. dec. 623. num. 5.

24 Aduerte tamen, quod sola sententia, & adiudicatio non tollit variationem, & inconstantiam, sed requiritur traditio, & liberatio, ut supra dictum est, latè post hæc scripta vifus, Salgad. in labyrint. creditorum par. 1. cap. 18. per tot. vbi propterea infert, quod per solam adiudicationem pigno-

25 rum in concursu creditorum non liberantur fideiussores, sed requiritur satisfactio, & solutio, itaut creditori aduersus eos denegetur inconstantia, & variatio; ratio

26 est quia per solam adiudicationem bonorum creditori, illi non acquiritur possessio, nec dominium, Coccin. decif. 185. num. 5. & 223. nu. 4. Greg. XV. dec. 546. num. 9. & 10. Cassador. dec. 7. de caus. poss. ff. & propriet. Palcott. decif. 215. Scraph. decif. 937. num. 2. Buratt. decif. 124. per tot. & propterea, ut dixi alias cauendum est à

d. dec. Capic. 33. & à dec. Guidopap. 348. à Thef. d. qu. 7. à Surd. conf. 413. num. 18. vol. 3. quia eorum dictum procedit, si per adiudicationem bonorum debitoris factâ creditori, est plene illi satisfactum, ut bene declarat Rota d. dec. 161. num. 24. par. 6. recent. in omnem tamen casum, quando

27 licita est variatio, executio non debet fieri eodem instanti, simul, & semel, sed ordine successiuo, Alex. conf. 130. nu. 15. vol. 4. Marchef. de commiss. par. 3. de commiss. admifs. ad cess. bon. §. 1. num. 33. Posth. loco cit. num. 24.

An autem in subhastatione, & delibératione pignoris licita sit inconstantia. Duplex oritur quæstio, altera respectu ipsius subhastantis, altera respectu offerentis.

28 Quoad primam dic, quod cum pignora, bona, vectigalia, quæ venduntur subhastata, deliberari debeant plus offerenti, & ultimo licitatori, qui liberò maiorem summam, & meliorem conditionem in tempore obulerit, l. licitatio, ff. de public. vectigal. Auth. hoc ius porrectum, de sa-
De Inconstantia in Iudicijs.

crof. Eccles. l. penes, vbi Doct. C. de vectig. & commun. l. 1. & l. si tempore C. de fid. instrum. & iur. Hæst. fiscal. lib. 10. iuncta l. loca, C. de locat. prædior. civil. lib. 11. Rebuff. de subhast. art. 7. gloss. 1. num. 7. Bertachin. de gabell. par. 2. num. 20. Carocc. de oblat. Glusian. de dat. insolut. cap. 28. num. 317. Gratian. discept. 321. num. 19. cum alijs plurimis allegatis à Posth. de subhast. inspect. 35. num. 3. Mastrill. dec. 84. Rot. decif. 21. & 106. post Mangil. de subhast. vbi aliæ decisiones allegantur, addo nouissimè; Salgad. in labyr. creditorum par. 2. cap. 2. num. 2. Io. Philipp. de subhast. cap. 4. num. 13. Rot. dec. 12. num. 9. par. 12. rec. locus non est

29 inconstantie, itaut alius possit admitti, & licitatio reiterari, l. eos, C. de diuers. præd. lib. 11. l. si tempora, C. de fid. instrum. l. 1. C. de vend. vrb. Ciuitatis lib. 11. l. cuius, §. fin. ff. ad municip. Alber. l. & si sine, §. quæstionum, de minor. Parlador. lib. 2. rer. quotid. cap. fin. 5. par. §. 13. num. 16. Capic. dec. 36. nu. 5. Asin. de execut. §. 4. cap. 86. per tot. Mastrill. decif. 84. hos omnes Salgad. loco cit. num. 2. vers. 1. Ratio est, quia tempore

30 subhastationis finito, extincta iam candelâ, dicitur perfecta subhastatio, contractus consumatus, & propterea poenitentię locus non est, Buratt. dec. 249. Alex. conf. 114. num. 2. vol. 6. Asin. de execut. §. 6. cap. 20. num. 20. Scacc. de Iudic. cap. 91. num. 41. Rot. dec. 55. nu. 2. par. 1. recent. cum alijs per Salgad. loc. cit. nu. 4. addo Caball. conf. 120. num. 1. & 11. Grat. discept. 321. n. 19. Mangil. de subhast. qu. 24. num. 15. & 16. cum alijs per Posth. eod. tract. inspect. 35. num. 19. Rot. dec. 376. num. 5. par. 4. rec.

31 & hæc conclusio habet locum, etiam si minimum pretium fuerit plus oblatum, Luc. Pet. in prax. lib. 8. cap. 2. nu. 58. Posth. loco cit. num. 22.

32 Secundò habet locum, etiam quod solo momento post extinctam candelam nouus accedat licitator meliorem offerens conditionem, Asin. de execut. §. 4. cap. 86. num. 12. Franc. Marc. decif. 566. num. 1. cum alijs per Salgad. loc. cit. num. 3.

33 Tertiò habet locum, etiam quod licitator sit ipsemet creditor, Part. l. licitatio n. 4. ff. de public. & vectigal. & in d. l. si tempora, C. de fid. instrum. lib. 10. Bertachin. de gabell. p. 2. q. 9. Mangil. hos omnes de subhast. q. 37. num. 15. Posth. eod. tract. d. inspect. 35. n. 5.

34 nam de iure admittitur creditor ad licitandum, l. 2. C. si in caus. Iud. pign. capiat. Asin. de execut. §. 4. cap. 69. Giurb. dec. 53. Greg. XV. decif. 12. n. 1. & ibi Addent. cum alijs per Posth. de subhast. inspect. 32. numer. 8. & 9.

35 Quartò habet locum, etiam quod secundus oblator offerat duplicatum pretium, quia iam peracta subhastatione iste non admittitur, l. non est probabilis, C. de re-

- rescind. vendit. Magon. decif. Florent. 132. num. 1. 2. & 3. Mangil. de subhaft. quæst. 24. num. 27. Posth. cod. trakt. de infpect. 35. n. 46.
- 36 Quinto habet locum, etiamquod magna utilitas subhaftantibus refutaret ex maiori oblatione, quia extincta candelæ.
- 37 post ius quæstum vltimo licitatori non datur inconstantia, Afm. d. §. 4. cap. 36. num. 25. & §. 6. cap. 10. num. 40. Posth. d. infpect. 35. num. 48. & seq.
- 38 Sexto habet locum, etiamquod Iudex veller nouum terminum concedere, seu prorogare licitationem, vel subhaftationem, vt nouus licitator accederet, Aldobrand. conf. 116. num. 11. lib. 2. Caball. conf. 129. nu. 11. Afm. de execut. §. 6. cap. 1. num. 23. Mangil. de subhaft. qu. 11. num. 1. & 2. & qu. 16. num. 13. & 15. qu. 24. nu. 15. qu. 28. num. 10. Rot. decif. 55. nu. 3. par. 1. recent. Buratt. decif. 703. num. 5. Posth. d. infpect. 35. num. 50.
- 39 Septimo habet locum, etiamquod non effet fecutum secundum decrerum, Papon. arrest. 14. lib. 6. tit. 13. Posth. d. infpect. 35. num. 54.
- 40 Octauo, tanto magis habet locum, si subhaftationibus factis subsecuta esset etiam deliberatio, Peregr. de iur. Fife. lib. 6. tit. 4. num. 5. Mangil. de subhaft. quæst. 86. num. 18. Magon. decif. Florent. 132. num. 2.
- 41 Posth. d. infpect. 35. num. 55. vbi idem esse dicit, si facta sit adiudicatio etiam ipsi creditori licitanti.
- 42 Quod procedit, etiam si ante rei traditionem, vel pretii numerationem, vel intra sex, aut septem dies, vel ante aliquod aliud breue tempus alius addat summam aliquam, quia non datur inconstantia, Griuell. decif. 44. num. 1. Posth. d. infpect. 35. num. 61.
- 43 Nono, tanto magis habet locum, si deliberatio sit perfecta, & res emptori tradita, & ab eodem affectura possessio, Maurit. de restit. in integ. cap. 37. in princ. Mangil. de subhaft. qu. 21. nu. 3. Posth. d. infpect. 35. num. 63. & 64.
- 44 Decimo, habet locum, etiamquod agatur de re communis, vel minoris, vel Ecclesiæ, Mangil. de subhaft. qu. 28. num. 7. Mastril. decif. 84. nu. 2. Griuell. d. decif. 44. num. 4. Posth. d. infpect. 35. nu. 71. Salgad. d. cap. 2. par. 2. num. 5.
- 45 Vndecimo, intantumque hæc sunt vera, vt si Iudex inconstans admitteret nouum oblatorem, iniuriam faceret vltimo licitatori, & ab eo posset appellari, Papon. d. arrest. 14. lib. 6. tit. 13. Posth. d. infpect. 35. num. 77. & instrumentum factum cum nouo oblatore esset nullum, Rot. dec. 376. num. 7. par. 4. recent. etiamquod tractaretur de re Ecclesiæ, vel loci pii, quibus non datur aliquod priuilegium, vt possint esse inconstantes, & à contractibus
- 48 perfectis recedere, imò tenentur magis, quam alia persone seculares, Rota d. decif. 376. num. 7.
- 49 Duodecimo, nec gratificationi est locus, Rebuff. de precon. licit. & subhaft. art. 7. gloss. 1. nu. 18. Papon. arrest. 2. lib. 13. tit. 19. de vestigial. Mangil. de subhaft. qu. 144. nu. 1. Posth. d. infpect. 35. nu. 9.
- 50 Fallit in Ecclesiæ, seu illius administratore, qui poterit gratificare ei, qui soluit iustum pretium, Gloss. cap. ea enim, §. hoc ius 10. qu. 11. in verb. vt plus, Roman. singul. 752. Archid. in dicto §. hoc ius, Abb. in cap. 1. de empt. & vendit. cum aliis per Mangil. d. trakt. qu. 144. num. 3. & per Posth. d. infpect. 35. num. 34.
- 51 Cæterum, Rebuff. ad Confit. Regni Gallicie tit. de precon. art. 7. gloss. vnic. num. 20. dixit, quod administrator Ecclesiæ male faceret, si non daret plus offerenti, quia illud censetur iustum pretium, quod liberaliter offertur à sciente rei conditionem, l. mortis causa capion. vltim. gloss. ff. donat. causa mortis, Canonistæ cap. dilecti, de empr. & vend. Mangil. loco cit. nu. 4. Posth. d. infpect. 35. nu. 36. & 37.
- 52 Dic tamen, quod ex causa potest Iudex licitationem, & oblationem non sequi, l. licitatio, ff. de pub. & vestigial. l. si pignori, ff. familiz Heroscondo, Afm. de execut. §. 4. cap. 20. num. 3. Mangil. de subhaft. quæst. 71. num. 6. qu. 33. num. 4. & 158. num. 3. Posth. d. infpect. 35. num. 131. Quod tamen non
- 53 procedit, si iustum pretium fuerit oblatum, Mangil. d. qu. 71. num. 6. & quæst. 83. num. 5.
- 54 Dic primo, licitam esse inconstantiam, si statutum, stylus, vel consuetudo aliud dixerit, Tapat. var. sent. tit. 41. cap. 8. Mangil. de subhaft. qu. 11. num. 7. Posth. loco cit. num. 93. vbi nu. 74. ex Paponio d. arrest. 14.
- 55 diei, quod seruanda est consuetudo admittendi nouum oblatorem, si oblatio
- 56 crescat in tertia, vel maiori parte, Rot. post Mangil. de subhaft. decif. 20. vbi de stylo A. C. Posth. loco cit. num. 117. Capic. decif. 3. Nigr. de subhaft. cap. 7. §. 4. nu. 12.
- 57 Dic secundo, licitam esse inconstantiam, si à decreto fuisset appellatum, Rebuff. de precon. licit. & subhaft. art. 5. gloss. 1. Mangil. de subhaft. qu. 131. num. 2. Posth. d. infpect. 35. num. 95.
- 58 Dic tercio, licitam esse inconstantiam, si, qui emit, non est idoneus, sed decaus, vel fallius, Ferrett. de gabell. nu. 23. Posth. loco cit. num. 96. Moscatell. in prax. verb. venduntur num. 78. Nigr. cap. 7. §. 7. num. 15.
- 59 Dic quarto, licitam esse inconstantiam, si prece, vel edictum simpliciter diceret, quod, qui vult emere, vel conducere, veniat ad offerendum intra talem diem, nec adijceret, quod plus offerenti dabitur.

- quia poterit terminus extendi, prorogari, & abbreviari in præiudicium præcedentium licitatorum, imò illis inuitis, & contradicentibus, Mangil. *de subhast.* q. 16. num. 13. Posth. *cod. tract. d. inspect.* 35. num. 97.
- 60 Quod multo magis procedit, si in termino in edicto appositio nullus ad licitandum comparuerit, quia tunc creditore postulante, potest iudex inconstans alium terminum concedere, Luc. Pet. *in prax. lib. 8. cap. 12. num. 38.* Posth. *d. inspect.* 35. num. 101. quicum dicto Luca, & Tepat. subiungit, hoc non procedere, si statutum vnicum tantum bannum requirat, quæ tamen opinio mihi non aridet; quia, etiamsi statutum præfigat terminum, non tamen tollitur, quin, si nulli est ius quæsitum, & partibus volentibus non possit iudex nouum terminum concedere.
- 62 Dic quintò, licitam esse inconstantiam, si necessaria in subhastatione non interuenierint, quia tunc potest admitti nouus oblato, Mangil. *de subhast. qu. 35. num. 2. & 3. & qu. 36. num. 10.* Posth. *d. inspect.* 35. num. 98. 99. & 100. & propterea, si quantò res sub hasta simpliciter posita fuerit, nec fuerit additum, quod dabitur plus offerenti, tunc erit locus inconstantia, & poenitentia, Afín. *de execut. §. 6. cap. 1. num. 16. & cap. 2. nu. 14.* Tepat. *var. sent. tit. 417. cap. 15.* Simoncell. *de decret. lib. 1. tit. 1. num. 65.* Mangil. *qu. 16. nu. 13. & qu. 25. num. 6. & quæst. 33. num. 5. & 6.* Posth. *inspect.* 34. num. 6. Rot. *decif. 30. num. 2. post. tract. Posth. & ratio est, quia*
- 64 tunc exponens si rei pretium potius explorare velle videtur, quam vendere, vel locare, Rota *d. decif. 30. num. 1.* Posth. *loco cit. num. 8.*
- 65 Dic sextò, licitam esse inconstantiam, si durante termino subhastationis fuerit licitanti res vendita, vel concessa, quia illa venditio habet in se conditionem, nisi
- 66 infra terminum subhastationis alius accedat, qui meliorem offerat conditionem, l. si tempora C. de fid. instrum. & iur. *Hasta fife. lib. 10.* Fabian. de Monte de empt. & vendit. qu. 5. in rub. *subhast. mater. num. 90. & 92. in fin.* Mangil. *de subhast. qu. 12. n. 10. & qu. 24. in fin. & qu. 37. num. 3.* Posth. qui alios *d. inspect.* 35. num. 103.
- 67 Quod tamen dictum procedit, quando Fiscus, vel Respublica vendunt, secus si venderet priuatus, Fabian. de Monte de empt. & vendit. rubr. *de subhast. nu. 92.* Afín. *de execut. §. 6. cap. 13. in fin.* Iodoc. *de subhast. cap. 4. num. 8.* Peregr. *de iur. Fife. lib. 6. cap. 4. num. 42.* Mangil. *d. qu. 12. num. 10. qu. 34. num. 9. & qu. 37. num. 4.* Posth. *d. inspect.* 35. num. 109. & 110.
- 68 Secundò procedit dictum in subhastatione pignoris iudicialis, quæ fit ad in-
- stantum creditoris contra debitorem, nam pendente deliberationis termino, potest tunc alius offerre, & licitare, l. 1. ff. de in diem adiect. Salust. Tiber. *in prax. A. C. lib. 1. cap. 43. num. 7.* Nouar. *ad l. si tempora nu. 10. C. de fid. instrum. & iur. Hasta fife. lib. 10. Valafe. decif. 37.* Posth. *d. inspect.* 35. num. 113.
- 69 Dic septimò, licitam esse inconstantiam, quando agitur de interesse creditorum, nam tunc admittitur oblatio maior, etiam contractu perfecto, & candelæ extincta, seu termino elapso, Nouar. *ad l. si tempora nu. 9. Ricc. collect. 1726.* Buratt. *decif. 735. in fin. & decif. 786. num. 3.* hos omnes Posth. *loco cit. num. 116.* quibus addo Afflic. *decif. 36. num. 6.* Magon. *decif. Florent. 132.* Tho. *in compendio verb. oblatio, Amat. var. cap. 38. num. 3.* & latè discusso articulo, alioque adducens tenet Salgad. *in labyr. credit. par. 2. cap. 2. à n. 12.*
- 70 habent enim iura creditorum in concursu multa specialia, de quibus per Salgad. *loco cit. & præsertim, quod facit ad rem nostram, quod licet in venditionibus perfectis inter priuatos non liceat ab illis recedere, nec detur poenitentia, seu inconstancia, vt videbimus suo loco, hæc tamen conclusio fallit, quando venditio fit*
- 72 sub hasta in satisfactionem creditorum, quia pretio non soluto licita est inconstancia, & licitum à venditione recedere, rem retrahere, & alij vendere, ex Alex. Iaf. & alijs Vrsill. *ad Afflic. decif. 348. n. 4.* Surd. *conf. 168. num. 14.* Gratian. *discept. 7. num. 4. & discept. 231. num. 20.* Hermosill. & Mangil. *cit. à Salgad. loco supra citat. num. 64.*
- 73 Dic octauò, licitam esse inconstantiam, quando tractatur de minoribus, de Republica, vel Ecclesia, qui restituuntur aduersus venditionem factam per subhastationem, si alius post aliquos dies offerat l. si sine, §. quæstum, ff. de minor. Afflic. *decif. 340. & ibi Vrsill. Guidopap. decif. 536.* Mastil. *d. decif. 84.* Franc. Auilel. *in cap. 31. Prætor. quos refert Ric. d. collect. 1726. limit. 1.* Afín. *d. 4. cap. 34. in fin.* Mangil. *de subhast. qu. 28. & qu. 80. in fin.* Posth. *loc. citat. num. 122.* vbi ex Papon. *lib. 18. tit. 6. arrest. 27.* dicit hoc procedere, quamuis in licitatione rei minoris, neque deceptio, neque circumuentio interuenierit, vel solemnitas vlla omissa sit, si quis sit, qui multo maioris emere voluerit.
- Contrarium in hoc voluit Alber. *d. l. si sine, §. quæstum, ff. de minor.* vbi distinguit tres casus, primò quando minor, Ciuitas, Ecclesia, vel Fiscus vendendo res suas seruauit debitas solemnitates, & fecit sicut maior, quia tempore opportuno vendit; & iusto pretio, quamuis postea appareat plus offerens non admittitur, nisi de

forde, & gratia doceretur.

Secundus casus est, quando debita solemnitas non est seruata, quo casu ipso iure non valet venditio, nec restitutione opus est.

Tertius est, quando debita solemnitas est seruata, sed minor sua facilitate est levis, quia vendidit tempore non opportuno, vel non iusto pretio, & tunc restituitur, & ita dicit intelligendum, d. §. *quantum*, Alber. sequitur Greg. Lopez. lib. 5. tit. 19. par. 6. Afflict. decif. 340. & ibi Vrsill. Masrill. d. decif. 84. Gutierrez præf. lib. 1. cap. 38. per tot.

Quid dicendum? pendet resolutio questionis ex intellectu, Textus in l. si sine dolo, ff. de minor. iuncta l. si sine, §. *questum*, de minor. quam videre poteris penes Caldas Pereyra ad l. si curatorem, in verb. sua facilitate num. 4. vers. 3. quare non alia.

Interea Ego sequor liberentur opinionem Guidopap. decif. 536. & aliorum, quos supra citavi, quam opinionem sequitur etiam Mangil. d. quæst. 28. num. 21. & post hæc scripta visus Fab. Capic. Galeot. respos. Fideali 14. num. 33. fed cum hac adiectione, quod non quælibet oblatio sufficiat, vt detur huiusmodi restitutio minori, sed requiratur, vel in tertia parte, vt per Grinell. decif. 44. num. 9. vel saltem in quarta parte, iuxta opinionem Gutierrez de gabell. qu. 142. num. 8. vel tandem residat in arbitrio Iudicis, an sit maior oblatio, Gutierrez d. tract. qu. 140. num. 13. & quæst. 38. præf. lib. 1. num. 4. Si enim parua esset oblatio, vtique non esset admittenda, quia tunc præponderat auctoritas Republicæ, quæ non debet ob remnem oblationem admittere hanc inconstantiam, Gutierrez loco cit. num. 14. alias non inueniretur, qui cum Republica vellet contrahere, Gutierrez præf. qq. lib. 1. qu. 38. n. 2. & propterea dixit Grinell. d. decif. 44. tertiam partem pretij non esse, si v. g. deliberatur pro triginta, & offerantur quadraginta, sed debent offerri 45. hoc est semissimum, iuxta toto computato pretio triens rotius efficiatur, super quo tamen non insistam, quia potius id concludit ex quadam consuetudine, quam ex dispositione iuris, vt per eum, & ita intelligitur, Posth. inspect. 57. Adneret tamen, quod si primus 74 oblator vellet supplere pretium oblatum à secundo, vtique esset præferendus, Gutierrez d. qu. 38. num. 6. & de gabell. d. qu. 140. num. 13. à Ponte de potest. Pro-reg. de reg. ad. impos. tit. 4. §. 5. num. 58. vbi ex Odo-fred. & Andr. de Baruto tenet, quod, si facta sit à Fisco locatio ad quinquennium, si durante eo quinquennio alius meliorem conditionem offerat, potest inconstantem 75 tradere huic rem locatam, nisi prius locator pretium supplere intendar, de qua

re videbimus suo loco de inconstantia in contractibus.

76 Dic nonò, licitam esse inconstantiam, re integra, idest antequam aliquis publicè obtulerit, & promiserit, & publicè facta fuerit reuocatio, sicut promissio, Mangil. qu. 16. Posth. inspect. 34. num. 12.

77 An autem semel, vel pluries de huiusmodi inconstantia dari possit: semel tantum posse dari dicit post Auiles, idem Gutierrez d. cap. 38. num. 5. Alber. verò in d. l. sed etsi sine, dicit, sèpius posse dari, si constet de deceptione, & cum sequitur Muscatellus in prax. par. 3. §. *venduntur* num. 65. qui tamen subiungit, non nisi bis esse concedendam, vel remitti Iudicis arbitrio, Nigr. de subast. §. 8. num. 3. Fab. Capic. Galeot. d. alleg. 14. nu. 43.

78 In rebus verò, quæ fortuitis casibus sunt subiectæ, non datur inconstantia, nisi sordes, vel gratia allegentur, Mangil. d. qu. 28. num. 23. Posth. d. inspect. 57. n. 54.

79 Sed hæc occasione quæritur, an detur inconstantia in subhastatione prætextu lectionis: & dari; magis opinio communis est, & in practica seruari dicit Gabr. de empt. & vendit. conclus. 1. num. 61. Gomes var. resolut. tom. 2. cap. 2. de empt. & vendit. Iodoc. de subast. cap. 3. num. 12. Añ. de execut. §. 4. cap. 43. Marches. de commiss. par. 2. de commiss. restit. in integr. num. 11. vbi, quod est communis opinio tam Legistarum, quam Canonistarum, Mangil. de subast. q. 39. & q. 42. num. 11. & qu. 47. num. 22. Masrill. decif. 33. num. 10. par. 1. cum innumeris per Posth. d. inspect. 59. d. num. 3. Rot. decif. 259. post 2. vol. conf. Farinac. & decif. 648. num. 3. par. 1. recent. vbi de veriori, & magis communi, & quod fuit sæpè decifum decif. 604. num. 1. par. 3. & decif. 406. num. 5. p. 4. recent. Cualer. decif. 187. Buratt. decif. 533. num. 1. & dec. 675. num. 8. Rot. post Nigr. de subast. decif. 43. Intrigiliol. lib. 1. singul. 320. vbi add. Rot. decif. 12. num. 42. par. 12. rec.

80 Hæc tamen læsio debet esse vltra dimidiam non enim quælibet sufficit, Abb. in cap. ad nostram nu. 0. vers. puto tamen, de empt. & vendit. cum alijs per Rot. decif. 648. n. 6. par. 1. recent. Posth. de subast. d. inspect. 59. num. 41. Mangil. cod. tract. qu. 40. num. 4. licet multi relati à Rot. corà Bichio decif. 609. num. 5. & 6. velint quod in subhastatione facta à Iudice sufficiat læsio in sexta 81 parte, ea ratione quia in venditione vo-

82 luntaria maior læsio requiritur, cum concurrat consensus domini, & ideo ipse sibi mer imputare debet, si rem maioris valoris viliori pretio distrahit, quod non videtur procedere in venditione necessaria facta mediante subhastatione, cum ea fiat absque consensu domini, & quasi eodem reluctantæ, nec Iudex habeat tam abso-

83 Iutam dispositionem rei, quam habet ipse dominus, in qua tamen opinione Rota non se fundat, nam in suo casu aderat læsio ultra dimidiam, ut apparet ex lectura decif. supra allegatæ sub dicto num. 6. evidens in casu nostro.

84 Sufficit tamen quælibet minima læsio ultra dimidiam, etiam in vno nummo, Cagnol. in repet. l. 2. quæst. 14. nu. 138. & 139. Felyn. in cap. cum causam, l. secundo, in princ. de testib. Gomes var. 10. 2. de contract. cap. 2. sub rubr. de empt. & vendit. num. 22. Mangil. dicta quæst. 40. nu. 5. Posth. d. tract. inspect. 59. num. 46.

85 Hæcque inconstantia habebit locum, etiam in adiudicatione iudiciali, Cagnol. dicta l. 2. nu. 163. Añ. de execut. §. 4. cap. 43. & §. 7. cap. 25, cum alijs per Posth. loco cit. num. 8. Castill. decif. 14. tom. 1. num. 1. Duran. decif. 235. n. 20. Quicquid dixerint Alexan. Roman. Rebuff. & alij relati ab Anton. Sola ad Consil. Sabaudia lib. 3. tit. 19. de forma, ac ordine observan. in pign. subhastat. & delibet. stabilium gloss. 3. num. 15. 18. & 20.

86 Secundò habebit locum, etiam quod adesset pactum de vendendo per subhastationem, illudque pactum esset iuratum, Mastrill. decif. 33. num. 12. & decif. 247. nu. 1. par. 3. Giurb. decif. 105. num. 1. Mangil. de subhastat. quæst. 47. num. 7. Posth. dicto tract. inspect. 59. num. 11. 12. & 13. Rota decif. 43. post tract. Mangil. de subhastat.

87 Aduerte tamen, quod hoc dictum procedit data enormissima læsione, secus enormi, ut aduertit Mastrill. d. decif. 247. & alij supra citati, non enim iurans censetur in tantam læsionem consensisse,

88 sicut in tantam læsionem consensisse, Rot. decif. vnic. de empt. & vendit. Odd. de resit. par. 1. quæst. 4. art. 13. Padill. d. l. 2. nu. 43. Scraph. de priuileg. iuram. priuileg. 236. num. 15. Afflic. decif. 122. nu. 9. Mangil. d. quæst. 47. num. 11. Posth. dict. inspect. 59. num. 13. Rota dicta decisione 43. num. 1. in fin. post Mangil.

89 Tertiò, habebit locum, etiam quod fuisset renunciatum enormissimæ læsioni, Mangil. dicta quæst. 47. num. 21. Posth. dicta inspect. 59. num. 15. Mastrill. decif. 33. numer. 13.

90 Quartò, habet locum, siue interpositum sit decretum iudicis, siue non, Adden. ad quæst. 22. Guidopap. Posth. loco cit. nu. 17. & 18.

91 Sed an læsio habeat locum in locatione gabellarum panis, vini, carnum, & similium? Menoch. conf. 1121. num. 6. tenet,

92 non habere locum ea ratione, quia fuerunt venditi fructus incerti futurorum annorum, in quibus non potest considerari læsio, ut post Bald. & Cremen. respondit ipse Menoch. conf. 843. num. 34. & conf. 844. num. 43. & dicto conf. 1121. expendit

Text. in l. si ea lege, C. de usur. vbi, si ea lege mater tua apud creditorem suum obligauit, ut fructus inuicem usurarum consequeretur: obtenta maioris percepti emolumentum propter incertum fructuum euentum rescindi placita non possunt. Ex quibus verbis apparet ratione incertitudinis futurorum fructuum aliquid iudicari iustum, quod si appareret certum, esset iniustum, & propterea non dari minori restitutionem in integrum in his, quæ dependent à futuro euentu, voluit Calsas in l. si Curatorem, vers. Aduersarij dolo nu. 51. & de resit. in integr. quem ad hoc propositum citauit Guttier. de gabell. quæst. 147. num. 10.

94 Contrariam opinionem, quod scilicet hoc casu deur læsio, voluere relati à Mangil. de subhastatione quæst. 42. numer. 1. & seq. quem sequitur Posth. dict. inspect. 59. num. 19.

Concorda opinionem, quod, si læsio, esset ultra dimidiam, tunc possit opponi, secus minime, Soccin. conf. 68. num. 9. lib. 2. cum alijs per Menoch. dicto consil. 1121. à numer. 14.

Idem est dicendum in locatione vestigalium, seu gabellarum per ea, quæ doctè differit Larrea decif. Granaten. 71. per totam, quæ latius re assumit in allegat. Fisc. 32. per tot. vbi bene ad omnia in contrarium adducta respondet; Et ratio est, quia etiam

95 in æstimanda læsione attendatur tempus contractus, si si voluntate, C. de rescind. vendit. Hæc tamen regula procedit in contractibus, qui momento perficiuntur, secus in his, quæ habent tractum successiuum, Natt. conf. 548. n. 36. Rolan. conf. 11. nu. 173. lib. 1. Alba consil. 34. num. 15. cum alijs adductis per Larream d. allegat. num. 32. à num. 13.

97 Cessat primò, inconstantia in subhastatione prætextu læsionis, quando subhastatio est voluntaria, & facta per dominum, Gabr. de empt. & vendit. conclus. 1. num. 61. Pinell. de rescind. vendit. par. 2. cap. 2. nu. 25. Peregr. de iur. Fife. lib. 6. tit. 4. num. 3. Añ. de execut. §. 7. cap. 174. num. 1. Fenzon. ad Stat. Urbis cap. 194. n. 51. Posth. d. inspect. 59. num. 22. & 24. Eoque magis, si venditor, 98 siue locator subhastat sciens verum valorem, & redditum rei subhastatæ promissit non contrahenire, sed ratum, & gratum, & firmum habere, vel adit iuramentum, Menoch. conf. 844. num. 38. & dicto conf. 1121. num. 4. Posth. dict. inspect. 59. num. 23.

99 Sed, si voluntariè per viam voluntatis, non autem necessitatis per subhastationem res vendita sit, tunc esse locum inconstantia, voluit Iodoc. de subhast. cap. 4. num. 26. Posth. loco cit. num. 25.

100 Secundò, cessat inconstantia prætextu læsionis, quando Fiscus per subhastatio-

- nem vendit rem suam, *Peregr. de iur. Fisc. lib. 6. tit. 4. num. 8. Grat. discept. 7. num. 11. Nouar. ad l. si tempora num. 7. C. de fid. instrum. & iur. Hæst. lib. 10. Mangil. de subhast. qu. 30. nu. 5. Posth. eodem tract. d. inspect. 50. num. 26. 27. 28. & 29. Niger. eodem tract. cap. 7. §. 8. num. 9.*
- Contrarium voluere Muscatell. in *praxi par. 3. §. venduntur num. 57. & plures relati ab Anton. de Amat. resol. 78. nu. 18. & 19. Sed dic' , quod prima opinio procedit , quando tempore opportuno , & seruatis solennitatibus Res Fisci est subhastata , secus , si tempore non congruo , & adit læsio enormissima, Mastrill. dec. 84. Amat. loco cit. Niger. loco cit. num. 13.*
- 101 Tertio , cessat inconstantia respectu emptoris, qui de læsione dare non potest, *Afin. de execut. §. 6: cap. 14. num. 4. Posth. loco cit. num. 30.*
- 102 Prout , nec creditor poterit dare de læsione , qui rem minoris valoris in solutum acceperit pro toto debito , Mangil. de subhastat. quæst. 19. num. 5. Posth. loco cit. num. 32.
- 103 Quarto cessat inconstantia quando Statutum mandat, quod factis subhastationibus res adiudicetur plus offerenti, Mastrill. dec. 32. par. 1. Posth. loco cit. num. 33.
- Contrarium voluit Mangil. eodem tract. de subhast. quæst. 45. ex tradit. per Alex. in l. Prætor , ff. ad l. g. falcid. Bertrand. conf. 100. lib. 4.
- Concorda opiniones , vt prima procedat stante aliquali læsione , secunda stante enormissima , sic Mangil. loco cit. num. 5.
- 104 Quinto cessat in venditione ad tempus , Menoch. d. i. l. cor. 344. num. 47. Posth. loco cit. num. 36. Quod tamen non procedit in locatione , Menoch. & Posth. loc. citat.
- 106 Quanto tempore autem duret tempus huiusmodi inconstantie ? Dic regulatiter durare ad 30. annos, Glusian. de dat. insolut. cap. 27. num. 300. Mangil. quæst. 46. num. 27. Posth. d. inspect. 59. num. 49.
- 107 Si autem per Statutum huiusmodi tempus minuat , illud seruandum est , *Euratt. dec. 938. num. 21. Posth. d. i. l. loco cit. num. 50. qui subiungit in Ecclesia esse tempus 40. annorum.*
- 109 Quis autem in proposito dicatur plus obtulisse , & maior oblato , & quæ conditiones admittantur , & reiciantur in obligationibus ? videndus est Posth. d. inspect. 35. d. num. 140.
- 110 Sed an Iudex , qui auctoritatem interpositus in subhastatione bonorum , possit inconstans repetere rem subhastatam inreractus ? Dic in hoc posse esse inconstantem , per Text. in l. filius , §. multo , ff. de inoffic. testam. l. quidam , C. admin. Tut. l. aduersus , §. 1. ff. de inoffic. testam. ex quibus legi-
- 111 bus habetur , quod , qui nomine alieno , vel necessitate officij suam interponit auctoritatem sibi non præiudicat , *Bald. conf. 102. lib. 2. Salyc. d. i. l. cum quadam , C. admin. Tut. & in terminis Itaque , de retract. §. 1. gloss. 9. num. 272. Quæ sequitur Mangil. de subhast. quæst. 145. per tot.*
- 112 Quocirco ad inconstantiam ratione oblatoris : dic , quod licet nemo compellatur emere , vendere , vel locare , seu conducere , l. in initum , C. de contrahen. empt. l. nec emere , C. de iur. delib. l. nec cui , l. munus , C. locat. Mangil. de subhast. quæst. 107. num. 2. Rota dec. 65. post d. tract. Posth. inspect. 34. n. 14.
- 113 Et licitatio sit actus voluntarius , Papon. arrest. 2. lib. 18. num. 6. Nihilominus facta
- 114 oblatione per licitatore d. non dari locum inconstantia ; argum. Text. in l. si cur , C. de act. & oblig. l. 1. & 2. quando lic. ab empt. disced. l. 2. ff. rescind. vendit. l. ab emptore , C. de pact. Domander. de subhast. cap. 5. num. 17. Angel. conf. 324. num. 3. Bart. d. i. l. si tempora , C. fid. instrum. lib. 10. Rebuff. de precon. art. 1. gloss. 1. num. 34. Afin. de execut. §. 6. cap. 2. Nig. de subhast. cap. 7. §. 2. num. 1. & 2. Rota dec. 89. post tract. Posth. d. i. l. tract. de subhast. inspect. 34. nu. 26. & 28. Io. Philipp. de subhast. cap. 4. comment. 4. nu. 5. Rota dec. 12. num. 10. par. 12. recent. Ratio
- 115 est ; quia , cum contractus sit perfectus inter offerentem , & subhastantem , non est locus penitentia , Bart. d. i. l. si tempora , C. de fid. instrum. lib. 10. & in l. licitatio nu. 4. C. de public. veftigal. Rota dec. 376. nu. 5. vbi , quod alias multiplicarentur absurda , & nunquam esset finis subhastationis.
- 116 Et in tantum illicita est inconstantia , vt , si oblato veller penitere , possit cogi ad soluendum oblatum pretium , etiam per capturam personæ , Castill. dec. 7. nu. 6. Christin. ad consuetud. Mechlinienses tit. 19. art. 17. num. 14. Carpan. ad Satut. Mediol. cap. 167. num. 14. cum alijs per Nigr. d. §. 2. num. 2. Tapat. var. tit. 4. 17. cap. 19. Glusian. de dat. insolut. cap. 17. num. 257. & de bonis ad eridam ponem. cap. 1. num. 182. Giurb. dec. 53. nu. 1. in fin. Posth. inspect. 34. nu. 77. & 78. Io. Philipp. de subhastat. d. i. l. cap. 4. num. 6.
- 117 Et teneatur oblato , etiam quod nomine alieno licitauerit , nisi præterierit eum , cuius nomine licitauit , Christin. loco cit. num. 11. Nig. loco cit. num. 3. Tapat. loco cit. cap. 21. Papon. arrest. 13. lib. 18. tit. 6. Posth. loco cit. num. 83. Io. Philipp. d. i. l. cap. 4. num. 11.
- 118 Eoque magis cessat inconstantia , si vnicus tantum fuit licitator , Muscatell. in *praxi par. 3. §. in vendit. num. 102. Nig. loco cit. num. 4.*
- 119 Nec datur ipsimet creditori licitanti , *Tusc. conclus. 31. littera O, num. 20. Nig. loco cit. num. 5.*

- 120 Imò nec datur poenitentia in hærede, emptore mortuo ante instrumentum confectum, Anton. de Marin. *quosid. resolut.*
- 121 *cap. 46. num. 6.* Nec isto casu poterit obligator excipere de nullitate subhaftationis, Anton. Fab. in *Codice lib. 8. tit. 16. diffinit. 22.* & ibi *num. 3. in allegat.* Posth. *loco cit. numer. 36.*
- 122 Eo magis, si obligator rei possessionem accepit, & possedit, Mangil. *de subhaftat. quæst. 124. num. 7.* Posth. *d. inspect. 34. numer. 37.*
- 123 Nec remedio appellationis suam obligator potest tueri inconstantiam, Glusian. *de dat. in solut. cap. 17. num. 219.* Posth. *loco cit. num. 88.* Quinimò, si adhuc inconstans recu-
- 124 set obligator suam obligationem adimplere, poterit admitti secundum obligator etiam pro pretio minori, sed condemnabitur inconstans ad soluendum reliquum pretium, nisi habuerit iustam causam inconstantia, Rebuff. *de Precon. art. 5. gloss. 1. n. 13.* Posth. *loco cit. num. 89. vbi num. 90.* subiungit, quod hoc casu iudex non debet sic ex abrupto admittre inferiorem obligatorem,
- 125 sed, vel subhaftationem in aliud tempus differre, vel prævia æstimatione priori ad iudicare creditori, Rota post Nigr. *de subhaft. decif. 6. num. 29.* & penès Marches. *par. 1. fol. 1246. num. 5.* Nig. *di. fo. §. 2. num. 24.* vbi dicit, quod nunquam vidit hoc observari.
- 126 Dic primò, licitam esse inconstantiam, si forma subhaftationis servata non sit, ex quo officiales, & subhaftantes plus offerenti vendi non promiserunt, Mangil. *q. 16. num. 7.* Rota *decif. 89.* penès Posth. *d. tract. de decif. 30. num. 3.*
- 127 Secundò, licita erit inconstantia variato rerum statu, quia intelligitur obligator ab obligatis rebus sit stantibus, Asin. *de execut. §. 6. cap. 87. nu. 1.* Tusc. *d. concl. 31. num. 3.* Mangil. *de subhaft. quæst. 37. num. 26.* & *quæst. 86. num. 22.* Posth. *loco cit. nu. 100.* & 101. Rota penès ipsum *dist. decif. 30. num. 8.* Et propterea, si antequam celebretur Instrumentum venditionis, seu deliberationis, detegatur, partem bonorum vendi non posse, vel aliud sit impedimentum, vt omnia bona non vendantur, obligator inconstans potest suam obligationem non servare, Asin. *de execut. §. 6. cap. 87. nu. 1.* & §. 7. *cap. 301. nu. 1.* Mangil. *quæst. 72. num. 1.* Posth. *loco cit. num. 202.*
- 130 Præsertim, si obligatio fuerit pro omnibus bonis, & non alias esset obligaturus, si non credidisset, se omnia bona subhaftata non habiturum, Asin. & Tusc. *vbi supra* Costa *in praxi comment. par. 1. n. 262.* Mangil. *dist. quæst. 72. num. 1.* & 2. Posth. *loco citato num. 103.* Nig. *di. fo. §. 2. num. 19.*
- 131 Idemque esset, si fundi tales essent, vt dura esset eorum separatio, vel, si obligator,
- 132 vna re sibi tradita in communionem incideret, vel, si habito respectu ad vnam
- 133 rem, illa sibi tradi non posset, vt per Mangil. *dist. qu. 72.* Posth. *loco cit. nu. 104. 105. & 106.* Vel, si reperiretur, rem aliter
- 134 se habere, quam in edicto comprehenderetur, quia tunc licita est inconstantia, Rota *decif. 30.* penès Posth. *de subhaft. vbi*, quod obligator poterit poenitere, quia inuenierit, bona subhaftata esse obnoxia facerationi magis iustæ, Posth. *loco cit. nu. 107.* vel fideicommissio, Nig. *dist. fo. §. 2. num. 21.*
- 135 Vel, si detegatur, rem subhaftandam, esse hypothecam alteri, Asin. *de execut. §. 4. cap. 76. num. 1.* & §. 7. *cap. 300. num. 1.* Posth. *loco cit. nu. 108.* Nig. *dist. fo. §. 2. num. 17.* vel non esse debitoris, Nig. *loco cit. num. 21.* vel etiam si pendente subhaftatione insolitum damnum succederet, puta grandinis, vel alia vi fructus pereant, tunc
- 136 poterit obligator inconstans poenitere, si Officiales nolint facere remissionem pro rata arbitrio boniviri, Bald. *conf. 393. lib. 4.* Tusc. *conclus. 715.* subhaftantes *num. 18.* & *conclus. 714.* subhaftatio *num. 10.* Ferrett. *ad consuet. Burdigalen. cap. fin. vers. quod si post.*
- 137 Nig. *loco cit. num. 10.* vbi limitat, nisi obligator sit in mora, Mangil. *de subhaft. quæst. 37. num. 23.* & *quæst. 68. num. 24.* & *dist. quæst. 70. num. 14.* Posth. *loco cit. num. 121.*
- 138 Terriò, licita est inconstantia, si obligator fuerit ab obligatione liberatus, quia creditoribus aliunde sit satisfactum, Rota penès Posth. *de subhaftat. decif. 89. num. 8.* Posth. *loco cit. num. 100.* vbi *num. 111.* dicit,
- 139 hoc procedere respectu illorum creditorum, quibus est satisfactum, non respectu aliorum, Rot. *dist. decif. 89.*
- 140 Quarto, licita erit inconstantia, si velit illi fieri deliberatio contra formam suæ obligationis, Buratt. *decif. 785. num. 4.* & 6. Posth. *loco cit. num. 118.*
- 141 Quintò, licita erit inconstantia in eo, qui obtulit in litatione rei Fiscalis, vel Reipublicæ, si expediat Fisco, vel Reipublicæ, secus si non expediat, Bertachin. *de gabell. par. 2. num. 21.* Ferrett. *codem tract. num. 270.* Iodoc. *de subhaftat. cap. 5. num. 18.* Rota *decif. 113. num. 13.* *par. 7. recent.* Posth. *loco cit. num. 122.* Nig. *dist. fo. §. 2. num. 22.*
- 142 Sextò, licita erit inconstantia, si ex obligatione non resultet aliqua utilitas offerenti, quia non censetur obtulisse animo se obligandi, Corn. *conf. 29. lib. 4.* Posth. *loco cit. num. 123.*
- 143 Septimò, licita erit inconstantia in obligatore paupere, seu dolo inducto ad offerendum, Rota *decif. 28. num. 15.* penès Nigr. *de subhaft. Posth. loco cit. num. 125.*
- 144 Octauò, dicit licitam esse inconstantiam in minore offerente, quia non habet legi-
- 145 timam personam standi in iudicio, Pic. *ad Statut. Urbis lib. 1. cap. 151. gloss. 7. nu. 314.*

- & seq. Posth. loco cit. num. 127.
- 146 Nonò, licita est inconstantia, vbi dominus pignorum cogi non poterat ad vendendum, Rot. decis. 55. num. 3. par. 1. in recent. Nig. loco cit. num. 12.
- 147 Decimò, licita est inconstantia in oblatore, qui obrulit post terminum datum ad offerendum, Rota. dista decis. 55. num. 3. Nig. loco cit. num. 13.
- 148 Vndecimò, licita erit inconstantia, antequam sit facta scriptura; Bald. conf. 7. lib. 5. Nig. loco cit. num. 16.
- 149 Duodecimò, licita est pœnitentia, si oblatio sit facta Notario, & non Officiali, Caroc. de locat. par. 3. de locat. velligal. qu. 3. num. 4. Rota dista decis. 55. par. 1. recent. & 113. par. 7. Mangil. quæst. 70. num. 13. Posth. loco cit. num. 27. Si tamen oblato
- 150 receptus fuerit per Notarium præsentem pecunia oblig. Camer. & iuramento non datur pœnitentia, Rota decis. 89. penès
- Posth. & penès Marchef. par. 1. fol. 1245. Posth. loco cit. num. 29.
- 151 Decimotertiò, licita est inconstantia de consensu creditoris, Posth. de subhast. inspect. 66. num. 13. Rota coram Duran. decis. 445. num. 76. & 77. Quod tamen intelligendum est ante completam deliberationem, quo casu solum agitur de interesse creditoris, ad cuius commodum, & voluntatem cum fiat subhastatio, ei renunciare potest, Rota decis. 12. num. 14. par. 12. recent. secus ea consumpta, & postquam debitori per factum iudicis fuit ius quaesitum, quia tunc consensus creditoris solum est attendendus in sui præiudicium, non debitoris, erga quem licitator est obligatus, vt respondit Rota post Cenc. de cens. decis. 436. num. 14. & 15. & coram Duran. decis. 257. num. 11. & 12. cum seq. quas decisiones refert, & sequitur Rota dista decis. 12. num. 16. par. 12. recent.

F I N I S.

